

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Mogl. C.5.14

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.5.14

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.5.14

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.5.14

INCUNABULI

C

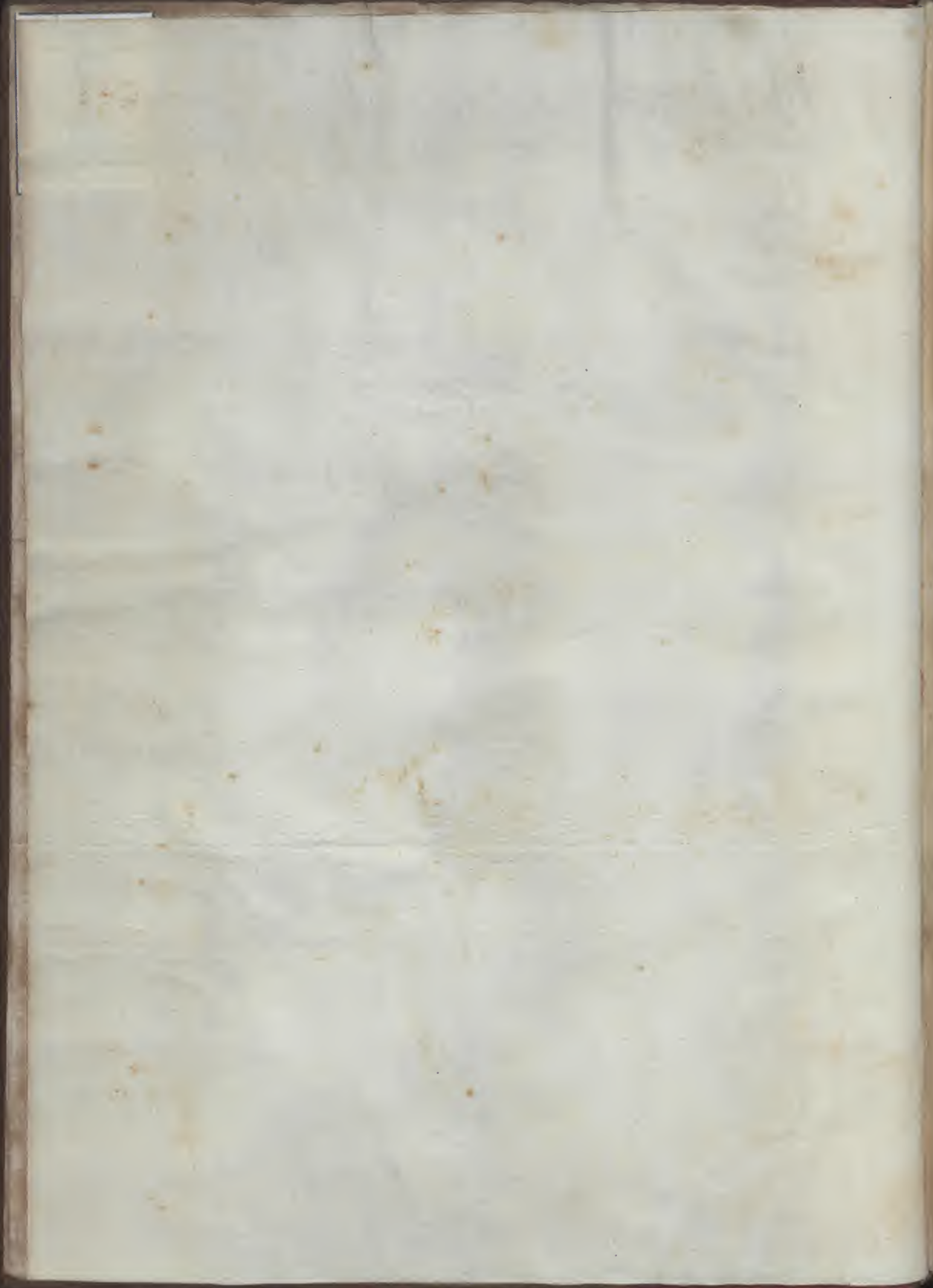
5

14

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

e
5
14

H^{*}12207

Epistole herodes Quidii cum
commentariis Antonii Volf.
Et Viterbini Clerici Crescenuntis.

Handwritten text, likely a title or heading, centered on the page. The text is faint and difficult to decipher due to the age and condition of the manuscript.

CVBERTINVS Clericus Crescētinas. sal. dicit magnifico & splēdidissimo Viro Guidoni de sancto georgio Comiti Blandrate & primo Marchionali Camerario & consiliario dignissimo.

ADMIRATI Sunt sapenūmero quā plurimi: qui me uel nomine tātū: uel re & p̄sentia cognouerunt Vir Magnificē Guido quod cū in locis celeberrimis & clarissimis. Mediolani & Papiæ interpretādī more publico & honesto sālario cū magna oīum grā fungeret: & illustrissimorū Mediolanēsiū principū benignitate fungi liceret: iple sponte meā id munus omiserim: & ī Montemferratū Casaleq̄ me contulerim: requiruntq̄. in hac re prudentiā & consiliū meū. His & si multa sunt quæ iure opponā: nūllā tamen est ualidior & inexpugnabilior ratio. quā quæ primum mouit: eamq̄ me affecutum gaudeo. Cum enim & spes & ratio studiorū in Casare tantum: hoc est in principibus sit reposita: sublato cruenta cāde Mediolansium duce Galeatio Maria. acris & ingenii: & iudicii principe. fratribusq̄ eius Ascanio sacræ. ro. ecclesiæ protonotario. & Sphortia Bari duce: & Ludoico Maria ī exiliū eiectis. nec nō roberto Sanseuerinate illustri & maximi animi uiro: in quibus plurimum sp̄s & p̄sidiū mihi fuerat: quid professioni meæ optabilius esse potuit quā eum principem nancisci: qui stūdiū a laboreq̄ meos respiceret? Atqui hunc inclytum Montisferrati Marchionem Gulielmum eum fore speraui: & confusus sum: quia eum: ut est casarea stirpe genitus in modo liberalis & benignis. ingenii: uerum etiam humani & eruditi esse audiebam. ex quo merito non dubitauī eum fore erga liberalium artium professores benignum & munificum. sicut enim nemo fans diligit: quod non nouit: ita oportet quibus artibus quispiam delectetur eas omni p̄sidiō & fauore tueri. Quæ autem est liberalis ars: ut rem militārē omittam: cuius omnis numeros tanquā Mars ipse ad unum exactissime tenet & in quas aliorum pace dixerim: facile principatū obtinet. Quæ inquam ars est liberalis: de qua hic non possit eum summa laude & respondere & disputare: Vidimus & audiimus sapenūmero: cum coram eo: ut plerūq̄ sit: de rebus grauib; & seriis sermo oriret: quanta faciūdia quanto acumine: quanta omnium admiratione respondet: ut nō omnia percurrisse: sed singula ad unguem tenere uideatur. Quid cum uiris grauib; aut magnorum principum legatis respōdet: quem Casarem: quem Catonem: quem Epaminundam aut Themistoclem huic anteponas: Sed quoniā epistolam nō hīstoriā aut orationē cōscribo: neq̄ licet omnia cōplecti: taceo rerum domū belliq̄ ab eo gestarū magnitudinē: omitto eius tēperatiā: & uiuendi normā exactissimā. Omitto prudentiā: & cōsiliōq̄ maturitatem. Omitto uigilantiā: Omitto mansuetudinē facilitatē: & ī audiendo patientiam: q̄ nemini: neque diuiti: neq̄ pauperi aditum ad se claudit: aut aures facillimas negat. Omitto in reddendo iure æquatē: Omitto deniq̄ aī magnitudinem: quā factū est: ut non modo uniuersā Montisferrati regionē: quā plurimas fortunarū & dignitate accessiones dederit: oppida muris cinxerit: arces munitissimas: & p̄pe inexpugnabiles cōstruxerit. Sed ī priuinis Casali: quod nomie Urbis & uirum dignitate: & mōenium admiratione: & ædificiorū elegantia: & morū cultu iā ita decorauit: ut totum pene imutatum uideat. Nā quā religione quo ue cultu deū immortalē ueneret: iam testatur maximis suis sumptibus cū alibi tum Casali erecta templā: exstructa cœnobiaz: assidue ī religiosos uiros collata munera. Quæ enim ætas cōticefferet sanctissimā uirginis ad angelos extra muros Casalis magnificētissimā cū cœnobio amplissimo adē: Quid diui domici itra urbem tēplū simul & cœnobii iā molis magnitudine admirabile. Atq̄ hæc Gulielmi liberalitas deo immortalī certum & suæ æternæ salutis Pignus: & ad posteros transituræ gloriæ monimentū cōsecrauit & condidit. Cui igr̄ talis principis cōtemplatio nō modo meæ fortunæ relicte: uerū etiā cuiusq̄ amplissimæ dignitatis desideriu non molle & tolerabile faciat: His accedit duorū eius fratū Theodori Sacro sanctæ. ro. ecclesiæ Diaconi Cardinalis ī eo ordine maximæ & auctoritatis & gratiæ uiri: & Bonifacii p̄cipis optimi uita quædā humanitatis & ī me exprompta beniuolentia. Sed illū. Bonifacii bōitatē q̄a proprior ē: quotidie magis & experior & serior: q̄ mihi merito maximā sp̄e collocandā duxi: q̄a cum nemini noceat: oībus benefaciat: ita ut nō alio nomine dignior potuissē esse uideat. non dubito: q̄n eum potissimum complectatur: quē uideat: & bonarum artium studiosum: & reuerentius domus suæ fidissimum cultorem: Sed de horum p̄cipū Casarea stirpe: & origine antiquissima: & singulari bus aī corporisq̄ dotibus: ac rebus egregie gestis: dabitur breui: ut spero: locus commodius & uberius dicēdi. Nectotius Montisferrati nobilitatis: ut scis: & huius urbis Casalis primorū ciuium benignitas aī mihi deest. Cur igr̄ cōsiliū mei me pœniteat: cū plus boni hic mihi accesserit: q̄ illic deseruerim. Desinant ergo isti mirari ac potius cōsiliū factumq̄ meū laudent & probent. Interi igitur cum sub benignissimi Marchiōis Gulielmi: mi: itaq̄ sub felicissimæ fagi umbra recubās aliqd̄ quotidie mediter: quo & socordia uitē: & aliis p̄sim: & nomie meū: quo mihi ire non licet: trāsferā: ex his quæ euigilaui: cū aliq̄ īprimi uellē: multorū efflagitatione copulsus. ī Nasonis heroinas īterpretationes meas edidi: quas nō tuo īscribendas putauī: ut tuæ erga me beniuolentiæ memor eē ostenderē. & meo labore tuis filiis p̄dessem: quos q̄dem: cum oīto uirilis sexus omnes & eosdē optimā idole optimoq̄ īgenio p̄ditos habeas. ut es sapientissimus: non nimia īdulgentia & molli educatione: ut plerūq̄ corruptis & enervas: sed paterna: hoc est prudenti seueraq̄ castigatione instituis: & iis p̄ceptores: & moribus simul & doctrina probatos adhibes: ut tales a teneris annis īstituantur: quales uiros fore cupis. Licet enim Comitum Blanditate: domus tua antiquissima & generosissima sit: quippe quæ ex serenissima Polonia regum stirpe: ut p̄isci annales idicant: originē trahit: licet multis in tota italia nobilissimis spendidissimisque familiis coniuncta: licet & ante & hoc maxie tpe multorum uirorū: & tuo p̄sertim nomie īsignis: licet deniq̄ filii tui paternam maternamq̄ Carretorū nobilitatem referre possint: tamen ut es prudentissimus multip̄laris facis sciētiae & uirtutum nobilitatem: q̄ generis. Nā genus & proauos & quæ nō fecimus ipsi Vix ea nra uoco: ut Vlysses apud Nasonē igr̄. Quod siqs utrūq̄ nobilitatē affecutus sit: tū uere clarus honorabilisq̄ putāus ē. Iure igr̄ te semp̄ pl̄timum fecerūt illū. Mōtisserrat̄ principes q̄ cū uetustissimā generis nobilitatē cōiunctā uirtute hēs

& probitate: q̄ de q̄ plurimis optime mereris: de nullis male. Cui igitur potius studiorū meorū lucubrationes
dedicē q̄ tibi q̄ cū optimis itudis delecteris: eas plurimifacis: q̄ mei nois semper fuisti laudator: & admirator.
Accipies igitur pro parte satisfactionis meae hoc opus donec excellentissimi Guilielmi Marchic nis benignita-
te aspirate maiora: q̄ iā ilituimus edere licebit. Tu uale uir p̄stātilime. & ut facis me amare pge. Casali sci Euasi.

ANTONII Volsi priuernatis ad Ludouicum diēdum Francisci. si. patricium Venetū in Heroidas. Publii
Ouidii Nasonis peligni.

VM Multos saepe uiros: q̄ nostris tēporibus sapientiae studio: & reg: cognitione florere meū
ipse reuoluerim: recte Ludouice Diāde sensisse illos arbitratus sum: q̄bus in umbra elanguētes
alii summa digni reprehensione uideri solēt: q̄ in tāto rerum usu nulla posteris monumenta rez
linquerēt: ut & aliis prodesse: & se a mortalitatis iniuria uindicaret. Alii uero quod nondum
pressa: sed subito quodam spiritu & proximo calore parata inrempetiua fortura edere nō dubi-
tarint: Minime intuentes nō parui: sed abortiuos eniiti unde laboris plusculum & periculi sub-
eant. quā iucunditatis & gloriae consequantur. Ego uero ut me ab illorū desidia: & istorū petulantia omnino li-
beralem: tantisper constandum censei dum fortis uero sensim crescente maturior ederet. Quāquam non de-
erant q̄ me interea premerent: stimulant: urgerent atq̄ liberius accuserēt. q̄ tot annos: quot interpretandis
auctoribus ipendi nihil oīno ediderim. quos Fabii secutus cōsiliū q̄diu uisum est amice: cōtinui: licet quāto
honestius quod effragitabat negare uiderer tanto acrius insensim meam illam uerecundiam uelut iertem expo-
stularent: praeferti quod aiebant multos indies magis obrepere: qui ut insidiantes alueolis fuci: alieni laboris i-
sultare fortissima temeritate non desinant. Sed hos uariis iam cōtentionibus spero repulisse: Nam si qua super-
erant semia eo libello quem emendationē uigilantiā isceplimus: adeo repressi sūt uniuersi: ut non modo ince-
pri poeniteat: uerum etiam omnino deiecti culpam deprecantur: sed iā istos sinamus ineptire. Cum apud Mar-
cum Varronem uetus adagium illud intuemur: quod dicit homobula. Aequum uisum est: ut honeste monē-
tes audiremus: Nā si putauit ille seni properandum: quāto magis iuuenibus q̄ ualidiores sunt: & uires suppe-
tunt: ne cum legendae facinulae tempus admonuerit plusq̄ superari queat itineris relinquat. Mihi quoq̄ dein-
ceps nullam cunctationem fore tutam existimo: ne dū cōsulto act: onē differimus in cōtemplatione elāguisse
credamur. Quae duo i humana uita maxime utilia censuit Plato: eamq̄ perfectam fore non putauit. nisi ab ea
solicitudinis: quae solum nostra est sapies discederemus: ut amicis: & patriae quoad fieri possit: negotium ipartia-
mur: Quo mortales adeo distrahi non ducit: ut a uirtutis cōtemplatione: quam uiro bono tribuit Aristote-
les arceant omnino. Sed tenēda ē par quaedā dimētio atq̄ recta: aequabilisq̄ effectio: quam Stoici καλὸν τὸ
ἀίει appellari uoluerūt. ubi nihil emineat nihil nisi aequū aut rectū appareat. i quo genere cum pauci se cōtinue-
rint: eos iter uel maxime enitet Franciscus Diādus genitor tuus uir q̄dem non modo continentia & pietate:
sed oī genere uirtutis: cum quouis huius aetatis conferendus: eos habet progressus: ut iter summas reipubli-
cae occupationes nihil de domestica cōmentatione. aut scribendo: aut cogitando remittat. Et quanquam non
minor industria quam fide publica gerit negocia quae terra mariq̄ grauissima summa laude consecit: operam
tamen q̄ amicis debere credit: & patitur facile & cōstanter fouet & perficit. ita quod extremum illum finem: quē
omnes expetunt. Licet Hieronymus Rhodius idolentia. Epicurus uoluptatem diuersa rōne: uirtutē Stoici &
aristoteles esse crediderint: ipse beneficiā cōstituisse sibi uideatur. Has iter uirtutes tu quoq̄: ut ex feraci solo
uberimus fructus emergis paternae gloriae spectator & cultor: cuius idolefque futuri successus praesagia teneat.
id uel maxie idicat. quod nulla hortatione eam laudis uiam rectissimam ducis quā tibi maiores tui tritam reli-
querunt. Nam cum optime institutus sis: ac rigemineas ingenio: ostenditur facile: quā optimam frugē hac spō-
deat seges: magnum certe p̄mittit hac praeter aetate sine arrogancia grauitas sine segnitie uerecundia: Sed cū
maiora sint q̄ dici possint: ne laudationis causam quae sisse uideamur: redeat unde defluxit oratio: Diurnū il-
lud ocium quod i exequutionem auctorū & rerum cōtemplationē cōtulimus ex Scœna iam i caueam deduce-
mus. Ne quod lucem solemq̄ desiderabat: i umbra disperiret. Cum nihil i hominum uita honestius sit quam
aliquid elaborare quod memoriam seruet & usum publicū augeat: Quare ad poericen conuersus. non quod ani-
mum relaxarem: ut quidam se fecisse dixerunt: sed publicae utilitatis gratia cum diuinis illis Ouidi caloribus
nō sine sudore & puluere: ut i arena gladiator aliquantisper obseruatus sum. Is enī ut inuentione & facilitate ita
omnes ingenii ubertate & uerborū copia: Latinos poetas: astipulante Fabio absq̄ ulla dubitatione p̄cellit. Sed cū
nostrer eques oēm illius campū cucurrerit: oēs nodos soluerit: omnes iam calores perstrixerit: placuit editionis
principiū ab heroidibus auspicari: quoniam id scribendi genus latinum est: & se primum cecinisse maxime glo-
riatur Ouidius. Opus enī uarium est: disertum: multiplex copiosum: tibi multa: non solum exq̄sita recōditae:
q̄ sententiae uix satis explicant sed ēt locorum historiarūq̄: & fabularū obscura: & perdifficilis haecenas alluci-
nationem praebuit appositio. His igitur apertis spero meum hunc laborem & tibi & bonis oībus non i honestū
uideri posse. Nam si Zenoni cythico stoicorum p̄cipi maxio ornamēto Hesiodi Theogoniae accessit iter praer-
tatio: si Cieantes asius q̄ Phernacles q̄ exhauriret pueros cognominatus est. Si Chrysippus tharsensis i fabula-
rum mysteriis magnam sui studij partem posuerunt: ut illas uario iterpratandi genere phisologiae subiice-
rent. Quanto mihi honestius ueri debet: si euolutis rerum monumentis heroum heroinarūq̄ affectus sum-
mo poetae ingenio expressos: & ad imitationē utilitatēq̄: & eorum q̄ simili tenerent studio: iucūditatē eduxerit
i quo ignauorū dicacitatē: atq̄ calumniantium inuidiam facile contemno. Si tu cui nostrarum uigiliarum pri-
micias dedicaui: meam hanc dextro sydere probabis industriam.

Penelope Vlyffe

Post euerſam Troiam Græcorum principes phrygiis opibus ditati: cum in patriam nauigarent: læſæ Mineræ indignatione: ut Homerus ſcribit: Alii ſūt uatiſſimis ꝓcellis obruti: Alii turpiter occubuerunt. Pauci cum diutius eſſent: uix dirum euaſerunt exicium: aiæ Olei filius Locreſiſ dux in ſcopulis euboicis fulminatus demerſiſ: Agamēnon uix lares ſalutarat cum nefandæ uxoris Clytemneſtræ dolis ab ægiſto incautus excipitur: & obruncatur. Idomeneus e Creta inſula deiectus: ad Salentinis italiæ populos fugit. Diomedes a ſuis minime exceptus in Italiam nauigauit. Menelaum: ut trahit Herodotus: ut a rege Protheo Helenam uxorem repeteret: in ægyptum oportuit cum ſummo diſcrimine

PVBLII OVIDII
Nafonis epiſtolarū heroi-
dū liber primus.

PENELOPE Vlyſſi.

ANC tua Penelope lento
tibi mittit Vlyſſes.

Nil mihi reſcribas: attamen ipſe ueni.

ceſare. ¶ Et ex hoc Quidius omnē eſt cōmentatus epiſtolam ſuam: Ex homero, Penelopē formā. Sollicita enim de abſente merito queritur: & ad redeundum inuitat.

PENELOPE tua. quæ tibi hæcenus in tanta procorum turba pudice uixit & coniugalem thorum ſine labe ſeruauit. ¶ Mittit tibi. poeticum ē: ad te dicit orator. ¶ Tibi lento. qui de ſes es & noſtro amore frigēſcis: & tuorum deſiderio non moueris. ¶ Nihil mihi reſcribas: epiſtolæ propoſitum ē. ¶ Mihi: quæ te expecō: non litteras. ¶ Attamen. ſed. ¶ Ipſe q̄ annos. xx. abſens fuiſti. Troia iacet

indicat facile fore: quod propoſuit: potes redire. ¶ **VBER.** ¶ Hanc tua penelope. quodcunq; opus legēdum ꝓponit quīs facillimū ignorato argumento ut ſit difficile neceſſe eſt. quāobrem cū officio ꝓfeſſionis meæ multa enarrare & interpretari cōtingit: id i primis ſemper laborādū putauit: ut legēdorū argumētū pateret: deide ſi q̄ aut i uerbis aut in ſenſu obſcuriora eēnt: diligēter explāare: ut nō mihi: quēadmodū multi inani gloria adducti: ſed aliis interpretari uideret: & in nullius manus ſcripta mea puenirēt: qui ex labore meo fruſtū nō ꝓciperet: qd̄ qd̄ cū hæcenus me aſſecutū ſperē: dabo operā: ut id i futurū multo magis fiat. nō tū uſq; ſuperfluū laborē occupari placet. Nā. ut fabius. v. libro. i. iſtitutionem oratoriarū inq;: perſeq; quidē quod quicq; unq; uel contemptiſſimorum hominum dixerit: aut nimis miſeriæ aut i anis iactantiæ ē: & detinet atq; obruit: genia melius aliis uacatura: Nā q̄ oēs & iam idignas lectione ſcedas excutit: anilibus: quoq; fabulis accōmodare operā ꝓt. Atq; pleni ſunt eiufmodi ꝓedimētis grāmaticorū cōmētarii uix ipſi: qui cōpoſuerūt: ſatis noti. Hæc Quintil. Quāobrem cū in argumētis ſingularū epiſtolarū enarrādiſ: tū in cæteris exponēdiſ: mediocritatē ſeq̄mur: ita ut neq; leſtorē ſaſtidio afficiā. nec tamē qd̄ in his nſis enarrationibus deſideret: quod in hoc ope cognitione dignū uideat. Perſequar tamē ēt minuriōra quædā. quia non ſolū ab eruditioſis uolo noſtra legi. ſed multo magis ab his q̄ erudiri uolūt: qbus oīa plana & apta placēt. Nō enim ad oſtētatōnē. ſed ad utilitatē noſtra edimus. & quēadmodū pecuniæ: ita operæ beneficiū indigētibus ꝓſtandū eſt: & id qd̄ em liberaliter. Sunt. n. qui ut uideant doctiores: nō interpretationes: ſed ænigmata ꝓferāt: quos cū ſua ambitioe & oſtētatōne relinq̄mus: quo plus odii ſibi q̄ ſauoris cōparāt. Ego: cū intelligā interpretē oportere eē q̄ ſi lumē eorum quæ interpretant: & cū omnes nō potuerint multa aut audiſſe: aut uidiſſe: nō exiſtimabo mihi turpe: ſi ut pueris ꝓponi debet in ſcholis hoc opus ita a me declarātū fuerit. qd̄ idem de pleriq; aliis deo mihi aſpirāte breui me facturū ſpo. Sed nūc ad inſtituta pergamus. ¶ Poſtq̄ Igitur titulū operis: uiderimus & q̄ ſi tatem carminis & itentionē ſcribētis: ad argumētū & textus expoſitionē uenimus. Repetēſ autē paulo altius primæ epiſtolæ argumētū: quoniā ex eo aliarū cōpluriū æpiſtolarū argumenta ꝓdēt: in quibus poſtea eam ob cauſam erimus breuioreſ. ¶ Titulus opis ē. P. Ouidii Nafonis poetæ Sulmonenſis heriodum ſiue heroinarū liber incipit. Primus aut non addimus: quia plurimis placet unum tantūmodo eē librum. quum i epiſtolas diuidatur & nō in libros: in codice tamē meo uetuiſſimo repi diſtinctionē librorum: qd̄ qd̄ licet numero epiſtolarum conſtet: ita fieri potuit: ſicut in epiſtolis: quas in porto ſcripſit: quæ in libros a plurimis diuidūt: & Iuuenaliſ ſatyræ licet ſeperatas habeāt ſentētiās: librorū: tamē numerū habēt. Inueni igitur in codice meo uetuiſſimo hoc opus diuiſum in libros. v. quorū primus incipit. ¶ Hæc tua Penelope. ii. Littora Theſſaliæ. iii. Si qua tū cæcis. iiii. Mittit hypmneſt. V. & ultimū: Mittit abidenus. ſed in hoc nolum tamen eē contentioſus aut ꝓtinax. Epiſtolæ ſunt numero. xx. quas heroidum uel heroinarum appellant. quoniā licet aliquot ex eis a uiris ſcribantur: maxima tamen ex parte ſūt clararū & Illu. mulierū: quas heroidas appellant. Oui. li. ii. triſtiū. Prima locum ſanctas heroidas inter haberes. ¶ Maſculinum eſt heros: qui & ſemideus dicitur & uir fortis: & uirtute eminens. plus homine habēs. Fœmininū uero ſub forma patronomica dicitur heroiſ. & heroine. Ouidius at ſe nō ſolū ſcripſiſſe haſ: ſed & alias: quæ nō ſunt in hoc uolumine: cū memorat. iii. amorū ad Macrum. Car

Penelope

mena aut elegiacū est hexametrum & pentametrum: quod quidē & amoribus & querilis & miseris cōuenit. ut hor-
 ra. in arte poetica. ostendit. Versibus ipiter iunctis q̄remonia primum. Mox etiā inclusa est uoti sentētia cōpos
 Quis tamen exiguos elegos emiserit auctor: Grammatici certant. Genus aut̄ oñonis humile est: q̄a tali carmini
 cōuenit. hoc est elegiaco: quod ut uidimus: exiguū appellauit horat. q̄q̄ iter elegiaca Nafonis carmina hoc ma-
 xime & sentētiis: q̄tum materia ipsa petis: & uerborum proprietate uidetur assurgere. Materia uero: est ethica
 a. mortalis: quia describit uarios uirorum mulierūq̄ mores. Intentio poetæ est exercēdo ingeniū & querēdo
 famā amoris effectus demonstrare & ostēdere q̄tum hi differant i mulieribus pudicis & impudicis. q̄a in aliis
 casti amoris pietatē. in aliis libidinis & furoris icontinētiā probāt. Itaq̄ aliæ ad laudē & imitationē: aliæ ad li-
 bidinis & ipudicitie detestationē memorant. Sciendū aut̄ est: q̄ amoris affectus in nullis Nafonis libris meli-
 us exprimitur: q̄ in his epistolis. in q̄bus artis amandi exercitationē ostēdit: sicut ex orationibus Cicerōis q̄cqd
 in arte dicēdi tradit: optime percipit. Sed iā argumentū enarramus. qd̄ ut supra diximus. paulo altius maioris de-
 clarationis gratia repetet. Ad pelei Aeci filii. & Thetidis nymphæ eius uxoris nuptias. quæ in Pelio Thessaliæ
 mōte celebratæ sunt. diis oibus ac deabus p̄ter discordiā inuitatis: illa idignata: accūbentibus cū Ioue Iunone
 eius uxore: & Pallade & uenere: in mediū earū cōiecit pomū i quo scriptū erat. Detur pulchriori: cūq̄: ut ē mulie-
 ris opinio de pulchritudine. p̄pria audax: & temeraria. q̄libet earū se pulchriorē diceret: neq̄ iupiter uellet de
 hac re iudicare ne aut uxore: aut filias offēderet. eas remisit ad parim. q̄ educatus apud pastore tunc armēta in
 Ida seruabat. A quo iussit eas patere huius cōtētiōis iudiciū & determinationē. Cum enī Hecuba priami uxor
 Paride grauida esset: somnauit se parere facē: quæ totā Troiā incendio corripere. Haruspicum responsis & nu-
 minis oraculo Priamus cognouit oriturū sibi filiū ex hecuba q̄ patriæ eēt futurū incendiū. Quare iuxit uxori: ut
 q̄cquid parerūt iterificeret. Illa cū puerū q̄ postea paris dictus est pepisset: materna pierate mora: non sustinuit eū
 interficere: sed falsa eius mortis simulatione decepto priamo: iussit eū regis pastoribus tradit. qui puerū alere
 Itaq̄ ut pastore filius. aut ut alii uolūt: & seruus & famulus in pecorū & armētorū custodiis nutritus est: ceno-
 nes nymphæ cōiugio usus. Ad hūc igit̄ in idæis uallibus armēta seruātē cū tres deæ accessissent seorsum cū eo
 quæq̄ locatæ pollicitationibus: ut sepe in iudiciis sit corrumpe tētauerūt. Nā Iuno ut ē deorū regina diuitias
 & regna. pallas gloriā. sapiētia: & rerū oīum cognitionē. Venus aut̄ uoluptatē: & pulcherrimā in toto orbe ter-
 rag: mulieris usū: & possessionē p̄misit q̄s auditas paris iussit an se nudas adesse: ut certius de eaq̄ pulchritudīe
 iudiciū afferre posset. & demū ueneris p̄missis magis captus. p̄ ea sniam tulit. Post aliq̄tū tps cū agonale certas
 mē illic celebraret: paris q̄ fortissimus erat ad illud accessit: in quo cū oēs: & etiā ipm̄ eēora superare: Hector ira
 succensus cū stricto gladio tāq̄ pastore eū eēt interfecturus: paris se eius germanū cōfessus ē: qd̄. ut Seruius scri-
 bit: allatis crepūdiis. p̄baui cū ad huc sub pastore habitu lateret. sunt aut̄ crepundia i fantilorum ornamēta: Re-
 cognitū igit̄ eē filiū suū Primus paridē recepit in domū: tanq̄ tanto tēpore functus eēt fatus: & piculo quod ex eo
 iminere audierat. q̄ mox aliquot nauibus edificatis Spartē nauigauit: ubi cū a Menelao Agamēnōis regis græ-
 corū fratre hospitio exceptus fuisset. deinde ipsi Menelao cōtigitet i cretam. p̄ficisci: ille p̄fidus hospes Helenam
 Menelai uxore Iouis ex lada filiā: omniū mulierū speciosissimā: i amore suū sollicitatā abduxit ad troiam. Alii uo-
 lūt expugnata Sp̄the siue lacedemōe: utroq̄. n. noie dī: Helenā: quā ei uenus p̄miserat: a paride abductā. Hero-
 dorus dicit eā nunq̄ fuisse ductā illū: licet fere oēs historiographi & poetæ aliter sentiat. & credat eā ad troiā de-
 ductā: ut ēt Homerus ostēdere uidet. cū igit̄ ad eā repetēdā legati ab Agamēnone & Menelao frustra sepe missi
 fuissent. Agamēnon & Menelaus tātā iniuriā armis uidicare. & Helenā bello repetere decreuerūt. Itaq̄ cum ad
 hāc expeditionē ex uniuersa græcia exercitū cogerēt: Vlysses Penelopes admodum puellæ: q̄ paulo ante duxe-
 rat uxore: & ex ea tantū suscep̄rat Telemacū filiū: amore retētus: ne iret ad illud bellū i faniā simulauit. iūctis. n.
 diuersi generis aialibus arabat & salē seminabat: Quā i faniā Palamedes uir bello clarus: qui regis mādato dele-
 ctū faciebat. detexit. Nā cū aranti Vlyssi obiecisset Telemacū ille ne filiū laderet aratū eleuauit. & suspēsum ara-
 tū: ultra filiū trāstulit. ex quo cognitus nō eē i sanus coactus ē ad bellū troianū ire: ubi & Palamedis iniuriā ultus
 ē: nā eū falso p̄ditiōis crimie a græcis dānari & lapidibus obrui & iterfici fecit mox in eo bello multa prudētiæ
 & sollertiæ documēta exhibuit: q̄ ipse apud Ouidiū. li. xiii. meramorphoseon cōmemorauit: q̄ hoc loco uitādæ
 p̄lixi itis gratia p̄tereo: postremo eius opa factū ē: ut troia decimo tandē anno postq̄ obsideri cōperat capetur
 unde & ab Homero poliportus. i. urbis populator dicit. & cū in castris de armis Achilles iter ipsū & Aiace Te-
 lamonium ortū eēt certamē: Vlysses dicēdi facundia ea obtinuit. mox euerfo illo & Astyanacte hecetiis filio
 e turri p̄cipitato: ne aliq̄ de sanguine hecetiis supeffet. acceptaq̄ p̄te prædæ troiane: cū in patriā gloriosus ui-
 ctor reuersurus mari se credidisset: longe cōtra uotū suū ei accidit: nā uētis tēpestateg actus multū diuq̄ errauit
 & aliorum decem annorum spacio ad multa orbis terrarum loca delatus mores hoīum multosq̄ uidit & urbes.
 reliq̄ de eo dicentur in fine epistolæ: Cū igit̄ ceteris ducibus & militibus græcis qui bello sup̄fuerant domum
 reuersis: solus Vlysses reuerteretur. neq̄ Penelope eius uxor cām huius absentie sciret: ad eum scribit hāc epi-
 stolam. in qua castum & coniugalem amorē suū erga Vlyssē ostēdit: & eum rogat ut nullam remittat p̄lite-
 ras responsionē: sed ipsemet ueniat. Adducit aut̄ multas rationes quibus probat eum debere uenire. probat
 enī primū a cōmoditate: quia nō amplius detineat̄ bello. q̄a troia p̄pter quam absuerat capta & euerfa sit. Dein-
 de ab honestate & ægrotatē. q̄a cum ceteri uiri domum reuersi uxores suas præfētia sua cōsolētur. & reḡ gesta
 rū narratione detineat̄: ipse solus marit ali desit officio: p̄sertim cū ipsa ut refert p̄petuum cōiugale amorē i eum
 seruauerit. ostēdit. n. le neq̄ alii istant p̄ie nubere uoluisset: & semp̄ fuisse sollicitam de piculis Vlyssis: qd̄ ē p̄ia
 & fidelis cōiugis argumētū. postremo q̄ Vlysses debeat domū reuerti arguit penelope ab eius utilitate. q̄a eo
 absente eius bona dilapidēt̄: & dissipētur: cū neq̄ ipsa utpote mulier: neq̄ Telemachus admodū puer: neq̄ La-
 ertes eius p̄i senio cōfectus ea rueri possint: Cōmemorat aut̄ ei p̄cipue Senū patris: & Thelemachi filii tenerō

etatem: ut si eū uxoris amor curaq; nō reducat moueat saltē filialis paternusq; affectus. sic ergo inq̃t. ¶ Hāc tua penelope: Sensus ē. o Vlysse penelope uxor tua: mittit tibi hāc epistolā. noli āt mihi rescribas aliqd: sed tu ipse uenias. Hāc. epistolā. Tibi iēto. i. tardo. Tua subaudi uxor. nā i nobis ppris & gtiuis pnoium relatiuorū uel de mōstratiuorū. & i pnoibus possēsiuis sape filiorū uxorū: maritorū seruorūq; noia subaudiū. Ver. Hectoris Andromache. s. uxor. Ci. i. epistolis. Ser. tuus. s. filius. Terē. Video forte huius Byrrhiā. subaudi seruū. & notāda est hāc regula: Mittit. de se tāq; de tertia psona dicit: cū i sequēti uersus i pria psona loquar. dicit. n. Nil mihi rescribas. i. n. remittas mihi rñsum p lras: sed tu ipse uenias: ipe hoc loco demōstrat ue ponit: nā licet p eclipsin p se pferat tñ subaudit tu: & hēt teste prisciano significationē ei. pnois qd subaudit. s. tu qd ē demonstratiuum.

Troia iacet: certe danais inuisa puellis.

Vix priamus tantū totaq; troia fuit.

O utinā tunc cū lacedæmona classe petebat

Obrutus insanis esset adulter aquis.

Non ego deserto iacuissem frigida lecto:

Nec quereret tardos ire relicta dies.

¶ ANTO. ¶ Nā Troia iacet: diruta ē elegātius. Virg. idē exprimit cū dicit. Et cāpos ubi troia fuit. ¶ Dicta ē Troia a Troe rege Eriktion & calixoes Scamādri filio: antea teucra a Teucro: & Dardania a Dardāo dicebat. ¶ Inuisa odiosa ē. n. inuidere odisse: qd cōtra uorū nīmū uidemus. ¶ Danais puellis. heroidibus grācis: a danao Strabo testatur danaos nūcupatos. ¶ Vix priamus tāti: ingerit suspitiōes: dubitat Vlyssēm ideo len-

rum eē: ne pegrino amore teneat: dū staret Troia inq̃t: & priamus uiueret: uix fieri potuit qn i priam nauigare ris. Grāci. n. lōga obsidiōe fatigati de reditu sapius cogitarūt. qd in iliade Home. ut exprimere. Diomede refert: si oēs grāci abscedāt: ego & Stelēns soli in obsidione p̃stemus. ¶ O utinā: p̃catur in paridē: cum hac poetica exclamatiōe: q cū Helenā rapuit: tantorū malorū præbuit cām. Lacedæmona: Lacedæmon Peleponnesi urbs Menelai regia nūcupata a Lacedæmone Iouis filio ex Thygete Atlantis & Peliones. ¶ Adulter: Paris priami filius: q ex lacedæmōe Helenam rapuit: de quo dicemus. ¶ Aquis insanis. i. magnis in alto furētibus helle spōti undis. ¶ Nō ego deserto: exponit in eōmodales suas. ¶ Frigida: sine uiro. calefcere lectum dicimus ubi uir fuerit & fœmina. ¶ Relicta: p. xx. annos a te destituta. ¶ Tardos dies. q longiora nideat absentia tua. ¶ Nō inq̃t die & uote sollicitaret: si paris Helenā non rapuisset. auget. n. pathos a tēpore.

¶ VBER. ¶ Troia. adducit rōnē quare ulyssēs debeat & possit uenire. dicit. n. troiā pp quam domo discesserat eē euerfam. Troia ē cū regio sit asiæ in qua erat illiū urbs quā grāci euerterūt ponitur tñ interdū p urbe. ut Verg. oēm q; reuerti p troiam. & hic troia. i. iliū. urbs troiæ. ¶ Iacet. diruta ē: & solo æquata: sicut. n. urbes cum ædificatur aut florent dñr stare aut surgere. ut Verg. Surgentē q nouæ carthagini arcē. & idem Troiaq; nunc staret. & Qui. iam stabant thebæ: ita cū dirutæ sunt dñr iacere & cadere. Seruius Sulpitius ad Ciceronē: Quæ nunc prostrata & diruta an oculos iacet. Ver. Cecidit q; supbum illiū. Certe distinguendū ē: ut non dicamus certe iacet sed certe inuisa non. n. necesse ē affirmare Vlyssi qd troia iaceat: quia hoc ipse optimo sciebat q fuerat p̃sens. & ut dictū ē in argumēto: fuerat ēt ex magna pte auctor illius ruinæ: dicit ergo: certe. i. certe odio habita. ¶ Puellis danais. i. mulieribus grācis: nam Danaï a danao rege dñr: qui an pelasgi dicebant: & argiui: quia Danaus uñ dicti sunt: argos habitauit. Puellis āt dixit. non solum sexū: sed ēt etatem significans: quia adolēscētulæ mulieres nup̃ nuptæ molestius ferunt maritorum absentiam. ¶ Vix priamus. uix. stultū & ridiculū est: q quidam sic ordiant: uix. i. iacet. uel uix inuisa. cū neuter sensus p̃cedat: sed sic intelligatur. priamus & tota troia uix meruit hoc odiū græcarum mulierum: hoc ēt eaq; mariti pp ipsum Priamū & troiā abessent: & consequētur hērent odio. priamus. hēt emphasin hoc nomen proprium. q. d. licet magnus rex tota troia. i. oēs troiani: continēs pro contento. Vix fuit tantū: ut p eius obsidione tot uiri grāci abessent: & sic eaq; uxores eam hērent inuisam. ¶ O utinā. O. ab oēs affectus conuenit: uel miserationis uel indignationis: iūgiturq; uocatiuo noiatiuo & accusatiuo. Cicero o magna uis ueritatis. & o me miserum. interdum p eclipsin p̃termittitur: sed subauditur. Plinius Iunior. Hominē te patiētem: ac potius durum. interdū ē aduerbium uocandi & iungitur uocatiuo. ut. O regina no uam & c. Interdū mirandi. ut Iuue. O qualis facies. interdū indignandi: ut Ci. O tempora. O mores: Interdum optandi: ut Virg. Adsis o tñ. & in bucco. O tantū libeat mecum tibi fōrida ruta Atq; humiles habitare casās: & hac significatione optandi interdum ponit p se. ut in exemplis supra dictis. interdū iungit cū utinā ad maiore affectum exprimendū. ut hic apud Qui. interdum cum si affectum hēt optandi. ut apud p̃sum. o si ebuliat pater: ni p̃clarum funus. interdū ut inq̃t donatus interiectio ē optantis aduētum: aut animi repente p̃cussi: ut Teren. o salue p̃phile. ¶ Adulter. i. paris: quē. p̃itam. p̃prio nomine appellare nō potuit: sed p conrumeliā adulterum dixit. ē. n. adulter q alienæ cōmiserat uxori. ¶ Eset obrutus: ēet opp̃ssus & submersus. A qs insanis. i. magnis: uñ turbibis & tēpestuosis: utrūq; n. significat. ut infra. Quid si nescires insana qd æquora possunt. & i bucco. Insani feriāt sine litore fluctus. Cū. i. quando & subaudit tunc. ¶ Petebat. i. iibat. ¶ Lacedæmona. i. spartā: nam utroq; nomine dicit. ē aut urbs laconia. lacedemon aut dicta ē a lacedæmone filio Iouis & Thygetes: ex qua urbe: ut dictum est. Paris Helenam abduxit: Sed lacedæmona tam pro regione: q pro urbe ponitur: ut Strabo scripsit ex auctoritate Homeri. Classe: id est multitudine nauum instruatū. nam hoc significat Classis: licet ponat ter interdum pro una naue. Horati. Me uel extremos. Numidarum in agros: classe releget. optat autē q paris fuisset submersus: cum iret ad rapiēdam Helenam: quia si helēa non fuisset abducta nunq grāci ad obsidionē troiæ iuissent: & ipsa Penelope non passa fuisset incommoda q infra se pati commemorat. in quo. poeta optie exprimit affectum doloris muliebris: cuius ē longe repetere suarum ifelitatū initia & cās. sic Ariadne apud Catul. iupiter oipotēs: urinam nec tpe primo Gnosia cecropitæ tetigissent littora puppes: & Dido apud Verg. iiii. En. Fœlix heu nimium fœlix si littora tātum Nunq dardania: tetigissent nostra carina: Irē Ariadne in epistola.

Penelope

ad Thesē. Viueret androgeos utinā. & c. & Medea ancilla apud En. Utinā ne in nemore pelio securibus cesa
 cecidissent abiegnæ ad terrā trabes: neue inde nauis inchoadæ exordiū cepisset: quæ nūc nominatur argo. & c.
 hæc expositio nō pōt Ci in rhetoricis: & ostendit eā uitiosam eē oratoribus: qm̄ nimis lōge reuerat initiū: poetis
 at in interdū cōcedi. ¶ Nō ego incipit ea cōmemorare: qbus dicit se fuisse cariturā si paris fuisset submersus. ego
 Penelope. nō iacuissem. i. cubuissem. ¶ Frigida: uel re uera frigida non calefacta a marito. nel certe: qd̄ magis
 placet: frigida. i. sola. nā frigere significat solū esse & cessare Teren. Nimige hic hoies frigēt: sicut cōtra feruere fre
 quātari. Ver. Feruet opus. & alibi Cū littore feruere late pspicres. dicimus at solū hoiem q non hēt sociū: & locū
 desertū & nō frequētātū. Ter. Venit alicūde ex solo. lo
 co. ¶ Deserto. s. te q̄ debueras in eo mecū iacere. Nec q̄
 rueris. i. nō dolorē & lamētaret dies ire tardos. i. eē lon
 gos: & tarde finire: ut mihi uidēt: nā amātibus: & oibz
 q̄ sunt in aliqua sollicitudine fortuna tpa uidēt tarde
 transire & eē nimis longa. Ver. in bucolicis. Si mihi nō
 hæc in uoto. i. longos annos: & Horatius i primo epi
 grammatū Vt nō longa qbus mētatur amica: diesq̄ Lon
 ga uidetur opus debētibus.

¶ CANTO. ¶ Nec mihi q̄renti: pathos a facto: ut pro
 cos falleret q̄nti telæ die texuerat: tantūde ad lucernam
 nocte de texebat: pollicita erat se tunc uigē accepturam
 cū telam finiuisset: qua integeret Laertes senex: cū fatū
 contigisset. fallaciam: deprehēdit anthinous unus ex
 procis ancilla referente: ut Homerus auctor est. ¶ Fal
 lere noctem: hoc est nocte procos fallere. ¶ Pendula
 tellario ad opus conficiēdum patēs. ¶ Quando ego nō
 timui. a corporis labore ad animi sollicitudinē transi
 tū: instans interrogando. ¶ Ego: quæ bellicos euētus considero. ¶ Pericula grauiora ueris. maiora quam possint
 accidere. ¶ Res ē solliciti: s. i. augeat miseriam. Sunt inquit In amore ppetuæ sollicitudines: Vñ apud plau. ama
 tor adolefēs. Quam miser inquit ē qui amat. ¶ In te fingebam: animo cōmētabar exponit sollicitudines com
 memoratōne piculorum. ¶ Nomine in hectoreo: quoties Hector aliquid gessisse dicebat. ¶ Antilochum: ne
 storis filium: quē Quiritus poeta non ab Hectore: sed a Mēnone auroræ filio interēptum s. i. scribit. Fuit & alius an
 tilochus Herculis filius. quē paris trucidauit. ¶ Menetiadē: patroclum Menecii filium: qui cum opūte Eanē pue
 rum pemisset ad peleum fugit. Is Achilli filio socium dedit in bello troiano. cūq̄ achillis indutus armis pugna
 ret: Apollo in formā asiis Dymantis filii incitat Hectorē ad pugnā cui: congregientē patroclum armis exiit p
 fractis fibulis & trucidandū obiciis: ut scribit Homerus. Interea Euforibus panthi filius patrocli humeros telo
 confixit: cūq̄ patroclus: ut factū uiraret. ad suos se recipet: Hector utrūq̄ latus telo transēgit. Subripuissentq̄ tro
 ianū cadaver. nisi ad tutelam Menelaus affuisset. ¶ Falsis: non suis: sed achillis. ¶ Successu: optato euētus: dolui
 q̄ te improbatū non successit. ¶ Sanguine tlepolemus: phyleus thesprotiorum rex filiā habuit astiochen: ex qua
 Phlegetus filiu tlepolemū genuit: is cū in domo paterna Lyciniū patria germanū trucidasset: ueritus ultionē fu
 gurū: hodi in partē regni receptus ē: uñ. nauibus. i. x. in obsidionē troianam uenit. Hunc Sarpedon lyciorum
 rex n. i. premit. ¶ Lyciam: Lycii Sarpedonis. ¶ Est nouata: creuit: & aucta ē: maxime fui sollicita: cum lycii Sarpe
 donis masta tlepolemum cecidisse precepi.

¶ VBER. ¶ Quærenti: conati: Fallere. Decipere & pterire aliqd̄ faciendo: & texendo: ne molestiam temporis
 sentiam: quod tamē non possum assequi: q̄ labor texēdi dum de tuo discessu sum anxia lassat: & fatigat manus
 meas: quod non fieret si tu adestes. omnis. n. uideret labor mihi iucundus te p̄sente: dī at falli uel decipi tēpus
 cum aliquid fit: quo ipsius tēporis molestia non sentiant. Ouidius in tristibus: Non solet: non qui labentia tar
 de Tempora sonando fallat amicus adest. ¶ Pendula quæ pendet e ligno quo inuoluit: qd̄ iugum dicit: Qui
 li. vi. met. Tela iugo inuicta est. Quando. q. d. semp. est. n. p. nunciandū interrogatiue. ¶ Pericula. s. de te. ¶ Gra
 uiora ueri. s. periculis. i. maiora q̄ ea quæ uere possunt tibi euenire: Res ē solliciti: s. i. a est exhortatio rhetorica.
 & est quasi descriptio amoris. solliciti: anxii. irrequieti. ¶ In te fingebam: enumerat penelopes picula multa: &
 anxios timores: quibus dicit se pp̄ maritum suum quem amat affectā fuisse. ¶ Fingebam: aio extimebam. & ut
 ita dicam: imaginabar. Troas: troianos accusatiuus ē græcus a nominatiuo tros. accusatiuus singularis est troa
 a quo pluralis formatur p additionem. s. ut troas. dicti autem sunt troes a Troe Eriethonii filio. ¶ Violentos:
 fortes: uel potius feros & crudeles. ¶ In te. contra te. i. interpugnandū. ¶ Eram pallida in noie hectoreo. i. sem
 p̄ timēbā cū audiebā nomē Hectoris. q̄ oīum troianorū fortissimus dicebat. pallidus at̄ ponit p̄ timido: qm̄ ex
 timore sequit̄ pallor. Siue q̄s. enumerat multos quos audiuit ab Hectore interfectos: ob quam causam dicit se
 ualde timuisse ne Vlysses suis astutis posset ab eo euadere. ¶ Antilochus erat causa nostri timoris. i. erat causa
 quare timerem: si q̄s narrabat ipsum supatū ab Hectore. ¶ In quo aduertendū est q̄ antilochus non fuit tamen
 ab hectore interfectus: licet fortasse in plio interdū ab eo supatus: Nam fuit nestoris filius: & hectore iam mor
 tuo a Memnone Auroræ filio interfectus ē: cuius mortē Nestor admodū senex impatientē. me rulisse dicitur:
 adeo: ut q̄reret se nimis diu uixisse: q̄ filio fuisset supstes. propertius de Nestore sic inq̄t. Non ille antilochi ui
 disset corpus hūari: Diceret aut o mors cur mihi fera uenis. Iuuenalis. Oro. parūpet at̄ quas q̄rū de legibus ipe
 q̄rat Fatore. & lōgo de stamine cū uidet: acris antilochi barbā ardētē. nā q̄rū: s. omni. Quisq̄s adest socio cui

hæc in tpa daret Quod facinus dignū tā lōgo admiserit æuo. ¶ Sine Menœtiaden. subaudi siue aliq̃s narrabat Menœtiaden. i. patroclū cecidisse mortuū esse. sub falsis armis. i. i armis nō suis: sed achillis. historia aut̃ hoc hēt. patroclus filius Meneti filii Actoris ab achille sincere dilectus: cum achilles ob irā raptæ sibi Briseidis nollet pugnare. eius armis indutus putans se territurū troianos q̃ crederet ip̃m eē achillē. cū hectore congregi ausus est. a quo & sup̃atus & interfectus ē. cuius cadē tanq̃ amicissimi achilles ita moleste tulit: ut nō posset quiescere. tanq̃ dē ut eū uideret reuersus ad pugnā hectore interfecit. quē curui alligatū circa muros troianos raptauit. & hæc satis sunt ad hunc locū intelligēdū. patroclus. interdū a poetis dī Actorides ab auo. Oui. fastor. li. i. Actoriden pe-

Deniq̃ q̃squis erat castris iugulatus achiuus;

Frigidius glaciē pectus amantis erat;

Sed bene cōsuluī casto deus æquus amorī;

Versa est ī cineres sospite troia uiro.

Argolici rediere duces: altaria fumant;

Ponitur ad patrios barbara præda deos.

Grata ferunt nymphae p̃ saluis dona maritis

Illī uicta suis troica fata canunt

Mirantur iusti q̃ senes: trepidæ q̃ puellæ

Narrantis coniunx penedet ab ore uiri.

lāq̃ aliq̃s posita mōstrat fera prælia mensa;

Pingit & exiguo pergama tota mero

cor. qd̃ intra pectus cōtinet. ¶ Amātis: penelopes. ¶ Erat frigidius gla. timore frigescēbat: frigescimus tiore & cor exilit nū plautinus senex in aulula: cū maxie timeret artē ludicrā: inq̃ cor sibi exercere. ¶ Sed be. cō. locus ab auctoritate deo: ait illis curæ fuisse qd̃ optabat. ¶ Deus: aut ad hymenæum: aut ad cupidinem referas. sed de hymenæo placet. ¶ Amori ca. cōiugali. ¶ Versa ē in cin. plus est q̃ si exusta ē dixisset. ¶ Sospite uiro. Vlyssē. Id. n. potuit ex thelemacho scire. qui eadē ex Nestore & menelao audierat. ¶ Argolici redi. du. exemplo firmat suspicionē: alii rediere: tu solus cessas. ¶ Duces: ut Nestor & agamēnon & Menelaus. ¶ Altaria fumāt. sacris ob suscepta uota perfectis. ¶ Barbara præda: spolia phrygū & asinorum: qui barbari sunt. ¶ Ad deos patrios. in tēplis deorum: & laribus pendunt ut ueteres facere consueuerunt: qui postibus templey arma suspendebant. ¶ Grata se. aliarum fortunam commendat quæ: mariti redierunt. ut iustior sit eius quærela: alia diis uota p̃soluunt pro maritis saluis. mihi perpetua querela relicta est. ¶ Nymphae. heroides: puellæ græcæ. ¶ Illi: qui redierunt græci. ¶ Canunt: narrant. ¶ Troica facta: quæ ad troiam gesta sunt. alii fata legunt. ¶ Senes iusti. fete ri. & graues: onomaton est. nam singulis suas de nominationes addidit. ¶ Senes iusti. & puellæ trepidæ. ¶ Pē det: intentata est. ¶ Monstrat: signat. ¶ Pergama troianæ urbis situm.

¶ VBER. ¶ Deniq̃. tādē. & finaliter. q̃squis. q̃cunq̃. siue fortis siue ignauus. iugulatus interfectus. Nā iugulus ē pars colli supra pectus ubi locus ē ad hoīem interficiēdū aptus. inde iugulare dī. ¶ Castris achiuus. i. exercitu græcorū. ¶ Amātis. s. mei penelopes. ¶ Erat frigidius glaciē: nā pp̃ timorē hoīes frigidi sunt. Verg. primo æn. Ex tēplo æneæ soluit frigore mēbra: qd̃ at dixit frigidius glaciē hypbole ē figura. i. sup̃latiuo: nā hæc oratio ē sup̃ra uerū. ¶ Sed deus æquus. i. iustus: q̃ pios & iustos nunq̃ derelinq̃t. Bñ cōsuluī. i. bñ puidit. Amori. s. meo. ¶ Casto. pudico q̃a semp̃ seruauit tibi fidē. ¶ Versa est. ecce quo modo bñ cōsuluī. q̃a in tantis periculis belli uir meus Vlysses incolumis remansit: & troia euerfa ē. ¶ Versa est in cineres. i. incēsa. nā quod incēdio cōsumitur in cineres uertitur. Viro marito. s. meo. ¶ Sospite: incolumi. ¶ Argolici: nunc pergit penelope cōmemorare & probare ab æquitate: quod Vlysses debeat demū reuerti: quia omnes alii duces reuersi cōsolant uxores suas cū ip̃se solus: ut diximus. martiali desit officio. ¶ Duces: a ducēdo dicti qui partē exercitus regunt. ¶ Argolici: græci. ¶ Rediere. s. domum suam: uel in patriam. altaria fumant. i. incēsa sunt ad faciēda sacra diis. Oui. li. ii. fa storum. Idibus augusti fumant altaria fauni: solebant enim antiqui in aris thura & cæsas uictimas cumburere. unde illa sacra holocausta quasi combusta dicebantur. ¶ Præda: quicquid alicunde rapitur p̃da dicitur. ¶ Bar/ bara. i. troiana: nā priusq̃ romani reg. potirent: græci omnes præter se barbaros appellabāt: postea uero latinis græcisq̃ exceptis barbari oēs dicti sunt. ¶ Ponit. s. a uictoribus: quia solebant hostilia spolia tēplis deoꝝ affigi a uictoribus. Virg. li. iii. æn. ære cauo clypeum magni gestamen abantis postibus aduersis figo: & rem carmine signo. ¶ Deos patrios. qui coluntur in patria: quia quælibet natio habuit suos deos. ¶ Nymphae: interdū græ. ce dñr spōsæ: hic p̃ mulieribus puellis ponit. ¶ Dona grata. s. ip̃is puellis: q̃a libenter ea offerunt p̃ maritis sal uis idest incolumibus. Te. Saluum te uenire gaudeo. ¶ Illi. s. mariti. ¶ Canunt: cū latitia narrant. ¶ Suis: meli⁹ iungit cū uicta: ut sit datiuus & sensus. ¶ Victa suis. i. a suis. i. græcis. ¶ Troica fata: Notandū est legēdū esse fata nō at facta: qd̃ n. significaret facta troica eē uicta: sed fata uicta sunt quibus defensio troianorum consistebat: q̃ cum diu græcos fatigassent & ab ea expugnanda urbe repellerēt: andē in diis Sinonis uicta sunt equo ligneo armatis uiris pleno in urbe introducto. fata aut̃ nō facta legēdū esse: uel illo Verg. loco maxime p̃cipit. li. æn. Fracti bellos: fati q̃ repulsi ductores danaum. fata autem troianorum hæc dicuntur fuisse: Vita Troili: Cōserua

Ate
aspe
fuit
cis i
ribu
equ

To
A
Vf
F

lem
tuli
rō
dat
um
ti ac
it q
inte
ubi
Dio
dux
mu
fec
spe
sen
ter
iui
& V
fis
clo
dat
per
tu
ma
qu
cus
ut
ma
Au
Tu
Do
C
rak
ris
fie
hi
ui
C
cu
m
sup
sen
m
es
eti
in
te
u

re
un

10

es
os
nu
am
le
Cā
if
lis
er
re
m
sol
pat
ille
pra
uis
Re
itis
fil
P
lor
un
s i

fi
ei
a.
te
cū
co
a r
da
an
dic
ic
ne
lar

10

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. C.5.14

is

1

18

30.

154

1997

dí:

vi

15

55

222

112

95
117

22.

43:
112

33
22

de
vá

do

25.

111
112

cci

dit
do

106

55A

CANTO. Nos pylon. nō ipſa miſit. ſed thelēachus
mīes ſcia ad neſtorē: ut diximus acceſſit. Pyli tres fue-
rūt urbe i Peloponēſo. una i Leptica regiōe. alia i ora

pifea ad alphen flu. tertia i ineffania. sed Nestoris pylos
ab ematho mote emathesia nūcupata ē: q̄ multi eā esse
uolūt: q̄ ē i ora pifea: hāc cōdidit Neleus Nuptuni filius
ex Tiso Saluati filii Neleus

Ex t. filio Salmei filia. Neieus ex Clori Amphiois The
bāi filia. xii. filios habuit oēs p̄ter Nestorē Hercules pe-
mit. q̄do erat cæteris iunior: ut ip̄e apud Hom. recēset
Incerta: Nestor nihil certi de te nobis rettulit. ¶ Sparg

trād Menelai: q cū de Vlyffe negasset scire Thelema-
chū remisit paterā& peplo dōatū: paterā Vulcanus ef-
finxerat pepiū Helena texuerat. ¶ Sparte nescia: Mene-
laus spernens dōtū: nūq̃m paterā

Troia ipsa. ¶ Starēt utilius: mihi mius molestū eēt si n̄
eēt euerſa: Phœbus & Neptunus Laomedōti i fabricā
dis troianis mœnibus opitulati sūt. Colligit cās: ut qđ

ione. **T**raſcor improbo: quæ p̄ excidio troiano uota ſu-
ua orbis parte. **C**ū multis: multaq̄ q̄relæ noſtrā face
hora a ſoli ſpacio in gēs ē curarū fluctuatio. **S**tolte: teme-

en & Calypso cūqbus Vly. multum ipis cōsumpsit: ex
usonē a quo Italia ausonia nuncupatur. ^{10.}
tē interrogationē & inquisitionē p̄tā a sede Vlyssē and

tas q̄ ei reddentur: se etiā mīsi⁷ ad diuersa loca p̄cū
quoniā ex pylo a Nestore Vlyssis socio: uel ex sparte ab
posse fieri certiorē ubi eēt Vlyssēs. dicit ergo: Nos mīsi
tā a patre eius Nelo. fuit quēq̄ mīsi hīi Graeci Del-

nc hercules expugnauit & ex. xii. filiis nelei ab eo iter/
cimo meta ipse Nestor interdum pylus dicitur a pylo a
is homero Exemplum nunc fuit a cornice secundæ. An-

¶ Milimus & ietiam. ¶ Sparten: lacedæmonia. nam
& p regione ponit: dicta lacedæmōe filii bouis & tay
nominatiuo soarte. ¶ Neſt: auguri ignis: natiuitas

Habitas. legendū ē nō aut habites: qā seq̃r abes: qd ē
declarat aperte qd cōtra x̃p̃iū. uni mihi pgama res
adhuc integra & exē. sicut supra in eo loco. Troia ia

ædificauit. fabula aut hoc habet. Neptunus & Apollo
 uros illi ædificauerunt: sed laomedon ea eius pro
 t Seruius. laomedon Neptunus & phœbus certam pecu
 niam pro eis dedit. quoniam transiit. qd. deinde in f. m. m.

abis & Virili. Iam. Et ois homines neptunia tro-
nificat nō o. ierositate uilē & contē. ribilē. Irascor meis
ut troiā uin. eretis & dirueretis: nūc doleo me ita opas

jensus est & non sciret hoc silem firem ubi pugnares
cula bellorum nō at alia: & me mērela de absentia mariti:
et de abiectione maritorū suoru effect mihi tolerabilis
quidriam iussit cum pef. c. uis. Domini

timeo tamē tibi oīa picu-
ras: i meas sollicitudines:
& latitudie, significat &

alia & pprie & trālatiue: q̄ q̄ ad hūc locū nō p̄tinēt: p̄tereūt. ¶ Quacūq; æquor hēt: ordo ē: ego suspicor q̄cūq; p̄l
cula. i. oīa picula: q̄ æquor hēt & tellus: eē cās tā lōge more. i. q̄ tā diu moreris. suspicor fuisse cām piculor: q̄ tibi
mari terraq; potuerūt accidere. ¶ Hæc ego dū stulte: nūc more muliebri detegit aliā suspicionē q̄ hēt dicēs hæc
ego supradictas cās suspicor: sed ut uos uiri libidie maxie ducimini: captus es fortasse amore alicuius mulieris
q̄ te detiet: ordo ē dū ego stulte meditor hæc. s. supradicā: tu potes eē captus amore peregrio. Quæ libido uestra
est. i. p̄ ea libidine q̄ libido ē uestra: id ē uestrū uirore. i. quam uos uiri habetis: & hic ē uerus sensus & uera cōstru
ctio: nam supplēdus ē ablatiuus: talis cōstructio usitata est a doctis. Seruius Sulpitius ad Ciceronem in epistola:
qua cōsolat cū de morte filiæ simili utitur locutōe. Qui
illius amor in te ē hoc te facere illa non uult. ordo: illa
nō uult te facere hoc eo amore q̄ amor illius ē i te: sunt
& alia exēpla: ut q̄ iprobitas tua ē me oppugnare au
des. i. ea in probitate: q̄ tua iprobitas tua ē: sed hæc sine
satis: huiusmodi at̄ suspitiōes uxorū de amore mari
tor: absētiū: quoniā crebræ sunt: solēt a poetis ip̄s mu
lieribus attribui Terētiis i adelphis. Vxor si cessas aut
te amore cogitat: aut amari: aut putare aut animo obse
qui & tibi bene esse soli: cum sibi sit male.

CANTO. ¶ Forsitā & nar. p̄sumit q̄ ulysses obiicere
potuisset: id genus schematis grace etroilchis latie p̄su
prio. ut Fabius meminit. Narras: puellis q̄s amas rusti
ca: i. cæteris rebus ignaua: p̄ter q̄ i sanificio. Rudes: icul
tas & aspas dicim⁹ rudes q̄ nullū i suo studio cultū for
titi sunt. ¶ Fallar: hac mea opinione decipiar. Tenuēs
q̄ sua leuitate nō uidēt. ¶ Liber re. q̄ cū alieno amore tenearis redeūdi nō hēas arbitriū. Velis ab i patriā redire
cōtēnas. Me pater ica. p̄stitit i p̄sumptiōe. Icarus ex polycaste genuit penelopē: leucadiū: & aliziā. Penelope ica
rioris dicta ē: q̄m icariū alii icariotū uocarāt: q̄ filiā sollicitabat: ut eurimacho uni ex pcis nuberet. Tua sum: n̄ al
terius coniūx. ¶ Dicar: a posteris uolo a cōstantia coniugii laudari. ¶ Pudicis: pudice filiæ q̄ uiri thalamum cu
stodit. ¶ Vires: paternū ius sumptū eē uidēt ex romanis regibus: q̄bus sanciebatur: ut q̄ primū ætas feret ad cō
iugiū cogi posset: ut Dionys. scri. Dulichii famiīq; ab imoestia p̄cor: arguit: ut ad ultionem accensus ulysses re
dire festinet. Conuenerant proci ulyssis regiam Dulichii duo & quinquaginta: quos sequebantur famuli sex.
Samii quattuor & uiginti: Zacinthii uiginti: itacenses duo & uiginti: quibus hi ab Homero nominantur An
tinous. Eurinous. ægyptii herois. Eurimachus polybi. Leocrithus euemoris: neso areti: p̄ysander polyctoris:
& Hesippus polydecte: agalus: damastoris. Leodes enopi. Amphinomus: Demophtolemeus omnes peremit
Vlysses p̄ter præconem: medonta: & citharcedum euphemum. Dulichium: samos & zacinthos: insulæ adia
cent epirho: dolichum hodie uocatur. Samos altitudo & summitas interpretatur: ut scribit Strabo. Alii appella
tani uolunt a Sais antiquissimis thraciæ populis: qui illam incoluerunt. Zacinthos nemorosa est non ultra stas
dia sexaginta illius est habitus: Vrbs in ea fuit eiusdem nominis.

CVBER. ¶ Forsitā: addit & aliā suspicionē de cōteptu suo. qd. s. ulysses ut gratio sit nouæ amicæ uitupatū ip̄
sum penelopē. Sic medea ad Iasonē. Forsitā & stulte dū te iactares marita. Quæris & iustis auribus apta loq̄ in
faciē moreq; meos noua crimia fingis. ¶ Rustica iculta. ¶ Quæ tātum lanas nō sinat esse rudes. i. quæ nulli alii
rei muliebri satis sit apta nisi carpendis lanis: nō etiā acui: notandū at̄ ē penelopē suspicari non solum qd̄ ulysses
eam rusticam dicat apud amicam: uerum etiam dicat esse anū: nā mulieres iuuenes magis exercitio acus utebā
tur. non ad consuendum: sed ad pingendum uariis coloribus: & figurandum uestes: quales a didōe nō textas:
sed acu pictas: significat uirg. æn. li. xi. Tū genias uestes: auroq; ostroq; rigētes Extulit Aeneas: q̄s illi lata labo
rum ipsa suis quodā manibus sidonia Dido fecerat: & tenui telas discreuerat auro: & alibi. Pictus acu clamidē
& ferugine clarus hybera. Anus at̄ q̄ pp̄ uisus hebetudinē aut manus instabilitatē: acui nō essent aptæ ad lanā
transferebantur: & talem mulierem Iuue. significauit: cū dixit. Et in consilio matrona admotaq; lanis Emerita:
q̄ cessat acui. ¶ Rudes. i. ipolitas. ¶ Fallar op̄ratui ē modi. & subauditur utinā. ¶ Fallar. s. hac mea opinio: quā
de te hēo. ¶ Hoc crimē: quo te accuso. s. de amore alteri mulieris. ¶ Tenuēs: uacuas: uel subtiles. Auras. i. aerea
q̄ tenuis cōparatiōe aq̄ & terræ. ¶ Vanescat: i. uanū hoc ē in nihilum abeat: hoc ē nō sit uerū. ¶ Ne ue reuertenti
di: ue copulatiua est coniunctio: significat enim & sensus ergo est: & tu liber reuertendi: id est tu nō prohibitus
qn̄ reuertaris. i. utinā nullius mulieris amore retentus ne uelis abesse: liber enim eundi dī: cui ire p̄mittit: & sic
liber reuertendi: q̄ libertatē hēt reuertēdi. Pōt ēt ordinari cū sequentibus uersibus. & ne tu liber reuertendi ue
lis abesse: p̄ icarius cogit me & c. rarissime tamen inuenitur apd̄ Oui. ut sensus a uersu p̄tometro p̄cedēti ad he
xametru uel p̄tometru sequētes transeat: quis nō nūq̄ faciat: ut in epistola phyllidis. ¶ Quaq; patent oculis lit
tora lata meis. Siue die laxatur humus: seu frigida lucēt Sydera: prospicio quis freta uentus agat. ¶ Me pater:
Commendat nunc penelope amorem suum: & constantiam erga Vlysseni quia cū post tam diuturnam absen
tiam Vlyssis: uellet eius pater alteri uiro collocare: dicit se nūq̄ uoluisse. Icarus pater meus: fuit. n. filia Icarii fra
tris Tidarii: ut scribit Strabo li. x. polycasta eius mater fuit: pater at̄ penelopes & eius fratres. Alyzeus & Leucadi
us: q̄ cū regnū acarnaniæ tenuissent: ciuitatibus nomē dederūt: sepe uoluerūt eā Eurimacho uxore tradere ad
ducit Strabo homeri uersus latinos sic factos. Olli in tecta patris properant habitare feroces Icarii. cuius de feo
mine filia pulchro Germaniq; orti frēs: tum protinus illam Eurimacho pater & frēs nup̄sisses volebant: dicit er
go. ¶ Pater cogit. s. uerbis suis. nā uolūtas patris filiabus p̄ uisu habēda est. ¶ Discedere uiduo lecto. s. ita a te

dereliſto: & i quo ſum tãq̃ uidua. Incepat: i cuſat. ¶ Moras imẽſas. i. nimis lãgas moras meas q̃ te tãdiu expe tẽ. Incepet: huius uerbi repetitio hẽt emphafiẽ. q. d. iclamet mihi q̃rũ uelit. ¶ Oportet: decet. ¶ Pietate mea id eſt meo uehemẽti erga te amore. ¶ Frãgiũ: uiciũ. Et uires tẽpat. i. inuit ipetũ ai: q̃a qũ uidet me tã eẽ amãtẽ tui miũ poſtea iſtat ut nubã alii. ¶ Dulichii: nũc penelope p̃catores ex diuerſis locis ueniſſe cõmemorat. Sunt at̃ p̃ci ſiue. p̃catores q̃ p̃ſeuerãter & iſtãter aliquã uxorẽ petũt. p̃cari. n. eĩ portũe & p̃ſeuerãter petere: ordo eĩ. p̃ci dulichii: & quos & c. Ruũt i me. Dulychiũ at̃ ut ſcribit Stra. una eẽ ex Echjadibus iſulis q̃ Zacyntho & Cephaleni ad oriẽtẽ ſolẽ iacẽt: ex ea duodeq̃nq̃gita p̃cos ueniſſe ſcribit Homerus. Cephaleniam autẽ teſte Strabone quĩdam

Turba ruunt in me luxurioſa proci.
Inq̃ tua regnant nullis prohibentibus aula:
Viſcera noſtra tua dilacerantur opes. rũ:
Quid tibi pyſandru polybũ: medontaq̃ di:
Eurymachiq̃ auidas antinoiq̃ manus:
Atq̃ alios referã: quos oẽs turpiter abſens
Ipſe tuo partis ſanguine rebus aliis. (di
Irus egens: pecoriſq̃ melãthius auctor eden
Vltimus accedunt in tua damna pudor.
Tres ſumus ibelles numero: ſine uirib⁹ uxor
Laertesq̃ ſenex: telemachusq̃ puer.
Ille p̃ inſidias pene eĩ mihi nuper ademptus.
Dum parat in uitis omnibus ire pylon.
Dii p̃cor hoc iubeãt: ut cũtibus ordie fatis
Ille meos oculos comprimat: ille tuos.

excitãdũ inuidiã. Erat pyſander. ut diximus polyſtoris. ¶ Medũtaq̃: Cytharcedũ: Dig: obſcõnũ. Mãus auidas. ad tuas opes p̃dẽdas p̃diga. Anthioi & curiũ: hi duo erãt ex p̃cis priores. ¶ Atq̃ alios referã quos oẽs turpiter abſens. ¶ Turpiter: ſũmo duo dedecore q̃ domũ negligere uideris. Sãguis tua i dũſtria & labore. ¶ Irus egens pathos ab humilitate p̃ſonã. irus itacẽſis mẽdicus corpore uãſtus: ſed nullis uiribus: ut Home. ſcribit: A meũs prio uocatus eĩ: ab Vlyſſe pugno p̃cuſſus ſub hitũ mẽdici fere extictus cecidit. Melãthi⁹ fuit magiſter ouiu cũ p̃cis Vlyſſis armẽta deuorabat: ſed philerius & Eumenus poſt Vlyſſis reditũ tactũ pedibus & manibus i cubicũ lũ ad trabẽ ſuſpẽderũt: p̃cuſſerat Vlyſſem calce ad fontẽ cum ageret in procorũ cõnã pinguiſſimos ouium greges: erat tũc Vlyſſes i habitu mendici. ¶ Tres ſumus ibelles: pathos ab atate & ſexu. ¶ Ille. telemachus. Per iſidias. proci telemacho ad neſtorẽ eunti inſidias poſuerunt: ut Home. refert & Stra. reſtatut qui anthioius molitus eĩ: parauerat. n. nauĩ cũ focis uiginti: ſed palladis numine euãſit Telemachus. Pylõ. ad neſtorẽ. ¶ Oibus i uitis: tota domo abnuentes nihil Penelope filii de diſceſſu nouit: ut diximus.

¶ VBER. ¶ Turba multitudo: q̃a ut ſupra oĩdimus: erãt q̃ plurimi. ¶ Ruũt cõcurſu: & q̃ſi factũ ipetũ ueniũt Virg. Ac uenti uelut agmine factũ. Qua data porta ruunt. ¶ Regnant: inuidioſe dixit. q. d. nõ ſatis eĩ illis uenire in domũ: ſed uolunt in ea eſſe domini & diſſipant res tuas: quã ſunt mihi carã tanquam uiſcera mea. Dilacerãtur. diſſipantur. ſab ipſis. Quid tibi piſandrum. Ocupatio eſt rhetorica exornatio: dicit enim ſe non diſturam: & tamen commemorat quosdam quos ſibi inſeſtiſſimos eſſe dicit. ¶ Auidas manus: auras: & ad rapiendum paratas. ¶ Rebus: diuitiis. ¶ Partis: acquiſitis. ¶ Tuo ſanguine: quia eas in bello & multis piculis acquiſiſti. ¶ Turpiter: cum tua infamia: nam turpe eſt pati res ſuas dilabi. ¶ Irus egens: nominat alios diſſipatores bonorum Vlyſſis: quos oſtendit eſſe homines uiliſſimos. Irum: ut ſtrabo ſcribit Homerus arnãũ appellat ab Aine urbe boetia: egenum autẽ fuiſſe Oui. & hic i tertio triſtium oſtendit: qui eius nomen pro paupe re p̃oit. Nẽpe dat. & quodcũq̃ libet fortuna rapitq̃. Irus & eũ ſubito qui modo Crœſus erat. idẽm li. i. de remedio. Cur nulla eſt hacaten. nulla eſt quã cepetit. Irum nempe quod alter egens: altera pauper erat: Melanthiũ autẽ alii paſtorẽ & caprariũ Vlyſſis fuiſſe uolunt. ſed lanium potius ſignificat: hoc eſt qui pecora ad eſum mactaret & lanieret: & diſtus eſt auctor pecoris edendi ad uituperum: quia erant & auctores pecoris ſignificandi & hi tam uiles non habebantur dicebanturq̃ miniſtri. ¶ Vltimus pudor: ultimum dedecus: quia ſunt uiliſſimi pudor at̃ interdum uerecundia: hic pro timore infamia accipitur. Ingenui uultus puer ingenuiq̃ pudoris interdũ pro dedecore ut hic: interdum pro pudicitia. Virgilius. iiii. an. Ante pudor q̃ te uiolẽ. ¶ Tres ſumus: occurrũt obiectioni ordo eſt nos ſumus tres numero imbelles. i. non apti bello: & uiribus debiles. ſ. ego. Vxor: arguĩetũ a ſexu: nam mulieres natura ſunt imbelles. ¶ Laertes: pater tuus. Vulgo enĩ ex laerte genitus a poetis dicitur: licet interdum Syſiphi filius appelletur. nam cum eius mater Antidia ad laertem i poſſa deducetur: fertur fuiſſe rapta a ſyſipho latrone: & ex eo genuiſſe Vlyſſem: quod ei ad contumeliã Aiax obiicit libro deci motertio. met. Quid ſanguine cretus Syſipho apud Virgiliũ: quoq̃ libro ſexto contumeliã cauſa Syſiphi filius dicit cũ Deiphobus dicit horator ſclerũ Aeoĩdes: nam ſyſiphus æoli filius fuit. Ouidius tamẽ nulla cõtume liã cauſa ſyſiphi filium dixit libro tertio de arte amandi. His ſua Syſiphides auditis poenã reſolui corpora. nam

foetis illita cæra fuit: hæc dixit ut tollat dubitatio sicubi repiatur ita appellatus Telemachus puer uel filius uel ætatis puerilis & teneræ. ¶ Ille: Telemachus. ¶ Pene. fere. ¶ Est adæptus: est subreptus. ¶ Per ifidias: per dolos. ¶ Omnibus inuitis: cōtra uolūtā: omnium. ¶ Dii pcor: optat penelope: ut telemachus sit superstes sibi. & Vlyss: ordo est: præcor ut dii iubeāt id est uelint: ut ifandū regina iubes renouare dolorē. ¶ Ut ille: Telemachus. Cōprimat: claudat. Meos oculos: q̄a ppingores solebāt moriētibus oculos claudere: q̄ morte late apiunt. ¶ CANTO. ¶ Hoc faciāt: uotū meū ratū uelint. Eūribus or. fatis ut nō cadat ante diem. Ille: telemachus. Claudat meos ocu. & tuos: q̄ erant genere propiores mortuog: claudēbāt oculos: licet i lege mālīa effet: ut Var. tra. dit ne filii parētibz sigillēt oculos. Custos bouū: phile. tius pastoꝝ magi & Vlyssis uocat custos. Faciūt h̄ idē uouēt. Longæua nutrix euryclia pisenoris filia nutrix Vlyssis q̄ lærtes emerat. xxx. bubis ipuberē & castam seruauerat. Cura fidē: fidelissimus custos eumeus. Hæ. ræ imūdā: fordētū porcoꝝ erat eumeus ethesii fili⁹ cu. stos porcoꝝ ethesius omnis filius i syria: q̄ ē ifula ultra ortigiā i mari ægeo: filiū gēuit eumeū: quē nutriēdū de. derat phœniā: mulier i arbantis filia: hæc cū puero & tri. bus poculis se phēicib⁹ mercatorib⁹ adducit Septio. die sagittis a diana cōfossā: mercatores i mare illā pici. unt. Cū meū pueꝝ lærte uēdūt: additus porcoꝝ custo. diæ fecerat aras. xii. cōtiguas: ita ut singulæ. L. fortas su. es clauderēt. ¶ Sed neq̄ lær. porat colligit: qd̄ icon. modi ex absentia oriat: qd̄ ue utilitatis ex reditu. Ho. stibus i mediis: iter tot. pcos. Tenere: gubernare forti. or ad tractādā arma: & ad regna moderādā cōueniēs i. adoleſcētia. ¶ Tuēda: sub tutela istituēda. ¶ Tu citius. ue. ecce redit unde incepit: dixerat. n. attamē ipe ueni. ¶ Portus & aura: metaphora a naufragis: solus iqt̄ in. tātis piculis salutē feres. Natus telemachus. Mollibus. inuenilibus. Nā pueri tāq̄ arbutulæ facile ad oīa trahūtur q̄ difficile institui possunt si ætate dureſcant. ¶ In. patrias art. ad arma tractādā iusta suaſio ē. ¶ Lærtē: patrē tuū iuitat te iqt̄ moriturus pater p. p. diem ad redeū. dū ut illi claudas oculos & iusta p. soluas. ¶ Discedēte: ad bellū troianū p. perante pathos ab ætate. ¶ Ut uenias. post annū uigēsimū ex quo discessisti. ¶ Videbor anus: tāto magis senecā si diutius imoraberis. ¶ VBER. ¶ Hoc faciāt. i. hoc idē p. cat. ¶ Custos bouū: bubulcus noster hoc ē bouū custos: q̄ ut Theocritus edy. lio. xvi. scribit philetus appellabat: hēbat. n. Vlyx: sicut pleriq̄ alii ea tēpestare: magnā partē prouētū i armē. tis agregibus. Lōgæua anus: lōgæ ætatis nutrix. s. tua hæc euryclia dicebat. ¶ Tertius cura fidelis custos. Hæ. ræ. i. porcoꝝ. i. subulcus. is Eumæus uocabat. fuit alius Sybotes: imūdā. fœdē. est. n. porcus aīal fœdū: hāra ha. spiratū: & prima correpta significat porcoꝝ stabulū: prima lōgā & sine aspiratione est locus ubi diis sacrificatur. Sed neq̄ lærtes: p. bauit qd̄ filius puer nō possit defendere eius bona aduersus raptōres nūc dicit de lærte. Ut. idest tāq̄. s. his q̄ sit inutilis annis. i. q̄ p. ætate nō sit aptus. ¶ Tenere: defendere. Modo: uel tātū mō uel dū mō. li. la ætas: puerilis. Tuē. adiūuādā auxiliū p. s. cui: cū ipe patatē: nec cogitat nec agei sciat. q̄ utilia sūt. nec mihi sūt. uires: nūc penelope dicit de se. Pellere. i. ad p. llēdū. Inimicos q̄ tua bona dilacerāt. Tu citius: subaudiēdū est er. go. Tu uenias citius. p. cito. ¶ Portus & aura: idest salus & reges: trāslatio sūpta a nauigātibz a qbus nihil ma. gis optat: q̄ uenti secūdi: & portus. Tuis: patri filio & mihi. Est tibi: q̄a scit desiderio filii patrē maximē moueri: ideo adhuc in memoriā ei reducit. Sit. i. diu uiuat. Mollibus: tene. is puerilibz. Erudiēdus. instituendus. In. artes patrias. i. paternas. Nā ut Cicero primo officiorū inqt̄. Plærq̄ parētū p. ceptis imbuti: ad eorum consuetu. dinē: morēq̄ deducūt. ¶ Respice lærtē: hoc si non mouet te filius puer: moueat te pater iam iam mortū propi. quus q̄ expectat: ut ei mortuo oculos claudas qd̄ officiū pieratis patri a filio p. stari decet. ¶ Respice: Verbū ē mi. sericordiæ. Iuuenalis. Solus. n. tristis hac tēpestare Camœnas respexit. ¶ Ut. i. a. i. stāti. Cōdas. claudas. Fati: idest. mortis. Certe ego nūc. mouet misericordiā a p. s. ona sua: dicit. n. eū tā diu abfuisse: ut quis cito redeat: iueniat ta. mē eā anū: quā puellā discedēs reliq̄rat. ¶ Protinus. i. cito alias significat cōtinue. Ut. i. quis. Redeat: reuertaris. Si. cur. Oni. exercēdi igenii gratia hæc epistolā a penelope ad Vlyssē scriptā finxit: ita & respōsuā ab ulyssē remis. sam se scripsisse fatei i secūdo amoꝝ ad Macrū: ubi cōmemorat: ut supra diximus aliquot epistolas respōsuas a. se scriptas: q̄ hodie nō extāt: iter q̄s & hæc respōsuā pōit: eius carmina subdā. ut eoḡ prinaciā refutē: cōrēdūt has. epistolas ab Oni. nō fuisse scriptas: sed facile cōuincūt his uersibus. Et qd̄ penelopes uerbis reddat ulyxi. Scri. bimus: & lachrymas phylli relicta tuas. ¶ Quod paris: & machareus: & qd̄ male grat⁹ iason. Hyppolitūq̄ parēs. hyppolitūsq̄ legat. Quod q̄ tenēs stricū Dido miserabilis ensem. Dicit: & ad iā leſbis amica lyrā. Quā cito de. toto rediit meus orbe fabius. Scripta diuersis reſtu. it ille locis. Cādida penelope signū cognouit Vlyssis. Legit. ab hippolyto scripta nouerca suo. Iā pius æneas miserē rescripsit Elifā. Quod q̄ legat phyllis si mō uiuit habet. Tristis ad hyſiphilē ab iafone līa uēit. Dat uotā phœbo leſbis amica lyrā. Hæ. sex epistolæ nūq̄ i opib⁹. Oni. repi. unt cū aliæ supradictæ missiue i hoc uolumine legāt. Vlysses tamē post multos errores delatus ad Alcinoonm. phæacū regē: ab eo & uxore Areta benigne exceptus & naue & focis donat: tād̄ i Ithacā reductus ē i naui dor. miens: ubi exeatatus dī a pallade: quā semp hūerat fauicē & præmonitus de his quæ esset acturus sub specie

senis medici domū suā ingressus est: ubi multa a pcis penelopes passus: tandem recognitus ab Euryclia nutu
ce auxilio subulcor: & thelemachi: quibus se indicauerat iniuriā suam ultus est: cū eos pugna iteremisset: aut ut
alii uolūt oculis tantūmodo orbasset: ita ut in triuīs stipē querere cogerēt. postremo a Telegono filio: quē ex
Circe suscepit: cū nō cognoscere eē pater: interfectus ē: & sic q tot maris terrarū picula euaserat. manu filii cē
dem effugere non ualuit. Hoc parricidio commissio Telegonus ex ithaca discedens in italiam uenit: ubi Tus
sculum oppidum condidisse dicitur Telemachus patri successit. Penelopem usq; ad ultimum spiritum pud
ce uixisse dicitur: unde pro exemplo pudicitiae a poetis proponi solet.

Phyllis demophoonti.

 Ospita demophoō tua rhodopeia
Phyllis.

Vltra pr omīssum tēp⁹ abesse q̄ror.
Cornua cū lunā pleno semel orbe coīssenti
Littoribus nostris anchora pacta tua est:
Luna quater latuit: toto q̄ter orbe recreuit
Nec uehit actas sythonis unda rates.
Tēpora sū nūeres: bene q̄ nūeramus amātes
Nō uenit ante suam nostra querela diem.

extorret & idignū hospitio: & i regni ptē suscepit. Data nuptiag: spōsiōe dū mutua amoris cura teneret: nuncia
tur mnestheum e bello troiano redeūtem: ad qd. xl. nauibus ierat i mio aegaei: cōtra cretā isulā decessisse. Demo
phoō pollicitus i fra mēsem reditū a puella ipetrata uenia: pata classe discedit. Atheniēse ipiū occupat. x. post exi
liū: uno: ut auctor ē Trogus. Quattuor iā exactis mēsi bus: cū nō reueteret phyllis epistolā scri. suader ut bñs
ciog: memor seruatis spōsiōibus i fide p̄sistat: qd si negligat stare sniam uolātū pudorē lato magnanimo p̄fer.
Hospita demophoō: p̄pōit. p̄missis legitimā expostulationē. Phyllis rhodopeia. thracia: rhodope mons est
thracia: quē uerē fuisse rhodopē. cū deos imortales cōtēneret. Alii tradūt i eo sepultā eē rhodopē reginā. Ho
spita: q̄ te idignū & erratē hospitio acceptū tot beneficiis affeci. Quaro: sūma q̄rela te accuso. An eē ul. pro
miste. q̄ itra mēse: ut p̄missi nō redieris. Cornua cū lu. circūscribit pacta tpa. Anchora p̄. trāslatio dura est: ut
Fa. monet poetis cōcessa tribuit iatatis: q̄ aiātū ē. Pēpigi i q̄: ut anchora thracis littoribus sifteret. Cū se. coif.
lunā cornua: uno lunā decursu: quē pagit septē & uiginti diebus & vii. horis. ut Plī. scri. Lūa q̄. la. agit iā q̄t
mēsis & tu n̄ redisti. Actas: actici demophoōtis naues: acta dicta ē ab actide craniē filia: siue ab actōe. q̄ ue
tusto noie dicta ē: acē: qm̄ angusta sit & ad mare porrecta: acti. n. litrus. n. significat: unde met. exposuimus. Vn
da scytonis: mare thraciū: thracia uetusto nomine scyton nuncupata est: ut scribit Gel. unde sythons & sytho
nius: nec legas sythois sed sythonis. Nostra querela: nostra expostulatio citius: tarda est q̄ p̄recept.

VERBER. Hospita. Quidā iterp̄tes i huius epistola argumēto falsa qdā sōniauerūt demophoōtē ex colchis
cū argonautis reuertētē ad phyllidā Thracū reginā diuertisse: cū demophoō eo tpe nōdū eēt natus: aut certe nō
dū eiūs aetatis ut ad talē expeditionē p̄ficisceret: ueg: ita res hēt. Demophoō thesei filius auxiliū grācis: ut Iusti
nus. li. ii. scribit aduersus Troianos tulit: q̄ ab eo bello rediēs: tēpestatibus maris: & lōgis erroribus actus: i thra
ciā: delatus ē: ubi a phyllide q̄ per ea tempora regina Thracū erat: portu hospitio: q̄ exceptus: & ab ea ardentē
amatus in coniugium rogatus est: qui ei cōiugii fidē dedit: & ob beneficia accepta iurauit se nūq̄ eā derelicturū
uxorē: ueg: audita morte Mnestei: q̄ post eiectū ex urbe Thesea demophoōtis patrē atheniēsiū iperū occupā
uerat. Demophoō cupidus regnandi dissimulata cā: petiuit a phyllide aliq̄tū temporis. quo athēas res suas or
diaturus accederet: data fide se itra mēsem rediturū ad eā. ueg: cū ultra q̄tū mēse iā suū reditū distulisset. phyl
lis amoris ipatentia: & doloris ipulsu qd se spretā crederet: & eius reditum iam desperaret: zona sua guturi cir
cūligata laq̄o uitā finiuit: & ut fabulā ferūt in arborē Amigdalū sine foliis mutata ē postea reuersus Demopho
on re cognita trūcū eius amplexus est: q̄ ueluti spōsi sentire aduētū folia emisit: unde teste Ser. phylla grāce fo
lia dicta sunt a phyllide: ante igitur hūc casum phyllidis. cum Demophoon. reditū suum longe ultra p̄missum
tardaret. Phyllis ad eū hāc epistolā scri. q̄ multis ex causis & rōnibus eū reuocare nitit. Cōmemorās ei iusiuran
di demop. & suog: erga eū beneficiog: obligationem. postremo conatur eum monere referens: q̄ nisi reuertat
aliquo crudelissimā mortis genere se interimet: in quo dicit fore: ut appareat ingratitudo. & crudelitas demo
phoōtis uel p̄ epitaphiū eius iscriptū. Hospita: ordo ē o Demop. ego phyl. rhodopeia hospita tua q̄ror tē ab
esse & c. Hospita dī fce. ge. licet legat hospes coīs ge. i hospita uero & fce. ge. repit: ut i hospita syrtis: & neutri ge
neris: ut Oui. li. i. m. & i hospita tēcta tyrāni igredior: rhodopeia threicia. nā Rhodope mōs ē thraciā ita dictus
a rhodope muliere i eū cōuerla sicut & hemus: ut scripsit Oui. li. vi. m. Threi. rho. ha. an. al. & hemū. Nūc geli
dos mōtes: mortalla corpa quōdā p̄missū. s. mihi a te. Cornua: dicit spaciū t̄pis sibi p̄missi. s. spaciū uni⁹ mē
sis: qd p̄ lunā significauit. Cor. lu. & c. i. cū luna semel eē facta plena: nūc. n. extremitates lunā: q̄ ob similitudi
nē cornua dicitur: coeunt. i. coniunguntur: & se tangunt: & iō dixit pleno orbe. i. pleno circulo ipsius lunā: pos
sumus tñ fortasse meli⁹ itelligere spaciū medii mēsis: quo luna crescit: & iplet orbē. ide & luue. dixit Semestei ua
tū digitos circūligat auro. i. anulo torūdō: q̄lis ē luna i medio mēse. lict. Do. Cal. aliter iterp̄et illū locū. luue. nō

fatis uere. ¶ Anchora in nauis. ista in nauis p ipsa nauis posuit. ¶ Pacta: promissa a te. ¶ Nis: threiciis: ubi ego habito. ¶ Luna: ecce iusta ca qrela. Quater la. qrtu mēse exactū significat. ¶ Recre: ite: creuit: & plēa facta ē. Nec ue. i. nec. pmissū tuū. pscit: qā nauis tua nō uēit ad nos. Scytōis: hāc ē uera lectio & n̄ lythois: nā nūq̄ legere me mini qd̄ lytōis flu. sit thraciā: p̄terea n̄ p fluuiū erat uēturus: sed p mare. Sythō uero mōs thraciā ē: unde & maro. Sithōis nūes dixit: hoc at̄ loco. Sithōis n̄ ē ge. ca. sed no. hēns formā pionōici fce. sicut p̄nasis p̄nasis. nouimus at̄ noīe unius mōtis uel fluuii uel loci totā regionē itelligi plerūq̄: ergo unda sithōis. p̄ sithōia. i. thracēsis. i. mare n̄m̄ thraciū. ¶ Nō ue. na. aet. i. tuas atheniēses. n. attica regio ēt aet̄ dicta ē: uel q̄ ut Stra. scri. illa ps maz. xie ad mare ē extēta & āgusta: nā aet̄ grāce litus dī uel certe dicta ē ab aet̄ eō: q̄. n. a. sūt oēs amātes diligētissimī calculatores t̄pis. Querela. lamētārō de tua absētia & mora: n̄ suā diē. i. aet̄ t̄ps debitu: nā dies fce. ge. licet ēt p̄ spacio. xii. uel. xiiii. horarū: iterdū accipiat t̄n̄ proprie p̄ t̄pe pōit. i. u. lōga dies igit̄ qd̄ cōtulit. i. lōgū t̄ps: Spes quo lē. fuit. i. sicut q̄rela de absētia tua fuit sera & lēta: ita ēt spes fuit lēta: qā tarde spauit ea mihi enētura: q̄ nūc cū dāno meo mihi euenerit ēt acirologia. i. p̄ prietas sermōis uel uerbi: nā spes cū bono: expectatō sit p̄ metu hic accipit sicut apud Vir. li. iiii. an. Hūc ego si tātū potui sparē dolorē: ergo spes. i. timor ne redires. ¶ CANTO. ¶ Spes quo lē. fuit: qm̄ de tuo reditu spes fit ustra ē hācēus hita: spes. n. lēta ē q̄ lōga expectatiōe sine rege successu cōsumit̄. Tārde. c. q̄ diutius expectatō nō ueniūt. Lēdūt: expectatē torq̄nt. Cre. te uētus spamus. Nocēt: q̄ crudelitas me maxie sollicitat: & ad q̄rē dum excitat. Inuita. n. & nō libēs q̄roris: sed amor cogit. Spes igit̄ diutius frustra hita me sollicita & ad q̄relas excitat: qd̄ si nō libēs facio: amor tū ipellit. Sape. f. m. multa mihi p̄suasit p̄ te: ut tādō tuos mores. Refer. i. p̄iā reuocare. Thefeade. i. thesū ip̄uata sūt: n̄ h̄ poeta cōmētus ē: sed cū lycomedes scyriog rex clā thesea p̄misset & diu nihil certi obitus seraf̄ ut scri. Plu. id quoq̄ ueri simile ē phyllida latuisse. Hebri. flu. thraciā: q̄ discurret iter p̄reatas & dolōgos traciā populos tāgit & cicōas. Sape. d. ego diis sapius p̄ces hūi. Vt tu sce. ua. ut tū p̄s de sospitarēt. absūt duo carmīa q̄ i hūc locū falsū cōtulerūt. Amor si. ego q̄ te sūma fide amo. Quicqd̄ ob. picula oīa q̄ te r̄forari potuissēt. At tu lē. abes recriminat̄ deos: mophoōta: ut eliciat pleni⁹ ad q̄rēdū locos. ¶ Nu. iu. alii quos iurē iurādo i testimoniū citasti. ¶ Doēp. stomachationē hēt hāc denoiatō. ¶ Dic. m. q̄ se. istat rogādo ut suggerat̄ fraudati amoris cā. ¶ Nō sa. imo dices & i caute hoc ē nīmīū amorī ipulsi. ¶ Cri. amoris simplicitatē p̄ ironiā crimē appellat. ¶ De me. cōciliasse: illa amoris simplicitas debuit te mihi cōciliare. ¶ Vnū sce. p̄sistit i ironia. ¶ Sce. h. qd̄ te re. Hēt pō. & istar: debuisset magni mūeris momētū & similitudinē habere. ¶ Iura si. fides tot iuramentis firmata post ironiam patetica sequuntur interrogariuncula & breues. ¶ Deus: cupido. ¶ VBER. ¶ Fuit lē. i. sera: qā si citius timuissēt: potui n̄ decipi. ¶ Tar. c. sēsus ē. ego credo nūc ea q̄ nocēt mihi qā sero credidi. s. nūq̄ reuersus. Cre. Pluralis nūerus p̄ singulari: ea q̄ credita tarde lēdūt me & nocēt me amāte iuita. i. mihi amāti iuita: & erit casus. p̄ casu posit⁹: ut apd̄ Iuue. Porrectura uiro miscet̄ sitiēte rubetā uel subaudi nocet mihi. Me fui. i. cū nō possim resistere aut puidere. Fui mē. p̄ te. i. tui cā sepe multis mētita sūt te breui reuersurū. ¶ Pu. credidi. Pro. ip̄eruosos & uolētos. Est. n. ut dicit Ser. p̄cella uis uetog: cū pluuiā dicta qd̄ oīa p̄cellat. i. cōcutiat. ¶ Notos: spēm p̄ genere posuit. i. notos uētos meridiōales: q̄ & austri dñr p̄ oībus uētis: aut qā ex athenis i thraciā nauigāribus noti sunt maxie apti. Re. reportare: & mihi tāq̄ debita reducere. Vela al. nō aliā ob cām dixit alba: nisi qā ut plurimū alba sūt. ¶ De. execrata sūt: & maledixi. Nā deuorare ē malis uotis & ip̄ecationib⁹ alique detestari. Oui. i. Ib. illū e. d. q. m. i. Ib. ¶ Thefe a patrē tuū tāq̄ tuā morā & absētiā cām. Te. ip̄ediui. Tuos. c. tuū iter tuā nauigationē: ut Vir. Huc. c. f. iterdū alia spicio de eius mora: ne fortasse piculatus ēēt i aqs & merus. Ad. u. ad aqs. Hebri. flu. thraciā. Puppis. i. nauis: ps p̄ toto synegdoche. ¶ Nau. piclitata passa naufragiū foret: fuisset. ¶ Cana: alba pp̄ spūa: q̄ sit cū aq̄ uētis maxie mouet̄. Sape. d. sup. si legius deo: subaudi dēdū ē rogās: ed meli⁹ legi⁹ deis: & ita ordiat̄: ego supplex deis ut tu ualeres. Ipa di. m. & c. Ille. u. i. dēop. mē n̄ d̄cipit me sed nauigat ad me. Si. u. si ē colūis. Amor. f. f. ego. q̄ fideliter te amo: sūxi oēs cās posse te ip̄edire q̄ ip̄edire solent oēs patos & iā accitos ad aliqd̄ iter. Quic. ob. p̄. i. oē qd̄ ip̄edit patos & iā accitos ad aliqd̄ iter. Ad ca. ad excusationes tuā morā. At. t. lē. a. Adducit ei phyllis iusiurāda q̄b⁹ ille se ei astrixerat: ut eū moueat ad iditū. Iura a te. n. p̄assuā significatiōis. Nō. a. uel meo erga te uel tuo erga me: dare uela uētis: ē uerba i uanū fūdere. Virg. Sed aure oīa discernūt. Dic. m. ne uideat̄ sua culpa ēē relicta a demophoōte. Quid. f. qd̄ peccauit: uñ facius: nisi nō amari sapiēter: qā nimis cito. pp̄aui ad amorē tuū: qd̄ nō est sapientis ergo in hoc solo peccauit: sed hoc meum crimē habet pōdus. i. momētū & ualorē. Et in similitudinē. i. debet tibi ēē loco meriti & maximi beneficii. ¶ Cri. te pō

Spes quoq̄ lenta fuit: tardeq̄ credita lēdūt
Credimus: inuita nunc & amante nocent.
Sape fui mendax pro te: mihi saepe putauī
Alba procellosos uela referre notos.
Thesea deuoui: quia te dimittere nolle.
Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.
Interdū timui: ne dum uada tēdis ad habrī:
Merla foret caua naufraga puppis aqua
Sape deo supplex: ut tu scelerate ualeres:
Ipsa mihi dixi: si ualet ipse uenit.
Deiq̄ fidus amor. q̄cqd̄ p̄peratibus obstat
Finxit: & ad causas ingeniosa fui.
At tu lentus abes: nec te iurata reducunt
Numina: nec nostro motus amore redis
Demophoon ueris & uerba: & uela dedisti:
Vela quoror reditu: uerba carere fide.
Dic mihi quid feci: nisi nō sapienter amauī:
Crimine te potui demeruisse meo
Vnum i me seclis est: qd̄ te scelerate recepti
Sed seelus hoc meriti pōdus & istar hēt:
Iura: fides ubi nūc: cōmissaq̄ dextera dextrā
Quicq̄ erat in falso pluribus ore deus:

lenius & meū crimē potuit te uehemēter obligasse. Deme. i. ualde meruisse: nā de hoc loco auget. ¶ Iu. s. com memorat iusiurādā ipsius demophoōtis: dicēs. Iura fides sunt q̄ iūgūt: & exponūt. Iura. i. iurata: sed melius dicemus distinguēdo. Iura: ubi sunt: ubi fides & c. & itelligimus iura. i. cōiugii q̄ iniolabiliter sūt seruādā: sic hyphisile ad iasōnē: heu ubi pacta fides ubi cōnubialia iura. Fides. a. sio dī: qd̄ fiat: qd̄ dictū ē. ē. n. dictor: cōnētorūq; executō Cō. cōiūcta. d. x. r. a. n. cōiūctō ad fidei cōfirmationē fiebat. erat. n. ut Ser. dicit fidei dicata: sicut gēua misericordie. De. q. e. i. dei q̄ eierāt plurimi. i. o. f. fallaci. Hym. deus quē i nuptiis grāci iuocabāt: sicut Ro. Talassionem.

¶ CANTO. ¶ Hym. bacchi & ueneris filius nuptiarū deus. Spō. q. nomē p te dedit: ut rarū ēē cōiugū ē. n. spōfor q̄ suū nomē p alieno dat: uñ spōsioēs: q̄ aliēo noīe sūt. Et ob. pignus & fides dati noīs: id ex publicis mōimēris tractū ē. n. erat spōsio: nisi darēt obīdes. Distat tñ a federe. Spōsio. n. p cōsules aut magiatus alios fieri poterat populo ēt n̄ iubēte. Fœdus. n. n̄ erat nisi fœciales i teruēssēt: q̄ ioui porcā ferirēt: referēte senatu & iubēte populo: quo liuī claudiū n̄ recte sēssē scri. Per. m. iul iurādū recēser: & pathos ē a repetitōe. Per tuū auū. Neptūnū. Arc. & fa. tela sūt cupidīs. Faci. n. n. q̄ me maxie i festat. Toris. m. nuptis. iūo nubētib' pest uñ. p. nuba dī iterdū lucia q̄ i fātē i lucē p. dat. Per. s. m. nocturna & oc culta. Dea. t. a. noctu sacra ceteris fiebant: ut i aulularia plauti ē i q̄b' sacerdotes faces d̄ferēbāt imitati cererē: q̄ cū p sefōnē q̄reret icēsis tēdis tēdīfera nūcupata ē: uñ & sacerdotes daducos. i. faces ferētes appellat. De tor le. quos tu lachisi. Vix fa. u. e. n̄ sufficies ad pēas. Ah lac. pu. cōmiserationē mouet ex cā. lōge aliter euei d̄miat q̄ oportuerit. La. pu. cōq̄ssatā clāssē. Refe. repaui. Fu. iui diose. ptull: n̄ iqt̄ discessit fuit: sed fuga. Vul. metaphora ē: patior calāitates: q̄s meo errore mihi pepi. Cre. rei icit cōdulatis culpā i puellā: s̄plicitatē & uiroq; p̄fidia credidius tuis blāditiis & faciū dēis. Generi. ciuib' q; tuis. neptūn' ad fidē adhibēdā me ipulit quo t. gen' du ces iact abas. Ar. fallacias. Eū: s̄f uū. q̄ iu. i q̄cūq; uis cār. ¶ VBER. ¶ Pro. a. t. e. i. an. fo. i. i. uita nostra sp̄ cōiūctā: & socialē: q̄lis d̄bet ēē uita cōiugalī. q̄ erat spōfor tran statō ab hoib' s̄p̄ta: sicut. n. spōfor. i. uas q̄ p alio p̄mitit & obfēs q̄ dāt i tutelā fidei cōfirmāt cotra tñ: ita hymē: i.

uocabat ut cōiugalī societatis p̄petuē cert' ēēt q̄s spōfor & obfēs. Per. m. ordo ē tu iurasti mihi p mai' & c. Agi. cōmouet. turbat. Vē. uēti stat' uiolētiore aurē uero mitiores dñr. Pera. t. aut auū. pauus posuit & itelligam' Neptūnū: ut Iu. Perq; tuū p̄ aegi neptūne trid' tē: aut certe aegē dicit patrē thesei: q̄ naue filii a mīotauro reuertentis cū uelis nigris pcul uisa cū crederet eū mortuū fuisse i mai' se p̄cipit aut & i deū marīnū mutat' dī: & iō dixit: nisi fīt & ille ē. Mul. placat. ut uer. & mul. de flu. & tol. uē. Cō. cōmota. Tela amoris arma: nā cupido: n̄ solū sagittis ferire: sed ēt face icēdere dī. Qui. li. i. m. Tu. sa. ne. q. e. cō. a. l. r. t. eadā tñ tela iterdū ēt ueneris dñr. Iu. Nec pharetris ueneris macer ē: aut lāpade feruet. Alte. te. telū gñaliter dī de oibus q̄ mitti aut iaci possūt: licet ēt iterdū progadio ponat: ut i ferius i epistola Hypmest̄rē apparebit iūonē: p Iuno. Pre. pest. Toris. m. lētis cōiugalib'. perf. m. i. archana. nā myo grāce significat claudō: ide mystica dñr q̄ sūt clausa & secreta: q̄lia sacra cereris: q̄ nō nisi sacerdotibus parebāt. Iu. Ar. q. Ce. u. eē. f. Qui. iii. de arte. Quis Ce. ri. a. u. p. Ma. Tr. s. re. ly. Dea. t. i. Cereris ferētis thēdas. i. faces. Nā cū p̄serpina filiā a plurōe raptā nōdū sciret: ut eā n̄ solū die sed ēt nocte q̄reret. i. aetna mōte sici liē pieas faces accedit: q̄ sibi lumē noctē p̄berēt. Qui. li. v. m. lla. d. flā. pi. mā. suc. ab aetna p̄q. p. t. r. te. uñ postea eius statua & p̄ctura cū faciibus facta sūt: qd̄ oñdit Ci. i. Verrē li. vi. his uerbis. Qui ac. aetnam ui. si. achrū. Ce. ex ma. & i altero tēplo liberā. Sūt ea pāpla atq; p̄clara: sed nō ita antiq̄. Ex are fuit qd̄dā modica āplitudie ac singulari ope cū faucib' p̄antiquū. De. t. a. uel de tot offēsis: erit substātiū uel certe de tot lachis subaudi deis: unus. i. tu unus & solus. nō eris satis: i pēnas: q̄ cū innumētables deos lāferis: te tot corpa ad pēnas h̄re oporteret. Ah la. cōq̄rīt q̄ sceleri demophoōtis ip̄a auxilliū p̄buerit. Fu. i. sana. R. e. i. staurui. La. nētis & uicis cōuulsas. Vt q̄ de. q. d. ut tibi p̄stare opē cōtra me: caria. f. tua. Fo. fir. eēt ualida cōtra ipetū uetorū & fluctū. Remi. i. remiges. hoc est nautas. Fug. iniuriose dixit fugiturus. Sic dido ad aetnā. Quo. s̄obst̄at hyemis & eadem apud Ver. Me ne fugis Heu patior. trāslatio ab eo q̄ inimicū suis armis instruit q̄ iterdū illis p̄cutit ab inimico. Credi. ut maiorē capz tet cōmiserationē: & fraudē demophoōtis magis amplificet: multa cōmemorat de demophoonte: quorū singula: nēdū oīa simul potuerūt eā decipere: & inducere ad ei credendū. Credi. b. u. nā faciūdis q̄ est quedā nō arte cōparata: sed naturalis dicendi grā: multū ualet ad amorē cōmouēdū: uñ Qui. li. i. de ar. Nō. for. e. sed. e. fa. Vlyf. Et tamē. a. t. a. d. idem p̄bat Ver. iiii. a. n. He. in. pe. u. uerq; ¶ Generi. nobilitati tuā dōus: ex q̄ nō potuit mihi persuadere uir: p̄fidū posse nasci. generis. n. cōditio plurimū ualet ad fidē faciēdā. Nū. tuis. melius legendū dixero noibus: ut recte cōiugat. Cre. g. & noibus tuis: nā sedis credisse dicer inferius. Diis quoq; cre. ēēt ergo iteratio supflua. Lach. q̄ ēt ut offēdit. Qui. i. i. maximā habent cōmouendi & fere persuadendi. Hae. i. lachryma. Et. i. etia

¶ Hoc. si. i. discūt ondere exterius falsos aī affectus: sicut tu uerbis simulasti: qd nō habebas i pectore. ¶ Artes: dolos. Eūt. quā. i. i. q̄tenus illis iubes: & uis eas ire: qd iuue. attribuit mulieribus fraudem ea parētibus. sic diz cēs. ¶ Vberibus semp lach. sempq paratis. In statione sua. atq̄ ipsis spectātibus illā: quo iubeat manare modo. ¶ ANT. O. ¶ Diis quoq̄ credidimus: p quos iurasti. ¶ Tot pignora: tui redditus testimōia & affirmationes. ¶ Capi: decipi. Qualibet parte: uno ex his pignoribus me decipere potuisses: ut te reditus credidissim. ¶ Nec moueor: ne uidear obiectare bñficia deprimit p rōtinationē aliq̄: ut āplificādo reliq̄ maiora uideat. ¶ Tenui: cū eēs idigēs & extorris. Portui: quo cōq̄sata classis recepta ē. ¶ Loco: i regno. Sūma: finis & terminus ferēdi officij.

¶ Pœnitet: molestum & graue ē. Cumulasse: p amorū lasciniā hospitalitatē auxisse. Ante illā noctē: q̄ tecum fui. ¶ Fuisse sup̄ma: exticta fuisse. Hōesta: pudica. Spau melius: pathos a loco: qd p̄ter spē. ¶ Te meruisse. meo merito obstrixisse. Vnit aq̄: ex snia simplicitatem excusat. Recta. n. spes ē q̄ pariūt merita. Gloriosa oposa parta p difficultatē & labores: hoc ē nō ē difficile. Fallē puella: cōmiseratō ab ætate & sexu. Credētē simpliciē. Simplicitas: simplex puella. Fauore: grā & tutela. Dii faciāt. iprecatōe utit: ubi alia n̄ dat ultio. Sit sūma. terminus & finis hoc ē nūq̄ maiorē laudē affēq̄ris. ¶ Statuaris: erigat tibi statua. Media urbe: medus athēis thesei ædes i bñlico urbis fuerūt: ut arislides scri. iuxta forē i loco: q̄ appellatus ē piphraſtos. Inter ægidas iter fies tuos & patrē q̄ ab ægeo ducūt gen. Pater. Theſeus. Stet statua erectus ē sit. Suis titulis: suis gestis: q̄ i uertice capitis statuag. scribebāt. Pli. prias statuas scri. athēis erectas armodio: & aristogitōi tyrānicidis q̄ fuerūt multo post theſeu. Cū fuerit lectus schyrō: auger thesei gesta: ut tāto magis iſimulet demophoō q̄ ab illius uirtute d generat. schyrō fili fuit cæthi & emioche spitei locū i megara hitauit quē dixerūt petras schyrōides: uiatores spoliatis p̄cipites agebat. Alii tradūt hospiti bñ ieu nare coactis panē pedibus offerre cōsueuisse: ap̄hēdētes calcibus i mare de p̄cipitio deturbare. Megarenſes scri. uigē bonū fuisse: & eius filiā euclidā æaco iouis filio nup̄sisse & ex his natos eē peleū & telāonē: ut Plut. auctor ē. Schyrōnē theſeus pemit cū athēas iret. Procrucur dalū aſticæ locū hitabat uiatores lectū cōcedere: cogebat lōgiores āputabat distrahebat breuiore: donec cū lecto ægrē quē theſeus trucidauit: ut Diod. auctor ē. Schinis latro ſeuissiſmus i iſthmo corintiaco alligatos arboribus hoīes dicerpebat i frustra. Plut. scri. i uarias formas se uertere cōsueuisse. ¶ Forma mix. ui. & tua. Miotaurū circūscribit quē labyrintho clauſum sustulit theſeus. Alii scri. tuag. mios decē bello nauali a theſeo superatum: philocorus athletam fuisse tradit: & a theſeo in certamine superatum.

¶ VBER. ¶ Diis quoq̄ credi. p quos iurasti mihi. Tot pigno. qd nobis. ſ. opus erat. Capi. decipi: idē ex his ſu praſtiſtis. Nec mo. nec irascor. aut pœnitet me. ¶ Loco hosp. urbis & dōus meæ. Sūma: finis. Meriti: bñficii. i. n̄ debui facere maius bñficiū q̄ recipe te portu & hospicio: sed plus feci: & iō ſubiūgit. Turpi. ho. ſentus ē. pœnitet me post datū tibi ho. addidiſſe ē lecti mei ſocietatē: & tecū me copulatā fuisse: & cōcubuisse: qd quā hōestiſſim⁹ uerbis pōt. exprimit dicēs. ¶ Et cōseruisse. i. cōiūxiſſe: latus lateri Cumulasse hospitū. i. addidiſſe hospitō lectū cōnubiale. Quæ. ſu. ate il. op̄at se fuisse mortuā una noctē atēq̄ cū dmophoōte cōiūcta foret: q̄a ſine iſamia mortua eēt. Mallē optare potius uellē. Sup̄ma: ultia. ¶ Spau me. i. bñ. q̄a me meruisse putau: me legēdū ē n̄ at te: ut ſentus exigit & codex meus uetustiſſimus hēt. Quæcūq̄ ſnia ē exornatō: & ē ſentus: æquū ē eū bñ ſpare: qd de ali quo bñ meruerit. Fallere: ēt ſnia ē. Op̄osa. magna: aut difficilis ab op̄a. i. a labore dī iterdū ab op̄a: ut Oui. i. m. & mūdi moles op̄osa labore. i. magni op̄is. ¶ Simplici: facilis crudelitas mea fuit digna fauore meruit poti⁹ laudē: q̄ fraudē: aut rēphēſionē: & amās & ſcē. duo poluit: q̄ facile decipi ſolēt. ¶ Amās. ſego: nā ut ip̄e Oui. i. q̄t Cre dula res amor ē. Et ſcē. q̄ ē facile credit: uñ & poeta. Vna dolo diuū ſi ſcē. uictat duog. ē. Iſta ſit ſūt: tuæ lau. i. ſi hoc tibi laudi ducis. utinā nihil aliud unq̄ facias. qd ſi laude dignū. iter & æg. ſubaudi: dii faciāt ut ſtatuaris. i. collo ceris: i media urbe. athenag. iter æg. i. iter maiores tuos q̄ ab ægeo fuerūt. Nā ſtatuar. clarog. i publico p̄p̄obāt cū titulis rēg. geſtag. ut iſra ondit. ¶ Pi tu. Theſeus. Magnificus: ſplēdidus. Suis ti. rēg. clarag. q̄s geſſit: ex q̄bus aliquot nūerat. Cū ſue. corrigēdus ē hic textus: nō. n. legēdū ē Chirō: ſed Scyrō: & p̄crustes. Scyrōn. æt latro fuit quē uiatores ſpoliātē: uerſus Megarā theſeus iter fecit & ſaxo p̄cipitauit: qd adhuc: ut h̄ſtorici phibēt. Scyrōniū dī. Oui. i. m. Scopulo nomē ſcyrōis iħaret. Quidā at ferūt eū hospitibus p̄ iniuriā cibū porrigere ſolitū & ieiuna re coegisse. deide calce percusso in mare p̄cipitaſſe quo genere mortis eū theſeus affecit. ¶ Toruus: crudelis. ¶ Procr. dicat procruo uerbo gr̄aco. i. impello. Is Polyphemōis cuiuſdam filius hoc genere ſupplicij hoſpites affliciebat eorum corpora lecto iponebat: q̄ ſi erat lōgiora lecto multilabat: ſi breuiora ui trahebat: & exten debat in parem longitudinem lecti hunc theſeus domuit. Et ſcynis. ita legendum eſt. is crudeliſſimus hoſpitū corpora curuatis arboribus alligabat: deinde arbores in altum dimittebat: ita q̄ corpora lacerabantur: quem Theſens etiam interfecit: de quo Ouidius in Ibin. Quig. trabes preſſa ab humo mittebat in auras æquoris.

Aspidas hulus. & hulus aquas: & de hoc puto Ovidiū sensisse met. libro septimo: cū dixit Occidit ille senex magnis male uiribus usus. Qui poterat curuare trabes: & agebat ab alto. Ad terrā late spatulas corpora pinus item claudianus supradictos iter crudelissimos numerat. li. in Rufinum. Quid tale imanes unq̄ gessisse ferū tur. Vel scynis istimiacha pinus: uel rupe profunda. Scirō: uel phalaris tauros: uel carcere filla & tauri mixtaq; forma uiri. i. minotaurus: quē poetā fabulāt fuisse semihoiem: & semibouē. ferūt. n. ut scribit Diodorus: Minoem cretēsiū regē de more solitū Neptūno sacrificare taurū speciosissimū cū ei taurus esset p̄stator sacrificasse deteriore. Quā ex re neptūnus minoi itatus eius Taurisquē ille sacrificare noluerat: pasiphe eius uxori turpē amorē iniecit: cui arte dā dali signū pulcherrime uacā q̄ taurus amabat: factū est: quo pasiphe sub taurum genuisse fertur duplici ut dictum ē natura: q̄ usq; ad humeros tauri: cetera hō fuit: ad hoc monstrum nutriendū aiūt de dalū labyrinthū fabricasse difficiles habentē egressus & insidiis penitus irremediabiles: quo icluso minotaurus septē atheniensū pueri: totidemq; puellā singulis annis. ex decreto minois qui athenienses obsidione quā eos circūdat: ea lege liberauerat mittebatur. Missus igitur Theseus: cū ariadne filia minois eius amore depe-

Et domitā bello thebā: fusi q; bimenbres:

Et pulsata nigri regia caca ditis: *ali. dei.*

Hoc tua post illos titulo signetur imago:

Hic est: cuius amās hospita capta dolo est.

De tanta rerum turba factisq; parentis:

Sedit ingenio cressa puella tuo.

raret accepto ab eo filo: quo posset ex labyrintho egredi minotaurū interfecit. reliqua de ariadne dicet loco suo.

ANTO. Thebe domitā: thebas cadmus phoenix cōdidit i boetia: Creōtē thebā: regē theseus iteremittit: qm̄ argiuis sepulturā negasser: ut scribit papinius. Bimēbres: cētauros: cētauri iunonis & ixiōis filii i nuptiis perythoi q̄ gesta sunt i mōte pelio hippodamiā atracis filiā perythoi uxore rapere orta pugna: alii trucidati alii fugā acti sunt. Rē gesserūt Theseus: pelles: & alii heroes pulsata regia ditis. Theseus ad inferos: ut p̄serpinā rapet descendit perithoi amictiā. Cerberus perythoi assumptus. Theseus hercules liberauit philochorus tradit Adoneū molossoꝝ regē ex proserpia habuisse filiā erinni: & canē cerberū noie: p̄posuisseq; cer tamē: ut q̄ cerberū supasset: filiā uxore duceret: & cū animaduertisset theseum perythoiq; nō ut p̄cos accessisset: sed ut puellam raperet utriq; cepisse. perythoi cerbero deuorandum obiecit: theseumq; in custodiā adactū i gratiam Herculis liberaffe. Dis est diuitiarum & inferorum deus: ut straboni placet. Imago: statua tibi erecta. Signetur hoc titulo. hunc titulum in uertice continet. Hic est demophoon: qui amantem & hospitā puellā suā decepit. Cressa relicta: ariadne cretenfis Minois filia. Relicta in nexo insula dormiens siue per dolos: siue q̄ ita bacchus in somnis monuerit: ut diodorus maluit. In tuo ingenio: ut imitaretis obseruasti.

VBER. Et dōitā bello thebā: lōga eēt historā narratio: si ab Laio patre cēdipi exordiremur: satis igit sit breuiter dicere q̄ ad hūc locū p̄tinet. Cū theocles & polynices filii cēdipi de regno iter se diffidentes mutuis uulneribus cōcidissent: & p̄terea multi duces: liq; plurimi mortales. q̄ ad bellū thebanū uenerāt: occubissent thebāq; sepeliēdi facultatē denegaret: A drak' q̄ sol' ex ducib' sup̄fuerat: illis i sepultis relictis rediit argos. Cū nullus anderet hos tumulis cōdere: soli athenienses q̄ aliis uirtute p̄stabat oēs sepeliuere. Theseus autē p̄cipue adrastrā p̄cipibus hoc fecisse fert: postea cū filii eoz: q̄ i bello iterierāt parētū mortē ulturi ex oraculo almeonē āphia: rai filiū ducē elegissent: cōtra thebanos bella mouerūt: eo. n. duce expugnatō urbis ab oraculo p̄mittebat. accer rima igit cōmissa pugna Thebani attritis uiribus: multisq; amissis ciuib' uicti sunt. Thebā capta ac diruta sunt: hoc i bello uirtus thesei: maxie emineuit: uñ ei tota hāc ascribit uictoria: cū tñ alii nō sic scribāt: & multi herculi attribuāt. Fugis bimē. Cētauros dicit: ex ixiōe & nube a iunone quā ille de cōcubitu iter pellauerat obiecta: genitos parte anteriore hoies posteriore equos: cū perythons hippodamiā despōdisset: & cētauros & theseū sibi cōiūctissimū ad nuptias uocasset: & illi uino ebrii: tū hippodamiā: tū ceteris scēminis q̄ nuptiis aderant uñ inferre tēptaret: hac iniuria tū Theus: tū laphitā: qbus perythons imperabat: cōmoti. multos ex cētauris p̄emerūt: reliquos ex ciuitate eiecerūt: elegit igit poeta uerbū utriq; rei aptū. Nā fusos & cēlos itelligimus & fugatos. Nō ignoramus tñ hāc historiā uarie scribi: & quosdā sentire herculē huic pugnae iter fuisse. Sed q̄ dixim' & huic loco cōueniūt: & a diodoro referūt. Et pul. ni. ex historia locus fabulæ fact' ē. Scribitur. n. a grācis i uita thesei. A doneū molossoꝝ regē uxore p̄serpinā noie hūisse: filiā uero euryne. Canē cerberū: iussisseq; ut q̄ eius filiā am optaret uxore: cū cerbero pugnaret: qd si illū supasset: eā assumeret uxore. Multi ad hāc ut p̄ci cōuenerāt: uerū cū rex aiaduertisset. Theseū & pythoi nō ut p̄cos uenisse. sed ut uñ i ferrēt eos cōphēdi iussit: & pithoo a cane in tercepto: theseū i carcere seruādū tradidit: hoc hēt historia. Diodo. tñ magis fabulā secutus refert pithoi cupiētē p̄serpinā uxore hīrē cū theseo cōicasse. uerū cū p̄ rei ipietatē a p̄posito theseus eū auertere cōaret: ubi illi p̄ser uerāt: & se ab illo i iusurādū ad p̄serpinā uñ & raptū se adigj uideret: se sociū & adiutorē p̄buit. Cūq; ad inferos: ut eā raperēt ambo descendissent. uterq; ibi captus: sed postmodū in gratiā herculis liberatus ē Theseus. Perythons apud inferos detētus luit sempiternas suā ipietatis pōnas. Quidā scriptores utriq; tradūt ab inferis rediisse: hāc igit fabulā nūc tāgit. Et regia caca. i. aula obscura. Nigri. dei. i. pluthois. Pulsata. i. p̄ uñ qdā ita ta & occupata a theseo. Notādū ē: q̄ ubi legit ditis legēdū ē: dei. Nā ditis primā naturaliter hēt lōgā: & sic nō statet hic uerbus: qd aut sit lōga ex multis exēplis: hoc uerū. vi. an. sit satis. Noctes atq; dies patet attritū a ditis nuf q̄ ar sit igit priā uerbi. Tua imago: uia statua. Hoc titulo: hac i scriptiōe. Post illos. scitu os priis tui quos supra diximus. Hic. ecce titulus quē uult demophoon i scribi q̄ ad infamiā p̄tinet: qd & amātē & hospitā deceperit: ordo est. hic ē. fille demophoon cuius dolo amās hospita. p̄phylis: & duo potuit q̄ eius doli & crimē aggrauāt: ut dictū ē supra. Capta. decepta. De tāta: sensus ē: de tot factis tui priis: remāsit tibi tātū mō memoria fraudis: q̄ ille usus ē ariadne: nō at alicuius ex supradictis p̄bitatibus parētis priis tui Thesei. Sedit. stetit. In i. ge. tuo.

id est in animo tuo. ¶ Cressa. i. ariadne cretensis. Cressa autem a masculio cressus uenit: sed a Cres: cuius genituius est Cretis. ¶ Relicta: deserta a patre tuo. Vt plenius dicitur in epistola Ariadne ad Theseum.

¶ CANTO. ¶ Excusatus prius exēpli te purgare potes. ¶ Agis hæredē: suscepisti p̄fidia hæreditatē: nō uirtutis. Illa: ariadna licet istituta sit a theseo. Tamen frui marito meliori: hoc ē baccho. ¶ Capistratis tigribus: uehi curus bacchi: quē tygres trahūt. ¶ Nec inuideo: si tu redieris. ¶ At despecti thraces: quos tua cā cōtēpti: cōmiseratio ē a cōpatōe: cōfert. n. i. cōmoda cōmodis. Atq; aliq; alit: irrisiōe thracū pōit. ¶ Doctas athenas: ioum bonage artū inuētrices: ut scribit C. i. Thracē armiferā: bellicosā thraciā: thracē græce p̄nūciauit: latine thraciam dicimus. Exitus acta probat: p̄ ironiā thracū uerba repetit.

q; phyllidis cōsilia a fine dānabāt. ¶ Careat successib⁹. purgat se a fortuna. ¶ Successibus: felicitate. Ab enē: tu: a casu: nō a fine. ¶ Notāda: iudicāda: & p̄bāda. At si nostra tuo: cōfirmat purgationē a successu: si deū qualis sperate exitus: si igit red eas. Dicar cōsuluisse: p̄bābunt nostra cōsilia. Sed neq; cōsului: fateat simplicitatem rei ciēs i aduersariū culpā mea cōsilia uon sunt. p̄bāda: qm nō redibis. Lauabis mēbra. uetusti moris ē: ut p̄gre ueniētes: cū primū lares attingerēt se lauēt. Bistōia. h. i. stōius lacus i thraciā ē. ¶ Illa meis oculis: āplificatione utit cū demonstratōe sui officii & demophoōis p̄fidia. Spēs: imago tui discedētis uersatur ante oculos meos. Cū premeret portus cum nondum oram soluisses.

¶ VBER. ¶ Miraris. imitaris. Luc. miratorēq; cato. i. imitatorē. Vir. primis & te miret ab ānis: nā p̄clara ingenia q̄ mirat ea facile imitat. Vñ antecedēs p̄ cōsequētī pōit. i. mirari p̄ imitari. Hæredē agis. i. es hæres: ornat⁹ ē. n. dicēdi mod⁹: hic agit legatū. i. legat⁹ ē: hic agit hæredē gratū. i. gratus ē hæres. Frau. p̄iā. i. p̄iā. n. āt uirtutis. Illa nec inuideo: cōpat fortunā suā cū fortuna ariadnes: & illi ex fraude bñ successisse: sibi uero pessime oñdit. Illa: ariadne. ¶ Frui: gaudet. Meliore: q̄ p̄e tuo qā ille erat mortalis. Bacch⁹ uero deus. Nec inuideo: nec doleo. Sedet alii. i. celsa. i. alta i tygribus cā. i. frenatis: hoc est i curru Bacchi: quē a tygribus trahi dñt. Ver. li. vi. ane. Nec q; p̄p̄ineis uictor iuga flectit habēnis. Liber agens celso nix de uertice tigres: hāc sniam: qd̄ meliorē adepta sit maritū: ipe li. iii. factorū oñdit. Iā bñ p̄iuro nutarat cōiuge bacchū: quā dedit ingrato filia regēda uiro. Sorte tori gaudēs: qd̄ flebā rustica dixit: Vtiliter nobis ditus ille fuit. at cōiūctio aduer. ātia hoc loco. q. d. nō ita mihi euenit sicut ariadna. Despecti. cōtēpti a me: ut igit dido Quos ego sū totiēs dedignata maritos. Quod. i. qā feror. Dicor: p̄posuisse. i. cōnubio externū. i. p̄gnū & ignotū. ¶ Meis. i. thracibus: hæc. n. solum esse cā acerbissimū doloris & indignatiōis his: q; spernūt: und & Hyarbas apd' Ver. maxime hoc q̄ritur de didone: quod sibi æneā externū p̄posuerit. Foemia q; a nostris errās i finibus exul Cuiq; loci leges dedimus cōnubia nostra Reppulit: ac dominū æneā in regna recipit. atq; aliq; deridēs me igit eat. i. phyllis. ¶ Athenas. q. d. quas plus amauit: q; Thraciā: cū maluit maritū atheniensem: q; thracē. ¶ Doctas: qm illic omnium liberaliū artium florebat studia: unde & pallas dicitur ei urbi nomen dedisse. ¶ Alteri. alius p̄ter ipsam phyllida. ¶ Thracē: accusatiuus est a nominatiuo Thracē: nam regio ipsa dicitur Thracē: & latie thracia. Horatius thracia ne uos: ebrusq; niuali cōpede uinctus. Itē dicitur thracia. Armiferā. bellicosā. Exitus acta pbat: sensus ē: a fine demonstratur hoium facta: & ē snia exornatio. Careat successibus & c. sensus est male illi eueniat: quā nō a fine rerum: sed ab euentu facta hoium denominat: & notat. multa enī solent euenire ante finem: quā uidentur ēē mala quā postea ex fine cognoscūt esse bona: ut exēpli grā: aliq; puella mediocri cōditionis nupsit amatori diuiti cā & nescitibus parentibus suis: reprehēditur hoc factū ab his: q; hoc sciūt: at si datur uxor ab eo oēs dicūt ēē sapiētē egisse: ita hic ē intelligendū. sūt aut uerba phyllidis dicentis. finis ostendit qualia sint scā. q. d. potes adhuc puidere ne uidear malefecisse: cū te recepi hospitio & cōiugio. i. male illis eueniat: q; āte finē iudicat de his quā feci p̄ ea. q; uenerūt: qā nōdū rediisti. nā adhuc redire potes. Opto. Deū p̄cor ut ille careat successibus. i. p̄spitibus. ¶ Notāda. iudicāda. ¶ Ab euentu. i. a casu. & nō a fine. q; pōt uenire mihi melior. uel certe a fine. quē ego respexi. & p̄pter quē feci. nā finis mei facti fuit. p̄desse mihi & meis accipiēdo te maritū. ergo ab hoc fine itentōis meæ. & nō ab eo qd̄ euenit iudicādū est id qd̄ feci. nā finis meæ itentōis fuit bonus. licet euentus fuerit malus. & hic sensus uidet ēē melior & uerior q; p̄rior. licet uterq; possint accommodari. At si sensus ē: reprehendor & dicor male egisse: sed si ad nos reuersus fueris: oēs dicēt me prudētē egisse & ita exitus p̄babit acta mea nō fuisse mala. ¶ At si nostra tuo spumescāt æquæ. periphrasis est: id est circūlocutio: hoc enim uoluit dicere si ad nos nauigaueris: nam nauigando & mouendo remos æquora spumam mouent. Vergi. Et spumas salis ære ruebant. Iam. i. tandem. Consuluisse. sapiētē. puidisse mihi accipiēdo te maritū. Meis: accipiēdo te qui eos regere. Sed neq; cōsului: ut magis eū moueas: ostēdit se desperare eius reditū. Neq; cōsului: qā non reuerteris. Mea regia: quā tibi tradiderā. ¶ Tāgit: mouet. Fessaq; bistonia subaudienda ē negatio. Neq; lauabis mēbra. & c. i. non uenies in thraciā neq; lauabis aliquādo mēbra tua fatigata aq; Threicia. Nam bistoniū Thraciæ stagnū est. ¶ Illa meis oculis: magnā uī habet recordatio p̄teritæ cōsuetudinis: & beniuolentiæ: i. o

Quod solum excusat solum miraris in illo.
Hæredem patriæ per fide fraudis agis;

Illa nec inuideo fruitur meliore marito:

Inque capistratis tygribus alta sedet.

At mea despecti fugiunt connubia thraces.

Quod feror externū p̄posuisse meis.

Atq; aliquis doctas: iā nūc eat iquit athenas

Armiferam thracem qui regat: alter erit.

Exitus acta probat: careat successibus opto

Quisquis ab euentu facta notanda putat.

At si nostra tuo spumescant æquora remo:

Iam mihi: iam dicar consuluisse meis:

Sed neque consului: nec te mea regia tangit

Fessaque bistonia mēbra lauabis aqua.

Illa meis oculis speties abeuntis inhæret.

Cum premeret portus classis itura meos.

Phyllis nūc reducit memoriā Demophōti eius discessum: i quo ostendit eū sibi significasse amorē: ut ea cōmemo-
ratioe eū moueat. Illa spe illa figura. A beūtis. s. tui. a me discedētis. Inhaereret: i. fixa ē. Oculis me: hoc ē: ui-
deor nūc hīc ante oculos: quō a me discessisti. Cū classis. i. tura. i. abitura. Premeret me. por. i. eēt in portu meo.

CANTO. Ausus es amplecti: simulatas blanditias arguit. Expectē: acclamato ē cū gemiatioe uerbi ad cō-
mouēdā miserationē nō iqt mihi expectādū ē: qm̄ iuisti nō rediturus. Solo tpe: nō facto. Lapsa: fluxa. ut uana.

Quid pcor: se ipam corripit: qd uana & diu nō exaudiēda pcer. Altera cōiūx: Videt alludere ad Laodicen
uirginē. quā Plut. tradit clā cognitā ex demophōre mitchiū filiū genuisse: alii calliopem fuisse scribūt. Alter

Ausus es amplecti: colloq; infusus amantis.

Oscula per longas iungere pressa moras.

Cūq; tuis lachrymis lachrymas confundere

Qdq; foret uelis aera secūda qri. (nfas.

Et michi dēscendens suprema dicere uoce:

Phili face expectes demophoonta tuum.

Expectem: qui me nunq uisurus abisti:

Expectem pelago uela negata meo:

Et tamen expecto: redeas mō serus amanti.

Vt tua sit solo tēpore lapsa fides.

Quid pcor infelix: iā tenet altera coniūx

Forstati: & nobis qui male fuit amor.

Vtq; tibi excidim? nullā puto phyllida nosti

Hei mihi si quā sum phyllis: & ūde rogas.

Qua tibi demophoon lōgis erroribus

Treicios portus: hospitūq; dedi acto:

Cuius opes auxere meae: cui diues egenti

Munera multa dedi: multa datura fui:

Qua tibi subieci latissima regna lycurgi:

Nomine fecimineo uix satis apta regi.

Qua pater ūbrofū rhodope glacialis ad he-

Et sacer admissas exigit ebrus aq̄s. mū

ipressit memorē dēte labris notā. Cūq; tuis: subaudi & ausus es cōfūdere. i. comiscere. Quodq; foret. i. au-
sus ē qri: qd hēres uēti secūdū: & tibi fauēt: qā potius uoluisses hēre aduersū: ut eēt tibi iusta cāremanēdi. Et
mihi: ordo ē: & tu discedēs ausus es dicere. Suprema uoce. i. ultimis uerbis tuis: qā postea nō dixisti aliud uer-
bū. Phylli face: hāc sunt illa ultia uerba. qbus demophōo usus ē ab phyllida. Expectē: nūc sunt uerba phyllidis
. q. d. ita dixisti mihi: ut te expectē: sed qd expectē te: q abisti. Nūq uisus: me. i. nūq reuersurus āpius: ut me ui-
deas. Negata. s. a te. i. q uela tua nūq uis āpius redire i meū mare: Et tñ artificū ē i sūma cā diffidētia: tñ n̄ ostē-
dere diffidētiā dicit igit: q licet iā nō debeat eū expectare: tñ expectat. Mō: tātū mō. Serus. q. d. ēt serus. i. tard⁹
qā aut ē i puerbio melius ē fero: q nūq. Vt tua. i. ut uidearis defecisse i fide p aliqd tps & nō poē. Vt tua fides:
quā mihi dedisti de reditu tuo. Sit lapsa: idēst defecerit. Solo tēpore: & nō nolūtate tua aut ēt opere. Quid
præcor infelix: diximus in prima epistola: muliebre esse de maritis absentib⁹ alienū amorē suspicari & cetera.
Quid præcor. q. d. frustra præcor: Qui male fauit nobis: idēst q fuit nobis aduersus. Vtq; tibi: ut idēst postq.
Excidimus: idēst ex memoria tua elapsi sumus. Nullā phyllida: idēst nullā similē phyllidis. Hei mihi:
nō sine semitu potuit cōmemorare se & sua erga Demophōtē beneficia. Hei itericatio dolētis. Si rogas: si q
ris & interrogas. Vnde: ex quo loco cuius filia. Quā tibi: nūc dicit q sit. ordo ē: o demophōo ego sum illa phyllis
q dedit tibi. Acto: idēst agitato. Errorib⁹: idēst uagatiōibus p mare. Regna lycur. i. i qbus regnauit lycur-
gus. Sic ēt Virg. de Thracia. Acri quōdā regnata lycurgo: hic. n. fuit rex thraciā: alter fuit lacedæmonius: q suis
ciuib⁹ leges saluberrias tulit. Cuius. s. demophōotis. Opes facultates: diuitias. Mea. s. opes. Auxere
fecerūt maiores. Cui egēti. s. tibi demophōoti. Sic dido obiicit æneā. Eieāt i litore egētē excepī: quē subieci. i.
suppositui & i pātem tua dedi. Vix satis apta regi noīe formi. qā hāc regna hēnt uiros bellicosos: & feroces: qui
uix possunt ferre muliebre ipiū. Qua pater: describit ambitū regnō: thraciā: q subiecit: & ē ordo: q subiecit re-
gna lycurgi. Qua. s. parte: Rhodope patet demū. glacialē. & ebrus sacer & c. Rhodope & hemus: ut diximus mō
tes sunt thraciā. Sed rhodope magis i oriētē porrigit: deīde i septētrionem reflectit: hemus ad macedoniā ē
unde & iterdū mons macedonit dicitur. Qua pater. i. extenditur. Vmbrosus: arboribus plenus. Sacer si-
gnificat hostium ebrī fluiui. Sacer: qā omnes fluiui sacri dicebātur. Exigit: emittit. s. in mare. Aquas amil-
sas. i. celeres ut diximus in prima epistola: non autem legendum est admissas: neq; etiā dicēdū amissas. i. pdiras

CANTO. Libata primū uiolatā cui me uirginitatis priuicias. Sinistris uis aduersis auspiciis. Vt
 teres nihil i auspicio faciebant. Zona: cingulum ad ex lana uis iubar pungi nota nup. scribit Verrius: qd
 uir i lecto soluebat. Casta. qm̄ ex eo cingulo nō nisi argines iungebant. Tyſiphone. una furias. q̄ tres sūt
 Allecto: Tyſiphone & Megea: filia noctis. arebi. Pronuba. iunonis nris nuptiis p̄fuit. Ululauit. nō
 cecinit: sed feralē uocē Hy. enai loco p̄tulit. Deuia auis: Str. bubo: q̄ in trāuersum uolens auertit: & iō de
 uia: bubonē: ut Pl. scribit maxie abhominat i auspicio. Cuius mox carmē: nō latē epithalamiū: sed carm̄
 exitiale auspicius ē. Torq̄ta: cuius torq̄s est ex serpētibz. Lumina mo. addita in nras nuptias: scribit Pla
 tarchus: qnq̄ faces nuptiis adhibere cōsueuisse: q̄s g
 starēt pueri patrimi & m̄imi: ut Verri. tradit. Face
 nō i facibus ignis ē adhibet: sed furialibus: sepulchra
 les dñr faces q̄ accēduntur in funere: aut m̄imū faci
 uñ & aras sepulchrales dicimus. sūt face. n. nptiag: aut
 deoz sup̄ez: funeralia uel o mortuoz & deoz manū.
 Mœsta tñ: cōcludit p̄ cōm̄itacionē: oñ dir. n. in q̄
 uerſet incommodis si suo uoto destituat: subitit quo
 q̄ se ipam & salurē suam in Demophoontis p̄tatem: a
 quo materiā capere enitit licet oia sint aduersa. Spo
 tñ te redit: peto. i. littora: ut te si redeas obseruam.
 Laxat: areſcit. Die: solis ardo. Frigida: noctur
 na: alludit ad lunā. Proſpicio: obseruo. Agat maz
 ria: p̄pellat & sp̄iret. Auguror. suspicor: aio cōicio.
 Meos deos: numina maris mihi p̄picia. q̄ in Thraci
 am reducāt. Procurro in freta. ad maritimas oras p̄
 pero. Primas aquas: usq̄ ad udum litus.
VB̄ER. Cui mea. nō ē subaudiēdū ego phyllis.
 sed cui refert illud. p̄nomē supradictū. scribi. cui. demo
 phoonti. pro. a quo demophoote. datiuus. p̄ ab altero.
 Mea uirginitas amplificat bñficia: quia plus est dedisse uirginitatē q̄ res. Est libata. desumpta. Anibus fini
 stris. i. infelici omine: Nā antiq̄ oia auspicio faciebāt. & p̄cipue m̄imonia. Vir. Cui pater intactā dederat: pri
 misq̄ iugarat Ominibus. Lucanus. Cōtentiq̄ auspice Bruto. Iuue. Veniet cū signatoribus auspex. capiebat
 auguriū a uolatu auis. quas appellabat p̄petes: uel a uoce. & has appellabant oscines. q̄ ore canerent. unde
 & aues sape pro auguriis ponunt. Horatius mala ducis auis. inde & auspices ab aspiciendis uolucris: & augu
 res a gemitu auis dicti sunt. Et mea. zona. subaudi. Et cui. i. a quo. Mea zona ē recincta. i. discincta. Ca
 lco. mei castre: nā ad castia p̄sonag sape attribuunt rebus. ut supra. Sed bñ consuluit casto deus æquus amori
 Manu fallaci. tur. fall. is. erat. n. mos: q̄t hodie in aliquibus locis seruatur: ut uir descingeret zonā mulieris
 Pronuba. loco iunonis. q̄ coniugis p̄æſſe solet. A fuerūt furia. p̄nuba dicit q̄ nubetibus pest.
 nu. ity liba. in primitiua naturaliter lōga est. in. p̄nuba semp breuiatur: in cōnubio interdū seruat naturā: ut
 p̄cōnubia nra: per incestus hymenæos. interdū p̄ Sistolen breuiat. ut. cōnubio iugam stabili. Tyſiphone una ex
 furis dicta a Tis. quæ græce significat ultionē: & phoni: qd significat cædem. Ululauit. ululatus. n. attribuit
 furis: Dido ad Aeneā inferus: Audierā uoces nymphas ululasse putau. Eumenides fatis signa dedere meis.
 Deuia. i. bubo cuius q̄rela uox malum omen significat. Virg. iiii. æn. Solaq̄ culminibus ferali carmine bubo
 Vifa q̄r. & longa. i. fletum ducere uoces. deuiantē appellauit. quia a cœtu aliarū uolucrum solent fugere. Mœ
 stum. trist. quetulē. Allecto. alia ex furiis dicta quasi irrequieta & nūquam cessans. Torquata. circūdata. &
 quasi p̄ torque. antea: Colub. is. uiperis. breuibz: i. deo ſenioribus. nā breuiore serpētes sunt ſeniores. Sūt
 q̄ sepulchrali. In nuptiis malū omen habebat. si aut faces: q̄ p̄ mortuis erāt accensæ deferebant p̄ nuptialibus.
 aut si ip̄e faces nuptiales sūt accēſæ ex facibus aut ex flammis alicuius rogi. hanc rem oñdit ip̄e Ouid. li. vi
 meta. in fabula Tereti: Eumenides tenuere faces de funere raptas. Idem fastoz li. iii. Cōde. tuas hymenæ faces
 & ab ignibus atris. infer. habent alias mœsta sepulchra faces. dicit ergo nunc Phyllis. Lumina. i. ignes mearū
 thædag nuptialitū. Sunt mota face sepulchrali. i. face qua pro mortuo erat accēſa. Mœsta tñ dicit q̄ licet oia
 supradicta significant infelix cōiugium: tñ sape conſcendit locū altū. ex quo p̄spiciat in mare si forte uideat na
 uē Demophoontis. Mœsta. tristis. Calco. premo corpore meo. Fructicoſa. dumosa: plena fructibus. ſæ
 pe. nam nouies uiſſe dicit Qui. in primo de remedio. Et per quod nouies ſæpius iſſet inter. & in eodem libro.
 Nona terebat miser. quia. Quaq̄ patet oculis. licet raro a uerſu pentametro ad ſequentes uerſus incipiat ſiſa
 p̄cipue apud Qui. tñ interdū ſit: ut hic uidemus & supradiximus in epistola Brif est. n. ordo & ego proſpicio q̄
 uentus agat freta. Quia. i. qua pte littora patent noſtris oculis. i. aspiciunt a nobis. Siue humus laxat. i. aperit.
 nā terra die p̄p temperiē. uel calorē magis largat. Seu frigida ſydera. aut generaliter frigida ſydera oia dixit
 p̄p noctem: q̄ frigida dī. in Buc. Vix cælo noctis diſceſſerat umbra: aut certe lunā intellgit quā frigidā eē cōſtat.
 Et q̄cunq̄. i. q̄cunq̄ uideo naū uenientē ſtatim exiſtimo illā eſſe tuā. Linrea. i. uela. dicta a lino. qd ex eo fiat.
 Procul. longe. Procius ſtatim. i. exiſtimo: & quaſi certo augurio credo. Eſſe meos deos. nō dicamus. i.
 te quē colo tāq̄ deos. sed auguror illa eē meos deos. i. exauditionē deoz: quos ego p̄cata ſū. i. ſtatim arbitror me
 exauditam eſſe a deis meis. Procurro. uado. p̄cedo: quādo uideo uela q̄ credo eē tua. Vix retinētibus me.
 p̄pter miniū deſideriū tui uidēdi. Primas aq̄s. i. magis p̄picias terræ. nā ſūt primæ ex terra euntibus i ipſas.

CO
3

dis

mi
pri
at
de
gu
a
ori

ut
ex
nit
is.
bo
loc
&
ut
us.
vi
ces
rū
oia
na
fæ
ro.
nia
qs
tit.
xit
tat
iat.
s.j.
me
ne.
as.

C

phylidis ex cā Demophoōtis: hūc at oīa uerba hic posita emphasim. i. uehemētiā significatiōis: ordo est Demophoō hospes: ecce obligatio ex beneficii hospitii. De dit lato. i. coegit mori oco remuneratiōis: hospes aut hoc loco passiuē accipit. p eo: q exceptus ē: cū ēt actiue ponat iterdū. p eo: q accipit. ¶ Phyllida amātē: ecce alia obligatio: nō sōlū ob hospitii: sed ēt ob amorē: & hēc oīa sunt ad amplificandū crīmen Demophoōtis. ¶ Ille: Demophoō: cām necis: qā decepit eā: & dereliquit. ¶ Ipsa phyllis. ¶ Prebuit manū: ad necē suā quia se in terficere ab eo coacta est. Finem ipsius phyllidis diximus in argumento epistolā.

¶ **CANTO.** ¶ In tertiam epistolam argumentum.

Bryseis Achilli.

Vm grāci ad troiā obsidiōē matu-
rarēt finitiq; popularēt oppida. achil-
les utrāq; Ciliciā & thebaicā & lyrnesi
amīuasit. Thebaicā Tetiō adrōaches
pī. lyrnesiā minites īgebat: his truci-
tis ex Thebe Astionē chrisei: ex lyrne

Vam legis a rapta bryseide littera
uenit.

Vix bene barbarica grāca notata
manu.

Quascunq; aspiciēs lachrymā fecere lituras
Sed tñ hā lachrymā pondera uocis habēt
Si mihi pauca queri de te domioq; uiroque
Fas est: de domio pauca uiroq; querat.

fo Hippodamiā Brisei filiā expugnatīs oppidis abdu-
xit: qd eustachi' ex pedola hippodamiā abreptā tradit
Agamēō grācorū ipator ex oī pda sibi delegit Astio-
nē. Achilli nestori & idōneo ptiēda pda actorib' hip-
podamia fore obtigit: Interea Chyrses apollis mīthei
sacerdos ī tēplo: qd erat ī Chyrsēo multis oblatīs mūe-
ribus reperit. Miabūd' a se senē abigit agamēō: apol-

lo sui anstictis cōtumelia pcutus. i. x. diebus ut Hom. scri. & iumēta & hoies sagittis cōfodit: cadebat hac peste
quotidie miserāda multitudo: palladis mōitu uocata cōtiōē Achilles de placāda deo gira deliberat. Calchas te-
storis filius: q cū mopso de uaticinio certauit: nisi astione patrī redderet: placari apollinē nō posse ī mediū pte-
lit. Acclamātibz uniuersis agamēō p Vlyssēm ad patrē puellā remitti. Achilli uero quē reddēda astimones
auctore credebatur apparitoribus talthybio & Euribate missis hippodamiā abstulit. achilles idignat' pugna ab-
stinere: quotidie grāci superantur: id. n. in gratiam Thetidis fecerat iuppiter: ut achillis uirtus cognoscere: cō-
sultante nestore mittit Agamēon ad placandū achil. phoenicē. Aiacem: & Vlyssēm & quīs dona īgentia & bri-
seida ultro obtulerūt: non tamē reconciliari potuit: donec Patroclū trucidasset Hector: q; conditionem non su-
sceperit Hippodamia hac epistola qritur q tota est ex Homēlia querimonias nō habet acres: sed apparata ora-
tione qles captiuā decent pāmunitas. Quā legis a rapta: prima cōmiseratio est a fortuna. Hippodamia bis rā-
pta ē: primum ex Lyrneso: ut diximus ab achille: deinde ab Agamēōe p precōes. Bryseide. Hippodamia Bri-
sei filia sacerdotis Chyrsē frater fuit Briseis. Manu bar. Cilicis puella: q cū sit barbara grācas lras nō recte noue-
rit: purgat se ne aut scripto aut sermone septa uideret. Quascūq; li. qd dī epistola deletū ē: cōmiseratio a signis.
¶ Lachrymā: q mihi fluūt penne. ¶ Pondera uo. elocutionis u. licet lras legere non possis. ¶ Si mi. fas ē iu-
re seruitiū nulla dabatur qlera: nā summa grācis erat ī seruos ptas utli. de legibus scribit. Pla. seruū q trucidat
ser quanti illum emisset multa erat: honeste orationem premunt.

¶ **CVBER.**

Vam legis: Regio q troia ē appellata: i. nouē pncipatus diuisa sub priāo tota fuit tpe bellī troi-
ani: ut auctor ē Strabo. Cū igit illiēses nō mō p eos q erāt ī urbe: uerū ēt p oēs sibi subditos po-
pulos bellū initio aduersus grācos gererēt. Achilles & ei' socii urbū debellatores localilio cir-
cū uicia sunt aggressi. euerterūtq; multas: iter q; uastata sunt pēipue que lesbo erant opposita:
ut Theba urbs Eetionis patris andromaches: q & singulariter & pluraliter pferē. & pedasus: q
Eurypili filii Telephi regio erat: & lyrnesus q subiecta erat. Myneri. ex lyrneso accepit achilles

puellā Brisei filiā: q hippodāia noīe. p. prio dicebat: hāc sibi hīc statuit: Crisē uero apollinis sacerdotis filiā noīe
Astynomē: quā poetā sicut superiore a noīe patris Criseida appellauerūt. Agamēon hīc uoluit: uerū cū pēib'
sacerdotis Crisē q sape filiā suā sibi restitui ab agamēone frustra petiuerat. A pollo pestē maximā in exercitū
grācorū imississet: intelligeretq; agamēō ex calchate uate pestē nō cessaturā: nisi restitueret sacerdoti apollis filiā
coactū ē cōem utilitatē libidini suā pferre. Restituta igit Criseide: missit postea agamēō ad achillem: q Brisei-
da ab eo ad se duceret: quā qd achilles minie recusauit tradere. Sed tāta ira. p. p. Briseidā se abductā icēsus ē:
ut & agamēonē cōtumeliis corā afficeret: & eū iterficere uoluerit: nisi pallas phibuisse & deniq; pugnare desi-
steret hāc irā achillis opē grācis negātis cū uideret agamēō sibi & suis pntiosa: statuit eum placare & restituere
Briseidā: multa q; munera illi insup addere: uerū achilles & briseida & munera recusabat. Quare Briseis ad eū
hāc scribit epistolā ī qua cōquerit de eius nimia ira & rogat: ut eā ab agamēone oblatā recipiat cū etiam si aga-
mēō nō offerret: eā ipse repetere deberet: cōmémoratq; multas cās qbus oñdit achillē moueri debere: ut & eā
recipiat: & tādē arma ad pugnādū capiat: oratq; eū ut siue sit remāsurus ī castris siue discessurus in patriā eā secū
ducatur: q amissio marito & fratribz & pīa sua euerfa nullū aliud hēt. p. fugium nisi solū achillē littera. i. epistola:
ita enī licet poetis uti numero singulari: cū ī p. p. epistola utamur tantum plurali numero. ¶ A Briseide. i. ab
hippodamia filia Brisei ē. n. ut supra dixi p. nomicū a patre: ut oñtēdit dictis Cretēsis in historia troiana. ¶ Ra-
pra: soli a te ex lyrneso. Vix bene notata grāca. i. uix lris grācis scripta. Manu barbarica. i. mei Briseidis barba-
ra. ¶ Quascūq; ad cōmouēdū animū achillis. dicit ipsam epistolam non alia re: q lachrymis esse oblitam & fce-
datā. Lituras maculas alinēdo dictas. Hā lachrymā: qbus fcedatā aspiciēs epistolā meā. Habēt pondera uocis:
id est hēc effctū uocis. i. debēt significare animum meū: qsi uerbis exprimere. ¶ Si mihi: i. qsi licetiā qrelā sibi
eē dicit. ¶ Dāo: qā iure belli sum captiua & serua tua. Vico qā me semel uxore habere decreuisti. Fas est. licet

TANTO. **N**ō ego pō priā q̄rela: nō q̄ sim tradita: sed q̄ citius q̄ par erat. Nō ē cul. tua. sed totius exercitus: p̄ cuius salute data sum. Quāuis hāc quoq̄. quoniā cūcta eius id fieri potuit. **N**ā si eury. ecce facilitatē. Talthibius & Eurybates agamēnois mīstri. q̄bus achilles p̄ patroclū: ut Ho. scri. Hippodamiā tradidit abigēdā: ip̄e i litore cū mīe q̄stus ē. **A**lter i aliuſtā facit q̄relā ex alioḡ. Inia. Talthibius euribatesq̄ tā facile tradēdā ab achille hippodamiā admirabāt. **I**actātes lu. se muto respiciētes cū admiratōe. **D**ifferi pō. tardius tradi. si oīo retēri nō potuissē. **P**oenā: meo dolori. **A**t lachrymas: pathos ab hitu corporis. **S**ape ego decepto: enegia uitā. nā suas meditatōes expōit: ut aī oculos pōere uideat: ut achillis negligētiā oñdar. Sed data sum. Agamēnois. **Q**uia dā. fui. p̄ cōi grācor: salute. absoluit achillē a necessitate: deid recurrit i aliū: uñ culpa i illū reitiat. **C**essas: i amore lētus es. **L**ēta q̄ ultionē dīt. Menetiades. Patroclus meneti filius tradidit p̄cōib⁹ hippodamiā. Nō repetisse pagē ē: i patroclo p̄fidiā: i achille ignauā notat. **I**nūc i oīa ē nolis amātis solertissimi tibi nomē uēdicare. **V**enerūt ad te. amplificatōe utiſ Telamōe aiāx Thelamōis filius phœnix amintoris & Vlyſſes laerte legatī mittūt ad achillē ut cū agamēno: ne recōciliaret: cū multa ap̄d illū deseruiſſent enarratis mīerib⁹: q̄ agamēno cū hippodāia pollicebat: re iſecta redier. Ille: aiāx gradu sāguis: nā pelei f̄ erat Telamon aiācis p̄r. Ille comes: & ormenus cercasi filius duos hūit natos: amyntorē & Eumōnē: ex Amyntore phœnix nascit. q̄ cū cōcubiſſet cū p̄ris amica post multas parētis ip̄catōes ab Hyliade: ut ip̄e ap̄d Ho. differit ad peleum fugit: quē filio: achilli cōitē & mox & reg. gerēdage iſtitutorē dedit. Grādia dōa. agamēno ap̄d Hom. li. no. hec dōa achilli polliceſ. vii. nouos tripodes. x. lebetes rutilo fulgore radiātes. x. auri talēta. equos. xii. p̄niciſſimos. p̄retea. vii. puellas lesbias forma iſignes: & q̄s sibi ex oi p̄da dlegerat: cū lesbō achilles euertisset: & cū his Briseida itactā & post captā troiā auri tñ: ut nauī ipleret. & puellas. xx. Helēa n̄ iſeriores: & si nuprias cupiat q̄ uellet ex trib⁹ filia. uxore cryſitei iſtanāſta: & laodice.

Sape ego decepto uolui custode reuerti. Sed me q̄timidā prehēderet hostis erat. Si progressa forē: caperer ne nocte timebā. Quāli uet ad priāmū munus itura nurum. Sed data sum: q̄a dāda fui. tot noctibus abſū. Nec repetor: cessas: itaq̄ lenta tua est. Ipse menetiades tunc cum tradebar i in aure Quid fles: hic paruo tempore dixit eris. Non repetisse parum est: pugnas ne reddar Inūc & cupidi nomē amātis habet Achille Venerūt ad te Thelamōe & amyntore natī Ille gradu propior sanguinis ille comes: Laerteq̄ satus: per quos comitata redirem: Auxerunt blandas grādia dona preces.

VBER. **N**ō ego ecce priā q̄rela & occulta icusato licet uideat eū excusare: ordo ē. n̄ ē tua culpa q̄ ego ſū tradita cito. **R**egi. agamēnois. Pōſcētī. poſtulātī me: ut ei traderer. Quāuis q̄a uiſa fuerat excuſat iō apte ac cuſat n̄ i eo: q̄ tradiderit: q̄a nō potuiſſet cōtradiceſ ſed i eo q̄ cito tradidit: & hoc ē q̄ dicit. Differi potui. nā si muloñdit quō cito eā tradidit. **S**imul poſtq̄ Eurybates & talthibius p̄cōes fueit: quos agamēno ad achillē amiſit ut ab eo ad ſe Briseida adducerēt. Vocarūt me: ut traderer agamēnois. **D**ata sum cōes: ut cū eis irē ad agmēnoā. **A**lter i alteri. ordo eurybates & talthibi iactat: s lumia alter i uulū alterius. p̄ſis ip̄licita. Querebāt & c. i. aspiciētes ſe uiciſſim: nihil dicebāt: ſed admirātes q̄ tā cito eēm a te tradita: iter ſe nutu q̄rebāt: ubi eēt nī amor. q̄. d. uidebāt eē nullā: q̄a ſi me uere amaffes: nō tradidiſſes tā cito. **M**ora: dilatio tēporis: quo fuiſſem ap̄d te. **P**oenā. ſ. mea. Hei mihi nulla dedi: p̄ breue ſpaciū diſcedēdi. **S**ine fine: aſtiduas & iſinitas. **R**upi. laniani. **I**teq̄ ſecūdo. i. ira dolui diſcedens a te ſicut cū fui rapta patria mea. Sape ego: occurrit obieſtiōibus. **H**ostis: p̄ hostes. i. troiani. **P**rogreſſa: p̄cul egreſſa e tētoris agamēnois. **M**unus. ſerua dono data. Quālibet: quīs ēt idignā: quā me acciperet munus. Sed data: hipphora: ex perſona enim ſua dicit: quod achilles poſſet opponere: quia fuit danda: quia neceſſe fuit: ut daret. **T**ot noctibus: reſpōſio ad hanc obieſtiōē. q̄. d. quod dederis non penitus culpoſed quum non repetas & diutius p̄manes in ira. Ipse Menetiades: iſeſt patroclus tibi cōiūctiſſimus. **I**n aure. ſubmiſſa uoce. **Q**uid fles. patrocli uerba ad Bryſeida. **H**ic. apud achillē. Nō repetiſſe parum eſt: ſenſus non ſufficit tibi: q̄ nō repetiuiſti meſed etiam reſiſti & omnibus uiribus conariſ: ne ubi reddar. **I**nunc miſſio cupidi amātis: qui omni uia quārit habere amicam ſuam. cum tu eam reſuſes. **V**enerunt: probat quod eam reſuſet: quia cum miſiſſet agamemnon ad achillem magnā auctoritatis uiros: qui ſuaderent: ut Briseida reciperet: & multa munerā ſimul: nō potuerunt tamen ei perſuadere. **N**atus telamōe. pro ex rela: intelligit aiācem. **N**atus amintore. i. ſcōnix. **I**lle: aiāx p̄prior gradu ſanguinis: q̄a eſt patrueſis tuus: q̄a telamō fuit frater pelei patris achillis. **I**lle comes. i. phœnix: q̄ achillis & comes & mōitor fuit. **L**aerteq̄ satus. i. Vlyſſes. Satus. genitus: ut ſole ſatur phaetō. Laerte. p̄ ex laerte: de eſt p̄poſitō. Redirē ad te. **A**uxerūt: q̄dā legūt blādas p̄ces: ſed placet melius: ut legat: auxerit blāda grādia dōa p̄ce: ut ſit ſenſus: iſti addiderūt mīerib⁹ tibi oblatiſ blādā p̄ce: enūerat at ip̄a munerā. ſ. uigiti fuluos lebetes. i. xx. uafa ex ære oſoſo. i. magno & artificio fabricata. Eſt at lebes uas æneū inter dū coquinariū: ſed ut dicit Seruius apud Homerū: ubi ſcribit lebetas miſſos eē Achilli iliados. li. accipit. p̄. uafe in

quo aqua cadit: in manus abluuntur: in quo significato accipitur etiam in loco.

CANTO. **C**orpora magna opa & labori fabrefacto. **T**alēta: talētū n. igni uheniēse ē pōdo. lxxx. aut Mar. scri. primū nero. lx. Bissen: nō bisse stēi legat. xii. n. equos pollicit^r tradit Agamēnō. **V**icere affueti d ex Ho. ē carmē: q tradit. xii. hos equos sp palmā ex certamibus reportasse: nec fore oupē: q ea bōa possidere: q illi fue rāt ex uictoriis adepti. **C**aptiua corpa: q captiua sunt. **E**uerfa domo p. q tu lesbō euertisti. Nō opus. uē qa deydamia hēbat: uel si me repetas. **A**gamēnōiis. Sen. q tā adici: n. deopatrā. Si ti. ab attrida: loc^e ē ab eo qd nō idē ab eisdē sp eligit: sed ut aristo. tradit oppositū prius: aut posterius: ut illd i exilio reduces fieri pugna: bamus. Reduces uero spōre exiliū petius: redemisses iqt me grādi pecūia: nūc cū agamēnon & munera ulz tro offerat tu negas recipe. **A**n mis. tri. for. cōmiseratō ē a calāitatis cōmemoratōe & ex Ho. sūptū ē apd quē Bryseis q̄rit. Mollior au. metaphora a nauigātib⁹ i. pcel lis. Lyrnesia. Lyrnesū ciliciā: oppidū achilles expugna/ uit. **P**ars ego ma. qm parētes & uir: extictos uidi. **V**i di cōfortes: tres frēs trucidauit Hyppodāia achillesex quibus epistrophū noīat Stra. pī bryses suspēdio uitā finiuit. **V**ig. Mierē: quē lyrnesia ciliciā regere diximus.

Per nūina ma. aquosā. p Tetidē matrē: repetit achil lis pollicita ut pfdiā insinuet. Capi. q eēm apd te capti ua. **S**pē da. p cōiugio: qd patroclū nō achillē id fecit le tradit. **D**otata: i. rōia ē. **O**pes: Agamēnōis mūera. **V**BER. **E**t tripodas: mēlas a trib⁹ pedib⁹ qbus su stētabat: pares pōdere & arte uē eiisdē pōderis & eiuf dē artificii: uel quoq; ars tm̄ ualet q̄tū pōdus ipi⁹ metal li. i. q̄tū ualebat materia: illis. f. lebetib⁹ & tripodib⁹. **T**alēta auri & argēti. **T**alētū nomē pōderis: sed ut seruius sci. i. v. Aene. scdm uarias gētes uariū ē dicitq; apd rōa nos talētū ēē. lxx. libras: sicut plau. oñdit i mustelaria: q ait duo talēta ēē. Cxxx. libras. fuit ēt talētū atticū. **E**u boicū: & aegyptiū. atticū dñt ēē magnū & puū: magnū dicit hē libras. Lxxxiii. & uncias. iiii. & dēiq; ualei. vi. milia denariorū. **T**alētū atticū puū. lx. cōtēbat libras **E**u boic⁹ n̄ mīto mīus erat attico puo. aegyptiū pondo lxxx. patere. **V**ar. tradit apd Homerū ut testatus Serui us: p mīmo quodā pmo accipit i ludis patrocli hic ue ro apd Oui. p magno pōdere accipimus. **A**ffueti sp uī cere. f. certamie & cursu n̄ dixit eos fuisse pulchros. sed ueloces. **N**ā i eqs uelocitas maxie laudat: iō **V**ir. depin gēs equos p̄ciofissimos nō satis putauit dicere. **Q**ui cā dore niues an̄ irēt. sed addidit. **C**ursib⁹ auras: & lu. **N**ē. pe uolucrē sic laudamus equū: facili cui pluria palma. **S**eruet & exultet raucio uictoria circo. **Q**uodq; supua/ cuū. ordo ē: & puellā lesbides. i. ex lesbō insula. **F**or ma p̄stare. i. excellētis pulchritudinis ablatiuus p gēitio.

Corpora capta domo euerfa: subaudi sunt additā supradictis mūeribus: qd ē supuacuū. i. q puellā sunt tibi supuacua: & nō necessariē. **C**ū tot his. i. supradictis pu ellis: q̄s uoluerūt tibi noīe agamēnōis dare. **V**na puella: una filia. **E**x tribus agamēnōiis filiabus. sup. ē addita: qa Agame. obrulit ei unā ex filiabus suis uxore: sed nō ē opus: hac p parēthesin dñt: sed cōiūx nō ē opus coniu ge: qa hēs cōiugē me. **S**i tibi. sensus ē: tu recusās accipe illa mūera q tu ipemet debueras dare agamēnōi. si nol uisset reddere me tibi: nisi ei dares p̄tiū. **A**b attrida ab agamēnōe. quē filiū atrei existiauerūt. **P**recio. pecunia. uel aliis mūeribus. **R**edimēda: recupāda. **Q**ua culpa: quo crimē meo. **F**ieri uilis. i. sic a te cōtēni: ut tāta mūera sp nas: ne me recipias. **L**euis celer. & ē epithetō amoris. **A**n miseros: sensus ē. an cū fortuna corpit aliqūē p̄mere iseq̄ ipm̄ assidue & usq; ad finē. **T**ristis: mala: qa ē ēt bona. **T**enaciter p̄seuerāter. **V**rget: p̄seq̄. **M**iseros infce lices. **M**ollior aura. si aura: erit trāslatio sumpta a nauigātib⁹: qbus post tēpestatē mitior uētus mutat. **S**ed codex meus uetustus hēt. hora. qd nō displicet. **D**iruta: i. cipit cōmemorare miseras suas. **L**yrnesia moenia. urbē lyr nesū. qd ut dixi supra: i ora troiā cōtra lesbō erat. **E**t fuerā magna ps p̄iā. qa nō erāt ex mimis: & amisi ex me is multos. **S**ic aeneas apd Verg. & quoq; ps magna fui. **V**idi. enūerat: quos amisi: de suis: ordo ē. uidi tres cōfor tes generis & necis cecidisse. i. tres fratres meos consortes generi & necis: quia ut erāt coniuncti genere ita fue rūt cōiūcti nece: qa simul iter fecerunt. **T**rib⁹ q̄ mihī: ordo. illa: q erat mater mihī: erat mī illis tribus. **V**idi q̄tus erat. ordo. uidi uir. i. maritū meū: subaudi tamē q̄tus erat. i. q̄tus cūq; erat. **F**usū. i. stratū iacētē. **I**actātē mouentem. **S**āguinolēta cruētata uo gladio trāssōsa. **C**ōpēlam⁹ te. i. loco ipōq; te cōputauim⁹. **T**ot amissi. f. patre fratrib⁹ & marito. **T**u iuratus: p̄icipiū significatiōis actiua: nā apud antiquos iuror: sicut punior: & populor i actiua si gnificatiōe pōebāt. **M**atris aquosā. i. thetidis matris tuā nymphā maris filiā Nerei. **V**tile capi. qa dicebas

Viginti fuluos operoso ex aere lebetes:
Et tripodas septem pondere & arte pares:
Addita sunt illis auribus quinque talenta.

Bis seni assueti uincere semper equi. Illa:
Quodque supuacuū est: forma praestare puel/
Lesbides: euerfa corpora capta domo
Cumque tot his: sed non est opus tibi coniugis: coniux
Ex agamennoniis una puella tribus.

Si tibi ab attrida precio redimenda fuisset:
Quae dare debueras: accipere illa negas:
Qua merui culpa fieri tibi uilis achile:

Quo leuis a nobis tam cito fugit amor:
An miseros tristis fortuna tenaciter urget:
Nec uenit inceptis molior aura meis.

Diruta marte tuo lyrnesia moenia uidi:
Et fuera patriae pars ego magna mea.
Vidi consortes pariter generisque necisque:

Tres cecidisse: tribusque michi mater erat:
Vidi quantus erat: fusum tellure cruenta:
Pectora iactantem sanguinolenta uirum:

Tot tamen amissis te compensauimus unum
Tu dominus. tu uir: tu michi frater eras.
Tu michi iuratus per numina matris aquosae:

Vtile dicebas ipse fuisse capi.
Scilicet ut quis ueniam dotata repellat:
Et mecum fugias quae tibi dantur opes.

q̄ effem in meliori cōditōe apud te: q̄ si staret patriā: & effem apud meos. Scilicet: certe: sul audi utile ē: & hirōi ce. pferendū ē. Vt ego repellar. Ha ē utilitas: ut ego repellar a te q̄uis tradat tibi cū magna dote. q̄ Agamemno mihi faciat. ¶ Fugias opes mecum: delict & opes quā tibi inferuntur & me simul.

ANTO. ¶ Qui ēt fa. ē. Achilles gesta sua legatus narrat apd Ho. Cōstituisse se quoq̄ breui i patriā abiturum miat. qm̄ āceps illi imineat factū: neq̄ dōis aīa p̄fari possent: neq̄ cū semel egressa reuocari. Notis nubiferis: etiā si pcellat: illorreat i patriā nauigare. Quod scelus: ut aī captrā troiā & sine me discedas. Ibis i patriā nauigabis. Violēte: uiolētū appellat q̄ nō rōnē seq̄i: sed uolūtātē. Deserta: si me deserueris. ¶ Leuamē: nulla erit delectatio. De

Qui ēt fama ē quū craftina fulserit hora

Te dare nubiferis linea uela notis.

Quod scelus: ut pauidas miser mihi conti-

Sāguis: atq̄ aī pectus inane fuit igit aures

Ibis: & o miseram cui me uiolēte relinquis:

Quis mihi desertat mite leuamen erit:

Deuorer āte precor subito telluris hiatus:

Aut rutilo missi fulminis igne cremet:

Quā sine me phitis cālescāt æquora remis

Et uideā puppes ire relicta tuas:

Si tibi iam reditusq̄ placēt: patriūq̄ penates

Non ego sum clāssi sarcina magna tuā:

Victorē captiua sequar: non nupta maritū

Est mihi quā lanas moliat apta menus.

Inter & acheidas lōge pulcherrima matres

In talamos cōiūx ibit catq̄ tuos.

Digna nurus socero iouis æginæq̄ nepote

Cuique senex nereus profocer esse uelit

Nos humiles famulæq̄ tuā data pensa trahet

Et minuēt plēos stamia nra colos. (mus

Exagitet ne me tantum tua deprecor uxor

Quā mihi nescio quo nō erit æqua mō:

Ne ue meos coram scindi patiāre capillos

Et leniter dicas: hæc quoq̄ nostra fuit

Vel patiāre licet: dū non cōtempta reliquat:

Hic mihi ue miseræ concutit ossa metus.

us iterdū a larissa larissæus pp uicinitatē. sicut Dido iterdū Tyria: iterdū Sidōia dī. ¶ Et uideā: subaudi & ante q̄ ego relicta uideā: & c. Si tibi: occurrit obiectioni q̄a posset dicere achilles q̄ uult redire domū. dicit ipsa q̄ facile pot̄ eē eā ducere secū: q̄a nō erit onerosa nauī. Penates: hic p̄ domo ponūt. Sarcia onus ipedimētū. ¶ Captiua. i. ut captiua: & serua. Nō nupta: nō ut uxor. Est mihi. q. d. ero ēt utilis tibi i aliquo ope. iter achaiades male qdā le gūt. iter & achaiadas: q̄a rō carnis nullo pacto parit: nā priā naturaliter breuis ē. secūda uero lōga: remouēdū est igit & legēdū: iter achaiadas: utiq̄ præcedit sit uocalis. ¶ Matres: mulieres: ut Virgi. vi. matres atq̄ uiri. Lon / ge: ualde. ¶ Coniunx. alia: quam tu uolueris prater me. ¶ Eatq̄. q. d. nihil curabo: dum modo me tecum du cas. ¶ Digna nurus. Coniunx tua nurus digna socero: idest patre tuo peleo. nepote iouis & Aegina: Nam ut supra diximus: peleus pater achillis ex æaco natus est: æacus ex ioue & egia filia asopi: ergo peleus erit nepos iouis: & egina. ¶ Cui coniugi tuæ. Nereus: deus maris tuus maternus. ¶ Velit: idest non dedignetur. ¶ Profocer. sicut proauus dicitur: qui ē ante auum. ita profocer q̄ est ante socerū uel socrū. Socrus igitur uxo ris achillis est Theris p̄socer nero nereus pater Thetidis. ¶ Humiles: abiectæ & uiles: est autem singularis nu merus. p̄ plurali. Trahemus: ex colo deducemus. ¶ Pensa: a pendendo dicta: dabantur enī lanæ ad pondus: in de ancilla quæ huic officio perat libraria dicebatur. Iuena. piit libraria. ¶ Stamia: flag: nebumus. ¶ Minuent euacuabūt. ¶ Tātū dep̄cor. hoc unū p̄cibus te peto. Exagitet: uexet male tractet. Nō erit eq̄: liptote: idest erit iniqua. ¶ Nescio quomō. q. d. plus nimio & ultra q̄ debeat. ¶ Neue meos: subaudi dep̄cor. ¶ Corā. f. te. ¶ Scindi lacerari ab uore tua. Leniter: sine turbatione & ira. Hæc: Briseis: quam ita uis uerb. rare. ¶ Quoq̄: sicut tu: hæc aut oīa dicta sunt ad commouendum aīum Achillis. ¶ Vel. etiam. Licet permitto tibi: & ut dicam contenta sum. ¶ Dum. i. dumodo. ¶ Cōtēpta: neglecta a te. ¶ Hic metus. f. ne reliq̄r a te. ¶ Concutit: tremefacit. ¶ Ve.

interiectio est dolentis: ut Mantua uel Misera.

¶ ANTO. **¶** Quid tñ expe. obfatione i achille qrit. Agamēnō iqt irā deposuit: tu adhuc tua obfati⁹ duras: **¶** Gracia mōtia: græcog: exercit⁹: q maximā cladē patit. Impiger Hēctor: ad cōcitādā iuidiā hostē obicir. Aea: ci. Achillē acide nepotē exprimit. Viros: troianos. Turbato: faciles ad fugā: idē apd Ver. Submersas q obrue puppes. Propter me morā ē: enthsmema n̄ ē: sed uidet ex eo loco: q licet diuerſa ſint cōiūgere uidet: ueluti loc⁹ ex ſe iūctio: ut ē i oreſte Theodori: cū dicit iuſtū eē eāq: maritū occidit: iterim: & filiū patrem ulciſci par uideri. Trifticia: iracūdiā: iuſtū iqt ē q q excitauit iracūdiā tibi: eadē ipōat finē: idq: exēplo firmat mealeagri: & Cleopa

træ cōiugis: q locus ex Ho. ē cū phœnix ut ab ira diſce: dat. Achilli pſuadet. Oenides. Meleager cœnei fili⁹. Ver ſus i at. bellū cōtra cūterat. **¶** Cōiū. Cleopatræ: q ideī ex marpiſſa filia ſuit. Ideus cū apollie ob marpiſſā arcu certauit. Marpiſſa poſtea cōgnōiata ē. qm̄ mī domi de ſiēs ſortita ſit miſerabile Alciōes fatū. Parens althea: re ſtū filia & mealeagri mī. **¶** Orba ſtū: trox eū & peulixip: pūitelligit: quos alii pthū & Cometē appellāt: hos me leager iteremir cū apri cap alalāthæ ſubripe uoluiſſet: uñ exortū ē bellū iter ætholos & cūterat: dū mealeager pugnaui: ſupiores fuerūt ætholi: ſed cū althea ob inte rēptos ſiēs i Meleag: ipcatōes hūiſſet: ille a pugna ceſ ſauit. Supiores cūterat ætholos urgēt. Calidōa oppuz gnaſ iſcipiūt. Meleager cū Cleopatra cōiuge oblectaba tur. Oeneus pī. althea gēitrix: ciues mealeag: ut arma ſumat: tuteſ pīam pcar. n̄ pri⁹ tñ ad ſumēda arma cōci

rat⁹ ē q cleopatra cōiūx urbē hoſtib⁹ ferro & igni uafari nūciaret. Rogaretq: ut ſe ſuoſq: tutaret. Sūp. dñū armif **¶** VBER. **¶** Quid tñ. hortat: ut deponat irā qdō qdē agamēnon iam depoſuit: & oēs graci (hoſtes repulit. ſupplices erāt ipſum achillē: ut recipiat Brifeida: propter quam abductam iratus fu: rat. **¶** Ante pedes: ſupplici um. nē ad genūa uel ad pedes eog: quibus ſupplicant ſuccumbere. Ci. epi. li. vi. ad ligariū. Cū fratres & pping rui iacerent ad pedes & c. Vince. animū iramq: tuam: quaſi dicat tunc enim eris uere uiſtor. Ci. in oratione pro

M. Mar. Verū animum uincere. **¶** Iracū. cō. uiſtor iatēpora. aduerſariū nobilitate ingenio: uirtute præſtatem nō modo extollere iactem: ueg: et amplificare eius priſtinā dignitatē: hæc q faciat nō eū ego ſūmis uiris cōpar ro: ſed ſimillimū deo iudico. **¶** Quid: cur. Lacerat: deſtruit. qd. cur tu q ſolus potes nō obſtas ei. Impiger: fortis Acacide uocatiuus eſt. Sed me tamē ante recepta: dupliciter pōt hic locus exponi. ut recepta ſit modi imperati ui frequētatiui. uel melius: ut dicamus cape arma: ſed ſubaudi cape arma nec recepta. **¶** Ante. i. poſtq: mē cepe ris. Cōprime coerce. **¶** Viros tur. i. troianos terriſos. **¶** Deſinat: finiāt. Cā. origo. Modus. i. ſinis. Iuue. Nāq: ob

lita modi milleſima pagina ſurgit. **¶** Nec ti. occurrit obieſtōi. Suc. n. p. i. uinci p̄cibus meis: & eis ſeſti ad acci: piēdum arma. **¶** Cō. Oeni. hūc locū interptes male itellexerūt trāſſetētes ad tydeū: quē dñt p̄cibus Deyphiles uxoris ſuæ adductū: ut polynicē maritū argiæ ſororis Deyphiles a fratre Etheocle regno excluſum: cū annuiſ uicibus regnare deberēt: i regnū reduceret: & bellū pro eo ſuſciperet: ſed hic ſenſus non cōuenit huic loco: nā qd dicit. Et patriæ rigida mēte negauit opē: n̄ cōuenit Tydeo: nā thebæ n̄ erat eius p̄ia: nec ipſe negauerat opē patriæ. Sed reuera ad Meleag: reſert: qd ut facilius itelligat breuiter tīgēda ē fabula. Sed ut i pleriq: aliis fabu lis ita i hac ē aliq: uarietas iter poetas. ſcr. n. Oui. li. viii. m. qd cū ceneus parthaonis filius rex calidōis: q urbs eſt Etholiæ: ſolitus ſacrificare Cereri & palladi: primitias fructū: p̄teritſſet Dianā in honoratā: illa indignata imiſit ap̄q: q regionē uniuerſam uafabat. at Meleager p̄cipibus graciæ ad huius apri internitionē cōuocatis. ipſe quoq: uenationē iḡreſſus ē: ad quā ēt uenit athalāta ſchœnei filia uirgo formoſiſſima archadica: hāc ut uidit me leager eius pulchritudine captus eſt. Deinde cū ap̄q: ſub aure uulneraſſet: nō n̄ formā: uerū etiam uirtutē ei⁹ admiratus: cum ipſe ap̄rum interemiſſet: exuias & prædæ honorem ei conceſſit: quod cum pleuxipus & Te xeus Teſtii filii & mealeagri auunculi ægre ferrent: & exuias illi eripere conati eſſent: Meleagro ſunt interfe cti: mater nomine althea Teſtii filia: cū audiſſet fratres ſuos a filio interēptos domū ferri nimio dolore concita: Stipite in quo uita Mealeagri conſiſtebat: quādiu ipſe ſtipes ſeruaretur: in ignem conieciffet fertur: & uitam me leagri ſimul cū ſtipite conſumpſiſſet: ita ſcribit Ouidius. At rex graciſ ſunt qui aliter ſentiant: dicunt enim Al theam execrationibus tantūmodo: & de teſtatiōibus deuouiſſet uitam filii: a quo fratres ſui interfeſti fuiſſent impræcatamq: affidue inſolentem extum: quod cum itelligeret Meleager adeo ægre tulit: ut cum hoſtes ad muros uallumq: Calidōis uenirēt: ipſe indignatus: nullo pacto arma ſumere uellet. Sed cum Cleopatra Eueni fluuii & marpeſſæ filia uxore ſua latens ſe oblectaret: & omnium præces ſperneret: tandem cum Cleopatra ei⁹ uxor periculum uidens eum oraſſet: ut pro deſenſione patriæ arma ſumeret adductus eſt: ut id faceret p̄cibus uxoris: & hic eſt uerus ſenſus: quē etiam Homerus in iliade uidetur approbare: Inducit enim Phœnicem uo/ lentem achilli perſuadere: ut Brifeida recipiat: multa de mealeagro dicentem: & in primis quod idignatus exe crationes matris de homicidio auunculorum ſuorum pateretur hoſtes uſque ad muros uenire: dum uxori in dulget. Strabo libro decimo dicit bellum a Theſtiadis aduerſus cœneum ob ſuis caput & ſpolium: ſecundum fabulam: ſed probabilius pro regionis parte ſuſceptum fuiſſe. ergo ab uxore ad arma capiēda flexum intelli gimus: ideo nunc hoc exemplum ad propoſitum ſuū Brifeis adducit ut achilles eius p̄cibus ſeſti nō dedigne

tur. Oenides: id est Meleager filius Oenis. Versus immutatus: & inductus contra propositum suum. ¶ Ad arma quæ propter indignationem accipere recusabat. ¶ Res: id est casus meleagri. Nota est tibi: quia in gratia partibus gesta est. ¶ Parens: althea mater meleagri. ¶ Orba: priuata. ¶ Fratribus: scilicet peuxipo & Toxeo iter factis a Meleagro filio suo.

¶ CANTO ¶ Deuouit nati: ipeata est. ¶ Rigida mente: obliata ira. ¶ Felicior illa: cleopatra quæ uirum flexit. Pro nullo pondere: caduca sunt & sine efficacia. ¶ Nec indignor: si te non moueo. Nec me pro coniuge gessi: tamē mihi arrogauit: ut me tibi uxorem crediderim: uerum serua partes impleui. ¶ Dominam: a nomine locus est:

Deuouit nati spesque caputque parens.
Bello erat ille ferrox: positus secessit ab armis:
Et patriæ rigida mente negauit opem.
Sola uirum flexit coniunx: felicior illa:
At mea pro nullo pondere uerba cadunt
Nec tamē idignor: nec me pro coniuge gessi:
Sapius in domini serua uocata torū.
Me quā memini dominā captiua uocabat.
Seruitio dixi nominis addis onus.
Per tñ ossa uiri subito male tecta sepulchro
Semper iudiciis ossa uerenda meis.
Perque trium fortes aias: mea numina fratrum:
Qui bene pro patriā: cum patriaque iacēt.
Perque tuū nostrūque caput: iuximus una.
Perque tuos enses: cognita tela meis.
Nulla micenarum sociasse cubilia mecum
Iuro fallentem deseruisse uelis:
Si tibi nunc dicā fortissime tu quoque iura
Nulla tibi sine me gaudia facta neges:
At danai merere putant: tibi plestra mouēt.
Te tenet in tepido mollis amica sinu.
Et si quis quærat quare pugnare recuses.

Meleagri felicior quæ ego. Cadūt in uanū effunduntur. Pro nullo pondere i. sine effectu. ¶ Nec gessi me pro coniuge: non fui apud te ut coniūx. ¶ Pro coniuge. i. loco coniugis: nam pro interdum significat secundū: ut nunc te marmoreum pro tempore fecimus: interdum significat loco: ut hic interdum ad fauorem refert: ut egi causam pro te: id est in fauorem tui. Martialis. Incipiens omnes pro Cicerone loqui: id est in fauorem Ciceronis licet possit etiam accipi loco. Cicero. quem antonius interfecerat. ¶ Sapius uocata serua in torum domini: id est quæ sepe nomine serua uocata sum: ut in torum tuum uenirem. ¶ Dixi illi captiua: quæ uocabat me dominam. ¶ Addis onus seruitio: id est seruitutem meam magis aggrauas: cum uocas me honorifico nomine dominā cum serua sim. ¶ Per tamen: ne fortasse achilles eam respiceret: quia interea dum fuit cum agamemnone cum eo concubisset: affirmat multis iuramentis se nunquam tactam fuisse ab agamemnone: ordo est: tamē iuro per ossa male tecta. ¶ Semisepulta: quia ut supra diximus in euerfionibus urbium non possunt corpora tam modo sepeliri. ¶ Subito: offossa tantummodo terra. ¶ Verenda: honoranda: & ita commendat se ab amore coniugali. ¶ Perque trium. sup. iuro. trium fratrum quos supra diximus. Vidi consortes pariter generis quæ & cetera. Bene: nā honestū & laudabile est pro patria mori. ¶ Cū patriā: quæ & ipsa euerfa est: ut supra. diruta morte tuo & cetera. ¶ Per tuum caput: mos grecorū iurare per alienū caput: iuuenalis. Nondum grecis iure paratis per caput alterius. ¶ Vna: id est simul aduerbium est. ¶ Tela cognita meis: quia his ensibus tuis: & fratres: & uirum meum occidisti. ¶ Micenarum: id est agamemnona: sic dictum a micenis urbe: cui imperabat. sic Ver. de eoispe micenatus magnorum ductor achium. & c. ¶ Sociasse mecum nulla cubilia: id est nunquam mecum concubuisse. ¶ Fallētem. s. me deseruisse uelis: id est me deferas: & nunquam recipias si te fallo. ¶ Si tibi: hoc dicit briseis. ego quidem postquam a te abducta sum: fui itacta & a nullo uiro cognita: sed tu si iurare cogaris: sine me nulla fuisse tibi gaudia & uoluptates libidinis cum alia muliere. Neges: id est negabis. q. d. non Morere angidolore propter me a te abductam. ¶ Tibi plestra mouentur: id est tu citharæ indiges: nam plestrum est: quo chorda tangitur interdum pro tota cythara ponitur. ¶ Mollis: tenera: & blanda. ¶ Sinu gremio: id est in amplexu. Et quisquærat: id est & aliquis dubitat: quare recuses pugnare: cū iam satis cōstet: quod nō recusat pugnare. ob

iam: ut ostendit quia ego fuerim tibi rapta: sed quia indulges ue

¶ **AMTO.** ¶ Citharæ: quibus a Chirone instructus est. ¶ **Vox cæ.** ¶ Venisse puellam: cū diomedes oblecta-
ri. ¶ **Threiciā** lyrā: qualem in thracia Orpheū personasse tradūt: quam a mercurio in Cyllene mōte arcadiā in
uētam illi musas tradidisse scribit Eratosthenes. Sed tibi pro tutis: a tēpore augeat amplificationē. ¶ **Pro tutis:**
pro periculorum ciuitatōe. Gloria dul. nihil putabas gl'oriosius q̄ bello uincere. ¶ **Iacet uicta:** ext'cta est. Dii
melius: consulant. s'q̄ meum omen exciderit. ¶ **Pelias** hasta. peculiaris achilleæ hastæ adiectio ē apud Home-
quæ tanta magnitudine fuit: ut patroclus cum cætera arma sumeret: hastā suo pōdere reliquit. ¶ **Peleus** achil-
lis pater hasta ualuit: qui apud caium Balbum cū cæte-
ris instrui achillē apud chironem cupit. Tū nostram i-
quit festinet ad hastā. ¶ **Me:** ad Achillem legatā. Teu-
cri frater: Aiace itelligit: q̄ unus fuit ex legatis ad achil-
lem. ¶ **Agam:** mea oratione faciam. ¶ **Immitis.** diffici-
lior. ¶ **Vndis** matris. marinis fluctibus q̄ nulla audiūt
uota. ¶ **Thetis:** achillis mater ē maris nymp̄a. Com-
minuere: ferociā deponēs mitigabis austeritatē. Nunc
quoq; sic omnes: colligit ab amplificatione: primumq;
cōmiserationē mouet ab obsecratione: quā plurimum
ualere ad mouendos eos apd quos dicimus scribit Fa-
bius. ¶ **Impleat annos:** nisi matura morte non extin-
guatur. ¶ **Pyrrhus:** filius Achillis ex Deidamia ly-
comedis Regis scyriorum filia. ¶ **Tuis** auspiciis: tuo
ductu & imperio. ¶ **Respice** sollicitam moueat te
mea sollicitudo. ¶ **In tedia** nostri: si me odisti quam
amaueras.

¶ **VBER.** ¶ **Pugna** nocet. Ecce cā. ¶ **Citharæ.** i. cātus
citharæ q̄ delectaris: nā achilles optius citharedus fuit
a chirone cētauro canendi artem edoctus. ¶ **Nox:** ges-
nocturna. ¶ **Venus:** cōcubitus. hæc enim adolescētiā
maxie iuuat. Plantus in bacchidibus. ¶ **Illecebro**sius
fieri nihil pōt: nox. mulier: uinum: homini adolescētū
lo. ¶ **Increpuisse:** insonuisse. ¶ **Lyrā** threiciā: idest or-
phei q̄ Thrax fuit & lyra optime cecinit. ¶ **Galeā:** cassi-
dē: munimentū capitis. ¶ **Pressa:** pōdere grauata. ¶ **Si**
tibi: est quasi quādā obiectio ad ea quæ achilles dicere
posset: quod magis splendore rerum gestare delectat'
sit: q̄ ocio & tuta uita: dicit ergo Bryseis. ¶ **Si** facta insi-
gnia: idest splendida scilicet i bello. ¶ **Pro tutis.** i. loco
tutōe & ocii. ¶ **Et si gloria** parta. i. quæ sita. ¶ **Bellādo**
pugnādo & te periculis obiciēdo. ¶ **Erat dulcis.** idest
erat tibi iocūda. ¶ **An** probabas. i. an laudabas. ¶ **Dū**
raperes me: idest dum patriam meā euertebas: & me
rapiebas. ¶ **Cūq;** mea patria: idest an uoluisti laudem tuam iacere: & sepultam esse: postq̄ patriam meam euer-
tisti. ¶ **Dii** melius: scilicet uelint quasi dicat. ita non sit. ¶ **Validoq;** precor: idest utinam potius hasta tua inter-
ficias hectorem. ¶ **Pelias:** idest thessalica a pelio monte thessaliæ. non autem a peleo patre. Achillis est deductū
deriuatiuum: nam in eo monte incisa dicitur: ipse in primo de remedio. Vinius achilleo quæ quondam fece-
rat hosti: Vulneris auxilium pelias hasta tulit. ¶ **Notandum** autem est hastam achillis ex fraxino fuisse: ut te-
statur plinius libro decimosexto. & Strabo libro decimo: quam Homero teste solus achilles concutere & tra-
ctare nouerat. ¶ **Mitte** me: conuertit sermonem ad græcos: ostendens quod si ipsa missa fuerit ad Achillem:
magis poterit eum sua præsentia & memoria solita consuetudinis mouere: quam omnes alii magna eloquē-
tia. ¶ **Oscula** mixta mandatis: idest præter præces dicendo: & quam Vlysses. ¶ **Et plusquam** frater teucris: id-
est quam Ajax Thelamonius: patruelis Achillis: ut supra dictum est. ¶ **Est** aliquid: quasi dicat plurimum pos-
test. ¶ **Solitis:** assueris. ¶ **Admonuisse:** idest reducere in memoriam oculos. ¶ **Sinu** idest pectore meo ei: pa-
tefacto. ¶ **Sis** licet: nunc loquitur ad Achillem. ¶ **Licet:** quamuis. ¶ **Sis** immitis: idest immansuetus. ¶ **Vn-**
dis matris: idest aquis maris: nam Thetis mater achillis dea est maris. ¶ **Vt:** idest quamuis. ¶ **Taceam:** idest
nihil tibi dicam. ¶ **Comminuere:** idest frangeris: & flecteris. ¶ **Lachrymis** meis: idest meo fletu. Nunc
quoque: adiurat ipsum Achillem Briseis: ut sui misereatur: ordo est o fortis achille nunc quoque respice
& cætera: reliqua dicta sunt pro parenthesin. ¶ **Nunc** quoque: scilicet cum non sum ad te missa. ¶ **Sic**
adiurantis est particula. Vergilius in Buccolicis. Sic tibi cum fluctus subter labere Sicanos Doris amata
suam non intermisceat undam. ¶ **Omnes** annos scilicet a natura sibi debitos. ¶ **Tuis** auspiciis: tua fœ-
licitate. Est uictor sicut tu semper fuisti. ¶ **Respice:** uerbum misericordiæ: ut supra dictum est. ¶ **Sollici-**
tam: anxiam plenam curarum. ¶ **Ferreus.** scilicet tu. ¶ **Vre.** idest crucia. ¶ **Lenta** mora: scilicet recipiendi
me. ¶ **At** si: legitur etiam aut: & melius Verlus mutatus.

Phædra Hippolyto

CANTO. Cogere mori: interimas me antequam te separe. **Vtq;** facis: locus est quo demonstrat quod futurum sit si neglecta fuerit. **Coges** ad iterum. **Corpusq;** colorq; corporis habitudo. **Hoc autem:** uita mea sola spes foret. **Nec erit magnificum:** sed nefarium & crudele. **Cur autem iubeas:** consulat quod in magnis malis sibi tolerabilior uideatur cum mea igitur necesse differas. **Pete pectora:** tuo ense me trucidare. **Si dea passa:** piladem significat. **Quod Achilli obstitit:** ut Homerus scribit. Cum stricto ense in agamemnonem ferret. **In pectus atridæ:** agamemnonis: qui cum plistenis filius fuerit: ab atreo patruo denotatur a quo educatus est: Plistene mortuo: at potius nostram suam sio a meliori. **Quod dederas hosti:** dum es mihi hostis uitam concessisti: eandem amica exigo: & a sequentibus arguit. **Neptunia:** quod neptunus fabricauit. **Materia cadis:** si cupis habere quos perdas i troianos arma sumas. **Me modo:** non differas: sed nunc iubeas me ueluti feruam non uxorem uenire: & ad te deduci. **Sive manes in castris grecorum.** **Sive paras impellere classem:** remige: sive in patriam nauigare constituisti.

Quam sine te cogis uiuere: coge mori.
Vtq; facis coges: abiit corpusq; colorq;
Sustinet hoc animi spes tamen una tibi:
Qua si destituar repetam fratresq; uirunq;
Nec tibi magnificum fœmina iussa mori
Curant iubeas: stricto pete corpora ferro.
Fœmichi: qui fosso pectore sanguis eat.
Me petat ille tuus: qui si dea passa fuisset:
Ensis in atridæ pectus iturus erat:
At potius serues nostram tua munera uitam
Quod dederas hosti uictor: amica rogo.
Perdes quos melius possis neptunia præbent
Pergama: materiam cadis ab hoste pete
Me modo: sive paras impellere remige classe:
Sive manes: domini more uenire iube.
Phædra Hippolyto.

Va nisi tu dederis: caritura est ipsa salutem
Mittit amazōio creffa puella uiro.

Hippolytus cum id per prius nuncium accepisset animo turbatus equos habere remisit: quibus nullo rectore incitatus delapsus in præceps discerptus est. phædra se ipsam trucidauit. Epistola hippolyti ad amorem flectere nititur phædra: sed cum turpe sit priuignum a nouerca in amore sollicitari principium ex insinuatione sumitur.

UBER. Quam subaudi me. **Vt facis** quod pergis omnia facere: quæ me ad mortem possint adducere. **Corpus abiit:** i. habitudo corporis: quia tota facta sum macilentia. **Color abiit:** quia effecta sum pallida. **Vna:** idest sola. **Spes animi tui:** quam habeo de animo tuo: ut mutetur. **Hoc:** scilicet corpus. **Qua:** scilicet spe. **Repetam** quod non quia a te occisi sunt. **Iussa coacta.** **Nec magnificum:** i. res magnifica. **fest.** **Cur autem iubeas:** cum scilicet tu hoc efficere possis. **Pete:** idest percutere. **Corpora:** i. corpus meum. **Ferro:** ense metonymia. **Stricto:** nudo: ut alibi. **Strictum** tenet altera ferrum. **Fosso:** percusso. **perforato.** **Me petat:** idest feriat. est autem concessio quæ non modo magis prohibet: uerum etiam misericordiam comparat: ordo est ille tuus ensis qui erat iturus in pectus atridæ: si dea fuisset passa. **petat me.** **Tangit autem** quod scribit Homerus in primo iliados: achillem iratum agamemnoni post multa in eum effusa conuicia uoluisse eum intetimere: sed cum eum nudaret. **Pallas** superueniens manum eius continuit: eumque corripiens: facinus prohibuit. **In pectus atridæ:** idest agamemnonis. **Si dea:** scilicet: pallas. **Fuisset passa:** idest permisisset. **At potius:** post ironicam concessione petit briſeis aperte ab achille: ut ei uitam conferuet: quam ei dederat. **Tua munera:** quam mihi dedisti & est adpositio. **Quod dederas:** ordo est. **Ego amica:** tua rogo. **Sed quod tu uictor:** euerſa patria mea: dederas hosti scilicet mihi quæ eram hostis tua antequam me caperes. **Perdere:** hoc dicit: si delectaris eade al. cuius multo iustius potes interficere troianos hostes tuos quod me nunc amicam tuam. **Pergama neptunia:** idest troia: quæ neptunus simul cum phœbo ædificauit. **Melius:** idest iustius. **Perdere interficere.** **Pete:** idest accipe. **Cedis occisionis.** **Ab hoste & non ab amica.** **Modo tantummodo.** **Impellere mouere.** **Remige:** i. nauis: posuit autem singulare pro plurali. **Sive manes:** scilicet in castris. **More domini:** tanquam ego sum ferua tua & tu dominus meus. **Venire:** scilicet in torum tuum.

Va nisi tu dederis: cum ob leges a minoe impositas deuictis atheniensibus: ut mitterent quotannis septem corpora filiorum & filiarum suarum deuoranda a minotauro. tertio anno fors obtigisset Theseo ægei Atheniensium regis filio ut mitteret. ope Ariadnes Minois filia: quæ eius amore detinebatur. Minotaurum interemit: & ariadnem quam ob opem sibi præstitam se uxorem accepturum promiserat simul cum phædra eius sorore nauis impositas abduxit: ut in secunda epistola dictum est. uerum

relictâ ariadnē in Chio insula. aut ut alii uolunt. in Naxo: solâ phædrâm secū duxit. & uxore accepit. q̄ postea ab
 sente Theseo in hippolyti priuigni sui: quē Theseus ex Hippolyte sorore antiopes reginæ amazonū suscepit
 amorē exarsit. Itaq; hac epistola ei amorē suū idicat. conaturq; multis rōnibus eū ad libidinem suā deflectere: ni
 tens psuadere nullum esse crimen in concubitu priuigni & nouerca: & ostēdēs cōmoditatē maximā ex absētia
 Thesei: quē nitit adducere in odiū ipsi Hippolyto. postremo multis p̄cibus Hippolytū in amorē suū adiurat
 Qui fuerit finis utriusq; dicet in fine epistolæ. ordo est. puella cretā mittit sal. uiro Amazonio. q̄ ipsa ē caritura
 nisi tu dederis. Puella phædra. Cretæ: cretēsis. eius noiatiū ē cres: cuius genitiū ē cretis. Ver. Cretesq;
 dextoresq; ruūt. Amazōis. i. hippolyto filio amazōis
 possessiū ē p̄ priuignico. Amazōes aut mulieres fue
 rūt ex scythagē: q̄ i cappadociæ ora iuxta fluium
 Thermodocta post maritos amissos hitare: & cū finiti
 mis nubēdi aiū omisissent: priō a finibus suis hostes
 sū mouentes: deinde et bella iherētes auxere rēpu. sine
 uiris. & post pacē armis q̄sitā ne gēs iteriret. cōcubitu si
 nitimorē inierūt. Si q̄ mares nascerent iterificabant. Vir
 gines i eundē ipsū morē nō ocio neq; lanificio: sed ar
 mis eqs & uenatōibus exercebāt iustis iſatiū dextero
 ribus māmīs: ne sagittagē iactus ipediret. uñ Amazōes
 dictæ sūt ab a dictiōne priuatiua & mazos māmilla. cū
 aut Euristēus rex cui Hercules duodecī stipēdia debe
 bat: quasi ipossibile impasset: ut arma regiæ Amazonū
 sūma uirtute mulieris ad se referret. Hercules nouē lō
 gis manibus eo p̄fectus comitātē p̄cipiū gracie iuuē
 tute iopinātis aggressus cū Oretia regina foris bellū
 gereret eas supauit. duæ Oretia & antiope sorores q̄
 tūc amazonū regna tractabāt captæ sūt. Menalippe ab
 Hercule. Hippolyta a theseo: quā i premiū retētā iusti
 nus scribit ab eo i mīmoniū assumptā. ex qua nar̄ est
 Hippolytus: ut diximus. Qui. tñ in hac epistola ex uerbis phædræ oñdit eā nō uxore fuisse cū dicit. Ac uen
 pra qdē thædaq; accepta iugali. Cur nisi me capes regna paterna natus. & hac satis de Amazonibus. Perle
 ge quia scit eum cōtracturę fronte iuitatū de re turpi: hortat eum ad legendū totā epistolā. confidit. n. se rationi
 bus suis posse psuadere quod cupit.

¶ ANTO. ¶ Perlege quodcūq; q̄cqd in epistola scriptū ē. ¶ Quod iu. nō qd honestū ē: sed qd principiis cū i
 sinuamus diffeminare debemus: ut scri. Fa. ¶ His arcana notis: a cōsuetudie arguit. credunt līs oīa q̄uis archa
 na usus pugillariū lōge añ Home. fuisse Plī. scri. nālliados. ix. li. Home. tradit bellorophōtē missū a peto cū pu
 gillariibus in Lyciā ad Euriem anthiæ patrē. ¶ Notas. litteras ad legendū iuitat a loco: quē arist. dicit sumi ab eo
 qd maius uel minus uideat. Latini a maiori uel minori locos appellant. i. si hostiū acceptas litteras legis: mul
 to magis amicorū legere debemus. ¶ Ter conata loq; scripsi quoniā loqui non potui. ¶ Pudor est miscendus
 amor. scripsi ut i amore uerecundia nō carerem. ¶ Qua licet. qm̄ difficile est q̄ amat pudorē seruare. ¶ Et seq̄
 est conuenientius: sic Cīlibro. ii. de oratore. Sequitur igitur qm̄ nobis hic de quo loquimur. ¶ Iussit amor. cri
 men in cupidinem reiecit. ¶ Amor: honestorem facit suam uoluptatem: cū in amorē transferat: quod i ea erat
 non sunt contemnenda cupidinis mandata. ¶ Regnat. reg. summā possidet. ¶ Deos dominos: amatores. ue
 teres. n. dominos amatores appellabāt. ¶ Ille. amor. ¶ Dabit uictas manus: tuo impo succumbet: translatio est
 ab his qui in bello uincuntur. ¶ Adsit: uerbum est implorantis numinū fauorem. hic Verg. in geor. Adsis o te
 gec fauens. Auído igne. flagrantissimo amore. ¶ In mea uota. ut meum desiderium expleas.

¶ VBR. ¶ Quodcūq; ē. a. qualecūq; q. d. ē si sit aliqd turpe: & qd tibi displiceat. ¶ Quid nocebit. q. d. nihil.
 ¶ Arcana. secreta. ¶ Inspicit. argumentum a maiori ad minus. si. n. legimus epistolas hostium: quorū nomē ne
 audire quidem uellemus: multo magis legendæ sunt litteræ eorum. qui nos amant. ¶ Notas. i. litteras. ¶ Ter
 conata: quia posset dicere: quasi non dixisti coram: dicit se pudore impeditam. ¶ Inutilis: quæ non præstabat
 mihi officium suum. ¶ Hæsit. retenta est. ¶ In primo ore: id est in summis labiis. ¶ Qua licet: quia occorrebat
 quod amatores sunt impudentes: dicit ipsa oportere etiam esse in amorem aliquem pudorem. ¶ Qua p̄ qua
 tenus. i. in quantum licet. ¶ Et sequitur. consequens est: & utile. ¶ Miscendus. iungendus. ¶ Dicere. f. coram.
 Scribere. quia ut Cī. ad luceium. Scribere epistola minus erubescit. Quicquid. arguit necessitatem scribendi a
 potentia amoris: quem iussisse dicit. ¶ Regnat. ecce uerbum summæ potentia. ¶ Ius. potestatem. ¶ In domi
 nos deos: etiam in iouem. inde Verg. dixit. Nate patris summi qui tela tiphæa tennis. & idem Omnia uincit
 amor. ¶ Ille. f. amor. ¶ Dubitanti: quia turpitudine negocii suscipiendi dubium adducit. ¶ Ille. Hippolytus.
 ¶ Ferreus. id est etiam si esset ferreus pro durissimus. ¶ Dabit manus uictas. translatio sumpta a uictis in præ
 lio: qui manus uictoribus præbent ligandas. inde quos amor subegit dicuntur ligati: ut captini. Qui. in priō
 amor. Ipse ego præda recēs factū modo uulnus habeo. Et noua captiua uincula mente feram: Mens bōa du
 cetur manibus post terga retortis. ¶ Et pudor: & castris quicquid amoris obest. ¶ Omnia te metuent
 ad rē sua brachia tendent & cetera. ¶ Adsit & ut nostras auído fouet. Adsit optantis est: id est utinam mi

Hippolyto

hi presens sit & faueat. ¶ Ut fouet: ut calefecit. ¶ Audio igne. f. amoris. Sic adaptatio similitudinis. ¶ Figat. uulneret. f. sagitis suis. In mea uota. ut sis paratus facere quod ego uelim.

¶ ANTO. ¶ Nō ego neqtia: purgauit ipudicitia crimē deſcēdēs paulatim ad rē ipſā. ¶ Socialia fœdera: cōiungia Theſei nō cogit me laſciuiā uiolare. ¶ Crimine: ipudicitia nota. ¶ Venit amor grauius. fateſ ſe māiſeſſime amare: ſed amoris auctore ſupprimi: ut modeſti rē ſuā agat. amor inq̃: ſed tāto mihi ē amoris æſtus grauius tolerare: quāto ætate me grādiore inuaſit. ¶ Serius: tardius & ætate pueſtiori. ¶ Vulnus cæcū: occultū amorē Vergilius ignē cæcū dixit. ¶ Scilicet ut teneros: ſimilitudine moleſtiā ſuā exprimit. ¶ Rude pectus. ¶ Nō af

fuetū & i amore difficile. ¶ Sarcina: amoris moleſtia.

¶ Fit ars. enthimēa: qd ſua claudit. ¶ Ars fit. amoris

notio habet. ſaciſuſq̃ tolerat. ¶ Eſt. n. ars: ut ſcribit Cic.

q̃ notis penitusq̃ pfectis & i unū exitū rēdētib⁹: & nūq̃

fallētib⁹ rebus cōtinet. ¶ Vbi crīmē cōdiſcit a tene-

ris annis: ſtimulus ſentiat. ¶ Veniti amorē incidit.

¶ Exaſto tpe. pueſtiori ætate. Peius: grauiorib⁹ penis

¶ Tu noua ſeruata: paulatim reſiſt ab his q̃ lādunt ad

ea q̃ pſunt: magna q̃ feſtiuitate deſecto amoris aucto

re oēm ſuſpiriōem amouit. habebis igit meæ pudicitie

primitias. Vterq̃ nocēs: cū uterq̃ pudicitia hacten⁹ co

lucimus. ¶ Eſt aliqd̃ plenis pomaria carpe ramis. ¶ ſe ſa

ctū commēdat ſupra a rege primitiis imagine. ¶ Sic tñ

ille prior: crimē ab auctore purgat. ¶ Ille cādor. pudici

tia. ¶ Erat notāduſ labe: erat uiolādus. Sic: auctoris di

gnitate. Digno igne. elegātis iuuenis amore Turpis

adulter. Theſeuſ ſignificat: qui helenā rapuit: deinde ad

inferos: ut Plutoni pſerpinā rapet. acceſſit. ¶ Fratre q̃

uirūq̃. iouē intelligit: cuius iuno ē ſoror & cōiunx.

¶ VBER. ¶ Nō ego. laudat ſe ab hōeſtate añ ætæ ui

ra: ut oñdat ſe futurā fidē & firmā i amoſ hippo. Nō

rūpā. nō dirimā: & ſpabo. ¶ Fœdera ſocialia. cōſuetū

nē & ſocietate nſi amoris q̃ mecū feceris. ¶ Neqtia. libi

dine ut ipe i ſaſ. ad Silenū. ¶ Neqtia ē q̃ te nō ſinit eē ſenē

¶ Fama. n. i. nomē noſtrū. Vacat. caret. Crimie qa nūq̃

cognita aut dicta ſū ipudica. ¶ Vēit oñdit amorē ſuū

adeo magnū: ut ei reſiſtere nō ualeat. ¶ Grauior. i. ma

ior & uehemētior. ¶ Quo. i. q̃to. ¶ Seri⁹. i. tard⁹. f. uēit

Intus: i pectore. Cæcū uulnus. occultū & latē⁹ ut pore

in aīo fixū. Ver. Et cæco carpiſt igni. Scilicet. facit qdā ſimilitudinē: q̃ oñdit quā difficile ferat hūc amorē nouū & ſibi i ſolitū. Iuga priā. i. rimū i poſita collo. ¶ Lādūt. grauiat. ¶ Teneros. i. iuuenes & iafueros iugo. ¶ Capt⁹ de grege. i. nouellus nondū domitiuſ. ¶ Vix patitur ſtræna qa ea reſuſat. & plerūq̃ ſeſſorem excutit. ergo ſic. ada ptatio ſimilitudinis. ¶ Subit. ſuſtinet. actiue ponit. ¶ Prios. f. mihi. i. inſueros. ¶ Sarcia. i. onus. Nō redet nō lo catur & ſtat. ¶ Ars ſtitas eſt q̃ dat certam uiā rationēq̃ dicendi uel faciēdi aliqd̃. eſt igit ſenſus. q̃ uelut hīe re ſte aliquam artem incipiat a teneris annis. ¶ Fit. i. plicetur. i. uenalis. Hic ſūt hōies. ¶ Vbi. i. quādo. ¶ Crīmē f. amandi. ¶ Cōdiſcitur. tota eſt una dictio cōpoſita. ¶ Teneris annis. quia poſtea creſcēs ſit in eo doctior. & ali quid quortidie addit. i. uenalis. Nemo repente fuit turpiſſimuſ. ¶ Quæ. i. mulier. ¶ Venit ad amorē. ¶ Exa ſto tempore. Præterito tpe ipſi amoſi cōuenienti. ¶ Peius. i. uehemētius. ut iſta. Peius adulterio turpis adul ter obeſt. ¶ Tu noua. allicet eum cōmendatione ſuæ pudicitia. Libamina. guſtamenta. Noua priā. i. tu eris pri mus qui me nūciaueris: & pudicitiam meā abſtuleris. nā a marito non aufertur mulieri pudicitia uel fama caz ſtitatis: ſed ab alieno: dicit ergo ſe ſemper fuiſſe ita tūc hacten⁹ ab oībus: præterq̃ a Theſeo marito: & Hip polytum fore primum qui eius pudicitiam delibet. ¶ ſeruata. cuſtodita. ¶ Nocens pariter. i. uterq̃ pariter & uno eodemq̃ tpe amitemuſ pudicitiam: quia ad huc fuiſti ignotus mulieribus. & ego ita ſta aliſi præterq̃ ma rito meo. ¶ Eſt aliqd̃. q̃ d. nō contemnendū. ¶ Carpere pomaria. i. poma. locum poſuit pomorū pro ipſis poiſ. & pomarium eſt reſpoſitorium pomorū. pomētum uero locus ubi ſunt arbores pomorū. ſed interdū cōfuſū ē poetæ ſignificata. Qui in metamorpho. Id metuens ualidis pomaria clauſerat atlas Mœnibus. ¶ Deligei. col ligere. ¶ Primam. quia gratia maior ſolet eſſe primis roſis. nam uidetur quodā modo ſibi ſœlix: qui poteſt pri mam roſam decerpere: ita & qui primum concubituſ alterius mulieris cōſequitur. ¶ Sic tamen. eſt qualiſq̃ dam hypophora ad ſe ipſam: & eſt ſenſus. illa integritas meæ pudicitia: quemadmodum nunq̃ ante peccauerā cum aliquo. & ad hoc reſpondet quod ſequitur. ¶ At bene ſucceſſit. Ille crudor ſcilicet caſtitatis. Quo cando re geſſi me ſcilicet ante crimine. quia nunquam feci aliqd̃ quo poſſem. eſſe infamis. ¶ Erat notandū. i. deſt cōſiderandū: & ſeruandū ab labe inſolita. i. deſt a delicto & ſtupro inſolito. hoc fuit quod ſibi ipſa obiecit. ¶ At bene. reſponſio eſt ad obiectionem. & hoc dicit licet ſeruanda eſſet caſtitas mea inuiolata tamen bene euenit. quod in ea uiolanda elegi uirum dignum. ¶ Peius: magis obſtet i. deſt nocet. ¶ Turpis. indignuſ ui detur enim excuſanda mul. er: quæ cum uiro digno committat adulterium. unde helenā de matre ſua ledā

quæ cum Ioue concubuit: dicit illa bene errauit: culpamq; auctore redemit: si mihi probat dignū esse amorem suum: quia si detur sibi optio Iouis & hypolyti: dicit se pposituram esse hypolytum ioui. Fratrem & uig. i. iouē fratrem & maritum suum. nam ambo Saturni opis filii fuerunt. ¶ Præpositura: potius electura: ¶ CANTO. ¶ Iā quoq; uix credas: studio & uoluntate Hypolytū sibi cōciliat. ¶ Ignoras artes: i. uenationē. cuius erat Hypolytus studiosus. ¶ Delia: Diana i delo insula nata uenatōis dea ē. ¶ Pria. an oēs deos maxie uenerāda. ¶ In rhetia: q̄lydia aracne iuenit. & ex lino cāpano ceteris pferunt. ¶ Iuuat torquētē frenis. delectat me cohibere currētes equos. ¶ Seruare: moderari. ¶ In puluere: i. apto cāpo. ¶ Eleides. Bacchi ministrae dñr a Baccho: quē ab Helo oppido Helicōio siue ætholo. ubi illi us orgia celebrant. ¶ Heleū i metamorphosi diximus nūcupari i quo q̄rū alii a uero desciuerit. nisi sepulchro manibus parcere: referēdū putarē. sed satis sit diligētio res admonuisse. ¶ Actæ furiis bacchi. numie afflata. Sacra alia sūt tacita & mystica. ¶ Alia cū afflatu numis adhibitis oium generū istis apta: q̄lia sūt orgia bacchi & cybeleia: q̄ græci iēuōuō i dōtōō uocat. ¶ Queq; sub ideo tipana colle mouēt: cybeles mīstras significat q̄ afflate deū mīs numie sacrificātes discurrebāt ab ida phrygiæ mōte ad olympū: q̄ ad Antrādi plagā. ut Euripides i palamede auctor ē. Sūt. n. Olympi quattuor i Thessaliai Misiāi phrygiā: de quo sophocles i polixe na tradit: q̄r i Aethiopia. Sūt. n. sacra liberi priis & cybeles cōia: ut Strabōi placet: eos ministri dñr: Sillēi. Satri. Tiri. Bacchæ lenæ: Teiades: Miallōes: Naiades: Nympha: Bassarides: Holeides: Aut q̄s semideæ dryades eas itelligit: q̄m fōrana numia: aut nemorea uidissēt: lymphatæ dicebāt eas respiscere a furore n posse magis tradebāt: nisi talpa: sanguine spgerent. ut auctor pli. Fauni bicorae: nocturnis noibus agitati: alii furebāt ueluti hi q̄ a faunis noctu i pellib' rñsa petere solebāt: i latio. Nā faun' Pici filii: ut scribit. Cai' Bassus prim' Saturno auo in latio sacra instituit. patrē picū iter deos retulit. ¶ Faunāq; sororē. eandēq; cōiugē cōsecrauit: quā. M. Var. bonā dei appellatā tradit: mulieribusq; rñsa dare cōsueuissē: & faunū uiris. ¶ Attonuere. lymphaticas fecerūt. ¶ Cū se furor ille remisit: postq̄ cessauit ifamia ¶ Tacitam: quæ amorē hūc hactenus pssit. Alii inqt putāt me numine afflatam: sed amor me furibūdā reddidit. ¶ VBFR. ¶ Iā quoq; secūdum pcepta ipsius Ouidii i arte amādī: qbus rebus delectātur: quos amam': eisde debemus & nos delectari. iō quia hypolytus delectabāt uenatōe dicit Phædra uideri sibi sæpe exire i uenatōnem & omnia agere quæ ipse hypolytus agerere solitus sit. ¶ Vix credas: parēthesis: & est secūda psona ptertia. i. uix credat aliquis. ¶ Mittor: non ab aliquo: sed meo pprio affectu. ¶ Ignoras: insuetas mihi. ¶ Impetus: magna uoluntas. ¶ Per sēuas: seu quas tu insequeris p syluas. ¶ Libet: est uoluntas. ¶ Pressis. agitis. Verg. Aut spumantis apri cursum clamore prementem. ¶ Hortari: instigare mea uoce: ut faciūt uenatores. ¶ Prima præcipua maxima. ¶ Delia: diana a Delo insula: in qua nata dicitur. ¶ Præsignis arcu: q̄ eo relo utitur iudicium tuū: quia sicut iudicis hanc uenationis deam præcipuā: quam colas: ita & ego iudico: & quod tu sentis idē sentio. ¶ Aut tremulū: repetendū est uerbum superius positum libet. ¶ Vibrare: quassare mouere. ¶ Excusso fortiter moto. ¶ Gramina: pro graminosa: idest plena graminis idest herba in qua sæpe uenatoribus sua ue requiescere. ¶ Versare: uertere & arte regere. In puluere: in campo puluereo. ¶ Torquentem: scilicet me idest flectentem. ¶ Fugacis: idest celeris. Iuuenalis de equo: cuius clara fuga ante alios: & primus i æquore puluis. ¶ Nunc feror: dicit interdū nimia ui amoris se fieri insanam: & similem sacrificantibus Baccho: aut sacrificantibus Cybeli. ¶ Feror: rapior iperu animi. ¶ Eleus: unus est ex nominibus Bacchi: ut Ouidi. vi. meta. Nycteleus Eleusq; parens: inde eleides Bacchæ dicuntur. ¶ Actæ: agitatæ cōitationes furiis: quia creditur immittere furias: quod fingitur propter uim uini. ¶ Quæq; sub idæo: mulieres dicit sacrificātes Cybeli: quæ colitur i phrygiā: cui sacrificantes tympana pulsabant. Ver. Tympana uos buxusq; uocat. Berecynthia. Iuuenalis. Aut resupinati cessantia Tympana galli: nam gallifacerdotes Cybeles sunt. ¶ Sub idæo colle: sub ida monte phrygiæ. ¶ Aut quas: dicit se sæpe simile esse earum: que nympharum faunorumq; spū uexantur: sunt enī quasi furiosæ inde lymphatæ dicuntur quasi nymphatæ a nymphis. Vergi. & tota currit lymphata per urbē. Dryades nymphae quarūcum: nam drys quercū significat. ¶ Semideæ: nondum in cœlum receptæ: nam semidei dicuntur nondum omnino digni deitate: qualia sunt terrena numina: & ideo semideos appellant: quasi non plene deos. Bicornes. ut. n. ostendit diuus Hieronymus in uita pauli primi heremitæ effigie habent capræ: & cornua. inde alibi. Cornigerūq; caput pinu præcintus acuta. Faunus in immensis qua tumet ida iugis. ¶ Attonuere. i. attonites reddidere. ¶ Suo noie. quo eas mouent. Nāq; mihi: dicit se non sentire illam insaniam: sed postq̄ furor est remissus dici sibi uel ab ancillis: uel ab aliis ea fuisse in hoc furore. ¶ Referunt: narrant: oia ista quæ mihi accidere dixi. ¶ Ille furor: quo ita agitabat. ¶ Remisit se: diminutus est. ¶ Conscius amor. i. cuius ego sum conscia: quia illa est causa omnium horum furorum.

CANTO. Forſitan hunc ſato generis: locū apertū eſt a ſato ſumi & diis: unde ſuum purgat ſacinus: omnes inquit ex mea familia amarū: & id fortāſſe deorū accidit uoluntate. **Petit:** exigit. **Iuppiter** europā: ut uerū ſum i taurū iouem taceam: id nigidi non uidetur omittēdum. **Neptūnū** inquit ioui taurū dediffe humani iſtelleſtus: illūq; europam ex phoenicia in cretam ad iouē abegiffe. **Paliphæ** mater: ſolis & cretes filia amauit taurum: cum quo dædali ope concubuit. fabricatam ex ligno uaccam corio illius texit: quam taurus amabat: alii ducem Minois. alii atletam ut diximus taurum tradiderunt. **Decepto:** quoniam amatam uaccam putabat. **Crimen & onus.** minor taurum ſignificat. **Aegides:** Theſeus. Secutus ducētia fila. Labyrinthum filo eadere

Forſitan hūc ſato generis reddamus amorē:

Et uenus ex tota gente tributa petit.

Iuppiter europā prima eſt ea gentis origo:

Dilexit: tauro diſſimulante deum.

Paſiphe mater decepto ſubdita tauro:

Enixa eſt utero crimen onuſq; ſuo:

Perfidus ægides ducentia filiā ſecutus:

Curua mea fugit teſta ſororis ope.

En ego ne forte parum Minoia credar:

In ſocias leges ultima gentis eo. bus:

Hoc quoq; fatale ē. placuit domus una dua:

Me tua forma capit: capta parente ſoror:

Theſides: theſeuſque duas rapuere ſorores.

Ponite de noſtra bina trophea domo.

Tēpore quo nobis inita eſt cerealis eleuſis.

ſe reppelli. **Reddamus:** id eſt reddere hoc ē attribuere poſſumus. Fato generis fortunā meā gentis. Et uenus ex tota: tangit fabulā. uenus enim indicante ſole depræhenſa i adulterio cū marte a Vulcano marito. ægre tulit iniuriā iudicii: itaq; ut ulciſceret ſe: imiſit in omne genus ſolis impatientiam amoris: ita ut nulla fuerit de gente ſolis mulier. quæ caſtitem ſeruare potuerit ſicut nunc oſtendit phædra. petit tributa: quia propter iniuriā a ſole auo meo ſibi illatam uoluit tributa libidinis ſibi ſolui a tota gente: non ſolum matris: quæ filia fuit ſolis: ſed etiam a gente patris: nullam enim uoluit eſſe immunē. aut translatio ſumpta a ſubditis: qui ſuperioribus præſtant tributa. **Iuppiter.** Europa agenoris Tyri regis filia formoſiſſima cum in littore maris: ubi armēta paſcebātur: ſpaciaretur. Iuppiter eius amore captus in taurum candidiſſimum & placidiſſimum ſe cōuertit: cuius illa pulchritudinem admirata acceſſit propius. quem cum uideret placidiſſimum auſa eſt etiam eius tergum inſcendere. At ille paulatim ad littus progreſſus: tandem mare intrauit: & eam in cretam detulit: ibique cum ea concubuit: ex qua genuit Minotaurum. Re autem uera iuppiter rex cretæ captus amore Europæ cum eam aliter habere non poſſet: nauī quæ ſignum tauri habebat eam abduxit. Inde a poetis datus eſt locus fabulæ: quod a tauro ſit abducta. **Prima:** quia ex ea natus eſt minotauri ſpater meus. **Origo:** principium. **Gētis:** familiæ noſtræ. Diſſimulante: occultante: quia in forma Tauri iuppiter latebat. **Paliphæ:** nō per æ diphthongum: ſed per æ diuiſas ſyllabas pronunciandum eſt. Fuit autem paſiphae filia ſolis: quæ tauri turpi amore capta: cum eo concubuit ex quo genuit Minotaurum: ut plenius in ſecunda epiſtola ſuper eum locum. **Et tauri mixtaq; forma uiri.** **Decepto:** fraudato: quia facta lignea uacca ſuperpoſita eſt pellis uaccæ quā magis taurus amabat. & illa incluſa in illa uacca in lignea quam Dædalus fabricauerat: tauri coitum excepit. **Enixa ē.** id eſt peperit. **Crimen onuſque.** id eſt onus criminoſum & infame. endiadis eſt. Perfidus ægides aliud exemplum ſuæ ſororis ariadnes quæ theſei amore capta ei modum dedit: quo minotaurum interficeret: & ex labyrintho poſſet exire: dato ei ſilo: quod ſecutus ueniret ad egreſſum labyrinthi: narrata eſt alibi ſuperius hæc fabula. ægides theſeus filius ægei. **Perfidus:** quia non ſeruauit fidem ſorori: meā datam. **Fugit.** euitauit. **Teſta curua:** periphrasiſ eſt labyrinthi: erat enim multis circuitibus. Virgilius. ille dolos teſti ambageſq; reſoluat. **Cæca regens filo ueſtigia.** **Ope ſororis:** auxilio quod ei dædalus indicauerat: qui ipſum labyrinthum fabricauerat. **En ego:** iungit ſe ſupradictis quarum amorem fatalem eſſe dixit. **En:** ecce. **Ultima gentis:** quia omnes quæ me anteceſſerunt ita fecerunt: quia minos & paſiphae non habebant aliam filiam minorem natu phædra. **Socias:** mihi & illis cōmunes. **Leges:** conditiones. Ne forte parum credar. minoia. id eſt. ne ſi aliter eſſem non putaret eſſe de gente. Minoia quæ fataliter amoris ſubiecta eſt. Minoia. uel filia miois. uel de eius gēte. **Hoc.** ſcilicet quod ſequitur. **Quoque.** ſicut amor ſuit fatalis. **Placuit:** ecce qd eſt fatale: quia una domus ſcilicet noſtra. **Duas.** Ariadnæ ſorori meæ & mihi. **Soror.** Ariadne. Capta amore uicta. **Parente:** tuo theſides hyppolitus. **Ponite.** erigite & oſtendite. **Bina trophea.** bina monumenta uictoriæ. **De domo noſtra** ex qua duas rapuiſtis: translatio ſumpta a militia: nam Trophæa dicuntur bellicæ uictoriæ monumenta: a uerbo hoſtibus dicta: nam Trepo ſignificat uertio: noſtri addunt aſpirationem.

CANTO. **C** Gnosa. Creta oppidū Gnoso minois regis ex Gnoso ad sacra cereris: quæ matronæ celebra-
 batur: phædra cū aliis cretensibus puellis cōuenit. Cādida uerſa erat: effectū iōe suū crimē tuar: circūscribit hyppolitū
 formā: eā q̄ possit ad amorē etiam iniurias trahere. Cādida uestis: romanorū uestis iuuenū. Vnde & toga puta dice-
 batur: quia etiam in saturnaliis spectaculis utebāt imperatores. Nam argiua in luctu candida ueste utebantur
 ut scribit plutarchus. **F**lore: sero floreō: quod primū inuicuit scicioni glicere. Rigidūq; trucēq; quod alii se-
 uiciæ & rusticitati ego fortitudini tribuo. Rigor: superbum. Capilli positi sine arte: cultus negligētia. Luctan-
 tia: repugnantia. Recuruas: flectis tuo arbitrio moderatis: licet equus sua ferocia repugnet. Miror pedes tuos
 flexos optimi cōfessoris est: ut pedes in orbe altius si-
 gēdo flectat. In exiguo orbe: ciclo ferreo quo eq̄tis pe-
 des sustētant qm̄ prisci illi hoc nō uterent: ideo nō nul-
 li ad equi pedes retulerūt: q̄ in exiguo spacio flecterent
 quod nō placet. Torques hostile: q̄ fuit iuuenū uetus
 exercēdi mos præsertim in latro. Ora uersa: conuertis
 me i admirationem. Venabula cornea: ex cornu arbo-
 re: nec erat plus ligni q̄ ferri: primūq; piseus repperit.
UBER. **T**ēpore. cōmemorat tps quo primū ē ca-
 pta amore hyppolitū: dicit enī fuisse cū mysteria cereris
 eleusinæ celebraret: ē at eleusin siue eleusis: nā utrūq;
 dicitur: urbs atticæ: ita dicta ab euentu cereris: nā eleu-
 sis græce aditū significat: i ea ut scribit Strabo fuit eleu-
 sinæ cereris tēplū: & phanū mysticū: quod lorinus ap-
 parauit. Diodorus etiā scribit cererem tū amplissimis
 sacrificiis cultam fuisse. tū Eleusinæ mysteriis: quæ an-
 tiquitate castimoniāq; apud omnes hoies sunt uulgata: i
 his igitur sacris dicit phædra se uidisse hyppolitū & ei⁹
 amore exarsisse. quo tēpore optat se fuisse i creta: q̄ nō
 icidisset in tātas curas amoris. Eleusis. cerealis. i. Cere-
 ri sacrata uel i q̄ ceres colitur. Intra: intrata adita. Vellē-
 cuperē. Tellus gnosa. i. terra cretēsis i q̄ sum nata. Deti-
 nui Tet me: habuisset me: q̄ nō icidisset in tātas curas tūc
 cū uidi te apd eleusinā. Nec non. i. ē. Ante. alio tēpore.
Acer: uehemēs & iexpugnabiles. Hæsit. affix⁹ ē. Ex-
 tremis ossibus. i. i medullis: quæ sunt intra ossa: extrema autē nō exteriora: sed inter coria hoc loco itelligamus
 i. ultima: extrema at ossa sic dicimus sicut primum & ultimum. primā enī terrā dicimus uicinā littori si ex ma-
 ri ueniamus: ut Vergilius in æneide. Primāq; uetāt cōsistere terra. At si ut in mare eamus erit ultia sicut itelligi de-
 bet hic locus ut dicamus extrema ossa propinqua medullis. in quibus maxime dicitur esse amoris calor. Ver-
 est mollis flamma medullas: ordo est. **A**mor acer: tūc p̄cipue hæsit in extremis ossibus & c. reliqua dicta sunt
 per parenthesin. Candida: ostēdit ea quæ exaltauerūt tātā flāmā amoris. **C**ultū hyppolitū: & natura ē quēdā de-
 corē. Cādida: aut q̄ hyppolitū i signū integritatis & pudicitie delectaret tali ueste: aut q̄ mos sacrorū fortasse
 talē exigeret habitū. Procincti: ornati. **F**lore: floreis coronis. Tinxerat. pixerat. Flaua: alba cū rubore. flau⁹. n.
 color: ut scribit. A. Gel. ex albo: uiridi: & ruffo cōstat: unde appellamus flauas segetes cū sunt iam maturitati p̄-
 pinquæ. tunc. n. habent talem colorem. Verēcūdas: iuuenilis: & qualis ex uerecūdia provenire solet. Quēq; uo-
 cant: quia phædra non poterat negare in hypposito esse quandam uultus seueritatem. ascribit eam uirtuti: &
 dicit non appellandum rigidum aut truculentum uultum hyppolitū: ut aliæ mulieres dicūt: sed suo iudicio es-
 se fortem: id est uirilē: nam fortitudo proprie est uiuorum. **P**ro rigido: id est loco rigidi. **S**int procul. nō pla-
 cent inquit nobis isti muliebres ornatus in uiris. **C**ompti: ornati. **C**oli: ornati. **M**odico sine: apparatu
 & mensura moderata. & non nimia: ut mulieres: de quibus Teren. dum moliantur dum comuntur annus ē:
 ideo in primo de arte dixit. Forma uiros neglecta decet. & idem paulo post. Hyppolitum phædra: nec erat be-
 ne comptus amauit. **T**e tuus: dicit illum rigorem quem aliæ mulieres damnant in hypposito decere. **Ri-**
 gor: seueritas: in aspectu sine aliqua lasciuia. Positi: relictī. **S**ine arte: q̄ ars ēt ē i ordinandis capillis: **L**euis:
 tenuis. Puluis: q̄ significat exercitiū. **I**n ore: i facie. **D**ecet: scilicet te. **S**iuē: discurrat phædra p̄ uarios actus
 & exercitia hyppolitū: quibus omnibus dicit se delectari: & primum arte equitandi. **R**ecuruas: reflectis. Luctan-
 tia: dura resistantia fræno. **F**erocis: fortis. **M**iror: laudo: & cum admiratione aspicio. **P**edes: scilicet
 equi. **F**lexos: reuolutos. **I**n exiguo orbe: in exiguo spacio terræ & circulo: nam hoc magnæ est artis eq̄-
 tandi. **S**eu lentum. aliud exercitium iuuenile in iaculando. **T**orques: iacis. **L**entum: molle non aspe-
 ratū: codex quidam uetustus habet uastum pro lentum. **L**acertus: id est brachium tnum: **O**ra: scilicet
 mea: quia aspicio quanta arte iaculeris: hæc enim iuuenum exercitia quæ sunt fortitudinis indicia solēt mu-
 lieres maxime: unde & Ouidius in octauo metam. dicit. Scyllam fillam Nisi regis Megarensum non solū pul-
 chritudine Minois: sed etiam talibus uirtutibus esse captam. **V**enabula: tela apta uenationi. **L**ato ferro:
 pro lati ferri: qualia solent esse uenatoria tela. **C**ornea: nō a cornu animalis: sed a cornu arbore dura ex qua
 fiunt uenabula optima esse deductum deriuatiuum. **L**umina: oculos.

CANTO. Tu modo duriciem: rusticitatē extinguentā esse suadet: & argumētatione colligi. Diana studio / sit amorē cōuenire. Diana studia: uenationum. Incincta: expedita & agili. Numeros eripuisse potestātē immi / nuisse: qui non implet numerū uim iminuit. Quod caret alterna requie: quod non habet intermissionem. Non est durabile: diuturnum eē non potest. Noua reficit & fouet post labores. Arcus & arma: similitudi / ne sententiam firmat. Clarus erat syluis cephalus: optimus uenator: exemplo firmat factum: in uenatione / claruerunt ut scribit Xeno. cephalus. Mymalion & enes. Aurora cephalum amauit. Sapiēs: quoniā relicto / sene iuuenē petebat. A sene uiro: a tytono marito. Cyniraq; creatum: adonin cinira filium ex myrrha signi / ficat: quē Venus amasse traditur: percussus apro inter / riit. Cyniras ut scribit Anacreō cypriog rex. c. & xl. an / nos uixit. Oenides meleager oenei filius. Atalanta / menalia: arcadia fuit Atalanta: quam Meleager ama / uit schenei filia eandem amauit Mymalion: licet alii si / recte Schenei alteram tradant filiam: alteram lasii: cum / Scheneus fuerit lasii filius.

Tu modo duriciem syluis deponē iugosis:
Non sum materia digna perire tua.
Quid iuuat incincta studia exercere dianā:
Et ueneri numeros eripuisse suos?
Quod caret alterna rege: durabile non est
Hæc reparat uires, fessiq; mēbra nouat
Arcus & arma tuæ tibi sint imitandæ dianæ
Si nunquam cesses tendere mollis erit.
Clarus erat cephalus syluis multa q; p herbā
Conciderant illo percutiente fera.
Nec tamen auroræ male se pbebat amādum
Ibat ad hunc sapiens a sene diua uiro.
Sape sub ilicibus uenerē: Cyniraq; creatum
Sustinuit positos qualibet herba duos:
Arfit & enides in menalia athalanta.
Illa feræ spoliū pignus amoris habet.

dra exēplum quorundam: qui in simili uitæ studio uersati sunt quo hyppolitus: quos dicit ab hyppolito esse i / mitandos in amore. sicut in uenatione. Cephalus atheniensis fuit filius ut quidam æoli: sed ut Strabo scribit li / bro. x. Deionei filius fuit: a quo Dulychium insula cephalenia dicta est: is uxorem habuit procrin Erictæi athe / niensium regis filiam: a qua ardentem amatus est: nec minus eam mutuo amore profecutus: uerum cum studio / sus uenationis in hymetto atticæ regionis monte ab aurora uisus & amatus fuisset: atque in amorem mutuū / ab ea inuitatus tandem ei assensus creditur: uerum cum eum suspectum haberet uxor de alieno amore exiuit / ut eum deprehenderet: & cum ille fatigatus uenatione peteret auram a qua refrigeraretur: credidit procris ef / se nympham aliquam quam ille amaret. Cūque in fructibus occultata se mōuisset: credidit Cephalus esse fe / ram. & immisso iaculo ineuitabili eam interemit. hæc fabula plenius scribitur ab Ouidio libro septimo. met. i / fine. Clarus: notus propter studium uenationis. Conciderant. interfectæ fuerant. Illo: cephalo. Tar / men: scilicet quamuis daret operam uenationi. Male: inuitum immo libenter adhærebat eius amoris. Di / ua: aurora. Sapiens: quæ prouideret sibi amatorē pulchrum & iuuenem. A uiro sene. id est a Tytono mari / to suo sene. Virg. Titoni croceum linquens aurora cubile: fuit autem Titonus laomedontis filius: & priami fra / ter: qui ex aurora filium suscepit Memnona: quem supra in prima epistola in auxilium troianum uenisse dixi / mus. Is: Titonus longissimam uitam assecutus: postremo in cicadam uersus rraditur. Sape: aliud exēplū: / hominis etiam soliti uersari in syluis: quem nihilominus amoris indulgisse dicit. Cyniraq; creatum: adonin / dicit filium cyniræ & myrrhæ eius filia incesto concubitu genitum ut scribit Ouidius libro decimo metamor. / Nam myrrha in sano amore patris accensa: cum ob desperationem eius potiundi de suspendio suo cogitaret: / a nutrice quæ eius gementis uocem audierat intellecta causa in spem adducta potiundi patris destitit a propo / sito mortis: & tandem opera nutricis noctu sub prætextu alterius puellæ deducta ad patrem occulte cū eo con / cubuit: Adonin concepit: uerum post aliquot noctes cum pater uoluisset uidere: quæ nam puella esset: illato i / cubiculum lumine cognouit esse filiam suam: quam cum stricto ense insequeret: illa i siluas profugit ubi deo / rum miseratione in arborem sui nominis cōuersa est: quæ etiam lachrymans guttas emittit: ex quibus gum / mi myrræ est. Adonis autem puer sub cortice creuerat: & tandem tempore maturo lucina dea partus fauente / in lucem editus est. qui mox factus adolescens formosissimus a Venere non minus amatus est: q̄ ipsa Myr / rha patrem amauerat: hūc monuerat uenus ut uitaret feras a natura armatas: quales sunt leones. ursi: & apri / uerum cum ille cupiditate laudis oblitus monitorum ueneris aprum insequeretur ab eo interfectus ē: quē / Venus multum fleuit: & eius sanguinem in florem purpureum conuertit. Positos: id est iacentes. Illici / bus: sunt enim ilices arbores magnæ & glandifera. Oenides: id est Meleager. Arfit: amore incensus ē. / Archadica: a menelao monte archadia: narrata est hæc fabula supra in epistola Briseidis super eum locum / Coniugis oenides uersus in arma prece est.

CANTO. Spoliū se. apri calidōi cap: qd illi Mele. dedit i fidē amoris. In turba ipa: amores nros his similes
d ii

posteri referrebant. Si tollas ueneris: si non amoris succubueris: rusticitate insinuandus es. ¶ Nec me salebrofa: aspera: nulla tecum uitabo pericula: sequar tua studia. Hic tecum troezena colam. Troezen urbs prope isthmum distans a mari sex milia passuum: nuncupatur a Troezen pelopis filio: q. cum fratre pytheo ex pisea terra com migrans illic regnauit. Eo mortuo regnum obtinuit pytheus Thesei maternus auus: apud quem dixius Hippolytum nutritum. Regna pytheia: ubi regnauit pytheus. Isthmos angustia peloponnesi: quæ .xl. stadia ab ionia ad ægeum distant. Peloponnesum insulam facere uoluerunt Demetrius, C. Julius Cæsar. Caligula imperator & Nero: ceptum est semper in fausto exitu. ¶ Tempus abest: soluit quæ obesse potuissent: primum fore rem fa-

cilem demonstrat Thesei absentia: deinde in odium ducit graula recolens facinora: quæ in utroq. gessit. ¶ Diu aberit: quo nos facilius nostram sequamur uoluntatē.

¶ Heros neptunius. Theseus q. se apud Minoem Neptuni filium lactauit probauit: actum annulus quē in mare proiectum iterum ad minoem rettulit. ¶ Ora: patria significat thessalia oram: quæ circa penes erat: ubi portentatum iuxionem pirithoi patrē tenuisse scribit Diodo. Nec iniuria: ut pirithoi amicitia mihi & tibi præponat Theseus. Mei fratris: minotaurum intelligit: quā sustulisse theseum diximus ad deucalionem referri non placere: quem aiunt theseum peremisse in aditu labyrinthi. Quomodo ergo sororem siue filium phædrā theseo despondisset: si in pugna minotauri cecidisset. ¶ Claua trinodi: clauam iphito prædoli trucidato sustulit. Theseus non procul a troezenē: gessit quæ postea more herculeo in signum uictoriae. Soror, ariadne rapta a theseo in naue relicta est: quam ornato bacchi sacerdos excepit: ut auctor ē plutarchus. alii tradunt diu apud theseum permansisse: & ex eo genuisse inopionem & il. philū. Peon amatulius tradit Ariadnam i. Cypro theseum deseruisse grauidam excepit: quæ a mulieribus cypriis antequam pareret iteris. Securigeras puellas amazonas: quæ securi utebantur i. phio a penthesilea earum regina inuenta. Parens hyppolite siue antiope tura amazonum. Digna fauore nati: non absimilis filio fortitudine. Vbi sit mī tua: i. uidiose obliquit matris interitum. Latus ense peregit:

theseus illā trucidauit: ad quod uidetur accedere Didimus qui scribit hippolytā cum Theseo congressā. Diodorus tamen & plutarchus tradunt a molpadia amazone trucidatā cum pro theseo pugnasset in eo prælio: quo amazones cum Theseo gesserunt in eo loco actica: qui amazonius est appellatus. ¶ Tanto pignore: nec filius potuit matri uitam seruare apud patrem.

¶ VBER. Illa: athalante. ¶ Spoliū: caput: aut ut alii uolunt pellem. ¶ Fera: apri. Pignus amoris: quo cōprobatū est amor Meleagri erga eam. ¶ Nos: ego & tu. In ista turba: in numero istorum: qui licet nō natione delectati sint: tamen ab amore non abhoruerunt. ¶ Si tollas ueneris. i. amorē. Sylua. i. uenatio tua. ¶ Rustica: nihil habet pulchri aut iocūdi. Ipsa: ego. ¶ Latebrofa: cauernosa: ubi sepe latet fera. Monebūt: terrebūt. Obliquo: de te: aut q. uere sit incurus dens apri: aut q. obliquo ferat iactū. ¶ Aequora: dicit phædra se nō derelicturā hippolytum: & futurā cū eo in Troezen urbe quā ille libere habitabat: dicitur aut troezena eē i. isthmo Achaia. est at isthmus terra angusta inter duo maria: duo aut isthmi celebres memorantur. unus achaicus: in quo fuit Corynthus: & alter Thracius: in eo isthmo ē Troezē urbs in sinu argia: qui Saronicus dicitur in ea regnauit pytheus pater æthræ auus maternus Thesei. Ouid. libro. xv. met. Et prope pytheam tumultus troezena & c. cuius loci habitatione delectatus est hippolytus: dicit igitur phædra se habiturā cū eo troezena & eā habitationē quæ placeat hippolyto placere etiā sibi plus patria sua. ¶ Illa: troezē. Catio: quia tu ea delectaris. Tēpore abest: ar. guit a comoditate q. theseus eius pater abest. ¶ Tēpore: i. tēpore. Opportune. Diu: plōgum tps. Neptunius heros: theseus neptuni nepos: nā eius filius fuit Neptūnus. Ora: regio. Sui: amici: quæ ege hēt. Præposuit: adducit Theseū in odium hippolyto dicēs eū pluris facere pyritheum q. eum & q. ipsam phædrā. Manifesta: q. apparēt & nō indigēt p. batione. ¶ Sola pgit amplificare odium thesei. ¶ Hæc sola iniuria. s. q. plus amet pyritheū q. nos. Vter q. ego & tu. ¶ In magnis rebus: maioris momēti. ¶ Ossa: ecce cōmemorat prius iniurias in se a theseo illatas. ¶ Mei fratris: minotauri. Claua. telū fuit quo theseus ad imitationem Herculis est usus. Sparsit: dilacerauit. Soror. ariadne. ¶ Præda: rapia: ut i. eius epistola ad theseum uidebimus. Prima: nunc narrat iniurias illatas hippolyto: & ut iniuria uideat maior pponit laudē eius matris: i. q. accepit iniuriam. Prima maxima: excellentissima: Inter puellas securigeras. Inter amazōas q. securi p. telo utebāt. Parēs: hyppolita mī tua. Digna uigore nati: digna talē filiū pepisse. ¶ Vbi sit mater tua. ¶ Peregit. i. trāsēgit: & trāsēxit. Nec fuit tuta tāto pignore. s. nec propter te pater tuus habuit respectum eā terficiendi. Tanto pignore. i. tāto filio plerumq. n. mariti cauere inferre iniuriā uxoribus non propter ipsas: sed propter filios quem quidem respectum dici: non habitum fuisse a theseo.

CANTO. Nec nupta quidem: nō uxor sed cōcubina. **C** Nothus: nō matrimōio genitus: q̄ i paterna regna succedere nō possit. Latinū nomen hac significatione nō habemus: ut Cice. scri. i oratore. Fratres: demophoōrē & atham anthū significat. Tollēdi: nutriēdi: tua cā illos inq̄ trucidassē. Medio nīsu. iter. i. iuriēdū. Forē rupta uiscera: abortus emisissē: ne tibi regni successio tolleretur. **I** nūc: ironia ē: ihibet. n. licet cōd. i. iuriēdū. uideat. Venerare non te moueat pietatis paternae ueneratio: quin eius thalamū in eas. **E**t factis abdicat: omni conatu a successione delicit. Nec quia priuigno: soluit quā obesse potuissent: primum nō esse nefariū si iuncti sanguine coeāt in fœdera ueneris a deorum auctoritate probat. Nō terreatis nominum pietate: est enim uanū id uereri. **R**u

At nec nupta quidē: thādaq; accepta iugali;
Cur: nisi ne capes regna paterna nothus:
Addidit & fratres ex me tibi: quos tamē oēs
Non ego tollendī causa: sed ille fuit.

O utinam nocitura tibi pulcherrime rerum
In medio nīsu uiscera rupta forent.

Inunc: & meriti lectum reuerere parentis:

Quem fugit: & factis abdicat ille suis.

Nec quia priuigno uidear coitura nouerca:

Terruerint animos nomina uana tuos.

Ista uetus pietas a quo moritura futuro:

Rustica Saturno regna tenente fuit.

Iuppiter esse piū statuit: quodcūq; iuaret:

Et fas omne facit fratre marita soror.

Illa coit firma generis iunctura catena:

Imposuit nodos cui uenus ipsa suos.

Nec labor ē: celare licet: pete munus ab illa:

omnes filios patris tui: & tibi fratres. **E**go non fui causa tollendī: excusat se: quia posset hypopolitus dicere: q̄ re ergo aluisti si sciebas hoc esse mihi nociturum: dicit se non fuisse: sed theseum q̄ gluerit. **T**ollendī: a leni di educaudi. Terē. Quicquid peperisset decreuerunt tollere: & inueni. Tollere dulcem cogitat heredem. **O** utinam: optat se fuisse mortuū in partu si filii quos ex theseo genuit sunt nocituri hypolito. **V**iscera mea. **F**orent rupta: fracta. **N**isu: partu: nam niti parere significat in quo significato frequentius utimur compositio eniti: sunt qui uolunt intelligere uiscera: id est filii: sed prior sensus uidetur ostendere maiorem amoris affectum. **I**nunc: irrisio. **M**eriti: Hironice quasi dicat immo non meriti. **R**euerere: id est honora: & caue ne uiolēs. **Q**uem te. Fugit pater tuus. **A**bdicat: amouet: excludit. **N**ec quia quia hippolytus posset dicere magnum esse nephas priuignum cum nouerca coire: ideo magna auctoritate refellit hanc obiectionem cum dicit hac a ioue permitti. **N**omina uana: priuigni & nouerca: qui licet nomine ipso uideantur habere affinitatem tamen non habent: & ideo dixit uana nullius effectus. **T**erruerint: id est terreat. **C**oitura: commiscenda priuigno: nam priuignus dicitur quasi prius genitus: hoc est antequam nouerca adducta sit. nouercam autem quasi nouam arcam hoc est nouam uxorem dici quidam uolunt: sunt autem nomina ad aliquid dicta si cut pater & filius: uiricus etiam priuigno opponitur: dicitur enim cui mater alicuius nupsit post prioris mariti mortem. **I**sta: hoc pronomen ad contemptum refertur. **V**etus: & ideo iam digna deponi. **M**ortura: quā deficiet. **P**ietas: religio: & reuerentia concubitus inter affines. **A**euo sequenti: saculo uenturo. **C**ultura: id est seruata est. **S**aturno: qui regnauit in italia primis temporibus cum iano. **T**enente regna rustica: id est regna quā nullum habebant cultum: uituperat autem illa tempora ut etiam uituperet mores: qui in ea seruabantur: & cauendum ne dicatur fuit rustica. **E**ssē piū: id est licere & recte fieri. **Q**uodcūq; iuaret: id est quicquid liberet. **S**tatuit: indicauit uel legibus sancit. **M**arita: id est nupta. **F**ratres uel cum fratre: ut ppositio subaudiatur: uel fratre pro fratri ut sit casus pro casu: ut apud iuuenalem. Quā molle calenū porrectu uiro miscet sitiente rubecam: pro sitienti: icet hic possit stare ablatiuus absolute positus. **I**lla: laudat uinculum necessitudinis amoris & coitus: quod quidem dicit esse firmissimum. **C**atena: uinculo. **I**unctura: coniunctio generis consanguinitatis uel affinitatis: & est sensus: illa coniunctio affinitatis uel consanguinitatis: q̄ ueneris nodis est ligata: est ualde firma & inseparabilis. Cui iunctura generis. **N**odos: id est nexus. **S**uos: quibus ipsa solet omnia animalia inter se ligare. **N**ec labor est celare. Arguit nunc ab opportunitate celandi quam ostendit e se facilem. Nec labor. ordo est: nec est labor celare: id est occultare. scilicet concubium nostrū. **P**ete munus: scilicet celandi. **A** billa: scilicet uenere. **L**icet: id est est licitum tibi ut petas: interponitur autem quasi per parenthesin. **C**ulpa. peccatum nostrum. **T**egi: occultari.

CANTO. Cognato noie: sub noie affinitatis. Non tibi per tenebras: difficultatē amouet. Tutus eris mecū. **A**b omni periculo & infamia liber. Laude. quoniam quod ratū est in nouercis: uidebimur mutua beniuolentia

teneri. ¶ Tolle moras: cū sit in poratōe a deprecatione cōmiserationē mouet. ¶ Propata fœdera: amoris pignora. Scilicet: me cruciat. ¶ Parcat tibi: nō sit molestus. ¶ Nō ego dedignor supplex: pathos a mutata fortuna. Humilis: demissa: reorū timorē exprimit: q̄ interdū mutatis uestibus ad genua iudicium procūbebant. ¶ Certi si quid haberet amor: in amore nihil ē certum. ¶ Victa: nimio amore. Præcor: ad præces descendo. ¶ Quid deceat: multa qui amantes extra eorū officium faciūt. ¶ Depudit: pudorē omnē abiecit. ¶ Sua signa: honestatē: trāslatio a militibus q̄ in bello ordinē deserūt. Quod nihil sit ge. a genere commiseratio ē. Qui possidet aquora mi nos: maris imperium obtrunxit: ut scri. Diodo. Proau iouem significat cui assignantur fulmina: ab eo erat pri

phædræ origo. ut in argumēto diximus. ¶ Auus ual-
latus radiis acutis: solis filia fuit pasiphæ: phædræ ma-
ter. ¶ Solis cap diademate acutis radiis ornabat. No-
bilitas: sub amore ia. Amore uicta generositatis mē-
rōnē habere nō potuit. Miserere priorū meorū maiore
decus respicias ne turpis amoris exitu uioletur.

¶ VBER. ¶ Noie: cognato. i. sub noie cognatōis. uid-
rit. i. si uiderit. Laudabimur: q̄a dicit nos hæc faciet ex
caritate & pietate: quæ debet eē inter filiū & matrem &
non credet eē ex turpi affectu. ¶ Fida: bona: & non in-
sidiosa quales ut plutimū solent esse nouerca. Verg. &
Est mihi nāq; domi pater est iniusta nouerca. Nō tibi
Arguit a facilitate negotii: dicit q̄ cū ambo sint i eadē
domo non erit multum laborandū ut habeat aditum
ad concubitus phædræ: quæ ad modū sepe laborat ali-
amantes. ¶ Referanda: aperiēda. ¶ Per tenebras: id ē
est nocturno tēpore: quod solet eē aptum amantibus.

¶ Tibullus. Hæc mihi te adducit tenebris: &c. ¶ Du-
ri inexorabilis: uel crudelis: qui plus æquo seuit i ad-
ulteros deprehēsos. Iuena. & pœnas metuet quātū
q; mariti Exigere irati. & paulopost. Exigit autem iter
dum dolor plusq; lex ulla doli. Concessit custos: qui
solet adhiberi ianua. Iuuenalis. Sed q̄s custodiet ipos
custodes & cetera. ¶ Ut tenuit: id est sicut alias mecū
fui: i eadē domo patris tui: ita tūcerimus & nihil qd
faciemus erit suspectū. ¶ Vescit. ¶ Vna: id est eadē.

¶ Aperta: id est in conspectu omnium ex affectu cari-
tatis: dabis aperta ex affectu amoris teneret. ¶ Culpa
merebere laudē. i. peccādo laudaberis. Licer: quis. Tan-
tū mō. q. d. eum imisi: quod obliet. Propata: i. sine di-
latione facta. ¶ Fœdera. i. nri coitus. Sic parcat tibi sei-
licet ut mihi. i. scilicet sic tibi ut mihi uel sic ponat adiu-
ratiue & deprecatione: sicut diximus supra in eo loco. Sic
oēs peleus pater & ipleat annos & cetera. i. sic amor te
nō lædat. sed sit tibi mitis. Ego: q̄ sum neptis. Iouis &
solis: habet autem emphasim hoc pronomen: ut apud Vergi. Ait ego quæ diuum incedo regina. Heu ubi nūc

fastus. i. superbia & elatio mei generis. q. d. amor omnia depræssit. Et pugnare ad excusationem suam hæc sub-
dit. ¶ Pugnare: resistere. ¶ Certa fui. i. deliberaui. ¶ Si quid certi: correctio: quia amor levis est: & incōstās. Vi-
cta: ab amore. ¶ Genibus tuis: hæc enim erant dicata misericordia: unde supplicantes ut supra diximus ad pe-
des eorum quibus supplicabant iacebant & genua amplectabantur. ¶ Quid deceat: quid sibi sit honestum: q̄a
multa facit contra dignitatem suam. ¶ Depudit: id est pudorem abiecit: de enim hoc loco non augmētum
significat: sed priuationem. ¶ Profugus: qui a me di cēssit. ¶ Sua signa: trāslatio sumpta a militibus: qui fugi-
entes relinquunt signa: id est uexilla: & hic ē uetus sensus: nā quod reliquerit signa: id est ruborē & cetera: aut q̄
sit trāslatio a litteris sigillatis non conuenit. ¶ Fasse: id est mihi quæ confessa sum tibi amorē meū. ¶ Doma
flectit: trāslatio sumpta ab equis. ¶ Quod mihi legitur etiam. Quid mihi: & melior est lectio quasi indicat: qd
prodest nūc mihi nobilitas: quid mei maiores: nā nobilitas ab amore uincitur: & ei cedit. ¶ Quid mihi: scilicet
est uel prodest: qui possidet aquora: id est qui dominatur Cretæ & multis insulis: quæ in mari sunt. Quod
ueniant. Ordo: quid prodest mihi q̄ fulmina ueniant. ¶ Torta: id est iacta: participium est. Nā torquere signifi-
cat iacere. ¶ Manu proau: id est iouis: qui Iuppiter licet ex parte. ¶ Minois: cnius est pater sit auus phædræ: ta-
men ex parte matris pasiphæ: est proauus: nam phœbus filius ē iouis: pasiphæ uero mater phædræ: filia phœ-
bi. Iuppiter autem est qui iacet fulmina: ut ipse apud Ouid. ego sum qui fulmina mito. ¶ Quod sit: subaudi qd
prodest: q̄ sit auus: scilicet phœbus: qui & sol dicitur. ¶ Vallatus: circumdatus. Tēpora. caput. ¶ Radiis: quibus
illustrat orbem terrarum. Ipse li. ii. met. at genitor circum caput omne micantes deposuit radios. ¶ Axe: id est
curru. ¶ Purpureo: aut pulchro: aut rubicundo: qui a sol mane rubet. ¶ Iace: prostrata ē. ¶ Priorū: id est sup-
plicantium tibi: & qui te amant: de se autem intelligit: licet pluraliter loquatur.

¶ CANTO. ¶ Est mihi do. suasio ab utili: dabo iqt dotē ifulā cretæ. ¶ Iouis ifula: ubi Iuppiter nat' ē & educatus

Cognato poterit nomine culpa tegi.
Viderit apex aliquis: laudabimur ambo;
Dicar priuigno fida nouerca meo.
Non tibi per tenebras duri referenda mariti;
Ianua: nec custos decipiendus erit. biter
Ut tenuit domus una duos: domus una tene
Oscula aperta dabis: oscula aperta dabis.
Tutus eris mecū, laudemq; merebere culpa:
Tu licet in lecto conspiciare meo.
Tolle moras tantū properataq; fœdera iūge:
Qui mihi nūc scæuit: sic tibi parcat amor.
Nō ego ddignor: supplex humilisque præcar:
Heus ubi nūc fastus altaq; herba iacent.
Et pugnare diu nec me summittere culpa
Certa fui: certi si quid haberet amor.
Victa precor: genibusq; tuis regalia tendo:
Brachia: quid deceat nō uidet ullus amās.
Depudit: pfugulq; per dor sua signa reliquit:
Da ueniam fastæ: duraq; corda doma.
Qd mihi sit geitor q possidet aquora mios:
Quod ueniat proau fulmina torta manu.
Quod sit auus radiis frōtem uallatus acutis:
Purpureo tepidum qui mouet axe diem
Nobilitas sub amore iacet: miserere priorū:
Et mihi si non uis parcere, parce meis.

Verg. Creta iouis magni medio iacet insula ponto. Regia tota: quod est paterni regni oratorio more non historico loquitur. Non in dos phædra creta est constituta. ¶ Flecte feros animos: alia perorationis pars. Mater pasiphae. ¶ Per uenerē: αἰὼς ab obsecratione. Plurima: uiolenta plura satis est. ¶ Dea agilis. Dianam significat: quam incincta dixit nunc agilem nūcupat. ¶ Saltibus secreta: ubi lustra ferarum sunt. ¶ Montanaque: nu. panes. Euemerus scribit ex Vecta & coelo natum esse panem: cuius uxor fuit agē: ex qua iuppiter filium sustulit: quem agipana nūcuparunt. quod eges capere & panos filius credere. Herodotus tradit panem hyrcino ore & cruribus amandens in ægypto colicolebas præterea in arcadia hispania & latio: quod arcades incolentes panos sacra instituere. Sicut plurimum uenatores æstu fatigati desiderant. Lachrymas: iter scribendum collachrymauimus. Verba precantis: precor tu legis.

Est mihi dotalis tellus iouis insula creta
Seruiat hippolyto regia tota mea.
Flecte feros animos. potuit corrumpere taurum
Mater. eris tauro sauior ipse truci.
Per uenerē parcas oro: quæ plurima mecum est
Sic nunquam quæ te spernere possit: ames
Sic tibi secretis agili dea saltibus adsit:
Syluaque perdendas præbeat alta feras.
Sic fuerant Satyri. montanaque numina Paues.
Et cadat aduersa cuspide fossus aper.
Sic tibi det Nymphæ: quis odisse puellas
Diceris arētē quæ leuet unda siti. precant
Addius his precibus lachrymas: quoque uerba
Perlegis: & lachrymas finge uidere meas:
Oenone paridi

Perlegis: an coniunx phibet noua:
perlege, non est
Ista Mycenæa littera scripta manu.

auditor est. Querit priamum oenone quod deserta sit deinde repositibus græcis helenam reddi & se recipi suadet. ¶ VBER. Est mihi: post reliqua quibus conata est persuadere Hippolyto amorem sui: subdit etiam se dotis. ¶ Crete: nominatiue est casus: est autem insula ubi iuppiter dicitur esse nutritus. Vergi. Creta iouis magni medio iacet insula ponto: de ioue autem a Seruio talis refertur fabula: Saturnus ab oraculo Thæidis comperit se posse a filio regno depelli: quod timens natos ex Rheia filios deuorabat quæ nati iouis pulchritudine delectata nymphis clam commendauit in monte Cretæ dicto: ubi eum aluerunt apes: & adhibiti sunt Curetes & Corybantes: qui tinnitu æris pueri uagitum audiri prohiberent: unde ipsi sunt matris deum ministri. Seruiat hippolyto sit sub potestate hippolyti. ¶ Feros duos. Ponit argumentum a maiori ad minus. ¶ Mater: scilicet mea pasiphae. ¶ Corruptere: in coitum suum impellere. ¶ Truci fero. Per Venerem adiurat hippolytum. ¶ Quæ: Venus. ¶ Est plurima mecum: id est tota est mecum: uel plurima pro plurimum nomine pro aduerbio. ¶ Sic: adiuratio particula. ¶ Ames: quam nunquam possit fallere te. id est sic amor tuus sit certus & potius tuus sit: & ea mulier quam amabis. ¶ Nunquam fallat te. ¶ Sic adiurat per alia: & est sensus: sic tibi faueat. Diana dea uenationis: & non desint tibi feræ quas possis interficere. ¶ Dea: Diana Agilis: uel ox qualem oportet esse uenatricem. ¶ Adsit: præsens sit & fauens. ¶ Saltibus: nemoribus. ¶ Et campis secretis. remotis non frequentatis: talia enim loca solent nutrire multas feras. ¶ Perdendas: interficiendas. ¶ Sic alia adiuratio. ¶ Satyri & panes dii siluestres: quod declarauit cum dixit numina montana. ¶ Fossus: procussus. Terentius. Noli me fodere cuspide. i. hasta scilicet tua. ¶ Aduersa: opposita: nam uenabula solent opponi apris in pectus: supra quæ se sæpe inmittunt. ¶ Cadat: moriatur. Sic tibi hæc omnes adiurationes conueniunt: nam adiurat hippolytum per ea quæ scit optari a uenatore. ¶ Sic tibi: ordo. nymphæ quæ præsumt undis & fontibus: dent tibi undam: quæ leuet. i. quæ minuat sitim. Arentē. i. quæ ex ariditate & siccitate concipitur. Quæuis diceris & cetera hæc dicta sunt per parthesin. q. d. quis nymphæ hoc minime deberet facere: quia diceris habere odio puellas cum ipse sint puellæ. Lachry. quo. et lachrymas cum ipsæ solæ præces deberent sufficere. Finge: puta. i. exstia ita uidere me flecti sicut legis uerba mea. Hippolytus. put poetæ fabulantur uirginitatis & dianæ cultor spreuit Phædræ turpē petitionem. quæ ex re indignata falso illum apud patrem theseum detulit: ei uim uoluisset inferre: ille patrē ægeum ut se ulcisceretur rogauit: qui agitantem currum hippolyto phocam immitit: quæ equi territi eum dilacerauerunt: Tūc diana eius castitate commorata: ab inferis eum ad uitā per Esculapiū filiū apollinis & Corōidis reuocauit. Hippolytūque in atitia nymphæ ægeriæ comédauit: & eū Virbiū quibus uirgines iussit uocari. q. d. Ver. septio aene. ostendit: phædra uero audita morte hippolyti alii gladio alii laqueo uitā finisse dicunt. Quo exemplo deterreantur mulieres omnes ab illicito detestabili amore: ne uel idem: uel etiam miserabilior finis sequatur.

CANTO. Perlegis an coniunx prohibet noua: non sine inuidia nouam coniugem dixit Helenam significans in instanti interrogatio detegit. **Manu mycenæ:** agamemnonis aut menelai qui tibi hostes sunt. **Micenæ peloponnesi urbs menelai & agamemnonis patria.**

VER. Perlegis. Qui plura de paride uelit uidere repetat argumentum primæ epi. hic satis est dicere qd adhuc locū prinēt. Cū paris i syluis phrygiis apd pastore siue armētariū: ut supra diximus uiueret: cōiugio oenones usus ē: q nympha erat illoq locog: cui paris cōiugii fidē pmiserat. Sed postea q iudiciū de pulchritudine tui deape tulit: & uenerē duab pposuit: ut helenā sibi ob pciū iudicii pmisam peteret: lacedæmōa accessit. Cūq iam

fama eēt: q eā secū adduxisset. & Oenone ēt hoc uidisset. dolēs se priorē cōiugē a paride relictā eē q ei sp fida fuisset hāc epistolā ad paridē scripsit: i q fidē sui amoris erga eū cōmemorat: & pmissa paridis sibi facta. **Et cōquerit q se relictā ad ulterā accepit: nititurq adducere eā paridi odiū: & i cōreptū: cōmemorās eius ipudicitia: & fraudē factā Menelao eius priori marito: & cōtra dicit Oenone q cōstās & fidelis semp fuerit ipsi paridi cū tamē habuerit multos amatores a qbus fuerit sollicitata. Perlegis: interrogatiue. pñciādū ē. Noua cōiunx helenā quā nup duxisti. Prohibet: uetat te legere epistolā meā. Perlege hottatiue pōit nō ipatiue. Facta: scripta Mycenæ: menelai q fuit ex mycenis. q. d. nō ē scripta māu alicuius tui hostis: nā menelaus pp raptā cōiugē suā debuerat scribere litteras: qis paris nō libēter legeret. Pegasis: ut & dictionū & locog: quorū dā græcorū rō oio me nō fugiat: effecit iōanis placētini alias fratris Carmelitani nūc monachi singularis i me beniuo**

lentia & studium: q hospitio domog: mea supra annū usus. non minus moribus & religione q utriusq linguæ doctrina mihi probandus uisus ē: is p id tēpus quo una fuimus quantū per occupatiōes meas licuit mihi non nulla græce itēptatus est: nonnulla ēt extra lectionē ostēdit: iter q apud appolloniū i primo argonauticon uersum mōstrauit: quo ē pegasis nomē eē fontis: dicit. n. i. statim hic fonte peruenit: quē uocant pegasis: uult igit ipse ab eo oenonē pegasidā appellari: ēt pege: ut scri. pli. li. iiii. oppidū Boetiæ: uerq musas pegasidas appellamus a pegaso equo alato nato ex sanguine Medusæ: uel a fonte ab eodē equo facto: qā græce fons pege dī & ipā: musæ nymphae dicuntur: non erit fortasse inconueniens Oenonem appellatam pegasidā quasi nympha non tam a pege proprio nomine fontis q a pege appellatiuo hoc est a fonte: nam & ipsa se nympha fuisse testatur: cū dicit edita de magno flumine nympha fui: ergo pegasis: id est nympha. Celeberrima notissima. Læsa. q accepi in iuriā te. **Meo:** qui es meus cōiunx. **Si finis. i. si pateris me qri. i. si nō remoues cām qrelæ.** **Quod crimē. q. d. nullū.** **Leniter:** snia ē: & ē sensus: ferēdū ē a quo aio qeqd accidit hōi merēti. illud dolenter fert qd præter meritū euenit. **Patiare:** pro patiātur aliquis secūda persona pro tertia. **Ex merito. i. pro merito & iuste.** **Ferendum:** tolerandum patiendum. **Leniter. i. molliter aequo animo.** **Dolenda. i. cum dolore ferenda.** **Notandū:** narrat suā i paridē beniuolentiā: & sua in eum merita. **Tātus:** tam magnus: qā tūc eras in numero pastog: non in numero procerum: sicut nunc es. **Nympha. s. ego.** **Edita:** genita de magno flumine: alii enī dicūt fuisse filiam xanthi: alii cebreni fluii: quia quidam poetæ græci eam cebrenidā appellant: ergo qui certū affirmant cebrenam fluium eē phygia nōdū memini me legere. Sed cebreniam siue cebreniam regionem esse phrygiā. Strabo scribit. li. xiii. ibiq dicit alexandri siue paridis & oenones sepulturā ostendit. quā dicūt alexandri uxorem fuisse priu quam Helenam raperet. **Seruus eras:** eras famulus. Qui nūc priamides: id est qui nūc diceris filius priami. **Adsit &c.** per parenthesim hāc dicta sunt. **Reuerentia adsit uero. i. respectus non habeatur ueritati dicendæ.** **Tuli:** passa sum. **Nubere:** fieri uxor nām ad mulieres solum pertinet: nisi in oprobrium referatur: ut apud Iuvenalem. **Nubit amicus:** Martialis. **Barbatus rigidus nupsit Calistratus afro:** Idem nolito fronti credere nupsit heri. **Sæpe greges:** commemorat consuetudinem quā sibi fuit cum paride. **Arbore testis:** id est sub umbra arboris. **Præbuit torum:** id est fuit nobis pro toro.

CANTO. Pegasis oenone: se nympha significat. fuit Xanthi fluminis filia ex creusa non scamædri: ut aliq probauerūt: pegasis enim Naidas dicūt & fontū nymphas: & musas ipsas: quoniā fontū sunt cultrices æwōi. **Yi** uerbo græco: quod latina interpretatione fontem significat: in quo non uiderūt oenonem filiā fuisse phygia: rite amnis: qui stagnum pegaseum pellit: ut scribit Plinius & nos in proptio id latius exposuimus. **In syluis phrygiis:** in idā phrygiā montis syluis. **Meo coniuge:** ante exceptam helenam. **Opposuit sua numina:** quod numen nobis obstitit: in deos culpam reicit: ne suo crimine accidisse putaretur. **Quod nihil crimē obest:** cum mihi commiserim: nescio quid mihi obest: quin in tuo perstem coniugio. **Leniter ex merito:** sententia duplici iustam quærimoniæ causam ostendit. **Ferendum:** tolerandum est: si tua culpa multam patiaris. **Nondum tantus eras:** Demonstrat qualis fuerat erga paridem: ut crimine uacua uideatur accusandusq sit paris: quod illam destituerit. **Tantus:** tanti nominis & potentia: nam pastoris regii seruus. non regis filius putabaris. **Magno flumine:** non xanthum: sed pyrethem intelligit: ex quo & Creusa Oenonem natam diximus. **Adsit reuerentia uero:** ignoscas si uera narro. **Eras seruus regii pastoris & armenta custodiebas:** **Testi arbore:** sub umbra arborum. **Casa hnmili:** pastorea: quam lingua punica magalia dicimus.

CANTO. Depressa est: desedit. **Q**uis tibi mō sal. exprobat bñficia. **Q**ua rupei q̄ pte mōtis eēnt ferax
lustra. Maculis i rhetibus: significat plagā siue foramiā. **E**gi. i. feras: hortata sum. Incisa: seruāt: enūeratiōe rerū
gestarū auget q̄relas. Fagi: arbores sunt p̄cerā. Mea noīa a te q̄ tu scripsisti. Populus: arbor nigra & alba: ut scri.
Pli. gaudet aqua. Fluviali riuo: ad ripas xanthi fluminis riuū fluviale xanthū itelligit: q̄ amorē nostrū testatur.
Truci: populei: hi sunt qbus arbores nituntur. In titulos sur. ut testimoniū faciatis me paridi nuplisse. Viue. i. in
uidiā pidis: ne nīm possit dissimulari cōiugiū. Margie ri. i. ripa xāti. Hoc carmē: qd̄ paris scribit. Spīrare: uita du
cere. Ad fon. xāti. xāti fōtes sūt iter thelmesū & paterā lyciā urbes misce: cū simōōte: prius iqt̄ xāth' laberī suū

Sape super stramē scenoq; iacentibus alto:
Depressa est humili cana pruina casa.

Quis tibi mōstrabat saltus uēatibus aptos:
Et tegeret catulos qua fera rupe suos:

Rhetia sepe comes maculis distincta tetendi:
Sape cinctos egi per iuga summa canes.

Incisa: seruant a te mea nomina phagi:
Et legor Oenone falce notata tua.

Populus est menini fluviali consita ripa:
Est in qua nostri littera scripta memor.

Et quātū trunci: rātū mea nomina crescunt.
Crescite: & in titulos surgite rite meos.

Popule uiue precor: q̄ cōsita margine ripa:
Hoc in rugoso cortice carmen habes:

Quū paris Oenone poterit spīrare relicta:
Ad fontem Xanthi uersa recurret aqua.

Xāthe retro propera: uersaq; recurrite nym/
Sustinet Oenōem deseruisse paris. phæ:

Illā dies fatum miserā mihi duxit: ab illa:
Pessima mutati cōepit amoris hyems.

Qua uēus & iuno: sūptisq; decetior armis:
Venit in arbitrium nuda minerva tuum.

Attoniti micuere sinus gelidusq; cucurrit:
Ut mihi narraſti: dura per ossa tremor

Consului neq; enim modice terrebar anusq;
Longæuosq; senes: cōstitit esse nefas.

Casa abies: selectaq; trabes: & classe parata
nois. **P**opule: apostropham facit ad quandam populū arborem in qua dicit ad huc remanere pro missio/
nem paridis erga ipsam oenonem. **C**onsita. posita. **M**argine: ex tremite. **R**ugoso: aspero siue contra/
sto & pleno rugis: quales solent esse cortices arborum. **C**um paris: hoc est carmen quod in testificatione sui
perpetui amoris in Oenonem paris scripserat: cuius sensus erat. **T**unc aquam fluvii xanthi reuersuram ad
fontem suum cum paris posset uiuere Oenone a se derelicta: quasi dicat quod sicut impossibile est q̄ aqua xā/
thi unquam reuertatur ad fontem: ita erat impossibile q̄ ego paris possim sine Oenone uiuere. **S**pīrare: ui/
uere. **V**ersa: a cursu suo mutata. **X**anthē: uertit oenone sermonem ad xanthum: dicens ut redeat: quando
quidem paris potuit se deserere. **N**ymphæ: aquæ. **S**ustinet: patitur & potest. **I**llā dies. Narrat originem
suorum malorum quæ incepit: quando tres deæ supposuerunt se iudicio paridis. **F**atum infortunium. **H**y/
ems: tempestas tractum a mari. **C**œpit. incepit. **A**b illa. scilicet die. **Q**ua uenus &c. decetior armis sum/
ptis: id est quæ esset honestior armis sumptis: quam depositis uestibus. In arbitrium: in iudicium tuum de po/
mo de quo diximus in argumento primæ epi. **A**ttoniti: terrefacti. **M**icure: tremuere: ut i. i. epi. **V**susq;
metu micuere sinus. **G**elidus tremor: qui facit gelidos. Vergilius. Exemplo æneæ soluit frigore mēbra. **V**t:
postq; **N**arraſti mihi: dixisti mihi tres deas ad iudicium tuum uenisse. Consului: interrogauī anus quæ ple/
runq; interpretant talia & senes lōgæuos. i. longæ ætatis: neq; enim terrebar modice. i. multum tērebar. ē enim
liprote: & p parenthesin legēdū est. Cōstituit. p illos apparuit: iudicatū est. Esse nefas: esse malū. **C**asa abies
breuis narratio apparatus paridis ad rapiendam helenam: abies arbor montana apta nauibus ædificandis.

fōtē q̄ paris uiuat sine oenōe. Propa retro: i. tuū fōtē re/
labere. Illā dies. τὰς αἰὼς ἀπὸ τοῦ ἀπὸ. Hyēs amo: a nautis tran/
slatio: eē i. amor hyemē & trāqlitatē dicitur: cū diffidiū
aut pacē significam. **Q**ua uen' & iūo: i. nuptiis tetydis:
q̄ i pelio mōte gestā sūt: dii oēs cōuenerūt p̄ter discor/
diā: quā i nuptiis aliena eē decet. pomū iecit: qd̄ de pul/
chritudine certamē iter iunonē palladē & uenerē exci/
tauit: placuit pidis stare sniā. uen' pmissa helēa p se iu/
diciū tulit. Sūptis ar. egis & hasta arma sūt palladis q̄ cū
sit belli dea armata ē spectabilior q̄lē Ho. d̄scri. q̄ nuda.
Sūs mīou. atto. cor mihi exercet artē ludicrā dicit plu/
tus cū illius trepidationē exprimit. **V**t nar. pmissa tibi
helenā. Cōsului anus & lōgæ uos senes: respōsa forti/
legor. tuli. Cōstitit eē nefas retulerūt mihi aliqd̄ mali
portēdi. Casa abies: narrat simpliciter rē ut gesta ē abi/
es arbor p̄cera i altis mōtib' nauigiōe materia ut scri.
Pli. Clas. pa. quā ferech' fabricauit: ut suo loco dicem'.

CVBER. **C**ana: alba epithetō prauā. Hūili n̄ altæ.
Stramē. a sternēdo d̄r: qd̄ pōt subter sterni ut palæa:
& similia. Vēatibus. i. uenatiōibus: uel uenatib'. i. uene/
roribus. Tibi: q̄ eras ipitus locor. Catulos. filios: nā ut
quorūdā dōestico: aialū: & quorūdā uoluc̄: filios di/
cimur pullos: ut pullū eq; pullū asini: pullū aqlæ: pullū
hirūdinis &c. sic q̄rūdā ferax filios catulos dicimus ut
Catulos leonū. Catulos lupor: catulos ursor: &c. **T**e/
geret: occultaret & tutas hēret. Comes. s. tua. i. quā te/
cum uenieb'm. Distincta maculis. i. plena nodis. Egi:
impuli: instigauī. Per iuga: p mōtes. Incisa: a te. i. a te in/
scripta. Notata: scripta. Legor: i. fagi & aliis arborib'.
Populus arbor q̄ aq̄s gaudet. Ver. popul' i fluvii abi/
es i mōtib' altis. Cōsita: posita. Plātata: i. de ager cōstitus
d̄r: q̄ arboribus abūdat. Memor nostri: q̄ mei memo/
riā eruat p scripturam tuam. Tantum mea nomia cre/
scūt: quia quanto maiores arbores fiunt: tanto magis
apparent notæ & litteræ mei nominis. Crescite: apo/
strophat ad arbores ipsas. **E**t surgite: erigimini. Re/
sta: pro recte: nomen pro aduerbio: ut rauca sonas am/
nis. i. rauce. **I**n titulos meos. i. cōmemorationē mei

CANTO. **C**aratas caratas: id ad nauigiorum picturā q̄ cæra illiniebat referēdū nō cēseo q̄ eē caratas: sed caratas cæra oclusas significare ostēdit Cai. Balbus libi. argonauticō: cū ad argū loq̄: Sors tibi caratas parat: haec acitū puppis mare: fidūq̄ fluctu. Vel pice: uel molli cōcludere uulnera cæra. Discedens: a me ut pice: paratē: qd amoris signū fuit. Parce nega: nō neges me amasse. Iste pudē: amor: si te nō helenā amare: nec te amare: p̄deat. Nā secūdus amor turpior ē q̄ prim⁹. Nō sic appo. & dōs ab imagine: ulmus i italia expetita est. ut scribit Pli. Riserūt co. qm̄ nō uēro tenebaris: sed amore nio: septius solū expidis cōitibus q̄ graciā nō negant: æneā noiat. Quā uix su. abiens p̄ dolore me salutare potuisti. Aulā fūlin. i. uento nauigas. **E**ruta: impetū.

Canet: spuma albescit. Prosequor infelix: qd i disces: su & post discessum p̄disegerit expōit. Hu. ha. magna hypbole ē: nā lachrymis harē hūctari n̄ pōt. Virid es nereides: maris nymphas. Pli. n̄ eē fabulosas tradit uis as audita: q̄ iterdū. In mea dāna. ad meū exitiū: alii helenā itelligūt: q̄ marito paride truebat. Blāda: diis supplex. Pro dira pellice: p̄ helēa. A spicit i mēfū. & dōs a loco. sigatū p̄mōtorū describit: uñ paris nauigaturus i graciā orā: soluit quoue rediēs applicuit. Moles natiua: locus natura æditus non industria. **R**esistit: non reicitur: sed restat immotus. **H**inc ex figeo. Ite p̄ fluctus ut citius te complecterer.

UBER. **C**æra: i. cæsa: sē trabes. Vñ caruia: coloris carulei: ē: at caruleus color inter uiridē & nigre & eiuf. mōi solet eē color maris. Cararas: cæra uel pice illitas. Parce: abstie & noli negare: hoc te fleuisse cū a me discederes. Iste amor helenæ. Est magis pudēdus p̄eririto. i. est turpior tibi q̄ meus: scilicet magis deberet te pudere amari helenā q̄ cōfiteri amasse me: q̄a amor me⁹ erat licitus & hōestus. Et flesti & nros. q. d. uterq̄ fleui mus. Nros ocellos flētis. i. oculos mei flētis ē. n. flētis grūs casus: q̄a hēt ultimā breuē: n̄ at actūs pluralis: ut qdā falso existimāt: nā tales accusatiui plurales i his definetes sp̄ hnt is finalē lōgā. Suas p̄prias. i. nostras ut q̄s q̄ suos patimur manes. Nō sic: cōparatio āplexus paridis. Vlmus: arbor uitibus apta p̄ferti i italia. Vergi. Vlmisq̄ adiūgere uites. Vicit: ligat. Vitibus appositis. i. adhærentibus tāq̄ maritis suis. Vt sicut. Nexa. implicita. Ah quotiens. dicit tñ fuisse antea paridis erga se amorē: ut cū eēt discessurus quereat uentū eē aduersū cū tamē reuera ēt secūdus: sed pigebat eū discedere. Tenetis: p̄diti. Riserūt: quia uidēdāt nō esse uerū qd̄ querebaris: sed hoc facere quia pigebat te a me discedere. Ille: uētus. Secūdus: felix. Quotiēs. q. d. sēpissime. Repe- tita: renouata: q̄a cū me dimississes sēpe reuertebaris: ut me osculareris. Quā uix. i. quā difficile. Sustinuit: potuit Aura exponit processum discessus paridis. **M**alo ab arbore nauis: declinatur hic malus. Suscitāt: mouet. Eru- ta commota. **C**anet: spume scit. **P**rosequor oculis. i. prospicio. **Q**ua licet. i. quātus licet. i. quātū possum. **H**umet: madescit. **V**tq̄ celer. id est p̄cor & facio uota pro celeri reditu tuo. Nereidas: nymphas maris ne rei filias. **S**cilicet: certe: & est quasi irrisio sui ipsius: quæ in damnum suum reditum paridis optauerit. **R**edit- ture: qui eras rediturus. **A**lii. ad utilitatem alius scilicet helenæ. **H**ei mihi: dolet q̄ peccata sit ad utilitatem alterius. **B**landa: supplex. Pro dira pellice: id est ad utilitatem pellicis quæ mihi nocet. **P**ellice: scilicet mea: id est helenæ: pellex autem dicitur respectu mulieris & non uiri. ut Calisto fuit pellex iunonis & non iouis: est autem pellex ut Massu. iuriconsultus scripsit: quæ cum uxor non sit cum aliquo tamen uiuit ut uxor: quā hūc uero nomine amicam: & concubinam appellant. **C**. flaccus scribit. ut est digestis de uerbornm significatiōe. eā pellicem nunc uulgo uocari: quæ cum eo qui uxorem habeat corpus miscet quosdam eam uocare quæ uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quam græci pallacim uocant: unde non bene sentiunt qui a pelliciēdo dictā uo- lunt. nam & Nonius a græco uocabulo significantiam trahere testatur: Festus dicit non solum mulieres alie- nis uiris succumbentes: sed etiam mares pellices dici apud antiquos pellicem dictā: quæ uxorem habenti nūbebat: cui generi mulierem a Numa pomp̄eriam pœna constituta erat hac lege. Pellex aram iunōis ne tangito: si tanger iunoni crinibus demissis agnam fœminam cædito. **A**spicit: describit locum: unde primū uidit paridem reuertentem a graciā cum helenā. **M**oles: altitudo magnitudo. **N**atiua: naturalis: non autem arte facta. **A**spicit: dat sensum rei inanimatæ: non enim ipsa aspicit: sed qui in ea sit aspicere pōt. Im- mensum: maximum: quasi quod sit sine mensura. Profundum: mare: alias pro cœlo ponitur. **M**ons fuit: il- li cet illa moles. **R**esistit: opponitur & eas frangit. Hinc: ex illa mole. Prima: non prima uela: sed ego prima: ante alios affectus. n. facit: ut plerūq̄ primi sentiamus: qd alii ēt possunt cognoscere. Oui: de Pir. & Thy. Quid si fen- tit a. p. uidi. amantes: & uocis fecistis iter. Fuit ipetus uehēmens uoluntas. Ire per fluctus. ut tibi obuiam irem

Carulea caratas accipit unda rates.
Flesti discedens: hoc saltem parce negare.
Prætermitto magis est iste pudēdus amor.
Et flesti: & nostr os uidisti flentis ocellos.
Miscuius lachrimas mœstus utere tuas.
Non sic appositis uincitur uitibus ulmus:
Ut tua sunt collo brachia nexa meo.
Ah quotiens cū te uento quærere teneri:
Riserunt comites: ille secundus erat.
Osculla dimissa: quotiens repetita dedisti.
Quam uix sustinuit dicere lingua: uale.
Aura leuis rigido pendentia lintea malo:
Suscitāt: & remis eruta canet aqua.
Prosequor infelix oculis abeuntia uela:
Qua licet: & lachrymis humet arēa meis.
Ut que celer uenias uirides Nereides oro:
Scilicet ut uenias: in mea damna celer.
Votis ergo meis alii rediture redisti:
Hei mihi pro dira pellice blanda fui.
Aspicit immensum moles natiua profundum.
Mons fuit. æquor eis illa resistit aquis:
Hinc ego uela tuæ cognoui prima carinæ:
Et mihi per fluctus impetus ire fuit:

CANTO. **C**ulsi mihl purpura: pathos a loco qd pter spē. **P**urpura: purpurata helena: purpura ē cōchilli genus sanguinē habēs i gutture quo ificit purpura: cōmēdat tyria & lybica i menigne i tula. Tuus: tibi nō cōueniebat. **F**œmineas genas: tres rapuit fœminas. **A**lexāder: helenā clymenē & ethrā. **N**ō satis id fuerat: rapuisse fœmias. **A**mica turpis: p adulteriū & rapinā partis. **R**upi sinus: uestes lacerauit. **S**ecui madidas genas: contra legē. **xii.** tabulagibus erat: mulieres genas ne radūto: sunt genas qbus oculi ualant orā extremā. **S**acrā idam: uel p pcybeles cerimonias & sacra q i da celebrāt: quoniā mōtes & syluæ sua habēt numia. **H**as lachrymas: has iprecatōes cū lachrymis. **I**n mea saxa: q cōscia erāt nostri amoris. **S**ic: tāto incēdio. **I**psa ferat: patiatut mala q ego

Dū moror: i sūma fultcit mihl purpura pra:
Pertinui: cultus non erat ille tuus;
Fit propior: terrarq; citatatis attigit aura;
Fœmineas uidi corde tremente genas.
Nō satis id fuerat: quid, n. furiosa morabar.
Harebat gremio turpis amica tuo.
Tunc fleui: turpiq; sinus: & pectora plāxi
Et secui madidas ungue rigente genas.
Impleuiq; sacra querulis ululatibus idā
Illuc has lachrymas in mea saxa tuli
Sic Helene doleat: desertaq; coniuge ploret
Quæq; prior nobis intulit: ipsa ferat:
Nunc tecū ueniāt: quæ te per apta sequūtur
Aequora. **L**egitimos desituantq; uiros;
At cū paup eras: armenta q; pastor agebas
Nulla nisi oenone pauperis uxor erat.
Nō ego miror opes: nec me tua regia tangit
Nec de tot priami dicar ut una nurus.
Nō tamē ut priamus niphæ socer ēē recuset
Aut hecubæ fuerim dissimulanda nurus.
Dignaq; sū. & cupio fieri matrona potentis
Sūt mihl q̄s possūt scæptra decere manus
Nec me faginea q; tecum frōde iacebam
Despice, purpureo sū magis apta toro.
Dei q; tutus amor meus ē. tibi nulla parātur
Bellā: nec ultrices aduchit unda rates,

sūt dictiōes. q. i. & ipsa fuerat. i. patiat ea q̄ irulit nobis. i. similē iniuriā: quā nobis intulit. **N**ūc tecū: conat iducere i odiū helenā paridi cōmemorās eius ipudicitia. **V**eniūt: iudiose & ad cōtumeliā usa ē plurali. p singulari. sic **T**e rē. potiusq; ppeti meretricū cōtuelias. **L**egitimos uiros. i. iusto matrimonio sibi iūctos quos nō reliquit: nisi ipudicis simæ mulieres: i. uenialis. **N**upra senatori cōitata ē hippia ludū & c. **A**t cū. q. d. nō sequūt te. sed fortunā tuā. ego aut secuta sum te. q̄ i paupertate tua tibi nupsi & te amaui. **A**gebas: ducebas & bñ: nā proprie dñr agi pecora. **V**ergl. **E**n ipse capellas protinus æger ago: & idem. **E**t potum pastas agebas **T**ytire: & inter agendū occurfare capro cornu ferit ille cauto. **N**ō ego miror: occurrit obiectioni. **M**iror. i. f. suspicio: & cupio. i. nō habeo respectum tuarum opum: & tuæ magnæ potētia. **T**angit. mouet. **D**e tot. f. nuribus. erat. n. plurimæ. **V**er. in. an. **V**idi hecubā cētūq; nurus. idem quinquaginta illi thalami spes ampla nepotum. **P**rocuere: siue. n. singulas uxores habebant filij priami: siue plures secūdū morē barbarorū: plurias fuisse necesse ē. plurimi. n. fuisse dñr filij priami. **N**ō tñ. f. est. **V**t. i. quod. **R**ecuset. spēnat & dedignet. **N**ymphæ. f. mei. **D**issimulanda: tacenda & occultanda. id est quod hecubam debeat pudere dicere me esse nurum suam. **D**ignaq; sum: id est mercor. **M**atrona: id est uxor: nam ut uoluit **A**ulus **G**ellius **M**atrona proprie dicitur ea cum uiro in matrimonio conuenit: licet aliter eam definiat **Nonius**. **P**otentis. scilicet tui. **D**icere. id est sunt mihl aptæ manus ad ferendum scæptum honeste: licet in syluis habitauerim: & ideo dicit. **N**ec me & cetera. **F**aginea fronde: aut sub arbore fagi. aut quia ex frondibus arborum siebant plerunque tori. & præcipue ab his qui habitabant syluas. **I**uuenalis **S**iluestrem montana torum cum sterneret uxor. **F**rondibus & culmo & c. **P**urpureo toro. i. regio: & purpurea ornato q̄les sūt tori potētū uiro. **D**eniq; suafit haden' apte honesti. **N**ūc uero & a tuto & ab hōesto simul arguē se ē retinēdam & helenam reiciendam. **T**utus. sine periculo. **V**itricēs: quales pro helena repetēda parātur.

CANTO. Tyndaris infestis. transit ad eam partē q̄ helena tyndari filia ex leda. Reposcitur armis: palam desulyxes & menelaus legati ad troiā uenerūt: ut helena cū bonis oibus redderet: qd cū nō ipetrassent bellū indixerūt. **¶** Vel hec tōra fratrē: honesta prohibitio. Nō inquit a fratribus quæras an sit reddēda helena: sed populum cōsulas: filii priami & hecuba suadebant helenam non esse reddendam. Sed cum repetentibus legatis icōcione omnis populus raptum ægre ferret: priamusq; cum populo sentiret: omnes in sententiam priami iuerūt p̄ter deiphobum & hecubam: quæ cum priamū tū filios precata omnes demum in suam uoluntatem iduxit. Quid grauis antheor: p̄iudicio arguit audiēdū inquit esse maiorem sententiam. antheor enim pacis & reddēda helena cū oibus bonis suasor fuisse. **¶** Ho. me. in primis. & Liuius i principio suæ historiæ tradidit. Aetas ma. qbus lōga ætas reḡ experientiam dedit. Turpe rudimē. iniqua sunt tuæ causæ p̄cipia. Rudimenta omnium disciplinarum dicimus initia. Patriæ p̄ponere raptā: si saluti totius patriæ p̄ponas fœminā. & eam quam rapina tibi cōparasti. Pudēda est tua causa in honesta. Vir. Menelaus. **¶** Iusta arma: qm̄ pro rapta cōiuge bellū mouet. Nec tibi si cupias: arguit a uioleta definitione. Retorquet. n. in contrariū rem omne. non ē inquit amare q̄ te secuta sit: sed suā facilitatē capere. Vt minor atrides: exēplo perfidiā helena demōstrat. **¶** Atrides minor. menelaum significat. q̄ pauciores agebat annos q̄ agamēnō. Fœdera temerati lecti: corruptum matrimonium. Clamabis: cum te deceperit. **¶** Deperit illa semel: pudicitia cū corrupta est reparari non potest: sententiam est simplex. Ardet amore tui: te amat. Menelaon: quē deseruit te secuta. Credulus: qui pudicā helenā fore credidit. Fœlix andromache: pathos a fortuna aliena. Andromache cecinos filia hec tōri nupsit: cui puer̄ peperit: ut scribit Hōe. quē alii scamādriū: alii astianacta appellarūt. Certo: uni & cōstanti. Ad exēplum fratris: ut hec tōr una uxore contusita & sibi satis oenones coniugium esse debuisset. **¶** **CVBER.** Tyndaris: helena filia putatiua tindarei nā re uera filia iouis fuisse dicitur. **¶** Infestis. inimicis simis. **¶** Reposcitur. repetitur a marito & a tota grācia. **¶** Hac dote. derisue. q. d. pro dote affert tibi bellū. Superba: quia uidet bellum propter se moueri. **¶** Quæ: scilicet helena: rogā: id est interroga. Pollydamanta. pollydamas uir Troianus fuit ex primoribus: habet autem naturaliter primam breuem. sed poetæ aut addunt unū. I. aut per diphthongum græcam ducunt polydamas: sed nostri potius addunt. I. Grauis: uenerabilis prudēs. **¶** Quid suadeat: quid sentiat an reddendā: an retinēdam helenam: nam antheor: ut scribit Homerus in concilio suasit helenam omnino reddendam: ideo Horatius antheor censet belli p̄fidentem causam. Consule: i. interroga: sed interrogamus etiam minores & pares: consulimus autem maiores & prudentiores. Quis: id est q̄bus. Aetas longa fuit magistra. longa enim ætas hominem facit prudentiorem: quia multarum rerum usum. id est experientiam habet. Nestor apud Ouidiū libro decimotertio. meta. Nō oīa grādior ætas. Quæ fugiamus habēt seris uenit usus ab annis. Turpe rudimentū: id est turpis institutio. Raptā: abductam: non autem legitime tibi iunctam. **¶** Patriæ. aut est adiectiuum: & subauditur uxori: id est quæ sit de patria tua. aut certe patriæ: id est ciuitati tuæ: id est malle eam retinere q̄ seruare patriam tuam. quæ propter ipsam est peritura. **¶** Vir. Menelaus. Iusta pro recuperanda uxore: nam si pro repetitione aliarum rerum bellum dicitur iustum: quanto iustius pro repetitione uxoris. **¶** Pudenda turpis: digna pudore. **¶** Arma: id est bella metonymia est. **¶** Nec tibi: reddidit eam suspectam infidelitatis: quia priori marito non seruauerit fidē. **¶** Si: id est quamuis. **¶** Cupias: id est opres. **¶** Laccenam: id est helenam a laconia regione: unde fuit oriūda: masculinum est lacon fœmininum est laccena. neutrum non dicimus laccenum: sed laconicū. Quæ: scilicet helena. Sit uersa: id est mutata scilicet ab amore Menelai. In tuos amplexus: in tuum amorem & concubitus. **¶** Vt minor: dicit Oenone successurum paridi id quod uenit. ut scilicet ab ea deferatur. Vt sicut. **¶** Minor. i. minor. scilicet menelaus: nam Agamemnone minor natu fuit. **¶** Clamat. conqueritur. **¶** Temerati. adulterio uitiat & læsi. **¶** Externo. peregrino: scilicet tuo. **¶** Tu quoque: sicut ipse. **¶** Nulla reparabilis: distinguendum est: ut hoc coniungatur cum inferioribus sicut sit sensus & ordo. pudicitia læsa ē reparabilis nulla arte: quia illa deperit semel. id est pudicitia amissa nunquam amplius reparari potest: sicut pleraque alia: ut fides beniuolentia: & similia quæ amissa possunt etiam reparari. quod non idem pudicitia contigit: quia mulier corrupta non potest esse omni tempore non corrupta. **¶** Illa: scilicet pudicitia. **¶** Dederit. id est amittitur. **¶** Semel: statim & uno tempore: non autem sæpius. **¶** Ar. detestatio. **¶** Sic: & menelaon. responsio ad obiectionem: quasi dicat non est fidendum eius amori. **¶** Sic. scilicet ut te amet: non uero amore. **¶** Ille menelaus. **¶** Credulus: qui nimium facile credibile se amari. **¶** Fœlix. ex commendatione hec tōris Oenone uituperat paridem Andromache uxori hec tōris fratris tui. **¶** Certo: id est fido & stabili. **¶** Ad exemplum fratris: quia sicut ille diligit andromachen: ita me diligere debueras.

CANTO. Tu leuior foliis. nō crimē: sed tua leuitas aliā admisit. Hæc tua nā recolo: q̄ picula imineant. nisi reddat helenā de uaticiniis arguit. Germana: cassandra excidiū troianū pdixit: q̄ apd actiū i polyxena ita loquitur: cū uaticinaret deus iclusus corpe humāo iā nō cassandra loq̄: iā mari magno classis cita texit. Exitium exa mē rapit aduenit. Et fera ueli uolātibz nauib⁹ cōpleuit māus littora. Quid facis oenōe. cassandræ uaticiniū d tro iāo excidio. Quid arenæ semia mādās. frustra paridē amas. Vaticinātiū mos ē cōrorta & trāslata lōgius ofone. p loq. Graia iuueca uēit: helenā significat. Quæ pdat priam & domū: i excidiū troiæ urbis: & laomedōtis familiæ lo phibe: uox furētis ē: exoptat deos hāc pestē auertere. Puppi obscenā: ifauti auspicij paridis nauē cū helenā

Tu leuior foliis: tunc cū sine pōdere succi Mobilibus uentis arida facta uolant.

Et minus est in te q̄ in summa pōdus arista

Quæ leuis assiduus solibus usta riget.

Hæc tua: nā recolo: quōdā germāa cācbat

Sic mihi diffusis uaticinata comis

Quid facis oenōe: qd arene semia mādās:

Non profecturis littora bonus aras

Graia iuuenca uenit: q̄ te patriāq; domūq;

Perdat: io prohibe. graia iuneca uenit.

Dū licet. obscenā pōto demergite puppi

Heu quantū phrigiū sanguinis illa uehit:

Dixerat: in cursu famulæ rapueret furentē:

At mihi flauentes diriguere comæ

Ah nimium miseræ uates mihi uera fuisti.

Possidet en saltus illa iuuenca meos.

Sit facie quāuis isignis: adultera certe est.

Deseruit socios hospite capta deos.

Illā de patriā Theseus: nisi nomīne fallor:

Nescio quis theseus abstulit arte sua.

nādi negauit. Quā rem phœbus ægre ferens cum ei auferre non liceret: quod semel dederat: abstulit ei fidē di uinationis: effecit. n. ut ei nō crederetur: unde Vergi. aenei. ii. Tunc etiam fatis aperit cassandra futuris Ora dei iussi nonnunquam credita tucris: dicit igitur Oenone cassandram prā dixisse sibi aduentum helenæ pernicio sum sibi & troianis. ¶ Canebat: diuinabat hæc quæ nunc euenerunt. Comis diffusis: idest sparsis. Per hu meros quemadmodum uaticinantes habere solent: ut Vergi. de sybilla: non comptæ mansere comæ. ¶ Quid facis: uerba cassandræ. q. d. frustra amas paridem. Quid harenæ semina mandas. Translatio ab agricolis: sicut n. amittunt semina: qui ea in harena spargunt: ita dicuntur amittere laborem: qui in ea re laborant: quam asse qui nequeunt. Non profecturis. i. reddituris fructum. Iuuenalis. Nos tamen hæc egimus: tenuiq; puluere sulcos Ducimus & sterili litus uersamus aratro. ¶ Graia: ecce impedimentum sui laboris. Iuuenca. per cōrume liam: nam mulieres impudicæ iuuenca & uaccæ dicuntur: nec ob aliam causam lo & proctides uaccas conuer sæ dicuntur: nisi quia factæ sunt impudicæ. Ouidi. libro primo de arte. Nec fuge linigeræ nemphitica templa iuuenca. Multas illa facit quod fuit ipsa ioui. i. multas mulieres facit uaccas: sicut ipsa fuit. ¶ Perdat: euertat & destruat lo. exclamantis est non autem nomen proprium: nam pro nomine proprio prima longa est. Iuuenca. si candida iusserit I. Cum uero habet primam breuem est aduerbium exclamantis: ut hic interdum latātis ut apud Ouidi. in primo amorum. Miles lo magna uoce triumphæ cauet: dicit ergo. lo prohibe. i. oh prohibe sci licet ne ueniat Dum licet: dum nondum attigit litus. Obscenam puppi: idest quæ uehit obscenam mulie rem. ¶ Heu quantum. q. d. multum. ¶ In cursu. i. in processu. s. sui sermonis. ¶ Furētē. diuinantē: nā furor etiam de diuinatione dicitur. Diriguere. i. rigidæ factæ sunt ex metu: declinatur at nō dirigo: sed dirigeo secū dæ coniugationis. ¶ Flauentes: albæ: uel pulchræ: de flauo colore dictum ē supra. Nimium uera: quia uenit illa iu uēcā: & expulit me. Meos saltus: trāslatio ē: nam iuuenca solent pasci in saltibus. i. nemoribus ubi sunt pascua: dicit ergo. Illa iuueca est in possessione meo: pascuorū. i. possidet te quem ego debere possidere. Sit facie: ad ducit nunc helenam in contemptum ostendens eius infidelitatem & impudicitiam. Insignis. egregia. Capta hospite. i. helenā capta amore tui hospitis sui. Deseruit: fugiens a patria. Deos socios: uel connubini præsiden tes: uel socios: idest patrios. Nescio quis solemus ita loqui de ignotis. Abstulit: exportauit. ¶ Sua arte. suis do lis. Vergi. At Cytherea nouas artes: noua pectore uersat. Consilia. De patria scilicet tua: unde Paris in epistola ad helenam. Ergo arsit merito qui nouerat omnia theseus. Et uisa es tanto digna rapina uiro.

CANTO. ¶ A iuene & cupido: duo sunt quæ pudicitia maxime obstat amor & iuuetus. Nô est inq̃ credibi-
le q̃ iuuenis & amans Theseus: casta reddiderit helenam. Hæc cōperim: a quo hæc historiā nouerim. Amo: ni-
hil est quod amor nō sentiat. Totiēs rapta: primū a theseo: deinde a te: primus tamē qui helenā uiolauerit Eno-
rophorus hypophōtis filius tradit. At manet: ducta in inuidiā helenā se & suū cōiugiū cōmēdat a fide & pudici-
tia. Manet: seruatur. Casta: inuiolata. Merito: paridi. Tuis legibus: quibus tu uisus es. Nam ut aliā ademisti uxorē:
recte ut uirū aliū ego quærere potuissē. Me satyri: peccādi opportunitatē ponit ne forte crederet occasionē
defuisse. Turba: pterua: libidinosa satyroꝝ multitudo me sollicitabat. Funus habet istar capri cornua: pinuque
coronat. Tumer: eminet. Troiæ munitor: apollinē intel-
ligit: quē adiutorem diximus hūisse Laomedontē cū Ne-
ptūno dū mœnia troiana erigeret: Oenonē amauit: & in
mercedē stupri medicinæ artē ostēdit. Spoliū uirginita-
tis: meā uirginitatem delibauit. Aspera: quoniam ungui-
bus illa secui. Antequā potuisset me potiri. Gēmas aurū:
quibus modo muliebri significat. Corpus igenū puellæ libe-
ræ nō debet præcio prostitui. Ingenuus ē cuius maiores
semp fuerūt liberi: nec unq̃ seruauerūt. Ratus dignā: com-
mēdat se ab artificio & dei iudicio: cū me tāto mūere apol-
lo dignā existimasset. Medicas: medicinæ artes me docu-
it: cuius inuentionē multi ad apollinē rettulerunt. Ad sua
dona: ad medicinā cuius ē auctor. Quæcūq̃ herba potēs:
recte hoc. nam ex herbis medicinam in apollinem rep-
perisse legimus. Ipse repertor opis: exēplo mōstrat amorē
nulla arte medicari posse. Apollo captus amore alce-
stæ peli filia: ad methi regis pauit armēta. Admetus rex
pheræ: fuit: & eius filius emelus: qui nauibus. xi. ut scri-
bit Home. ad obsidionē troianā profectus ē: pheræ oppi-
dū est thessaliæ. Alii tradunt amasse apollinem. Ipse meta-
morphosi. diximus.

CVBER. ¶ A iuene: reddit eam suspectā stupri cū rap-
ta fuit. ¶ Cread: i. debeat ne credi. q. d. nō. Reddita: resti-
tuta. Virgo. i. intacta & inuoluta. A iuene: argumētū ab
ætate. n. iuuenes. p̃iores sunt i uenerē. Scribit tñ hellani-
cus: Theseū iā quinquagenariū fuisse cū helenam rapuit. Et
cupido. i. amāte argumētū ab effectu ai. Vñ. i. a quo. Com-
perim: cognouerit: didicerit. hæc q̃ dixi de helenā. A mō: &
iō amor cogit me ista inuestigare. Ver. q̃s fallē possit amā-
tē: Licet. quāuis. Vim: uolētiā illatā a theseo. Veles. i. te-
gas. ¶ Nomine. suiolētiæ & nō uolūtati dilecti. Quæ to-
tiens: sc̃sus ē. ipsa helenā q̃ totiēs ē capta uoluit capi. ē at se
tentā herodoti. li. i. loquentis de ipsa helenā: pruden-
tū esse pro nullo hēre raprarum pulchritudinē: quippe quæ nisi uoluissent haud dubiæ raptræ non fuissent. Toti-
ens: inuidiose dixit cū bis tātū fuerit rapta: primū a theseo: deinde a paride. At manet cōmemorata impudicitia
helenæ: nūc cōmemorat Oenone pudicitia suā: & loquitur de se tāq̃ de tercia persona. Fallēti tibi. qui me fallis.
¶ Tuis legibus: quā quo iure uti? maritus in uxore eodē pōt uti uxor in maritū. Me satyri: cōmemorat copiam
amātiū a quibus dicit se sollicitatam. Satyri ce. dii siluestres. Turba: pterua: sunt. n. libidinosi multum. Oui. & i
uenerē satyroꝝ. p̃na iuuetus. ¶ Rapido pede. i. celeri p̃secutione. Syluis & c. parēthesis. Faunus p̃cinctus caput
pinu acuta: quā coronas ex frōdibus pineis ferre dicitur. Quā subaudi ea: q̃. s. p̃te: id mōs phrigiæ. Tumer: altus
ē. ¶ In iugis. i. altitudie. Me fide: dicit se ēt amatā a phœbo: ab eoq̃ per uim raptā uirginitatē suā. Munitor: mu-
tator: unde mœnia dicit quasi munia murata ædiphthōgo in u. Cōstat at ex fabulis phœbū cō neptunno pro
missa sibi mercede a laomedōte Troiæ muros fecisse. Conspicuis: insignis. ¶ Fide: cythariste. s. phœbus. Spo-
liū: translatio a uictore: nā spoliū dicitur quqd̃ uictō eripitur a uictore. ¶ Id quoq̃. s. spoliū uirginitatis. Luctan-
do. s. hēt. i. pugnādo. & nō uolūtate mea. Rupi: laniani. Capil. ipsius phœbi. Ora: phœbi genas. Preciū & c. appo-
sitiō ē: uel delectatō: p̃ciū mercedē. Turpiter: snia ē exoratiō rhetorica. Ingenū: liber. i. turpē ē liberā mulierem
corpus suū p̃ q̃stū p̃stitueret: inde & meretrices dicūt a merēdo. Ipse. s. phœbus. q. d. spōte sua me nihil penitebit
Ratus. arbitratus. Medicas artes. i. artes medendi. Admisti: accepit uel adhibuit. Herba & radix: in his enī ma-
gna ē uis ad curandos morbos. Potēs: efficax. ¶ Mea ē. i. mihi cognita & meæ arti snbiecta. Me miseram conq̃-
ritur q̃ hæc ars eius morbo. i. amorī non possit mederi. Prudēs artis. i. p̃ita medicinæ. ¶ Deficior: derelinquor
ipse. s. phœbus. Reptor opis. i. medicinæ: q̃ appellat opēs: quā hoibus ēt de uita p̃cilitatibus opitulat: hanc autem
artē a phœbo inuētā ipse met. li. i. demōstrat dicētē phœbo. Inuentum medicā meum ē: opiferq̃ p̃ orbē Dicor.
herbarum subiecta potentia nobis. Pauisse. i. ad pascuā duxisse: ab eo quod ē pascu. Pheræ: thessalicas. i. uaca-
cas ad methi regis thessaliæ. pheræ. n. pluraliter declinatum urbs fuit thessaliæ: neq̃ legēdū ē pharæas. Fabu-
la at hoc hēt. Cū ob hyppolitū discerptū ab eq̃: ut supra diximus: miseratiōe dianæ ab esculapio ad uitā reuocāt

Hypsiphyle Iasoni

indignatus est Iuppiter id cuiq[ue] nisi sibi licere & æsculapiū fulmie iteremisse. A pollo pater æsculapii id ægre ferens Cyclopas q[ui] fulmia ioui fabricauerat uerberauit. Quare Iuppiter eū deietate priuauit ut quidam uolūtper annos nouem quo tempore dicitur pauisse in thessalia armenta regis Admethi.

CANTO. Nostro igne: meo amore flagrauit. Quod neq[ue] graminibus: cōmiseratio ē a facili: potes inq[ui]t sarnare mea uulnera: q[ui] nec arte nec dei ope coirēt. Merui: quoniam tot beneficiis de te bene merita sum. Nō fero arma eruerā. Nō sum tibi hostis. Nec mea causa bellū subibis. **Sed tua sunt: & αἰὼς a tempore.**

UVER. Saucius: p[er]cussus. Verg. At regina graui iādudū saucia cura. Nec deus. s. phœbus. Merui: q[ui]a te dilexi & semper tibi fida fui. Digne: meriti. Nō ego: reuocat et odiū helenæ pp[er] quā significat bella a græcis moueri. cū danais: cū græcis sicut helena. Puerilibus: p[er] puellaribus: q[ui]a puer teste Prisciō ap[ud] antiquos cōis erat generis. Tēporis: subaudi id t[em]p[or]is. Quod supest: q[ui]d restat & sic finis ē epistolæ. Paris at nō flex^o ē uerbis Oenōes: sed ea illicta helenā accipit: q[ui] ut supra dictū ē: cā fuit euersiōis illius & t[em]p[or]is troiæ: d[icitur] t[em]p[or]is a Strā. i. Cebriā regiōe mōstrari sepulchrū paridis & Oenones eius uxoris: ex quo u[er]ū nō eā penitus dereliquisse. Sed ut diximus: magna ē opinionū uarietas.

Fertur & a nostro saucius igne fuit. atis

Quo neq[ue] graminibus tellus scēcūda cre-

Nec deus: auxiliū tu mihi ferre potes.

Et potes: & merui. dignæ miserere puellā.

Non ego cū Danais arma cruenta fero.

Sed tua sum: tecūque fui puerilibus annis.

Et tua quod superest tēporis esse p[ro]cor.

Pu. Oui. Naso. Epi. hæroidū. Li. secundus:

Hypsiphyle Iasoni

Ittora thessaliæ reduci tetigisse

carina

Dicris aurate uellere diues ouis

Thoatē patrē seruauit. Ea tēpestate iason æsonis filius cū quattuor & quinq[ue]ginta argonautis ad rapiēdū aureū uellus in colchos nauigantes: in insulā delati a lēniaciis puellis hospitio & thalamo sunt excepti: Iason Hypsiphilē: q[ui] regnū paternū tenebat: grauidā facit: discens li ex expeditione colchica rediisset: de coniugio spondet: tertio anno post medeæ ope Oete regis filie aureo raptō uellere in thessaliā rediit inito cum Medea cōiugio. Naui argo neptūno isthmo dedicauit. ipse ad Creotē corinthiorum regē diuertit: cum quo decē annos Medea cōmoratus ē: id cū hypsiphyle forte aut nūcio: aut coniectura suspicaretur: per epistolā iasonis perfidiā am exposulat: primum coniecturam ponit se esse ab iasone destitutā: deinde perfidiā notat. Demum in iasona & medeā sēuissime impræcat. **Littora Thessaliæ reduci tetigisse carina.** Ut posteritati consulā Dometii manes ignoscā: falsum inq[ui]t eē iasonē in thessaliā rediisse: in quo dum alios accusat falso tabellas ipse si gnauit. Nā diod in quarto histo. scribit iasonē cum redierit iolchō: quod ē thessaliæ oppidum & pellī regiam res pelle filias uiris tradidisse. Admetho alceste. Andremoni amphimonē: oeneo cephalī phœcorum Regis Euadne. Orpheus quoq[ue] de reditu argonautarū refert. illi igitur ueris acti referuntur iolchō: quē in metar morphosi. secutus Oui. de iasone tradit. Vidit iolchiados tetigit cum coniuge partus. **Thessalia: thessalia a Theffalo æmonis filio nuncupatur.** Diodo. a Theffalo medeæ & iasonis filio. **Carina reduci: argonauti inco lumes redisti in patriam.** **Aurate ouis: arietem uelleris aurei non ouem dicere debuisset: quem alii filium theophanes & Neptunni scribunt natum in orchemeno Boetiæ: alii in thessalia: alii hunc fuisse phryxi pædagogum narrant. cuius pellem Eætas marti dicauit.**

UVER. Littora: ut huius epistolæ argumētum plenius & melius p[er]cipiatur: aurei uelleris fabula primū ē referenda quæ ab Ouid. lib. iii. fastorum circa finē ponitur. Athamas æoli filius Nephelē uxorem primū habuit: ex qua amissa: & in urbem conuersa: & facta dea: duxit aliam uxore inonē cadmī filiam: quæ cū more nouercatum odisset priuignos: coxit feminas: q[ui] agricolæ erant seminaturi: q[ui] cum eo anno nullū fructū produxissent: & magna frugum penuria esset subsecuta: missus est sacerdos: qui oraculum sciscitaret de remedio huius mali: uerū sacerdos ab irone corruptus: nūciauit oraculum petere: ut phryxus & helle mactaretur ad sacrificiū ad placandos deos: quod cū pater athamas diu facere recusasset: tandē & ciuium consensu: & necessitate mater nube sua deuecta ad eos ut fugerent p[er]cepit: tradidit: q[ui] arietē lanā aureā habētē: q[ui] eos transfueheret ultra mare. Sed helle ut puella: cū timuisset: & male in hæretet arietē cecidit: & mari in quod ceciderat nomē dedit nā helle pontū ab ea appellauerūt. phryxus uero in potū p[er]fectus i colchida delatus ē: ubi arietē sacrificauit: & pellē aureā ipsius arietis in tēplo martis suspēdit: quod Diodo. ex oraculo monitū fecisse dicit. Postea Aæta in p[ro]to regnāte ex oraculo responsum datū ē: illū tūc moriturū cum ab externis nauigio delatis aureū illud uellus sublatum fuisset: hac causa ostēdit se innata crudelitate hospites sacrificare: ut diuulgata tanti sceleris fama externi oēs ab eius regionis accessu: & ab aurei uelleris raptu abstinerēt: & ut Diodo. secundum historiam uoluit: templum muro circumdedit: custodesq[ue] multos apposuit ex taurica accitos. de quibus a græcis fabulæ mirādæ sūt sunt. Decantatum enim ē tauris ignē spirantes circa tēplū esse: & a dracone peruigili custodiri uellus: quod q[ui] uoluisset auferre sopiēdū draconē: domandos tauris ignē naribus nomētes. Serpētis dentes ferēdos: ex quibus orituros homines armatos contra quos pugnandū cēt: & deniq[ue] eos uincendos: & sic aureum uellus auferendū: quæ oīa fabulosa sunt: nam allegorice aliter intelliguntur: ut postea dicemus. Forte p[er] ea tēpora in thessalia regnabat Pelias Esonis patris iasonis frater: qui uirilī sexus liberos nullos habebat. Iason igitur cū esset ro

busti corporis animiq; præter ceteros suæ ætatis magni: cupiensq; dignū aliqd facere ex superiorē exēplo maximeq; persei: aliorūq; plurimorū: quos ex claris externis expeditionibus immortalē gloriā assēctos audierat cōmunicauit cōsiliū cum peliæ rege patruo suo: qui eius desiderio assēssus est nō ut iasonis gloriā augetet: sed sperans illum belli expeditione periturū: nā qā se filiis masculis priuātū eē uidebat: fratrē timēbat: ne quado filiū ope & uirtute adiutus sibi regnūq; insidiaret. Simul & territus oraculo: quo acceperat sibi neptūno annua sacra reddenti pede nudo interueniēte aliquo se cito moriturū. Accederat at ut eo sacrificāte iason altero pede nudo iterueniret. quē discalclauerat qā iāq; siue limo anauri fluiui madefecerat. Hāc igit suspitionē occultam tenens Pelias pollicitus ē se iasoni auxilia laturū: si expeditio nem pararet in colchos ad rapiendum uellus aureū: & cū propter barbarāq; effretatūq; gētium: q; pōtū habitabāt crudelitate uideret iason: quo difficilior sibi certamē ppositū esset: eo sibi maiori gloriæ fore necessaria sibi ad id bellū paruic: & primū iuxta peliū mōtē nauē ædificauit: magnitudinē lōge maiori q; q ad eā diē fieri cōsueuerāt (erat. n. antea paruag: nauiculag: usus) huius uero eximiam magnitudinē stupētib; oib; diffusa p graciā eius rei fama multi egregii iuuenes ultro ad certamē: & eius belli cōmunionē electi sunt. iason in aquā deductā naue: necessariis rebus sulta optimos oīum qui cū eō ire cupiebant elegit numero quattuor & quinquaginta. Ex eis clarissimi fuerunt Castor & pollux. Hercules. Thelamō. Orphē: & ipse nauigii audōr iason. Nauis argos dicta ē ab argo eius architecto: ut quidam scriptōres asserūt: q; ē iter nauigādū eius resarciendæ curam acceperat: alii uolūt a uelocitate dictā: nā argos græce uelocē significat. Gubernator tiphis fuit: de quo Ver. alter erit tum Tiphis: & altera quæ uehat argo delectos heroas. & Qui. i. primo de arte. Tiphis i. hemonia puppe māgister erat: ipsi socii a naue argonautæ dicti sunt. Ex pegaseo igitur thessaliæ sinu soluētes in lēnū delati sunt ubi iason cōsuetudinē habuit cū hypsiphyle thoātis regis filia: q; tunc lemini regina erat: nam uiros oēs: ut infra dicit Lemini mulieres interfecerāt & scemineo regebāt iperio: uicq; cōsumptis duobus annis cū ut hypsiphyle & ea grauida facta iason tandē discedere coactus ē. itaq; ex lēno data fide hypsiphyle soluētū ut propositam expeditionē perficeret. Cum igitur in colchos delati essent: doctiq; fuissent a medea de crudelitate patris qui hospites sacrificabat: pollicitaq; eēt se adiutricē ad perficiendum certamē & draconē sopiendū taurosque uincendos: ut fabulæ tradūt iason iureiurandi data fide uxore si futuram quoad uita superstes esset sponddit. ope igitur ipsius medeæ uictoriā adeptus iason: eam secū adduxit: qd cū intellexisset hypsiphyle dolens se relictā ab iasone: & aliā sibi prælatam: hac epistola primum gratulat iasoni de reditu incolumi: & uictoria parta de aureo uellere: dein de conqueritur q; eam reliquerit pp Medeam quā nūc adducere in odiū: inuidiam & in contēptum ipsi iasoni. ostendens eam esse crudelem superbam: & impudicam. Sed iam ad textum. ¶ Littora. i. portum thessaliæ regionis tuæ. ¶ Reduci in colum: & ex magnis periculis liberati. Nam seruiore te proprie dicuntur reducere: qui pericula euadunt. Ver. æn. i. Nāq; tibi reduces socios clāsemq; relata nūcio & idem. Ut reduces illi ludū stridentibus alis. ¶ Vellere: lana: dicitur tamen a uellendo: quia apud antiquos non tondēbatur: sed uellebat. ¶ ANTO. ¶ Quantū sinis: hoc notat gratulari non posse: qm nec redierit: nec scripserit iason. ¶ Hoc ipso: qd incolumis redieris ut gratulatur. Spargit coniecturas quibus colligit se ab iasone destitūtū. Præter mea regna ad lēnon. ¶ Pacta tibi: quæ tibi i dotem pepigit: ut ad ea redires. Signetur: scribatur. Et ob signetur: potuisti scribere si redire uoluisses. ¶ Boues sacros: marti tauri qui efflabant e naribus ignē: uellus aureū marti dicatum in templo: quod distabat a colchorum urbe stadia. lxx. custodiebant: illi nisi domarentur: rapi uellus non poterat: hos edomui te iasonem alii scribunt. Orpheus uero a Medea edomitos tradit. ¶ VBER. ¶ Gratulor: gaudeo: gratulamur autem aliis gaudemus nobis. Cic. tibi gratulor mihi gaudeo. gaudere tñ ēt dicimus de aliis: cū de nobis nunq dicamus gratulari. Quantum sinis: idest quantum permittis: scilicet me gratulari. Hoc ipso: idest de hoc ipso: scilicet quod rediisses cum uellere aureo. Fieri certior: idest admoneri. Tu o scriptor: idest per aliquā tuā epistolā. Nā ne. excusauit ipsum iasona: quod non redierit in Lemnon cōreuerteretur ex colchis: ut magis eum accuset: quod posteaquam rediit nihil ad eam scripserit. & est sensus possibile est quod non habueris uentos prosperos: ut redires ad me: quū uelles redire: ordo est. ¶ Potes: idest possibile est te non habuisse uentos. Ne redires: idest ne redire posses. ¶ Præter: idest iuxta littera mea. s. lemmi. Pacta: idest promissa: scilicet a te. Cum cuperes: i. quamuis cuperes. ¶ Qualibet aduerso: ecce accusatō: & ē sensus: & si nento cōtrario non possis redire: potuisti tamen aliquam scribere epistolam: ordo est. qualibet. i. quæ uis. q. d. etiam breuissima. Signetur: non assignetur: ut aliqui dicunt: sed signetur: idest claudatur & scribat: unde resignare epistolas cōtrariū est. i. apire: ponit aut signet pro signata fuisset: tempus pro tempore. Vento aduerso. i. cōtrario tibi ne sineret te uenire uel signet. s. nūc. postq; es reuersus: uel ut in aliis codicibus legitur. qz libet & c. Quolibet. i. quantum uis aduerso. Signet. i. scribat & mittatur. q. d. hoc facere potuisti uento quātum uis aduerso. Hypsiphyle. s. ego. ¶ Missa a te. Cur mihi: conqueritur quod prius ex sermōe aliq; quam ex scriptis iasonis intellexerit: eius uictoriā habitā in colchis ut infra. Fama: publicus sermo omnium. Quam littera. i. quā epistola tua. Nūcia: quæ nūciaret mihi. Boues: tauros. Marti: erant marti consecrati propter ferocitatem: quæ ipsi marti attribuitur. Panda: cura. Ver. lancibus & pandis fumantia ponimus extra: deriuatur autē a pandō neque pandidus dicitur: sed pandus: ut Priscianus uoluit alternitatis uitandæ causa.

CANTO. Seminibus iactis: dētes serpentis intelligit: quos phereides martē dedisse tradit: ut illos quotiens hominibus indigeret ad opem seminare. Orpheus uero a phryxo Eate rege datos esse refert. Adoleſſe: creuisse: iason accepit dentes a medea seminauit: nam ea erat rapiendi conditio nati homines armati cū pri- mum iason magnū silicem proieciſſet. se mutuis peremerunt uulneribus. Segetes: multitudinē apud Ver. Te- lorum seges. Tua dextra: quia seipſos confecerunt. Peruigilē draconē: fagū ex qua pendeat uellus custodiēs: assiduo uigilabat serpens orphei cātū: & medeae carminibus consopitus est. iason iuuantibus castore & polluce & mopso uellus subripuit. Timide: sine certa fide. Quanta forem: summa contentione firmarem. Obsequium

Seminibus iactis segetes adoleſſe uirorū
Inque necem dextra non eguisse tua.

Peruigilē spoliū pecudis seruare draconē

Rapta tamen fortī uellera fulua manu.

Hæc ego si possem timide credētibz ista

Ipse mihi scripsit dicere: quanta forem:

Quid querar officiū lēti cessasse mariti:

Obsequium: maneo si tua. grande tuli.

Barbara narratur uenisse uenefica tecum

In mihi promissi parte futura toti.

Credula res amor ē, utinā temeraria dicar

Criminibus falsis insimulasse uirum.

Nuper ab hæmoniis hospes mihi theſſal⁹

Vēerat: & tactū uix bene limē erat. oris

Aesonides dixi quid agit meus: ille pudor

Hæsit in opposita lumina fixus humo.

Protinus exilui. tunicisq; a pectore ruptis

Viuit an exclamo me quoq; fata trahūt.

Viuit ait: timidūq; mihi iurare coegi.

Vix mihi teste deo credita uita tua est.

rat in medios illos terrigenas proieciſſet: illi arma in se conuerterunt: & mutuis uulneribus ceciderunt. Perui- gilē: nunquam dormientem. **S**eruare: custodire. **S**polium: pellem. Pecudis: arietis. licet & interdum dicar- tur ouis: sicut supra. **V**ellere diues ouis. Sed quoniam promissimus supra interpretaturos huius fabulæ alle- goriam: dicit Diodorus. Custodes ideo tauros dictos fuisse: quod robusti essent & fortes. ignem uero naribus afflaſſe crudelitatem cædis hospitem. Draconem uero nomen fuisse diligentis custodis. **T**amen: licet hæc omnia supradicta essent. **R**aptam: ut capta & expugnata. Hæc ego: dicit quod existimaret se felicem: si pos- set dicere hæc sibi ab iasone scripta fuisse. **T**imide credentibus: idest uix credētibz. Ipse: iason idest propria manu. Quanta: idest quam magna quam felix: quasi dicat felicissima. Lenti: idest tardi. Cessasse: defuisse mi- hi. Officiū: scilicet scribendi. Tuli: idest accepi. Obsequium: idest rem gratam: idest satis mihi fecisti si rema- neo tua: & non oportet quod querar quod nihil ad me scripseris. **V**enefica: incantatrix scilicet medea: nam uenefici dicuntur: uel incantationibus: uel alio quouis modo hominum mentes peruertunt: nam omnia quæ hanc vim habent uenena dici possunt. Vergilius in buc. Has herbas: atque hæc ponto mihi lecta uenena ipse dedit Mæris. Inde inferius ipsa inquit. Hanc tamen o demens colchisque ablate uenenis Diceris hypsiphyles præposuisse toris. & Horatius. in primo sermonum. Quantum carminibus quæ uersant atque uenenis. Huius nos animos. Credula: quæ facile credit. **T**emeraria: audax & sine ratione fingens. Insimulasse: accusasse. Nu- per: narrat quomodo id intellexerit. Oris: regionibus: ut Troiæ qui primus ab oris. Hæmoniis Theſſalicis: nā hæmonia theſſalia dicitur. Limen: idest ingressus domus. Vix erat tactum: ab eo: idest uix erat ingressus domū. Aesonides: iason filius æsonis. Meus: scilicet maritus. Ille. Hospes. Hæsit: tacuit. Fixus lumina. Synecdoche: si- cut oculos suffusa. idest habens oculos fixos. Pudore: quia nō audebat mihi dicere quod feceras. Protinus: sta- tim. Exilui: egressa sum ad eum propius. **R**aptis: dilaceratis. An uiuit: quasi dicat: quia nihil mihi respondi- sti: an uiuit iason meus: an mortuus est? Fata trahunt: idest mors etiam me uocat si ipse mortuus est. Timidum non ipsum timidum: sed id quod ait timidum pro timide: idest quod non audacter dixit: uiuit. **D**eo teste: id est iurato ab ipso & adducto in testimonium: nam deus iuratus dicitur testis eius: quod iuramus. Iue- nalis. Tam facile: & pronum est superos contemnere testis. **V**t: idest postea: quam animus rediit. idest postquam respirauit aliquantulum.

CANTO. **C**Aripedes: quorum pedes erant ænei. Vipereos: illius serpentis: quem cadmus peremit: erat dētes: inā cū referuisset sibi partē: partēq; seminasset cadmus quicquid reliqui fuerat phryxus Eætæ dederat: ut diximus. Terrigenas: poetæ terrigenas confueuerunt illos appellare: q; ex dētib; serpentinis nati sunt: siue Cadmus si/ ue iason seminauerit. Ciuii Marte: non externo: sed inter se bello conferto. Fata diurna: quoniam uno die nati & extincti sunt. Serpens peruigil: draco & medæ carmine & orphei cantu: ut diximus consopitus. Alternanti suspendunt dubiā faciūt. Vulnera nostra. medæ raptum significat: quæ hyphiphiles coniugio obstitit. **Heus** ubi pacta fides firmata coniectura aptis agit querelis. Faxq; sub arsuris: faces q̄s in nuptiis adhiberi dixius fran gebant ne forte rogo interuenirēt. Minis: minorū fami lia ex orchomeno boetiæ oppido iolchon in thessaliā cō migravit: unde argonauē minæ sunt appellati. **Pinu** tritonide: argon aui: quā non ex pinu: sed ex arbore æo ne fabricatā fuisse Alexander cornelius scribit q̄ nec aq; nec igni corripui potest. Architectus fuit argus actoris fi lius iunonis: & palladis auxilio. Palladem tritonidē dictā. Diodorus scribit a crætæ fluuio Titone ubi orta fuit. He rodotus vero a tritone africæ palude ubi ait uirgines an nis singulis pugnare lapidibus & lignis in uenerationē palladis. Tiphis: agri filius. Argus nauis magister: quem nauigia moderari palladē docuisse scribit balbus. Cur in quit in lēnon traiecit? Villo aureo: uellere aureo: nō apd me erant uelleris aurei pecudes: quales apud actiuum si bi a tyeste subductas quæritur argis atreus: aut hesperi des in lybia habuerunt: aut in cholchide Eætæ: quod fin xisse poetæ scribit Var. de re rustica: quoniam in maxi ma eēt pecudes charitate. Seminis Eætæ. Eætæ solis & persæ filius colchorum rex medæ pater. **Certa** sul pri mum: satis imputat quod non in sententia p̄stiterit. Castra hospita: argonautas: cū quibus primum pugnas se lē niades scribit Papinius.

UVER. **C**Aripedes: id est habentes pedes ære mu nitos ita enim dicit poetæ eos habuisse. **Vipereos** dē tes: nō intelligamus fuisse dentes illius serpentis peruigi lis q; seruabat uellus anreum: sed alius serpentis. Pro semi ne: loco feminis. Subito: statim non per lōgum spaciū temporis: ut alia semina. Terrigenas natos ex terra. Ci uili: suo proprio. Impleffe. Perfecisse fata diurna. i. uitam unius diei: quia quo die nati sunt eodē sunt mortui. De uictus serpens. Narrat ut serpens ille peruigil sit a te de uictus. Iterum: secundo quia semel interrogaueram. Al ternant: uariant & dubiam faciunt. **Fidē** i. meū cre dere. Spes. quæ faciebat credere. Timor: qui prohibebat credere: sic Vergi. Spemque metumque inter dubii. **Singula**: omnia singulatim & per ordinem. Studio: delectatione. Cursu: progressu. Detegit aperit. Vulnera iniuria m. **Suo ingenio**: non intelligamus facta suo ingenio: sed suo igenio detegit. Heu: accusat: iasona per iuri & non seruata fidei. Pacta: promissa scilicet a te. Fax: scilicet connubialis. Sub rogos arfuro: id est dignor: q̄ interfuisset funeribus & rogis mortuorum quam nuptiis: quia erat futura infelix. Furtim: clam: & per adulte rium: inde furta dicuntur adultera: quia clam sunt: ut ueneris nec dulcia furta. Vinctus temporis: id est habens temporis: id est caput uinctum. i. ornatum & cinctum. Sertis: coronis. At mihi: quasi contradicit sibi. Tristis in se lix. Infaustas: infelices: ut in fabula Tereti. li. vii. meta. Eumenides tenuere faces de funere raptas. Quid mihi: scilicet erat quasi dicat nihil. conqueritur autem quod iason unquam ad littus saum uenerit. Minis: minyeū. Strabone teste Orchomenon uocat homerus a minyarum natione: hinc uero colonos quosdam deducos in iolchon thessaliæ ex minis ferunt: unde argonautas minyas dictos esse constat. Cū Minis: cum argonautis Ouid. li. vii. meta. lamq; fretum minyæ pagasæ puppe secabant. Piriu. i. naue. Tritonide. i. palladia: hoc ē quæ erat in tutela palladis: nam tritonidē dicitur pallas: a tritonide palude aphricæ: & ipsa nauis cura palladis est fa bricata: unde & palla diam ipse appellauit in ibin. Qualis & ipse fuit quo præcipiente columba: Est data palla dia duxq; comesque rati. **Typhi**: gubernator nauis iasonis. alloquitur autem ipsum absentem: tanq̄ præsen tem. Quid tibi erat cum mea patria. i. quid negotii tibi erat quare deberes hic uenire? Non erat: hoc dicit: si iba tis ad rapiendum aureum uellus nō erat hic: sed in colchis. Spectabilis: pulcher. Villos: pilo: aut lana. **Aureo**. synæresis sit in scansione. Aetæ: Aetes dicitur: & Aetæ per latinam declinationem: pater fuit medæ. Solis fi lius: & persæ frater: scribitur autem per æe diphthongum: & est trisyllabum: licet interdum abiiciatur una syl laba: sed raro. Non senis: ordo est: lemnos non erat regia Aetæ. Certa fui: id est deliberaueram. **Castra hos** pita: id est uos hospites. castra autem etiam de nauibus dicuntur. Ver. iii. æne. nos castra mouemus. **Fœminea** a manu: id est mulieribus uiribus & exercitu. Sed me. parenthesis est.

Vtq; anim⁹ rediit. tua facta regere cœpi.
Narrat & aripeds Martis arasse boues
Vipereos dētes in humū p semine iactos
Et subito natos arma tulisse uiros
Terrigēas populos ciuili Marte perēptos
Impleffe ætatis fata diurna suæ:
Deuictus serpens. iterum si uiuat iason
Quærimus: alternāt spesq; timorq; fidē
Singula dū narrat: cursu studioq; loquēdi
Detegit ingenio uulnera facta tuo
Heus ubi pacta fides: ubi cōnubialia iura:
Faxq; sub arfuros dignior ire rogos:
Nō ego sū furti tibi cognita: p nuba iuno
Adfuit: & sertis tēpora uinctus hymen
At mihi nec iūo: nec himēis: sed tristis erinis
Pratulit in faustas sanguinolenta faces
Quid tibi cū priā nauita Typhi meæ:
Quid mihi cū minis: qd cū tritōide pū
Non erat hic aries uillo spectabilis auro.
Non senis ætæ regia Lemnos erat.
Certa fui primo. sed me mea fata trahebāt
Hospita fœminea pellere castra manu
Lēniadesq; uiros nimīū quoq; uicef norūt

CANTO. Deinde murato consilio: & domo & thalamo excepiſſe. Viros: lemniacos itelligit: quos una no-
te lēniades iter miſſe diximus. Tam forti milite. Lēniadū uiribus & uirtute. Fuit tuēda uita debui uos repelle-
re: ut uita decus cuſtodirē. Vig: nō adulterū: ſed maritū. Tertia meſſis: .i. αἶθροσ a tēpore. Abſtrahor hypſiphile:
cōmiſeratio ab expoſitione. In aluo: grauida hypſiphile diſcedere iafone uētrē ferebat: pegit geminos. Thoāq;
& Eunū. Haſtenus: hāc tārū loq dolor te pmiſit. Cātera: q̄ daturus eras mādata. Sacra: q̄ cōlo fulget. Vltimus:
ut amorē indicaret. Volat: currit celerius. Tenet: occupat iplet. Subdicit: ſuadet. Propulſa: i altū remigib⁹ acta.
Huc feror: cōſcēdi altā turri: unde erat latiſſimus pfectus. Os & ſinus: abūditiā lachrymagē exprimit. Cupido

Milite tam forti uita tuenda fuit.
Urbe uirū uidī: teſtoq; animoque recepi.
Hic tibi biſq; aſtas: biſq; cucurrit hyēs.
Tertia meſſis erat cū tu dāſ uela coactus
Impleſti lachrymīs talia uerba tuiſ.
Abſtrahor hypſiphyle: ſi dēt mō fata recur
Vir tuus hic abeo: uir tibi ſēper ero. (ſū
Quod tamē nobis grauida celat in aluo
Viuat: & eiūſdē ſumus uterq; parens.
Haſtenus: & lachrymīs in falſa cadentibus
Cātera te mēini nō potuiſſe loqui. (ora:
Vltimus e ſociis ſacrā cōſcēdis in argon.
Illa uolat: uentus concaua uella tenet.
Carula propulſa ſubducitur unda carina.
Terratib⁹ nobis aſpiciuntur aquae:
In latus oē patens turris circūſpicit ūdas.
Huc feror: & lachrymīs oſ ſindq; madet
Per lachrymas ſpecto cupidēque fauentia
Lōgius aſſueto lumina nra uidēt (amātū:
Adde pces caſtas: immixtaq; uota timori
Nunc quoq; te ſaluo perſoluēda mihi.
Vota ego perſoluā: uotis medea fruetur:
Cor dolet: atq; ira mixtus abundat amor
Dona feratēplis: uiuū quod iafona perdā
Hoſtia pro damnis concidet iſta meis.

fauentia amātū: nō mētū: ſed amātū legas: oculi inquit meae
cupiditati: & amorī obſeqbantur: cū ſolito longius ſpecta-
ret. Adde pces caſtas: meo officio & amcri. Immixta uo-
ta timori: cū de tuo reditu timerē uota ſuſcepi. Vota ego
pſoluā: ironia: uota nō eē ſoluēda iudicat. **Fructus uotis:**
meorū uotorū uſum capiet. Cor dolet: quoniam nō mi-
hi ſed medeae rediit iafon.

UVER. Lēniadesq; uiros: ut oſ dat id potuiſſe faci-
le ſeridicit mulieres lēniacas fortes eē: & aſſuetas uinceſ
uiros: de qb⁹ hāc narrat fabula. Cū uenus uxor uulcāi de
phēſa fuiſſet cū marite adulterio i lēno iſula: lēniacae mul-
eres cū cāteris diis deabusq; ſacra facerēt. Venerē ob ad-
ulterii iſamiā ſpreuerūt & i honoratā ptermiſerūt ob quā
rē illa iſignata hircinū ſororē oib⁹ miſit quo ita grauitur
olebāt: ut a maritis ſpnerēt: q̄ cū expeditionē bellicā ad
uerſus thracas ſuſcepiſſet: eorū uxores cōſiliū ceperūt do-
mū reuertētes oēs iterimere: & maſculos oēs delere q̄ cū
oēs effectiſſet: ſola hypſiphile thoāis piis miſerta ei pep-
cit quē nauī i poſitū bacchus eius pī Coā iſulā pduxiffet
di. Iſpa uero i regia ſua rogo cōſtructo alius hoīs fun⁹ ce-
lebrauit p patre quē occidiſſe aiebat: & hoc quod nunc
dicit. Lēniades. i. mulieres lēni. Norūt nimiū. i. optime ſci-
unt uincere. Viros. i. maſculos: q̄ deleuerunt maritos ſu-
os & oēm plē maſculinā. Vita mea fuit tuēda: fuit deſen-
dēda: & ſeruāda cōtra te: q̄a ueneras i pnicie meā. Tā forti
milite: q̄ ſunt mulieres lēni. Urbe uig: āplificat beneficiū
ſuū. q. d. nō ſolū nō nocui tibi. cū poſſe ueg: ēt recepi hoſ-
pitio liberali. Hic i lēno. Bis cucurrit: quia duos ānos me
cū hic fuiſti. Tertia meſſis. i. tertius annus: nam a meſſib⁹
q̄ ſingulis annis ſūt anni denoiant. Coactus: iſtate hercu-
le cū cāteris. Impleſti: pſudiſti: q̄a non potuiſti ea dicere ſi
ne ſetu. Abſtrahor. i. uolēter & cōtra uolūtātē meā hic ab-
ducor. Recuſus: regreſſus: & re nauigationē. Tamē licet
hic diſcedā. Quod celat: neutro genere uſus ē: q̄a adhuc
ignorabat maſculus ne eēt an fēmina. Viuat. ſeruet a te

diligēter ut uiuat. Haſtenus. ſ. locutus es. hoc ē hāc ſola uerba. Falſa: ſimulata: nā cū ſimulares mērorē ex diſceſ-
ſu tuo: non tamē dolebas. Cātera. i. alia. ſp̄ter ſupradicta. Vltimus: poſtremus: ut oſtēderes q̄ te pigebat me re-
linq̄re. Sacra: quae ut diximus erat ſub tutela minierat: cuius cura fuerat fabricata. Argo legēdum ē: & non ar-
gon: ē at actūs grācus per ſynareſin factus: nam integer actūs erat: argo. p ſynareſin argo. **Illa uolat.** i. celeri-
ter currit p mare. Tenet iplet. Cōcaua. i. tumefcā. Subducit: ſubtrahit. Propulſa agitātā rēis & uētis. Terra. ſcili-
cer aſpiciēbat tibi p a te. In latus: deſcribit locū ex quo dicit ſe ſpectaſſe nauē iafonis diſcedētis. **Patēs in om-**
ne latus. i. q̄ ab omni parte pōt uideri. Circūſcribit: dat quaſi ſenſum rei inanimatā: non n. iſpa turris circūſpi-
cit: ſed qui in ea ē pōt circūſpicere. Huc: p illuc. i. in illā turrim. Os facies. Sinus. i. pectus. Per lachrymas. q̄ efflue-
bant ex oculis meis. Lumina. i. oculi. Fauētia cupidā mētū: quia quod ego optabā. iſpi oculi uolebant: ut alpice-
rēt: ex affectu. n. alicuius rei & acutius & longius uidemus. Aſſueto. i. ſolito. Ad do. i. addidi: narratio. n. p̄teriti tē-
poris ſapenūmero p praſens eleganter ſit: ut Dido iſerius. Exul agor: cinereſq; uiri patriāq; relinquo: nā iam
reliquerat. Terētius. in Andria. Interea funus efferit: nos ſegmur. Immixta ti. quia ex timore ſuſcipiūt uota. Ti-
mori. quē hēbam de periculo tuo. Nūc quoq; ēt nūc: q̄a nōdū ea ſolui. Perſoluēda. i. reddēda tāq; debita: notādū
ē metri cā pſoluēda diuiſis ſyllabis eē legēdum: ut u poſt. i. ſit uocalis & non conſonans: ut ipſe alibi. Debuerāt
fuſos euoluiffe meos: nam ibi at u ſit uocalis: ſicut apud hor. Nūc mare nunc ſyluā teſte priſciano triſyllabū eſt.
Vota ego pſoluā. cū indignatione pronūciādū ē ſicut cātera uerba ſeq̄ētia. Fruetur uo. capiet fructū & utilita-
tē ex uotis meis. Cor do. q. d. dirumpor dolore. Ira: bis intelligēdum ē: ut dicamus: mixtus ira: habūdāt ira uel
amor mixtus ira habūdāt. i. maior ſit. ſecundū illud Terē. quo minus mihi ſpei ē. eo magis amo: & iſerius di-
do ad aeneā. Nō tamē aeneam quīs male cogitet odi. Sed queror inſidū queſtaq; peius amo. Quod. i. quia. q. d.
cū ob bñficia ſoleāt reddi uota: & dari dōa deis ego dabo ne pp dāna mea. q̄a pdā maritū meū uiuū ex quo ma-
gis doleo: q̄a ſi eēt mortuus: nō putarē ampliū eē ſperādū. Hoſtia: uictia ſacrificii. Iſta: pcuſſa cultro & maſtata.

CANTO. **C** Nō eqdē secūra fui: de te semper dubitauī. Pater: æson. Nocuit barbara pellex: cōmiseratio est: ab eo quod ē pter opinionē. Timui græcā coniugem: nocuit barbara. Medea ueneficio & magicē iſimulat. Nec facie meritisq; forma & uirtus puellas conciliat: non uirtute aut forma. Medea colis: sed magicis carminibus probare cogis. **F**alce cantata: ad excantationē facta: ea aenea eē debebat. q̄ ad lunæ lumē herbæ magicæ secarētur. Dura pabula. ueneficas herbas ad pocula exēctas. Deducere lunā: solis & lunæ defectus natura fieri scribit Hyginus: ueteres id carminibus fieri posse existimarūt. Vnde menāder fabulā scripsit: q̄ inscribit theſſalis. Abdere: occultare ne lucē ministrent: qd̄ in morte iulii Cæsaris contigit. Illa loco syluas: id nō ē fabulosum Plini. scribit q̄ anno Neronis supremo tradit: prata oleasq; itercedente uia publica in cōtrarias sedes eē trāsgressas i agro marucino p̄diis Veſti marcelli eq̄tis romani: q̄ res Neronis procurabat. Vinea natiua. Per tumulos: per sepulchra. Certa ossa e rogis: nō oīa magis ossa colligunt p̄sertim articulos ad ueneficia. Simulachra: cærea fingit: ex cæra & lana duas imagines formabant excātatores: ita ut lanea maior cæra urget: q̄ tota acubus infixa ad ignē liq̄ſcebat: in pœnā eius quē deuoueāt. Hæc sacra cocytia a cocyro iſerog: fluuio dixit porphyrio: quoniam sine euocatione manū nō ſerent: nā & proſerpina uirgo cocytia dicitur. Sūt p̄terea sacra cocytia: q̄ Thracēs celebrāt i honorē deæ cocytis quā menā & deū matrē appellabāt de q̄ existimo Iuuenalem intelligere. cum dicit. Bate laxare cocyto. Miserum: ad deuoti cruciatū respicit. Et quæ nescierim: ueneficia Medea exercet. Melius ne age legēdū est non mage: Age inq̄ iason: melius ne amor conciliatur ueneficio q̄ forma. Si mage legi placeat: uerecūdiā simplicitatemq; suam cōmendabit hypsiphyle: & si amor ueneficio magis q̄ uirtute quærat a medea cōducibilis mihi eē: & honestus existimabo id nescire quando & specie & morum æq̄bilitate amor non magica excantatione comparandus ē. Mobilis: incōstās: legitur & moribus. Scilicet ut tauros. Rema facto arguit. **O**pe: ueneficio.

CVBER. **E** qdē: ego qdē. Secura: sine timore. Sempq; ostendit q̄ eē timor eius. Verebar: timebā. **P**ater: tuus Aeson. Ex urbe argolica. Theſſalia: nam argos urbs fuit theſſaliæ: licet & eiusdem noīs fuerit alia in achaia. Argolicas: theſſalicas: ut diximus. Barbara: pontica. Non expectato: nō sperato & iprouiso. Vulnus iniuriæ at trāſlatio. i. laesa sum a qua minime putabā. Nec facie: adducit eā in odiū: dīcēs eā eē incātatricē. Facie: pulchritudine. Meritis: uirtutibus: uel certe officiis. **M**ouit peruertit te ad amorē suū. Pabula dira: herbas noxias. Falce cātata. i. incantata: ut maiorē uī nocendi haberēt herbas: falce at dixit: q̄a secūdū rationē magicā herbæ aliæ uellebant. aliæ incidebantur: p̄ ut uolebāt eae eē nim. Inde Ver. quare aene. Falcibus & messæ ad lunā q̄rūtur athenis. Pubētes herbæ nigri cū lacte ueneni. Illa. i. medea. p̄git narrare ea q̄ Medea facit per incantationes suas: q̄ ueneficæ arte magica solent facere: ut ostēdit Lucanus ubi theſſali dū narrat magicas artes: & ipse Oui. i. prio amor. de Dipsade lena quā eādē ueneficā eē dicit: sic inq̄. Illa magicas artes cæcæq; carmina nouit. Inq̄ caput liquidas arte recuruat aq̄s. Scit bene qd̄ grauē: qd̄ torto concita bōbo Li cia. qd̄ ualeat uirus amātis eq̄. Cū uoluit toto glomerantē sydera cælo. Cū uolui puro fulget i orbe dies &c. Deducere lunā. Ver. in buc. Carmina uel cælo possunt deducere lunā. Tibullus cātus & e curru lunā deducere tēptat. Reluctāre: inuitā resistētē. Abdere: occultare. Tenebris caligine. i. facere solē obscurari. Illa refrenat. retinet Obliq̄: curua: epithetō fluminū. Sifit: morat. Loco: ex loco suo ubi erant. Vinea: naturalia: eo loco nata. Per tumulos: p̄ sepulchra mortuorū. Passis: sp̄sis. Discīta: soluta: sic. n. exigebat rō magica. Certa: qd̄ ossa: n̄ at oīa. Tepidis: adhuc calētibz ubi pauloāt fuerūt cōbusta cadauera. Deuouet: exēctat: & icātatiōibz suis iſcit. Figit: facit. Simulachra cærea. i. effigies cæreas q̄ representet eos: quos uult deuouet. Ver. i. buc. Lim. ut hic dureſcit & hæc ut cæra liq̄ſcit. Vno eodēq; igni: sic n̄o daphnis amore: idē. Terq; hæc altaria circū Effigie duco: & Hora. i. i. sermonū. Lanea & imaginē cæreā i iecore: q̄si i sede amoris: ut ita pcutiat ille cuius ē illa imago. Et quæ. salia facit. Quæ nescieri. i. nesciā uel nescirē dicere. Melius mage. diffiguēdū ē & cauēdū ne duæ diffiōes cōpatiāz: cū eodem uerbo iūgāt. nec mage iungat cū nescieri: sed sic dicēdū: amor melius conciliandus. i. q̄ iustus & hōestius conciliat & acquirit moribus. i. uirtutibus & forma: q̄a hæc duo maxime alliciūt uiros ad amorem alicui⁹ mulieris: & contra. Mage: p̄ magis. Quærit: sic medea. Harbis. i. uī hærbatū & incantatiōibus: & hic ē uerus sensus & uerus ordo: amor melius conciliandus moribus & forma q̄rit magis harbis. s. a medea. Hæc pores: admiratione p̄nūciādū ē. q. d. unde est tibi tanta fiducia. In uno: ut sis solus cū sola uenefica. Impaudus: interpidus: debere. n. semper esse in maxio timore quando dormis cū ea. Scilicet: certe. q. d. ita te incātabit sicut tauros: quos eius ope dicis te uicisse. Coegit te ferre iuga. i. sibi esse subditum. **O**pe: eadem uī: id est incantatione.

Non equidē secūra fui: semperq; uerebar:
Ne pater argolica sumeret urbe nurum.
Argolicas timui: nocuit mihi barbara pel/
Nō expectato uulnus ab hoste tuli. lex:
Ne facie meritisq; placet: sed carmie mouit
Diraq; cantata pabula falce metit.
Illa reluctantem cursu deducere lunam:
Nītitur: & tenebris abdere solis equos.
Illa refrenat aquas obliquaq; flumia sistit:
Illa loco syluas: uiuaq; saxa mouet.
Per tumulos errat passis discincta capillis:
Certaq; de tepidis colligit ossa rogis.
Deuouet abscentes: simulacraq; cærea figit
Et miserum tenues in iecur urget acus.
Et q̄ nescieri: melius mage quærit herbis.
Moribus & forma conciliandus amor.
Hæc potes aplecti: thalamoq; relinquit i uno
Impaudus somno nocte silente frui:
Scilicet ut tauros ita te iuga ferre coegit:
Quaq; feros agues: te quoq; mulcet ope.

CANTO. **P**rotege argonautas. Obest: multū detrahit. De ptibus: q pelie patrui factionē tuē. Nō hāc. Aesonides: ecce qd cōtēdit q peliā cām tuē. Phasias. phasis fluuius colchog: uñ phasida Medea poeta dixerūt. Latini octā triplici & gemina extulerūt syllaba. Alchymede mater tua: ab auctoritate arguit. Improbant tuū cōiū: giū alchymede mater & pater aeson: q q argonautica scripserunt alcimedē: & aelona mortē obisse: cū primū iason dedit uela uētis. Ouid. alios cōfatur: & hoc loco & in metamorphosi. uiuum patrē repperisse iasonem scribit: quem ex senio i iuuetam medea suis ueneficiis restituit. Alcimedē phaceiā: pherecides & appollonius matrē iasonis scribūt Diodorus amphimonē appellat. Hermodorus: & polyphēmē autolici filiā iasonis matrē cōtēdit. A gelido axe. ex septētrione: ubi sunt niues p/

Adde quod ascribi factis: pcerūq; tuisq;
Se facit: & titulo coniugis uxor obest:
Atq; aliquis Pelia de partib; acta uenenis
Imputat: & populū q sibi credat habet.
Nō hāc Aesonides sed filia Phasis Octa:

Aurea phryxæ terga reuulsit ouis.
Nō pbat Alcimene mī tua: cōsule matrē
Non pater: a gelido cui uenit axe nurus.
Illa sibi a thanais: scythicæq; paludib; ūdā

Quarar: & a patria phasidis usq; uirū.
Mobilis aesonides: uernaq; incertior aura;
Cur tua polliciti pondere uerba carent:
Vir meus hīc ieras: cur nō meus ide ēdisti:

Sim reducīs coniūnx: sicut euntis eram;
Sī te nobilitas: gnerosaq; numina tīgunt;
En ego minoo nata thoante feror
Bacchus auus: bacchī cōiūx redimita coro

Præradiat stellis signa minora suis: na.

peruā. Thanais: a pīa uirupar medea. thanais fluuius scythiæ: oriū ex ripheis mōtib; licet id alii plegāt imergit in meotidē paludē. Vndā palustris: Nā scythia ex magna pte palustris est & ualde aquosa multosq; hēt fluuios. In certior: cōstātor. A uerna: nulla āni pte icertiores spī rāt uēti q; uere. Si te nobilitas: cōmēdatio a genere. Thoante minoo: minois nepote. Nā ex ariadne minois & baccho natus est thoas hypsipheiles pater. Coniūnx redimita corona: ariadnā significat cui bacchus coronā dedit narratiuius: q i cōelo uisū nouē cōspicua syderibus. Præradiat clariore lucere facit. Signa minora: minus lūcētia: engonasin intelligit cui contigua est corona quā maxime lūcet. ut germanicus scribit in aratheo carmine. Cicero i arato scribit: Hic illa eximia posita est fulgore corona.

CVBER. **A**dde: adduxit eā i odiū: nūc adducit i iudiciū: amīcēs q ea q theseus fecit. medea sibi oīa attribuit. Adde: supradictis uitiis. Ascribi: ānumerari. Proceps: castoris pollucis. Herculis: & ceterorū herōū q tecū fuerūt i rapiēdo uellus aureū: sūt āt pceres teste Seruio Capiteilla trahunt. nū & emīnētiore uiri pceres dñt. Et tuis. s. factis. Obest: nocet. Titulo cōiūgis. i. laudibus tuis: q nō tibi: sed ipsi uult ascribi uictoriā tuā. De ptibus: Pelia: nō itel ligam de thessalia: sed de his q peliā fauēt: nā ptes dicūt: q diuersis fauēt: unde Lucanus: Hāc faciēt partes & c. par tes romanos appellauit quorū alii Pōpeio: alii cæsari faue

bant: unde dicimus Cice. fuit de partibus pōpei. i. q pōpeio fauit: hoc āt pluribus uerbis dixi: qā multi male i terprant ut dicant de partibus peliæ. i. de thessalia. qñ iason nō ē ēt ipse thessalus: sed partes dixit: qā alii iasor nī alii peliæ fauebāt. Imputat: assignat & attribuit. A facta: fate. i. uictorias tuas. Venenis. i. icātatiōibus & hārbis medea: & dicit te uicisse eius auxilio. Populū: maximā partē thessaliæ. q credāt sibi ita ēē: ut dicit: & ita minoris æstimer uirtutē tuā. Nō hāc ponit uerba: q dicit ille fautor peliæ. Aesonides: iason nō reuellit nō abstulit: & bene reuellit: quia fuerant affixa tēplo Martis phryxo ut supra diximus. Hāc: dycticos. i. demonstrātis: iason. n. porta uerat in thessaliā. Reuello aut & reuulsi & reuelli. Ver. in buc. Cynthius aurē uellit & admonuit: & in iii. aneidos: posteq; a carmīe uellit. Sed phasis. i. medea legīt aut & phasis: & phasias si phasis breuiatur pp uocālē sequētē prima syllaba huius dictiōis Aetæ q erat longa diphthongo: qd placet magis: si uero legat phasias abicietur una syllaba in medio: qd minus placet: & rarius reperitur. Non probat: dicit hanc famā non placere his qui amant ipsum iasona. Consule. i. interroga: quid sibi uideat. Nō pater. s. probat. A gelido axe. i. a regione septētrionali: nam colchi in regione frigida sunt. Illa. q. d. non ē qd ipsa Barbara debeat quærere maritū i uestris regionibus: sed in suis quæ eius moribus conueniunt. Thanais fluuius scythiæ: qui Europā ab asia diuidit. Paludibus undā scythicæ: puto itellexisse mæotidem paludē in quam & aliæ aquæ multæ scythiæ: & ipse Tanais influit. A patria phasidis. i. a colchi: ubi ē phasis fluuius: unde phasiani delati ad nos nomē acceperunt. Mobilis: mutabilis a mouēdo. Incertior: cōstātor. Aura uerno. i. uento ueris: nam uere nunc uēti flant: nunc aer ē quietus. Pondere. i. effectū. Polliciti. i. promissionis. i. cur non facis: quod promissisti? Vir meus: Ecce commemorat promissionem iasonis: quam supra uidimus his uerbis. Abstrahor hypsipheiles: dēt modo fata recursus. Vir tuus hinc abeo: uir tibi semper ero. Non meus: ut promiseras. Reducis: rui reuersi. Sicut eram. s. coniūnx. Euntis. i. abeuntis. Si te nobilitas: laudat se ab his quæ possunt amorem conciliare: & primum a nobilitate. Tangunt: mouent: delectant. Thoante minoo. i. nepote minois: possessiuium p patronymico: fuit enim thoas filius bacchi ex ariadne minois filia Bacchus auus. s. paternus. Bacchi coniūx: sci licet ariadne auia mea. Redimita corona: quam bacchus eam ornauit: cum i cōlum rapuit: & sydus fecit quod coronam appellauit: de quo Vergi. primo georgi. Gno hāq; ardentis decedat stella coronæ: hanc autem coror nam cum Venus a Vulcano marito in donum accepisset. postea donauit ariadnæ cum nuberet baccho: quam ut diximus. Bacchus etiam in cōlum translatus habere uoluit: ut ipse in iii. fastorum dicit. Sintq; tuæ faciam tecum monumenta coronæ: Vulcanus ueneri quam dedit illa tibi. Præradiat: splendore uincit: suis stellis: nam Bacchus nouem gemmas coronæ ariadnes mutauit in nouem stellas: ut fastorum libro tertio dicta faciūt: gēmasq; nouem transformat in ignes. Aurea per stellas nunc micat illa nouem.

CANTO. Dos tibi lenos erat: comendatio a fortuna. Ingeniosa: fecunda. Lucretius Dædalā errā dixit. Me quoque qd tales: Nō dotales legēdū. Sed qd tales: poteras inq̃ & me habere q̃ digna sum iter meo. maiores an/numerari. Prole gemellā: comendario a fecunditate: peperit: ut diximus hypsiphile ex iasone uno partu gemi/ nos. **Thoantē & eunū:** q̃ in bello thebano sub adraſto militarunt: Lucia: iunōe. Parturiētibus peſti: & partus i lucē effert. Cognosceris illis: te referūt. Excludit ſuſpitionē. Fallere nō norūt: ut pater nō ſunt p̃didi: licet habe/ ant cætera. Legatos ferēdos: quoniā p̃p̃ ætatē uenire non poterant: comiſeratio ab ætate. Pene iqt ad te iſtantes miſi: ut te mihi cōciliaret. Tenuit uias: p̃poſitū iter diſtulit. Nouerca ſæua. Medea q̃ nouerca ē & ſæua. Medea timui: ampliſcatio ex noie: tñ inq̃ medea habet plus ſæ uitia q̃ nouerca. Spargere q̃ fratris: ſæuitiā arguit. Abſyr thū medea fratrem. Pacuius ægialē appellat quē Ouid. la ceratū a medea ſcribit i pōto apd urbē q̃ a ſaſto Thomos appellat: i ſuſtra dilaniatū: ut iſequētē Eetā fraterno fu/ nere: remoraretur orpheus uero anteq̃ e colchide ſoluif/ ſet medea abſyrthū fratrem ſecuiſſe: & i mare piectum Ne/ reides ad abſyrthidas iſulas deruliſſe: q̃ ſunt contra Dal/ matia. Strabo & Plinius apud has iſulas diſcerptū cōtē/ dūta quo ſūt nūcupatæ. Per agros: thomināos: ut Eetas iſpiceret. Meis pignoribus: quoq̃ ē nouerca: ſi fratrem pe/ mit: nō parceret meis natis. Hāc tñ o demēs: contentione uti: q̃ ex cōtrariis cōſtat ſententiis: ſingula ſingulis cōfe/ rēs. Eſt & altera q̃ ex uerbis celeriter relatis cōſtat. **Ab/ lata:** oī cōſilio & prudētia deſtituta. Turpiter illa uirū: p/ cadē & nefas. Thæda pudica: legitimū cōiugiū: facē i nu/ ptis pueri maritimi & patrimi ſerebant. Prodidit illa pa/ trē Eetā: cui rapuit uellus aureū: illū meleager in pugna/ trucidauit: q̃ in littore cū ægonautis eſt orta. **Thoāta:** patrē thoantē a cæde liberaui: cū lēniades uiros omnes/ trucidāſſent. Colchos patriam ſuam: ſunt colchi ſub cau/ caſeis montibus moſthycis iundū.

CVBER. Dos: addit ē dotē. Lēnos: iſula mea. Terra iſe. i. fertilis: & natura bona: nā geniu & natura ē de ter/ ra dī p̃ ui & poſſibilitate: unde & Oui. li. iiii. ſaſtog. Frigi/ da carſolis nec oliuiſ apta ferēdis terra: ſed ad ſegetes in/ genioſus ager ergo nō legat iſe gēnuoſus: ut a q̃būſdā ma/ le. Me quoq̃ qd ra. melius legiſ res tales: ut ſit ſenſus iter/ tales reſ. i. iter nobilitatē & dotē & ſimilia: nō debes me ſp/ nere. Nūc ēt peperit. laudat ſe a ſecunditate: q̃ ſolet eē grata/ maritis. Gratatē. gratulare. Ambobus: mihi & tibi. Au/ ſtor. i. ſ per quem eram grauida. i. tu. Dulce: nō moleſtum: q̃a ſi uxor amat maritū. licet graue ſit ferre peritum/ in utero: tamē fert libenter p̃pter maritum: cū uidet eſſe gratum. Quoq̃. ēt. i. p̃ter hoc qd peperit. Tū etiā ſcelix/ qa nō unū: ſed geminos peperit. Thoātē. i. & Eunatū. i. Lucia: dea ptus: quā eādē iunonē eſſe uolūt: ut Te/ rētius. Iuno lucina ſer opē. lucina at appellat uel a loco: q̃ erat ſub eſquilio mōie: ubi de ſecunditate mulieres re/ ſponſa acceperūt: ut oſtendit Ouid. li. ii. ſaſtog. uel a luce in quā pueros naſcētes deducere dicit: & idē ē auſtor/ loco ſupradicto. Grata lucia dedit hāc tibi noīa lucis. Aut qa principiū tu' dea lucis hēs: hāc grāce dicit tichya/ Oui. li. ix. met. p̃poſitā timidis p̃rientibus ilithyia. Fauēt: dante mihi p̃riedi ſaculārē. Pignora. i. filios. Illis. i. p̃ illos. i. ſi q̃s uideat illos uidet te uidere. Fallere: ſicut tū. Cætera p̃ter cognitionē fallendi. **Patris.** ſ. tui qui es/ eorū pater. Legatos. q̃ ſi nūcios. Pro matre. p̃ me. Tenhit: i. p̃ediuit. Cœptas: i. ſtitutas & propoſitas. Plus nouer/ ca. i. crudelior crudeli: nā cū oīs nouerca ſit crudelis: ipſa eſt pluſq̃ nouerca. **Faciant.** i. conueniunt. Spargere: argumētū & a maiori ad minus: ſi inq̃ tam fuit crudelis: q̃ potuerit interficere fratrem ſuum nūquid parceret ſi/ liis meis. q̃. d. minime: nā cū fugeret cum iasone: ut patrem inſequentem retardaret: fratris ſui abſyrthi mēbra/ dilacerauit: & uariis locis ſparſit: ut pater occupatus in eis colligendis deſiſſet ab inſecutione. Is locus tomos/ i. ciſio diſtus eſt. Ouid. n. in triſtibus ſcribit. **Inde loco nomē Tomos eſt:** qa dicitur illic Membra ſui fratris/ ſubſecuiſſe ſoror. Parceret: i. interrogatiue. q̃. d. nō. Ab lata: capta. P̃poſuiſſe toro Hypſiphiles. i. maluiſſe eā uxo/ rē q̃ me. **Turpiter:** adducit eā in cōtēptū eius impudicitia cōmemorans. Virgo: ad ætatē retrulit. Virum. ſ. te/ turpiter: qa id fecit clā patre ſuo. **Thæda:** pro nuptiis ponitur. Prodidit: decepit: qa ſauit tibi: q̃ eius res eras/ rapturus: & eo inſciente auſugit. Rapui: liberaui. Thoāta: patrē meū ut ſupra diximus. Deſeruit: qa fugit. Ha/ bet: tenet me: qa remanſi in patria ſicut honeſtas decet mulieres. Quid referam: male legitur qd referam: cum le/ gendū ſit: quid refert: nam poſtea q̃ cōmemorauit hypſiphile probitates ſuas: & medea flagitia: dicit quid tñ re/ fert quod ego ſim proba: & ipſa flagitioſa: ſi plus poſſunt ſclera q̃ probitates: & hāc uera ſectio. talis eſt etiam/ ſenſus apud Ouid. in. ii. met. Quid tamen hoc prodeſt ſi diro ſacta uolucris Crimine Nyctimene noſtro ſuccel/ ſit honor: ergo quid refert. i. quid prodeſt: ſi ſclerata Medea uincit piam. ſ. me: & eſt dotata ipſo crimine: i. deſt/ ſi a te extimatur habere ſatis magnam dotem: quia eſt uenefica. Emeruit: ſcilicet per crimina & ſclera ſua.

CANTO. Lemniadū facinus culpo: quæ una nocte uiros peremerūt: hæ nominantur pelyxo Caropē mō
niū quattuor natos patrē & fratres. Gorge. Helimum. Mirmidone. Cydon. Creneum. & Giam. Popea. Cide
mon filium purgat crimen p cōcessionē. Dolor: idignatio dolebant lēniades: uiros thraces seruas adduxisse: q
bus oblectarentur. Dic age: si uentis hæc adulatio nō sine stomacho est. ¶ Iniquis: tuæ uoluntati aduersis. Co
mes non nominat ob dolorem. Hiscere nempe tibi oprasses: ut terræ hiatu absorbereris: ultima impræcatio ē
cum terram hiscere optamus. Quo uultu: quæ audacia. Ipse quidem per me tutus: in te non seuiſsem: licet cul
pa non uaces. ¶ Pellicis. Medea: impleſsem: fœdasse. Quosq; ueneficiis abstulit: Iasonis uultus intelligit fœ
dassem me de medea sanguine. ¶ Abstulit: a me abegit.

Lemniadū facinus culpo: nō miror iason;

Quæ libet iratis ipse dat arma dolor;

Dic age: si uentis ut oportuit actus iniquis;

Intraſſes portus: tuq; comesq; meos.

Obuiā exiſſem: fœtu comitata gemello;

Hiſceſ nēpe tibi terra rogāda foret; res:

Quo uultu natos: quo me ſclerate uide:

Perfide. quo precioſ: q̄ nece dignus eras:

Ipse quidē per me tutus ſoſpeſq; fuiſſes;

Non quia tu dignus: ſed quia minis ego.

Pellicis ipſa meos ipſeſſe ſanguine uultus.

Quosq; ueneficiis abstulit illa ſuis.

Medea medea forem: quod ſiquis ab alto:

Iuſtus a deſt precibus iupiter ipſe meis.

Qd̄ gemit hypſiphyle leſſi quoq; ſuccuba

Mœreat: & legiſ ſentiat ipſa ſuas. noſtri:

Vtq; ego deſtituor cōiunx: materq; duor;

A totidem natis orba ſit illa uiro.

Nec male parta diu teneat: peiuſq; reliq̄.

Exulet: & toto quærat in orbe fugam.

Quā fratri germana fuit: miſeroq; parenti;

Filiā: tam natis: tam ſit acerba uiro.

Cum mare: cū terras cōſūperit aera tētet:

Erret inops: expēs. cæde cruenta ſua.

Hæc ego cōiugio fraudata Thoantias oro:

Viuite deuoto. nuptaque uirq; toro.

hortantis ordo eſt. Age dic quo uultu uideres natos: & me ſi tu actus uentis iniquis intraſſes portus: & ego ex
iſſem obuiam &c. Hiſcere: per parentheſin & interpoſitionem legendus eſt hic uerſus. ¶ Terra: ore: roganda
a te. Hiſceret: iſt eſt ut hiſceret & ſe aperiret tibi. ut te absorberet potiſſimum aſpectum mentis quā deceperas ui
deres cum adultera tua. Quo. iſt eſt quali. Quo præcioſ: iſt eſt qua pœna. ſic Terē. Ego præcium ob ſtulticiā fero.
Iuuenalis. Ille crucis præcium ſcleris tulit: iſt eſt pœnam. Qua nece. q. d. crudeliſſima. Ipſe: tu. Per me: iſt eſt quā
tum ad me pertinet: quia nihil nocuiſſem tibi. Non quia tu dignus: ſcilicet ſis eſſe tutus. Sed quia ego mitis: iſt
eſt clæmens: quæ neſcio nocere. Pellicis. Medea. Sanguine ſuo: quia dilaceraviſſem eiſ uultus. Quosq;: iſt eſt
uultus: ſcilicet tuos. ¶ Quos abstulit ueneficiis ſuis. i. quos ſuis incantationibus cepit: ut ſupra. Colchiſq; abla
te uenenis. ¶ Medea medea: proprium nomen pro appellatiuo poſuit iſt eſt medeam pro crudeli. Quod ſi qd
impræcatur Medea eadē quæ ipſa patitur: ut ira aliquando priuetur marito: ſicut ipſa priuata ē ab ea. Si iuppi
ter &c. iſt eſt ſi iuppiſter iuſtus exaudit præces & uota mea. ¶ Succuba: concubina ſcilicet Medea. Mœreat: ſicut
quod hypſiphyle gemit: iſt eſt id quod ego doleo: ſcilicet mihi eſſe ereptum maritum. ſuas leges: quia qui alii
facit iniuriā: dat quodāmodo leges ſibi quoq; inferendi iniuriā. Vtque ego: optat ut medea iam facta ma
ter de iafone poſt filios ſuſceptos ita relinquat ab iafone: ſicut ipſa relicta fuit. ¶ A totidem natis: iſt eſt poſt
totidē natos. i. poſtq; duos filios ſuſceperit: quod qd̄ ita ei accidit ſicut impræcata ē. Male parta: male quæſita:
ſecundum prouerbiū & dictum cuiuſdam poætæ: male parta male dilabuntur. Peius: q̄ ſcilicet acquiſuerit:
Exulet: expellatur ex patria. ¶ Quam fratri: ut terreat iafona impræcatur etiam ut Medea ſit ei & filiis eiſ cru
delis: ordo. illa ſit tam acerba natis: iſt eſt tam crudelis mater: & tam acer uiro: iſt eſt tam crudelis uxor tibi

marito suo: quā. f. acerba germana. i. soror: fuit fratri absyrtos: quā ab ea supra diximus fuisse dilaceratū: & quam acerba filia fuit misero parēti. Quē pdidit: cui iterfecit filiū. Aera. i. pret. i. uolēt p aera: qd qdē Oui. scri. fecisse: li. vi. meta. Quā nisi pēnatis serpētibus islet i auras. Nō exēpta foret pēne. Erret: uaget: & eat huc illuc. Expes: si / spe. Cruenta sua cāde. i. quā se ipsam iterficiat. Ego thoantias. i. hypsiphele filia Thoantis. Nupta: o medea. Vir. Idest o iason. Viuite: diu manete. Deuoto. i. execrationibus & infelicitatibus pleno. Finis fuit qd iason nūq̄ recepit ipsam hypsiphele: sed cū cognitū fuisset a lenniadibus quod duos filios masculos ex iasone susceptos cōtra leges suas ali faceret & ad suppliciu psceret: illa accepta nauicula fugere parabat: sed cōpra hēsa a piratis data ē dono lycurgo regi. Nemea. qd cū eius filium Ophel tē nutriet & redeūtibus a bello thebāo regibus: & i Nez mea sylua pene siti pereuntibus cū ab eis rogata fuisset: ut langiā fontē eis ostēderet: & ab adraſto argiuorum rege interrogaret. quā nā eēt: dum ad oīa respōdet diutius morante puer quem iter herbas floresq̄ ludētē reliq̄rat a serpente interemptus est: ueg. a filiis Thoante & Euneo: qui cam adraſto erant: cognita est eē eorum mater. Quā obrem cū lycurgus audito casu filii cam quererēt ad supplicium a regibus & filiis auxilio implorato liberata est. Quid postea de ea fuerit non legi. Medea uero post duos filios ex iasone susceptos ab eo repudiata est: superinducta uxore Creusa filia Creontis Corinthiorum Regis. Medea ulta mariti iniuriam Athenas fugit: ubique Aegeo patri Thesei nupsit: & ex eo suscepit Medum filium a quo postea Media regio dicta est: eiq̄ pēne omnia uenerunt quā impracata est Hypsiphele.

In septimam epistolam argumentum.

CANTO.

Vppiter ex Io Inachi filia gēuit Epaphū: ex Epapho & Cassiope: Belus priscus & lybia nascūt ex Be / lo Danaus ægyptus Agenor: hic cū phœniciæ iparet: filias Thageta & Europā: filios ciliç & cadmū & phœnicē. Cilyx cilyciæ nomē dedit. Cadmus missus ad q̄rēdā Europā: filios Boetia cōsedit: & illo tpe Cadmeam urbem cōdidit: quam postea Thebas nuncuparunt: ut tradit Thucydides ex phœnice phœnicia nūcupata ē: a quō nascit Belus alter metres cognominatus. Metres Pigmaliōnē: annā. & Dido: nē. Pigmaliō pater i phœnicia regnū successit. Dido Sicharbæ nupsit: quē Ver. Sycharū appellat: is. n. erat ex pli neste phœnicis filio genitus. Phœnicū ditissimus. & sacerdos fuit Herculis: qd honor erat apud phœnices maximus. Pigmaliō igit tātis opibus inhians sicharbā clā trucidari fecit. Dido ut i somnis a marito admonita tradit: sublatoq̄ igēti eius thesauro in lybiam cū sorore. Anna celetiter adnauigauit. Vbi ab Hiarba Hāmōis filio Numidag rege empto solo quātū circūdaret taurino corio: quē in minutissima secuit lora Vrbē carthaginem cōdidit: annos post captū illū cētum sexaginta q̄tuor: ut rectius supputarūt. qui temporū rationē tradiderunt. Cōstat iō ad didonē Aeneā nullo mō puenire potuisse: qd tertio anno post troiæ excidiū: ut Cassius Emia: Democrates: & alicarnaseus Dionysius scribunt: in latio cōsedit. Inito igit cū Latio coniugio. Messalla licet æneam i aphricā regionē delatū scribat. Dido tū silētiō pterit. Sed latinoq̄ primus hūc amorē Ennius cōmētus ē: scīpiō's supioris gesta suo carmine cōplexus ē: quē dēide sequuturi latini poetæ nanibus cōfractis æneā naufragū ad Didonē delatū tradiderūt: susceptūq̄ eius hospitio & thalāo. Demū Mercurii iussu i italiā nauigasse. Dido qd ardentissimo flagrabat amore de morte deliberans ad æneam scribit. Epistola hæc multum acrimoniæ hēt & q̄rela: scribit. n. moribunda ad eum: quem nouerat mortis causam præbuisse. Sic ubi fata uocāt udis abiectus in herbis. De morte deliberasse similitudine indicat: idq̄ poetis magis qd oratoribus cōuenire arist. scribit. quis & oratores similitudine utantur. Nam Democrate nutritibus oratores cōtuli: qd deuorato cibo pueros salua iungunt: Pla. quoq̄ i republica canibus similes dixit esse: qui mortuos spoliāt. Canes. n. de morio lapide proiciētēs nō lædunt. Albus olor cōci. Cygnog: narrat in morte flebilis cantus. qd Pli. falsum esse uidetur. Ad uada mæandri: mæander a celenis collibus effluens iter milerum & parienē phrigiā. Carā: Lydiāq̄ distermiat i quē influunt amnes Marsias. Orgas. Cap. & Lycus flexuosus est: quod ei accidere scribit Stra. quoniā multū limi accipiat: & modo in hanc mō in illam ripā deiiciat. Cygnorū multitudo tradit stabulari in ripis mæandri. Ad asiam plaudem caicum amnem Caustrum & padum. Propertius. Olorigerum caistrum dixit.

Sic ubi. lio Troiaq̄ oīa græcis euerſa æneas ueneris & anchisæ filius patriā reliquēs cōstructa classe apud antandru ciuitatē se mari credidit: cū pte & ascāio filio: & diis penatibus & multis troianis q se eius nauigatōis cōites & socios pbuerāt & primū qdē i thraciā delatus ē: ubi Aenū oppidū cōdidit: ut multi putāt. Mox pdigiis ter ritus & uoce polydori crudelissime a polimnestore thracū rege iterfecti admonitus: ut ide fugeret: delū tenu / itulic accepto ab apolline responſo errore priis male iterptatis responſum cycladas iſulas pteruectus ad certam uenit quā fatalē terrā & ab oraculo pdictā anchisæ crediderat: ueg: cū ibi pestilentia laboraret a diis penatibus i ſōnis mōitus ut discederet ad strophadas delatus ē iſulas: ide pteruect? maritia græciæ: apd Epig: susceptus est heleni hospitio q troianus & priami filius illic pyrro successerat i regno: ide pfectus Calabriā tenuit ex q̄ stati discessit territus aduētū Diōedis. nauigauitq̄ usq̄ ad Scyllā & Carybdi: q̄ sunt i mari siculo Aetnæ uicinæ. in de uēto agitatus circūita maxia parte Siciliæ Drepanū uenit: ubi ut Ver. uoluit: patrē amisit: quo i sicilia sepul to & honoribus pbitis: donatus ab aceste troiano: q in sicilia regnabat: uino & ceteris necessariis. di. cessit. ut in italiā ueniret: quā sibi fatis. dari & a creusa uxore & ab oraculo reperto in delo: & ab heleno intellexerat: tēpe / ſtate maris: & ui uētoq̄ agitatus in lybiā delatus ē: uigiti nauibz dūtaxat submersa forte p ea tempora. ut Vir gi. sinxit. Dido qd ex tyro phœniciæ fugerat marito suo ſicheo a pigmalione ipſius fratre interfecto metuens: & ipſa fratris ſauiciā & auariciā i terra lybica urbē nouā Carthaginē cōdebat: ēpto ab hyarba rege solo q̄tū po

terat taurino corio circundere: quo lecto in munitissimas corrigias intentum id extendit: quod occupauit fladia duo & uiginti: quo spatio urbem condidit. Ad hac igitur Didone quum Aeneas uenisset cum sociis: ab ea urbe & hospitio exceptus est liberalissime. mox etiam ab ea amatus cum illa concubuit: cumque ibi moraretur: ad monitus ab Anchise patre in somnis: & a mercurio ab Ioue missis: ut inde discederet: & fatale terram perceret. Ausus reginam dicere: cum clam abire pararet regina Dido presentis postquam frustra precibus fatigauit Aeneas: fingitur ab Oui. hac epistola ad eum scripsisse: qua nunc reuocare eum a proposito nauigandi: arguens ab honesto & tuto. ab honesto quidem: quia non deceat eam deserere. a quo hospitio sit exceptus & oibus rebus adiutus. & cui fide dedit a tuto: quia

Alloquor: aduerso mouimus ista deo:

Sed meriti fama. corpus: animusque pudicum

Cum male perdidimus: perdere uerba leue est:

Certus es ire tamen: miseramque reliquere dido:

Atque idem uenti uella fidemque ferent.

Certus es Aeneas cum sociis solvere naues:

Quaque ubi sint nescis Italia regna sequi.

Nec noua Carthago: nec te crescentia tagunt

Moenia. nec scapto tradita summa tuo.

Facta fugis: facienda petis. quare da per orbem

Altera quaesita est altera terra tibi

Vt terram inuenias. quae tibi tradet habendam:

Quis sua non notis arua tenenda dabit?

Alter habet? aor tibi restat: & altera dido:

Quaque iterum fallas: altera danda fides

Quando erit ut cõdas istar Carthaginis urbem:

Et uideas populos altus ab arce tuos:

Omnia si ueniãt: nec te tua uota morantur:

Vnde tibi quae te sic amet uxor erit:

Vror: ut inducto carata sulphure tædæ:

ci latine maluit. Fabio tamen placet latinam rationem sequi: quousque patitur decor. Fidei quoque de promisso coniugio dedisse commentabatur. Italia regna. ecce difficultate: ea inquit sequeris: quorum noticia tibi non est. Nec noua Carthago. proponit presentia ut difficultate augeat futuro. Lybica. Carthago significat. de qua multa Strabo commemorat. libro ultimo. Quaque. Carthaginem in hispania: quam Asdrubal condidit: ut poena Carthagine excluderetur: noua perpetuo epitheto dicimus. Summa: quicquid erat potestatis. Facta. condita Carthaginem. Facienda: eam urbem intelligit: quae in Italia se conditurum Aeneas fato praedicabat. Non notis. peregrinis Ab arce. Carthaginis. Arx Carthaginis byrsa appellata. Vxor. hoc ob Launiam dixit: quae Turno erat pacta. Vror: ut inducto sulphure. Lychma intelligitur: quod ex inducto sulphure ad suscipiendum ignem conficiunt: celerius ardere: quod sunt ex quarto sulphuris genere.

VBER. Mouimus ista. tibi precibus fecimus deo aduerso. in nobis irato & non fauente. Ioue. Demosthenes. Deus ille aduersis genitus. quod maiora perdidimus: possit et perdere leuiora. uerba frustra fudere. Famam laudem. Meriti. beneficium mei tibi. Corpus. a te uolatum. Leue. facile. Certus es. i. deliberasti. Feret auserit. Fidei. quam mihi dedisti: quam tu et tecum quae mihi seruabis. Cum sociis. scilicet nubiali. Soluere. proprie dixit. nam naues dicuntur solui cum a litore mouentur. Arius in Achilleide. Soluerat oebalia classem de littore pastor. Dardanus. dicit ergo. deliberasti & naues & nuptiale. quod mecum feceras: tecum abducere. Quae ne. ubi sunt: quia solu audita non aut uisa sunt tibi. Noua aut allusit ad significationem nominis: quia ut Seruius dicit. Carthago lingua poenorum noua ciuitas dicitur: aut re uera quia tunc noua fiebat. Verg. aen. i. Surgente: noua Carthaginis arce. Tradita. commissa. Tuos scilicet tuae praeterea regibus datur. Facta. dissuadet ab utili. Facta sunt. quod est imprudens. Quare da. ordo est altera terra. Italica est quare da. Altera. scilicet haec quam tibi dedi. Est quare da. i. i. parta tibi. Vt. i. qui. Habendam: possidendam: & habitandam. Quid. quod. nullus. Tenenda habenda: ut Tyrii tenere coloni. Alter amor. quem fortasse nunquam iuenies. Tege. secundo: sicut mihi data semel sefellisti. Quando erit. quod. nunquam: aut tardissime. Cõdas. aedifices. Instat. ad similitudinem est aut ut uoluit Seruius nomen indeclinabile: & uotandum nunquam propositione apud idoneos ei proponi. ut istar motis equis: & Oui. genis lachrymae fluminis instar eunt. Et uideas. subaudi: quoniam erit. Tuos. tibi subditos. Oia. supradicta. S. uis. Veniant. i. eueniant & contingant tibi. Morent. tardent. & impediunt. Vnde erit. quod. ex nullo loco inuenietur. sicut ego amore. Vror: per quasdam similitudines demereat uim sui amoris erga Aeneam. Vror. i. ardeo. amore tui. Inducto. supposito. Cerata. illita. Thedæ. spes arborum quae se liquore emittunt sunt autem ut dicit Plinius flammis: luminibusque sacrorum gratæ.

CANTO. Male gratus is est qui accepta beneficia non pensat. Surdus: quoniam commemoratione beneficio-
rum non mouetur. Non tamen Aeneam: uitia infectat: non hominem: perfidiam inquit odio prosequor. non
Aeneam. **Q**uesta peius amo qrimonia amoris auget animi. Parce uenus nurui pietate arguit. Nurui. de ip-
sa loquitur: quae culpam sub coniugii nomine texerat. **P**arce Aeneas anchise & Veneris filius. **A**mor: cupidi-
dinem significat: q Marte & Venere genitus tertia antiochus nuncupatus tradit. **C**uius tuis: amoris militiam se-
quat. Ouidii commentum est: ut amorem militiae esse similem amoribus enarraret. **A**tr ego: philologia in Aenea
saeculitatem arguit: aut duras cautes: aut mars illum genuerunt. **N**isi fallor. **Q**ue cepi amores: amantes facile credunt
ideo in metamorphosi. Crudelis res amor est. Mater: iam
ea est ut ipse amet. Plauti snia est non uero inquit te ama-
re: quidam qua ametur gratia: sed ille ad precum. **A**bia
amorem materiam refert. Imago: quae gratia. **A**bia
exprimebat. **A**b ingenio: facilitate. **D**ido: dea uisus est
Mater facilis est: ipse durus. **E**t lapis: ante enim montem
Vergilius confingit. Nec tibi diua parens generis. **D**ido
dandus auctor. Perfide. sed duris genuit te cautes: non
rens Caucasus. hyrcanetq: admorunt ubera tygres.
Quo fugis: periculorum commemoratione periculum au-
get. **A**deo sauius es: ut me per summa pericula fugis. **E**lyes
tempestas. Vergilius. Vincit hyems. **C**assior: quam mi-
or. Quod non mediteris inique. non putat id nisi per fir-
mulationem dictum. **E**xerces preciosa: cum itoma. non ne
enunciatum est. **C**onstantia magno: emendata: capis
ris periculo: & uita discriminis. Iam ueti ponet ab inuiz
nentibus Aeneam a cursu laborat reuocare.
VBER. **R**efert. representat. Vir. illi absens obfentem
auditi uidetq. Ille. Aeneas. loquitur at de eo tanquam de
tertia persona. **S**urdus. non respondens. translatio ab eo
qui auditu caret. **E**t quo. i. talis quo ego debeam uelle
carere: & esse sine eo. **S**i non. i. nisi sim stulta: quia stul-
tus est qui eo non uult carere: cum intelligit sua beneficia
non esse grata nec se ad eo amari: tamen quia dixerat eu ta-
lem esse: ut deberet uelle eo carere: remouet a se suspicionem
odii dicens. **N**on tamen infidum. scilicet esse Aeneam.
Questa. id est licet lamentata de eo. **A**mo peius. amo uehe-
mentius. Teren. Quo minus spei est: eo magis amo. **P**ar-
ce. conuertit sermonem suum ad uenerem & cupidinem
ut Aeneam in amoris castra compellant. **N**urui. i. mihi
qua sum nurus tua: na sum uxor Aeneas filii tui. **A**mor.
Cupidus. **F**ratre: scilicet Aeneas. nam ambo estis filii ue-
neris. **M**ilitet: uersetur: & proprie dixit. Nam ut inquit Ouidius in libro primo amorum. Militat omnis amans:
ut debet fratri cupido. **A**ut ego. scilicet militem in tuis castris: subaudiendum est. uerbum. **Q**uae co-
pente ex quo eum uidi & audiui loquentem. Vergilius. At regina graui iam dudum saucia cura: Vulnus alit
uicis & caeco carpitur igni. **N**eq. n. dedignor. parenthesis est. Ille. Aeneas. **M**ateriam. fomentum nutrimen-
tum id est respondeat meo amoris: nam cura amorem significat: ut ex uersu Vergilii supra scripto patet. dicitur:
autem q corurat. **F**allor: id est frustra hoc cogito & peto: ut meo amoris respondeat. **L**astatur: id est laudatur
uel ostentatur ab eo. **M**atris: probat quod dixit. dicit enim eum omnino esse contrarium Veneri matri suae.
Dissidet. discordat. **I**ngenio. natura: quia Venus est mollis & placabilis. Aeneas uero durus & inexorabilis.
Te lapis: haec supradicta dixit tanquam de tertia persona nunc conuertit sermonem ad ipsam nimiae duri-
ciae Est at tota haec emulatio uirgiliana: in quo Aeneas. ubi Dido loquitur. Nec tibi diua parens. generis nec.
Daxdanus auctor. Perfide. sed duris genuit te cautes: horrens Caucasus. hyrcanetq: admorunt ubera tygres.
Innata: id est genita. Robora. arbores. Sauias ferax: ut tygres: ut ursae: aut leonae. **A**ut mare. s. genuit te. **Q**uae
le uides non tranquillū sed procellosum. quale nunc uides. **A**gitari. moueri. **Q**uo: id est per quod mare. **T**a-
men paras ire. s. cum ita agitur uentis. **Q**uo fugis. contumeliose dixit fugis. unde ipse apud Verg. respondet:
nec finge fugā. **O**bstat: impedit te. **H**yems mihi gratia profuit. si tu tua sponte non uis mihi hoc munus praesta-
re ut: aut maneat: aut differas fugam tuā: salte facias hoc necessitate tepestatis. **A**spice. demonstrat e magnitudi-
nem tepestatis. **C**oncite comoueat. Sine. pmitte. **M**e debere. Me esse obligatam. **P**rocel. is. tepestatibus: & i-
petuosis uentis. dñr aut quasi percellat a percellendo. **I**ustior tuo animo: quia uult reddere gra-
tiam mihi bñ mereti cum uult te apud me retinere tu at qui accepisti bñficiū non uis reddere gratiam. **N**ō
ego sum. dicit Aeneas non debere se obicere piculo mortis pp ipsam: dum uult eam fugere. ordo eo iniq. **N**ō
sum tanti ut pereas. i. p. ire uelis dum fugis me. **P**er longa freta. **Q**uod. i. quā rē. **N**on me. nō cogitas. **E**xer-
ces. sensus est si hēs me odio & pp hoc pui facis obicere te morti: haec tua odia sunt nimis magni pccii & nimis ca-
ra & constantia magno: quia constant tibi uita: quae est res magna.

Vergilius

Vergilius

CANTO. Cæruleus triton. Tritones nō sūt fabulosos Plin. scribit: sed uisos ab Vlyssponēsisbus regnante Tyberio ob id in urbe missa leg. in oēs filios Neptuni & Salacia scribit Varro. Ad sūma æquora: cū numina enatant: tranquillatis ē indicium: sicut papinius: armigeri inq̃ tritones: eunt scopulosq; ceta. **Robora.** Robur ē genus q̃ cu paulo durius: ut scribit Plinius. Quid si nescia. i. dissimulatio ab experientia. **Insana: procellosa: Retinacula:** q̃ & horæ dicunt a Fabio. **Tristitia:** incōmoda ultra naufragiū. Nec uola fidem: a numinibus nauigationē dissuadet. Tētantibus æquora. nauigare audētibus p̃st p̃fidia. **Quia mater amorū.** duas Veneres & tres amores fuisse Cicerō in libro de nat. deorū scribit. primum a Mercurio & Diana genitū. Secundū Nercurio & secūda Venere: Tertium: quē ateron dici rettulimus. Cytheriacis: Venere in Cythera insula educatā se. tibi æneas matri: tēpura cōstruxisse scribit Dionysius Halicarnaseus. Aqs salis undis. Nam ex testibus celi & maris spuma Venus traditur genti: ut auctor est Var. Conca in Cytherā delata: q̃ distat a malea p̃ montorio quinq; milia passuum: antea porphyris dicebat. perdita perdam timeo: n̄ aōd̄ a uolūtate. nollē inq̃ & si æneas me fugit: ut mea cā p̃iret.

Si dum me fugias: est tibi uile mori:
Iam uenti pōnēt: strataq; æqualiter unda:

Cæruleis triton per mare curret equis:
Tu quoq; cum uentis utinā mutabilis eēs
Et nisi duritia robora uincis: eris.

Quid: si nescieris isana qd æquora possēt:
Expertæ totiens tam male credis aquas:
Vt pelago sudente etiā retinacula soluas:

Multa tamen latus tristitia pontus habet:
Nec uiolasse fidē tētantibus æquora p̃dest
Perfidæ p̃enas exigit ille locus.

Præcipue cū latus amor: q̃a mater amor:
Nuda citheriacis edita fertur aquis:
Perdita ne perdā timeo: nocēā ue nocētis:

Neu bibat æquoreas naufragi ostis aqs.
Viue p̃cor: sic te melius quā funere perdā.
Tu potius latī causa ferere mei.

Fige age te: rapido nullū sit in omīe pōd:
Turbie deprehēdi: quid tibi mētis erit:

xit de neptuno. Cælogi inuectus apto Flectit equos curruq; uolans dat lora secundo cū uētis quorum natura ē ut mutētur. Horatius. ii. carminū non semp̃ imbres nubibus hispidos manant in agros: aut mare caspium uexant inæquales procellæ. **Eris. s. mutabilis.** Nisi uincis. i. nisi superas. id est nisi es durior roboribus. Robur ac species arboris ex qua deterrimam eē gallam plinius scribit. est autem eius lignum nimia duritia. **Quid: scilicet faceres.** quasi dicat. ignoscendum eēt tibi si intrares mare: cuius periculum ignorares. **Expertæ.** i. experta a te. est in significatione passiva participium. Tam male. i. tam cum periculo tuo. **Credis. confidis.** i. forte mose puer nimium ne crede color. **Vt. i. quis.** Retinacula funes nauium. Etiam pelago suadere. i. et mari in quillo: quia tunc uidetur suadere nobis nauigationē. **Nec prodest.** i. prodest. i. nocet. Tētantibus. ingrediētib. a teneo deriuatur: ut Tētanda fuga canit æquora chalcas. Exigit p̃enas p̃fidia. punit p̃fidos. **Præcipue** hoc dicit ut magis eum terreat: quia rationē ponit. Mater amorum. Venus. amorum aut dixit: quia duo dicuntur eē cupidines. **Edita. i. genita.** Aquis cythariacis hoc secundum fabulam dixit quā Seruius in quintū. æn. refert. Dicit. n. cœlū patrē fuisse Saturni. cui cū iratus filius falce uirilia amputasset: lapsa in mare sunt: de quo rū cruore & maris spuma nata dicitur uenus. uñ & aphrodite dicitur. nam aphros cū accētum in fine hēt: spumā significat. inde & Vergilius libro supradicto. Fas oē ē Cythærea tuis te fidere regnis. Vnde genus ducis Huius autem fabullæ allegoriam: qui uult scire uideat Seruium loco suprascripto. **Cythærea autē dicitur a Cythæris insula tantum pluraliter declinata.** quæ ut Plin. iiii. inquit in laconico sinu ē antea porphyris. appellata. **Venus** æt cum primum nata ē mari. ea concha deuecta ē uñ & nomen accepit: inuenitur autē & pro urbe & pro insula eodē nomine. **Interdum tñ Venus iouis & Diones filia dicitur.** uñ & ipsa non uñq; dicitur Dione. & Dioneas a uenere nomē deducitur: ut apud Vergilium in bucco. Ecce Dionæi processit Cæsaris astrum: & æn. iiii. Sacra Dioneæ matri. id est Veneri. Perdita. i. timeo ne te p̃dam naufragio quē tamen amisi quia non uis mecū manere. **Neu. id est & ne.** Hostis: æneas. **Naufragus.** submersus. Viue precor. conciliat sibi æneam optans: ei uitam. **Sic. scilicet.** uñ uēdo. **Quam** funere. q̃ morte. id est melius est q̃ caream te uiuo q̃ mortuo. **Fere.** id est dicare. **Potius.** scilicet q̃ ego dicat eē causa tuæ mortis. **Finge.** artificiose ei commemorat recordationem conscientia in magnis periculis. **Age.** hortantis ē. Finge puta animo tuo cogita. **Te deprehendi.** usus ē uerbo nautico. nam nauigantes deprehēdi dicuntur. Verg. li. v. Hunc ego getulus agere si lyrtibus exul Argolico me mari depreſus: & urbe micenæ: & cetera. **Quid tibi mentis.** id est quæ mens & cogitatio erit tibi. **Nullum sit parentheſis est.** pondus. effectus. **In omīe.** id est i augurio meorum uerborum. i. hoc tamē propter uerba mea tibi non eueniat.

CANTO. Phrygia inuidiose priā cōtumeliā obiecit: ut phryges pfidia uti forminasq; iactare cōsueuerit. parīs Oenonē deferuit: Menelai quoq; hospitium uiolauit. Ante oculos: maiori affectu idē Maro exprimit. Et cū frigida mors aīa seduxerit artus. Omnibus umbra locis adero: dabis imp. obe pœn. s. Quicqd. i. quicqd. subieris periculi. Da breue scuitiæ spaciū: scuitas post placatū mare. Grande precium ad tutiorē nauigationē id refert. Dii penates: quos æneas in latium tulit. deos penates Dionysius scribit eē duos iuuenes uirilis specie: licet Timeus tradat ab incolis audisse in occultis seruari lituos ferreos æneofq; & troianū uas quoddam fctile: eosq; esse deos penates troianog; Hos alii penates alii patrios: alii gētilios: alii minichios: alii ethios: alii ætneos appellāt. Vnde & hercei iouis ara apud Troianos ubi Priāns trucidatus fert. Sed neq; fers tecū impietate: æneā arguit. Sacra. dii penates. Pater: æneas patrem Anchisem & troiana sacra ab icēdio humeris suppositis: liberauit: ut in Lachōte fabula scripsit Sophocles. Plector. tua perfidia truciōr. Mater luli: exēplo arguit creusam Priami filiam significat: quæ casu relicta ea nocte qua combusta est Troia: Cybeles sacerdos constituta est. Sūt: qui æneā fraude relictam tradant. iulus primum Eurileon: deinde i fuga Alcanius est appellatus: ut scribit Dionysius æneā filius ex creusa fuit. Merentem: qm tuam fidem noui. Mea culpa: quæ ex audacia orta est nam p fido me committere non debui. Nec mihi mēs dubia est. connumerata sua in æneam officia statuit propositum ab auctoritate deorum. Te. tua facinora. Septima iactat hyems: cum Ver. congruit qui septimo anno post captum ilium æneam in latū uenisse scribit. Cassius emina tertio. Dionysius uero secundo post troianum excidium lauinium ab ænea conditum tradit.

UVER. Protinus. dici q mēs ei futura sit. Occurrēt. ueniet i mētē. Periuria: qb? decepisti. Et phrygia di. phrygia legēdum ē: nō āt tyris. ut sit Dido coacta mori fraude phrygia. i. fraude tua. nā æneas phrygius: ē nā dicat dido tyria uersus n patit. si uero fraude tyria sensus repugnat. Imago. spēs: uidere. n. uidere me quā decepisti: qd maxime te anget. Iuue. Et qd picipis mētē sudoribus urget. Te uidet i sōnis. tua sacra & maior imago Hūana turbat. pauidū. cogitq; fateri. Tristis. i. mœsta. Sanguinolēta: ut po te q tui cā se iterfeceret. Merui to. i. iuste parior. Putes. p putabis. i. credes nō eē fortuita. sed missa a diis: ut uideret pfidia tuā. hæc. n. cogitatio solet male confici euenire Iuue. Hi sunt q trepidāt. & ad oīa fulgura pallēt. Cū tonat exaies primo quoq; murmure cœli. Non quasi fortui rus. nec uetog; rabie. sed irarus cadat in terras: & nindicat ignis. Da bre. p. scribit modū peritiōis suæ. dicit. n. se nō petere: ut æneas ppetuo mēeat. sed tm differa. dōc ita ipsius æneæ & pelagi aliqtulū fuerit remissa. Da bre. spaciū. cōcede breue tps. Grāde mo. sensus ē. hæc mora erit utilis: qā postea hebīs nauigationē tutā. Via nauigatio. Erit grāde p. ium. i. magna utilitas. Moræ. tardationis tuæ. Nec par. mi. i. nec heās respectū mei in morando sed filii tui. titulū nomē & famā. Mea. non ē filii tui. Quid inuere. s. ut submersiōis piculo a te obliant. Penates. dii quos tecū: ut dicis: portas. Ereptos liberatos. Igni. incēdiis troianis. Fers. portas. Prefferūt tu. hu. i. tuis humeris sunt portata: nā ut ipse narrat in scdo æn. apud Ver. Sacra penatesq; sibi ab hectore: q ei in sōnis apparuerat cōmēdatos humeris imposuit & patrē simul: ut Eia age care p ceruici iponere nīæ ipse subido hūeris: nec me labor iste grauabit. Mētiris. falso iactas. neq; incipit a nobis. quia iam ē assueta fallere alios. Plector. i. punior. Si quæ. pbat q alios decepit. Mater. Creusa. Occidit: piit. Sola. sine te. Duro. inhumano. Hæc. i. creusam eē a te relicta: nā circa finē scēdi æn. Ver. narrat æneas Didoni Creusam fuisse a se amissam cū discederet. a troia: sed eā cōuersam in ministrā matris deū. At me. uidetur hic textus. uel obscurus: uel ambiguus. alii no uere. alii mouere legēdū putant. sed cū in alijs multis codicibus. tū in mea uetustissimo legit nouere. erit ergo sensus. Narrabas mihi Creusam a te relicta. sed ego nō solum fui tibi uxor sicut ipsa. sed et tibi pstiti bñficia: unde maiore pœnā es daturus: qd me deceperis & me dereliqris qd illam reliqris. Nouere. sciunt. s. oēs. Merentē. i. pstantē tibi bñficia: nam hoc significat mereri. Ver. in. vi. æn. Quiq; sui memores alios fecere merendo. Illa pœna: quā tu dabis & patieris pp Creusam relictam. Est futura minor culpa mea. i. q culpa quā de me hēs. In gētiuis noium & p. nominū: & itē l noibus possessiuis p. sōa dupliciter accipit & actiue & passiue. actiue sic. In iuria Paridis cōcitauit uniuersam grāciā æuersus troianos: hic iniuria intelligit quā paris alijs intulit: passiue uero. Iniuria Menelai græcos oēs ad auxilium suū commouit hi accipit iniuria q Menelao illata ē: & sic culpa: mea interdū intelligit: quam ego de alio habeo: interdum quam alius de me: ut hic. Nec mihi. probat culpā de se decepta eē maiore quia non dubitat: quin pp ipsam sit daturus pœnas. Quin. i. ut non. Damnet: dignū pœna iudicent: & puniant. Septima hyems: septimus annus: ut ipsa apud Verg. in fine primi ænei. Nam te iam septima portat omnibus errantem terris & fluctibus æstas.

¶ ANTO. ¶ Tuta statione: portū Carthaginēsem intelligit. ¶ His tñ officiis. idē. locus ē ī epistola Phyllidis Cōcubitus violatā pudicitia. ¶ Foret sepulta:aceretui. Illa dies nōcūita tpe Dido cū in ueneratōis eēt cum. Aenea Iūnōis Venerisq; cōmōto exortis hymbribus in spelūcā uenūt. ubi remotis arbitris cōcubitiūse fecutus: Enniū scribit Vergi. ¶ Voces. q̄ male mihi ominabantur. ¶ Nymphas ululasse putauit: existimabam eas esse. Nymphaz uoces. sed furia aderat. q̄ meā calamitatē praeinebat. ¶ Signa meis fatis. futura mortis praefagia. Laetē pudor. violatā pudicitia secundo coniugio demōstrat: nam q̄ semel nupserāt tanq̄ uirgines coronabant: q̄ bis impudicitia nota arguebant. ¶ Violatē. qm̄ illius cineri castitatē pmiserat. ¶ Est mihi exponit aliud su

Fluctibus eiectum tuta statione recepi.

Vixq; bene audito nomie; regna dedi.

His tamen officiis utinā contenta fuisset

Et mihi concubitus fama sepulta foret.

Illa dies nocuit qua nos declinē sub antrū

Cærule⁹ subitīs cōpulīt hymber aquis

Audierā uoces, nymphas ululasse putauī

• Eumenides fatis signa dedere meis:

Exige læse pudor poenas uiolate Sichæi;

Ad quẽ me miseram plena pudoris eo.

Est mihi marmorea sacrat⁹ i æde Sicheus

Oppositæ frondes uellerac; alba tesūt.

Hinc ego me sensi noto quater ore citari.

Ipse sono tenui dixit: Elvsa ueni

Nulla mora ē: uēio quōdā tibi debita cō/

Sũ tamẽ amisso tarda pudor meo. (iux:

Da ueniã culpæ: decepit idoncus auctor.

Inuidiam noxæ detrahít ille meæ.

Díua parēs:seníorq; pater pja sarcína natí

Spein mihí mansurí ríte dedere uírí.

chra uirō dignetur iungere Dido. Nunc hyemem inter fe luxu. q̄ longa fouere Regnorū inmemores. turpiq̄
 cupidine captos. Hæc paffim dea fœda uirū diffundit in ora. Sepulta in cognita. nullo cōmemorata. Forer: ius
 baudi iurina. Illa dies. cōmemorat tps quo primū fe cū æneæ commifit ut exierat. n. in uenationē cum Aeneā ut
 fcribit Ver. li. iiii. æneidos. cō immiffo subito imbrī a iunone. Venere cōfentiente a Aeneas & Dido in eadē ſpe/
 luncā imbrēm fugientes deuenerūt: ubi primū cōcubuerunt. ¶ Nocuit. Ver. Ille dies primus leti. primuſq̄ malorū.
 Cauſa fuit. ¶ Decliuē pendens. Sub antrum. i. in ſpelūcā. ¶ Compulſi. coegit ire. ¶ Cæruleus. obſcu-
 rus: Vergilius. Inſequitur commixta grandine nymbus. ¶ Audieram uoces. i. clamorē. ¶ Nymphas ululaſſe:
 putauit. Vergilius ſummoq̄ ulularunt uertice nymphae. ¶ Eumenides. q. d. nō fuerunt nymphae: ſed furia q̄
 ſigna dederunt ſaris meis. i. deſt in felicitari. ¶ Exige. nō ad Sichæum: ut quidam male exiſtimāt. ſed ad pudorē
 a ſe uiolatū ſermonē conuertit. neq̄ enim legēdū ē Sichæū: quia neq̄ ratio carminis: neq̄ ratio declinationis:
 patit̄: nam Sichæus nō ē diſſyllabū. ut Theſeus: ſed triſſyllabum: ut antheus. Ver. Huic cōiunx Sichæus erat:
 ergo ſichæi legēdū ē: ut ſit ordo. o pudor laſe. uiolate. eſt aut̄ diſtinguēdum: ne uitioſum ſit duo adiectiua ſi-
 ne culpa pōni: ſicut apud Vergiliū teſtum auguſtū ingens. ceterum ſublime columinis. ¶ O pudor. o pudici-
 tia. ¶ Violate. Vergilius. Ante pudor quā teuiolē aut tua iura reſoluam. ¶ Exige pœnas Sichæi. i. fume de me:
 pœnas quas ſichæus deberet exigere: q̄ ei nō ſeruauit fidē. Ver. Nec ſeruata fides cinere pmiſſa ſichæo. ¶ Cle-
 na pudoris. i. plena uerecūdia: q̄a pudet me. ¶ Eſt mihi. dicit Dido ſe uocatū fuiſſe. noſtu a ſimulachro mariti.
 quod in domo colebat ſumma ueneratione. ¶ Sichæus. imago ſichæi. ¶ In ædē. in templo. Vergilius. p̄terea
 fuit in tēdis de marmore templum Cōiugis antiqui miro quod honore. colebat Velleribus nitens & feſta frō
 de reuinctum ¶ Oppoſitæ. ad ornatum. ¶ Veller. Jana. Tegunt. ornant. Hinc. ex illa ædē. ¶ Noto ore. i. no-
 tis uerbis: Ver. Hinc exaudiri uoces: & uerba uocatis. Viſa uiri &c. ¶ Ipſe. ſichæus. ¶ Elia. hoc. n. fuit prius no-
 men Didonis. nā poſtq̄ Carthaginem dididit: Dido appellata eſt: quod nomē lingua punica ſignificat uira-
 ginem. alii uolunt ut Seruius poſtq̄ ſeipſm interemit hoc noie appellatam fuiſſe. ¶ Veni. imperatiui ē modi
 q. d. neceſſe eſt ut mecū ſis. ¶ Nulla mora dicit ſe paratā mori. ut ſit cū ſichæo: qd̄ etiā libentius & celerius face-
 ret. niſi pudicitia amiſiſſet. ¶ Da ueniā. ad ſichæū loq̄. Idōeus. cui credēdū q̄ſq̄ putaret. ¶ Unuidiō. odiū. Noxe
 i. culpa. Ver. Vnius ob noxiā. Detrahit auferit. Diua parēs. enumerat ea q̄ fecerūt fidē. Diua nō mortalis. ¶ Pia
 ſarcina. piūonus. i. p̄ quē humeris ſuis ſe geſtaſſe dicebat. ſpem. nā ea uidebāt eē officia hois bōi & fidelis neq̄
 uidebat q̄ talia feciſſet poſſe quēq̄ decipe. uide dicit ſe p̄p̄ſupradicta ſperāſſe eū eē remaſurū. apd ſe ſicut. p̄miſerat

aleto h
siphone
megerv

CANTO. Causas honestas: sicut errari: cā tñ habet honestatē. erroris cā aeneas fuerat. Adde fidē: nihil sceleris imputari Aeneā pōt praefer pñdīā: est laudandus in cunctis citra fidē. Durat in extremū: errorem a fato excusat. Fati teneor: aduersā fortunā pseuerantia. Occidit in terras: exponit fortunā iniuriā. Cōiūx maectatus ad aras in tēplo Herculis tyri pigmalio Didōis frater: ut diximus: opibus ihiāns Sychaeū trucidauit. Exul agor: monita in sōnis a Sycheū in exiliū delato secū omni thesauro spōte pcessit. erant n. parata nauigia ad frumēra deuēhēda: ut Torgus auctor est: quibus acceptis Dido fratris pygmalionis insidias fugiens i aphri cam nauigauit. In duras uias. hoc dicit: qm̄ primum in coniuge & liberis & uirgibus. lxxx. cū qbus in Aphricā defertur. Ignotis: Aphricā significat: in quā delata est. Emo: nō emi legas. Dido quātū taurio corio posset circū dare ab hiarba Getulīa rege Iouis Garamātidiq; nympha filio tantū emit terrā: ubi carthaginē cōdidisse diximus. Urbē: Carthaginē. Dido condidit oīum finitiorū consensu: & maxime uticē: q legatos miserūt exhortantes tyrios: ut urbem conderēt: ea est pene insula ambitu studioq; ccccl. muro ppetuo cigit lōgitudine stadiorū. lx. iugū occupat: quod i mare a mari porrigitur. in media urbe arx fuit. quā byrsan uocāt: in uertice aesculapii templum uidebatur: quod asdrubalis uxor capta urbe secum concremauit. Cū fundamenta urbis iacerentur: primū est tauri caput inuentū. sed quia seruitutem uideretur i dicare mutato loco cum equi caput reperissent: quia belli signum uidebatur: mōnia construxerunt. Inuidiosa quā sua magnitudine ricinis mouen inuidiam. Bella tument: hiarbas quoniam contemnebatur eius coniugium bellū Carthaginē sibus minabatur: ut auctor ē torgus. Peregrina & scēmia: calamitatis est ex nōibus amplificatio. Udes. nō satis firmas. Arma. quibus mōnia defendebantur. Quā rētes coiere: cōspirāt i me: nō si ne querela: qm̄ mihi tua cā cōtēp ti sunt. Nescio quē. cum aeneā significet: ignorātiā fingit: ut deteriora melioribus praeponuisse uideat. Quid dubi. pietatē aenea deprimat cū pletibus piculis non mō bene meritā eripiat. sed in illa cōiciat. Getulo iat. gētulīa aphricā ps optima a gētulīa Vulci. f. & recte inq; me i potestatē hiarbe cōiicis cū me tibi cōmittere nō dubitari. Nōstra brachia. trāslatio est ab his q duello superati uinciēda praebeant mēbra. VBER. Si fuit errādū: si ob ullā rē debui nō seruare. qd Sichaeo pmiserā: nā in hoc errauī. Honestas: probabiles. Adde fidē: quā dedit mihi. i. adde qd mihi iurauit. pigēdus. f. aeneas. i. nō erit quare pigeat: & turpe mihi sit ei credidisse. Durat. Enumeratis his q aeneā poterat facere fidē uiriboni. ne culpā in ipam Didonē trāsferēdam diceret. dicit se eē infelicē usq; ad ultimū uitae spiritū: & enumerat seriē suāq; infelicitatū. Nouissima. ultima. i. usq; ad mortē. Tenor. pseuerantia. Fati. infortunii fatalis. Occidit. incipit enumerare fortunā. inter q primum ponit mortē mariti sui Sichaei. quē miro amore dilexit. fuit autē Sichaeus Didonis auūculus: ut iustinus scribit. li. xviii. sacerdos Herculis. q honos secūdus a rege erat: q magnas: sed dissimulatas opes habebat: aurūq; metu regis nō tēdis. sed terrā crediderat quam rē: & si hoies ignorabāt. fama tamen loquebat. itaq; Pygmalion oblitus iuris humani auūculū suū: eundēq; sororis maritū sine respectu pietatis occidit. Occidit: perit. Maectatus: tanq; uictima interfectus. Ad aras. i. apud aras. Verg. Impius ante aras: atq; acri cecus amore Clam ferro incautū superat & c. Frater. f. meus: qd magis est dolēdū. Prēmia: nomē & titulum. Exul agor. narratio est reliquaq; infelicitatum: quā licet sit de pteritis tamen eleganter sit per prāsens: ut res nunc geri uideatur. Exul agor: expellor a patriā: nā crudelitas fratris coegit ea facere suadente Sichei imagine: quā didoni nōstū apparuit: & oē facinus Pygmalionis enarrauit. Patriā: quā deferere qsq; infelicitissimum putat. Et feror: amplificatio infelicitatis: dicit. n. se nō habuisse locū certū: quo iret: neq; etiam tuto nauigasse. Hoste sequente: id est. fratre Pygmalione: qui uitā & rebus meis insidiat: ut hostis: inde Verg. Germaniq; minas. Applicor: adductor. Elapsa: clam & cū difficultate erepta. Emo: sic legendum ē in presenti tpe: sicut & supradicta uerba: qd etiam ratio carminis exigit: nam emi quod primam naturaliter producit. nullo pacto legi potest: quod autē quidā exponit emi. i. orna: ut sit imperatiui modi stultissimū est. Inuidiosa: passio ē significationis. i. qbus inuidet. idē Anna ad ipsam didonē. li. iiii. an. sic inquit. Nec uenit i mentē quorum confederis aruis. Hic Getulā urbes gēnus insuperabile bello: & Numidā in frenū cingūt: & inhospita syrtis. Hinc deserta siti regio: lateq; furētes: Barcae. Bella tument. Vergi. quid bella tyro surgentia dicam. Peregrina & scēmia: & a fortuna & a sexu mouet cōmiserationem. Rudes: nouas. Mille: id est multis: numerus finitus pro infinito. Coiere: cōgregati sunt. Nescio quem. q. d. ignotum. Suis thalamis. i. cōnubia ipsorū. Quid dubitas. q. d. nō est talis fortuna mea. ut debeat recusare etiam captiuitatem. Verg. quid moror: an mea Pygmalion dum mōnia frater destruat: & captam durcat Getulus hiarbas. Getulo: qui imperat getulīa: q ē pars Aphyrae. Praeuerim: pro praebebo. Sceleri tuo: ecce hoc uerbo magis prohibet: quod uidetur concedere.

CANTO. Et frater pigmalion: inquit paratus est ad exitiū. **Pone deos:** noli tecū ferre deos penates: quā impios sacra tractare nō decet. erat. n. i. legibus. ad diuos adeūto: caste pietatē adhibēdo. Elapsis igne: incēdio Troiāo liberatis. Pœniter: molestū ē te assertorē hūisse. Parsq; tui lateat: Empedocles scribit: factū a uiro & scēmina pariter cōcipi: quod negat Arist. a uiroq; tū semē pparari in utero: nihilq; cōferre scēminā asseuerat. **In fās miserabilis.** & dōs ab atate. **Parente:** augetur. & dōs a nobis. Vna pœna. eadē mors. Duos connexos: matrē & filiū. Sed iubet ire deus: ironia est. Mercurio discessum eius impunitatē aeneas quē Ionis impio mandasse referēbat: ut i latū nauigare: apud Home. Ionis impio Calipso Mercurius cogit: ut Vlyssē dimittat. **Hoc duce**

Est etiā frater cuius manus impia poscit
Respergi: nostro sparsa cruore uiri;
Pone deos: & q̄ tādēdo sacra prophanas
Non bene cœlestes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapsis igne futurus;
Pœniter elapsos ignibus esse deos.
Forſitan & grauidā dido scelerate reliqs;
Parsq; tui latitat corpore clausa meo.
Accedet fatiſ matris miserabilis infans
Et nondum nati funeris auctor eris.
Cumq; parente sua frater morietur iuli;
Pœnaq; connexos auferet una duos.
Si iubet ire deus: uellē uetuiſſet adire.
Punica nec teucris pressa fuisset hum?
Hoc duce nēpe deo uētis agitaris iniquis
Et teris in rapido tāmpera longa freto.
Pergama uix tātō tibi erāt repetēda labor
Hectore si uiuo quanta fucere forent.
Nō patriū limeōta petis: sed tybridis ūdas
Nēpe ut puenias quo capis: hospes eris
Vtq; latet refugitq; tuis obſtrusa carinis
Vix tibi contigit terra petita senī
Hos potiꝫ populos in dotē ābage remissa
Accipe: & aduectas pygmalionis opes.

bum indicat: nam dixit lateat. pro latebit: uel latere contingit. **Pars tui aliquis filius:** qui est pars patris. Accedet. addetur. **Paris. i. morti.** **Miserabilis** quia nulla culpa sua morietur. **Nondum nati:** id est filii nōdum editi in lucem. **Frater iuli:** qui erit ex te genitus sicut iulus. **Cum sua parente:** id est mecum quā sum mater sua. **Vna pena:** id est una mors. Connexos. coniunctos. sed iubet obiectio quam posset facere aeneas: **Deus.** Mercurius: sic enim se excusabat aeneas: ut apud Vergiliū libro quarto aeneidos. Nunc ē interps diuum ioue missus ab ipso. Testor utrumq; caput celeres mandata p auras detulit ipse deum manifestus in lumine uidi: & cetera: uel certe apollinē uersus intelligit: cuius iussu patebat Italiam: ut ipse apud Vergiliū libro quarto. Sed nunc Italiam magnam Grinaeus apollo itā licā iusser capessere sortes. **Præſſa. recta. calcata:** sic ipsa apud Vergiliū. Felix heu nimium felix si littora tātum Nunquā dardaniæ tetigissent nostra carinæ. Hoc dicit. hoc dicit Dido: ut aeneas minus sit cupidiſ parere responsis apollinis: dicit enim eū esse causam malorum aeneas. quia dum eius responsa uult sequi. qbus iubetur uenire: agitur iam multis annis & mari & terra. Hoc. s. deo Appolline. Duce. auctore. **Terris. cōsumis.** unde ipse in sexto aenei. magnas obeuntia terras. Tot maria i trauit duce te. penitusq; repostas Maſſillū gentes. prætentq; syrtibus arua. Pergama: troia. Quāta: quā magna. quē florida. **Tātō labo. quātō peris.** Arua aliena. unde ipsa apud Vergiliū. Quid si nō arua aliena: domosq; ignotas peteres. & troia antiqua maneret: Troia per undosum peteret classibus æquor. Patriū. i. troianū: sed undas Tybridis: qui procul est ab his locis. Vt id est quis. Quo cupis scilicet ad Italiam. Hospes. nouus. & aduena. Vsq; i. ſemp alii legūt utq; & melius: ut sit sensus. terra quā tu peris. Vt latet. i. sicut ē remota. & abſtrusa & penitus occultata. Vergi. prio georg. Vt Silicis. uenias obſtrusum excuderet igē. id. i. sexto aeneidos. Quarit ps ſemina flāmæ. abſtrusa iuenis Silicis. Vitat. q̄li spēte fugit: ut Ver. Italia petimus fugientē. **Vix cōtiner. eueniet** Tibi ſeni. i. ēt si uixeris multos annos. Hos meos. Dyſſicos. Remissa. p omiſſa. Ambage. circuitu: ut lōge ambages. Opes pygmalionis. q̄s pygmalion habere cupiebat: & sperabat: unde illud Vergiliū porrāt avari pygmalionis opes pelago: In tyram urbem. id est in Carthaginem: quā tyria a cōditoribus appellata fuit.

CANTO. Ilion: & res & hoies ab incendio Troiano ei eptos intelligit. Sacra scæpra reges ob tela Iouis sunt. Scæpra quoq; nō nisi auspiciato dabantur: ut auctor ē Dionysius. Si tibi mens auida ē belli: ut ait ad cōfisi-
stendū a gloria: quā sibi bello parere poterit. Hic locus: ad Carthaginē hoc refert: q; pace & bello opportunitas
ma exitit. Tu mō per patrē: colligit epistolā per deprecationē. **¶** Fraterna tela: cupidinis sagittas q; Aeneas fra-
trē diximus. **¶** Dardana sacra deos: penates significat & palladiū: quos Dardanus Samothracia iohygiā adue-
xit Aeneas capta urbe ex arce sustulit: ut scribit Dionysius. **¶** Supent: uiuant. **¶** Sit modus: firmet mori nō exci-
dio tua calamitas. Ascaniusq; suos: Ascanius quē primū Eurileontē nuncupatū diximus: cū octo & viginti an-
nos Albæ regnasset mortuus est. q; cōdiderat. xxx. annos
post Aeneas interitū: ut ex oraculo tulerat. **¶** Et senis An-
chisæ: anchises in sicilia mortuus est: & in Erice sepultus:
monte: ubi Veneri genitrici & patri Aeneas cōsecrauit tē-
plū. Cato in latium delatū anchisem tradit. Dionysius ad-
dit illi tēplū ab Aeneas cōstitutū cū inscriptione hac. patri
dīui terrestri qui fluuiū numiciū ndas gubernat. Præter
amare. nihil i me accusare potes nisi amorem: is quoq; di-
gnus est uenia. Non ego sum Pithia. odimus nō mō ho-
stes. sed et patriā. Pithia est achillis patria: ut diximus. Ma-
gnis. Micenis: nō sum miceneas: unde pfectus Menelaus
Troia solo æquauit. **¶** Virq; paterq; meus: rē nominib;
amplificat: & ad Hermionem uidet aspicere: cuius pater.
Menelaus & maritus Pyrrhus ad excidiū troianū milita-
rūt. **¶** Steterāt: in acie cōtra te militarāt. Quodlibet: exte-
nuatio fortunæ ē: q; ex nomie sumit: dicar autem amica:
aut serua: aut quouis uiliori nomine appeller. dum mō te
cū sim. **¶** Nota afrum sunt freta mihi: a peritia arguit: no-
ui inquit maris lybici seuicla. Temporibus certis. non ad
noticiā: sed ad uicissitudinē referas. Mutat inq; hæc fre-
ta cū tēporib;: & ad sirtes aspicit. q; iterdū nauigabiles sūt.
interdū austro spirāte aggregātur arenarū cumuli sum-
ma nauigātib; pñicies. Cum dabit aura uia uentos nō
persuadere nauigationem monstrat. **¶** Alga ratem: tem-
pus est naues in statione continere. Algæ maris excre-
mentum dicimus. **¶** Serius ibis. sed tutius. **¶** Tempus
nauigandi opportunitatem. **¶** Nec te si cupias: urgebo
te ad discedendum: etiam si manere uelles.
¶ **U**BER. Ilion: id est res iliensem: id est statum troia-
num: & regnum transmuta in hanc urbem. & esto huius
loci rex. **¶** Felicius. q; troia fuit. **¶** Sacra: uenerabilia: quia
omnes reges erant sacri. **¶** Si tibi. satisfacit obiectionib;
quas Aeneas facere posset. quod uellet uenire in italiam
ut exerceat se: & filium Ascanium in bellis: dicit enim et-
iam in illis regionibus dari ei hanc opportunitatem. **¶** Vnde. ex qua causa. Ne quid desit. id est: ut omnia habeas
scilicet & regnum: & etiam opportunitatem uictoriarum & triumphum. **¶** Hic pacis. id est & paci & bello: con-
uenit hic locus noster. **¶** Tu modo. per multas adiurationes eum orat. Tela fraterna. id est arma cupidinis fratris tui. **¶** Deos
penates. **¶** Sic. adiurantis est: ut sæpius diximus. **¶** Superent. id est uincant: nam superare interdum uincere.
ut hic. interdum superesse significat: ut apud Vergiliū libro tertio. Quid puer Ascanius. superat ne? & iuuenā-
lis. Et quod superauerat unum uelo prora suo. Ille Mars. illud bellum. scilicet troianum. Sit modus. sit finis.
¶ Tu damni. id est ultra illud bellum nullum unq; patlaris damnum. **¶** Suos. natura uel fato sibi debitos. sic su-
pra Briseis ad Achillem: Nunc quoq; sic oēs Peleus pater impleat annos. **¶** Molliter: talia enim mortuis pre-
ca: solebant. Iuuenalis. Dii maiorem umbris tenuem & sine pondere terram. **¶** Cubent. id est quiescāt. Domui
sine. **¶** Habendam. possidendam. Tibi. a te. sic apud Vergiliū. Miserere domus labentis. Quid. q. d. nullū.
¶ Non ego. dicit se non fuisse hostem troiani nōminis. nec natā ex locis hostilibus. Pithia. urbe Theſſaliæ. uā
Achilles nonnunq; pithius dicitur: culus cā omnes ex urbe oriundi merito debent esse odio troianis. Oriūda
i. orta. nomen est nō autem participium. Micenis. unde Agamemnon & Menelaus fuerunt. In te. contra te. sic
apud Vergiliū. en. Non ego cū danais troianam excindere gentem Aulide iurauis: clāsemue ad p̄gama misi. si
pudet uxoris. i. si pudet te habere me nōmine uxoris. Hospita. pegrina & amica. Quolibet. i. sub quib; conditio
ne. i. & serua: & amica. Dum. pro dūmodo. Nota mihi. arguit a natura maris lybici non esse nunc nauigandum
sed differendum. Frangentia. p̄tententia. Certis quib;dam: nō omnibus. Via. i. opportunitatem eundi. **¶** Leuis.
uillis. Eiectam. ad littus subductā. **¶** Alga. berba maris q; in tempestate tollitur sup unda: & iterdum morat no-
uis. Manda. committe. & da hanc curam. Seruis. tardius: ut eas tutius. **¶** Nec sinam. i. non patiar & permittam
te manere. i. hic. **¶** Si. i. quis. **¶** Cupias. i. uelis. quia hortabor te ut eas cum uentis poscent. Et socii. alia ratio qua
re debeat differre discessum. ut & socii recreentur. & naues quassatæ reficiantur.

Ilion in tyriam transfer felicius urbem:
Inq; loco regis scæpraq; sacra tene.
Si tibi mens auida est belli: si querit iulus
Vnde suo partus marte triumphus ear:
Quē superet: ne qd desit: præbebius hostē.
Hic pacis leges hic locus arma capit
Tu mō per patrē fraterna:q; tela sagittas:
Perq; fugæ cōites dardana sacra deos:
Sic superet quoscunq; tua de gēte reportas.
Mars ferus & damni sit modus ille tui.
Ascaniusq; suos felicitate impleat annos:
Et senis Anchisæ molliter ossa cubent.
Parce p̄cor dōui q; se tibi tradit habēdā
Quod crimē dices: præter amare meū.
Nō ego sū pithia: magnisq; oriūda Myce/
Nec steterāt i te uirq; paterq; meus. (nis
Si pudet uxoris: n̄ nupta: sed hospita dicar
Dum tua sit Dido: quodlibet esse feret:
Nota mihi freta sūt afrum tāgentia litus.
Temporibus certis dantq; negatq; uia.
Cū dabit aura uia: præbebis carbala ueris
Sed leuis eiectam continet alga ratem.
Tēpus ut obseruē manda mihi: serius ibis
Nec te si cupias. ipsa manere sinam.

CANTO. Pro meritis: deprecatio altera est sumpta ex beneficiis. Tempora parua exigua morā. Mitescūt fiunt tranquilla trāslatio ē a pomis. Amor dū tēperat ulum. cōuertēda inia est nō usus tēperatur. sed consuetudine amor. sūte pescere cōsuevit. Tristitia. tui discessus dolores. Sin minus. demonstrat quid de se futurum sit si quod petit nō impetrarit. si nō restiteris inq̃ me trucidare cōstitui. Effundere. ad sanguinē aspexit. cū quo uita effundi certū est. Aspicias utinā. ω αὐτοῦ corpis habitu. Troicus ensis. ensē Didoni aeneā dedisse Ver. monstrat cū dicit. Cōscēdit furibūda rogos: ensēq; recludit Dardaniū nos hos q̃sitū munus in usus. Quam bñ conueniunt. nulla hic ironia est. sed facta cōcessio. Meo exi. ui cōuenit datus ensis. cōstiterat ut diximus: de morte

Et socii requiem poscunt: laniataq; classis
Postulat exiguas semire facta moras:
Pro meritis & siqua tibi debebimus ultra
Pro spe coniugii tēpora parua peto;
Dū freta mitescūt: & amor dē tēperat usū
Fortiter ediscam tristitia posse pati.
Si minus: estianimus nobis effundere uitā.
In me crudelis non potes esse diu.
Aspicias utinam quā sit scribentis imago.
Scribimus: & grēio troicus ensis adest.
Perq; gēas lachrymarū stricū labunt i ēsē
Qui iā p lachrymis sāguine tictus erit.
Quā bene cōueniūt fato tua mūera nro
Instruis impēsa nostrā sepulchra breui.
Nec mea nūc primū ferūtur pectora telo.
Ille locus sēui uulnus amoris habet.
Anna soror: soror anna meā male cōscia
Iā dabis i cieres ultia dōa meos. (culpā
Nec cōsūpta rogis inscribar elysa sichei;
Hoc tamē i tumuli marmore carmē erit
Præbuit aeneas: & causā mortis: & ensē.
Ipsa sua dido concidit usa manu.

Fato. legis non facto. Instruis nostra sepulchra. Meas exequias ornas. Breui impensa. unius ensis minere. i. exequas munera conferebatur. quas Ro. in tēplo Veneris libitina curabat ut Plu. auctor ē. Impēsa. & expensum: dici mus qm̃ apud ueteres cum nō esset usus signati aeris: id pendebant. Telo. ambiguo uerbo usus ē. nā & ad ensē aeneas: & ad sagittas cupidinis referri potest. Ille locus. pectus significat. Anna soror: ad absentē sororem est apostropha: quā cū se uellet trucidare sub cōmēto res magis cas deferendi a se dimiserat. Male: in meū exitū. Meos cīneres: cum post rogū cinis ero. Ultima dona urnā qua regerent cineres significat. Elisa sichei: solet ω αὐτοῦ morueri etiā a sepulchrorum titulo: quem epithaphion grāci dicunt: ut illud est de culice uergilianum elogium: Parue culex custos pecudum nil tale merenti Funeris officiū uitā pro munere reddo. Causam mortis: ennianum cōmētū est: nam Dido non aeneas causā se pemit: sed cum a suis cogeretur Hiarbæ nuptias inire tres mēses ad p̃ciendā rem periit. cōstituto tēpore instructa pyra in emenē tiori urbis prē: cōuocatoq; populo cū dixisset ad uirū ire: seipsam trucidauit: ut Trogus auctor est.

CVBER. Socii. tui fessi fatigati. Verg. li. i. æn. Defessi aeneadē q̃ proxima littora cursu Contendunt petere: & libyæ uertuntur ad oras. Laniata. uētis quassata. Ver. Quassatam uenti liceat subducere classē. Semi refacta non plene instaurata. Exiguas moras. exiguum spatiū morandi. Pro meritis. pro beneficiis in te collatis. ut ipsa apud Maronem. Si bene quid de te merui. Si qua debebimus ultra. id est præstare debemus ultra hæc quā iam præstitimus. pro spe coniugii. Vergi. Per cōnubia nostra per inceptos hymenæos. Tempora parua peto. sic

apud Vergi. Tempus inane peto requiem spatiumq; furori. Et amor dum temperat usum. id est dum assuetudine amor sit tolerabilior. sic Vergi. dum mea me uictam doceat fortuna dolere. amoris enim & fortunæ iniuria & aduersitas usu fit temperatior. Edisco: consuesco. Sin minus. i. si non subaudi præstiteris hoc paruum tēpus. Est animus. est firma dispositio. Effundere uitam. id est mori. Diu: qui cito moriar: & tua crudelitas non poterit nocere mihi mortuæ. Imago. species uel aspectus. Quæ. i. qualis troicus. tuus quem mihi reliquisti. Vergi. Ensemq; relictum. Strictum. nudum. Pro lachrymis: loco lachrymarum. Tinctus. maculatus. Quam bene. irr̃siue. Fato nostro. i. morti nostrā. Instruis. ornas. Nunc primum. quia etiam ante percussusum. Ille locus. i. pectus meum. Vulnus amoris Ver. At regina graui iam dudum saucia Cura vulnus alit uenis. Anna soror. cōmiseratiue uertit sermonem ad Annam. quam dicit cito exectram fanus eius. Male. quia mihi prodesse nequisti. Cōscia culpæ. nām: ut est apud Vergi. ei amorem suum detexit Anna fatebor. n. miseri post fata Sichei Coniugis. &c. Culpæ. amoris secundi mariti: quem culpam appellauit: ut Seruius uoluit: quia antiquo ritu bis nuptia a sacerdotio repellebant: sed melius placet culpam dici propter fidem non seruata prioris mariti: ut apud Vergiliū. Nec seruata fides cineri promissa Sicheo. Iam mox. cito. Ultima dona exequias quæ & iusta dicuntur. Consumpta regis. i. combusta ignibus regalibus. Nec inscribar Elisa sichei. uxor: nam in mulierum epitaphiis scribebantur nomina maritorum suorum. Lucanus. Liceat tumulo scripsisse Catoni Martia. non uult ergo inscribi uxor Sichei: quia non fuit ei fida uxor. Hoc tñ. legitur etiam: tantum & melius. id est solummodo. Causam: quia decepit. Et ensē quia reliquit ensē. quo se interfecit. Ipsa. per se. Concidit. mortua est. Secundum fabulas dido propter discessum Aeneas se interfecit gladio: quē Aeneas reliquerat apud eam: licet Seruius dicat: quod secundum historiam cum hiarbas didonem uxorem petiisset: & illa negasset: intulit bellum Carthagini: cuius timore: cum cogeretur a ciuibus: petiit: ut añ placeret: manes mariti: & ex edificata pyra se in ignem præcipitauit: ob quam rem dido. i. uirago appellata ē: nā proprie Elysa dicebatur: alii tñ dicunt eam didonē. i. uirginem dictam: quia dux fuit tot uiris secum euntibus: & urbem in alieno solo condidit. uñ Vergilius. de ea quasi p̃ admirationem. tanti animi dixit. Dux foemina facti.

In octauam epistolam argumentum.

Antalius Ploto nympa & Ioue genitus: ex Taigete: seu: ut alii uolūt per se: Niobe & Pelopē suscepit. Ex pelope & Hippodamia Oenomaus Lyfide re. atreus Thiestes & Pliftenes nascunt. Ex Euryro Pliftenes agamēnonem & menelaum genuit. Menelaus ex captiua Iulia agapēthum. Ex Helena Tyndari Hermionē: q̄q̄ Duris famius in expositione Lycophronis ex Thefeo & Helena Hermionem narrat tradit. Agamēnon ex Clytemneſtra filias habuit: q̄ & iphianaffam Lucretius appellat. Chryſor themim. Laodicen: & electram. Filios uero aleſum & oreſtem. tyndarus cui menelaus ad bellum troianum macturans: domum commendarat: Oreſti Hermionem deſpondit: eandē Menelaus in caſtris Pyrrho Achillis filio collocat inſcius pacti cum oreſte coniugii ſpartam reuerſus pyrrho illam tradidit Phrythiam in Theſſaliam. ſiue ut alii uolunt in Epyrum ducitur. Sed cum Pyrrhi cōnubinam atq; ſecundas nuptias odiſſet: Oreſtem uero: & patruelem & coniugem ad amaret: clam per nunciū monuit facile poſſe a Pyrrhi iniuria liberari. unde Qui. ē cōmentus epistolam. Nam poſt matris cādem Oreſtes purgatur furore Mycenis commorabatur: intelligit Pyrrhū Delphos petiſſe apollini ut gratularetur: quoniā patris: cādem uindicafſet: mittit exploratores. negant reuerſi: delphis eſſe. Oreſtes ipſe proſectus ad indagandam rem poſtridie redit nege cio perfectio. Nam paulo poſt cū pyrrhus trucidatus reperiretur: uulgatus eſt ſermo id factū eſſe. Oreſtis inſidiis. quoniā Hermionem cōfeſtim ad ſe receperit: ex qua filios ſuſcepit. thifamenem. Corinthū & Oreſtem. ¶ Pyrrhus Achilleides. ex achille & Deidamia Lycomedis ſyrriorum regis natus eſt Neoptolemus quem a criſpa caſaria Pyrrhum nuncupatum ſcribit pluſtarchus: q̄q̄ latini noſtri. & maxime Ennius Pyrrhū dixerunt littera cōmutatione. ¶ Animoſus. ex Homero ē: qui ſemp achillem magnanimum appellat. ē animoſus a uehemētius & elati ſpiritus. pponit q̄rela cauſam. Pyrrhus inquit contra humana diuinaq; iura me retinet.

¶ Quod potui tenuiſte non inuita tenerer. ¶ Cetera aut euadere: aut illū ſuperare. Manus ſcironis tres filios habuit peleum thelamonē & phocum. Ex peleō & thetide natus achilles: q̄ pyrrhū ex deidamia Lycomedis: ut diximus genuit. ¶ Non ſum ſine uindice: habeo q̄ me poſſit ex hac contumelia liberare. Vindex eſt qui ex ſeruili conditione in libertatē uindict. A uindice ſeruo: ex urbe ſartia qui quoniā coniuratio nē uitelliorum de reducēdo Tarquinio detexit liberatus ē. hinc & uindicta dicunt ſnā quae in libertatē aſſerunt. ¶ Sub ſuo domino: non tua ſum. ſed Oreſtis. Surdior ille freto: in odium Pyrrhum trahit. exponit enim quae in eam crudeliter fecerit. ¶ Inornatis comis: nō ſū ſine iudice: dixi. ¶ Ab habitu corporis. ¶ Parcius andromachē: exemplo auget iniuriam: Andromachē Heſto. uxorē ſorte pyrrhus accepit. & ex ea duos filios gēuit. Melolum & pileum. Helēo poſt illius interitum ceſſit. ¶ Achaia: regionē pro pſona uſurpat. ¶ Phrygias opes. troianas res: licet graeci troiam ſubuerterint: ego tñ uxor indignius. quaſi phryges lacedaemoniam expugnafſent. ¶ At tu cu. mei. a facto ad id qd fieri debet: & cupit deſcendit.

Pyrhus Achilleides. Hermione Menelai & Helenae filia fuit haec admodū puella a Tindareo auctore materno oreſti agamēnonis filio & patrui ſuo deſponſata ē. Menelaus uero eius p̄ huius deſponſionis ignarus ea pyrrho deſpondit: q̄ tandē a bello troiano reuerſus oreſti hermionē rapuit & ea p̄ uim tenebat: cū illa mallit eē Oreſtis q̄ pyrrhi uxor. Quare Hermione ſcribit ad Oreſtē hēc epistolam: quae eū rogat: ut ea eripiat pyrrho & non patiat eam eē in uinculis: apud pyrrhum. & ita crudeliter tractari: adducit aut rōnes plurimas: quare id facere debeat. & adducit ipſum pyrrhum in odiū & inuidiā Oreſti. & poſtremo ad iurat ſe aut moriturā: aut uetūram: in coniugiū oreſtis. quod quidē aſſecuta ē: nā oreſtes interfecto pyrrho eam tandē recepit: & quibuſdā placet ſociam in oēs caſus eam habuit. ex qua ē Oreſtē filium ſuſcepit. ¶ Achilleides filius achillis. ei at. nam nos in i longam uertimus. nunc poeta diuiſit: agenitiuo. n. Achillei achilleides fecit nō achillides. licet ē achillides legi poſſit. dicitur autē & achilles: & achilleus in nominatiuo. Natus ē aut pyrrhus. ex achille & Deidamia filia Lycomedis regis Syri inſulae quo tpe achilles apud eum ſub pullari habitu educabatur. ¶ Animoſus. audax uel iracundus. ¶ Imago patris. Ver. Inſtat ui patria pyrrhus. Contrauius. ¶ Contra humanas leges. ¶ Contra p̄m. i. contra religionē & deorum inſtitutū: nā pietas debetur deis. ¶ Ne. pro ut. Quod potui. i. quantū potui. ¶ Renui. i. recuſaui. Inuita. contra uolūtātē. Cetera. p̄ter renuere. ¶ Foeminae: & iō imbelles. Vindice. uel ultore: uel defenſore. at Luca de pōpeio. Vindex q̄ ſenarus. ¶ Sub ſuo do. non ſub te: q̄ alterius: iā ſum dicata cōnubio. Surdior. q̄a ſicut mare nō audit p̄cantes: ita ille multo minus audiebat me ſu pradicta dicentē. Clamātē. uocantē. quaſi mihi auxilio eē deberet. ¶ Inornatis. ſolutis & laceratis. Quid gra. q̄. d. nihil dicit ſe nō eē in deteriori cōditiōe. q̄ ſi capta lacedaemone urbe ſua facta fuiſſet captiua. Parcius. modēſtus & mitius. Vexauit. agitauit. Viſtrix. q̄ iure uictoriae poterat eē ſeuior. Cū Danaus. i. cum Troia igne graeco conſumeret. Phrygias opes. Sic Ver. Troianas ut apes: erat. n. Troia ditiffima repio. cura. amor.

Hermione Oreſti.

Pyrhus achilleides animoſus imagine patris

Inuita cōtra iuſq; p̄m q̄ tenet.
Quod potui tenuiſte non inuita tenerer.
Cetera ſcēminea non ualere manus.
Quid facis aacide: nō ſū ſine iudice: dixi.
Hac tibi ſub dño eſt pyrrhe puella ſuo
Surdior ille freto: clamantē nomē oreſtis
Traxit inornatis in ſua tecta comis. (ſem
Quid grauius capta lacedaemone ſerua tulif
Si raperet graias barbara turba murus.
Parci? adromachē uexauit achia uictrix:
Cū danaus phrygias ureret ignis opes
At tucura mei ſi te pia tangit Oreſte:

CANTO. ¶ Inice manus mendica me ab hac contumelia si me amas. Stabilis armēta, ppositū a simili pbat. iter epios & pilios: pro abactis armētis pugna gesta ē. qua Irnoneus uir strenuus nestoris manu cecidit. Eris lētus: a pugna cessabis. ¶ Sit focer exēplo. Menelaū significat q̄ pro rapta Helēa Troiā diruit. Non tu mille rates locus a facili: non est opus exercitu. aut magna classe: ut me habeas. ¶ Sic quoq; eram repetenda. ab honesto arguit ā erat damnabile: si uxoris eā mouisses bellum. Quid qd̄ auus. suasio a cognitione: Orestē & Hermionemq; duxisse a pelope originem diximus in argumēto. sed illam non omittendum: non atrei filios fuisse Menelaum & agamēnonem: sed plystenis. ¶ Eras: frater erat hermiones patruelis aū coniugium orestes. Officio: qd̄ est: ut me

Inice non timidas in tua iura manus.
An si quis rapiat stabulis armenta reclusis
Arma feras: rapta coniuge lentus eris:
Sit focer exēplo nuptæ repetitor adēptæ:
Cui pia militiæ causa puella fuit.
Si focer ignauus uacua stetit in aula
Nupta foret paridi mater: ut ante fuit.
Non tu mille rates: sinuosaq; uela parabis;
Nec numerum danai militis. ipse ueni.
Sic quoq; erā repetenda tū. nec turpe ma
Aspera p̄ caro bella tulisse toro. rito ē
Quid qd̄ auus nobis idē pelopeius atre?
Et si non esses uir mihi. frater eras.
Vir precor uxori: frater succurre sorori
Instant officio nomina bina tuo
Metibi tyndare? uita grauis autor & ānis
Tradidit: arbitriū neptis habebat auus.
At pater æacide promiserat infcius acti:
Plus quoq; prior ē ordine posset auus.
Quā tibi nubebā nulli mea tæda nocebat
Si iungar Pyrrho: tu mihi læsus eris.
Et pater ignoscet nostra Menelaus amorī
Succubuit telis præpetis ipse dei
Quē sibi pmisit: genero cōcedet amorē:
Proderit exēplo mater amata suo.
Tu mihi qd̄ matri pater es q̄s gesserat oli
Dardanius partes aduena pyrrhus agit.
Ille licet patris sine fine superbiat actis:
Et tu quæ referas: facta parentis habes

Pelopis: possessiuum pro patronymico. Pelops aut̄ filius Tātali genuit atreū & Thyestē. atreus agamēnona: & Menelaū. thyestes uero ex Pelopea filia gēuit agistū q̄ postea adulf̄ fuit Clitēnestrā. Si quis. Eras fr̄. i. patruelis nā i hoc significato sæpe ponit & frater & soror. Vir. i. tu maritus. ¶ Instāt offi. tuo. i. urgēt te ita facere. ¶ Bina no. s. & mariti: & patruelis siue fratris. Me tibi. pbat q̄ ei sit legitime nupta. Tyndareus. auus me⁹ maternus. nā pater fuit Helenæ. ¶ Grauis: uenerabilis & dignus auctoritate. Vita. honestate uiuendi. Et auq; iam senex: lau dat at̄ eū ne fortasse obiciat: q̄ temere hoc fecerit. Arbitriū. prætem. ¶ Neptis. i. mei q̄ nata sum ex eius filia. Cū tibi alia ratio honesti matrimonii: q̄ primū nupsit ipsi Orestī: cū nulli faceret iniuriam. nūc at̄ dicit se facturā in iuriā Orestis: si eo dimissū nupsit Pyrrho. ¶ Læsus. iniuria affectus. ¶ Et pater: contra id qd̄ posset obici. s. Menelaū: qui eā Pyrrho promiserat: non eē passurū ut nubat Orestī. Ignoscet dabit ueniā. ¶ Succubuit. uictus est. ¶ Præpetis. alitis uel uolucris: ut Vergi. & p̄petis oia penna. Dei. cupidinis. Genero. tibi. ¶ Mater mea. Helenā. ¶ Suo exēplo: q̄ qd̄ p̄ eam fecit pater. licebat tibi p̄ me facere. ¶ Tu mihi. i. sicut pater meus ē legitimus: maritus matri meæ Helenæ: ita tu mihi. ¶ Quas egerat olim. i. sicut Paris. non legitimus coniunx erat matri meæ: sed raptor: ita & Pyrrhus agit eas partes. s. raptoris: Quas dardanius. i. Paris. olim cū habebat apud se matrem meā. ¶ Partes. officia & nomina. ¶ Ille licet. conciliat sibi amorem Orestis p̄ponendo eū pyrrho. ¶ Sine fine. inquit. ¶ Patris. id est paternis. Et tu. i. etiam tu. ¶ Quæ referas. i. quæ possis memorare.

CANTO. Tantalides. Agamēnonē significat: quē a tantalo originē ducere exposuimus. Hic de Achille
rhi p̄telligit. Quitus a ioue. Iuppiter ut diximus Tātalū: Tātalus Pelopē: Pelopes Plīstē: Plīstēnes Agamē
na Agamēnon Orestē genuit. **A**rma inuidiosa tulisti. cōstet in Oreste crimē. Sed quid faceres. defensor e
necessitate. cū mater interemisset Agamēnona ut patrē ulcisceris: necessariū fuit matrē perimere. apud Hom
Proteus in odyssēa narrat Menelao agystū in cōiuiuo Agamēnonē trucidasse. Tragicī scribūt textū sine ex
ru Clytēnestrā Agamēnoi tribuisse his quoq; iplicitū aggrediēte agysto fuisse perēptū: qbus adstipulat. Qui. cū
dicit Induit illa patrē. Induit: texta: ut se idueret p̄buit: qua implicitus iugulatus ē. **M**ateria meliore. honestio
rē cām te hēre uoluissē. **N**ō lecta est. nō uolūtate: sed
necessitate cōtra tuos arma tulisti. **H**anc tū implesti. ne
cessariā cām p̄fecisti: hoc ē p̄is iteritū uindicasti. Nā Ore
stes collecta ex creta & Athenis manu opitulāte. Stropho
cuius filia antea agysto nupserat cōtra mycenēos mouit:
exercitū: aberat agystus: captis micenis Clytēnestrā ma
trē peremit: deide cū rediret agystus excep̄tis isidiis tru
cidat. **T**ecta paternā regiā ubi ipsi prius patrē tuū pere
merat. **V**ertit in crimina. accusat q̄ laudādū est facinus
Rūpor. uxor opprobriis: qbus iure utit Pyrrhus: cū
m̄is cādē obicit. Quisq; ne obicit. exprobratione usus
est si possem inq; tua facinora tibi & impūe exprobrasset
nemo. **N**ec mihi sunt uires. Excusatio a sexu. Profun
do. largissime emitto. Humēt incultum. duo exprimit: &
fleo & inculta sū. Hoc generis fatū. qd̄ in genere. Tantal
erat dānabile fato ip̄tat. Errat in n̄os annos. n̄ra tēp̄sta
te s̄ruit. i. q̄ puellā ex genere Tantalī rapiantur.
VBER. Tantalides. i. Agamēnon. lōge repetitum pa
tronicū sicut ex sup̄ius cōmemorata genealogia pat
ret. Ipsūq; hēt emphasim hoc p̄nomē. q. d. ēt ipsū Achillē:
quo pyrrhus tā superbit. **H**ic. i. Achilles. Erat pars mili
tiā. i. unus ex militibus & ducibus qui erant sub Agamē
none. Ille. Agamēnon pater tuus. Erat dux ducum: quia
oēs dūces ei parebāt. Virgilius. ipse Micenēus magnorū
ductor achiuū. **P**ro auū. sicut supra ostendimus in ordi
ne generis. **P**arentem pelopis. i. Tantalum. Hora. i. pri
mo carminū. Occidit & genitor pelopis cōiuna deorū. A
ioue. q̄ Iuppiter genuit Tantalū. & sic eris q̄ntus ab eo.
Nec uirtute. laudat Hermione Orestē a nobilitate: nūc
laudat a fortitudine. Virtute. i. fortitudine: nā in actis mi
litaribus uirtus p̄ fortitudine accipit. **I**nuidiosa. odio
sa: q̄ interfecisti matrē. Sed tu. excusatio matricidii Ore
stis. Quid faceres. q. d. nihil aliud q̄ quod fecisti. **I**nduit illa patrē. i. dedit ei uestē sup̄iōri parte non apertā qui
caput emittere nō posset: qua implicatus & uxoris & adulteri manibus interfectus ē. licet alii dicant in cōiuiuo
interfectū primo die quo domū rediit ut iuuenalis. Quippe iſe deis auctoribus ultor patris erat cāsi media in
ter pocula & idē ferro a Clytēnestra occisum sentit in fine satyræ sexte his uerbis. Hoc tū refert. qd̄ Tindaris il
la bipennē insulā & fatuā dextra leuaq; tenebat. & Vergi. li. xi. ipse Micenēus magnorū ductor achiuū Coniu
gis infandæ prima intra lumina dextra oppetiit. **M**eliorē. honestiorē q̄ cādē matris. Non lecta est. excusatio
est. q. d. nō spōte. sed coactus hoc fecisti. **L**ecta. i. electa: a te. Sed data. s. & scelere matris & responso oraculi. Ope
ri tuo. i. tuo facto. s. matricidio. Implesti. p̄fecisti. Hanc. s. causam tibi datam: Aegystus. adulter matris tuæ. Cruē
tauit. cruore suo fecidauit. Quæ pater tuus ante. s. cruenta uerat in eisdem tectis eum interfecisti: ubi ille patrem:
tuum interfecerat: & artificiose tacet cādē matris: & tantummodo cādē adulteri cōmemorat. æacides. Pyr
rhus pronepos æaci: nam æacus eius proauus est. **I**ncrepat. s. hoc factū tuum. **L**audem. i. ultiorē cādis pa
ternæ quæ tibi laudi est. Vertit in crimina. i. inculcat: & dicit homicidiū eē. **E**t tū. s. quis ita de te audire. Rūm
por. s. dolore. Ora tū mēseūt cū mēte. q̄ ira tumidos hoīes facere uī. Vsta. ardētia. Ignibus inclusis. indignationi
bus q̄ tanq; ignes latētes pectus meū urūt. Iuena. **Q**uid referā q̄ta sicū iecur adeat ira? **Q**uisq; ne obicit. p
q̄sq; ne obicit. i. q̄sq; ne male dicet de Oreste in p̄sentia mea. **N**ec mihi sunt uires. i. nec possū ulcisci hāc
iniuriā. Flere licet. i. possū solū flere: & nō aliter uindicare. **D**iffundimus. spargimus: & abiciimus iram flendo
quia: ut uolunt phisici plus lædit ira retenta & occultata: quam si fletu effundatur. Instar fluminis. idest ualde
ebunde. Hanc. lachrymas. **S**emper. quia nunquam cesso flere. **P**ro fundo. emitto. Hument. made fiunt.
Fonte. i. copia lachrymarum: perēne. i. ugi. perpetuo. Hoc generis fatū est. i. hoc est infortuniū gentis domus:
nostra: quod etiam ad meam ætatē puenit: ut ex gente nostra oēs mulieres rapiamur a uiris. sicut ego rapta sū
nunc a Pyrrho. cōmemorat autē multas de genere suo raptas. Matres. mulieres. Tantalides. i. de genere Tantalī
Non ego. occupatio est rhetorica. dicit. n. se nolle referre: cum tū referat. **M**edaciā fictionem. falsam figuram.

CANTO. Flumine cygni: firmat propositū exēplo maiorū. Iuppiter in olōre mutatus rānūtem euolauit
cōpstitq; lēdam: quā & nemesis dicta est: ut crathes tragœdiarū scriptor auctor est: quā enixa est ouum: un-
de Helena & clytemnestra genitā tradūt. Quā duo porrectus: importunū exēplū. Nam hyppodamia nō est
ex genere tantaleo. Oenomaus hyppodamiae pater elidis rex ex oraculo tulit cum filia nuberet sibi exitium i
minere: certamen prap. sūt ex equorum cursibus: habebat enim equos uelocissimos harpinā & phsillā: quos
myrtilus auriga regebat. Marmacas primus in certamen descendit: uictus poenas dedit: demum pelops corru-
pto myrtillo Oenomaū superauit: hyppodamiam uxorem duxit: elidisq; regnum inuasit: totamq; regionē de

Nō ego fluminei referā mendaciā cygni:

Nec querar in plumis delituisse iouem

Qua duo porrectus lōge freta distit isth

Veſta pegrinis hyppodāia rotis. (mos

Castori amiclao & amiclao Polluci

Reddita mopſopia tyndaris urbe soror

Tyndaris idāo trās aequora ab hospite ra-

Argolicas pro se uertit i arma māus (pta

Vix eqdē memini: memini tamen: oīa lu-

Omnia ſolliciti plena timoris erant. (ctus

Flebat auus: flebatq; soror hētesq; gemelli.

Orabat superos lēdas: suumque iouem.

Ipsa ego non lōgos etiā tūc scissa capillos

Clamabam: sine me sine me mater abis:

Nā cōiunx aberat: ne nō Pelopeia credar

minis ob dolorem mutatus: ut inquit Quid. lib. ii. metamorpho. non se calog ioui q; Credit: ut iniuste missi
memor ignis ab illo Stagna petit: patulosq; lacus: ignemq; perosus Quā colat elegit contraria flumina flāmis.
Delituisse. i. latuisse. In plumis: id est in forma cygni: nam iuppiter captus amore lēdæ uxoris Tindarei cōuer-
sus in cygnum: ad eam uolauit: quā ut fabulæ tradūt: cum eum sinu excepiſſet: ille dicitur oua in eius gremio
peperisse: ex qbus nati sunt Castor & Pollux. Helena & Clytemnestra: oua autem duo tantū fuisse dicūtur ex
quoq; altero Castor & pollux ex altero Helena & Clytemnestra nati dicūt. Hora. i. arte poetica. Nec gemino bellū
troianū orditur ab ouo. Idē in epistolis. Castor gaudet eqs: ouo prognatus eodē. Pugnīs. Sunt qui uelit nō Cy-
gnū sed lēdā ex cōpessu ioui illa oua peperisse. Quā duo: refert rapinā alterius: hyppodamia filia fuit Oeno-
mai regis elidis & pīſæ: q; cū ob egregiā pulchritudinē multi uxorem peterent: pater proposuit prociſ hanc le-
gē & durissimā cōditionē: ut qui eā uellent curruli certamine cū ea contēderēt: & qui uictus fuisset capite pu-
niretur: qui uicisset eam uxore haberet: ad hoc certamen cum pelops Tantali filius ex phrygia uenisset: corru-
pto myrtillo hyppodamiae auriga pollicitatione primi concubitus uictor euasit: nā myrtilus axes currus fra-
tor cæra dī texiſſet: q; postea calore liquefacta cōcidit currus: & hac fraude potitus ē pelops hyppodamiae: cū uero
Myrtilus peteret promissā mercedē a pelope in mare precipiatus est: qd ab eius noīe Mirtolū denominatū fe-
runt. sed hac fabulosa. nā re uera bello rapta est corrupto Mirtolo pfecto exercitus. Quā duo. describit locum
ubi rapta ē hyppodamia: uidelicet in Achaia: quā postea a Pelope: q; ibi regnauit pelopōnesus: id est pelopis in
sula dicta est: nā ut snpra diximus: isthmus est terra tenuis inter duo maria: & sunt duo isthmi celebres unus i
Achaia: de quo uic itelligit: & alter in Thracia. Distinet. id est separat. Rotis peregrinis: i. curru pegrino: nā
ut diximus pelops ex phrygia uenerat. Inde On. lib. ii. tristiū Quid nisi tātalides agitante cupidie currus pīſæ
phrygiis uexit eburnus eqs. Castori amiclao dictū ē supra helenā in certamine paleſtræ a Theſeo raptam
quā postea Castori & Polluci sribus eā bello repetētib; reddita ē: imo: ut qbusdā placet. ui recuperata abducta
ē cū ea Ethra mīſe Theſei q; postea ſemp comes fuit helenæ ut eius i epistola ad paridē ifra patebit. Amiclao.
ex amiclis urbe lacōiæ. notādū ē at i qnta ſede huius uerſus. p dactylo ē ſpōdeū & i prima ſyllaba tertii pedis uo-
calē nec elidi: nec breuiari ſequēte uocali. Tyndaris. hēlā. Soror. ſ. Caſtoris & pollucis. Vrbe Mopſo. i. athe-
niēſ. nā tres fuiſſe Mopſos ſcrib. Stra. lib. ix. unū uatē filiū tireſiæ alter fuit lapita argonaurarū nauigatois cōes a
quo oppidū Mopſiū i cāpo pelagico uocatū ē tertius a quo atticā appellauere Mopſopiā. alibi tñ eodē li. dicit
eū mopſopiū appellatū: a quo mopſopii atheniēſes dicti ſūt. qd uidet uerisimilius. Tyndaris. narrat ſcdam rapl
nā helenā: q; a paride rapta & troiam abducta belli troiani cā extitit. Ideo hospite. paride troiano: quē ill a hoſpi-
tio accepat. Vertit. mouit Pro ſe. p recuperatiōe ſua. Vix eq; dicit ſe fuiſſe admodū paruū: cū mī ſua helenā rapta
ē & enumerat qdā dicit ſubdere ſibi memoriā eius rei. Plena lu. i. plena mōroris. ſolliciti. ab eſſetū dicit. i. ſa-
ciētis hoīes ſollicitos. i. anxios: ut i prima epistola. Res ē ſolliciti plēa timoris amor. Auus tindareus. Soror. Cli-
temeſtra ſoror Helenæ mīſis meæ. Fratres ge. i. Caſtor & pollux. frēs meæ mīſis. Lēda. mater helenæ. ſuū iouem
a quo fuerat amata & oppſſa. Nō lō. i. breues. q; tos hēnt infantulæ. Sine me. ſine me. cōduplicatio color rhetor

ricus. ¶ Cōiūx. s. mīis meæ. i. Menelaus. A beratiuerat. n. i. cretā. Ne nō: addit nūc se supradictis q̄ dixit fuisse ra-
pra. Ne nō. i. ut credat pelopeia. i. de genere pelopis: nā dixit supra. Tātāides matres apta rapina sumus.

CANTO. ¶ Parata prāda: rapta sum a pyrro. Pelides utinam uitasset apollinis arcus: Paris adiutus ab apol-
line in tēplo achillē sagitta pede sauciatus peremit: licet alii in tumultu hoc factum dicant. ¶ Quondam: cum
abducta Briseide ipse fleuit. Quæ mea cælestes: totius generis fatum hætenus non suū queritur. Quod sydus:
chaldæorum sententia est: ut ui syderum mortales benignius agant: & indigne uexentur. Parua mea sine mīe
ædōōs: ab ætate. Arma gerebat: erat menelaus i bello troiano. Incerto: balbo & ābiguis uerbis: q̄ a pueris ex-

cidūt. Pacta marito: cum orestis nupsisset. Matre parante:
ex consuetudine loquitur: nam matres locabant in thala-
mis filias: cum primum uiris tradebantur. Reduci ti. He-
rodotus ex ægypto reductam esse Helenam contendit:
quam post mortuum Menelaum Nicostratus & Mega-
pēthius spartani eiecerunt. Rhodum concessit ad polyxo
Trepolemi uxorem ueteri freta amicitia. ancillæ arbori
illam suspenderunt: quoniam causam bellī troiani dede-
rat: in quo fuerat Trepolemus trucidatus. Nec facies no-
bis. Vide q̄ fuerit parua Hermione: cū rapta fuit Helena
hinc licet aspicere: ut a matre filia cū rediret utrinq; nō co-
gnosceret. Pars hæc una mihi: ut uideatur oīo destituta:
id qd̄ iuuaret solū i totē ōnis ablatū eē demonstrat. Cap-
tam inuidiose cōtra pyrro hū pūlit: ut ardētius excitet ore-
stem. Hoc mu. ut uictrix captiua sit. Eqs altus titā. ædōōs
a rpe. Titā sol dictus ē quonā a titanibus ducit originem
Malo liberiore. ualidiorē & maiori: unde capū liberiorē
dicimus maiorem ad dicēdū rōnem. Sollicitor igt die no-
ctūq; ualidius. Pro som. lachry. ocu. nō dormiūt: sed p̄ so-
no succurrūt lachrymæ. Malis: cū malas tigo: q̄ horridæ
sunt. Scyria mēbra: cōtumeliose dictū ē i pyrro hū. q̄ i scyro
isula natus ē ex furtiuo concubitu: ē. n. Scyros isula cōtra
Magnešiā nobilis ob licōedi cū achille affinitatē: & pyr-
ro hū illuc educatū. Man. poluras: q̄ uixit legitimū terigeit.

¶ VBER. ¶ Neoptolemo. i. pyrro. q̄ ita dictus ē: q̄ si no-
uus puginator. nā neos græce nouū significat: proleō. i. pu-
gno. Pelides. i. achilles p̄ pyrro hū. Utinā ui. ar. i. utinā nūq;
fuiisset interfectus: q̄ si uiuere culparet factū filii: q̄ alienā
uxorē uult rape. Apollinis at arc. q̄ dixit n̄ q̄ reuera apol-
lo eū sagittis interemerit: sed q̄ i eius tēplo fuit interfectus:
nā cū thetis achillē infantulū i aquā stygis iſernæ tynxisset
toto corpe p̄ter ptē pedis q̄ eū tenebat: eū imersit in aq̄. ut
apd̄ Statiū legi. Site stygis amne seuero armaui: totūq;
utinā: fuit inuulnerabilis oī pte corporis q̄ aq̄ tista fuerat: sed
cū captus amore polyxenæ filia priami cōstituisse: ut ea
capet i tēplo apollinis paris post simulachrum latens i p-
tē pedis q̄ erat uulnerabilis (q̄ nō fuerat tista aq̄ stygis)
directa sagitta eū occidit: idē fctū ē: q̄ tenēte apollie arcū
paris dixerit tela: ut apd̄ Ver. li. vi. Phœbe grauis troie sē
p̄ miserate labore f Dardana q̄ pidis dixerit tela manusq;
Corpus in æacide. Dānaret: culparet. Nec nūc placuisset.
le gēdū ē nūc: ne se legat nō ex duabus negationib; sit sen-
sus cōtrarius. Quæ admiratiue. q. d. nescio. Iniquos: ini-
micos & aduersos. Quod sy. q̄ uitæ cōditionē q̄ litate sy-
derū nobis affert tradūt. lūue. distat. n. q̄ sydera te excipi-
ant modo primos incipiēt. Edere uagitus & adhuc de matre iubēte. ¶ Parua: ecce cōmemorat sua iſortunia.

Parua: infantula: quo tēpore debueram maxie apud eam educari. Ferebat arma. i. gerebat bella. Cū uiuāt. i. q̄
uis sit uiui. Orba: priuata. i. erā orphana. Non tibi: dicit se caruisse iis iucūditatibus: q̄s puellæ habere solēt in in-
fantia. quæ & parentes delectant: & ab eis in gremio tenēt. Incerto ore: incertis uerbis: q̄ aſantes nōdū sicut be-
ne exprimere uerba. Captiui: amplexata sum. Grata sarcina. i. gratū onus. Cultus mei. sicut aliæ matres solent
habere coram cultus filiarū suæ. ¶ Pacta: desponsatā. Matre parātē: ut est mos. Prodieram: exierā. Reducere:
uerentia Troia. Parētis. i. matris meæ. Sensi: cognoui: iudicaui. Quod. i. quia pulcherrima: ualde patchra. Ipsa
idēst tu. Quæ foret nata tua: q̄ etiam tu nō cognoscebas me. Pars hæc: enumeratis multis infelicitatibus suis
dicit Hermiōe se tātūmodo fuisse fœlicem in hoc q̄ Orestem coniugē sortita sit. Hæc una. i. sola. ¶ Orestes' con-
iunx. i. datus mihi maritus. Bene cessit: bene euenit: quia in reliquis fui infelix. Is. Orestes. Pro se. s. ne adimat
tur mihi. Pyrro hū habet: cōquestio ē de audacia pyrro hū: q̄ post uictoriā Menelai: & reditū i partiam teneat. Hec

Ecce neoptolemo prāda parata fui.

Pelides utinā uitasset apollinis arcus:

Damnaret nati facta proterua parens

Nec quodā placuit nec nūc placuisset achil

Abducta uiduū coniuge flere uirū. (li

Quæ mea cœlestes iniuria fecit iniquos?

Quod ue mihi misere sydus obeē q̄rar?

Parua mea sine matre fui: pater arma gere

Et duo cū uiuāt: orba duobus erā. bat

Nō tibi blāditiis primis mea mater i anis

Incerto dictas ore puella tuli.

Nō ego capitauī breuius tua colla lacertis

Non sedī gremio sarcina grata tuo.

Nō cultus tibi cura mei: nec pacta marito

Intraui thalamos matre parante nouos.

Obuia p̄dierā reduci tibi: uera fatebor:

Ne facies nobis nota parentis erat.

Te tamē eē hel enē q̄ eras pulcherria sensi

Ipsa requirēbas quæ tua nata foret.

Pars hæc una mihi cōiūx bñ cessit orestes

Is quoq; nī pro se pugnet: adēptus erit.

Pyrro hū hēt captā r̄duce & uictor parētē

Manus & hoc nobis diruta troia dedit

Cū tamē altus equis uitā diābūbus istat

Perfruo infelix liberiore malo.

Nox ubi me thalāis ululātē & acerba ge-

Cōdidit. i. mœsto pcubuitq; toro. mētē

Pro sōno lachrymis oculi fūgūt obortis

Quaq; licet fugio sicut ab hoste uiro.

Sæpe malis stupeo: rerunq; oblita lociq;

Ignara tetigi scyria membra manu.

Vtq; nefas sēsi: male corpora tecta reliquo

Deyanira Herculi

mionē captiua Et mi. ha nobis. i. Troia ha nō ē ad utilitatē nostrā destructa: alius codex habet mun° & hoc nobis diruta Troia fuit. i. hāc utilitatē habeo q̄ Troia sit diruta: siue at fuit: siue dedit legat: idē ē sensus. Cū tamē: dicit qd̄ licet oī tempore sit in magno mōtore: nō mīus angit̄ die q̄ nocte: nā p̄ totā noctē dicit se flere. Tit. id. est Sol altat altus. i. ē i sūmo coeli. Radiātibus: splēdētib°. Malo. i. dolore. Liberiore: miore: & mīus urgente me. Acerba: p̄ acerbe nomē. p̄ aduerbio: sicut rauca sonās ānis. Fūgunt lachrymis p̄ somno. i. cū debēt dormire lachrymāt. Qua licet. i. quātū possum. A uiro: a pyrrho. Stupro: careo sensu exanimor. Oblita regē & loci. i. q̄ nō recordor quid faciā: aut ubi sim. Ignara: nō aduertēte. Scytia mēbra: pyrrhi qui natus est in scyro insula: ubi regnavit lycomedes: ut supra diximus. Vt postq̄. Sensine: fas. i. sensi me tetigisse illū quē nolebā. Credomihī. i. uide or mihī. Polluras. i. fœdatis eius contactu.

Et mihī pollutas credor habere manus,
Sape neoptolemi p̄ noīe nomē orestis
Exit: & errorem uocis ut omen amo.
Per genus infœlix oro: generisq̄ parētem
Quī frata: quī terras: & sua regna q̄rit:
Per patris ossa tui: patruī mihī q̄ ubi debēt
Qua se sub tumulto fortiter ulta iacēt.
Aut ego p̄moriar: priusq̄ extinguar ī æuo.
Aut ego tantalidā: tantalis uxor ero.

Deyanira Herculi.

Ratulor oechaliā titulis accēdere nostris
Victorē uictā succubuisse q̄ror.

unde genus nostrum est. Et sua regna: id est coelū: nam iuppiter omnia regit. Patris tui. Agamemnonis. Patui mihī: quia fuit frater patris mei. Debent tibi: id est obligata. Vltā: vindicata. s. a te interfectis ægysto & matre tua: a q̄bus ipse interfectus fuit. P̄moriar. i. sunt moriar ante tēpus. Ego tantalis: quā sum de genere Tantalī. Tantalidā: id est tu: qui & ipse es de eodem genere. Orestes interfecto pyrrho tandem recepit Herminem: ex qua suscepit filium: nomine Orestem: a quo orestā populi dicti sunt.

In nonam epistolam argumentum.

Iodorus tres tantū hercules uidet fuisse asserere: sed q̄ diligētius hoc scrutati sunt sex fuisse reppete rūt: antiquissimū ex ioue antiquissimo & Lysto natū: nam ioues ēt plures fuisse legimus: quē cōcertauit se cū Apolline de tripode accepimus. Alter tradit nilo natus ægyptius: quē aiunt phrygiās litteras conscripsisse. Tertius ē ex idæis dactylis: cui inferias asserūt. Quartus iouis filius ē ex asterie latomæ forore: q̄ Tyri colitur: filiamq̄ habuit nomine Carthaginē. Quintus in india: q̄ & bellus dicitur. Sextus ex Alemena & ioue tertio gēitus: cui gesta aliorum assignantur. Deyanirā habuit uxore. Nam dimissa megara creontis thebani filia: quā uxore duxerat iolē Euriti perit in cōiugium: cū denegaretur in ætoliam uenit: ubi Deyaniram oenei ex althea duxit uxore: deinde memor despecti coniugii cōtra Euriti toxēū Milonē & pythiū mouit exercitum: oechaliā urbem abstulit: illos peremit: iolē rapuit: cuius amore eo adeo flagrauit. ut ex ea pateatur quicquid cum omphale perpeffus est sacrificaturus igitur ob uictoriā i mōte Cyneo puer Lycā ad deyaniram in Trachinam urbem misit: ut uestem qua in sacris utebatur asferret. Deyanira semine infectā oleo & sanguine centauri Nessi dederat: id enim suaserat Nessus facēdum: cum in traiectu Euēi fluminis ab Hercule sagittis confossus ē. si de illius amore dubitasse. Dubitabat. n. ne ioles amore ipsam contēneret. Hercules cum uestē tetigisset ueneno afflatus lēta tabe consumebatur. Actus in furorē Lycam in mare proicit. Licimimum & iolaum Delphos de se scilicetatum misit: rettulerunt ut in oetha monte pyra construeret. De reliqs ioui curā relinquere. Constructam ipse conscēdit. Phylōctetes ignē admouit: cum reliquiarum nihil reperissent: cælum ascēdisse existimarūt. Iuno præcante ioue lectum conscēdit. Hercule u estibus testum perinde ac pareret emisit: quod in adoptionē barbari diu seruauit: heben quoq̄ filia uxore dedit. Menæcius actoris filius opōte Boetiae oppido prius herculi sacrificauit tauro: capto & ariete. Deyanira cum de uiri fato excepsisset commemoratis iniuriis. quas ab hercule passa sit: facinus purgare nititur epistola. ut nō ultro: sed ut amorem illum reuocaret id fecisse uideatur: querelas hēt creberrimas: quales eam decent: quā de suspēdio deliberarat. Gratulor oechaliā titulis accedere nris. Pricipiū ex duore affectū laticitiae mōrorisq̄ pugna q̄ furibūda fuerit. Deyanira i dicat. Sed cū mōror laticitiā suparet: rerū q̄s hercules gessit oritur exprobratio. Gratulor: gratulari siue diis siue hominibus: qui nobis benefici fuerūt in successu: aut nostro aut aliorū est cum laudibus festiuitatē ostendere: oritur. n. ex laticitiā gratulatio: ut ex dolore q̄rimonia. Viste: ad iolē hoc refert curus amore cum Hercules teneret uisus filasse dicitur. Oechaliā Oechalias plures fuisse legimus in thessalia. Archadiaq̄. & Euboea: sed q̄ Euriti fuerit ambigunt ueteres. Diodorus q̄ in Euboeam est fuisse scribit: alii uero Thessalam: quā cū cōpisset hercules interēptis Euritis liberis: ut diximus iolem rapuit. Viste: captā iolē intelligit. quā hercules amauit.

CVBER. Gratulor: Hercules mltis & magnis laborib: q̄ sibi ab Eurysteo iunōis noīe ipati fuerat functus: cū pheneo archadiæ opido quinquēniū fuisset: idē spōte discedēs i Etholiā p̄fēct: atq̄ cū nodū legitimā plē: nec

uxorē haberet. Deyanira Oenei filiā iā defuncto Meleagro sibi desponsatā uxorē accepit: sed triēnio post Deyanira nuptias cū euryonomū pueri: ministri: paruo errore lapsū pugno percussū occidisset iuitus: dolore percussus Calidone recessit cū deyanira uxore: & hello puero ex ea suscepto cū itinere ad Euenū flumē uenisset reperit nesciū centaurū uiatores scio flumē transuehētē. Qui cū Deyanira transuexisset: eam uolare conatus ē: cum Hercules i alia ripa eēt: qua uiri opē implorāte hercules eum sagitta transfixit: ille ne moriret inultus: pollicitus ē Deyaniræ: se medicamētū traditurū: quo nullam aliam præter se mulierē Hercules unq̄ appeteret: iussit itaq̄ ut oleo cū sanguine ex uulnere suo & sagitta defluente cōmixto hercules tunicam ungeret: sic enim fore: ut nullā aliā mulierē præter se appeteret: cū Nessus expirasset: illa clā Hercule quod erat mandatū effecit. Hercules aliquāto post oechaliā uenit: & cōtra Eurichi Regis Oechaliæ filios: quoniam iolen sororē suā ante ei pmissā uxorē negauerāt: exercitū duxit: auxiliātibusq̄ arcadib⁹: q̄ eū & ex pheneo discedētē secuti erāt: urbe expugnata Eurichi filios occidit: & cū iole captiua ex Euboea in mōrē Ceneū pfectus ē: tibi sacra factur⁹: Lychan autē famulū domesticū clam ad Deyaniram in Trachinā. ubi eā reliquerat misit: ut ei uestē qua in sacris uti cōsueuerat afferret. Deyanira uero amore ioles pcepto cupiens se omnibus amore pferri tunicā iuxta cetauri consiliū tinctā Lychæ rei inscio herculi deferēdam tradidit: q̄ hercules i durus medicamēti uī paulatim iualescēte maxio dolore torq̄ri cepit: itaq̄ Lychā uestis latorē primum occidit ac morbo magis quotidie iualescēte. Lyciniū & Iolaum delphos ad apollinē misit: ut morbi remedia sciscitaret: oraculū iussit herculē ferri cū apparatu bellico i oetā montē: ibiq̄ ppe eū igētē strui pyrā: de reliquis ioui curā fore: q̄ cum Iolao erant iussa apollinis exequētes: quod futurum erat suspicabatur: hercules desperata salute i pyrā cōscendit. solus philoteēs in gratiam sagittarum q̄s ei hercules reliquit: pyram incendit: subitoq̄ fulminibus circumstantibus pyra exusta ē: accedēte Iolao ut ossa colligeret: nullo penitus reperto creditum herculē ad deos translatum: eiq̄ ut heroi sacra q̄dam instituta sunt: Interea anteq̄ moriret cum magna ui ueneni uexaretur: Deyanira calamitate herculis stupefacta: cū cām tanti mali a se profectā sciret: laqueo uitam finiuisse dī: sed poeta nunc fingit deyanirā anteq̄ se iterficeret scripsisse ad herculē conquerēs: q̄ turpi amori ioles succubuerit: & a legitimo alienatus sit: deinde iter scribēdū fingit eam accepisse nūciū de calamitate herculis: quē grauissimodolore torq̄ri audierat pp tunicā a se missā: itaq̄ postq̄ excusauit se pp amorē hoc fecisse: affirmat se eē morturā. Gratulor: sator. Oechaliā: urbē Euboeæ: i q̄ regnauit eurytus: licet Stradicat eē i thessalia in Euboea: & in arcadia: hūc expugnauit hercules pp iolē sibi negatam ut supra diximus: & eius fratres iterfecit: atq̄ ut alii uolunt: & patrē. Accedere: adiūgi. Nostris titulis: nostris uictoriis & laudibus: nostris autem dixit: q̄ laudes martiri etiam suas exstimat. ¶ Victōrē: scilicet te succubuisse uictum fuisse. Victā: scilicet iolā. ¶ Pelasgiacas. græcas. ¶ Decolor. turpis. Inficianda. i. neganda. nam inficiari negare significat. unde inficiā tantum pluralis numeri: quo noīe utimur cū eo ut eo inficias. i. nego. & tu is inficias &c. Iuno qua semp conata ē te opprimere. Serries. ordo & numerus. nā plurimos labores passus ē. Huic. tibi. Imposui. i. domuisse te. tractū a bobus. ē aut ordo fama. decolor &c. uēit iolē ipso uisse iugū huic. quē iuno & imēsa series labor: nūq̄ fregerit. Hoc uelit. q̄ d. facis qd placet inimicis tuis. q̄ cū cupiāt tuū dedecus: gaudēt. q̄ a muliere sis subiugatus Eury. rex q̄ tibi labores inpar. Germana to. i. uno soror Iouis: q̄ tonās dī. q̄ & tonitura ciet: & fulmina mittit. ¶ Sit. i. erit. Nō ipa Iuno q̄ est nouerca tua. nā hercules filius fuit iouis ex alcimena. Labe. macula turpitudinis. alias ponit. p ruina a labēdo ut apd Ver. li. iii. an. Hic mihi priā malī labe. At nō icrepat ipm q̄ nō respōdeat spei: q̄ de eo fuit hēnda. q̄ a nō una nocte generari potuit. sed cōiūctis trib⁹ noctib⁹ simul. ut fabulæ tradūt. ex quo debuit eē uitā magis admittādā. Nō uēis. nō exhibes te. appares: ille talis. Cui. q̄li. Vna sola q̄a geinata ē nox. Nō fuit tā. i. nō sufficit. Ut cōiū. generareris. ¶ Tātus. tā magn⁹ tā fortis. Illa. i. Iuno. ¶ Sustulit: exaltauit. Premēdo. dū pmit. Hæc. i. Venus: Respice. cōsidera. ¶ Pacatū. pacificatū. Vindicibus. defensatricib⁹ uel ultricib⁹. nā hercules ad tollēda mōstra q̄ in q̄libet pre orbis terrarū nocebāt hoibus. ppabat. Inde luca. terras mōstris equor lenātē magnanimū alcidē libycas exciuit i oras. & Ver. li. viii. Nā maximus ultor Tergemini nece geryōes: spoliisq̄ supb⁹ alcydes aderat. Quā la. i. p totū orbē terrarū. Nereus. i. oceanus. posuit. n. deū p mari. Oceanus at circuit ipsā terrā. Qui. i. me. Tū freta diffudit. rapidisq̄ tumescere uēis: iussit & ambire cieūdare littora terræ. Pax ter. i. terra pauca a te De. festi. i. tibi ē obligata: & pax ē pp te. cauēdū ē at ne legat ps terræ q̄ cōtrariū eēt qd dixit supius q̄ latā nere⁹. ¶ ANTO. ¶ Fama de. cōtāinata. trāslatio ab isto pāno. Inficiāda. negāda: & q̄ factis priorib⁹ mīme cōuēiret. Quē nū. i. u. ecce qd maximū ē. unde tot q̄relæ nascant ut post multa facta igētia puellæ succubuerit. Nam apud Iolē dī hercules lassē: & q̄ apud Omphalē Lydiam tulisse scribit Diodo. eadē apd hāc exercuisse. Hoc uelit eurystheus uitupat factū ex uolūtate aduersariorū. Quid aliud igit Eurystheus & iuno cupiūt: q̄ ut te deprimāt: & ficti nouitate supiora deformēt. a te: Iouis nūcia iunonis mētē turbauit: ut scribit Home. nā in cōcilio dīorum illū iactare coegit eo dīe ex suo genere fore: ut nasceret argis q̄ finitimis imparet. qd cū iureiurando firmasset iuno in terrā descēdit. ¶ Argos petiit alchmenæ partnū distulit. Stelēi ex pseo nati uxorē septē tantum men-

Herculi

sum fecit Eurytheū edere coegit: & deinde ioui dedit: q. At ē cœlo pepulit: & herculē eurytheo seruire iussit: cui ut pmiserat argiuos: regnū datū ē. Labe uitæ: uiuēdi dedecore: & pñiti i trāslatiōe. Et. n. labe p casu subito leuia iñit. At nō ille uenis: sermonē suspēdas: nō iqt talē tempestas. Nō una nox: si Diodoro credimus ex trib^o noctibus unā fecit iuppiter: ut herculē cōciperēt plautius Sosya i amphitriōe fabula putat nocturnū obdormi uisse ebrīū solēq; i cōiuiis cōmoratū plusculū cū noctē illā lōgiore sero uidisset. Sustulit: nomē dedit. Trāslatio ab his q i sūmo loco siti undiq; circūspectāt. Respice uidi. pōit ate oculos priora: ut eōparōe pñis uitupet factum Vidicib^o pa. mōstris liberatū & qñ ex seruitute i libertatē affertū: ducta trāslatiōe a seruis: q uidiēta liberāt. Nere

Implestī meritīs solis utranq; domum:
Quod te laturū ē cœlū prius ipse tulisti
Hercule supposito sidera fulsit atlas:
Quid nisi notitiā ē misero qñta pudori:
Si cumulas stuprī facta priora nota:
Tene ferūt gēinos pñisse tenaciter āgues
Cū teneri cunis iā ioue dignus eras:
Cœpisti melius q desinis. ultima primis
Cādūt dissimiles hīc uir: & ille puer:
Quē nō mille ferat: quē n̄ stheneleus ho/
Nō potuit iūo uicere: uicit amor. sus.
At bñ nupta feror: qā noīor herculis uxor
Sitq; focer rapidis qtonat altus equis:
Quā male iāqles ueniūt ad aratra iuueci
Tā premīe magno cōiuge nupta mior:
Nō honor ē: sed onus: spēs lesuraferentē
Si qua uoles apte nubere: nube parī
Vir mihi sp̄ abest: & cōiuge notior hospes
Mōstraq; terribiles perlequiturq; feras
Ipsa domo uidua uotis operata pudicis
Torqor īfesto ne uir ab hoste cadat:
Inter serpētes: aprosq; auidosq; leōes
Iactor: & hāfuros cerno p ossa canes.
Me pecudū fibrā: simulacraq; iauia sōni:
Omniaq; arcana nocte petita mouent.

alemna herculē & iphiclū pepit: sed herculē ex ioue i phiclū ex aphitriōe marito genitū. Sed cū inno duos serpētes imississet herculi: iphiclū de cunis terrore lapsus: suo uagitu excitauit parētes q cū surrexissent: uiderūt herculē ambabus māibus angētē angues nouercalibus odiis imissos. Inde Verg. uti priā no. Mō. mi. g. p. eli. ang. Di. io. q possēs uideti gēitus a ioue: nō at a mortali. Quā. d. i. qñis. Ce. sunt miora Hic. uir. i. hāc tua aetas uirilis. Et ille. p. i. n. ille puer q hāc fecisti. i. illa tua aetas puerilis. Dissi. s. sunt Sthe. h. i. Eurystheus steleni fili^o hostis tuus. Amor ui. qd est tibi turpissimū. At be. obiectio herculis: qñ magni uiri: & filii iouis. Quā ma. rñder obiectiōi dicēs n̄ ē cōueniēs mīmoniu: ubi uir sit maior uxore. ē at īnia ad psonā loqñtē accōmodata: nā Mar. contra ferit: optere uxore i feriore ē uiro. In ma. suo sit Pri. ma. Nō aliter. s. fce. uirq; pa. Quā. m. p. similitudinem pbat i cōueniētiā amoris sui. In q; aut atate: aut magnitudie & robore corporis. Veni. cōueniūt. Nupta: uxor. Mior: inferior cōditiōe generis & fortunā. Nō ho. est īnia ē color rhetoricus. Spēs. i. dignitas. Feren. habentem ipam spēm. Sed o. sicut mihi est onus q sim uxor tāti uiri: cū tñ te nō fruar. Nō ho. est sed o ānoīatio est color rhetoricus. Si q. u. īnia generalis. Pari: aqñ tibi & atate & cōditiōe fortunā. Hof. pegrinus. Est no. cō. qā uideo sēpius hospites: q maritū meū. Mōstra: ut lernā hydrā & cerberū: & cacū. de quo Ver. huic mōstro uulcanus erat pñ: mōstr. n. dī qd est pñr naturā. Feras: terri. ut app. Erymātē: & leonē Nemātum. Opatā: itenta: sacrificās nā opari. pprie est sacrificia pficere. Ver. i. i. i. an. Arui q; noui opata iuuentus. Idem prio ge. In pri. ue. de. atq; an. m. fr. Ceteri la. op. in hāc. Hor. pdeat iu. Opatā. s. i. u. & ma. op. se. l. u. i. opando hoc est sacrificando colit: in docti ponūt. p agere qd uis generaliter: i quo significato nūq iueni exēplū idoneum. Torqueor: crucior. Cadat in interficiat. Ab ho. aut hoie: aut fera. Iactor: uersor. s. cogitatio: qā cogito hāc pñcula i qbus ille uersatur: & uideo ē in eis dē piculis. qd accidit amātibus. Ver. de gallo ad licoridā. q erat i castris. Nūc. i. a. du. me. Mai. ar. Te. iter me atq; ad. de. ho. Hāfuros p ossa. aggressuros te: nā hāfuri^o hic ab hāreo uēit: n̄ ab hādo. Me pe. dicit

us. orbē terrarū: itelligit quē i medio aq positū i star insulā
CANTO. Solis utrā. do. solis domū i oriētē (scri. Pla. & occidēte eē scribūt. Cœlū pri^o ipse tuli hercules cœlū hu meris sustinuisse tradit: qñ postq a pyrratis: quos Bupris miserat raptas hespidas aīlātī restituit: ab illo ē doct^o astro logiā: ipe q i graciā prius sperā attulit. Fulsit: sustinuit. No: titia: nois aplitudo: quo uerbo i culice utit. Ver. Notitiā: q ducū uoces. Germios an. plautio carmie notū ē infantē herculē i cunis duos a iunōe missos āgues apphēsis utrif q faucib^o trucidasse. Dignus ioue: ut iouis filius dicere/ ris: Cœpisti me. cōmēdatus egisti i fantiā q uirilitatē. Vl: tima: q agūt matura atate. Sed i feriora sunt. Primis: atate te puerili gestis. Dissi. nō cōueniūt: gesta sunt. n. p atate dissimilia. Quē nō mille ferat. hypbole utit. Sthe. ho. Eu/ rysteū stenelei filiū significat: quē dixius certamīa herculi superanda praponere. At be. n. fe. ironia. Sitq; so. de ioue itelligit: cū fulgura assignamus. Quā ma. inā q similitu: dine ironiā probat. Minor: q genere aut maiore uirtute est i ferior. Nō ho. est: sed onus: locus est q uiolēta defini: tio dī: est inquit puellis dāno prāstare forma: qñ ea est q illas pñtioribus cōciat: & coniugio iūgit.

UVER. Vtrāq; domū so. i. oriētē & occidētem. Meri: tis beneficiis. Tulisti: hūeris sustinisti. Quod ē la. te. qā tu: is uirtutib^o es ascēsurus cœlū. Hercule: ferūt. n. fabule her culē p atlatē cœlū sustinuisse. qd iō hētū ē: qā ei successit in astrologia. Fulsit: sustētauit. Quid ni. sēsus ē qd tibi cōpa: sti p hāc tua clara facta: nisi ut nūc cognoscat dedecus tu um. Quid. s. ē qñtū. Nisi ē qñta notitiā. i. cognitio. Pudori dederoti tuo: nā quo alijs clarior est: si qd turpe facit: eo magis cognoscit eius turpitudine: iuue. Oē aī uitiū tanto cōspēdius i se Crimē hēt qto maior q peccata hēt. Si cui: auges. Nota macula. Vitio stupri adulterii: & libidinis. i. si factis tuis prioribus claris & magnis addis nunc turpi tudinē libidinis. Tene fe. te. hēt emphasim. q. nunces ita turpis & infamis. Tena. fortiter: nam ut fabulis traditur

se multis locis terreri propter picula Herculis. Fibra pe. i. extra q̄ isplcio ut itelligam qd sit de te futurū hāc enī ars haruspicia dicebat: ispiciebāt at̄ p̄ciue fibras iocinog: siue equog: & pulmonū. Iuue. calido pulmōe colūbā. Tracto armenius uel cōmagenus haruspex pectora pullog: rimāt & exta catelli: iterdū & pueri. Luca. li. ii. Cer/ ni tabe iecur madidū: uenafq; mīaces Hostili de pte uidet pulmōis hanali Fibra later. Ver. li. iiii. ane. pecudūq; ecclusis pectoribus ihiās spirātia cōsulit exta. Simulachra iania: figurā sine corpore. Omina: auguria. Petita: ca/ pta. Mouēt: terrent me. Aucupor: ingro pcutādo multos. Murmura: i. uoces. Fama: in. i. de te.

¶ ANTO. ¶ Nube pa. nō maiori. Vir mi. semp abest icōmoda sui cōiugii exprimit. Operata. opari dicimur cū sacrorū mysteria tractamus. Habeo inqt uota cū sacris p salute cōiugis. Inter ser. ω α ο σ a sōniis. Iactor: uxor. uexāt mei sōnis mōstra. Petita: aio agitata. Arcana no. q̄ ē ma via curarum nutrix. Aucupor. diligēti iqtione scru/ tor trāslatio ab aucupibus. Murmura: qd de hercule, fera tur: cū nihil certi hēamus. Speq; ti. du. cū dubiū sit q̄ qd af ferē: cōflitāmur iter spē & metū. Mī: alcmēa significat: q̄ phinei: q̄ ē arcadū urbs pcul ab hercule degebat: ad quā cū iphiclo & iolao eiecerat Eurystheus: cū hercules postq̄ eurytonē cētaurū trucidauit. Tyritū rediit. Pī Amp. est quē Cephalo cōtra thebeas & talpos pgnasse mēnit Stra. Illus: filius herculis ex deyanira: quos oēs i exiliū mī serat. Euristeus. Arbi. eu. itelligimus quid Eurystheus de ira iunonis iudicat: q te ut illi obtēperet: qbuscūq; expo/ nat mōstris. Lōga: q̄ cū tot laboribus nō mitigatur. Peregrinos addis amo: redit ad id: qd i cā propriū est non iqt me tot icōmoda uexāt: sed q̄ aliā: puellarū cōsuetudine noster torus uiolatur. Quālibet: nullo adhibito iudicio. sed p libidinīs furore cuiusq; uteris lecto. Nō ego par. Hercules cū hospitaret apd aloū archadiā regē eius filia clā stuprauit: p̄ re cognita nautis qbusdā mergedā dedit: urgēte partu ad partheniū arcadiā mōrē exposita in/ ter uirgulta puerū pepit: sed ipa ad nauē rediit relicto ifante ad Enapliū arcadiā portū cū descēdisset: nautā pus ellā dono dederūt qbusdā mercatoribus i A siā pfecturis: q illā Teutramo Misiā regi detulerūt: expositū ifantē cerua nutriuit: pastores cū illū inuenissent. ad Corytū regē tulerūtq; pueg: loco filii educauit: & qm a cerua nutri tus sit: Thelephus est appellatus. Orme. nym. A stidamiā ormēi filia: quā cū p herculi negasset Hercules expu gnata urbe: & iterēpto Ormeno puellā rapuit: & ex ea Tesippū filiū tulit. Theu. tor. qnāgita Thespiis Erychthei atheniēsis filias itelligit: q̄s Hercules nocte stuprauit: cū p ad sacra uocatus astu uino nimio iurgitatus iace/ ret: ex qbus qnāginta liberos genuit: q thespiadē sunt cognominati: ex his duo Thebis. vii. Thespiis manse/ re. Reliq; duce iolao in sardiniā nauigarūt: ubi cōpestri loco coloniam duxerūt. Turbā theutantiā nō a misiā rege theutaniā: ut aliq; putarūt: appellauit. sed a Theutātō atticā oppido: ubi pictura uisebatur admiranda: ut hāc ab hercule gesta sunt: ad quam uisendam Germanicus Cāsar suo carmine descendisse testatur.

¶ VBER. ¶ Speq; ti. i. iterdū spes uicit timorē: quā habeo de te: iterdū timor uicit spē. Mī abdicat q̄ i absentia herculis nō hēt aliq̄: q cōsolet. Mī. stua alcmēa. A best. i. hīc erat. n. Deyanira i Thrachine: ubi regnauit Ceix qn scri. hāc epi. Deo po. i. ioui. Pī. stuns. Puer. i. filius nī. Arbi. Eury. i. cū oēs aliis desint solus Eurystheus sentit a me. q̄a quotidie nouos tibi iponit labores: qbus me torq̄ri necesse ē. Arbiter dī q totius alicuius iudiciū hēt potentiā: idē arbiter dī q hēt auctoritātē alicuius rei: ergo arbiter. i. executor: uolūate. n. iunonis: labores Her/ culi ipabat: ut supra diximus. Ver. & rerū mille labores Rege sub Eurysteo. Sentit q̄s pniciosus: nā sentimus. p prie q nos lādūt. Lēta. i. lōga. & diu durās. Parū ē: nō sufficit. Ferre hāc. i. pati hos dolores & timores de piculis uitā tuā. Peregrinos. i. pēgrinā: mulier. Quālibet. i. quis mulier. nā iā nulla ē quā nō rētes. De te. idēst ex te ex cōpressu & coitu tuo. Non ego: cōmemorat qdā puellas: q̄s dicit fuisse cōpressas & uiolatas ab hercule: est aut occupatio: dicit. n. se nō ēē dicturā: cū maxime dicat. augen. sic legēdū ē: nō aut Anguen. fuit at̄ Auge. Aloei Re gis arcadiā filia ab Hercule cōpressa: ex quo grauida facta pepit filiū: q postea Thelephus dictus ē ante uero q̄ pateret Aloeus eius pater cognito tumore uētris filia nō credēs eā grauidā ex Hercule: tradidit eā cuidam nau tae mergedā: illa nau iposita doloribus ptus urgētibus iperrauit. ut i terrā exponeret tāq; ad rē necessariā: & filiū apd partheniū mōrē in qdā sylua pepit: de idē misericordia nautā salutē p̄ter spē p̄is cōsecuta data ē dono qbusdā ex caria i asia pficiscētibz: q eā Teutrati Mysidiā regi dono dederūt. ifans: a pastotibus Corythi regis apd partheniū reatus ste. cui cerua ubera p̄bebat: quē postea corythus p filio edncauit & Telephi nomē ei im/ posuit: q̄a a cerua nutritus ē: nā Elaphos grāce ceruū & ceruā significat: hic postea q̄rēs matrē accepto respo sō i mysiā uenit: ubi inuēta matrē apd Teutrātē cognitus cuius ēēt filius in magno honore habitus ē: theutras si/ liis masculis caris ei argiopē filia desposauit: & regi successorē reliquit postea tpe belli troiani uolens resistere grācis ne ad trolā irēt p Mysiā ab achille grauitur uulneratus ē: quo uulnere cū nō posset sanari accepto respon so ab apolline eodē achille iterū uulnerat: sanat ē. idē Qui. i. i. de re. Vulnus achi. q. q. se. ho. Vulneris auxilium pelias hasta tulit. Stra. li. xiiii. uariat opinionē hui* fabulā. Temeratā: uiciatā. Partheniis. arcadicis. Ormeni. n. Astydamiā dicit filiā ormenii regis: quā cū hercules dari sibi coniugē peti uisset: pater renuit: sciens eum habere deyanirā. Hercu. idignat regi bellū itulit: capta: p urbe ac rege iterfecto astydamiā captā uiciauit: genuitq; ex ea Crispū filiū Dio. scri. Nec ti. cri. i. nec ēt crimini a me tibi dabit. q̄ tot sorores cōpresseris. ¶ Teutr. miror cur qdā testicia turba legēdū putēt nisi librariorū qd magis credo culpa sit. Nam non testius uel testitus: sed The/

spis atheniensis: ut Dio. scri. a quo Thespiensis regio denotata est: quā gita filias ex pluribus formis genuit: quos omnes hercules adhuc puer: sed labore p̄stas cōpressit: & ex eis quā gita genuit filios oēs mares qui Thespiades dicti sunt: quos piolaū in colonias trāsmisit: sed cur dixerit Teutratia turba nō satis cōptū hēo. Cū Theutras regnauerit i Myſianis hercules ēt i myſia siue Teutratia regiōe fortasse alias sorores cōpresserit: licet nihil ap̄ quēq; legat: qd̄ meminēri: sed oīa aut nō sunt mādāta litteris: aut nō extāt: q̄obrē nō aulim textū corrūpere.

CANTO. Ref. ad. de. Omphale Lardana filia lydorū regina dicit: ap̄ quā Hercules seruiuit. Nācū iphitū ex turri tyritia p̄cipitasset eade pugnari nō posse ex oraculo tulerat: nisi uēderet: p̄cioq; iphitū liberis satisfieret

Vna recēs crimē refertur ad altera nobis

Vnde ego sū lydo facta nouerca lamo.

Maander toties qui terris erat in iisdem:

Qui lapsas in se saepe retorquet aquas.

Vidit in herculeo suspensa monilia collo:

Illo: cui eelum sarcina parua fuit.

Nō puduit fortes auro cohiber lacertos:

Et solidis gemmas apposuisse toris.

Nēpe sub his animā pestis nemæa lacertis

Edidit: uēde hūerus tegmina læuus habet

Aufus es hirsutos mitra redimire capillos

Aprior herculeæ populus alba comæ.

Nec te mœonia lasciuæ more puellæ:

Incingi zona dedecuisse pudet.

Nō tibi succurrit crudī diomedis imago:

Efferus humana qui dape pauit equos.

Si te uidisset cultu Busris in isto:

uenditus omphale i seruitio latrōib' regionē purgauit ce-
crops trucidauit. Syleū quiatores ad opus uicariū coge-
bat ligōe sustulit. Demū factus liber ex omphale filiū la-
mū genuit: ut Dio. au. ē. Lāo lydo: qā ex lyda omphale na-
tus ē. Māader toties: māader fluui' iter miletū p̄temq;
egredit: discurret p phrygiā: sepat a caria lydiā ad campos
q māadri dicūt: flexuosum iō Sra. scri. ē qm multū acci-
piat limi: & uario ipetu mō ad hanc mō ad aliā adiciat ri-
pā. Vnde obligates cēs māadrū ueteres appellauerunt. Su-
spēsa mōilia. Hercules ut Diodoro placet ap̄ omphalē p
ancilla iterdū seruiuit: clauā leonis pellē: arcū sagitāq; om-
phale cōcessit gestare: ipse uero monilia gēmas: mitrā. zo-
nam ceteraq; mulierū gestamina sumpsit. neuitq; iterdū
Auro manicas phrygū lydorūq; gestamē. **Toris** d. bra-
chiis fortibus. solō lingua oſcorū itegritū dici Verius ē au-
ctor: unde solū solidū. Pestis nemæa: leonē quē i Nemæa
filua iterem Hercules intelligit hospitatus ap̄ molor-
chū pastorem. **Tegmina**: leonis pelle sinistra humerate
gebat uictoria monumētū. Mitra: barbarorū ornamentū
ex q̄ pedebat fasciolæ: q̄ philtia dicebant: quoniā filorum
instar depēderent. **Populus alba**: ē & aliud genus q̄ ni-
gra est: ut scribit plinius. Est alba populus Herculi sacra q̄
sacrificātes huic deo coronabāt. Zona mœonia cingulo se-
mineo more lydo. Imago crudi diomedis: is ē q̄ in Thra-
cia ad thitridā oppidū cæsis hospitib' equos alebat: q̄ p̄ce-

na ipsum hercules multauit: equos domuit. & ad Alexandri tēpora illorū genus super fuit. Busris. Neptūni &
lybiæ Epaphi filius in Aegypto in locis Nilo uicinis tyrānidem exercebat: hospites mactabat. Hercules ipm per-
emit: cū ex aphrica in ægyptū p̄maret. In isto cultu: q̄ nō ad uiros: sed ad mollissimas puellas conueniret.

UVER. Vna re. nō de iole intelligit: sed de omphale lydog. regina: cui hercules ita seruisse dicit: oīa faceret
q̄ iperasset: uñ Ter. i. Eu. Qui minus huic q̄ hercules seruiuit omphale: ex hac genuit hercules lamū filiū: uñ nūc
dicit Deyanira. Vnde: ex q̄ omphale. Sū fa. no. la. qā cū si uxor tua ille est factus priuignus meus. Lydo. ex lyda:
ut diximus Lydi sunt populi asiæ: q̄ aliquādo Mœonii dicti sunt: neq; ullo pacto intelligendū ē de iole: qā ex ea n̄
suscepit lamū: neq; ex lydia: aut Mœōia fuit: sicut hāc fuisse ostēdit: cui hercules seruisse dicit. Māader: fluui' ly-
diæ: aut ut seruius dicit caria: q̄ ē uiciā lydiæ. Qui er. i. labit & nauigat. Toties sa. qā ita flexuosus ē: ut i se uidea-
tur recurrere. Retorq;: reflectit. Mon. ornāmēta muliebria: q̄ recte Seruio ēt segmenta dicūt: q̄ tātū mō mulieri-
bus cōueniebāt: de iū. uix obiurgat q̄ segmenta id uat. Segmenta & lōgos hitus: & flamae sumit &c. Illo. scollo.
Parua sar. puū onus: sustinuisse ēt maius. Nō puduit. pluribus uerbis uitupat herculē de hac mollicie. Cohibe-
re. Solidis: fortibus. Toris. i. torosis. i. pulposis & neruosis mēbris. Pers. multūq; torosa iuuēt'. Nēpe ostē-
dit turpissimū ēē exornare molli & lasciuo hitu brachia q̄ res magnas & dignas laude gesserit: q̄les sūt q̄s cōme-
morat. Pestis nemæa. i. leo nemæus: quē iterfecisti: i cuius facti memoriā gestas pellē ipsius leōis. Læuus hu. i. si-
nister: nā humerū dextrū ferebat hercules exercitū: & dēfectū: ut ēt expeditior. Nemæa: ut scri. Sra. filua ē inter
Cleonas & philidē i q̄ argiui sacra faciebāt. ubi Hercules Nemæū leonē occidit: quē iterdū poetæ appellāt cleo-
næū: a Cleōe oppido Nemææ filua p̄pinquo. Luca. Ille cleonæi p̄iecit terga leōis. Mitra. teste Seruio nomē bar-
batū ē pileus scutatus: de quo pedebat buccatū tegmē: quo utebāt lydi & phrygi. Iuue. Ite qbus grata ē picta
lupa barbara mitra: cōueniebat at mulieribus p̄cipue: aut uiris mollioribus & effematis. Ver. Et nūc ille paris
cū semiuirō cōitatu. Mœōia mētū mitra crinēq; madētē subnixus &c. Redimire. i. ornare. i. addere redimicula q̄
ex mitra pedebāt: de Ver. li. ix. Et tūcā māicas: & hnt redimicula mitra. Popul. i. corōa populea. Mœōia zo. i.
zōa ipsius Omphale. Dedecuisse: turpe sibi fuisse. Hercules. n. ita omphale deditus fuit: ut oīa q̄ illa iuberet fa-
ceret: & eū suo cultu iſtruxisse refert Oui. ii. fa. Dūq; parat epulas: potādāq; uia ministri Cultibus Alcide iſtruit
illa suis: & q̄ sequūt. Nō ti. cōmemorat eius añ acta fortia: q̄ deberēt ipm dererere a talibus lasciuis. **Succur-**
rit. uenit i mētē. Crudi. uolenti: & ihumai. Efferus: ualde ferus. Panit: aluit. Huda. hic Thrax Tyrānus fauif
simus hūanis hospitū carnibus equos eq̄q; suas alebat: & capita suis testis affigebat: quē hercules iterfecit. &
eodē supplicio affecit: quo ille hospites. Si te ui. Busris rex ægypti ad puocādā nīl iundinationē hospites sole-
bat imolare: hoc genus sacrifici primū expt' ē i Thraſiō: a quo sibi mōstratū fuerat. Oui. de arte. Dicit ægyptus
caruisse iuuatib' arua ibribus: atq; ānos sicca fuisse nouem. Cū Thraſius: & q̄ sequūt: cū aut uellet imolare etiā
Herculem hercu. eū interfecit. Iſto cultu: iſto ornat muliebri & lasciuo. Pudē. eras. i. fuisse ei pudor a te uinci.

CANTO: **C**eras pudēdus: pūderet bufridē fateri se uictū i tāta mollicie. Anthēus: hūc terrā filiū tradūt: qđ iō ueteres finxisse scribit Eusebius: qm̄ eē palāstrā certaminūq; qđ i terra exercēt pitissimus. Hercules altī sub latū pemit. Detrahit: si fieri posset detrahēre conef. Puellas Ionicas. Omphales lidia pedisseq;: ionia Asia ps ē mioris. Mœdia: iōia. lydia. Mygdōia iūgūt adeo: ut uix assignari possint limites. Vt strabo meminit. Vñ poetā hāc noia cōfundere cōsueuerūt. Calathū: qllū: sine qssillū significat: quo puellā & unguēta & lanas recōdūt. Re pēdis: i idē pōdus fila deducis. Scutica tremefactus habenis. ex corio scutica fiebat ad uerberādos seruos: nam scyto latie coriū iterpramur. Dissimulāda: qđ i eo hitu erāt tacēda. Hydros elisos: infantē Herculē angues gemios trucidasse scripsimus. Vt tegēus ap: app: ex arcadia uinū ad Eurystheū prulit: quo mōstro pteritus i aereo uase se clausit. Tegeā archadia oppidū. Erymāthus: i Erymātho archadia mōte ap q regionē uastabat stabulari consueuerat. **A**ffixa penatibus ora: Diōedes Thraciā rex hospitiū ora: quos appōebat eqs deuorādos postib' affigebat. Prodigiuq; tri. de Geriōe itelligit: quē tricorporeū fuisse scribūt: qđ iō fctū esse scribit Diod. qm̄ crisaurus tres habuerit filios fortissimos. ppugnatores cū trib' exercitib': qbus singulari certamie supatis: hercules boues in italliā abegit. Hyberi. hispāi: hispāia regnauit Geriō. In tri. un' erat: erat geriō unus ex tribus corporibus. **I**nq; catō. Cerber' ab iferis traxisse herculē i fabulis ē. Ecateus milesius scribit serpētē fuisse i Tēaro Lacōiā: pmōtorio: cui' ueneno mortales extigebāt: & quoniā i Tenaro ad iferos dī eē aditus Ditis Canē dixerūt. quē cū hercules trucidasset: nata est fabula herculem Canē tricipitem iterimisse. Implicitis angue: nam pro pilis angues habebat: & iō cētū' geminū cerber' horatius appellat. Quāq; redun. fœcū. uulnere serpēs. Hydri lernā significat: quam alii centum: alii quinquaginta habuisse ceruices scribūt: ex quibus si q amputarentur: dñā renascebat. Quā hercules ad iutus a iolo supauit: qui illius iussu flamma inurebat: si quē hercules amputasset. Strabo hydri fuisse scribit Lerna paludē: quā hercules siccauit. Fœcundo uulnere: quoniam ex una amputata renascebantur geminæ ceruices. **V**BER. **D**etrahit: p detraheret. i. auferret. Iōicas puell. i. Meonias: nā ionia regio asiā ē finitiā Meādro. Domina omphales. Nō fugis: nō caues. Rasilibus: politis: quasi rasilis. Ver. & torno rasile buxū. Crassa. i. magna. nō ac legēdū ē grossa. Deducis. nes. Repēdis ad pēsum reddis: tu quoq; sicut ancillā. Cōminuere: frege. Habēis. Ioris. Preconia: laudes. Triūphi: uictoria: tua: alii codices hnt: eximīs pōpis imania semia laudū. Dissimulanda: celāda tacenda. **S**cilicet: dicit ea q narrat hercules. Elisos. strāgulatos: p̄locatos. Inuoluisse: diuisis syllabis legēdū est: sicut alibi. Debuerāt fufos euoluiffe meos. Immane s hydros. maximos angues: supra diximus hanc fabulam. Tegeus archadichus. Erymātho: mōte archadia: illic. n. interfecit aprū uastantē regiōem. Incubat: iacet. Penatibus: testis. Threiciis. i. Diōedis. **O**ra captiua. Eq pingues: supra uisa est fabula. Prodigiu triplex: geryōes: ut fabulā tradūt. Regnauit in gadibus hispaniā: quē locū Erytrā appellant. quā tricorpore fuisse fabulā: ditissimūq; pecoris: qđ hercules eo superato i italiā aduexisse dicitur. Diodorus dicit chrisauri filios tribus magnis exercitibus fidentes: ab hercule supatos: & greges bouū deuicta hyberia secū adductos. Prodigiu: mōstrum. Triplex: tricorpor. Hyberi. hispani. Geryones primā esse declinat: tionis: declinat. n. sicut Anchises. Vnus erat i tribus: qā unus erat licet tria corpora haberet: secundum fabulas Cerberus: mōstrū est tria capita hns: dī at uestibulū tartari seruare. hūc cerberū triplici cathena uinctum hercules ad supos iussu Euristhei traxisse dī. cū prius athēis mysteriis Eleusina Cereris initiatus fuisset. **I**n to. ca. i. i tres: ut geryōes. i. totidē captiua canina Ab uno trū. i. ab uno corpore. Digestus: diuisus. Quāq; redū. Serpētē dicit lernā: ex cuius corpe: ut Diod. scri. cētū. p̄dibāt serpētū capita & ceruices: q; singulis castis duā renascebat: ob eāq; rē minime uici posse uidebat: cū pars āputata ualidior efficeret: hāc difficultatē hercules arte superans iolaū monuit: ut icisam ceruicē subito face lignea inureret: ne sanguis efflueret: hoc pacto supata bellua sagitta: suas eo sanguine tinxit: quo illarū uulnus mortiferū redderet. Redūdabat. abūdabat: & ualidior efficiebat. Diues ab suis dānis: qā qto magis āputabat: tāto plura captiua hēbat: ut supradictū ē. Quodq; iter. Anthēū itelligit filiū terrā: corpis robore: ac palestra p̄clag: i lybia: q multos externos secū certamie cōgressos occiderat hūc hercules & uiribus & arte supatū iterfecit: nā cū uires a terra mīe assumeret simulās se cadere: hercules eum ita sustulit: ut eū terrā tāgere n̄ sineret ex quo ille matris auxilio priuatus: iter lacertos herculis elisus expirauit.

Hic uictor uicto nēpe pudendus eras.
Detrahit antheus duo redimicula collo:
Ne pigeat molli succubuisse uiro.
Inter ionicas calathū tenuisse puellas
Diceris: & dominā pertimuisse mias.
Nō pudet alcidā uictricē mille laborum
Rasilibus calathis iposuisse manū:
Crassaq; robusto deducis pollice fila
Aequaq; formosa pēla rependis hāre
Ah quotiēs digitis dū torques itamia dū
Præualidā fulos cūminuere manus
Diceris ifelix scutica tremefactus habenis
Ante pedes dominā pertimuisse mias.
Eximīs pōpis præconia sūma triūphi:
Factaq; narrabas dissimulanda tibi:
Scilicet imanes elisos faucibus hydros:
Infantē caudis inuoluiffe manum.
Vt tegēus aper i cupressifero crymantho
Incubuit. uasto & pōdere læsit humum
Nō tibi trahiciis affixa penatibus ora:
Nō hominū pīgues cade tacetur equā
Prodigiūq; triplex armēti diues hiberi
Geryōes: quāuis i tribus unus erat
Inq; canes totidem trūco digestus ab uno
Cerberus: iplicitis angue mināte comis
Quāq; redūdabat fœcūdo uulnere serpēs
Fertilis: & damnis diues ab ipsa suis.
Quodq; iter lauiū latus: dextrūq; lacertū

CANTO. Per graue onus: Antheu significat: quē altius sublatū ab hercule: ne matris auxiliū sentiret: truci-
datū diximus. Agmē equestre: cētauros exprimit: q̄ supna parte uiri inferna equi tradūtur: hos hercules truci-
dauit cū i domū pholi cētauri impetū facerent: ad oderē uini accurētes: qd̄ Diony. pholo dederat: ut i aduētum
herculis afferuaretur. ceciderūt in praelio Ageus. Amphion. Hipotiō. Orios. Isophiles. Melanchetes. Thereos.
Derpos. Phryxus. Polus i sepeliēdis cētauris cū herculis sagittas admiraret: seipsum uulnerans cecidit: Hercu-
les illū sepeliuit: & mōti nomē dedit: qd̄ huc nomē in thessalia polus dicit: alii tradūt iō hos semiequos puta-
tos in thessalia: quoniā primi thessali ex equo pugnare repperierūt. Consumum pedibus: hoc aut ad pnicitatem

Per graue cōpressa fauce pepēdit onus.
Et male cōsumum pedib⁹: formaq; bīmēbri
Pulsum thessalicis agmē equestre iugis.
Hac tu sidonio potes insignitus amictu.
Dicere: non cultu lingua retenta silet:
Se quoq; nympa tuis ornauit iardāis ar-
Et tulit e capto nota trophæa uiro. mis:
Inunc tolle animos: & fortia facta recense
Quod tu non eēs iure uir: illa fuit.
Qua tanto minores: quāto te maxie rex
Quam quos uicisti: uicere maius erat
Illī procedit rex mansura tuarum.
Cade bonis: hares laudis amica tuæ est
Opudor. hirsuti costis exuta leonis:
Aspera tēxerūt uellera molle latus.
Falleris: & nescis: nō sūt spolia ista leonis:
Sed tua, tuq; feræ uictorēs: illa tui.
Ecce mina tela tulit lernæis atra uenenis:
Ferre graue lana uix satis apta colum.
Instraxitq; manū claua domitricæ ferarū:
Vidit & in speculo coniugis arma sui.
Hac tñ audierā licuit nō credere famæ.
En uenit ad sensus mollis ab aure dolor
Ante meos oculos adducit aduena pellex
Nec mihi quæ patior dissimulare licet.
Non sinis aduerti: mediā captiua p urbē
Inuitis oculis aspicienda uenit.
Non uenit incultis captarū more capillis:
Fortunā uultu falsa tegente suo.
Ingreditur late lato spectabilis auro.
Qualiter i phrygia tu quoq; cult⁹ eras

Omphale eo maior: quia uicit eū. Procedit. i. uenit. Hares tua: laudis. q̄ tu ex ea decidis: & ipsa ē succedit.
Opudor: amplexat hac dedecus Herculis: qd̄ passus sit amicā tegmine suo & armis instrui. Vellera: pellis. Exu-
ta costis: diximus supra ex pelle leonis Nemæi herculem fecisse sibi tegmē corporis. Tēxerunt molle latus. i.
scemineum: spolia dicit q̄ hosti eripiuntur in uictoria: dicit illa pellex: quā induta ē: non significat q̄ tu uiceris
leonē: sed q̄ illa te uicerit & ex te spolia abstulerit. Illa tui. s. uictrix. Atra: tincta. Lernæis uenenis. Diximus su-
pra in fabula Hydræ lernææ. Grauem: plenam. Claua: Hercules. n. claua ad domandas feras usus dicit: quā
Vulcanus simul cum thorace ob meritum uirtutis ei dedisse dicitur. In speculo quo mulieres præcipue uiuunt:
hac autē sumpsisse omphalē scribit Oui. li. ii. fa. Illa capit clauamq; graue: poliumq; leonis Cōdi: aq; i pha-
etra tela minora sua. Tātū. solummodo. Audierā: nō autē uideram. Licuit: potui. Famæ: qd̄ de rebus supradictis fe-
rebatur. En demonstrantis ē. Ad sensus. ad uisum. Ab aure. i. auditu. Aduē: pegrina: & nunc iolē intelligit: nā
ut supra uidimus: enumerauit mulieres: quas hercules amauit usq; ad iolē: q̄ fuit ultima. Dissimulare: occulta-
re: & tacere. Auerti. amoueri a me. Captiua: ut supra diximus in argumēto epistolæ. Oculis: n. eis. Falsa. i. cō-
fessa & te ficitata: fortunam suam. i. aduersam. Tegere uultu: sicut illæ: q̄ sunt i tam misera fortuna facere solent.

CANTO. Dat uultū populo sublimē id nō captiuitatis. sed fastus & imperii signū ē. Viuo parente: incedit ut si uiuus pater Eurythus oechaliā triūphum duceret. Forsitan expulsa. Hercules: p uxore iolē ducebat. iō in uidiose Deyanira diuortii uidet obicere. Aetholide: cōmemoratio ē a patria. Aetholia pelopōnesi ps dicta ab Aetholo Endymionis filio eam tenuerūt reges nobilissimi. Agrius: Melas: & Oenus Deyaniræ pater. Famofus Hymē: hymenæū ifamē dicit: quoniā adulteros iūgeret. Turpia: adultera & icesta. Mēs fugit admōitu nī & / 600 mouet ex imagine. Admonitu: regē tuā recordatiōe. Sine crimine: quoniā me gessi p cōiuge: non pellice: ut Omphale iole. Pugna bis tibi causa fui: primū cū atheloo: deinde cum Nesso centauro pro Deyanira Hercules pugnavit. Cornua flēs legit rapidis achelous i undis. Achelous aetholiæ rex fuit uetustissimus: nomen dedit fluuiō: q iter Aetholiæ & Acarnaniæ fluit: cū ātea Tho ap pellaret: primus post diluuiū e terra emerfit: iō p aq achelou usurpauit i geor. Ver. Poculaq iuētis acheloiā miscuit undis: cū Her. p Deyani. cōiugio pugnavit: primū sub forma serpētis: deinde ut taurus cui cornu hercules presfigit: qd exceperūt Nymphæ & rebus oibus repletū Cornucopiæ ē appellatū: Hercules cū illud exceperet p maritali dono Oeneo obtulit: ut in sophoclis tragœdia legitur: ueq id fctū Sira. testat: quoniā hercules effluētē in capos atholos achelou i alueū reduxit. Trunca cui erāt cornua abscissa. Semiuir occubuit Nessum cetaurū: intelligit: quē hercules trucidauit: cū in traiciēdo. Eueno flumine Deyaniræ ui i ferre uoluerit. Lernifero ueneno: sagittis hydræ lernæ sanguine infectis faucibus Nessus occubuit. Sanguis equinus: Nessus semiequus erat quoniam Centaurus: cuius sanguis erat uenenu. Sed quid ego hæc refero apit factū: unde exprobratio hæc extorta sit: sed ita apte: ut facti pœnitētia dici uideat: & p culpæ ultione de suo iteritu delibērat. Venit fama: renūciatur. Tabe: ueneno. Tunica meæ. diximus p Lycā pucā tunicā misisse Deyanirā infectā nesso sanguine. Impia: q uiginterime re potuisti. Oetha: i oetha mōre herculē ad deos migrāse se diximus: qui æthna pro incendio legunt: obscura nimis diligētia usi seipfos deceperunt.

VBER. Dat: ostēdit. Sublime: p sublimiter: id est alte: nomē p aduerbio. Victo: a se quē i amore subegit. Putes: pro putet aliquis: scēda persona pro tertia sicut apd Vergiliū Migrantes cernas. Oechaliā: patriā suā. Stare: esse in statu suo. Forsitan: addit & aliud qd sit futurum turpius ipsi herculi. quia fortasse expulsa ipsa deyanira accipiet iolen uxore: ordo est. Iole forsitan erit uxor deposito nomie pellicis: id est iole: quæ erat pellex: erit uxor tua Deposito nomine pellicis: expulsa Deyanira: scilicet me. Aetholide. i. de ætoliā: nā deyanira fuit ex ætholia. Eurytidos ioles: ordo est: hymē famosus: forsitan iūget turpia corpora ioles eurytidos atq alcidæ infani. Hymē famosus. i. matrimoniū ifame: qd erit si me legitima uxore expulsa cōcubinā duxeris: nā famosus semp in malā partē accipitur: cauēdum ne legatur famosus: sed famosus: hymē aut cū sit deus nuptiarū: sape pro ipsis nuptiis ponitur. Iunget corpora turpia: i. turpiter iunget. Infani. i. magni: habet aut hic uersus spondeum in quinto loco: neq uocalis sequēte uocali abicitur. Mens fugit: magis ex consuetudine loquēdi hoc dicit. qd mēs possit fugere: uidet. n. ex aliquo timore animus & mēs a nobis fugere: ergo fugit: id est horret. Admonitu: id est recordatione huius facti: scilicet ne me relicta aliam accipias. Frigusq per. Ver. gelidusq perima cucurrit Ossa tremor. Languida: pigra a scribēdū. Me quoq. sicut nunc iolē. Sine crimine: quia amasti me ut coniugē non ut adulterā aut cōcubinā. Causa pugna: q bis p me pugnasti. semel aduersus achelou: & iterū aduersus nessum. Achelous fluuius ex pido Thesfalie mōre ortus ætholiā ab acarnania diuidit. unde interdū ætholiæ siue Calidōis: interdum acarnanū fluuiū a poetis dicitur: ut ē uidere apud Ouidium libro octauo & nono metamorphoseos: ubi narrat qd nūc hic dicitur q mutatus in uarias formas pugnavit cū hercule ppter deyanirā: primū. n. in propria forma luctādo superatus uertit se in serpētē: & postremo in taurū: cui hercules cornu auulsit: qd naiades nymphæ diuersis floribus pomis refertū copiarē dicauerūt: ille præ pudore oibus modis uictus: & cornu mutilatus intra suū flumē se occlusit. Legit: colligit qsi fracta. Tēpora: caput: nam tēpus partē capitis significat. Trūca. mutilata. Limosa: plena limo. Semiuir. cetaurus: qui ex posteriore parte erat equus. ex priore erat uir. Lernifero: uene. nam ut supra diximus infecta hydræ lernæ eius sanguine sagittas suas tinxit ut mortiferū haberē idū. Infecit: tinxit. Sed qd ego: fingit poeta iter scribēdū nuncium allatum fuisse Deyaniræ de calamitate herculis: Quid. i. ad qd. qd. d. f. ultra: q nō poteris iam esse meus: q audio te iam iam moriturū. Tabe: ueneno. Hei mihi: cōqrit qd fuit causa huius tāti mali herculis: de quo tamē se excusat q amore cōpulsus sit. Quo. i. ad qd. Impia: instigat se ipsam ad mortē. In media Oeta: nā ut supra diximus in oeta monte Thæssaliæ constructa fuit pyra: in qua hercules combustus est. Causa tanti sceleris. id est mortis mariti tui. Eris superstes: id est uiues post eum: quasi dicat absit.

Dat uultū populo sublie sub hercule uicto
Oechaliā uiuo stare parente putes.
Forsitan expulsa Aetholide deyanira
Nominē deposito pellicis: uxor erit
Eurytidos ioles: atq infani alcidæ
Turpia famofus corpora iūget hymen.
Mēs fugit admōitu: frigusq pbulat art.
Et iacet in gremio languida facta manus:
Me quoq cū multis: sed me sine crimine
Ne pigeat: pugna bis tibi cā fui. amasti
Cornua flens legit rapidis achelous i undis
Truncaq limosa tempora merfit aqua.
Semiuir occubuit ui: lerniferoq ueneno
Nessus: & ifecit sanguis eqnns aquas:
Sed qd ego hæc refero: scribēti nūcia uēit
Fama uirum tunicæ labe perire meæ:
Hei mihi qd feci: quo me furor agit amā
Impia qd dubitas deyanira mori: tē
An tuus i media cōiūx lacerabit oetha.
Tu sceleris tantī causā superstes eris:

CANTO. Quid habeo facti: terentiana locutio: qd dignū laude feci. Mors mea pignus erit: meo exitu sēdē faciam me herculi nuplisse. **C**ognosces: scies me non degenerare a nostris maioribus. Impia qd du. uersus sic sēpe apponit: qd heri solet in imprecatoriis: aut i excātatiōe amatoria. qle ē apd Theocri. & ex latinis Ver. Catulusq; hoc genere dīctiōis usus est: quod intercalare hoc ē qd sapius inter alios cōsereretur appellatū. De uota: ad exitiū damnata: quid sit deuouere in eū fastog; locū exposuimus diligētius: qē. Huic tibi deuoto carmine dexter ades. Sedet: depressa est ad extremā calamitatē: licet amplissimo fastidio collocata uideretur. Desertū oibus liberis orbatū. **E**xultat tydeus: hic interēpto menalippo fratre in uenatiōe argos ad adrastū fugit: ut diximus. Alter: Meleagrū significat: quē althea mater cū fatali stipite inuulsi. Exegit ferrum sua per p̄cordia mater. Althea cum p̄nitentia diceretur: q; sua culpa Meleager cecidisset: seipsam trucidauit: ut Diodorus scribit. **P**ezctus audiū. nimio amore isanū. Habet uires amoris. Nessus monuit Deyanirā: cū uellet sibi herculem conciliare: ut tunicā infectā suo sanguine mitteret quoniam amoris uim haberet: factum igitur excusat ab hostis calliditate: & puellari simplicitate: quam sua morte temperare delibet. **I**llita nesses: fatetur crimen: quod infanda morte pensandum esse constituit. Iamq; uale: laqueo parato: ad interitum iam iam peritura salutat suos. **G**ermana gorge. Gorge Oenei filia ex Althea: & Deyaniræ soror. Frater adempte. non de meleagro: qui iā perierat: sed de Tydeo intelligit. **S**ed o possis: uiro salutē optat: quē in Oetha iam ueneno furete nunciatum erat. Et puer hille: is erat ex Deyanira Herculis filius.

Et qd adhuc hēo facti? cur herculis uxor
Credar: coniugii mors mea pignus erit.
Tu quoq; cognosces i me meleagre soror
Impia quid dubitas deyanira mori? rē.
Heu deuota dōus: solō sedet acrior alto
Oeneia desertum nuda senecta premit:
Exultat ignotis tideus germanus in oris:
Alter fatali uiuus in igne fuit,
Exgit ferrum sua per p̄cordia mater.
Impia quid dubitas deyanira mori?
De p̄cor hoc unū per iura sacerria lecti:
Ne uidear thalamis insidiata tuis,
Nessus ut est auditū p̄cussus arūdie pect?
Hic dixit uires sanguis amoris habet.
Illita nesses: misi tibi texta ueneno.
Impia quid dubitas deyanira mori:
Iāq; uale seniorq; pater: germanaq; gorge
Et patria: & patrie frater adempte mea.
Et tu lux oculis hodierna nouissima nris.
Virq; sed o possis: & puer hylle ualle.

VBER. Et qd adhuc: alia causa: quare debeat mori: dicit enim quod cum nullum habeat certum signum: q; re sit uxor herculis. si propter eum mortua fuerit: credet eē eius uxor. **E**t quid habeo: quasi dicat: nihil. Adhuc hucque. **P**ignus: probatio: confirmatio. Tu quoque dicit se etiam debere hoc facere: ut uideatur eē soror Meleagri: quia sicut ille propter amorem A talantæ mortuus est: ita ipsa propter amorem herculis uult mori. **I**n me: idest in morte mea. **S**ororem: quia cognosces q; te imitata sum. Impia: uersus intercalaris dicitur: quia sapius interponi: ut: sicut apud Vergi. Incipe menalios mecū mea Tibia uersus: & item. Ducite ab urbe domum mea carmina ducite Daphnim. **H**eu deuota domus: mortuura Deyanira deslet infelicitatem suā domus: ut ostendat se non debere dubitare quin moriatur. Deuota: execrationibus infelix: nam ut supra diximus super illū locum. Deuouit nati spemq; caputq; parēs. Althea uia & fortunas Meleagri filii execrata est. Acrior: i. acerbior & infelicitior. **A**lto folio: idest quanto maior fuit: tanto ē infelicitior. Desertum: a filiis derelictum. Nuda: orbatā. Tydeus germanus: frater meus. **O**ris: regionibus. Exultat: abest a patria: nam cū menalippū fratrem in ad uertēter occidisset: a patria sponte abiit: & uenit argos ad Adrastū regem: qui ei filiam suam argiam uxore tradidit: & deiphilē polynici: cum ambo casti quodam in eius regiā uenissent: & uidisset eos esse: quos oraculi responsum significauerat: acceperat enim ex oraculo: ut eas daret Leoni & Apro. Tydeus autē aprum ferebat in signe. Polynices uero leonem: itaq; secundum responsum oraculi eos sibi generos delegerit: narrat igit nūc Deyanira Tydei exilium. **A**lter: scilicet Meleager. In igne fatali: propter lignū siue torrem: quē parca in natiuitate Meleagri altheæ matri seruandum dederant in quo uita meleagri consistebat: dicta ē hęc fabula supra i epistola Briseidis in eo loco: fratribus orba deuouit nati spēq; caputq; parens. **E**xegit: transmisit. **F**errum ensem: quia se interfecit gladio. Diodorus tamen scribit: eam laqueo uitam finiuisse. **D**epræcor: adiurat herculem: ne credat eam hoc dolose aut insidiosē fecisse. Sacerrima: ualde sacra. Tuis thalamis: quia haberes aliam mulierem. Nessus narrat quomodo fuerit decepta. **V**t: idest postquam. Auidum: amans. Hic sanguis: scilicet meus. Texta: idest indumenta a texendo dicta: substantiuum est. **I**llita: infecta. Tincta ueneno Nessos: id est sanguine Nessi qui erat mixtus ueneno lernæo: ut supra dictum ē. **V**ale: deferentis est. Gorge: erat soror Deyaniræ. Et patria: scilicet Calido. **F**rater tydeu. A dempte: ablate. Meæ patriæ qui es exul. nam de meleagro iam mortuo stultum est intelligere. **P**uer: idest fili hylle: hyllus enim filius fuit Herculis: & Deyaniræ. **N**ouissima: ultima: quia nunquam sum uisura aliam lucem. Sed ut possis. idest utinam possis scilicet ualere. **P**uer Hylle: idest fili. Hylle nam puer & seruus significat. & eum qui est in ætate puerili: & filium: ut hic exitus rei fuit: quod prius quam hercules mortuus esset. Deyanira ut argumento diximus audita calamitate Herculis: de qua dictum est: laqueo uitam finiui: ut scribit Diodo. Hyllus uero iolem iussu patris herculis post eius mortem uxorem dixit: & ea prolem suscepit: scribitur hęc fabula plene ab Ouid. lib. ix. meta. & etiam deificatione Herculis: & multa quæ ad hunc locum pertinent: quæ breuitatis gratia non uisa sunt narranda.

Itius inueni q̄ te genus oē ferarum. Glosthenes & scriptores naxi duos fuisse minoes scribūt & toti-
dem ariadnas priorē Baccho i naxo insula nup̄isse. alteram uero a theseo destitutam: cum Corynā
nutricem sequeretur in naxum nauigasse. Alii unicam ariadnam e creta raptam fuisse scribunt & in
naxo a theseo relictam laqueo uitam finiuisse. alii Onaro bacchi sacerdoti desertam a nautis nup̄is-
se. Inochius ex theseo ariadnā peperisse oenopiōem & staphilū tradit: Peō amatufius i sua historia affirmat the-
seum cum ariadna in cyprum insulam esse ui tempestatis delatum: illamq; cum salo tabesceret incolis commē-

dasse: post paulo cū rediret extinctam reperisse: ex exisse
q̄ illi duas statuas argenteam alteram alterā aureā: sacri-
catiq; instituisse quarto calendas septēbris. Oui. uero cū
Diodoro conuenit: qui scribit Theseū cum ariadna e cre-
ta soluētē in naxon esse delatum somnoq; admonitum a
baccho: ut ariadnā relinqueret: dei timore percussus pu-
ellam cū altissimo somno p̄meret reliquisse: q̄ primū igitur
expergefata est cum theseum discessisse intelligeret
hāc ad illū epistolam dedisse commentus est. Diodorus
illud adiciit deductam a baccho ariadnam in mōtē: q̄ dri-
os nuncupatur nunquam comparuisse. Mitius inueni q̄
te genus omne ferarum. i. tota epistola perfidia ē: & scui-
ciae ex postulatione: quas a comparatione in principio statu-
it: clementius inquit se mecum habuissent ferā: & fidius
custodissent q̄ theseus. Credita: suae fidei cōmissa: transla-
tio ē a deposito. ¶ Peius: maiori perfidia. Ex illo littore:
trā dōs a loco: quē signat ne forte salutem alio translatā
inuenisse Theseus existimaret: sum inquit i ea solitudine:
in qua me reliquisti. ¶ Per facinus: purgat qd̄ obici po-
tuisse: nō mea culpa. sed tua perfidia relictā sum. Tēpus
erat: inuidiam auget a tēpore & circūstātiis: nam tempus
locum & facti conditionem circūscribit. Quo primū ter-
ra pruinā: matutinum crepusculū significat: quādo terra
leui rore imadescit. ¶ Incertum: quā non omnino eram
expergefata: sed adhuc in somno languescēbam. Metus
excussere somnū: timidas somnū excludit: ideo q̄ altissimē
me dormiūt si molesta obiciat sōnia. uñ timere cogant a
sōno excutiūt. Luna fuit: nōdū oīo illuxerat dies. Specto
si qd̄ nisi littora cernam: mouet misericordiam a cura:

¶ VBER. ¶ Mitius inueni: Ne & chartas frustra impleam: & auditori sim fastidio non enarrabo iterum fabu-
lam minotauri: unde pendet argumentum huius epistolae: quoniam satis dictum est in secunda epistola phil-
lidis ad demophoōta super eum locum. & Tauri mixtaq; forma uiri: & item in argumento epistolae phedrae
ad hippolitum. Itaq; quēlit plene uidere illuc recurrat: qd̄ autem ad hunc locum attinet hoc ē in summa. Cū ob-
leges a Minoe deuictis atheniensibus impositas Theseus in cretam nauigasset. Ariadne minois filia eius spe-
cie ac decore capta consilium operamq; dedit minotauri occidendi: & labyrinthi egressum edocuit. Deinde cū
ariadne noctu clam recedens in insulam appulit aliquando Diam: nunc uero naxon uicinatam: ubi dicitur reli-
quisse ariadnam & sine ea in patriam nauigasse. Quare fingit poeta eam derelictam scribere hanc epistolam ad
Theseum: & eam increpare de duricia & immanitate animi & ingratitudine beneficiorum: quae ei commemo-
rat: & post commemoratas etiam infelicitates suas rogat eum: ut nauem flectat: & redeat ad eam recipiendam.
¶ Mitius: id est minus crudele: nam nulla fera mitis. Est credita: id est cōmissa tradita. ¶ Vili: aliquid siue homi-
nis siue ferā. Vnde: id est ex quo scilicet littore. Tulere: pro abstulere. Somnus: id est sopor. Et tu: scilicet prodidi-
sti. Tempus erat: dicit fuisse autumnale tempus. Vitrea: splendida ut uitrum. ¶ Spargitur: impletur. Pruinis.
Iuuenalis. Iam leti ferro cedente pruinis autumno. Incertum: subaudi est: uel pro incerte posuit. Languida: ca-
dentia & debilia. ¶ Praessuras: tractaturas. ¶ Semisopita: id est semidormiens: puto tamen esse legendum se-
misepulta: ut uersus stet: quod idem erit in sensu quod semisopita: ut Vergilius in sexto aeneidos. tandem cu-
stode sepulto. ubi Seruius exponit. i. dormiente: cum autē sopor corripiat primam: ut apud Vergilium. Alitū
pecudūq; genus sopor altus habebat. Sopire & sopitus primam producit. Ouidius: libro septio metamorpho-
seos. Soluerat alta quies nullo cum murmure serpens Sopitis similis nullo cum murmure serpsit: idē libro su-
pradicto. Peruigilem superest hārbis sopire draconem. Aduertendū est igitur semisopita male legi cum se-
misepulta: ut diximus legendum sit: quod idem significat quod semisopita: ut ex textu Vergiliano patet. Nul-
lus pro non ponitur: quia de iasone solo intelligit: uel nullus: nec iason. nec alius. ¶ Refero: iterum fero. Re-
tempto: id est saepius tempto. ¶ Excussere: expulere & uiolenter remouere. Praecipitata. i. celeriter demissa. Vi-
duo. derelicto a te marito meo. Sonuerunt: propter percussionem. Adductis: retractis. ¶ Vt: id est sicut. ¶ Erat
turbida: id est turbata & incompta. A somno: id est propter somnum: quia dormiendo turbantur capilli ab or-
dine suo: & cultu suo. Rupta est: id est dilacerata. ¶ Luna: id est splendor lunae. Nisi: id est praeter.

Ariadna theseo.

Itius inueni: quā te genus omne
ferarum.

Credita non ulli: q̄ tibi peius erā.
Quae legis, ex illo theseu tibi littor mittō:

Vnde tuam sine me uela tulere ratem.

In quo me sōnusq; meus male p̄didit: & tu
Per facinus somnis insidiāte meis.

Tēpus erat uitrea quo primū terra pruinā
Spargitur: & tectā frōde querūt aues.

Incertum uigilans a somno lāguida moui
Thesea praessuras semisopita manus.

Nullus erat, r̄feroq; manū iterūq; retēpto.

Perq; torū moueo brachia: nullus erat.

Excussere metus somnum, cōterrita surgo

Membraq; sūt uiduo praecipitata toro.

Protiusq; abductis sōuef pectora palmis:

Vtq; erat e sōno turbida rupta coma est

Luna fuit, spectro si quid nisi littora cernā:

Quod uideāt oculi nil nisi littus habēt.

CANTO. Cōcaua ſaxa. naturale ē ut ecco in locis cōcauis reſpōdeat. Nam ut ſcribit pli. uoces reciproce hūc ex pcuſſo aere in mōtibus ſinuofis: & cōuallibus: qm̄ non eſt nauigandi liberrimus campus: ſed obiectu reſſeſtitur. **Locus ipſe uo.** ecco mihi rñdebat. ille locus. ecce quanta ſe uicia arguit Theſeū: ut immoto Theſeo ad miſericordiā inanimata concitet. Mons fuit. Drion uidetur ſignificare in quē a Baccho delatam ariadnam diximus: ubi nunq̄ deiceps comparuit. Rari. quo minus uiſu impediret. Pender ſcopulus. mari imminens abluitur Inde. ex monte: quē aſcēderam. **Ventis crudelibus.** tres deos ſibi aduerſatos eſſe narrat: uentos. ſomnū & ſiz dem. Præcipiti. ut me fugeres toto uelo uētos excepiſti pniciffime nauigans. **Aut uidi.** a dubitatōe mouet miſericordiam: ſieri inquit poteſt: ut tuam nauim non uiderim: ſed uoluntas me impulſerit: ut te uidiffē exiſtimarim. Quo fugis. cum ſtomacho legēdum uerbū hoc inui diſe poſuit. **Num numeq̄.** de eſt. n. ariadna. **Plango** re replebā cum a clamore diſcedebā: me ut in timore dolo re ſit uerberabam. Mixta. interdum & clamorē cū uerberibus confundebam. laſtata manus. ne obliuionē forte in cauſa eſſe diceret: ſigna tibi dedi manibus late iactatis. Candida uelamina. ecce aliud ſignū quo relicta Theſeus admoneretur: ſuſtuli inq̄ longo trunco albū uelū.

Nūc huc. nūc illuc & utroq̄ ſie ordie cur
Alta puellares tardat arena pedes. ro
Interea toto clamanti littore theſeu.

Reddebant nomē concaua ſaxa tuum.
Et quoties ego te: toties loc⁹ ipſe uocabat:
Ille locus miſera ferre uolebat opem.

Mons fuit apparēt frutices in uertice rari:
Nūc ſcopul⁹ rauris pēdet adhæſus aq̄s
Aſcendo. uires animus dabat. atq̄ ita late:

Aequora proſpectu metior alta meo.
Inde ego: nā uētis quoq̄ ſū crudelib⁹ uſa:
Vidi præcipiti carbala tenſa noto.

Aut uidi: aut certe cum me uidiffē putarē
Frigidior glaciē ſeminanimiſq̄ fui.
Nec lāguere diu patiſ dolor. excitor illo.

Excitori: & ſumma theſea uoce uoco:
Quo fugis exclāo ſclerate reuerſe theſe:
Flecte ratē. numeq̄. nō habet illa ſuū (ſeu

Hoc ego q̄ uoci deerat plāgore replebā.
Verbera cum uerbis mixta fuere meis.
Si non audires: ut ſaltem cernere poſſes:

laſtata late ſigna dedere manus.
Candidaq̄ impoſui longæ uelāina uirgæ.
ſcilicet oblitos admonitura mei.

Iāq̄ oculis ereptus eras. tūc deniq̄ fleui.
Torpebant molles ante dolore genæ.
Quid potius facerēt: q̄ me mea luina fle-

Postq̄ deſierant uela uidere tua? (rent:
Aut ego diſſuſis errauī ſola capillis:
Qualis ab ogygio concita bacca deo.

ſino. Aut certe cū putarē me uidiffē: quia ſæpe ex affectu animi putamus nos uidere ea q̄ non uidemus. **Frigidior glaciē.** hyberbole eſt. i. ſupatio. i. oratio ſupra uerū. **Seminanimiſq̄.** i. ſemimortua. Languere. i. ita eē ſtupidam. **Illo.** ſ. dolore. Excitor. cōduplicatio eſt. ſūma maxima. Reuertere. redimere. impatiui eſt modi. **Num** merum ſuum. i. oēs q̄ in ea eſſe debent. **Hæc ego.** ſ. dicebam. **Plangore.** percuffione. **Verbera cum uerbis:** q̄a & clamabam: & feriebam pectus meū. **Si non audires.** dicit ſe ēt ſeciſſe ſigna motu manuū ut ſaltē uideretur Theſeo. **laſtata.** mota. **Iuue.** A facie iactare manus. **Velamina candida.** lineū pannum. **Longæ uirgæ.** i. particæ. **ſcilicet.** certe. q̄d. hac ſola cauſa. **Admonitura.** reductura in memoriam. **Oblitos.** te & ſocios. **Ereptus oculis** i. non amplius uidebaris a me. **Tunc deniq̄ fleui:** q̄a antea clamauerā & me pcuſſeram tantum nec poteram p dolore Lachrymari. **Torpueram.** facta erant ſtupida. **Genæ.** oculi. **Dolore pp dolorem.** **Quid facerēt:** quali dicat nihil. **Niſi flerent me.** i. miſeriam meam. aliqui legunt te. i. diſceſſum tuum: ſed melius me. **Deſierant.** ceſſauerant. **Aut ego dicit qd egerit poſtea q̄ non aplius uidit nauē Theſei.** Errauī. huc illuc inui. **Diſſuſis.** ſparſis **Qualis facit compatiōē.** dicit. n. ſe ſic præcipite cucuriſſe ſicut currunt ſacerdotes bacchi cum dei numine ſtimulantur. **Baccha.** mulier Baccho ſacrificans.

CANTO. Ogygio deo. Bacchū significat: cuius noīe Thebas claras esse Ph. scribit. ubi Ogyges regnavit: quo Thebāi Ogygii dicti sūt. Lapis sedes. non minus erā ego: quā sedēbam lapis q̄ saxum: qd̄ mihi sedē p̄be-
rat. Sape torū repeto. persistit ad huc in ea curag. expositione. Tūa uestigia. quā signa toro reliquisti. **Strata** g
Strata ut uulpius & labeo definiūt quā sternuntur oīa uestimenta dicimus: uestes strabulas: & peristromata
Præssimus exclamo te duo. & oō ab allocutione ad rem inanimatam. Vacat insula cultu. licet historiam
uertere ut moueat orator. tradit Ci. ideo ut a solitudine misericordiam cōciter. cultoribus naxon uacare dicit:
cum ea tempestate esset cultissima: nam multo ante Butes Boreæ filius eam insulam tenuit: cū Lycurgi fratris i
sidias fugereticūq. antea insula Strongyle uocaretur: Di
am appellant: post paulo cum Thracēs illā deseruissēt:
cares ex lamia profecti duce Naxo insulam occuparūt: &
a duce Naxon appellant. Non ego iacta boum hoc oīo
hystoria non careret: nam licet insula uitis feracissima sit
Diodorus tñ scribit scitate a Thracibus: fuisse desertam
Finge dari comitesq. mihi: figmento utitur qd̄ genus al-
locutionis Hermogenes π λ α σ α i d̄ hoc est figmentum
appellat: esto inquit ut sint mihi parata nauigia ad nauig-
andum. **Terra** paterna. in patriā reditus non. daf. Tē
peret ut uentos. licet æolus secundos emittat uētos. Nō
ego te crete. hac allocutione ad patriam qua se fui nō lice
re dicit π α τ ο ο excitat. Centum p̄ urbes cētum urbibus
habitata cretem Hom. scribit. Puero cognita terra ioui
Arati carmen est q̄ germanicus Cæsar latinum fecit: eo i
dicatur iuppiter in creta nutritus cum de cynosura & he
lice loquitur: quā iouis nutrices feruntur. **Cresia** uos
tellus alluit moderator Olympi. Donauit cælo meritum
custodia fecit. Quod fidei comites prima in cunabula ma-
gni. **Fouerunt**: iouis attonitæ cum furta parentis. Aez
rea pulsantes mendati cymbala dextra. Vagitus pueri pa-
trias ne tangeret aures. Dicta exercebant dominæ famu-
li corybantes. **Iusto** parente. Minos cretensibus leges
dedit: ut scribit Diodorus. **Testo** recuruo. labyrinthū
intelligit: quem ariadnes beneficio resoluisse theseum di-
ximus. **Dedi** fila pro duce non modo fila ut Dedalus
monstrat ad resoluendum labyrinthum: sed coronam
quam a Baccho accepisse scribit hygi. cuius fulgore loci
tenebras superaret.
VBER. **Concita**. cōmota. A deo ogygio i. Baccho
thebano ogygius rex fuit thebanorum. Bacchus autem
ex Semele filia cadmi qui thebas condidit: natus ē: ut scri-
bit Oui. in metamor. Bacchæ autem solēt præcipites huc
illuc currere. Phædra supra. Nunc feror ut Bacchi furis
Eleides actæ. **In saxo** in monte saxeo. Tam lapis fui. id est ita fui frigida & stupida ut est lapis: sicut lapis fuit
sedes mea. **Repeto** torum. reuertor ad lectum. Exhibiturus. redditurus. Per te. loco tui. Strata. culcitram le-
cti a sternendo dicta. Oui. in primo de amoribus. Est quid hoc dicam. quod tam mihi dura uidentur Strata.
Intrepere. incaluerē: quia illic cubuisti. Incumbo. s. stratis. i. impono os meum super lectum. Profusis. largi-
ter effusis. Manante. fluente. & madido. Duo. ego & theseus. Maior pars nostri. Theseus quia maritus maior ē
uxore. **Lectule**. contumeliæ & indignationis causa diminutio uis ē. Quo ferar. i. quo ire debeo. Vacat. ca-
ret. Cultu. uel cultura terræ. uel certe habitatione facta. Hominum: ut sunt ædificia facta. Boum. utpote terras
cultas. Cingit. circumdat. Omne latus. i. oēm partē. Nauitæ. i. nauta est autem epentesis. i. extēsis dictionis. Am-
biguas. dubias: quales sunt uia maris. Finge. i. pone. i. ponatur: q̄ ego inuenirem comites: & naues: quo tamē
ire deberem. **Quid**. i. quem locum. Accessus. i. additus. Ut. i. quis. Laber. i. nauigem: & celeriter eam. Ver. i. iiii.
ænei. & tñ hanc pelago præterlabare necesse est. Temperet uentos. i. licet det mihi uētos secundos. Exul ero. i.
non habeo tamen quo eam. **Non** ego. dicit non licere sibi adire Cretam in qua regnabat pater suus: quia
eum prodiderat: & ut supra diximus: clam eo discesserat. **Digesta**. diuisa. **Per** cētum urbes. habebat enim
olim Creta centum urbes. **Cognita** ioui puero: quia iuppiter illic nutritus ē: diximus supra in epistola phæ-
dræ. Est mihi dotalis tellus ionis insula crete. **Regnata**. participium sine uerbi origine. **Nomina** cura. si pa-
ter & patria. **Prodita**. decepta offensa. Cum tibi. dicit prodidisse patrem & patriam ut prodesset theseo: cum
subaudi tunc. scilicet sunt prodita cum dedi fila quā regerent passus. **Pro** duce. i. loco alicuius: qui te duce/
ret. Ne tu uictus. s. a Minotaurō. **Morerere**. perires. **Testo** recuruo. periphrasis labyrinthi. sic supra phædra
curua mea fugit testa fororis ope.
CANTO. Per ego ipsa picula iuro: iusurādum repetit ut p̄fidia hōestioris uideret expostulatio: ē iqt̄ fidel

iureiurando firmata. Non ſum tua. quoniam deſtituta ſum. Si modo uiuit ſororina. negat ſe uiuere poſſe i ea ſolitudine. de coniugio ſponſerit theſeus ipſa pulcherrime apud Catullum his uerbis quaeritur. At non hac quoniam nobis promiſſa dediſti Voce mihi. neq; hoc miſera. ſperare uidebas. ¶ Sed connubia lata. ſed optatos Hymenaeos. Quae contra naereidi ſerpunt irrita uenti. Me quoq; maſtaſſes. a latro genere mouet & odo. ¶ Fratrem. minotaurum intelligit quem Theſeus interemit. ¶ Soluta. non decepta. Nam ego non tantum comiſeratio eſt quae excitatur recordatione eorum quae nobis ratione praſentis caſus grauiora poſſunt accideret. Quae ſum paſſura. mortem indicat de qua forte deliberat. Morſq; minus poena. moleſtius eſt mihi uiuere

Cum mihi dicebas: p ergo ipſa picula iuro:

Te fore: dum noſtrum uiuet uterq; mea:

Viuiſmus: & no ſu theſeu tua: ſi mo uiuit.

Foemina periuri fraude ſepulta uiri.

Me quoq; qfratre maſtaſſes iprobe claua

Eſſet: qua dederas: morte ſepulta fides.

Nunc ego no tantum q ſu paſſura recordor

Sed quaecunq; poteſt ulla relicta pati

Occurrunt animo percundi mille figurae:

Morſq; min⁹ poenae: q mora mortis het.

Iam ia ueturos aut hac aut ſuſpico illac:

Qui lanient auido uiſcera dente lupos.

Forſitant & fuluos tellus ait iſta leones.

Quis ſcit: an hac ſauas iſula tigres het

Et freta dicunt magnas expellere phocas:

Quis uetat: & gladios p latus ire meū:

Tantum ne religer dura captiua cathena.

Neue traha ſerua grandia penſa manu.

Cui pater e minos: cui mater filia phoebi:

Quod magnis memini: q tibi pacta fui

Si mare. ſi terras. porrecta que littora uidi

Multa mihi terra: multa minatur aqua:

Caelum reſtabat: timeo ſimulacra deoru:

Deſtituor rapidis praeda cibulq; feris.

ex omni parte inſula. ¶ Viſcera. mea. Audio. famelico. Iſta. pro hac. Fuluos. a colore: nam ut A. gel. ſcribit fuluus ex uiridi & ruſſo conſtat. datur autem hoc epitheton fuluus & auro & leonibus. ¶ Quis ſcit. ideſt quis poteſt ſcire cum nemo hic habitat. Saus tygrides. iſteſt ſeras & nimium crudeles. abundat autem apud hyrcanos & indos nimis tremenda uelocitatis. de cuius natura ſcribit plinius libro octauo. Expellere. ideſt eicere in ſycum. Phocas. ideſt uitulos marinos. ita enim dicuntur a nobis: quae licet inrer aquatilia nominentur. tamen & pilo ueſtiuntur: & animal pariunt: & in terra noctu dormiunt. Vergilius quarto geor. Sternunt ſe ſomno diuerſo in littore phocae. nullum autem animal teſte Plinio grauiore ſomno praemittitur: inde Iuuenalis dixit. Eripiunt ſomnum druſo uituliſq; marinis. ¶ Quis uetat. quaſi dicat nullus. poteſt enim uenire aliquis q me gladio tranſſodiat. ¶ Tantum. quaſi dicat ſupradicta non multum curo. Tantum. ſolummodo. ſcilicet timeo. ¶ Ne religer. ideſt abducatur ligata. tanq; captiua. Ne traham. ex colo deducam. Penſa. lanas ad penſum datas. Manu ſerua: ideſt ſeruili. ¶ Cui. ideſt ego cui. Minos. habet emphaſis: quaſi dicat filius iouis & Europa: rex Cretae. Mater. de Paſiphae filia phoebi dictum eſt ſupra in epiſtola Phaedra. Quodq; magis: ideſt quod plus e. ¶ Quae fui pacta tibi. ideſt quae fui ſponſa tua. pluris enim hoc facio q patris & matris genus. Si mare. dicit ſe undiq; uidere ſibi parata pericula. Porrecta. extenta longa. Multa. ſcilicet mala & pericula. Cae. um reſtabat. ſcilicet unde non eſſent mihi pericula. Simulacra. figuras: in quas dei dicunt ſe mutare. Praeda rapina. Cibus. eſca. i. deſtituor rapienda aut deuoranda a feris.

¶ CANTO. ¶ Viueret androgeus. is fuit unus ex minois liberis: quae geus theſei pater interemit: cu dubitaret ne Athenieſe impium cum filiis pallantis: quorum amicitia fruebatur: ſibi adimeret: unde coaſti ſunt athenieſes: ut minoi poena pederet: annis ſingulis mittere pueros ſeptem & totidem uirgines: ut minotauri denorandi traderetur. Cum ſors theſeo contigit beneficio ariadnes minotaurum reſoluto Labyrintho trucidauit uti

nam inquit athenienses non interemissent androgeum: quoniam tu ad perimendum minotaurum non nauigasses: nec ego deserta quæreretur. Hæc exoptatio ad mouendum commiserationem maxime accommodata est qualis illa est Vergiliana dido. Felix o nimium felix si littora tantum Nunquam dardaniæ terigissent nostra carinæ. Funeribus tuis: corporibus tuorum & puerorum & uirginum qui tradebantur minotauro deuorandi Aristoteles tamen negat mactatos esse: sed seruorum loco habitos. Deinde missos a cretensibus delphos cum sibi ipsis uictum ministrare non possent in italiam migrasse: tenuisseq; iapigiam. Deinde i Thraciam deuertentes Botheos esse appellatos. ¶ Terra cecropi. atticam intelligit: quam cecrops tenuit. Ardua parte uirum dextera minotaurum circumscribit. Non equidem miror: commemoratis beneficiis adstruit: ut duriciem crudelitatemq; in Theseo exoptulet. Si stat uictoria. si uicisti. ¶ Cretam humum. si Cretenses uiderunt stratum tua duriciæ minotaurum. Non poterant figi non inquam superasti tua uirtute. sed qua tanta durities uulnerari non potest. Erat tutus: sine armis pugnare potuisses. cum sis ferreus. Habes Thesea. Hyperbole poetica est. Theseum enim usurpat pro materia: quæ omnem superet duriciem. Crudeles somni. dolor cogit: ut in deos etiam exandescat. Interem. securam adeo ut nihil sentirem. At. saltem hoc loco significat. saltem inquit me & una nocte hoc est morte præstiteris. ¶ Officiosa. nimium parata & curiosa ad meam miseriam. ¶ Dextra crudelis. ex seuitia ad perfidiam transit. non minus inquit perfidum q̃ difficile fuisse adstruit.

¶ VBER. ¶ Siue colunt. id est si etiam habitant. Diffidimus. id est non fidimus. Externos. id est hospites. Læsa. scilicet a te. quia nunc timeo ne oēs noceant mihi. sicut tu nouicisti. ¶ Viueret androgeos. muliebre est: ut sapius diximus. longe repetere causas suorum malorum: sic in prima epistola penelope. O utinam tunc cum lacedæmonia classē petebat &c. dicit igitur quod posset optare: quod androgeos frater suus nunquam fuisset interfectus in uictoria atheniensium: quia athenienses non coacti fuissent uicti a Minoe mittere septem corpora filiorum & septem filiarum quot annis ad Minotaurum ut supradictum est & sic theseus nunquam uenisset in cretam. & per consequens ipsa nunquam fuisset ab eo decepta. ¶ Androgeos. nominatiuus est atticus: cuius ultima longa est: quæ est omega. fuit autem filius minois & paliphaes: qui cum esset fortissimus athleta ab atheniensibus per inuidiam interemptus est. ob quam causam Minois contra eos bella mouit & uictis eas leges imposuit. quas supra diximus. ¶ O terra cecropi. id est atheniensis. est autem uocatiuus a forma patronymica Cecropis. Cecropidos. fuit autem Cecrops rex atheniensium: qui primus apud eos maris & scæminæ legitimam coniunctionem inuenit ex quo finxerunt eum fuisse geminæ naturæ. ab eo athenienses Cecropidæ dicuntur. ¶ Uisses. soluis ses purgasses. Impia fata. id est crudelem mortem androgei. Funeribus tuis. id est mortibus tuorum. ¶ Stipite trunco. Ardua ex quantitate syllabarum distinguendi sunt casus: ut non dicamus ardua parte: sed dextera tua ardua. id est in altum sublata ad inferendum maiorem ictum. ¶ Nec mactasset uirum parte. scilicet una. ¶ Et bouem parte scilicet altera: & ita est periphrasis Minotauri. ¶ Monstrarēt reditus. id est regressus ad locum p̃ quē introieras in labyrinthum. ¶ Sæpe recepta. id est sæpe reuoluta. Ad ducts. flexas: & retractas. Non equidem obicit ei nimiam duriciam. Stat. i. est. Strata interf. ita. Bellua. Minotaurus. ¶ Strauit. i. texit uel percussit: aliqui legunt tinxit. Non poterant. ecce causa: quia habuit uictoriam. Præcordia. dicuntur quæ sunt circa cor. ponuntur tamen pro omnibus intestinis. Ferrea. dura. Cornu. f. Minotauri. aliqui uolunt intelligere de tauro cretæo quē Theseus uicit. sed non in creta: sed apud Marathonē eum interfecit. Figi. Vulnerari. ¶ Ut. i. quis. Tegeres defenderes Verg. nec apollinis insula texit. ¶ Pectore. i. duricia pectoris. Tutus: munitus. Illic in pectore tuo. Silices lapides durissimos. Adamanta. alibi diximus lapidē nimis duriciæ. Habes theseas: qui uincat. i. habes feritatem tibi ingentem: quæ ē durior silicibus. Crudeles conq̃ritur de somno a quo sit tardata discedēte Theseo. apostrophat ad somnos. Inertē. sopitam. non sentiēt. At semel. dicit quod ille somnus debuisset esse æternus ita quod nunq̃ esset excitatus: quia nunc non esset in tantis doloribus. ¶ Semel. uno tpe. Aeterna nocte. i. morte. Verg. in æternam clauduntur lumina noctem. Nimium paratis: qui tam cito Theseum abstulisti. Flamina. auræ. flatus. Officiosa. prompta. In meas lachrymas. i. ad faciendum me flere.

¶ CANTO. ¶ Inane. nullius efficaciz. Iurarūt. conspirationē fecerūt. Diis iputat factū: ut & ipsa oīo culpa uacet & theseo non sit liberum ab incepto cursu reuocari. si inquit ira somnus fides & nenti statuerunt. Theseusq; ē durissimus nullo pacto reuocari poterit. sed mihi monendum est. ¶ Ergo ego nec lachrymas adstruit in morte incommodates: ut non modo dum uiuit: sed post fata incommoda paciatur. ¶ Lachrymas magis. flentē

Siue colunt habitātq; uiri: diffidimus illis.
Externos didici læsa timere uiros.
Viueret androgeus utinā: nec fata tulisses
Impia funeribus cecropi terra tuis.
Nec tua mactasset nodoſo stipite theſeu
Ardua parte uirū dextera parte bouem
Nec tibi quæ redit⁹ mōſtrarēt fila dediffe
Fila per adductas ſæpe recepta manus.
Non equidem miror ſi ſtat uictoria tecū.
Strataq; cretam bellua ſtrauit humū.
Non poterāt figi præcordia ferrea cornu
Ut te non tegeres pectore: tutus eras.
Illuc tu ſilices: illuc adamanta tulifti.
Ille qui ſilices theſea uincat habes
Crudeles ſomni quid me tenuiſti. iertem
At ſemel æterna nocte præmēda fui.
Vos quoq; crudeles ueti⁹ nimiumq; parati.
Flaminaq; in lachrymas officiōſa meas.
Dextera crudeles: q̃ me: fratreq; necauit

matrem ut decet in liberorum funere. Ibit in auras peregrinas: non tamen hoc dicit quod in patria moreretur sed cum sepulchro esset caritura eius spiritum errare circum Corythi littora dubitabat. Inhumata: sine honore sepultura. Positos. extincta: ariadnes. Hæc sunt officiis: per ironiam ingratitudinem obiecit. Reddis: inquit talia præmia pro dulci uita: ut ipsa apud Catullum quaeritur. Ibis Cecropios portus. inuidiose hoc dictum est i trabis Pytheum Athenarum portum. Celsus honore: a triumphantibus translatio: qui inter ceteros eminebant sequente pompa. Saxeæ testæ: Labyrinthi circumscriptio est. Erant labyrinthi fastidia saxis itectæ: ut Plinius tradit. Me quoque narrato. non prætereas dum tua recensens me destituisse. Non sum surripienda: non de-

Et data poscenti nomen inane fides.
In me iurarunt somnus: uentusque fidesque.
Prodita sum causis una puella tribus.
Ergo ego nec lachrymas matris moritura ui
Nec mea quæ digiti lumina cõdat erit (debo
Spiritus infelix peregrinas ibi in auras:
Nec positos artus unguet amica manus.
Ossa superstabunt uolucres inhũata mariæ
Hæc sunt officiis digna sepulchra meis.
Ibis cecropios portus: patriaque receptus:
Cum steteris turbæ celsus honore tuæ.
Et bene narraris lætum taurique uirique:
Sæctaque per dubias saxeæ testæ uias:
Me quoque narrato solam tellure relictam.
Non ego sum titulis surripienda tuis:
Nec pater ægeus: nec tu pitheidos æthæ:
Filius: auctores saxa fretumque tui.
Dii facerent: ut me summa de puppe uideres
Mouisset uultus mœsta figura tuos.
Nunc quoque non oculi: sed quæ potes aspice me
Hærent scopulo: quæ uaga pulsata æque. (te.
Aspice demissos lugentis more capillos:
Et tunicas lachrymis sicut ab ibre graues.
Corpus: ut impulsæ segetes aglõibus horrent

Theseus meminerit cum redierit athenas: & narrabit res suas gestas inter eas commemorare quemadmodum decepit ariadne: a qua tot tantaque acceperat beneficia. Cecropios. athenienses. dictum est supra. Portus: deest i patria. urbe athenarum. Celsus: altus. Turbæ populi. Et bene narraris. deest cum: & legendum est narraris. non autem narrabis. Lætum mortem. Tau. quæ uirique. i. Minorauri. Saxeæ testæ. i. Labyrinthum. Tellure hæc infula. Non ego. deridet ipsum: & hironice loquitur. Surripienda. remouenda. Tuis titulis tuis ladibus. Nec pater. ex nimia ira dicit eum non esse humano sanguine genitum: sed ex saxis. Pater. i. tibi. Aethræ pytheidos. i. filia pythæ: ut supra diximus. Auctores tui. i. parentes: & ex quibus es genitus. sic Dido ad æneam apud Verg. li. iiii. æne. Non tibi diua parens generis nec dardanus auctor perfide: sed duris genuit te cantibus horrens Caucasus: hyrcæque admorunt hubera tygres. Dii facerent. nunt mouere eum ad cõsolationem sui. Videres. pro uidisses. Mœsta figura. i. aspectus meus tristis & lachrymosus. Mouisset. ad misericordiam & lachrymas deduxisset. Non oculi: quia ex remotione locorum non potes oculis corporibus me uidere. Sed mente sed cogitatione. Hærentem. i. figure uidere me stantem in scopulo ab aqua pulsato. Demissos. p. humeros sparsos. More lugentis. i. more eius: quæ mortem alicuius mœret. Tunicas. i. meas. Graues lachrymis. i. made factas. Sicut ab imbre. i. sicut ab aqua. Corpus. dicit se præ do ore & timore tremere. sicut segetes tremunt per uentos. Horret. tremit. Impulsæ: motæ. Aquilonibus. id est uentis: posuit autem aquilones pro omnibus uentis: & hæc comparatio est etiam in primo libro de arte amandi de ipsa Ariadne. Horrui: ut treilles agitat quas uentus arista. Vel leuis in madida canna palude tremi.

CANTO. Labat littera: quæ tremunt articuli horrore cõpressi: epistola rudibus notis est scripta: Non te p. meritum solita deprecatione epistolam claudit. Adoro te: non per meritum: quia ingratitudine Theseum imularat non erat beneficii deprecandus. Quoniam male cessit: mihi fuit inutile: nam cum gratias repedi expectares

in solitudine teris deuoranda relicta sum. Facto meo: meis beneficiis: quæ in te contuli. ¶ Sed nec pœna quidem: si non eram digna gratis pro collato beneficio: non est cur pœna sim afficienda. ¶ Non ego causa salutis exprobrat beneficia: si negas me te eripuisse e medio læti turbine. tamen ad necem tu me cogere non debebas. ¶ Has tibi plangendo: Translatio est a uictis in prælio: qui cum succubuerint manus tendere cōsueuerunt. Laffas plangendo pectora: quæ iam languescunt: dum me percutiunt. ¶ Qui superant: ceteros læniatu assiduo de crepsi. Tua facta: iad salutem & perfidiam hoc refert. Si prius occi. q̄ in naxon reuersus. Ossa leges: in sepulcro compones a ferarum dentibus decerpta. Ex Peonis amata si hystoria sumptum. qui scribit: ut diximus ariad/ nam in cypro reliquisse navigatione defessam & cum rediret extindam repperisse. reliquisseq; pecuniā ad sepulchri & funeris pompam.

¶ VBER. ¶ Littera præssa. i. signata & scripta. Articulus: idest digito. Labat. uacillat. i. non habet rectum ordinem. Non adoro. i. non oro nec adiuro. Per meritum. i. per bñficiū quod tibi præstiti. Quoniam male cessit. i. male successit mihi: quia male locui ipsum. Nulla gratia. i. nulla retributio. Si facto meo. i. beneficio quod tibi feci. ¶ Sed nec pœna. i. sit meo facto. i. si non uis reddere gratiam facto meo non debes etiam reddere pœnam & malum. Si non. i. si non fui tibi causa salutis. sicut fortasse tu existas non tamen est cur tu sis mihi causa necis. i. cur tu debeas esse causa meæ mortis. Has dycticos. i. demonstratiuæ. Plangendo. idest percutiendo. Tantum enim percussit pectora mea. q̄ ipse manus sunt lassæ. Tendo. porrigo. Qui superant. idest qui super sunt & restant. nam reliquos præ dolore lacerauit. & auulsi. Tua facta. crudelia: quia me de seruiisti. solam. Fleste. ordo pendet ab eo loco. non te per meritum: hucusq; fleste ratem. Verte nauem ad me recipiendam. Relabere retro nauiga. Verso mutato. Si occidero prius. idest si mortua fuero antequam redeas ad me abducendum ex his locis. Tu feres ossa. idest efferes: & sepelies. conclusit autem epistolam per commiserationē Exitus rei fuit. quod Theseus nunquam reuersus est ad eam: sed illa inuenta a baccho in ea insula facta est uxor eius: & translata in cœlum cum corona sua: & facta est signum quod hodieq; dicitur. Corona: ut supra alio loco diximus. eius autem transmutationem describit optie ipse Oui. libro primo de arte amandi: & lib. iiii. fastor. & libro septimo metamorphoseos.

In. xi. epistolam argumentum.

CANTO.

Ynas ex Menalipe æolum genuit: qui Thesaliæ partem tenuit: quam a se æolida nuncupauit: filiam arnen habuit. ex qua Neptunus geminos Boetum & æolum suscepit. Boetus in aui marterni regnum successit. Æolus uero cum ad insulas thyreni maris appellaret: quas hyparus ausonius filius tenebat accepta coniuge huius filia in regnum successit. insulasq; de se æolus nuncupauit. Deinde cleopatra. quæ erat ex genere Lestrygonum: septem filios & totidem puellas sustulit. licet Homerus duodecim tantum commemoret. ¶ Hi sunt qui nominantur mares astiochus. Xutus. androcleus. Pherenon. locastes. Agatyrus: & Machareus. Puellæ uero iphe. Aeola. Periboea. Dia. Astoicatia. Hephestia: & Canacé: omnes: si Diodo. credimus: ob gloriam & uirtutem in maximo honore sunt habitæ: præter Canacem. Quæ cum ex fratre Machareo filium peperisset: comperto facinore seipsam iussu patris trucidauit. Machareus in templum æpollinis delphici confugit: quem uolunt cum Oreste in necem Neoptolomi conspirasse. Moritura igitur Canacé per epistolam Machareum præcatur: ut expositi infantis ossa legat. Et una cum suis urna componat. Si qua tamen cæcis errabunt scripta lituris. imperfectum dicendi genus. ut quærentem propinqua nece inchoare decet. relinquitur enim animo coiciendum: magis quam uerbis explicari possit: sunt. n. uocabula quæ cū principiis conueniunt: ut q̄q; licet: & si & cetera id genus. alia sibi subiici desiderant. Alia q̄ tñ subiicimus: ut et uero tñ. Sed q̄ elegantius locuti sunt: cū ad indignationē. aut dolorem exprimere uoluerunt: ut iræ æstus aut quærelas significantius ostenderent: quibus honeste inchoare nō conuenit ab his supersere principia: ut uirgiliana iuno ad uenerē cū indignatiōe loquitur. Egregiā uero laudē & ad æneam Dido dissimulare et spasti p̄fide tñ posse nephas. Et tristibus Oui. Ergo erat i fatis scythiā quoq; uisere n̄sis. Canacé quoq; cū scriberet cū ante oculos gladiū a patre missū ut illo se pimeret haberet: ut decebat p̄cipio abrupto usa est. Si q̄ tñ inquit cæcis errabunt scripta lituris: in hoc principio tacetur quod præcedere debuit. i. decreui ante necem ad te scribere. tamen si litteræ notæ quoquo modo oblitterate fuerint scias id cadentis canaces sanguine obtigisse. Libellus: bellum pro epistola usurpat.

¶ VBER. ¶ Si qua tñ. ex qua uxore æolus rex uetorum suscepit Canacé & Machareum mihi incertum ē: sed tamen & Seruio teste: & Ouidio in hac epistola scribente patet eos æoli filios fuisse: qui cum turpiter se ama-

Litteraq; articulo pressa tremēte labat.
Nō te p̄ meritū quoniā male cessit adoro;
Debita sit facto gratia nulla meo.
Sed nec pœna quidē: si n̄ ego causa salutis
Non tamē est cur tu sis mihi causa necis
Has tibi plangēdo lugubria pectore lassas
Infelix tendo transfreta longa manus:
Hos tibi q̄ superāt ostēdo mœsta capillos.
Per lachrymas oro: q̄s tua facta mouēt.
Fleste ratē theſeu. uerſoq; relabere uento:
Si prius occidero: tu tamen ossa feres.
P. Ouidii Nasonis epistolarum
heroidum liber tertius incipit.
Canacé Machareo

I qua tamen cæcis errabūt scripta lituris:
Oblit⁹ a domiæ cæde libell⁹ eris

rent. & consanguinitatis prae-textu regente culpam concubuisse. Canace ex eo concubitu concepit. & peperit filium: quem cum clam e regia per nutricem emitteret: ut aleretur: infelix infans se suo uagitu prodidit: auo: quanto offensus scelere: iussit infan-tem innocuum exponi canibus: gladium uero per satellitem misit: quo illa p-meritis uideretur: quo se interfecisse creditur: Machareus poenae & irarum patri metu territus ex patria aulogit crediturq; factus sacerdos delphici Apollinis: qui postea uerbis oraculi Orestam in eadem pyrrhi ob raptam Hermionem hortatus dicitur. interea deprehensus scelere Canaces. priusquam moreretur fingit poetaeam scripsisse hanc epistolam ad Machareum. quae ei narrat casum suum & iram patris: & postremo rogat: ut colligat of-

Dextra tēct calamū. strīctū tenet altera fer
Et iacet in grēio charta notata meo. (rū
Hāc est aolidos fratrī scribentis imago
Sī uideor duro posse placere patri:
Ipse necis cupere nostrae spectator adeēt
Auctorisq; oculis exigeretur opus.
Vt ferus est: multoq; suis truculētiōr euris
Spectaret siccis uulnera nostra genis.
Scilicet ē aliquid cum sauis uiuere uentis:
Ingenio populi conuenit ille sui.
Ille noto: zephyroq; & scythonio aqloni
Imperat: & poenis cute prouerte tuis.
Impat en nentis. tumidā uō imperat ira:
Possidet en uiciis regna minora suis.

sa sua & infantis: & in una urna ea recondat. ¶ Si qua ra-
men. sunt qui extimant hic aliquid deesse: quia tamē nō
uideatur conuenire principio: & in quibusdam codicib'
inueni hos duos uersus: A eolis aolidae: quam non ha-
bet ipsa salutem Mittit: & armata uerba notata manu. in
duobus tamen codicibus meis uetustissimis hi uersus nō
leguntur. quod autem ante tamen uideatur aliquid esse
praepōndum praeterunq; magis fit in sensu q̄ in uerbis. nā
intelligitur mitto tibi hanc epistolam. tamen si qua scri-
pra. id est si aliqua partes meae epistolae errabunt. i. uacilla-
bunt. & non habebunt rectum ordinem. Litturis. signis
litterarum a linendo: uel maculis. ¶ Caecis. obfcuris. que
non bene possint legi. Libellus. epistola uel charta. Obli-
tus fœdatus. A eade. propter eadem. ¶ Dominæ. i. mei
Canaces. ¶ Dextra. describit casum suum. Ferrum ensē.
Metonymia. Strictum nudum. ¶ Iacet. sedens: posita est.
¶ Soluta: aperta. Hāc est imago. hāc est forma: in qua tu
potes considerari me esse. A eolidos mei. Canaces. quae
sum filia Aeoli. Sic hac forma. s. ense nudo parato ad ne-
cem meam. Duro crudeli. adducit aurem eum in odium
commemorās eius crudelitatem. Ipse. i. pater. Spectator.

qui uideret. ¶ Opus. i. eadem meam. Exigeretur. perficeretur. Oculis. id est in conspectu. Auctoris. i. patris. qui
est auctor & causa ut me interficiam. ¶ Truculentior. sauior. Suis qui sunt ab imperio suo. spectaret siccis. i. uide-
ret eadem meam sine ulla effusione lachrymarum. ¶ Scilicet. arguit a consuetudine. i. conuersione. dicit q̄ quia
uersatur: & uiuit cum uentis: qui sunt saui ipse quoq; est sauius. & conuenit naturae uentorum. Conuenit. facit. In-
genio naturae. Sui populi. i. uentorum. Ille noto enumerat quattuor uentos. Noto. notus sine aspiratione uentus
est meridionalis humidus & pluuio: qui a nostris auster dicitur zephyrus autem occidentalis ē. qui latin. ex thra-
cia. Sithon autem est ut in secunda epistola diximus mons est Thraciae. Eurus. is est uetus oriēalis. de his omnibus
uentis cardinalibus Oui. li. i. meta. Eurus ad auroram nabatheae regna recessit. Perfidaq; & radiis iuga subdita
matutinis Vesper. & occiduo qua littora sole tepefcunt Proxima sunt zephyro. cytiā septemq; triones Horri-
fer inuasit Boreas. contraria tellus Nubibus affiduis pluuiosq; madescit ab austro. Pennis quia uēti dicunt hie
alas. unde ipse li. vi. meta. de Borea abducere Orithiam dicit pauidam caligine tectus Orithiam amans fuluis
complectitur alis. ¶ Tumidā: quae tumidum facit. Minora suis uitiis. quia potest reprimere uētos: qui sūt sub
regno suo. uitiis autem suis. i. iram non potest coercere.

¶ CANTO. ¶ Dextra tenet calamum. ab corporis habitu & a dō cōcit. Ferrū. ensē significat ab aeolo missum
Aeolidos: de se loquitur: pinde atq; de alio narraret: is esse inq̄ habitus canaces. Aeoli filiae forma hāc noium. ut
phillis: eneas: thebais: aeolis: & aolidos. Duro patri: aeoli patrē i odium trahit: dū illius crudelitatem exponit. Opus
exigeret: madata efficere: hoc ē me ipsa pimerē. Oculis auctoris: aeoli significat q̄ necis cām pbuerat. Vt ferus ē:
ptacula ut iterdū tps significat: ut Virgiliū illud. Turnus: ut i fractos aduersos marte latinos. i. asinaria plausus
pro quātū usurpauit: cū Agrippus dicit: ut uestrae fortunae mei pcedūt libanae lōgā q̄ hodie nunq̄ ad uesperū
uiuā hoc loco cū similitudinē exprimat ita carminis licētia pterit Oni. ut illud in oratore Ciceronis ē cum diz-
cit: Vt quisq; optie grāce scire: ita cē neq̄ssimus. Hic locus nos admonet i hāc iūctura duarū pticulāz ita & ut nō
sp gradus tridere debere: ut quibsdā placuit. Nē Oui. sicis non ficioribus genis dixit ut ē inq̄ crudelissimus
ita meā eadē non lachrymabundus i spiceret. Scilicet ē aliquid. s. cum acerbitate aliqua qdē efferat: qd dicimus ne-
gat: ut ē apud Vergiliū. Scilicet is supis labor ē: & in andria Terētiū id curat populus. s. qd ita dictum ē: ut nec di-
nec populus curaret hoc loco affirmat: ut si pfecto multū ē. ¶ Ingenio. uiolētiā. sunt. n. uēti inexorabiles & imi-
tes. iō poetae furda freta solēt appellare: qm̄ oratiū pces nō audiāt uētorū rabie ipulsa. & ariadne dixit Vos quoq;
crudeles uēti. Populi sui: uētos significat quoq; impium aeolo Homerus assignat: qd iō putasse ueteres existio:
qm̄ uti uelis nautas edocuerit. & scierit aeolus ex exalatione q̄ ex antris aeoliis emergebat q̄ uēti esset spiraturi.
Sythonio ē Thracia ad septētrionē exposita. unde expirat aqlō. quā diximus uetustissimo uocabulo Sylonē ap-
pellatam. Qui. quattuor illos uētos ponit: quos obseruauit antiquas: & Hom. in odyssaea cōmemorat: cū multos
alios obseruauerit posteritas: ut apud Plinium: & Viētruuū licet legere. ¶ Tumidā non impat ira. Suam uio-
lentiam moderari nescit: licet cohibeat uētorum rabiem. Vitiis tuis: patri uitiis o dat crudelitatem. Superat inquit
uētos a/peritate & sauitia: qbus. imperat.

CANTO. **Q**uid iuuat ad motam: nō a rōs a genere: nihil prodest me ducere genus a saturno. Nam ut diximus Neptunus auctore est generis æoli: cuius frater ē iuppiter. Ad motā iunctā. Proauo: nōia: hi sunt calus: saturnus Neptunus. **F**unebria: ad meū funebre exitiū missa miserat. n. æolus ense p pconē: ut seipsā trucidaret. Nō mea tela: forminea tela sunt colus & cū staminibus lana & calathus. O utinā. n. a rōs a facti pconitētia. Cōmisit i unū. uno lectulo cōiunxit. Hor. serior meo leto: ante id tps uellē cecidisse: qm patris uiolētiā nō expirer: nec nostri generis decus extinguere. Plus me frater q frater amasti. dolet q Machareus nō. frattē: sed amicum se cum sorore gesserit. qd fuit plus q fratrē deceat. Nō debet qd soror. esse. nō decet sororē se amicā cū frē gerere:

Incalui amore incensa fui. Qualē: ut multi recensere con/ sueuerūt sensu cupidinis uiolētiā. Nescio quē sensu. erat. n. ois amor Canace ignotus. Fugerat ore coloa: ordiē qd post amorē & in amore gestū ē: & primū a signis quātum ipsa amarit indicat. Obduxerat. inuaserat. **Q**uid esset: qbus curis cōsistaretur. At illud erat. amabā. iō curis āgebar. Aio anili: q ob atetē rex habet expientiā. **D**eiecit ocellos. qd ē maxīmū erubescētiā signū. qd i ænea nō fore dido Virgiliana qrit cū ait. Nū gemitu doluit nō: nū lumina flexit. Hæc signa. macies: uigilia: erubescētia. In tacita: cū me amare nō negatē: sed tacerē: uidet. n. fateri q rogatus tacet. Iāq tumescēbāt: honeste pterit: ut cū statre iūste sit. Viciati: uiciatis dicimus uirgēs: cū pudicitia pos/ fuerūt: ut terētianū illud in andria. Glicerū uitiāuit Pamphilus. Onus furtiū. fœtus furti cōceptus. Quas mihi n herbas: partū ex utero excutere conati sūt herbage succis ex qbus maxie ualere sismibriū scribit pli. si cibo: aut succo sumatur. **S**upposuit in utero appositum ad excutiēdum fœtum. Pœnitus: ex intimo utero.

UBER. **Q**uid iuuat ad motā sic legēdū ē. nō autē ad mortē. ē aut ordo & sēsus qd iuuat. i. qd pdest. me ad motā nōia pauor. figurate. i. habentem nōia pauor. ad motā. si cut oculos suffusa nitētes. Ad motā. i. appropinquata. Posse referre. i. enumerare. **I**ouē inter cognatos. i. posse dicere: q iuppiter sit de gente mea. Aeolis aut nō hippotæ filius fuit: ut qdam male existimāt. sed nepos. natus ē. n. ex Segesta filia Hippotæ troiani & ioue. hæc eadē segesta a Crinito fluuio Sicilia cōpræssa genuit acesten. q postea in sicilia regnauit. **N**ō minus. i. nihilominus. s. licet sim de gente iouis. Munera fu. i. apta funeri. i. mortī. ē aut appositio figura pp duo substantiua apposita sine copula uidelicet ferrum & munera. Fœminea. i. imbelli. Nō mea tela. i. non mihi apta. aut conuētiā. O utinam optat se fuisse mortuam anteq coniuncta fuisset fratri. ordo. O Machareu. hora quæ cōmisit. i. coniunxit: in unum. i. simul.

Venisset serior. i. tardior. Meo leto. i. mea morte. i. utinā prius essem mortua. Cur unq: dolet de hoc amore illicito. Quam frater: quia amor fratris erga sororem debet esse moderatus: nec debet esse ad concubitum. Et cur sui quod soror non debet esse: cur obsecuta sum tibi i coi tu: qd soror facere non debet. Ipsa quoq: dicit se etiam fuisse amore compulsa sicut & fratrem: incalui: incensa sum amore. Deum cupidinem. Tepente. calente. Nescio quem deum. quasi dicat antea mihi incognitum. Fugerat: describit signa amantis. Color: rubor. Fugerat ore: idest ex facie: nam amans efficitur pallidus. Ouidius in primo de arte. Palleat omnis amans: hic est color aptus amanti. Macies. macilentia. Obduxerat. attenuauerat. Ouidius in loco supra scripto. Arguat & macies uultum. **C**oacta. compulsa quia non habebat appetitum qui ex ægretitudine amoris solet discedere. Somni. dormitiones. Nec faciles. i. difficiles. Oui. loco supra dicto. Attenuant iuuenem uigilate corpora noctes. Curaq: & immēso qui sit amore dolor. annua. Longissima. idest una nox uidebatur mihi unus annus. Læsa nullo dolore: quæ non sentiebam dolorem aliquem. Dabam gēi: tum: mittebam suspiria. **R**eddere causam cur facerem: quia nesciebam amorem esse: qui me faceret suspirare. Quid. quæ res. At erat illud: idest illa res. scilicet amans. Prima. ante alios. Animo anili: quasi cauto & perito talium re. um. **M**alum. amorem meum æoli. uocatiuus est patronymici fœminini. Amas: es correpta amore. **E**rubui: uerecundiam uultus rubore ostendi. Deieci. demisit. nam uerecundia facit oculos deiectos. Oui. de Calystone uix oculos attolit humo. Hæc satis. i. licet tacerē. Hæc erat satis signa fatentis. i. confitētis me amare. **I**n tacita. idest in me nihil ei respondente. **T**umescēbant. credebant Titiat. grauidi. Onus furtiū. idest puer quem ferebam in utero. **F**urtium. occultum uel furto. idest stupro conceptum. **M**embra. s. mea. **Q**uas herbas non attulit. q. d. omnes. est enim legendum interrogatiue. **S**upposuit. per inferiores etiam partes immisit: ut onus excuteretur.

CANTO. Ad motis artibus: medicamentis excuti nō potuit. Tectus: clausus utero. Ab hoste: nutricem significat: q̄ illū p̄mere conata ē. Iā nouies erat orta soror pulcherria phœbi. erat decio mēse ptus matur⁹ Hyppon methapōrinus a septio ad decimū mēsem nasci posse partū existimauit: maturumq; eē. Diocles. Stratō empedocles & epignes septio nasci posse affirmāt: octauo oīo negāt. Diocles tñ Caristius & aristoteles stragyrta nono & decimo mēse partū maturū esse tñmō putauerūt. epignes byzantius nono mēse oīo negat id effici posse Hypocrates decio solus Aristo. & undecimū mēse parietibus assignauit. Quæ cā: ignorabā. p̄p̄inquo p̄tuncur dolere. Nec tenui uocē: more parietium clamaui. Gemitus. p̄ dolore gemitus. Gemitus. murmur. Verba

Visceribus crescens excuteretur onus
Ah nimium uiuax ad motis restitit infans
Artibus & tectus tutus ab hoste fuit.
Iā nouies erat orta soror pulcherria phœ/
Deaq; luciferos lūa uehebat equos. bi
Nescia q̄ faceret subitos mihi cā dolores
Et rudis ad partus: & noua miles eram.
Nec tenui uocē. qd ait tua crimina p̄dis:
Oraq; clamātis conscia præssit anus.
Quid faciā iscelix gēit⁹ dolor edere cogit
Sed timor & nutrix: & pudor ip̄e uetāt
Cōtinuo gemitus elapsaq; uerba repēdo
Et cogor lachrimas cōbibere ipsa meas
Mors erat añ oculos & op̄elucia negabat
& graue: si mērer mors quoq; crīm erat
Quom sup̄icūbēs: scissa tūicaq; comeq;
Præssa refouisti pectora nostra tuis.
Et mihi uiue soror: soror o carissima disti
Viue: nec unius corpore p̄de duos.
Spes bōa det uires: frimā nupta futura es
Illius: de quo mater: & uxor eris.
Mortua cred mihi: tñ ad tua uerba reuixi
Et positū est uterī crīm onusq; mei
Quid tibi grataris: media sedet æol⁹ aula
Crimina sunt oculis surripienda patris.
Frōdibus infantem: ramisq; albētis oliuāt
Et leuibus uittis sedula cælat anus.
Eictaq; sacra facit: dicitq; præcantia uerba

tenere. legēdum est cōbibere nō autē cohibere: q̄a ratio merri nō patitur. Ante oculos. qd. certa & parata. Lucina. dea partus: de qua diximus i epistola Hyppisphiles ad iasonē. Op̄e. q̄a solet auxiliari parientibus Mors erat graue crimē: q̄a non potuissē mori sine infamia in tali casu: quo fuisset cognitum scelus meū. Sup̄incumbēs. scissa. Scissa tunica. i. ueste. Et coma. i. capillis p̄p̄ dolorē quē de me capiebas Refouisti. recalēfecisti. Nostra pectora p̄ssa tuis. i. p̄posuisti pectus tuum sup̄ meum. Tuis. s. p̄spectoribus. Et mihi. dicit uerba: qbus machareus usus est ad Canacē. Disti. p̄ dixisti: s. ym̄copia est. Duos. s. te & filiū. Corpore unius. i. corpore tuo. Det uires. faciat te non deficere. Fratri: nam. ecce quæ spes sit. Fratri. s. mihi pōt ēt legi fratris: ut dicamus es futura nupta. i. uxor: & ita nupta erit nomen. s. uero legitur fratri est participium. Illius. dupliciter pōt hic textus ordinari. s. cum p̄cedēt sic es futura nupta fratris illius de quo & c. uel melius ut legatur fratri: & postea ordinet sic. Tu eris & i. ē. uxor. Illius. s. mei De co. i. p̄p̄ quē. Tu es mater. i. filiū pepisti. his uerbis dictis itelligit eū statī discessisse. Mortua. s. ut uidebat mihi. Reuixi. respirauit. ad tua uerba. i. p̄p̄ uerba: q̄ mihi dixisti. Crīm onusq; i. crīosū onus. Positū: p̄ depositū. i. pepi. Quid tibi: dicit se frustra pepisse. q̄a & sibi & filio nup̄ nato sit moriēdnm. Grataris. gratularis & gaudes: q̄a dixi me pepisse. Acolus p̄f meus. Surripieda. remouēda. Oculis patris. ne ab eo uideatur. i. auferendus est puer ita natus ne pater eū uideat. Frōdibus. dicit quō nutrix eū occultauit: simulans se facturā rem diuinam. Frondibus foliis ramis. Albētis oliuā: hæc. n. arbor erat in tutela palladis: & dicata paci. Apra sacrificiis: quæ anus uolebat simulare. Velat regit. Vittis: fasciis. tanq̄ rem sacram. Sedula: studiosa. Ficta: simulata. Verba præcantia. i. dicit hymnos & supplicatione.

elapsa: q̄ p̄te dolore exciderāt uoces. Rependo resumo: & reprimo ne audirētur. i. portune rependo alii legerunt Cogor: qm̄ ita impabat nutrix. Lucina. i. iuno quæ parietibus p̄st. Graue crimē: qm̄ mecum infans exstinguebat. Pressa refouisti pectora. Machareus parturiētī canace astitit: quæ cū primo partu maxime laborasset: excitata macharei adhortatōibus dolores cum partu posuit. Et mihi allocutus es. commiserationē excitat hæc sermocinatio. Duos. & te & partū. Quid tibi grataris: hac sc̄ificatiōe trāsit: ut qd mali æoli crudelitate post partū cōtigerit exponat. Quid tibi grataris. nō esse gratulandum arguit ab æoli impietate: & facinoris dedecore & piculo. Surripienda furtim abiicienda. Sedula. uafra: & ad occultandū crīmē diligens nutrix Fictaq; sacra facit: simulat sacrificare hostiamq; simulabat esse puerum frondibus: & uuis inuolutum.

CVBER. Nostis uisceribus. i. eiiceret e uētre: & ut faceret abortiuū. sūt. n. qdā herbæ & qdā medicamina: q̄ hñt uim faciēdi abortiuū. Hoc te cæla. parēthesi ē. i. hoc solū tibi occultauimus: q̄ uolueri ante emittere ptū. dicimus aut cælo te hāc rem. & hac re. Nimiū uiuas. i. nimium genitus ad uiuendū. Restitit artibus ad motis. i. uicit appositas aries. Tectus. in uētre meo. Tutus ab hoste. i. ab illa anu q̄ illis medicamentis quæ rebat eū interficere. Soror phœbi. i. luna. Erat orta nouies. i. iā erat nonus mēsis De na. i. decia. Luciferos. ferētes lucē. est aut hoc loco adlectiuum. i. iā aderat decimus mēsis. quo ut plurimū dicuntur mulieres parere. Ver. Matri lōga decē tulerūt fastidia mēses. Nescia. ignara. Quæ cā faceret dolores: nesciebam eol fieri ex fortu. q̄ iā erat maturus in uentre. Rudis. incepta. Miles. translatiue dixit. Noua. q̄a nunq̄ añ peperā. Nec tenui uocē. i. nō potui cōpriore uocem. qn̄ clamarē. Quid ait ordo. anus ait qd p̄dis qd idicas tua crimina. tuū scelus. Et ipsa cōscia. i. q̄ sciebat crimē meū. Præssit. clausit. Clamātis. s. mei. Quid faciā. p̄ facerē. Edere emittere. Gemitus. clamores. i. ex una pte dolor ptus cogeabat me clamore: ex altera. phibeat timor patris & nutrix quæ icrepabat me. Et pudor. ex tanto scelere. Elapsa. iam ore emissa. Repredo. i. iteq; p̄redo. Cōbibere. exiccare: & intra me

CANTO. ¶ Dat populus sacris: quisq; uia præbebat anniculæ interq; in tēpiū. Trificura pperere simulabat. Limē. æolis regie hostiū. Patrias: patris æoli. Suo iudicio: eius uagitu. Insana: furibūdam: matē simili wæōō mouet. Fraxina fraxini arboris q; in macedonia dī bumelia: græce uero uē λιοσ. Pallē. atq; timore patris facta erat pallida. Irruit. in me impetū fecit. lamq; dari paruum canibus: π αδδσ ab ætate. Auius: uultuibus qui ca dauera sequuntur: iussit iquit Aeolus exponi puer. Sensisse: suā calamitatē. Tunc cū mea pignora lupis edēda tradi cōspicerē. Inimicus. satellitē seu pconē æloi intelligit. Viscera: scētū significat. Satelles: satellitē: q; fōtib; ca piēdis pēst appellamus. eūdē apparitorē dicimus. Sonos idignos. mādata q; patrē nō decēt. Aeolus hūc enī. æo li mādata sunt: q; & satelles canace renūciat. Ex merito. ex cōmisso. ¶ Quid iste uelit supbius ē q; si re apuisset. uole bat. n. ut illo sibi mortē cōscisceret. Condā: adigāi mea p. cordia. His mea muneribus. inuidiose hoc pronunciatū est. ut æoli ipietatē erga filiā arguat: ut dicat filiā nō eē his muneribus: nec ea dote donandā. Faces. quæ in nuptiis accendebantur.

¶ VBER. ¶ Dat uia. i. cedit: quia credebat eā facere ue ra sacra. Erat. ppe limē. i. iuxta ianuā: ut egredere cū isan te. Vagitus. pprie dī uox & clamor infantū. Ver. li. vi. Hinc exaudi uoces uagitus & ingens. Infantūq; animæ flentes in limine primo Patrias. i. paternas. Prodit. detegitur. co gnoscit. Suo iudicio. ppria uoce reuelat. detegit remotis frondibus. Mentita. facta. egia. i. aula. ¶ Sonat. resonat Insana magna ut mare facit comparationē de suo tremore cum audiret patrē ita clamantē. Stringitur. leuiter pec titur. Tenuileui. Fraxina. pro fraxinea. Notō. i. uēto. Ter pido. q; uenit a meridie ē tepidus. Sic adaptatio similitu dinis. Videres. pro uideret aliquis. Vibrari. moueri. tre mere. Quassus ab. sēsus ē. lectus sup quo eram quatiēba tur a meo corpore tremēte. Quassus. concussus. Irrui. i. cum impetu intrat cubiculū meum. Verg. Irruimus dēsis & circūfūdīmur armis. Vulgat. manifestat. Pudorē. i. de decus & infamiam. uita. n. significat hoc loco. Vix continet manus ab ore misero. i. uix cōtinet se quin unguibus di laceret mihi uultum & eruat oculos. Ipsa. i. ego. Profudi. emisi. Præter lachry. q; nō potui aliqd dicere: sed solum modo fleni. Pudibundā. i. plena pudoris & uerecundiæ. ¶ Torpuerat. stupuerat ita q; nō poterat loq. Gelido. fri gido ab effectu. ¶ Lamq; postq; Canace exposuit dolorē quē ex difficultate & piculo peundi accepit: deinde ex isā re cognito & dephēso a patre. Nunc dicit multo maiore dolorē: quo pcusā se dicit cū audiuit patrē suum iussisse il lū infantulū inocētē exponi dilacerādum cāibus & feris. ¶ Paruū nepotē. s. suū: nā natus ex filio uel filia: dicitur ne pos aui sui. Canibusq; auiusq; utraq; copulāq; apponē da ē: ut uersus stet: quādo ēt ensus exigit. ¶ Destitui. de relinqui sine aliquo custode. ¶ Solis. desertis. inhabitatis. Dedit. cū auus iussit. Putares sensisse. uidebat sēsisse illud crudele iussū: ita i tēpore uagiuuit. Voce qua poterat. i. illo uagitu: q; uoce expressa: & uerbis formatis nondū pote rat p ætatē. Quid ai. i. quē uel qualē aiū. Nā. potes. i. potes scire quē aiū hābueri. si feceris cōiecturā de tuo ad meū. ¶ Colligere. cōicere. cognoscere. Inimicus satelles uel famulus patris. Nociturus: mihi. Viscera: filiū meū. sūt. n. filii uiscera parētū. Mōtanis. q; icolūt mōtes. Corā me. i. me uidēte. ¶ Exierat. s. pī meus: nam supius dixit. Genas unguibus. i. tūc demū licuit mihi imittere unguēs in genas meas dilacerādas. Satelles. miles minister. pa trius paternus. Vultu mōrētī. i. tristi. ex quo poterā cognoscere eū asserre tria mandata. Indignos. crudeles. So nos. uoces uerba. Aeolus: uē. ba Satellitis ad Canacē. Tradidit: interpositio ē. sūt. n. uerba canaces: dicit. n. dicis illis uerbis tradidit ensē. & iubet. adhuc sunt uerba satellitis post traditū ensē. Quid uelit. i. re mittat tibi ex me rito. s. tuo. i. ex eo qd fecisti. ut intelligas ad qd eū tibi miserit. Scimus. uerba canaces. dicit. n. scio quid uelit hic ensis. & eo utar p merito meo. Fortiter. itrepide: q; nō dubitabo me iterficere. Cōdā. imittā & abdā. ¶ Dona pī ensē quē pī mihi misit. His mea. apostrophā facit ad patrē. ¶ Donas mea cōnubia hiis mu. i. hæc munera facis meis cōnubiis. dicis. n. dono tibi hāc rē: ut Dido ad aenē. Quod tibi donauit p fide littus emi & dono te hac rē ut hic. & Verg. in. v. aene. Sergestū aeneas pmissio munere donat: multa sunt alia exempla.

CANTO. ¶ Decepte: qm me uxore Macharei ore existiasti: Nā ceteræ forores nupserunt sibi. ¶ Turbato celeri: misericordiā mouet his p̄ccationibus. Quas fretis herinnyes. nō mortales accēdantur faces sed furia

les: non ad sit nostro cōnubio hymeneus: sed herinyes: allesto. s. & megara. Nubite: fratres: coniugio utamini: scilicet q̄ canace. ¶ Quid puer admisit n̄ & t̄o s̄ est a pueri simplicitate: quē iniuste necari aolus iusserat. Si potuit p̄missione ac insonitē esse puer: oñdit. infans. n̄. nihil cōmittere potuit: nec pro parētum cōmissis erat plectēdus. Nate dolor matris. auget hęc amplificatio cōmiserationem. Pag. fausti: qui non bñ successit. Non tibi meli cuit. n̄ & t̄o s̄ quod excitatum: si q̄d æquum est fieri nobis negatum dicimus. Iustis nō ad lachrymas referas sed exequias. Tonsas laniatas: quæ cū funeribus sepeliuntur. A uide feras. lupos & uultures significat. ¶ Cū uulnere. fauciata ense misso cadā. Tu tamen o frustra. cōcludit deprecationibus epistolā. Frustra sp̄ate. uana spes finit de nostro coniugio. Sp̄sa: a feris laniata. Quæ libet arcta quantum uis breuis sit nos duos capiat. Viue memor nostri. nō mei in uita obliuiscaris. Lachrymas in funere funde: cures nostros funus: maximo putabat extinctus eē solatio. si honore sepulture & funebri pompa nō careret Reformida. ex puellag. sn̄ia locus est quæ mortuog. cadauera exhorrescunt. Prefert effices canaces mandata: ut ego parentis iussa forti aio exequar.

Hac tua dote pater filia diues erit.
Tolle p̄cul deceptæ faces hienæe maritas
Et fuge turbato tecta nefanda pede:
Ferte faces ime quas fertis herinyes atræ:
Ut meus ex isto luceat igne rogos.
Nubite foelices parca meliore sorores:
Admissi memores sed tamen esto mei.
Quid puer admisit tā paucis aditus horis:
Quo læsit facto uix bene natus auum?
Si potuit meruisse necē: meruisse putetur
Ah miser admissio plectitur ille meo.
Nate dolor matris rapidarū præda ferarū
Hei mihi natali dilacerata tuo.
Nate parū fausti miserabile pign⁹ amoris
Hæc tibi prima dies. hæc tibi sūma fuit.
Nō mihi te licuit lachrymis p̄fuder̄ iustis
In tua nō tonsas ferre sepulchra comas
Nō super icubui. nō oscula frigida carpsi.
Diripiunt auidæ uiscera nostra feras
Ipsa quoq; infans cū uulnere p̄seqr̄ umbras
Nec mater fuero dicta. nec orba diu.
Tu tantū o frustra miseræ sperate sorori
Sparsa precor nati colige membra tui
Et refer ad matrē. socioq; ip̄oe sepulchro
Vrnaq; nos habeat q̄libet arcta duos.
Viue memor nr̄i. lachrymasq; isūere fūde
Neue reformida corpus amantis amās.
Tu: rogo p̄iectæ animū mandata sororis
Perfer. mandatis perfruar ipsa patris.

Oui. in tristibus. Nescio. q̄ natale solū dulcedine cūctos detinet. Pignus: cōfirmatio: nā filii dicuntur pignora coniugii. Pag. fausti. i. pag. foelices & fortuati. Hæc: q̄ p̄ meus iussit te exponi feris. Sūma: ultia. Nec mihi: cōgrit q̄ nō potuerit p̄stare officiū: qd̄ solet i funere filii. Iustis. debitis p̄ affectū naturæ. uñ ip̄e Oui. alibi. Quis matrē n̄ si mētis inops in funere nati flere uetet. Profundere: irrigare. Nō tōsas. i. longas. Nō sup̄incubui: nā parētes ex affectu naturali solēt incōbere cadaueribus filiorū: & sic eos mortuos osculari. Ver. li. xi. de Euandro. phere. Ipsa quoq; dicit secuturā filiū suū: q̄a gladio a patre misso se iterficiet. ut supra dixit. Vmbras ifantis. i. aiam filii mei. ¶ Cū uulnere: qd̄ mihi faciā. Nec fuero dicta diu mater: q̄a priuabor filio sine quo nō possum dici mater. Nec dicar orba diu: q̄ licet careā filio & p̄ hoc sim orba: tamen cito moriar: & sic nō dicar orba. Tu tamē: nunc rogat fratrem machareū: ut colligat ossa matris & filii & reponat in eadē urna. Frustra sperate: q̄a cū sparē te futurū: natiū meū: non potuit id cōseq. Sorori: p̄ a sorore. Sparsa: dispersa: & dilacerata. Refer. reporta. Ad matrem: ad me: ex qua paulo ante exierā socio cōiūcto & cōmuni. Quælibet arcta. i. quis stricta: & melius: q̄ q̄libet urna. i. uas in quo reponerentur cineres cadauerū. Iuena. & in urna p̄peruū uer. Funde lachrymasq; i funere. i. p̄sequere mortē meam lachrymis. Reformida: ne time. Perfer: effice. Mandata: hæc scilicet quæ tibi commisi. ¶ Proiectæ: in foelices: & abiecte. Ipsa: ego. Perfruar mandatis patris: id est faciam quod pater mihi mandauit: quia supra dixit aolus hunc ensem mittit tibi tradidit ensem. Et iubet ex merito scire quid iste uelit.

In. xii. epistolam argumentum.

Ole ex una nereidum Eetam & Perfen genuit. perfen in tauricha regnavit. Eetam Medea & ex Ecate Persæ filia filios suscepit. Circæ Medeam. Calchiopé: & absyrtum: quæ hæc appellat. Medea cum paternæ crudelitati obfisteret. iussu in custodiam dari fugit. ad hostium phasidis in littore situm erat. Ea tempestate iason æsonis filius cum argonautis raperet in ea loca appulerat. ad templum profectus puellæ in harena spaciante navigationis comitatus. Medea hospitii pulchritudinem admirata amore capitur: patris sacritiam exponit rei perniciendæ. mittit si iason de connubio pacisceretur. data de connubio sponsiõe medeæ ope uellus rapiunt fugiunt: puellæq; abducunt Thessaliæq; rebus compositis. iason corynthum ad Creontem regem successit. apud quem decem annos commoratus: eius filiam Glucem. quam alii Creusam appellant uxorem cupit. Medeæ diuortium suadet abnuentem ex urbe appellat: Creusam dicit uxore. Furibunda igitur medea ad iasonem scribit. ingratitudinem in eo expostulat. præsentemq; misit ultionem. Nā impetrato unius diei reditu Creontis regiam incēdit: qua cum filia rex absumptus est. Dyndimum & Alcimeneum & Thesandrum quos ex iasone suscepit trucidavit. Thessaliæ fuga salutē sibi peperit. iason dolore percitus seipm cōfecit ex hoc tragœdiā fecit Ennius: quā Medeā inscripsit. illum securus Ovidius medeā & ipse edidit: de qua Fabius meminit. unde magnam huius epistolæ partem translatam eē non ambigimus

VER. **U**t tibi colchog. memini regina uacui. exprobat beneficiū in principio ingratitudinē expostulat. At p̄ticula hæc interdū saltē significat. ut Vergilianū illud. Sire nulla mouet tanta pietatis imago. hūc capit ramq; ueste latebat. Agnoscas. Interdū. in p̄cipio usurpat: & ut uehemētius moueamus intelligat. linguis q; dicimus debuissent. qd Ver. in æneide facere uidet cō ait. At regina graui iandudū faucia curatū in terprari oportet. quē aeneas. at Dido maximis curis angebat: cui hic locus similis est. tu inq; medea. in Thessaliā redisses: essetq; in oīum fauore me domo pepulisti. At ego: ut recte memoria colligo: & si fuit regina te foni in colchide: nec quoq; bñficio peritū uellus tecū detulisti. Regina. Regis colchog. filia. Sura colchi scythiæ populi: ut Strabo testatur. **V**acui. officiū præstiti. **A**rs mea. magicā intelligit: qua cū ualuerit medea illius ope uellus subripuisse. & Orpheus & Balbus scribunt. **C**ū peteres. sumis p̄cibus a medea p̄p̄traffe iasonē Flaccus Valerius scribit. Tunc q; dispensant. nā fōc a tpe. Dispensant in potestate habentia: ab his: qui aera pensantes distribuebāt anteq; essent impressi nummi usus. **F**ata mortalia. uitam & mortē. **P**roformeos. sinus allegoriæ ē. nā remoto uerboꝝ ambitu mortē significat uoluisse inq; parcas me morti trahere. iason phasin fluiū intrauit. **M**ori bene. sine uitæ labe & molestia extingui: honesta morte nihil esse p̄tū Herodorus iunonis iudicio demonstrat. ab illo. ex quo iason colchos adiit. **P**œna fuit. ad fugam hoc referat: ad fratris necem: quem in frustra dissecuit apud thomos. **L**acertis iuuenilibus. argonautarum uiribus. quos quattuor & quadraginta fuisse ex Orpheo colligimus. licet Caius Balbus unum addat: alii quinquaginta. uel sexaginta fuisse scribunt.

CANTO. **U**t tibi colchog. aurei uelleris fabulā plenissime dixi. i epistola Hypsipyles: q; incipit. Thessaliæ itaq; illuc recurat. Quātū aut p̄tinet ad hūc locū recitatur ex Diodoro. iasona Corynthis p̄tinet. nā nis decē cū Medea uixisset: genuisse ex ea filios duos: quo tpe aiunt Medeā magno i honore nō fuisse. q; in qua eminebat: sed ē p̄ prudentiā ceterasq; uirtutes qbus ornata erat a uiro habitā fuisse: paulatim uideat. te decorē formæ auferentes iasō glaucæ: q; poeta appellat Creusā. Creōtis filia: amore captus uirgine uxore uatre petiuit. annuente Creōte: certūq; nuptiæ statūte diē: iason Medeæ spontaneū diuortii p̄suadere conatus est: ait. n. se cupe illā uxore ducere nō in eius cōtēptū: sed ut filios suos in domū regiam ea cognitiōe introducat. Medea hæc uerba regre ferēte deosq; iusurādī p̄stiti testes appellātes: iason beneficii inemor & ingratus Creōtis filia uxore accepta Medeā ab se expulit. qd postea fecerit dicemus in fine epistolæ. Iurata igitur Medea hāc epistolam ad iasona scripsit. in qua primū cōmemorat iasoni sua erga eū beneficia: & p̄missa: & iussu rādū iasōis. deinde ad iurat ipm iasona: ut si minus sui cā: saltē cā filioꝝ cōmuniū uelit eā recipere: & loco solito cōiugii eā hē. quod si nō fecerit: minatur ei se sumpturā uidētā de tāta iniuria. **U**t. i. sicut regina. i. ego filia regis ætate: ut Ver. Magnum reginæ: sed. n. miseratū amorem Dedalus & illic reginā intelligit ariadnā filia minois regis colchorum. Colchi. populi sunt in ponto qbus imperauit ætæ. regio colchis appellatur. Vacui. p̄stit opam inserui tibi. **A**rs mea. i. magica. & incantatoria: nā Sira. li. i. dicit Medeam ueneticā fuisse memorie proditū esse. **S**orores. i. tres parcas. **D**ispensant. disponunt: sed quia dicuntur nere fata hominum. ideo dixit dispensant. unde & pensa dicta sunt a pendēdo. **F**ila. alludit ad officiū eaz. luena. de parcis: & flaminis alibi lanificæ. **E**uo luisse diuisis syllabis: ut supra diximus legēdum est. i. euacuasse fusos suos. id est. debuerant finiuisse uitam meam. Bene. i. honeste. **Q**uicqd sensus est. oīs uita q; fuit mihi post illud tps. Fuit pœna. q; semp uixi in magnis curis & doloribus. **H**ei mihi. longe repetit cām suorū malorū. qd quidē ē muliebri: ut in p̄ia epi. plene diximus sup eum locum. **O** utinam tunc cū lacedæmona classe petebat. & aliis multis epistolis. conquæritur ergo q; iason cū argonautis unq; uenerit i Colchos: & q; eius amore capta fuerit. **A**cta. impulsu. iuuenilibus. fortibus: nā

Medea iasoni

T tibi colchorum memini regina uacui:

Ars mea cum peteres ut tibi ferret opē.
Tūc quæ dispensāt mortalia fata sorores:
Debuerant fusos euoluissē suos.
Tūc potuī medea mori bene. qd at illo
Produxī uitæ tempore pœna fuit.
Hei mihi cur unq; iuuenilibus acta iacta
Phryxeam petiit pelias arbore ouea

iuuenes robustiores. Pelias. Thessalica: a pelio mōte Thessaliæ ubi leisæ sunt arbores: ex quibus argonauis fabri-
cata ē. Quæ phryxæ: quæ phryxus mari cōsecrauit: ut supra dictū ē i epistola hypsipyles. Arbor: nauis. Magne-
tida thessalica: magnesiæ. n. regio ē annexa Thessaliæ: ut scri. Pli. magnetes eius populi dicuntur equitadi piti: de quibus
Luc. li. vi. & n. magnetes eqs myniæ gēs cognita frānis. Colchi. s. nos: argo. nomē ē nauis iasonis: ut alibi dix-
imus. Turba graia. i. uos argonautæ quæ estis grai. ¶ Aquæ phasiacæ: nā phasis fluiuius ē colchog. Plus æquo. i.
plus iusto. i. pp. pulchritudinē tuā pderē patrē. Decor. pulchritudo tua. Gratia ficta. i. faciūdia simulata. At semel
ut magis augeat beneficiū suū erga iasonē. dicit quod debuisset pati eū ire magna & apta picula. Noua pupis nā quod

Cur unquē colchī magnetida uidimus argo

Turbaque phasiacam graia bibistis aqua:

Cur mihi plus æquo flauī placuere capilli

Et decor, & linguæ gratia ficta tuæ

At semel nostras quoniā noua pupis are-

Venerat: audaces atruleratque uiros: (nas

Isset anhelatos non præmeditatus in ignes

Immemor aconides, oraque adunca boui

Semina iecisset: totidē supisset & hostes

Vt caderet cultu cultor ab ipse suo.

Quantum pfida tecū scelerate perisset:

Dēpta forent capiti quæ mala multa meo.

Est aliq̄ ingrato meritū exprobra uoluptas

Hac fruarī hæc de te gaudia sola feram.

Iussus iexpertā colchos aduertere puppi

Intraſti patriæ regna beata mea.

Hoc ille medea sui noua nupta quæ hic est.

Quam pater ē illi. tam mihi diues erat.

Hic ephyre biarē scythiā tenſille niuolam

Omne tenet ponti qua plaga leua iacet.

Excipit hospitio iuuenes oeta pelagos,

Et præmitis pictos corpora graia toros

lio thessaliæ monte fabricata est ex pinus: sen ex quercu: uel ut Corne. alexader uoluit ex eone arbore: quæ nulla ui-
lētia materia: aut temporis putrescat. Phryxæ ouem uelut arietis: quem marti phryxus sacrificauit: pellē mar-
ti fago appendit. Magnetida: Pegasæ oppidū magnesiæ ubi fabricata est argonauis. Phasiacam: phasidis flumi-
nis: quem intrare oportuit argonautas nauigantes ad eam urbem ceterā regiam. Et decor. ea sunt quæ maxime
in amorem alliciunt. Si species: si eloquentia: si facilitas affuerit: gratiam linguæ leporem dicimus elocutionis.
¶ Noua puppis: nam antea in colchos nauigauerat nemo. primus iason nauis longa illuc nauigasset tradidit
Audaces quoniam primi ausi sunt cianæas supare. quæ erant insulæ. & se in mari credere. si poetis credimus.
Nam etiam antea nauigasse legimus. Anhelatos. tauri quos iasonē domare oportebat ignē e naribus efflas-
se traduntur. Non præmeditatus. a me nō edoctus. Immemor. apte ingrati tudinē obiicit: nā ingratus ē qui bñfi-
cia obliuiscitur. Semina iecisset: dētes serpētis. quem Cadmus interemit phryxusque detulit ad ceterā. seminasset
unde nati essent armati hoies: qui in auctorē feminis arma cōtulisset. Suo cultu. ab his qui ex dētibz essent nati.
Quā multa: ea dicit: quæ iasonis causa & amoris inſania fecit. nam patrē prodidit filiosque trucidauit: creontē & fi-
liam incēdio absumpsit: Pelian filiabus occidēdum p̄buit. Hac fruar si aliam uisionē in te moliri non potero:
saltem bñficia exprobrabo. ¶ Iussus in expertam argonauis transmissionē in colchos enarrat: ut suæ expro-
bationi uim addat bñficiorum: quæ in illos contulerit commemoratione. In expertam cuius nulla antea erat
experientia. quoniam nauigat non erata. ¶ Regna beata: diuitias. uer. res beatos diuites appellare cōsueuerat.
re. ideo iuuenalis tradit. Verula uesica beata: & propertius in elegiis hac significatione sa pius usus ē. Hoc il-
lic medea fuis imagine utitur: confert. n. secum Creulam creontis: ut se officiumque suum commēdet. Hoc ad
hospitalitatem refert. hospitio inquit te suscepit in colchide: ut corynthi a Creulā susceptus es. Pater creon. Il-
li. Creulā. Ephyre bimare. Eumelus scribit ab Ephyre oceani si iā corynthū appellatam fuisse ephyren: deinde
corynthum a coryntho iouis filio: posita est inter ægeum & ionium mare utriusque a mari distans sexaginta sta-
diis: ut auctor est plinius. angustia isthmus peloponnesicus nuntiantur. ¶ Qua plaga leua. colchi sunt ad
sinistram partem maris pontici. ¶ Iuuenes pelagos: græcos argonautas. ¶ Thoros pictos præmitis meus
accubuiſtis: quibus utebantur pictis.

Oratius

Pegase

Regna

CANTO. ¶ Tunc ego te uidi: Diodo. aliter hanc historiam texit: iasonē inquit primum in tēplo solis a Medea uisum: & illic de matrimonio pepigisse. Vt uidi: ut perii emistichium ē: quo frequētius usus ē Theocritus: & ex latinis Ver. & Oui. Tēpus. n. auget & αὐτὸς postq̄ te uidi q̄ primum amore incēsa sum. Nec notis ignibus non consueto amore: nō antea amarat medea. Tæda pinea: fax ex pinu diis incēdebatur. ¶ Et formosus eras: amor ē rutatur a fato: & forma. Sēstisti: meum amorē. Eminet: ostēditur: se demonstrat. & si inquit amorē oculi: tamus: ipse tamē se indicat. Dura colla boum: oetas præposuit iasoni perficiēda certamina si uellus aureum cu- peret in græciam abigere: ut tauros domaret dētes serpētis fereret: draconē peruigilē componeret. Diodo. tamen hos tauros sē uisissimos homines fuisse ex taurica accitos tradit. In solito uomere: nunquam enim ararant: quoniam marti erant sacri. ¶ Aere pedes: nō ungula: sed are constabant pedes: nares quoq; are & fauilla oblitæ nō consumerētur. Semina: serpētis cad mei dētes. Vnde arma ti mortales nati se ipsos confecerūt. Deuota: fatalia: & ad suam necē acta. Lumina custodis succumbere nescia somno: is erat draco peruigil qui uellus aureum custodiebat. Aliqua arte: carmine aut magico populo. Regnū dotale: coryntum significat. quā pro dote iason erat accepturus. Acta ē p lachrymas: tota nocte q̄ longa fuit lachrymasse Balbus scribit fassa cum sorore caliope calamitatē suam. ¶ Ante oculos: ecce timoris & lachrymarum causam cō- memoratione periculorum imminētium dolebat. Segetes. armati homines: qui ex satis dentibus fato debebant exoriri.

LIBER. ¶ Prima ruina: primum nocumētum. Verg. lib. iiii. æn. Illa dies nocuit & cætera. Et uidi & perii. i. uno eodēq; tēpore te uidi: & amore tui capta sum. Ignibus: id est amoribus. Nec notis. i. maximis nō usitatis. Ardet: cō- paratio. i. sicut thæda accēsa ad sacrificia deorum cremat. Et formosus: enumerat in iasons multa quæ eam trahē- bāt ad amorē & i primis formositatē. Et me mea fata: hoc dicit ex parte sua quod & mala fata sua trahēbāt. Abstule- rant. i. furati fuerant: multum enim ualēt natus oculorū ad prouocandū amorē. Sensisti: aduertisti. Cognouisti. s. q̄ ego eram capta. Quis. n. q. d. nullus. Eminet. i. apparet suo iudicio: ut alibi. Quoq; magis tegit: tātō magis æstu- at ignis: nam flamma suo indicio se detegit: & ita amor q̄ flammæ comparatur. Dixit: ostēdit. Medea q̄ magna multa- q; fuerint sua erga iasonē beneficia: commemorat singula pericula: quæ iason fuerat subiturus: a quibus cū eum liberauerit arguit eum ingratiissimum eē si eam de- seruerit. Rex oetes: pater meus insolito: erant enim ido- miti tauri. Martis: marti cōsecrati: ut i epistola Hypsiphy- les. Isse sacros martis sub iuga panda boues. Plusq; p cor- nua. i. qui ēt igne quē naribus euomebant erant: aui nō solum per cornua sicut alii tauri. Spiritus. i. flatus. ¶ Erat ignis terri. nam pro flatu emittebant ignē terribilē. Aere pedes distinguēdum ē: ut sint duæ dictiōes pedes. s. erāt. Solidi: duri. Et fortes are: p as quo erant muniti. Præter- ta: opposita naribus. Ori: hæc. s. æra. Facta nigra. i. fumosa & caliginosa p suos afflatus: quia flatus igneus solet facere nigra q̄ tangit. Semina: dentes serpētis. Populos in homines. ¶ Deuotam: se huic fato deuouerit: & dedicaret: sicut dicimus decios deuotos. Qui. s. hoies nati ex dētibz serpentis. Peterent: inuaderent. ¶ Telis natis secū. ut supra Hypsiphe. Et subito natos arma tulisse ui- ros. Illa messis: translatio ē. Iniqua: ingrata & iniusta. Suo agricolæ: cui propter laborem deberet fructum nō dā- num reddere. Vltimus: uel maximus: uel certe extremus: nam non huius peruigilis draconis dentes: sed alius erat seminatorus. Nescia suc. somno. i. q̄ a somno nō poterant uinci. Aetes. nominatiuus est græcus: nam latine dicitur æta: dixit supradicta eē sibi faciēda. Omnes: scilicet uos argonautæ. Consurgitis ex toro: ubi discū- bebatis: ut supra. Et pmitis pīctos corpora graia toros: mensa deserit toros: quia remota ē. ut postq̄ exempta fa- mes epulis mēsaq; remota. Quā tibi: hoc dicit: tunc non cogitabas de uxore quæ daret tibi magnam dotem: sed de salute. Dotale: quod dicit eē datū tibi in dotē. Quā. i. quantū. Erat longe. i. remotū ab aīo & cogitatione tua. Socer: creon. Et nata creōtis. i. Creusa. Quā. erat longe. Tristis: mœstus. Prosequor: oculis prospicio. Vdis. i. lachrymantibus. Lingua. s. mea. Male. s. faucia. i. amore pussa. Ver. iiii. æne. At regina graui iādudum faucia cu- ra. Male. i. perniciem meam. ¶ Vt: postq̄. Acta. i. prætenra. Quanta fuit: id est tanta quanta fuit: id est tota. Ante oculos: scilicet meos: quia te amabam: tantum tibi timebam: q̄ tota nocte uidebar uidere pericula tua.

Tunc ego te uidi: tūc cœpi scire quis esses
Illa fui mētis prima ruina mea:

Et uidi & perii: nec notis ignibus arsi

Ardet ut ad magnos pinæa tæda deos.

Et formosus eras: & me mea fata trahebāt

Abstulerāt oculi lumina nostra tui.

Perfide sensisti: qs enī bene celat amorē?

Eminet indicio prodita flāma suo.

Dixerat interea tibi rex: ut dura ferorum

Insolito premeres uomere colla boum.

Martis erant tauri: plusq; p cornua saui.

Quorū terribilis spiritus ignis erat.

Aere pedes solidi: pretetāq; naribus ara

Nigra per afflatus hæc quoq; facta suos

Semina pterea populos genitura iuberis

Spargere: deuota lata per aura manu.

Qui peterēt natis secū tua corpa telis

Illa erat agricolæ messis iniqua suo

Lumina custodis succūbere nescia somno:

Vltimus ē aliqua decipere arte labor.

Dixerat oetes: mœsti consurgitis emnes:

Mensaq; purpureos deserit alta thoros

Quā tibi nūc longe regnū dotale creusa.

Et socer: & magni nupta creontis erat.

Tristis abis oculis abeūtē psequor udis

Et dixit tenui murmure lingua: uale

Vt positiū tetigi thalāo male faucia lectū.

Acta ē p lachrymas nox tibi quanta fuit

Ante oculos tauriq; meos segetesq; nefāda

Ante meos oculos puigil anguis erat:

CANTO. Soror: Calciopen intelligit: quæ ex phryxo quattuor filios pepererat. Argum. Cythorū: melam & Erorō Orpheus ſcribit: Calciopen nunciaſſe argonautis per agrū filiū medeā iafonē amare. Illaq; ad nauē duxiſſe: cum quō apolloniū congruit. Balbus conciliationem hanc ueneri tribuit a pallade & lunōe impulſam. Aduerſa in ora: accubuerat more dolētū: qui in faciē iacere conſueuerunt. Petit altera: Calcyope. quoniā phryxo nupſerat. p argonautis rogabat. Altera: medeæ ſalus ex argonautarū ſalutē pēdebat. Damus: opē ferimus. Eſt nemus: locum ſcribit in quo tēplum dianæ fuiſſe ſcribit. Orpheus ante Martis ædem: alterum fuit i tauriſce. quod Ecate cōſtituit: de quo intelligere apollinē exiſtimo. Vix illuc id ſubditur qd' atrum diuerat interpretaret. Dea autem: ſimulacrū Dianæ illic ex auro factū uiſebat. Neſcio an exiderit nec ſua loca: hæc dubitatio: tōtū excitat: ut ſcribit. Fabius. Illuc ad templum dianæ ius tibi: & arbitriū: qd' petitori ſumus: id facilius imperabimur: ſi iuſtum: ſi facile prius oſtenderimus: demū nos nō fore ingratos ſi id conſequamur: ius tibi & arbitrium arguit a facili. Gloria maior: unde oritur gloria æquū ē ut iuſtus erit me ſeruare q̄ perdere. Per mala noſtra præcor: petitionem honeſtiorē faciunt præces. Triplīces uultus: Dianam ſignificat: quæ tria habet ora: unde in ſaſtis eſt. Ora uidēs ecates in trīs urgentia partes. Arcana myſtica & occulta: nam ut Orpheus ſcribit ad aurē reū uellus nō erat acceſſus: niſi prius Dianæ ſacrificaret. Sacra ſola Medea nouerat & puellæ colchicæ magno ſilētio tenebāt. Aliquos deos: ſcythæ Veſtā. Theſſurē. Iouē apollinē: & Venerē colunt. Veſtam thabū appellant. Iouem papeum. Theſſurē apiam apollinē Ethoſiurum. Al bani uero ſolem & lunam colunt. Quod ſi forte uirum ſponſio hæc per taciturnitatem annuncianda eſt: quam graeci appellant. Virum non dedignare pelagū: cū ſequi debuiffet: tētororē capere. Correptione elocutionē intercipit: ut uehemētius puellā excitaret.

Hic amor: hic timorē: ipſū tior anget amo
Mæ erat: & talāo cara tēpta ſoror rē
Diſſectāq; comas aduerſaq; i ora iacentē
Inuenit: & lachrymis oīa plena meis.
Orat opē miys: petit altera & altera hēbit
Aefonio iuueni quod rogat illa damus.
Eſt nemus & piceis: & frōdibus illicis atq;
Vix illuc radiis ſolis adire licet.
Sunt in eo & fuerant certe delubra dianæ
Aurea barbarica ſtat dea facta manu.
Neſcio an excidit mecum loca uenius illuc
Auſus es infido ſic prior ore loqui
Ius tibi & arbitriū noſtræ fortūa ſalutis
Tradidit: inque tua ē uita morſq; manu
Perdere poſſe ſat ē: ſi quē iuuat ipa ptās
Sed tibi ſeruatus gloria maior ero.
Per mala nra precor quoz potes eē leua
Per gēus & nomē cūcta uidētis auī. mē
Per triplices uultus: arcanaq; ſacra dianæ.
Et ſi forte aliquos gēs habet iſta deos
O uirgo miſerere mei: miſerere meorum:
Effice me meritis tēpus in omne tuum.
Quod ſi forte uirū nō dedignare pelagū

ta Minyæ diſti ſunt: nā iafon ex ſolcon fuit. Altera petit. ſoror mea. q. Altera ha. ſic enī qdā codices hnt & nūc intelligimus altera habebat. ſego medea: ſi habebit intelligimus Creuſam. i. altera petit: altera capiet fructū. Aefonio iuueni. i. iafoni. Quod petit. ſopē Eſt nemus: deſcribit locū i quo iafon locutus ē cum medea: & cāro gavit in auxiliū ſuū. Atrū: obſcurū. Piceis: picea ſpēs arboris. Verg. procūbūt piceæ. interdū piceus adieſtium ē. pīx uero dicitur ipſe liquor: qui ex ipſa arbore manat. Frondibus illicis: illicibus frondofis. Vix illuc dicit ex denſitate nix poſſe illū locū il' uſtraria ſole. Illuc in illud nemus. Delubra: templa. Certe fuerant: quaſi correſtio quia dixit ſunt: dicit neſcio an nunc ſint. Certe fuerant. Dea. i. ſimulacrū deæ Dianæ. Neſcio an exciderint: ca uendū eſt ne legatur neſcis: quia neq; ratio metri: neq; ſenſus patitur. ſed. Neſcio: & eſt enſus neſcio an ita oblitus ſis locorū ſicut mei: neſcio an loca exciderint: i. deſt ex memoria lapſa ſint. Mecū: ſicut ego excidi tibi. Orſus es: i. deſt incepti ſi: ab ordior. Infido ore: infidis uerbis. Ius tibi: uerba: quibus iafon ad medeā uſus eſt. eam ſibi cōcilians. Ius: poteſtatē. Arbitriū: auctoritatē. Salutis: uitæ. Man. i. poteſtate. Perdere poſſe ſat eſt: ſentētia rhetorica: ſenſus eſt: ſi quis deſtatur poteſtate: ſatis ei debet eſſe quod poſſit nocere: nō autem debet nocere. Si ipſa po. i. poſſe. Iuuat: deſtatur. Quē: i. deſt aliquid. Eſt ſat: ſufficit. Poſſe perdere. poſſe interficere. Iunenalis. Et q uolunt occidere quenq; poſſe uolunt: ſed ſubaudi licet poſſis me perdere. ſeruatus: i. deſt ego tuo auxilio liberatus. Ero maior gloria: quā ſi paſſa fueris me mori. Per mala: adiurat iafon multis præcibus: ut ſui miſereat & ſibi opē præſtet. Leuamē: auxilium. Per genus. ſtuum. A ui. ſp̄h̄c̄bi uel ſolis: nam oetes filius fuit ſolis. qui uidet omnia. Triplices uultus. Vergilius in quarto. Tria uirginis ora Dianæ: triplici autem uultu depingebatur: quia ipſa eſt luna in cælo. Diana in terris & ſyluis: proſerpina apud inferos. Archana myſtica: quæ nō ſtū celebrabantur. Et ſi forte: i. deſt per iſtos deos ueſtræ gentis ſi forte aliquos habetis. Meorum ſociorum: q mecum ſunt. Effice me tuū: fac me tibi deditū & obligatū. Meritis: beneficiis tuis. Quod ſi forte: pollicetur ē ei iafon ſe perpetuo habiturū eam legitimam uxorē. Nō dedignare: non ſpernis & ſaſtidis. Virum: maritum.

CANTO. Faciles deos & meos: qui faciles sunt: & mihi faueāt. Spiritus ante, format sponſionē inre iuta-
do. Moriar: inquit prius q̄ tibi aliq̄ ad meū coniugiū prapōnā. Prefecta. Iuno p̄nuba ut diximus nouis nup-
tiis adhibetur. Et quora pars: nō modo hęc, sed multo in nota simplicē ad amandū puellā concitassent. Iungis
aripedes: meis carminibus coacti tauri a te ad aratrū iunguntur. Scindis: aras. Solida: durā: ut puta q̄ diu manē-
rāt inarata. Iusso: ut oetas iusserat. Venenatis: q̄ uenenosi serpētes fuerāt. Sed pallida: extimui anxia de salute
tua. Facinus miserabile: exclamatio ē. Peruigil ecce draco auget pericula. ut sua officia maiora uideāt. Squam-
mis crepitantibus horrens: cuius in te squamā crepitabāt. Dotis opes: dos opulēta tibi n̄ querebat: si odiū creu-
sam ducit: cuius causa repulsam patiebat. Ist mos: de hoc
diximus nō sunt cōparanda inq̄ cū meis officiis: q̄ te ex
tanto discrimine liberarūt. Facite nocēs: quam sceleribus in
simulas: iason Medea facinora uituperabat. Subdixi:
clausi. Somno medicato: quem meis carminibus indu-
xi. Vellera tuta dedi. rapuisse medeam ex arbore uellus
aureū & iasoni dedisse Orpheus scribit. Caius balbus id
ab iasone factum esse asserit.

CVBER. Sed mihi sunt q̄ corrūpant hūc uersum nō
intelligentes: q̄ at sensus: sed unde deos tam faciles subau-
di sperē. uel habeā. & unde habeā darē tam meos: id est tā
obsequētes mihi: ita enī solemus loqui: spero te mihi fa-
cilē & meū: & est interpositus: q̄ si parenthesim. Spiritus. i.
uita. Ante uanescit: id est abibit. In auras: id est ante mori
ar q̄ ulla sit mea nisi tu. Conscia: confirmat promissionem
suam per iuramentum adducens iunonē testem. Sit con-
scia: id est testis scilicet huius meae promissionis. Prefecta:
id est p̄posita: quia ipsa praeſt nubentibus: sic supra phy-
llis. Iunonē: toris quae praeſidet alma maritis. Dea: Dia:
na. in aede. In templo: nā in singulari templum significat:
in plurali domum. Hae animus: dicit ex minima parte
promissionum q̄s fecit iason se potuisse moueri: & ipelli
ad id quod petebat. Hae. s. q̄ a te sunt dicta. Et quora ps. i.
minima pars. Possunt mouisse. i. flexisse codices tñ uetu-
sti habēt mouere: qd̄ qd̄ accipiēdū p̄sentis t̄pis sic. Hae
mouere. i. mouerūt animū pu. simpl. Et quora pars. pos-
sunt. i. mouere: nā si infinitiūs sit: primā corri. Simplicis:
credula: ut supra simplicitas digna fauore fuit. Iuncta. s. i.
pignus fidei. Pars fraudis in illis. i. an & ipse sciūt fallere?
sic phyllis supra credidimus lachrymis an & hae simulare
docerūt. Hae quoq̄ habēt artes quaq̄ iubēt eū. Capta: de-
cepta. Sic. scū iurasses p̄ iunonē & dianam & iunxisses de-
xtrā dextrae meae: & addidisses lachrymas. Iūgis dicit quē
admodū implorato auxilio: & impetrato: ipse iason ince-
pit facere q̄ supra memorauit ei fuisse faciēda: cū dixit: di-
xerat interea tibi rex & cetera. Inadusto: uel ualde usto uel n̄ usto: quia licet semper efflaret ignem: nūquam
tamen eo igne urebantur. Solidam: duram. Pro semine: id est loco seminis: ita enim sparsit iason dētes ser-
pentis: sicut spargitur semen. Gladios: id est enses. Ipsa ego: habet emphasin: uult autem intelligere quāto ma-
gis tu & reliqui debuistis timere. Pallida: uimida: consequens pro antecedenti. Lucanus. Ipsaeque in expertis
quod primum fecerat herbis: expauit medea nefas. Subitos: id est subito natos. Terrigena: id est geniti ex ter-
ra. Facinus. id est factum. Conseruere: commouere. Constrictas. i. strictis hoc est nudis ensibus armatas. Ec-
ce: magnum & improuissum aliquid significat. Crepitantibus: resonantibus. Horrens: asper: sunt enim serpen-
tes squamiferi. Vergilius: Ter collo squamēa circum terga dati. Sibilat: proprie dixit de serpente. Vergilius.
Sibila lambebāt linguis uiuantibus ora. Torto: obliquo: sinuoso. Dotis opes: Medea ita amplificat benefici-
um suum: ut doti id anteponat. Vbi erant. q. d. non quarebas tunc dotem: cum solum de salute tibi cogitandū
putares. Regia: id est regio sanguine creata: ut nunc iactas esse istam tuam. Isthmos: subaudi ubi erat: id est Go-
synthus: quae est in isthmo: dixi in epi. Hermi. super eum locū. Quā duo porrectus lōge freta distinet isthmos
& in epistola Phaedrae super eum locum: a quora bina suis oppugnant fluctibus isthmos. Distinet: diuidit. Ge-
mini: ut supra: hic Ephyren bimarem. Illa ego: dicit fuisse quā ei tot & tanta pericula ademerit. Nunc denique:
nam tunc non tibi uidebar barbara: nec spernenda: cum a me opem expeteres. Nunc tibi sum pauper: subau-
di ego illa. Quae nunc tibi: id est iudicio tuo sum uisa. id est putata. Nocens scelerata uenefica. Subdixi: id est
remoui. Flamea: ignea: habent enim serpentes oculos lucentes in modum ignis. Ouidius in tertio metamor-
phoseos de serpente: quem Cadmus interfecit. Igne micant oculi. Medicato: id est medicamē quodam uicto.
Quae raperes: id est quae rapere posses. Tuta: id est tu tutus & sine periculo salutis tuae.

Sed mihi tā faciles unde meosq̄ deos:
Spiritus atē meus tenues uanescat i auras
Quā thalāo nisi tu nupta sit ulla meo.
Cōscia sit iuno sacris praefecta maritis
Et dea: marmorea cuius i aede sumus.
Hae aium & quora ps possēt mouisse pu
Siplicis: & dextrā dextra iūcta meae, ella:
Vidi ē lachrymas: an & ē pars fraudis i il-
Sic cito sum uerbis capta pulla tuis, liss:
Iūgis & aripedes iadulto corpore tauros:
Et solida iusso uomere scindis humum
Arma uenenatis p̄ semine dētibz iples
Nascitur & gladios scutaq̄ miles habēs
Ipsa ego q̄ dederā medicamē pallida sedī
Cū uidi subitos arma tenere uiros.
Donecterrigena: facius miserabile: fratres
In se constrictas conseruere manus.
Peruigil ecce draco s̄q̄mis crepitātibz hor
Sibilat: & torto pectorē uertit humū, res
Dotis opes ubi erāt ubi erat tuar̄gia cōiūx
Quiq̄ maris gemini detet isthmos aq̄s
Illa ego q̄ tibi sū: nūc deniq̄ barbara facta
Nūc tibi sum paup̄: nūc tibi uisa nocens
Flāmea subdixi medicato lunina somno.
Et mihi quae raperes uellera tuta dedi.

CANTO. Regnū patriāq; reliqui: argonautæ rapto uellere cōfeſti dederūt uela uētis. Dubitabant. n. ne ab Oeta intercepti: ſecūq; Medea abegerūt. Munus i exilio: exiliū tuli. p. munere. Facta ē pda: corrupta a latrōe. orpheus i phazacia iſula primū medea uirginitatē ab iaſone delibatā ſcribit: cū Eranon: Caradeon: & Solimō Oeta legati apd alcynū argonautas cōuenirēt: peterētq; ut medea redderēt: iaſon mōitus ab arete alcynoi uxorē medeam deſpondit. At te non fugiēs: Abirthū ſecū detuliſſe medea ſcribūt. Alii uero inſequētē interceptiſſe laniaſſeq; Deſcit: quoniā facinus hoc narrare non auſim. Quid. n. poſt illa timerē: arguit a maiori: ſi auſa ſum i quit fratrē laniare: multo audacius nauigabo. Credulitatis: nō crudelitatis legēdū. Symplegades: duo ſunt ſcopuli in boſphoro: q. crediti ſunt aliq̃do cōcurrere: oēs naues cōprimere cōſueuerūt: adeo q. nec colūbæ: ut ſcribit Home. licet ioui miniſtrēt ambroſiā. ipſe uolitarit. At go tamē illas illæſa ſupauit iunonis beneficio: q. iaſoni fauebat. Scylla rapax: ſcylla & carybdis picula maris ſunt iter italiā & ſiciliā: ſcyllā Home. i. odiſſæa deſcribit fuiſſe oli tradit phorci filia ex creteide a Glauco amata: carybdis uero uetula rapaciſſima traditur: q. cū boues Herculi ſubripuiſſet: ab illo i mari proiecta uoracitatem exercet. Argonautæ: ut ſcribit Orpheus in tyrrhenum mare ap/ pellentes hæc monſtra ſuperarunt.

Proditus ē genitor: regnū patriāq; reliqui
Munus i exilio quodlibet eſſe tuli.

Virginitas facta ē peregrini præda latrōis
Optima cum cara matre relicta feror

Atte nō fugiens ſine me germane reliq;
Deſcit hoc uno littera noſtra loco.

Qd facerē auſa mea ē nō audeſcribere de
Sic ego: ſed tecū dilacerāda fui xtra

Nec tñ extimui: qd enī poſt illa timerem:
Credere me pelago ſcēminā iāq; nocēs.

Numē ubi ē ubi dii: maritas ſubeāus i alto
Tu fraudis pœnas: credulitatis ego.

Cōpreſſos utinā ſymplegades elifiſſent.
Noſtraq; adhærerēt oſſibus oſſa tuis.

CVBER. Proditus: deceptus: Munus qdlibet: ita quidam legūt: ut ſit ego tuli eē qdlibet munus i exilio: placet tñ magis ut legat qd licet: & tūc erit ſenſus magis exprobrat iſgratitudinē iaſonis: ſic ego. p. ſupradictis hūi hæc remunerationē: q. licet mihi eē i exilio. Tuli. i. accepi. Virginitas mea. Præda: rapia. Latrōis: p. dōis. ſ. tui iaſonis. q. nō ut maritus te geſſiſtiſſet ut prædo. Soror. ſ. mea calciopa. Cū matre. ſ. ldyaita. n. teſte Heſiodo uacata ē mater mea dea. Licet qdā dicāt filiā fuiſſe ætæ & Hypſææ: & Diodorus dicat fuiſſe filiā ætæ ex hecate. At non te fratrem. Ab

ſirthū a ſe interſectū dolet: dicit. o ger. Abſirthe ego fugiēs nō reliq. te ſine me: nā medea eū ſecū duxit. & cū parter eā inſequeretur: dilacerato fratre: & mēbris i uariis locis ſparſis: ut alibi diximus: patrē remorata ē. Littera: epistoſa. Vno. i. ſolo. Deſcit: nō hēt aiū: q. ex oibus q. p. te feci hoc unū ē qd nō audeo ſcribere. Sic: ſicut frater dilaceratus ē a me. Sed tecū: q. a tū meruiſti. Quid. n. timerē poſt illa: nā q. maiora auſus ē: nō timet miora: dicit igiſ ego ſcēminā & iā nocēs: duo pōit: q. nauigationē timere ſolēt: ſcēminæ ſexus timidus eē cōſueuit: ſcēminā q. ſi dicat naturaliter timida. iā nocēs: q. iā admirā ſcelus fraternæ cædis: ex mala. n. cōſciētia ſolēt magis timere pericula. Iuue. Hi ſunt q. trepidat & ad oīa fulgura pallēt. Nō ē exti. credere: nō uerita ſcēmittere me pelago. Quid. n. parētheſis ē. Nūc. ſ. diā: laſæ. Di. ſ. ſoēs p. quos tu peieraſti. Vbi. ſ. ſūt: q. nos puniāt iternauigādū. Subeamus. ſ. abo hoc ē ego & tū. ē. ar. p. lepiſ. Tu. ſ. ſubeas. Pœnas: fraus. q. me decepiſti. Et ego penas crudelitatis. i. & ego puniar: q. tili nimirū facile credidi: cauēdū ne legat crudelitatis: nā oratio metri nullo pacto exigat. de. n. ſyllaba ſe cūda eius dictiois lōga naturaliter: equā nō liceret breuiari. Symplegades: dicit q. uellet ſe fuiſſe cōpræhēſā & elifaſm iter ſymplegades. Sūt at ſymplegades ſcopuli: duo i boſphoro thracio: quos aliq̃do cōcurrerēt poætæ finxerūt: fortāſſe p. opinionē: quā metus nauigatiū fecit: nā cū loca ita ſint agūſta: ut ſinus nō trāſitus. p. cul uiſentibus uideāt: ob metū arbitrati ſūt ſeiūgi ſcopulos: q. a tē iūcti uidebāt: crediderūtq; cōeūtib; iter ſe ſaxis q. diſiū ita iterdū uidebāt: ſolida abſumi: itercipi: q. nauigia: dicūt. at a ſymplicio. i. cōcutio: dicūt ē a græcis Syndromades. i. cōcurrētes: i. de & luuenalis: & cōcurrētia ſaxa. Cyneas dicūt & Cyaneæ. i. nigreæ: nā cyanū nigrū ſignificat iter hæc ſaxa iaſon eūdo i colchos: & redeūdo cū magno diſcrimie trāſiſſe dicūt. Luca. li. ii. Vt pagæſeatis peteret cū phafidos undas Cynea tellus emiſit i æquora cautes. Rapta puppe mior ſubducta ē mōtib; argo: Vanas q. p. cuſſit pōtū ſymplegades inanē. Et ſtatura redit. dicit igiſ medea: utinā fuiſſemus cōpreſſi: & iterſecti iter ſymplegades: cū trāſuiſſimus p. eas. Elifiſſent. i. cōpræſſiſſent. Adhærerēt tuis. i. utinā ambo ſimul fuiſſemus colliſi & conſracti. ita ut oſſa mea fuiſſent cōiūcta oſſibus tuis. Sylla: i. mari ſiculo. Nautæ magnis pelagi deſidentis uorticibus territi undas: ut luſtinus ſcribit: latrare putauerūt: q. ſorbētis æſtus uorago collidit. Hic fabulæ ſcyllā & carybdis peperere. hinc latratus auditos: hinc monſtri credita ſimulachra: hanc aut ſcyllam phorci & Creteidos nymphæ filiā ferūt: quā cū amaret glaucus deus. marinus: cuius amore circe tenebatur: quoniā ipſe eā ſperneret: illa irata fontē in quo ſcylla ſe abluere ſolebat uenenis q. buſdam inſecit. In quē cum illa deſcendiſſet: p. ueretur in ſeras hoc ē marinos canes mutata fert. q. trāſeuntibus nauibus piculoſiſſima eē fert. de qua nūc intelligit: altera fuit filia Niſi Megareſiū regis: quæ minoe patriā ſuam megaram obſidēte eius amore capta ē: cūq; Niſus eius pater purpureā comā ita cōſecratā heberet: ut quo ad illā intactā teneret: patria potiret: neque ab ullo ei iſperium auferri poſſet: cylla ut hoſti quē amabat placeret: comam patris clam abſcidit: & patrē patriamq; ei prodidit: quæ poſtea cum ab eo præter ſpem ſperneretur dolore in auem conuerſa ē: pater quoq; niſus deorum miſeratione in auis formā & ipſe mutatus dicitur: hæc uolucres p. petuas inter ſe gerunt inimicitias: ut oſtēdit Vergi. in georgicis. Aduertēdum ē tamen q. hæc ſcylla Niſi interdum pro monſtro maris a poetis ponitur: ut a Vergi. in buc. Quid loquar aut ſcyllam Niſi & c. item ab Ouidio. i. libro. ii. de remedio. Præterita cautus niſeide nauita gaudet: ait ergo: aut Sylla rapax: uorax: quæ naues in ſe rapit.

CANTO. Quæ uomit fluctus toridæ: carybdin intelligit: q̄ quor & uiginti horis aqua sorbet & eiicit. Ad æmonias urbes: iolchon intelligit urbē Thessaliæ: ubi erat peliæ regia: patrē æsonē: matrē alcimedē: & fratrem promachū trucidatos peliæ iussu repperit: licet alii qbus astipulati met. Qui tradat unū patrē cōuenisse i iunē: tāq̄ a medea iasone petēte fuisse restitūtū. At patrios deos: ergo neptūno isthmo: ubi erat tēplū dicauit uellus aureū: & iunōi. Quid referā peliæ natus: peliæ filias tres fuisse scribit Diod. A lcestā amphimōnē. Euadnē: q̄ sua dēte Medea patrē trucidarūt: putabāt. n. ad iuuetā ab illa posse restitui uiso ex ariete piculo: ut i mer. dixius. No cētes pietate: putabāt ad iuuetā restitui debere. Duobus na. erat q̄ttuor Medæ ex iasone filii: ut diximus cū di scesserūt Thessalus & thessander. Hymē cātatus: nuptia/ le carmē quod fesceniū dicit: quoniā primū apd fesceni/ nos inuētū sit: ut pōpeius scribit Lampades q̄nque faces intelligit: q̄s in nuptiis accēdi Varro tradit. Socialia: cōiu galia carmē ad tibias cābat: erat tibiag: multa genera sed q̄ nuptiis p̄cinebāt puellares dicebāt. Tantum scelus: i. ut me repulsa aliā susciperes uxore. Peius erat: molestius ui debāt orator dicit. Tristis: lāguida & mœsta: nam si ad orationē aut ad frontē referas seuerū & iracūdū iterptabi tur. Mi. e. pu. puer apd Ter. p. seruo usurpat. h. uero. p. filio. **CVBER.** Canibus propter fabulam: ut diximus: sic Vergilius in buco. Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis. Debuit. quia & ipsa aliquando inter amātes for it. Carybdis: ut seruius scribit mulier fuit uoracissima: q̄ quia Herculi boues rapuit a ioue fulminata ē & in mate p̄cipitata unde naturā pristinā seruat: nam sorbet. uniuersa & secūdū salustii: ea circū litus tauromētānū egerit de his duobus piculis Verg. in. ii. æn. Dextrū scilla latus læ. num i placata Carybdis obfider. Supposuisset: submersisset. Nos quoq; sicut & alia oia. Trinacrie. i. siculæ: nam ut diximus sicilia ē q̄ & trinacria dicitur. Sospes incolumis Et uictor: cōpos uoti: q̄a potius es aureo uellere. Hemonias. thessalicas. Ad deos patrios. i. Thessalicos: tāq̄ mouimētū uictoriæ. Quid referā. cōmemorat aliud suū erga iasone bñficiū: q̄a in eius gratiam persuasit filiabus peliæ: ut patrē iugularent pollicita se redūcturam eum ad ætā: tē iuuenalem: quod cum illa fecissent: Medea mortuum eum reliquit: quia sciebat ab eo non amari iasone. No cētes pietate: quia non interfecerunt patrem nisi propter pietatem. s. ut ei prodesse. Pietate nimio amore erga patrē. Cæsa: incisa lacerata. Virginea puellari: hāc fabulā scri. plene. Qui. li. vii. meta. Vt. i. q̄uis. Alii culpēt. i. dam nēt ea q̄ feci. Tibi ē me laudare necesse: q̄a tuo amore cōpulsā ea feci. Pro quo. i. cā cuius. Ausus es ostēdit i gratitudinē iasonis post tāta beneficia ipsam Medea ab se eiicere ausus ē. O iusto: parēthesis ē. q̄. d. nō possum ex priore dolore quē cōcepi. Ausus es: cōduplicatio ē. Cede. abi. Aesonis patris mei æsonis: nā ut supra diximus i argumento iasone spontaneū diuortii Medæ psuadere coactus ē. Iussa. i. a te. Cessi: abii discessi. Duobus natis: quo ex te suscepi. Et amore tui: subaudi cōitata. Qui. s. amor. Semp sequitur me. i. qui nunquam me dereliquit. At subito corrigēdus ē hic textus: ut sensus & ratio metri constet: nam sic legēdum ē. At subito nostras ut hymen cantatus ad aures. Venit & c. sensus ē. At. postquam audiui carmina uestra nuptialia: uobis quidē socialia: sed mihi funebria. Pertimui. pēdet. n. ordo usq; ad hunc locum: autē talis: at primui. Vt. i. postq̄ Hymē cantatus. i. cā tibis celebratus: nam ut alibi diximus inuocabatur in nuptiis ut uulgus hymē hymenææ frequentant. Lampades faces nuptiales. Micant: splēdēt. Tibiaq; tibis adhibebantur nuptiis. Tubæ uero funeribus. p̄fins hinc tuba candelæ & c. Tibiaq; s. postq̄. Effudit: emisit. Carmina socialia uobis. i. tibi & uxori tuæ præbētia signum societatis. i. matrimōii. At mihi. seffudit carmina. Flebilia. i. tristiora. Tuba su. i. quæ funeribus adhiberi solet: ut supra diximus: nam erat et militaris tuba: ad acūdos animos militū ad pugnam: tantum scelus ut legitime duceres illā. Frigus. i. timor. Turba ruunt. synthesis ē in numero. Ruunt: properant. Hymenæ: sic legēdum ē i uocatio: nō aut hymenæ: q̄a nulla rōne pōt talis accusatiuus repiri. faceret. n. uel latie hymenē. uel græce hymenon: ut alibi diximus. Quo. quanto. Hoc. i. tanto peius erat. i. magis angebar. Diuersi. i. in diuersis locis domus. Tegebant. occultabant: non. n. audebāt clare flere. Quis. q̄. d. nullus: q̄a malax reg. inuiti nūciū eē debem⁹. Iuuabat. i. placebat mihi ignorare. Tanq̄. i. quasi tuissē plene istructa: & scire te uxorem ducere. Minor. s. natu & ætate. E pueris. ex duobus filiis nostris. Iussu mandato meo. Studio. i. cupiditate: q̄a cupidi pueri sūt uidere oia

Aut nos scylla rapax cāibus misisset eden
Debuit igratis scilla nocere uiris. dos
Quaq; uoit totidē fluctus: totidēq; resor
Nos quoq; triacriæ suposuisset aq. bit
Spes ad amōias uictorq; reuerteris urbef
Pōitur ad patrios aurea lana deos.
Quid referā peliæ natus pietate nocētes.
Cæsaq; uirginea mēbra paterna manu.
Vt culpēt alii: tibi me laudare necesse est:
Pro quo sum totiēs esse coacta nocens.
Ausus es: o iusto desunt sua uerba dolori.
Ausus es æsonia dicere cede domo:
Iussa domo cessi natis comitata duobus:
Et qui me sequitur semper amore tui.
At subito nostras ut himē cātatus ad auref
Venit: & accēso lampades igne micant.
Tibiaq; effudit socialia carmina uobis.
At mihi funesta flebiliora tuba
Pertimui nec adhuc tm̄ scelus eē putabā.
Sed tamen i toto pectore frigus erat:
Turba ruūt: himē clamāt, himenææ frequē
Quo ppior uox ē: hoc mihi p̄d̄erat. tāt
Diuersi flebāt scrui lachrimasq; tegebant.
Quis uellet tātū nūcius esse malū:
Me quoq; q̄qd erat poti⁹ nescire iuuabat
Sed tanquā scirem mēs mea tristis erat:
Cum minor e pueris iussu studioq; uidēdi

noua. ¶ Geminæ. i. duplicis. Qui. in amoribus. Me duplices occuluere fores foris genitiuus ē hoc loco ſingu-
laris. Cōſtitit. ſut uideret qd fieret. Hic. ex limie domus. Mater abi. uerba pueri ad Medea. Pōpā. i. nuptialē triū
phū. & apparatū. Aureus. i. uestibus aureis idutus. Urget. i. premit. Equos adiunctos. i. uehit curru. & dicit ab
equis. Protinus. ſtatim auditis illis uerbis. Plāxi. i. pcuſſi. Abſciſſa. lacerata. Nec fuere tuta. qā dilacerata ſūt. Ani-
mus. uolūtas ipetus ai. Suadebat. ſ. mihi. Ire in agmina. i. ire mediā multitudinē q̄ circūte & ſpōſam tuā erat. &
demere. i. auferre. Sertā. coronas. quas habebat ſpouſa tua. Cōpoſitis. ornatis. Laniata capillos. ſ. meos. ¶ Sic. i.
ita lacerata & ſqualida. Quin. i. ut nō. Meus ē. ſ. maritus iāſon. Inuicerēq; manus. i. eū mihi caperē. & mihi debitū

Conſtitit ad geminæ limina prima foris;
Hinc mihi mater abi pōpā pater iqt iāſon
Ducit. & adiunctos aureus urget equos.
Protinus abſciſſa plāxi mea pectora ueste
Tuta neca digitis ora fuere meis.
Ire anius mediæ ſuadebat i agmīa turbæ
Sertaq; cōpoſitis demere rapta comis.
Vix me cōtinui. qui ſic laniata capillos
Clamarē. meus ē. inuicerēq; manus;
Laſe pater gaude. colchī gaudere reliſti;
Inferias umbræ fratris habete mei.
Deſeror amiſſis regno. patriaq; domoq;
Coniuge. q nobis omnia ſolus erat
Serpentes igitur potui tauroſq; furcetes
Vnū nō potui perdomuiſſe uirum.
Quaq; feros pepuli doctis medicatibus
Nō ualeo flāmas effugē. ipa meas ignes
Ipſe me cantus. artes herbæq; relinquunt.
Nil dea. nil hecates ſacra potētis agunt.
Nō mihi grata dies. noctes uiſilāt amara.
Nec tenero miſera pectore ſomnus hēt
Quā me nō poſſū. potui ſopire draconē;
Vtilior cuius quam mihi cura mea eſt.
Quos ego ſeruauī pellex āplectit artus
Et noſtri fructus illa laboris habet.

Aegialeum. ſed de matre Idya de qua ſupra diximus certior eſt opinio: ergo Hecatem intelligamus proſerpi-
nam. quæ omnibus magicis præeſſe dicitur q̄ & ipſa Medea. vii. metamor. inuocaſſe dicitur hiſ uerbis. ¶ Tu
que triceps Hecate quæ ceptis conſcia noſtris. Adiutrixque uenis. & ſupra dicto loco. Statuitque aras e ceſpite
binas dexteriore hecates. at leua parte iuuentæ. & item. Ibat ad antiquas hecates perſeidos aras. ex quo oſten-
dit eam Medæ pro numine cultam fuiſſe. Sacra quæ facio. ut tuum animum ſelectar. ita ipſe loco ſupradicto.
Haud procul geſta ſerobibus tellure duabus. Sacra facit &c. Nil agunt. i. nil proſunt. Non grata. i. nō iucunda.
Amara. acerba. plena anxietatis. Somnus. i. ſopor. Miſerā. ſ. me. i. nec dormio. Quā. ſ. ego. Non poſſum me. ſci-
licet ſopire. i. dormire facere. Draconem. puigilē. Cura. diligētia ars ē. Pellex concubina. Quos ego ſeruauī. ſa-
mor. Fructus. utilitatem tranſlatio eſt ſumpta uel a terra uel ab arboribus.

CANTO. ¶ Hinc mihi. addas renouauit. Pompam. latam in nuptiis multitudinem. Aureus. in ueste au-
rea more triumphantium conſpiciuus. ¶ Sertā. coronabantur in nuptiis qui aderant. Laſe pater gaude. &c.
ōōō a iuſto. Reliſti. quos fugi. Inferias. dicit ſua calamitate fraternis manibus inferias ſoluere. Serpētes igitur
potui ſub uno impetu uidetur omnia colligere. ut commiſerationis uim augeat. Feros ignes. illos intelligit.
quos eſſilare tauros martios dixim⁹. Meas flammas. amoris æſtus quos patior. ¶ Nil dea. proſerpinam intel-
ligit. quam magicorum deam tradit eſſe porphyrius. ſunt qui ad Circen referant. quod non placet. ¶ Hecates
potentis. Hæc fuit perſæ filia immanis. uenena nouit omnia. & herbæ. patrēq; ſuſtulit. Prima etiam aconitum
inuenit. & plura uenenorum genera. Non mihi grata dies. &c. ſ. a tempore. Mea cura. in magico artifi-
cio diligētia. Pellex. a nomine odium excitat in glaucen. quæ nouiter iāſoni nupſerat. ¶ Noſtri laboris. ſis fu-
it iāſonem ſeruare quo ſungebatur Creuſa.

CANTO. Stultæ maritæ: insana uxor! quoniam purat te posse potiri: clam repit ut indicet. Ad ultionē mo-
liri. Auribus iniustis: quia maritū alienū occupat. In faciē: hoc ad pulchritudinē referri debet. dāms i me formā.
Rideat: multū stomachi habet hæc cōcessio. Ostro tyrio: stratio purpureo. Adusta: nā cū patre & demo confusa
grauit. Quod si fortes pces: per depræcationē epistolā claudit. Minora aīs: quoniam maiora medicorū q̄ literis mā-
dari possint. Quod tu mihi sæpe fuisti: i rapiēdo uellere id cōrigisse dixius. Sæuitiustas q̄relas facit a nato: cō-
moditate. Tāgor: moueor: quia tibi sunt similes. A uitæ flāmā. Medea autē solē eē diximus. Duosq̄ tuor com-
memorat Diodo. Redde tog: me i tuū cōiugiū reuoca. Nō ego te iploro: suasio a facili. Ipse dedisti. Iason ultro
de cōiugio in tēplo solis: seu ut alii tradūt: Dianæ spōdit.
Villo aureo: nō albo legas: beneficia pro dote commemo-
rat. Opes sisyphias. Sisyphus corynthus tenuit: cui me-
rope atlantis nupsit & ex ea genuisse traditur Laerte uly-
xis patrē Glaucū & Creontē. Quos equidē adutū: indi-
gnatio p̄cisionē peperit. Deest. n. ulciscar iniuriam illorū
mortē. Actutum: ex duabus altera seminata particulis
constat actutum: & confectum significat.

VERB. Forsitā: cōis ē suspicio uxoris de maritis q̄
de eis apd aīcas maledicāt: ut alibi dixius. Iactare: ostētare
laudare. A pra: cōueniētia. fide uiciis uxoris tuæ: q̄ ut ē in-
iusta: ita libet audiet. In faciē moreq̄ meos. i. male diz-
cis de pulchritudinē & moribus meis. Noua: i audita. Fin-
gis: cōmiseris mētiris. Rideat: p ridebit: rideat hic cōce-
dētis ē p idignationē & subaudit licet. Sublimis: superba.
Ostro tyrio. i. i purpura q̄ apd tyro abūdāt. Flebit: subau-
di tñ. Adusta: cremata. Vincet meos ardore: quia magis ar-
debit q̄ ego nūc ardeo. Dū terge: enumerat ea p q̄ possit se
ulcisci. Succusq̄ ueneni. i. succus ueneni ofage herbarū. Inul-
tus: i. punitus. Quod si forte. Præcat nūc Iasona. Meis ani-
mis: quia sum superba: & alta aīo licet humilibus uerbis ti-
bi supplicē & significat eā qualē. Horat. p̄cipit. Sit medea
ferox inuictaq̄. Quod. s. eē supplicē. Procubuisse. i. iacere
sicut supplicātes facere solent. Si sum uilis tibi: si me par-
uifacis. Cōmunis: ex utroq̄ nostrū genitos. Sæuiet. fa-
ciet aliqd crudele. Et nimīū si. adducit eos i gratiā ostē-
dēs eē similes patri. Tāgor: delector. Imagine similitudinē
sic Dido ad aīeam libro quarto aīeidos. Si q̄s mihi par-
uulus aula luderet aīeas: q̄ te tātū ore referret. Madēt
i. rigantur lachrymis: quia p eos recordor tui. Lumina id-
est radios & lucē. Flammæ uitæ. i. Solis aui mei: flammæ at-
dixit: q̄nī dicunt solē eē ignē. Meritū: beneficiū quod ti-
bi p̄stiti. Pignora: quia filii sunt pignora matrimonii. Torū-
ius tori. i. matrimonii. Insana. i. amore demens. Tot res:
patrē: patriā: matrē & fororē. Adde fidem dictis. i. fac ut di-
cta tua seruētur: & fidē habeant. Refer. i. redde sicut ego
dedi tibi: quod ē iustissimum. Non ego. dicit se præstitis-
se auxiliū i maiori re q̄ ipsa petat. Imploro: i. uoco cōtra tau-
ros: sicut tu iplorasti meū. Quiescat: dormiat. Viſta: sopita
notādū ē potuisse serpēte foeminino genere: sicut & Iuue-
nalis. Et mouisse caput uisa ē argentea serpens: nā utriusq̄
generis ē. Ipse dedisti. i. tu p̄pria uolūrate & spore. Cū quo
pariter sum facta parēte. i. ex quo suscepi filios. Dos ubi:
respōdet obiectioni: q̄ posset fieri de dote. Cāpo: ecce respō-
sio Numerauimus. i. dotē. Qui erat arādus: ut seminares
dētes serpētis. Tibi laturo. i. ablaturō. Vellus. i. lanā aure-
am: & ē sensus: accepisti a me dotē magnam: cum taurorum ferocitas p me compræssa ē: & ira terrigenarū: & de-
niq̄ cum abstulisti uellus aureū: nā cū id p me habueris ē dos mea. Spectabilis: pulcher. Villo: pilo & lana. Quā
dotē. Neges. i. nolis mihi reddere. Tu sospes. i. uita tua præseruata ē dos. Mea graia inuētus: id est omnes for-
ci tui p me seruati sunt. Improbe: p̄fide. I nunci: i. risio ē. Cōser. i. compara. Opes sisyphias. i. opes creontis filii Si-
syphi. S. sisyphias at contumeliose dixit: quoniam cōstat eum fuisse latronē: q̄ suis larcociniis maximas opes cu-
mulauit: q̄s hæres fuit Creon. Quod uiuis. i. qd habes uitā. Nuptā. i. Creusam. Socerū. i. creontē. Potētē: diuītē. qd
potes eē i gratus ē meū. i. beneficiū meū: quia nisi ego effē: me i gratus qd eē posses. quia iā nō uiueres. Quos. s. te &
uxorē tuā & socerū. Actutū. una ē dictio & significat statim cito: & ē eclipsis: id est. n. uerbū: subaudit. n. punitū: sicut
apud Ver. i. i. aīe. Quos ego: sed motos p̄stat componere fluctus: con. enit. n. talis sermo menti iratæ.

Forsitan & stultæ dū te iactare maritæ.

Quæris: & iniustis auribus apta loqui.

In faciē moreq̄ meos noua crimina fingis

Rideat: & uitis laxa sit illa meis:

Rideat: & tyrio iaceat sublimis i ostro.

Flebit: & ardore uineet adusta meos.

Dū ferrū: flammæq̄ aderūt: succusq̄ ueneni.

Hostis medeæ nullus inultus erit

Quod si forte præces p̄cordia ferre tāgūt

Nūc aīs audi uerba minora meis.

Nā tibi sū supplex: qd tu mihi sæpe fuisti:

Nec moror ante tuos p̄cubuisse pedes

Si tibi sum uilis: cōmunis respice natos.

Sæuiet in partus dira nouerca meos.

Et nimīū similes tibi sunt: & imagine tāgor

Et quotiēs uideo lumina nostra madent.

Per superos oro: p auitæ numina flammæ:

Per meritū & natos pignora nrā tuos:

Redde torū p quo tot res ifana reliqui.

Adde fidē dictis: auxiliūq̄ refer.

Nō ego te iploro cōtra taurorūq̄ uirosq̄:

Vtq̄ tua serpens uicta quiescat ope.

Te peto quē merui: quē nobis ipse dedisti

Cū quo sum pariter facta parēte parent.

Dos ubi sit quæris: cāpo numerauimus illo

Qui tibi laturo uellus arādus erat.

Aureus ille aries uillo spectabilis aureo

Dos mea quā dicam si tibi redde: neges

Dos mea tu sospes: dos ē mea graia inuēt?

I nūc sisyphias improbe confer opes.

Qd uiuis: qd hēs nuptā. socerūq̄ potētē

Hoc ipsum i gratus qd potes eē: meū ē:

Quos egdem actutū: sed qd p̄dicer poenā

Laodomia Prothesilas

CANTO. Parturit iras: indignatio me minabundam fecit. Quo feret ira: nulla adhibita ratione impetus se
quar. Consultasse. i. cū petat: ut ad coniugiū reuocaretur. Viderit ista deus: cū furore enumerādū ē: cupido igit
nostris rebus providebit. Agam: molliatur. Maius: q̄ nostris litteris mādātū sit: aut cupido suaserit. Nā filios per
mīt: & ad creulam coronā misit napea: q̄ est ex genere bituminis. i. quam ignes transiliunt: ut scribit pli. unde
cūq̄ uisunt aspera: sacrificatur: igitur ad aras igne correpta ex ingui nō potuit. sed cū patre qui opem ferre uo
luit: & regia concremata est. Licet alii tradant radice quadam a Circe accepta Creōtis domū icēdisse: q̄ eius nar
turā traditur: ut cū ea lignū succendatur. extingui nō possit: ad id perficiēdū medeā mutatā facie cōcessisse. Dio
dorus per filiū dona misisse nouā nuptā: i. petratā ad unū
diē reditū scribit: quā cum tractari cōpra sunt: oīa fuisse i
centa.

Attinet igentes parturit ira minas.
Quo feret ira sequar. factū fortasse pigebit
Et piget infido consuluisse uiro.
Viderit ista de q̄ nūc mea pectora uersat.
Nescio qd certe mens mea maius agit.

Mittit: & optat amans: quo mitti
tur ire salutem.
Aemonis tæmonio laodomia uiro.

In. xiii. epistolam argumentum.
Phiclus Philali filius urbem thessalīe philacē
in phitica regione tenuit. Pthios enim subdiv
tos fuisse Achilli. Philoctetæ & prothesilao scri
bit Stra. Phiclus cum filios parere non posset:
poculū sumpsit qd ex herba serpētibus noxia fuisse tradi
tur. filios suscepit. Prothesilau & podarcē: q̄ cū nauibus q̄z
dragita: ut auctor ē Homerus ad troiā nauigarūt: sed cū
græcis cæteris q̄ cū menelao cōtra troianos cōspirāt ob te
pestatē Aulide clauderet prothesilaus: Laodomia Acasti
philacei filia ex Laudorhea prothesilai uxore cū uiri desi
derio teneret: illius umbræ: q̄ sæpius occurrerat sollicita

ta ad illū hāc scribit epistolam: qua suadet ut belli pīculis abstineat: & ut coniugis uiuat memor. Fuisse & aliam
Laodomiā legimus Bellorophontis ex achemene filiā quam ex ioue Sarpedontem lyciorum regem pepe
riss tradunt: Pacti. & Titinius prothesilaum tragœdiam ediderunt: x qua multum in hanc epistolam Quid
trāsulit. Mittit & optat amans: quo mittitur ire salutē. Principium a beniuolentia sumptum est: quoniam nu
la mouebatur indignatione. Aemonis: nomīne patriæ aliam beniuolentiam excitat: aemoniā ab aemo
ne rege dictā esse Thessaliam scribit Pli. & Prothesilas & Laodomia erant Thessalī.

VER. Sed quid attinet: quid opus ē: quid pertinet. Prædicere: multo ante minari. Pōnā: quā sum sum
ptura. Parturit: concipit generat. Sequar quo ira feret. a. faciā id qd ira suadebit. Factū fortasse pigebit: terret ip
sum iasona dicēs se esse facturū id: cuius fortasse postea eā pigebit: ex quo ostēdit id futurū & magnū & crude
le. Et piget: est sensus: si pigebit factū pigeat: q̄ et piget me cōsuluisse. i. p̄fuisse: & rē uti ē fecisse. Viro infido. i.
tibi non seruasti mihi fidē. Viderit: pro uideat. q. d. ego nō curo. Qui uersat mea pectora. i. qui immittit mihi in
animū tā diras cogitationes. Nescio quid maius: pro nescio quid magnū & terribile. Exitus rei fuit: q̄ cū iason
nequaquā pōtius & uerbis Medæ flexus esset. sed ei iussisset: ut ex urbe statim discederet: erat enim ut dixi
mus Corinthi. Illa a creonte ipetravit unius diei dilationē: ut recederet: & interim noctū regiam clam ingres
sa quibusdam medicamentis immutata facie ne cognosceretur domum incendit: quadam radice a Circe innē
ta: quā eam uim habebat: ut incensus ignis nequiter extingui. Repente conflagrante regia iasonem exiluisse
ferunt. Creontem uero & glaucam siue Creulam igne absumptos: alii dicunt Medæ filios dona quadam ue
nenis illita sponte attulisse ad Creulam: quā cum illa corpori applicuisset: incidit in morbum: & cum pater fir
lia auxilium ferre uolens eius corpori hāc siller: uestigio expirauit: ita de hac re uaria est opinio. Medea ubi
cognouit iasonem flammās euasisse ultioni intentā: animum ad mortem filiorum in patris calamitatem adie
cit: & omnes uno excepto qui aufugit iugulauit eorumq̄ corpora sepeliuit in iunonis templo: Deinde fidis
mis fugæ socis absumptis nocte e Corintho fugiens Thebas ad Herculem uenit: deinde Athenas ad Agēū
Thesei patrem confugit: ex quo serui Medum genuisse: a quo Media regio cui imperauit nominata est: in
de ueneficii accusata digrediens in phœniciam delata est: inde ad superiores Asiæ partes transiens cuidam po
tentissimo regi hāsit: ex quo quidam uolunt potius susceptum filium Medum a quo Media dicta fuit: errare
postea multum: licet Solinus ubi de italia tractat dicat eam a iasone Butroti sepultam fuisse. Marsum uero fili
um Maris imperasse: qui ab eo dicti sunt. Atqui in fabulis tanta est uarietas: ut Diodorus sentiat iasona non
multo post filios a medea interfectos diem suum obiisse: dicit enim q̄ filiis & uxore priuatus: cum omnes diz
cerent eum iuste plecti: quia in medeam ingratus fuisset: & cum uim doloris ferre non posset: mortem sibi cō
sciuit: & hęc satis de iasone & Medea. **M**ittit & optat. Græcis proficiscentibus ad obsidionem Troiæ respon
sum datum erat: qui primus in terram troianā ex classe descendisset: eum manu hostis periturum: quare cū
ea expeditione esset prothesilas: iphichi filius uir magni animi. Laodomia acasti filia eius uxor sincere maritū
amans de eius salute anxia hanc epistolam ad eum scripsit cum intellexisset græcos tempestate in aulide retin
neri. ostendit q̄ q̄ grauius tulerit eius discessum: deinde eum monet: ut non sit nimium audax in pugnando
memineritq̄ timēdos troianos & p̄cipue. Hectora: quē dicit se intelligere eē fortissimū. Præterea quoniam intel
lexerat ex oraculo responsum esse eū interfectum iri ab hoste: qui primus troianum scum tangeret: monet cū
& orat: ut ulrimus defendat de naue: quod si nolit respectu propriæ salutis faciat saltē respectu ipsius Laodo
miæ: ne si forte periclitaretur: si ei causa doloris & mortis: quia eo mortuo nullo pacto uellet eē superstes. Laod
omiæ duæ fuerunt una filia bellorophontis ex q̄ iuppiter genuit sarpedonē: & hęc filia acasti thessalici: uxor
prothesilai q̄ & ipse thessalicus fuit: unde dicit. Laodomia hemonis. i. thessalica: nam thessalia hemōia dicta ē.
Optat salutem ire: quo mittit: id est peruenire ad maritum suum: id est cupit eum saluere & incolumem esse.

CANTO. Aulide te fama ē: palamedes. Vlyſſes & Menelaus: q̄ pro reddenda helena legati ad priamū iue-
rant: renūciaret id troianis & priamo nō placere. Coniurati græci in aulide biēnio ut edictū erat cōuenerūt: sed
tempeſtate & peſtilentia uexati contabat. Erat. n. irata Diana: quoniam eius ceruā agamēnon trucidarat. Aulis
boetia portus eſt profundiffimus cōtra gereſtū Euboæ promontoriū: ut ſcribit Strabo. quingētariū nauū ca-
pax. Cum fugeres: ex deſiderio hoc dictum ē: nā protheſilaus non fugit. Sæuis aquis: mare ſauire dicimus cū
infanas excitat procellas: translatione ſumpta ab animatis ad inanimata. Plura mādata: amatiū cōſuetudinē ex-
primi qui fabulā de more cauſam neſcūt ne ſeparētur. Erāt uētus: ſpirabat qualē exoptant nauigātes: ſed mihi
aduerſus. Triste uale: ſic perſius: & noſtrū illud uiuere tri-
ſte: quod Fabius notat. Incubuit: ualide ſpirauit. Ver. In-
cūbūt pelago dixit. Terēdit: impleuit. Vela diu: iſpexi ue-
la dū potui poſtq̄ tui uultus negabantur. Succiduo: debi-
li p̄ dolore. Nā aut lætitia aut dolore nimio interdum ita
mortales languēſcūt: ut cōſiſtere nequeant. **D**icor: alii
narrant: ego præ dolore caſum non ſenſi. Socer: pater tu-
us. Grādæuus acastus: is erat ut diximus. Laodomia pater:
nō ut alii inſcite putauerūt peliæ filiū qui cū argonau-
tis nauigauit. Is enim alter ab illo fuit. Mater: Laodothe-
a ſignificat laodomiæ matrē. Gelida aqua: q̄ dolēt ſi cor-
repti frigore decidāt: frigida fouendi ſunt: intimus. n. ca-
lor frigore eximio excitatur. Inutile: quoniam ſine te p̄ſa-
ret mori: q̄ uiuere. Redit: hæc ſyllaba i exaeto prahit ſi ſi
et collitio: ut audit pro audiuit dicimus. Legitimus: cōiu-
gali toro conueniens. Nec mihi peſtēdos: *πῆδος* a cul-
tus negligētia excitatur. Aurata ueste: auro textili confe-
cta: qua uſus eſt Targnus i triūpho: ut Verrius ſcribit: &
Agrippa claudii: in hac tamen nulla alia materia præter
aurum fuit in ataliciſ aliud quam aurū erat admixtū.
CVBER. Aulide: aulis Euboæ iſulæ portus ē obie-
ctū laterū effectus ad hūc cū græci pueniſſent troiā nauigā-
tes: agamēnon Dianæ ceruā occidit ignarus. unde ira-
ta deo ſtatus uētoꝝ remouit: ita ut nauigare nō poſſent:
& peſtilētia laboraret: q̄re cōſulta oracula dixerūt Dianā
agamēnonio ſanguine placādā eē. Iphigenia igit agamē-
nōis filia: cū ab Vlyxe p nuptiarum ſimulationē adducta
iā i eo eēt ut i molaret. Dianæ miſeratiōe ſublata ē: & cer-
ua i elus locū ſuppoſita: ipſa i tauricā regionē trāſlata Dia-
næ ſacerdos effecta ē. Inter ea at dū græci in ea iſula mora-
rēt: cōiurauerūt ſe nūq̄ ante reuerſuros i patriā q̄ troia ca-
peret. Inde dido apd Ver. Nō ego cū danais troianā exci-
dere gētē aulide iurauī. Fama ē. i. ſerf. Morari: manē: mo-
rā facere. Retinēte: q̄ ut dixi Diana ſtat uētoꝝ ſuſtulerat
aut q̄ uētus eēt cōtrarius. Ah me: meli⁹ ah iteriectio dolē-
tis ē q̄ ppoſitio. dolet. n. talē nō fuiſſe uētū quo nō poſſet
nauigare cū ab eo eēt diſceſſur⁹. Sæuis: turbatis. Vtile: ap-
tū: & cōmodū. Oscula: nūerat q̄ ſdā utilitates ſibi futuras:
ſi nūc retētus fuiſſet domi. Mādata: admōitiōes. Quæ uo-
dice. q̄ dictura fui: q̄ nō potui dicere: & dicit cām. Raptus
es: abreptus: ablatus. Præceps feſtinus. Quē nautæ cupe-
rent. i. ſecūdus: q̄lē nautæ cupidi nauigādū optaret: nō q̄lē ego cuperē: q̄ noluiſſem te diſcedere. Soluor: ſeparari
diſſungor. Imperfecta: incompleta: nā non potui finire q̄ tibi dicere uolebam. Triste: mœſtū: & cū lachrymis mi-
xtū. Incubuit: præſto fuit: & totis uiribus comparatis. Ver. incubuere mari. Terendit: ſlatu ſuo impleuit: & ex-
tēſa fecit. Longea meo aſpectu. Iam: ſubito. Sumq̄ tuos oculos. i. cū tu oculos ad me cōuerteres: ego aſſidue te
ſpectare ſpectabā. Vt: poſtq̄. Te nō po. uidere. Tūa uela. q̄ lōgius apparebāt: q̄a erāt aut maiora aut altiora te. De-
tinuere diu. i. ea proſpexi. Fugacia: ita legendū ē. i. ceſſiter euntia: & q̄ uidebāt fugere. Pōtus mare. Lux abiit. ſ.
ex oculis meis. Abortis tenebris. i. iſidnta caligie añ oculos. Succiduo: iſclato & flexo. a ſub & cado: poſtq̄ ſuccidu-
us atepenultia breui: cū uero lōga ēa ſub & cado: uñ dī arbor ſuccidua: q̄ ſi ſucca dua. Iphiclus: p̄ tuus ſocer me-
us. Acastus: pater meus. Grādæuus: ſenex. Mī: mea. Refecit: iſtaurauit & niuiſicauit. Aq̄ gelida: aſpſiōe aq̄ frigida
i faciē: qd ſolet fieri aliquo lōgore deficiētib⁹. Piū: ex pietate pueniēs: ſed inutile nobis: q̄a utilius fuiſſet mihi
tūc mori: q̄ nūc uiuere i tātis curis. Indignor. doleo & moleſte fero. Nō licuiſſe: nō pmiſſū eē. Vt. i. poſtq̄. Aius re-
dit. i. poſtq̄ reſpirauī. Pariter: ſimul. Momordit. Pupigit: tetigit. Nec mihi dicit ſe ob abſētiā mariti ita eē anxiū
ut nec ornatu corporis delectet: nec poſſit q̄ſcere. Peſtēdos: peſtie cōponēdos & ornādos. Præbei. ſcāillis me-
is. Tegridui. Bicorniger. i. bacchus: dicit ſe furore ita agi: ſicut agūt bacchātes. Haſta pāpineā. i. Thyrfō. ē autē
Thyrfus haſta pāpinis inuoluta: quā bacchātes ferre ſolent. Qui. v. meta. Fronde ntes ſumere thyrfos imperat

Aulide te fama eſt uēto retinēte morari.
Ah me cum fugeres, hic ubi uētus erat:
Tūc frata debuerāt ueſtris obſiſtere remis
Illud erat ſauis utile tempus aquis.
Oſcula plura uiro: mādataq̄; plura dediſſe
Et ſunt quæ uolui dicere plura tibi.
Raptus es hic p̄ceps: & q̄ tua uela uocaſt
Quē cuperēt nautæ: nō ego uētus erat.
Vētus erat nautis aptus: nō aptus amanti.
Soluor ab amplexu protheſilæ tuo.
Liguaq̄; mandatis uerba iperfecta reliquit
Vix illud potuit dicere triſte uale.
Incubuit boreas: arreptaq̄; uela tetendit,
Iamq̄; meus longe protheſilaus erat.
Dū potui ſpectare uirū, ſpectare iuuabat:
Sumq̄; tuos oculos uſq̄; ſecuta meis.
Vt te nō poteram: poterā tua uela uidere:
Vela diu uultus detinere meos.
At poſtq̄ nec te: nec uela fugacia uidi.
Et quod ſpectare nil niſi pontus erat.
Lux quoq̄; tecū abiit tenebris exāguis ab:
Succiduo dicor p̄cubuiſſe genu, ortis
Vix ſocer hiphiclus, uix me grādæuus aca-
Vix mater gelida mœſta refecit aq̄. ſtus
Officiū fecere piū: ſed inutile nobis.
Indignor miſeræ nō licuiſſe mori.
Vt animus rediit, pariter rediere dolores:
Pectora legitūſ caſta in omordit amor.
Nec mihi peſtēdos cura ē p̄bere capillos
Nec libet aurata corpora ueſte tegi.

CANTO. **Bicorniger.** Bacchus cornibus effigiari scribit Diodorus: feror inquit ut menades Bacchi furore concita. Phylaceides: ex phylace urbe. Et mihi clamāt: inclamo te & tibi clamo obiurgare ē & irasci. Plautus in asinaria. Nimis inquit risum continui ubi hospite iclamaui: quod se absente mihi fidē habere uoluisset. Regales si regias uestes. Scilicet ipsa geram: cū stomacho enūciādū ē. Saturatas murice: sanguine muricū merfas: q̄i bis madehat purpura dibapha dī: ut scri. pli. primū apud romanos usus ē Lētulus spinter adilis curulis. Ille gerat: per contentione se imitaturā uiri labores monstrat. Dāno tuo. quoniam patriā excidiū uiderunt. Eras: mutauit tps: fuisti dicēdū erat. Tenariā: maritā: laconicā Helenā significat quā rapuit paris. Tenarios: ē laconia: p̄montoriū: ubi aditus ad inferos ēē papinius tradit. Menelae laboras: menelaus oēm grāciā ut sibi ferret opē cōuocauit cōtra troianos. Quā multis. q̄ extinctos uiros deplorabūt: ut deidamia: q̄ Achilles interitū defleuit. Omē: futuri mali p̄sagiū. id. n. fuisse cōstat q̄ cū ad troiam exire uoluit prothesilaus pedā i limie offendisse tradit. Det: de more ioui cōseruatori suspēdit arma. Tenedos: insula cōtra troiā oli lecophyrs dicta a tene Cygni. filio tenedos ē appellata: quam & Calinam alii appellant.

Vt quas pāpica tetigisse bicorniger hasta
Creditor: huc illuc: quo furor egit: eo,
Cōueniūt matres phylaceides & mihi cla
Indue regales laodomia sinus. (māt
Scilicet ipsa gerā saturatas murice uestes.
Bella sub iliacis mœnibus ille geret:

Ipsa comas pectā: galea caput ille premet
Ipsa nouas uestes: dura uir arma feret:
Quo possū: squalor tuos imitata labores
Dicar: & hæc belli tempora tristis agā.
Dispari priamide damno formose tuorū.
Tā sis hostis incrs: q̄ malus hospes eras.

Aut te tenariā faciem culpasse maritā.
Aut illi uellem displicuisse tuam.
Tu qui pro rapta nūmū menelae laboras
Hei mihi quā multis flebilis ultor eris:
Dii precor a nobis omē remouere sinistrā
Et sua det reduci uir meus arma ioui.
Sed timeo quotiēs subiit miserabile bellū
More niuis lachrymā sole madētis eūt
Illo: & tenedos: simoisq; & xāthus: & ida:

uestes dicebantur. q̄ erant tinctæ. Muricæ: purpura. Est n. murex piscis: cuius sanguine tingūt lanæ. **Ge**ret bella: qd ē laboriosum & durū. Premet: grauabit. Galea: pondere galeæ. Ipse alibi supra. Et galeā p̄ssa sustinisse coma. Dura: aspera. q. d. nō decet ut ego sim in deliciis: & maritus meus sit in laboribus. Dicar imitata. f. cē. **S**qualore: forde: neglectu corporis. Agā tristis. i. uiuā in tristitia & mœrore. Dux pari: male legi hic textus. Dux pari: neq. m. cōuenit: ut irata & turbata ducē appeller paridē: & ex uerbis Home. li. iii. liados apparere legēdū ēē dispari: dicit enim dispari eidos atiste & c. i. o male & infelix pari. Formā optie: alludēs igit poeta Oui. ad illa uerba hōerificat iratā laodomīā lq de paride cōtūmēliose sic o dispari. i. o male & infelix pari: nā dis apud græcos i cōpositione malum aliquid significat uel difficultatē. aut ipso. bilitatē: ut exēpli gratia. Tychi significat fortuna: distichia uero ifortuniū: ergos significat opus & officiū: dysergos: difficultatē: & eidos significat formosum: difeides significat deformē: sunt plurima huiusmodi apd græcos: error at facile natus ē uel ex ignoratōne græcæ litteræ: uel qd ypsilon putatū fuerit eē unū u: & s littera cōuersa sit in x: sed absq; dubio affirmatōnem legendū dispari. Formose dāno tuorū. i. cuius forma & pulchritudo magno cōstatura ē tuis: q̄ ppter te q̄ placuisti helenæ tui multa patiet dāna. Tā sis: opratiui modi ē: & subaudit utinā tā sis hostis iners. i. tā negligēs & ignarus sis puginator. **Q**uā malus hospes. Sapud menelaū: malus at. i. p̄fidus q̄ fidē hospitii nō seruauit. A ut te: dicit q̄ uellet q̄ aut helenā displicuisset paridi: aut paris helenæ. Maritā: tenariā. i. uxori helenæ laconia: nā tenarus p̄montoriū ē laconia: ex qua helenā fuit. Tu. f. o menelae. Flebilis ultor: q̄ multi hac tua ultione peribūt. Dii p̄cor: q̄ quotiēs laodomīā recordabat belli trepidabat: & flebat: iō p̄cat: ut hoc non sit ei malomini. i. augurio. Sinistrū. i. infelix. Et offerat ioui reduci. i. ioui eū reducēt inā reducē appellamus & q̄ reducit aliū ut hic: & reducitur ab alio: ut supra. Gratulor oechaliā reduci tetigisse carina: & Ver. prio. an. Nāq; tibi redūces socios. Subiit: uenit in mētem: Verg. subiit cari genitoris imago. Madentis: liquefcētis. Sole: propter calorē solis. Ilion: dicit q̄ quotiēs audit aliquod nomen regionis troianæ: fere solo nomie terretur: ilion oppidū ipsum troiæ. Tenedos: insula i cōspectu troiæ: quā a tene quodā q̄ cū nouerca cōcubuit occupatā cum antea eēt uacca: & ab eo nominatā Seruius scripsit. Diodo. appellat Tenū: ducitq; eius patrē calōnia uxoris inductū filiū tenum in arca ipositū in mare deiecit: q̄ tēpestas acta cū in tenedū appulisset tenus mirabili deorum ope salutem consecutus insulā impauit: uir p̄clarus ac iustitia uirtutibusq; aliis immortalium honores affecturus.

¶ **ANTO.** **¶** Rapere aufurus: cōiectura firma sollicitudinē suā n̄ esse uanā. Venerat ut fama ē: & circūstātiis cōiecturā probat. Pars quora: phrygū numia pars paridē secuta ē licet spectabilis uenerit. His opulētia uiris classe quodq; defendi posse existimabas. Consors ledæa: helenā exprimit castoris pollucisq; q̄ erāt gemini fororem. Hæc: q̄ te ipulerūt. Hectora. n. q. dubitatio timorē auget. Hectora q̄sq; is est: am̄ liticatio ē sumpta a nomie. Hectoras: hec toris similes. Fas est: patefactis piculis cōsulit qd faciendū sit: fata. n. erant ut troia gr̄a cogz uirtute caderet. Tēdat menelaus: a iusto arguit: nā pro uxore fas ē maritū pugnare: apd Home. Menelai & alexandri pugna est: q̄ alexander cecidisset: nisi Venus a pugna illū auertisset. Est dispar. nō cōuenit cū menelao: nā tibi uxor domi seruatur. **¶** Tu tātū uiuere pugna: simplex enthyeme ma ē: q̄ inq; tibi uxor domi seruatur pugna tua ē: ut ad eā icolumis redeas. Parcite dardanidæ. apostrophe n̄ āōō augetur. Meus sanguis: nā salus mea a p̄thesilao pendet: cuius uulnera mea sūt. Fortior ille pōt: menelaus q̄ amore pugnat fortior ē. Volui reuocare me ad bellū ires. Animūq; ferebat: p̄agebat nescio qd futuri malia bello abstinendū eē ab auspiciis arguit. Mali auspici: tacui ne forte malū omē discēdes captares. Pes tuus offenso limite: p̄dū offensiones i auguriis eē scribit plinius: easq; mala ferre p̄lagia Tibullus docet. O quotiens inq; ingressus iter mihi tristia dixi. Offensa i porta signa dedisse pedem. **¶** **VBER.** **¶** Et xanthus: fluuius iuxta Troiam de quo diximus in epistola Oenones. Idē. mons phrygiæ: a quo & sylua idæa. Verg. Idæa clarā se cōdere sylua: cernimus: & idē. lāq; ingis sūmæ surgebat luciferidæ: hic declinauit græce idē ides. Pene. i. fere. Ipso sono. i. sola uoce & noīe. q. d. ergo multo magis re ipsa. Nec rapere: occurrit obiectioni: quia posset dici q̄ magna est potentia gr̄acorū dicit q̄ paris n̄ rapui sset helenā: nisi uidisset se hē uires defendēdi se contra gr̄acos. Aufurus. i. erat paris. i. nō fuisse aufus rapere. Hospes erat: idest peregrinus. Vires suas. i. quantum posset. **¶** Spectabilis: ornatus. Ferrer: ostentaret. Suo corpore: quia qui uidisset eum ita ornatum. potuisset iudicare q̄ diues esset phrygia opes phrygas: idest troianas. Verg. troianas ut opes: erat enim in toto oriente potentissimum imperium troiæ. Classe: nauib⁹. Viris munimēto uiuorū. Per q̄. i. per q̄s res: scilicet naues & uiros. Gerunt bella: quia sine uiris bella geri nō possunt: nec rursus sine classe: cum ad eos qui separantur mari trāsituri sumus. Quota. i. minima: ut luena. quota portio fecis achinæ: & est sensus: potēs ē classe & uiris: & hēt secū minimam partem sui regni. His ego: dicit laodomia helenā eē captam amore paridis p̄ supradicta. Ledæa: helenā filia ledæa possessiūm p̄ patronomico. Consors. i. soror & sanguine coniuncta. Gemellis. i. Castori & polluci qui gemini fuerūt eodem nati ouo: ut supra dixi. Hæc. i. diuitias & p̄tentiā troianorū. Posse nō. dā. idest gr̄acis. Nescio quē. q. d. iter troianos fortissimū. Paris hec tor: probatio fortitudinis hec toris ex testimonio paridis. Sanguinea: cruentaria: q̄ semper interficit aliquem. Ferrea bella: aut aspa: aut quæ ferro geruntur. Hectora: adiurat p̄thesilaum per amorem suū: ut caueat hūc hec tora. Si sum ca. ti. si me amas. Signatū: si xū & q̄si signo quodā notādum. Nomē. i. hec toris. Vbi: postq̄. Hūc: hec tora. Alios: troiāos. **¶** Multos he. i. multos fortes q̄lis ē hec tor. Parabis pu. i. ingredieris pugna. Me par. si. i. me habet respectū sui: & ut me ei serue. Si fas ē. i. si licet: & fata pmittunt. **¶** Cadere. i. ruere. Nō ullū. i. nullū. Pugnet: hoc dicit. sine ut Mene. ad quē p̄tinet recuperare uxore pugnet ipse. Nupta: uxor. Petēda: capiēda. Dispar: dissimilis. Viuere: ut uiuas. In si. i. amplexus: in gremium. Domina: uxori q̄ te amat. Pios: tibi affectos & deditos. Parcite: conuenit sermonē ad troianos: ut suo p̄thesilao parca. Ne me. ex il. i. ne ipso mortuo: ego quoq; moriar. Meus. se. i. exeat. Ex il. cor. si terfecto. Nō ē: dicit eū nouē cēptū bello. Oppositos. aduersos: hostiles. Fortius: aiosius. Ille. i. paris. A met. i. me. Hūc fa. q. d. qd aū dicere n̄ sū ausa. Reuocare. ne ires ad bellū troianū. Ferebat. i. cupiebat. Substitit. i. destitit: cel-

Nomina sunt ipso pene iimenda sono.
Nec rapere aufur⁹: nisi se defendere posset
Hospes erat. uires nouerat ille suas.

Vēerat ut fama ē multo spectabilis auro

Quiq; suo phrygiās corpor⁹ ferit opes:

Classe uirisq; potēs: p̄ q̄ fera bella gerūtur

Et sequitur regni pars quota quenq; sui

His ego te uictam consors ledæa gemellis

Suspicior: hec danais posse nocē puto.

Hectora nescio quē tico paris hec tora di

Ferrea sāguinea bella mouet manu. (xir

Hectora q̄ quis is est: si sū tibi cara cauero

Signatum memori pectore nomē hab:

Huuc ubi uitaris. alios uitare memento

Et multos illūc hec toras esse puta.

Et facito ut dicas quotiēs pugnat parabis

Parcere me iussit laodomia tibi.

Si cadere argolico fas est sub milite troiā:

Te quoq; nō ullū uulnus habēte cadat

Pugnet: & aduersos tēdat mēclaus i ho/

Vt rapiat paridū: q̄ paris ante sibi. stes:

Irruat & causa quē uicit uincat & armis.

Hostibus e mediis nupta petēda uiro ē

Causa tua est dispar: tu tātū uiuere pugna

Inq; pios dominā posse redire sinus.

Parcite dardanidæ: detot p̄cor hostib⁹ unī

Ne meus ex illo corpore sanguis eat.

Nō est quē deceat nudo cōcurrere ferro

Sauaq; i oppositos pectora ferre uiros

Fortius ille pōt multo qui pugnat amore.

Bella gerent alii. prothesilaus amet.

Hūc fateor: uolui reuocari: aīm⁹q; ferebat

Substitit auspiciū lingua timore mali.

Cū foribus uelles ad troiā exire paternis

Pes tuus offenso limite signa dedit.

Vt uidi: gemui: tacitoq; impetore dixi:

Signa reuersuri sint p̄cor ista uiri.

sanit. Timore. mali auspicii. i. metu ne dare tibi malū auspicium & augurium reuocādo: qd̄ solet uulgo credi. Cū foribus. dicit quoddā omē: qd̄ apparuit: cū prothesilaus eēt ex domo sua exiturus ad bellū troianū: q̄a cespitauit i limie domus. Signa auguria. Offenso. tacto. In pectore tacito. i. ego tacita & mecū dixi. Ista sint signa uiri reuersuri. i. utinā hāc sint signa q̄ maritus meus possit reuerti a bello troiano. Refero. dico nunc: quā ante non sū ausa dicere. Ne sis aiosus. i. ne sis audax. In uēros. in nihilū. i. ut frustra sit. Sors. i. oraculū. Designat. i. destinat. Fato. i. mortui. Nescio quē. i. quēdā. Qui primus danaū. i. primus ex grācis. Troada. troianā. Adeptum. sublatū & eripsum sibi. Strenuus. audax & aiosus: ut uelis prius exire in terrā troianā. Millelima. i. ultima: q̄a inter mille millesimus dicitur ultimus. q̄ facit nomen nūero millenario

Hac tibi nūc refero: ne sis aiosus in armis.

Fac meus in uentos hic timor oīs eat.

Sors quoq; nescio quē fato dsignat i quo.

Qui prim⁹ danaū troada t̄get humū.

Infelix quā prima uirū lugebit adeptum.

Dii faciant ne tu sternuus esse uelis.

Inter mille rates; tua sit. millelima puppis.

Inque fatigatas ultima uerset aquas

Hoc quoq; p̄moneo: de naue nouissimus

Nō ē quo p̄peres terra paterna tibi, exi

Cum uēies. remoz; moue: ueloq; carinā;

Inq; tuo scelerem littore siste gradum.

Sine latet phœbus: seu terris altior extat;

Tu mihi luce dolor; tu mihi nocte uēis.

Nocte tñ q̄ luce magis, nox grata puellis:

Quartū suppositus colla lacert⁹ habet.

Aucupor in lecto mendaces cœlibe sōnos

Dum cæreo ueris gaudia falsa iuuant.

Sed tua cur nobis pallēs occurrit imago?

Cur uenit a uerbis multa querela tuis:

Excutor somno simulacra noctis adoro;

Nulla caret fumo thessalis ara meo.

Thura damus; lachrymaz; sup. q̄ ipsa relu

Vt solet affuso surgere flāma mero, cēt;

Qñ ego te reducē cupidis āplexa lacertis

Lāguida laticia soluar ab ipsa mea:

Quādo erit ut lecto mecū bene iūctu in

Militiā referas splēdida facta tuā: (uno

Quā mihi dū referes quis audire iuuabit:

Multa tamē rapies oscula; multa dabis.

Verfet. moueat. iam fatigatas. i. iā impulsas & cōmoras remis aliāq; Nouissimus. extremus. s. p̄moneo ē te nō solum: ut tua nauis sit ultima: q̄ appellet ad litus troianum sed ē tu sis ultimus q̄ de ipsa nani descendas. Terra quo propes. i. quo p̄perare debeas: & ita legēdum ē p̄peres: & ordo est. terra nō est tibi paterna quo propes. i. quo deas ita celeriter ire: qd̄ ad terram paternam oēs libenter properāt. Cū uenies. dicit ei eē properādū cum redibit Cū uenies. cū redibis in patriam. Vtere remis & uelis: ad nauigandū. Siste. fige. Pone gradū. gressū. i. cito descēdēt tuū littus quādo redibis. Siue. dicit se diu noctūq; assidu is curis agni p̄p absentia mariti: & eius picula: sed magis tñ nocte. Latet nocte. eadē snia usa est supra Hermione ad Orestē. Cum tamen altus eqs tirā radiatibus instat p̄fruo i felix liberiori malo &c. Nox grata dicit quare maior dolor sit ei nocte q̄ die. q̄a nox ap̄issima est uoluptatibus puellaz; sub quaz; collo mariti brachia tenere solēt & eas crebro amplecti & osculari. Aucupor. dicit se multa sōniare de marito quā licet sint falsa tñ afferunt uoluptatē. Aucupor. capio. Mendaces. falsos. Cœlibe. i. sine marito. nam cœlebs dicitur teste Prisci. q̄i cœlestē uitā agens: Cœlebs at dicit: q̄ uel q̄ cōiugio nō copulat. Ho. in epi. nil ait eē prius melius nil cœlibe uita. Iuuant. delectant. Dū cæreo ueris. i. dū nō hēo uera gaudia cū marito meo. Sed tua dicit sibi appere tristitia omina. s. imaginē ipsius prothesilai mortui. Pallens im. Verg. Ora modis attolēs pallida mirris. Occurrit. apparet. Cur uenit uerbis. i. cur uideor audire te multa conqueri. Excutor. uolēter excitor. Adoro. i. oro. Simulacra noctis. i. ipsos somnos q̄ nocte habet Meo fumo. i. meo sacrificio: q̄a ubiq; sacrifico. Sup. s. thura. Quā. s. thura. Spe. s. a. made facta & aspersa lachrymis. Relucent. incēduntur. Vt solet. cōparatio ē. Surgere. creescere. flamma. n. uino super fuso maior fieri solet Quando ego. ostendit q̄to affectu eius reditū expectet. Languida deficiens. Soluar. cadā. A mea lā. ut. n. nimio dolore. ita & nimia lētitia hoies deficere solent. imo & plācunq; mōri refert Vale. maximus li. viiii. exēplum in duabus mulieribus. quā nī mia lētitia ex insperata salute filiorum quos perisse audierant expirauerunt. Referas. narres ut solent mariti a bellis reuerfi. Iuuabit. delectabit & placebit. Rapies a me.

CANTO. Et uideam. pedis offensionem. Fac in uentos. sit uanus. Sors quoq; nescio quem in fatis est nomine non exposito qui primus in litus troianū appulerit perire debere. Prothesilaus. n. cum primum cum appulisset a uiro dardanio: ut scribit homerus trucidatus est: quē alii aeneam fuisse scribunt: qui illum pere meruit. Romae praeesteg; sortes in templo fortunae pendebāt ante aram. Strenuus: ut primus in litus troianū uelis appellere. Millelima. ultima. Terra paterna. sed hostilis. Remoz; moue: impellas uelo & remo nauim cū re/ dieris. Latet. sub terris est. Venis dolor. me dolere cogis Cœlibe. sine uiro. abiicit suspicionē. Somnos mēdaces q̄ uig; referebāt. Gaudia falsa. erant ea dum cum absente marito rē habere uidebatur. Sed tua cur nobis pallens occurrit imago: p̄sagit futurū prothesilai interitum. Multa querela. prothesilai umbra cū laodomia quāri uidebatur. Adoro nocturnas umbras. supplicatiōibus placere nitor. ne me terreant. Thessalis ara. sacrificio in oibus templis eius thessaliae regionis quā tenemus. Meo fumo. ad odores qui in sacris utebant fumum referas. Quā ipsa. thura lachrymis sparguntur. Relucēt emicant cum crepitu qd̄ accidit si uinū flammis affundatur. Affuso mero. uinū in sacris adhibebatur cū lacte si manes & nocturnas umbras essent placaturi addebant: & hostilage sanguinem. Quando ego. n. ā fōō ab acclamatione. Soluar. languescā nimio gaudio: quod ut diximus & in nimio timore contingit. Tuā militiā: quam ad troim geffisti.

CANTO. In his. inter oscula. Dulci mora. intercapedine iucunda fouetur. Troia. picula troiani belli. Exite ex aulide ora soluere. Inuitis. aduersariis aquae numibus. Quis uelit in patriâ dissuadet nauigatione adeoꝝ uoluntate patriâ iqt p tēpestatē nauigationē differimus multo minus i hostiles oras maxie neptuno aduersatē nauigādū ē. Suā urbē. Troiā dicit quā neptūnū fabricasse tradūt. Numis: neptūni. Turpis adultera. a cā nauiga-
tione dissuadet: quā extenuat. Inachia: inachus argiuoꝝ uetustissimus rex. unde græcos inachios appellamus: Reuoco: correctioe uti: quoniā reuocatio omē aduersū facere cōsueuit. Lis ominis. qꝫ quid mali ominis ē. Ab esto sit irritum. Troades inuideo. Fabi. notat uetetes dixisse te iuideo licet iuniores tibi iuideo dixerit. Funera mores. Imponet galea ad andromachē referēdū cēseo. quæ apud Homēꝝ hec tori arma ministrat. Arma dabit. color est quē C. i. translationē appellat. repit. n. idē uerbū. Pro-
ducat. longa mora detinebat. Reuerti. hoc mandabit ut cōferat in te deat. Hasta: ferg. uoluit intelligere: quo spolia referēbātur diis. Respiciet. habebit suæ domus & suæ rationē interpugnādā. Excipt. fouebit. Vt Paridi conti-
git: q post pugna: quā cū menelao gessisse diximus a ue- nere: reductus i sinu Helenæ se refouit. Quæ possūt fieri quæ aduersa possunt contingere.

CVBER. Resistit. remoratur retardatur. Apte cōueni-
enter. grate. In his. osculis. Prōptior. paratior. Dulci. gra-
ta. Mora. spatio: quā recreata aliquātulū hoc spatio osculan-
di promptior postea efficit ad narrandū. Sed cū troia. ofi-
dit supius se delectari falsis somniis de marito suo quē in
interdū somniat esse secū. postea uero ostēdit quāto affe-
ctū eū reuerti optet & speret. nūc dicit q quādo recorda-
tur belli troiani: & nauigationis eius amittit oēm spē. Su-
bit. uenit in mentē fretū p qd nauigas: qd habet tot & tan-
ta picula. Cedit. deficit. Hoc quoqꝫ: quā supradixit se audis-
se eos remorari in aulide: dicit nūc q ueretur. ne illud sit
malū omen ne dei p hoc significant q nolint uos nauiga-
re. Exire. discedere ex aulide. Mouet. terret & turbat me:
Inuitis: cōtrariis: & uos phibentibus. Quis uelit. q. d.
nullus: & argumētum a maiori ad minus. si. n. nemo cō-
trariis uictis uellet redire in patriā suā. cuius qꝫ: cupidi-
mus ē: quanto minus deberet uētis contrariis & mari. p-
hibēte a patria sua discedere. Ipse suam. ostēdit nunc q cō-
tra uoluntatem numinū nauigēt dicit. n. Neptunū deum
maris ipē dire cogit nauigationē: ne eāt ad destruedā Troi-
am quam ipse cōdidit: unde supra. Perdere quos possis
melius neptunia pbenit pgama. i. a neptūno cōdita. Quo-
ru. quo uaditis ita picipites & inconsiderati. domos. ue-
stras. Audite sentire: & eis ne resistite. Istā morā. quā nūc
facitis in aulide. cū non potestis inde discedere. Nō est su-
biti casus. i. nō est fortuita & ex aliquo subito casu: ut uos
fortasse putatis. Est numinis. deest sed. i. sed ē diuinæ uo-
luntatis. Quin petis. arguit a cā: dicit. n. cām eē turpē i ho-
nestam: cui nullum debeant prestare fauorē: qui tanto
bello reperitur tantummodo adultera. Rates inachia. i.
græcæ: uel argolicæ: nam inachus p iooꝝ regnauit argis
uñ argiui nōnūq inachi dñr. Vertice uela. i. reuettimini i
patriā. Dū licet uobis. Sed qd ago reuocās. sic legēdū ē. nō aut ego: cui⁹ ultima syllaba sp breuis. Omē. reuocātis
abesto. i. utinā nullū sit malū omē ex reuocatione mea. Cōpositas: getas. Blāda: mitis suauis. Troadas: dicit: fœli-
ciores eē mulieres troianorū: cōtra quos geres bellū: q uxores græcog: q gerēt ipsum bellū. Troadas uideo: p i
uideo troadibus. i. fortunæ troianarū: notāda hæc locutio: ubi iuideo cū solo actō sine datiuo iūgit: qd nūq ali-
bi me legere memini: nā cū accusatiuo & datiuo sape ponitur: ut Tene. inquit miserande puer cū læta ueniret:
inuidit fortuna mihi: & liber pāpineas inuidit colibus umbras. Funera. cedes. Suorū: maritorū uel parentum
& fratru. Noua nupta: pauloante maritata. Suis: propriis. Barbara: troiana. Sumet: a marito. Simul: dādo arma.
Officiū. osculandi. Dulce: gratū. Duobus: marito & uxori. Producat: pcul ducet & comitabitur. Mādāta re-
idest mādāta ut reuertat. Referas: reportes ioui: solebāt. n. reuertētes ex bello arma sua diis suspendere. Vnde
Ver. arma q: fixit troia. Ille: maritus. Ferēs: habēs. Recētia noua: & adhuc memoriæ hærētia. Caute. sapiēter. Re-
spiciet do. i. hēbit animū ad dōesticos suos: & pferit ad uxorē. Exuet. si ipsa uxore: spoliabit. & extrahet. Reduci
reuerso icolumi. Resoluet: remouebit. Corpora fess. f. mariti. Sinu. āplexu & gremio. Nos hāc cōditionē supradixi
tā habebūt troiani. Nos. f. græcæ. Sumus in. f. qd agatis: quia procul absumus. Nos anxius: sensus ē. ē tiore pū-
to oīa accidere tibi possibile est accidere. Putare facta. i. putare euenisse tibi. Quæ possūt fieri. i. q sunt possibilia.

Sēper in his aptæ narrātis uerba resistunt
Promptior est dulci ligua referre mora
Sed cū troia subit. subeūt uētīqꝫ: ferrumqꝫ
Spes bona sollicito uicta timore cadit.
Hoc quoqꝫ quod uētī phibēt exire carias
Me mouet: inuitis ire paratis aquis.
Quis uelit i patriā uētō phibente reuertē:
A patriā pelago uela uetante datis
Ipse suā nō prabet iter neptūnus ad urbē:
Quo ruitis: uestras quisqꝫ redite dōos:
Quo ruitis danai: uētōs audite uetantes.
Non subiti casus: numinis ista mora est.
Quid petis tāto: nisi turpis adultera bel-
Dū licet inachia uertite uela rates (lo:
Sed qd ego reuoco hæc. omē reuocātis
Blādaqꝫ: cōpositas aura scdet aqꝫ. (abesto
Troadas iuideo: quæ sit lachrymosa suoz
Fūera conspiciēt. nec procul hostis erit.
Ipsa suis māibus fortī noua nupta marito
Imponet galea: barbaraqꝫ arma dabit.
Arma dabit: dūqꝫ arma dabis simul oscula
Hoc gēus officiū dulce duobꝫ erit. sūet
Producatqꝫ uirū dabit & mādāta reuertē:
Et dicet referas arma fac ista ioui.
Ille ferēs domine mādāta recentia secum:
Pugnabit caute: respicietqꝫ domum.
Exuet: & reduci galleā clypeūqꝫ resoluēt:
Exciptqꝫ suo corpora lassā sinu.
Nos suis icertæ: nos anxius omnia cogit
Quæ possunt fieri. facta putare timor.

CANTO. Diuerso orbe. Asiam significat: quæ ab Europa diuersa est. ubi bellum gerebatur a græcis q̄ europei sunt. Cara. cara imago. Romanorū consuetudinem exprimit apud quos in atrijs caræi uultus singulis dispositi armarijs seruabantur: ut essent imagines: quæ comiterentur gentilitia funera. Illi. cerea imago. Dicis blanditias: ut tibi præsentis. Plus est: habet plus momenti. Quam quod uideatur. quoniam non imago. sed Prothesilaus uidetur. Quæror. apud imaginem hanc perinde atq̄ sentiret quærimonia habeo. Per reditus iureiurando claudit epistolam aperitq̄ tantisper sibi uitam placere: donec uiuat prothesilaus. Faces animi & coniugii. hymenæi & cupidinis numina intelligit. uterq̄ faces habet. Ipse. non alius uiuorum fortium cadauera si bello occubuerint in patriam referebantur. Quocunq̄ ad quæcunq̄ pericula. aut felicitatem. Siue quod. heu tū meo: tunc quod dictura erat. necaberis: ut interpolata locutione omne auerteret. Cura mei. quoniam uita utriusq̄ mors in te est.

Dū tamē armageris diuerso miles ī orbe
Quæ referat uultus: est mihi cara tuos
Illi blanditias: illi tibi debita uerba

Dicimus: amplexus accipit illa meos.
Crede mihi plus est q̄ qd uideatur imago:
Adde sonum caræ. prothesilaus erit:

Hæc spectro teneoq̄ sinu pro cōiuge uero
Et tanquā possit uerba referre queror.
Per reditus corpusq̄ tuū mea nūina iuro
Perq̄ pares animi coniugiiq̄ faces.

Perq̄ quod ut uideā canis albere capillis.
Quod tecum possis ipse referre caput.
Me tibi uenturā comitē quocūq̄ uocaris
Siue quod heu tico: siue superstes eis.
Vitima mandato claudat epistola paruo:
Sit tibi cura mei. sit tibi cura tui.

Publii uidiū Nasonis epistolarum
heroidum liber. iiii. incipit.

Hypermetra Lyno
Mittit hypermetra de tot modo
fratribus uni:

Cætera nuptiarum crimine turba iacet

la. Sit tibi. ecce mandatum ut se & propter seipsum & propter uxorem. Verum cum Prothesilaus primus egres-
sus de naui in bello troiano periisset Laodomia eius morte audita ex mariti desiderio in amplexu imaginis
reæ quam supra apud se habuisse diximus: dicitur exspirauisse. Serui. in. vii. ænei. dicit q̄ cum maritum in bel-
lo troiano periisse cognouisset. oprauit ut eius umbram uideret: quare concessa: non deserens eam in eius am-
plexibus periit.

In. xiii. epistolam argumentum.

A naus beli filius superiorem ægypti regionem tenuit: filias habuit quinquaginta quas ægyptus
eius frater imperio inhians filiis totidem matrimonio iungi flagitabat. abnuebat Danaus: quoniam
am sibi ex genero exitium imminere ex oraculo tulerat: parata igitur classe in peloponnesum nauiga-
uit. primus. n. in græciam naues detulisse traditur: pulso gelanore: quem ciues odisse scribit Euse-
argiuorū: potius est impio. interea ægyptus de fratris potentia exploraturus mittit filios hac lege: ut non nisi in
terempto danao ad se redirent: aut filiarū connubia iniissent. Danaus obsidione coactus sponsonem de comi-
gio dat. celebrantur nuptiæ. puellæ accepto a patre gladio ut missum erat prima nocte uiros oēs pemerūt. De
gerat. n. poculum ut al:issimo sōno tenerentur. Hypermetra lyno quē Euse. linceum appellat pepcit solū. suasitq̄
ut ad ægyptum patrem q̄ primū detecto facinore fugeret a patre in uincula adacta rogat lynchum quē seruauerat
uel ut opem ierat: captiuitateq̄ liberet: uel si mori contingat: ut sepulture honore nō careat. Danaus cū apud
argiuos quinquaginta annos regnasset a Lyno trucidatus ē: q̄ liberata uxore hypmetra argiuorū: impium tenuit
it. argiuū sepulchre Danao erexerūt in foro. qd τὰ ἀλγῖα τὸ nuncuparunt.

CVBER. Mittit hypmetra: Danaus & ægyptus Beli præci filii fuerūt: quorū Danaus ex pluribus uxorib⁹
quingenta suscepit filias. ægyptus uero frater totidē uirilis sexus liberos. Sed cū ægyptus iskaret: ut filiarū fr̄is fili-
is nuberet: & Danaus ex oraculo accepisset se manibus generi mortuū: reculabat hoc cōiugii: q̄re orto inter
eos bello: Danaus ex patria fugiens cū filiabus i græciā uenit: ubi stelco argiuorū rege expulso argis regnauit:
q̄ ut alibi dixi: ex auctoritate Strabonis adeo pcederes loci illius reges excelluisse fertur: ut q̄ antea pelagii noia-
bantur iposita p graciā lege Danaū uocitaret. Sed ægyptus ægre ferens se filiosq̄ uos a Danao spretos: filios cō-

exercitu miſit ad oppugnādū fratrem Danaum: qui tandem coactus filias ſuas fratris filiis deſpondit: ſed in ipſo nuptiag die gladios uirginibus dedit: quibus imperauit: ut prima nocte uiros interficerēt. eis uili ita faceret: eadem interminatus omnes igitur præceptis paternis paruerunt: ſola Hypermeſtra excepta. apud quā plus ualuit & cōſanguinitatis & coniugii pietas & amor q̄ iræ paternæ metus. hæc. n. Lynceo marito ſuo pepcit. eumq; ſomno excitatū mōuit: & impulit: ut diſcederet: & fuga ſuæ ſaluti cōſuleret. qd ille fecit. cum uero pater Danaus cognouiſſet ab omnibus perfectum facinus præter q̄ a ſola Hypermeſtra. eam crudeliſſime uinctam i carcere ſeruatā tradidit. Quare hanc epiſtolā ad Lynceum patruelem ſuū: & eundē maritum ſcribit: qua & præceptum patris & facinus ſororū & pietatē ſuam narrat: & quantum bene merita ſit de ipſo Lynceo. oratq; eum: ut liberet ipſā his pœnis. qbus iniuſte tenetur. capiatq; cōmiſerationem ex fortuna: & ex crudelitate patris. poſtremo rogat Lynceum: ut aut eam liberet. aut interficiat: & mortuam ſepeliat: & ſepulchro inſcribat: quēadmodū ipſa mortua ē: ut Lynceum a morte liberaret. ¶ De tot. de quinquaginta. Modo. i. paulo ante. Vni. ſoli. Cætera turba ſcæte tuorū. laet perit. Clauiſa. narrat infortunium ſuum. Coercita. ligata conſtricta. Cauſa ſupplicii. cauſa pœnæ meæ. Eſt fuiſſe piā pp pietatē pepciſſe tibi. Quod manus. ecce pietas. Sū rea. accuſor. Quod. q̄. Dimittere ferge iugulo. i. te iugulare. Laudare. a pſe meo. Scelus. te interficiēdi. Præſtat. melius ē. Si ceteriſciēdo te. Nō piget: q̄a ſuit uolūtariū ſc̄m Immunes. uacuas. Cædis. occiſiōis tuæ. Me p̄i dicit q̄ q̄ uis p̄i ei paret oīa genera crudeliſſimæ mortis: q̄ cōmēorat non tamē poterit efficere: ut eā pœniteat pepciſſe ipſi Lynceo: & uſam fuiſſe ea pietate. Licet. Quāuis. Quē non uiolauimus: quē non læſimus ulla iniuria. Quæq; duæ ſunt diſtioneſ: & ſubaudiſ licet tēdat. i. imittat. i. ora i faciem meam. ¶ Faces. quæ aderant. i. quæ erant incēſæ. Sacris nuptialibus. Aut. ſubaudi� licet. Nō bene tradidit. nō iuſte neq; honeſte mihi tradidit ad interficiēdum maritū meum. Nece qua uir non cecidit. i. licet. moriar ea nece & morte. quā maritus meus euasit Non tamē efficiet. p̄der ſenſus. uſq; ad hūc locū. Ora moriētia. i. ora mei moriētis ¶ Pœnitet. ſ. facti. Nō eſt. ſ. Hypmeſtra. Danaū patrē meū Sceleris. crudelitatis q̄ mādauit. Sorores. quæ p̄fecerūt crudelia mandata patris. Hic euenus. ſ. pœnitēdi. ¶ Facta ne. i. deſt crudelia: nā nefandorū nō piget opum pœnitere ſolent. Cor pauet. amplificat bñficiū ſuum & deſcribit totū negocium. Admonitū. i. recordatione. Temeratē pollutæ ſœdata. Præcidit. impedit. Oſſa dextræ. i. digitos. Quam tu. argumētum ē magnum ſuæ pietatis. Timet. ſ. dextrā meā. De cæde. de occaſiōe non facta. Sibi pro a ſe. i. quā non fecit: quā. ſ. dextrā. Putes. p̄ putet aliq; potuiſſe fungi cæde mariti. i. potuiſſe interficere maritum. ¶ Sed tamē. licet timeat. Expiat. tēprabo & conabor ſcribere. Mō facta. i. cipiunt narrare totius facti p̄ceſſū ſumpto initio. unde oportuit. Modo uel nup & paulo ante. uel tātummodo. Crepuſcula. crepū. Varrone & Feſto teſtibus dubium ſignificat. i. de crepuſculū dī: eū neq; lux. neq; tenebræ ſūt. i. cū dies an nox ſit dubiū ē. id aut̄ t̄ps tā matuti nū q̄ ueſp̄tinū intelligimus. hic de ueſp̄tinū intelligēdū ē. qd declarat cū dicit. ultia pars lucis. Priuq; noctis erat nā eo tpe nuptiæ fiebāt. Inachides. p̄nep̄tes Inachi. nā inachus genuit Io. ex ea & ioue natus ē Epaphus. ex Epapho Bellus priſcus. ex Belo ut diximus Aegyptus & Danaus: cuius hæ ſūt filia. ergo inachides. Pelasgi. is fuit rex. a quo populi qbus ipauit Pelasgi dicti ſūt q̄ poſtea ut ſupra diximus Danai ſūt noiati. Socer. ægyptus. ¶ ANTO. ¶ Mitit. de eſt epiſtolā. Cætera turba. criminis ex. p̄bratiōe i. furias agere Lynceōat. nā t̄o q̄ quoq; a a nūero excitat. lacēt inq; nouē & q̄dragita. Clauiſa domo teneor. cōmiſeratio a fortuna ſū inq; acta i. cuſtodia. Coercita. aſtricta cathēis. Fuiſſe piā. patrē danaū i. odiū ducit: q̄ erga piā i. pius ſit. Dimittere ferge iugulo. te iugulare nō auſa ē. Laudare. a patre cōmēdare. Eſſe reā p̄ſtat. malo ob pietatē a patre dānari. ¶ Quā ſi. p̄ ſcelus. Immunes cædis. facti cōſtātia i. ſe cōmēdat. nō me inq; pœnitet me cæde tua nō polluiſſe. Igne. nuptiales faces itel ligit. Quē nō uiolamus. tua cæde nō polluiſſe. Sacris. q̄ in nuptiis facta ſūt. ſacrificabant. n. in nuptiis. facesq; cō iugales his ſacris adhibebātur. Tēdat in ora. faciē mutat. Non bñ: ſed crudeliter & inhoneſte. ¶ Pœnitet. ſi cogit mori nūq; me facti pœnitere dicā. Scæuas. q̄ dormiētes uiros iugularūt. Hic ſolet euenus ſolet cōſciā de culpa auctore uexare. i. Io. Iuue. extulit exēplo qd cūq; malo cōmittit. Ipſi diſplicet auctori. priā ē hæc ultio qd ſe nēo nō cēs abſoluūt. Cor pauet admonitū: ſcleris narrationem aggreſſura facti immanitate dictū difficile ēē mōſtrat: ut grauius eē uideat. Admonitū. recordatiōe. Oſſa dextræ: quo ſit ut ſcribere nō poſſim. Quā tu cæde putas. noli inq; credere me potuiſſe te trucidare: nā timeo ad te ſcribere: licet nūllā cæde patrarim. Sed tamē expiat: ſi quo mō poſſim ſcribere. Facta crepuſcula: crepum dubiū dicimus. inde crepuſculū dicimus t̄ps noctis lucisq; mediū Inachides: argiuos achidas appellamus ab Inacho quē ueruſtiſimū argiuorū regē diximus. Magni ſub tecta p̄e

Clauiſa domo tēor. grauib; q; coercita ui
Eſt mihi ſupplicii cā fuiſſe piā (clis
Qd man⁹ extitit iugulo dimittere ferrū
Sum rea. laudarer ſi ſcelus auſa forem.
Eſſe ream præſtat. q̄ ſic placuiſſe parenti.
Nō piget imunes cædis habere manus.
Me pater igne licet quē n̄ uiolauim⁹ urat
Quæq; aderāt ſacris tendat in ora faces.
Aut illo iugulet: quē n̄ bene tradidit enſe.
Ut qua nō cecidit uir nece: nupta cadā
Nō tamē ut dicant morientia pœnitet ora
Efficiet: non eſt quam piget eſſe piā:
Pœniteat ſcleris danaū ſæualq; ſorores.
Hic ſolet euentus facta nefanda ſequi.
Cor pauet admōitu tēerate ſaguie noctis
Et ſubit⁹ dextræ præcidit oſſa tremor.
Quā tu cæde putes fūgi potuiſſe mariti
Scribere de facta non ſibi cæde timet.
Sed tñ experiar. mō ſcā crepuſcula terris.
Vltima pars noctis primaq; lucis erat.
Ducimur iachides ſub magni tecta pelasgi
Et ſocer armatas accipit ipſe nurus.

argi. argiuor arcē itelligit quā coluisse Danaū auctor ē Stra. Pelasgus: ut Diony. scribit: iouis & Niobes fili' pri-
mū argos tenuit. Socr. ægyptus. sicut ē: nā nō erat ægyptus cū patratum ē scelus. Armatas. occultū serebat gladiū
a patre datum. Lampades: q̄ in ædibus accēdebantur: licet prius tñ in tēplis lichni & lāpades pēderent. Inuitos
tā nefad' sacra respicere uidebātur. Iouis cōiūx: iunonē significat: q̄ qm̄ coniugiis pesti iugaria appellabatur. Ab
urbe sua: argos dicit qd iunoni carissimū fuisse Verg. tradit. Inter argos & mycenias tēplū ē iunoni utriusq; com-
munē: in quo sunt simulachra policheti pstantissima. Dubii: nūtatē ebrietate. Flore nouo: in nuptiis feris ut
diximus ueteres cōsueuissē. Madidas: unguētatas. Sua busta: sepulchra fuerūt: nō thalami. Audi. erat gemitus
cadentiū quē me audire opinabar. Vtq; leui zephyro: a si-
militudine τὰ ὀοὶ anget. Quatiebar inqt ut arbores uē-
tis impulsā. Vinaq; quā dederā. infecisse pocula dixim'.

Vndiq; collucēt prācinctæ lāpades auro:

Dantur in inuitos impia thura focos,

Vulgus hymē hymēæc. uocat. fugit ille uo

Ipsa iouis cōiūx cessit ab urbe sua. (cātes

Ecce mero dubii cōitū clamore frequētes

Flore nouo madidas impediēte comas:

In thalamos latū thalamos sua busta ferūt

Srataq; corporib' fūere digna premūt.

Inq; cibo uinoq; graues somnoq; iacebāt.

Securumq; quies alta per argos erat.

Circū me gemitus moriētū audir̄ uidebar.

Et tamē audieram: quodq; uerebar erat

Sāguis abit mentēq; calor corpusq; reliqt

Inq; nouo iacui frigida facta thoro.

Vtq; leui zephyro graciles uibrant' aristæ

Frigida populeas ut quatit aura comas.

Auslic aut etiā tremui magis. ipse iacebas:

Quæq; tibi dederā uina soporis erant.

Excussere metum uiolenta iussa parentis.

Erigor. & capio tela tremente manu.

Nō ego falsa loquor: ter acutū sustulit ēsē.

Ter male sublato decidit ense manus.

At rursus monitis: iussuq; coacta parentis

Ad moui iugulo tela paterna tuo.

Sed tior & pīcras crudelib' obstitit ausis

Castaq; mandatum dextra refugit opus

Purpureos laniata sinus laniata capillos:

Exiguo dixi talia uerba sono.

Sæu' hypmestra pater ē: tibi iussa parētis

Effice: germanis sit comes iste suis.

Fœmia sū: & uirgo: natura mitis: & annis.

Non faciūt molles ad fera bella manus

Quī age: dūq; licet fortes imitare sorores

Credibile est cæcos omnibus esse uiros.

efficiūtur frigidi. Vtq; leui. cōpatio ē. Graciles. tenues. Aristæ sūmitates segetū. Vibrant. mouent. Comas. frō-
des. populi. arboris. Ipse. tu. iacebas: dormiebas. Erāt soporis. i. erāt uia quā faceret soporē. Violēta. crudelia. Eri-
gor. ex lecto. Tela. gladiū. Male sublato. nō fortiter eleuato. uel male nō iuste contra maritū. Iussu parētis: q̄ mi-
hi mortē minatus fuerat nisi te interficerē. Ad moui. appropinquauī. Timor. q̄ naturaliter insitus ē mulieribus.
Pietas. mea erga te. Crudel. ausis. i. phibuit ne te auderē interficere. Dextra mea. Mandatū. s. a pie meo. Sius ue-
stes. Sono. uoce. Exiguo. tenui demisso ne audiret. Sæuus. dicit hæc uerba secū. Iste. Lynceus. Sit co. ger. interficia-
tur: sicut alii fratres sui. Formina. oñdit nūc qd nō possit eū interficere & arguit a sexu. cū dicit. fœcia. arguit ab æta-
te cū dicit: & uirgo. Molles. muliebres. Quī age. more muliebri uariat cōsiliū. hortatur nunc seipsā ad inter-
ficiēdum eū: cum antea dixerit se non posse. Fortes: iofas. Credibile ē. i. credēdum ē.

CANTO. Morte domine ipsa me permisit. Patruelia regna tenedo: tam dicit qd ipse Danaus ad pimedos generos: Na eius regnu occupare studuerunt. Externis. qm uirili. ple Danaus carebat. Finge uiros. is locus est que figmentu dici exposuimus. Lachryma sequunt sua uerba interloquedu affatim lachrymaba. Du petis aplexus: tedit ad narratione: & a piculo beneficiu comedat in tato inqt discrimine uerfaberis: ut tu te ipse non me iz petente in uulnus ires. Famulos: satellites & apparitores. Belida. lynu dicit q belu anu habuit: Nox pennis moriem significat: qua Catullus dicit nosse esse ppetuam. Inertia. sonu lassitudo equitur & pigritia. Fortia tela: ense strictu in exitu tuu. Quereti cam. cum iuestigares cur esset fugiedu. Mane erat: lucidior fiet narratio: si momenta tps non ommittantur. Generos iacetes: mortuos fratres. Abes. tu ex oi numero deeras. Iacturam i uno: do luit q iactura fecerit te uiuo. Page. quonia & tua nec cupiebat. Præmia carcer habet. pietatis hoc pmiu tuli q in custodia adacta sum. Scilicet ex illo iunonia pmanet ira. exultare facinus ritit a iunobis potetia: q argiuas puellas oderit ex quo io inachi ioui placuit. Permaet ira: argiuus puellis itata est. Ex hoie. ex somina facta est uacca. Nam de deprahenderet iuppiter in adulterio uacca io inachi fecit: q iuno dono accepta argo aristoris filio tradidit custodia dam. Facta dea. Isis in ægypto ē nuncupata: ut scribit Herodo. Na cū Mercurius argum permisit. Iuno uacca egiti furias: q cū ad nilu puiffisse: ite ad hoiem rediit licet Herodotus aliter hanc historiā tradat: & nos in metamorphosi exposuimus. Ah satis ē. nō fuit satis inqt ad ultionē uacca habuisse nisi & alias sollicitaret. Liqui parētis Inachū fluiū significat cui iachus eius pater nomē dedit is orit ex Lycio. deinde labitur ad argiuor urbē.

VER. Si manus ēt mutat cōsiliū: & dicit q si esset possibile admittere cādē: iterfecerit potius se ipsa q Lynceū. Hæc mea. mea. Haud. nō. Patruelia re. i. regna patruina Danaus coactus fuerat nō solū dare filias uxorē filii fratris: ut dictū ē. sed ēt regna sua. Forent danda ge. externis. i. peregrinis: quia Danaus nō habet filios masculos. Quid fecimus ipse. i. nos qd peccauimus. qre debeamus fieri hōicidæ. Cōmissio. peccato. Quid tibi. ad seipsam loquit. Tela bel. i. q bello cōueniūt. Quid puellæ. i. facit Lana colusq. q hæc cōueniunt mulieribus. Hæc ego. si mecū dixi. In tua mēbra: q icūbebā sup te. Petis aplexus. dū nis me amplecti. Clactas. moues in somnis. Facta saucia. uulnerata. Pœnæ. fere cum iadū esse morata i hac cogitatione. Luce. q appropinquabat. Expulerant tuos somnos. i. excitauerāt te. A ge. hortātis. Belidæ. nepos Beli. ut supra mōstratū ē. Perennis. i. ppetua. Inertia. pigritia. Fortia tela. i. ense: q solet eē telū fortiū. Quereti. i. tibi. Sinit. pmittit. Ipsa. ego. Moror. cemæo. Vnus. i. tu solus. Abes. dees. Sūmæ criminis. i. nūero & cōplemēto cadis: quia si tu fuisses interfectus: oēs fuissent interfecti. Male. in q. Iactura dānū. i. ægre fert te solū nō fuisse interfectum & defuisse morti aliog. Cognatæ cōsanguineæ. Esse pag. san. factū. i. qritur q paucus sanguis sit fufus ppterea q tu solus aberas numero. Carcer hēt me. rap. ca. i. ego rapta capillis carcere feruor. Hæc meruit. parēthesis est & ē hironia Hæc. i. talia. ordo ē. abstrahor a pedibus patriis: & carcer hēt me rapta capillis reliqua ut dixi dicta sunt p parēthesim. Scilicet. dicit hanc ifelicitatē suā in mulieribus suæ domus pcedere ex ira iunonis ab eo tpe ipe praquo io iachi filia mutata ē. Ex illo tpe. Bos. lo. Quæ hic & lib. i. meta. Fuit io iachi argiuor fluii filia pulcherrima: q a ioue amata cū eius pces spneret: subita nube tecta cōpræssa ē & ne puella a iunoe q adulteria iouis obseruabat dephēderet: i uacca trāfigurata ē: quā fraudē cū iūo itellexisset petiuit eā uacca mun sibi dari. iuppiter uerit ne negādo pderet puellā: rā & si iuitus ei tradidit. iuno ne unq ei pellex cū marito cōcūbere posset. Argo aristoris filio cētū oculos hñi seruadā tradidit: quo a Mercurio i soporē canēdo iducto & interfecto ei oculi i caudā pauōis trāstigurati sūt. lo cū ab iunoe ob interfectū argū idignata furis exagitaret maxia orbis terræ pte pcussa & perratatā dē i ægyptū delata rur i hūanā formā redacta: p dea ab ægyptis culta ē quā isidē appellāt. & hæc fabula q nūc hic rāgiur. Satis ē pœnæ. satis suplicii & punitiois. Mugisse. factū fuisse uacca. Nec ordo ē: & satis pœnæ. illā mō formosam. i. q pauloante erat pulchra. Nec posse placere ioui propter formā pecudis. Liquidī. propter aquas.

Si man? hæc aliquā posset cōmittere cādē
Morte foret domine sanguinolenta sua.
Quid meruer necē patruelia rēna tenēdo
Quæ tamē externis dāda foret gēeris?
Fige uiros meruisse mori: qd fecim? ipsa.
Quod mihi cōmissio non licet esse piā?
Quid mihi cū ferro: qd bellica tella puel/
Aptior est digitis lana colusq. meis. (la?
Hæc ego: dūq. qror lachrya sua uerba se/
Deq. meis oculis i tua mēbra cadūt, quēf
Dū petis aplexus: sopitaq. brachia iactas;
Pene manus telo saucia facta tua est.
Iaq. patrē: famulosq. patris: lucēq. timebā;
Expulerant sonos hæc mea uerba tuos.
Surge age belidæ de tot mō fratrib? unus
Nox tibi: nī pperes: ista perennis erit.
Territus exurgis: fugit omnis inertia soni.
Aspicis in timida fortia tela manu.
Quereti causā: dum nox sinit; effuge dixi
Dum nox atra sinit tu fugis: ipsa moror.
Mæc errat: & dana? generos ex cādē iacē
Dinūerat: sūmæ criminis unus abes. (tes
Fert male cognatæ acturā mortis in uno
Et queritur factum sanguinis esse parū.
Abstrahor a patriis pedib? raptāq. capillis
Hæc meruit pietas. pmiā carcer habet.
Scilicet ex illo iunoniā pmanet ira.
Quo bos ex hōine ē: ex boue facta dea
Ah satis ē pœna teneram mugisse puellā
Nec modo formosā posse placere ioui.
Astitit in rīpa liquidī noua uacca parentis.

CANTO Territa forma cū se uidebat sua effigie terrebat. Fronde leuas. enarrat eius puelle calamitatē pluribus carminibus ut quanta fuerit iunonis ira itelligatur. Quæ geris arma cornua intelligit: quibus tauri armati sunt. Nuda. nullis fere herbis. Cognata: ex oceano oia flumina orta esse scribit home. Dat mare. ad bosphorū thraciā alludit: quod appellatū tradit: quoniam io in bonē uersa pedibus supasser. Inachi: io inachi filia nō tantope cōcitata fuga te stimules: nā eadē es. nec eā formā exuere poteris. Comiti: bouis effugie comitē dicit. Tu ducis & comitaris te ipsam in hanc formā commutatā. Per septē portus. Nilū septē hostiis in mare emittere poetā dicunt licet plinius & Diodorus plura cōmemorent. Exiit hora bouis. uersa est in formam pristinam: & appellata est

Cornuaq; in patriis non sua uidit aquis.
Et conata loqui mugitus edidit ore:

Tertiaq; est forma: territa uoce sua.
Quid furis infelix: qd te miraris in unda?

Quid nūeras scōs ad noua mēbra pedis
Ipsa iouis magni pellex metuēda sorori

Fronde leuas nimia cespitibusq; famem
Fōre bibis spectasq; tuā stupefacta figurā

Et te ne ferian quæ geris arma times;
Quaq; mō ut posses et ioue digna uideri

Diues eras nuda: nuda recumbis humo
Per mās p terras cognataq; flumina curris

Dat mare dant amnes: dat tibi terra uia
Quaq; tibi causa fugæ: qd i freta lōga per

Nū poteris uultū effuger ipsa tuos. (ras
Inachi quo pperas: cadē seqrisq; fugisq;

Tu tibi dux comiti itū comes ipsa duci.
Per septem nilus portus emissus i aquor

Exiit insanæ pellicis ora bouis;
Vltima qd referā quorū mihi caua senectū

Auctor: dat ānī qd q̄rar ecce mei: (moq;
Bella pater: patruusq; gerunt: regnoq; do/

Pellimur: ciectas ultimus orbis habet:
Ille ferox solus solio scæptrisq; potitur:

Cū sene nos inopī turba uagamur iops
De fratrū populo pars exiguiſſima restat

Quiq; dati lato: quæque dedere: fleo.
Nā mihi quot fratres totidē pierē sorores

est fluius inde ducens originē: unde & ipsa flumina. Pererras. pcurris. Tuos uultus bouinos q te terrent: quia quocūq; fugis te sequuntur. Inachi. i. filia inachi. est aut his uocatiuus patronomici feminini. Eadē sequeris fugisq; i. ipsa es: q sequeris. & ipsa q fugis. nam licet credas te fugere uaccam. uua tñ eadē es. Comiti. tibi. i. te ipsam pcedis te ipsa comitaris. Per septē pertus. dicit eā in ægypto deposuisse figurā bouis. Nilus fluius ægypti in mare p septē hostia influens. unde Verg. Et septē gemini turbāt trepida hostia nili. Exit. deposuit abſtūlit. Ora. faciē. Bouis uaccæ insanæ furētis & stimulis exagitata. Vltima qd referā. qā cōmemorauit antiqua. dicit nō esse opus cōmemorare ifelicia exēpla suæ domus ita remota: qā sunt exēpla suæ memoriæ. Vltia. extrēa & remota. Quorū. i. ultimorū. Cana senectus amor. i. quæ ab antiquis audiri. Anni mei. i. sæcula mea quibus nata sum: & uiui. Dant quod quærar id est dant mihi materiam quærendi. Bella pater. incipit cōmemorare ifelicitates sui temporis. Pater. Danaus. Patruus. Aegyptus. Pellimur pater & nos filia. Vltimus orbis. i. ultima pars orbis. quia uenimus in remotissimas regiones. Eiectas ex regno pulſas. ille patruus. Solio. sede regia. Scæptro imperio. Cum sene. Danao. Vagamur in alienis terris errantes. De fratrū. alia infelicitas sui temporis. quia ex tot fratribus unus solus lynceus super fuit. Exiguiſſima. minima. Quiq; dati. i. doleo & propter eos qui interfecti sunt: & propter eas quæ interfecerunt. Fratres. consanguinei. Periere amissæ sunt qā licet uiuant: non tamen eas habeo sorores.

isis: licet Diodorus scribat Aegyptios id negari. Sed isidē Saturni ex Rhea filiā fuisse dicere. Vltima. quæ a nostra memoria sunt remotissima. Senectus auctor: quæ tātum antiquitas refert. Dant anni. qd quærar ecce mei: sunt in pſentia quæ nostri generis ifelicitatem arguāt. Pater danus. Patruus ægyptus qui de regno argiuorū contende bāt: superior danaus illud tenuit pulſo fratre. Demum a Lyno trucidatus ē ut diximus. Regno & domo: de ægypto intelligit. Vnde primū eiectus Danaus in pelopōnesum nauigauit. Vltimus orbis Peloponnesus significat quæ ultimam orbis orā existimabant primi incolæ. cum in mare pminerent: quæ ad modū & britaniā alterum orbem dixerunt: quā oceani gallici parte interclusa uideret. Ille ferox. de ægypto intelligit. q pulſo fratre Danao ægypti regnū tenuit. Sane: danaū significat. q cū filiabus & classe discedēs ex ægypto argiuorū regno potius ē. De fratrū populo. ex quinquaginta patruelibus. Exiguiſſima pars. unus tñ Lynus supſtes erat. Quaq; dedere. defleor etiam sororū uices: q patruels & maritos pemerūt. Periere. sorores. nondum perierant: mortem ob ultionem præſagit.

VER. Cornua nō sua. i. aliena & nō sibi cōuēctia qā sūt belluæ & nō hoium. Mugitus. bouis uoces. Forma figura. Voce. sono ipse primo meta. Et cōata loq mugitus edidit ore. Pertimuitq; sonos: ppinaq; exterrita uoce est. Quid furis. apostrophat a se eam: & multis uerbis scribit eius fortunā. Numeras pedes: quia sunt quattuor. Ipsa tu. Pellex. ſante. Sorori iouis iunonis: quæ est foror & cōiunx iouis. Metuēda. ne propter pulchritudinem tuam te ei pponeret. Leuas. minuis. Fronde. pro frōdibus. Folia generaliter de omnibus dicūtur. frondes tantūmodo de arboribus. unde ſubdidit cespitibus. i. de primo meta. Frōdibus arboreis: & amata pascitur hærbæ. Cespitibus hærbis. nam cespes proprie est terra cum hærbæ reuulſa. sed hic pro hærbæ capitur. Stupefacta. territa. Arma quæ geris. i. cornua. Quaq; i. tu quæ ita eras diues & delicioſa ut posses extimari digna ioue. Nūc nuda. i. ſine uestibus. Recubis. iaces. Hu. nuda. i. dura uel ſine ſtramine. Cognata. q sunt tibi cognatione cōiuncta ppter patrē tuum qui

CANTO. Res laudis. q. dignum laude facinus gesserim: si data in custodiā. Dignus gratus. Bñficiū apud dignum male locatur. Fer opē. me ex hac miseria auferas. Rogis furtiuus: clam me cōburas: ne resciscat pater. Breui titulo: Epithaphio: quīs exiguo. Exul: quā. a patria aberat in alienū orbē cū sororibus & patre acta: ut diximus. Ipsa tulit. extincta ē: qm̄ fratrem a morte seruauit. Vires. scribendi & eloquentiæ neruos. Si epistola breuis est scias cathēas: quibus manus cohibētur scribēdi facultatē: timorē uero eloquētiā minuisse.

VER. Vtraq; turba: & iter festog: & iter festricū. En. ecce. Ego referuor pœnæ. i. ad pœnā. Quod. i. q. auinis q. tibi pepci. Quid fiet. q. d. multo crudelius. Sonti. nocēti. Cū agar rea laudis. i. cū accuser de eo de quo laudem mereor: & est snia ex Andria Terentiū. Nā si illū obiurges qui uitā auxilium attulit: quid facies illi q. dederit damā nū aut malū. Quondā centesima: q. cū uos essetis qnqua ginta fratres: & nos qnquaginta sorores eram quinquaginta. Cadam moriar. Manente: superstite. At tu. nunc rogat lyncē ut aut farat opē: uel eam sepeliat. Linceu. sic legēdū est. Si qua cura. siq; amor. Pia. quā te amauit. Sororis. patruelis consanguineā. Quāq; subaudi lī tu. Dignus habes. i. si mereris. Munera. quā tribui. i. uitā. Defūcta uita. i. mortua. Furtiuus occultis. clandestinis. si apte non audes mihi facere rogum. Sepeli. i. tumula. Perfusa. rigata. La. si. tuis. Sculpta. i. cū inscripta. Titulo. epigrammate. Exul. ecce titulus. Exul. patria expulsa: ut supra dictum est. Ipsa tulit. passa est. Mortem quā depulit fratri. i. quā a fratre remouit. Præciū iniquū. appositio ē. i. iniquā remunerationem pietatis: quia non merebar mortē. Liber est animus. Lassa. fatigata. Pondere cathene: quia pater meus iussit me ligari. Et uires. alia causa quia non posset scribere: quia timor. i. patris. Subtrahit. aufert. Vires scribendi.

In. xv. epistolam argumentum.

Erodotus Alicarnaseus in priō hystoria rū lib. scribit cretenfes in phœniciā delatos europā Agenoris regi filiam rapuisse iniuriæ memores: q. phœnices io inachi filiam rapiuissent: deinde cum esset par conditio græcos secundā iniuriæ fuisse

auctores: nauiganteq; in colchos Medea inuito p̄e Eeta in grāciā mptulisse. Secunda deninc̄tate Alexandr. priami filiū: quē paridē uocant: e grācia p rapinā sibi uxore comparate destinasse: existimantē se pœnā non expēsurum: ut illis prioribus sæculis non expēderāt. Alii uero huius nauigationis cām fuisse hesionē Laomedontis sororē: quā uirtutis præmium Thelamoni dederat Hercules: quoniam in prima Troiæ expugnatione ante oēs pgama conscēdisset hanc ut repeteret aiunt paridē in grāciā nauigasse. Alii uero tradūt: qbus astipulantur poetæ: hanc Venerē transmissionē suasisse: qm̄ cum in Ida in certamine pulchritudinis cum iunone & pallade p se iudiciū tulerit: q̄ eēt ex oī grācia forma præstātor Helenā paridi pollicita extitisse: sed in tanta auctōrū dissensione. q̄ sit uerior cā certet antiq̄tas. Illud tñ asseneram dū puto qd̄ Septunius scribit Alexandr. cū aenea cū aliquot nauibus in laconiā p helespōtū nauigasse: & Sparatē a Menelao honorificētissime hospitio exceptū eē: contigisseq; p idē tps ut oēs Minois pronepotes: acciti ad diuidendās atrei opes Crætæ conuenerint: eosq; fuisse agamēnonē Menelaum: Ipomeneū. Merionē. Clymenum: Palamedē. Dictyn & anaxibiam: Paridēq; a Menelao domi eē relictum mādasseq; Menelaum Helenā: ut non minorē hospitis curam gereret q̄ de seipso: illamq; demum cum Climēra & Ethra Menelai affinis paridis pulchritudine illectam ad troiā sponte nauigasse: q̄ herodotus scribit Paridē tēpestate in ægyptū delatum interceptum eē a protheo rege: & cognita re helēam cum rebus oib; adēisse: restituisseq; illas Menelao post troianum bellum extinctum. Idēq; homer. tradit Menelaum inducere in ægyptum tēpestate agitatum ad protheum uēisse. Scripta ē hæc epistola Menelao absēte qua detegit quanto amoris æstu ardeat: suadetq; fugam: quam Troianis uiribus tutari posse demonstrat. Qui cōtēdunt paridis: Læandri & aconciū epistolas nō eē Quidi: non recte opinari existimo: ea præsertim impulsos ratione: q. mulier tantum epistolas scripserit: qm̄ i amoribus aliquot solum puellæ litteras commēoret. id. n. frigidum ē. Nam ut aliquot ex his quas puellæ scribunt illic conticuit: ita & quas heroes scripsere silētiō præterit. Eas uero quæ illis rādēt ut ostēdemus non eē Quidi. sed sabini crediderim.

Hanc tibi priamides mitto Ledaæ salutē. Beniuelētiā ex generis nominibus sibi conciliat. Priatides. hecuba & priamo natus est paris. Ledaæ: leda ex ioue helenam ē enixa. Eloquor an flammæ. dubitatio hæc oris ex causa turpitudine. uult. n. ut paulatim obrepāt subdola oratio. Non ē opus indice: qm̄ p se apor indicatus nec dissimulati potest. Priusq; uellē cum is esset qui occultari non posset.

Accipiat lachrymas utraq; turba meas
En ego: q. uiuis: pœnā cruciāda referuor
Quid fiet fontī cum rea laudis agar:
Et cōsanguineā quōdam centesima turba
Infelix uno fratre manente cadam:
At tu siqua piæ liceo est tibi cura sororis.
Quāq; tibi tribui mūera dignus habes
Vel fer opē: uel dede neci, defūctaq; uita
Corpora furtiuus insuper adde rogis.
Et sepeli lachrymis perfusa fidelibus ossa.
Sculptaq; sit titulo nra sepulchra breui
Exul hypermestra præciū pietatis iniquū
Quam mortem fratri depulit ipsa tulit.
Scriber plura libet: sed pōdē lassa cathēæ
Est manns: & uires subtrahit ipse timor.

Paris Helena.

Anc tibi priamides mitto Ledaæ salutem.

Quæ tribui sola te mihi dante potest.
Eloquar: flammæ nō est opus idice notæ.
Et plusquā uellem iam meus extat amor

CANTO. Dum tpa dentur laticia obrepit ex his quæ obsunt ad ea quæ prodesse poterunt: Tacere inquit amorem utile est: quoniam tempora futura sunt: quæ oem abiciant metum. Nam de Menelao innuit multa. n. se gerat ob amorem: quæ ille potuisset animaduvertere anteq discessisset. Celauit ignem. metaphora decentissima usus est. Nam ut ignis ita amor in occulto teneri non pot. Ut addam uocē rebus: ut qd uelim apte fatear. Vror tuo amore ardeo. Nuncia uerba: quid animi in te habeam: tibi nunciaui. Parce pcor: in principiis ut scribit Fabius non est abre optare pcati: abominari: sollicitum agere. Cætera: quæ apposta sunt ultra eum locum: quo nostras sollicitudines expressimus. Gratum est. lator inquit quoniam epistolam suscepit: laticia spem ex facto firmat. Recepit epistolam me esse recipiet: enthimema simplex est. Quæ rata sit: propositum suū firmat ex loco qui sumptus est ab auctoritate deog. Venus inquit me impulit ad nauigandum. Quæ rata sit. a pollicitis non recedat. Promisit: Venus ut diximus Helenā Paridi pollicita est cum iudicium de pulchritudine in Ida pro se tulerit. Diuino monitu. Veneris suasio. Ne pecces nescia: ut scias quæ auctoritate tuam culpam tueri possis. Non indebita quoniam ex fide repeto quod promissum est. Littore Sygæo: Sygæum troiæ promontorium est quod græci i obfidione teneuerunt: tumularunt: patroclum: Achillem & Antilochum: ubi Sygæam urbē condidit Archanax Mitlenæus. Puppe phereclea: nō pherethea legi debet: ut multi putauerunt a phereto iasonis patruo: Sed Phereclea: fuit. n. phereclus Harmonidis filius: quem: ut scribit Home. Ili. li. v. Mierua dilexit. Faber optimus naues edā ficauit: quibus Alexander Helenam rapuit: hunc Meriōdes trucidauit ferro in uesticam adacto.

Ille quidem lateat malim dū tēpora dētur:
Laticia mixtos non habitura metus.
Sed male dissimulo: qs enī celauerit ignē:
Lumine qui semper proditur ipse suo:
Si tñ expectas uocē quoq; reb? ut addā:
Vror habes animi nuncia uerba mei.
Parce precor falso. ne duro cætera uultu
Per lege. sed formæ conueniente tuæ.
Iā dudū gratū est: q epistola nra recepta ē.
Spē facit hoc scipi me quoq; posse mō.
Quæ rata sit: nec te frustra pmiserit opto.
Hoc mihi quæ suauis mater amoris iter.
Nāq; ego diuio monitu ne nescia pecces
A duchori: & cepto nō leue numē adest
Præmia magna qdē. sed nō idebita posco:
Pollicita est thalamo te cytheræa meo.
Hac duce sygæo dubias a littore feci:
Longa phereclea per freta puppe uias.

VERB. Hanc tibi. De iudicio paridis iter tris deas satis abunde dictum ē in argumento primæ epistolæ: qd ad argumentum huius epistolæ prinet. cum paridi ob iudiciū datum in fauorem Veneris: Venus promississet Helenā omnīū mulierum pulcherrimam: & ob eam lacedæmona nauigasset: exceptus hospitio a Menelao Helenā i amorem suum q̄tum potuit sollicitare cōatus est ēt præfente marito. Sed postea Menelao profecto in Cretam p

hanc epistolam: etiam ad reliquendum maritum: & se in asiam sequendum exhortatus est: ritur autem magno artificio se ab omnibus commendans: quibus amatores commendari solent. a pulchritudine. nobilitate. diuitiis & robore corporis: & a uero sinceroq; amore: & contra nitiur ei adducere in odium & inuidiam & i cōtemptrum Menelaum: & studet ei persuadere: tum ab utilitum ab honesto eam debere eius amori adherere. dicens eam nullam habitare infamiam pp hoc: & q abducta a Paride: aut nunq̄ repeteret a menelao. aut si repetita fuerit facile aduersus eius uires defenderet. Priāides. i. ego paris filius priami. cum autem in priamo syllaba prima propter sequentem uocalem naturaliter breuietur: in patronomico necessitate metri producit. Le dæa. helena filia ledæ. dictū est supra in epistola hermiones de eius natiuitate. Eloquar. exprimam uerbis. Ver. Eloquar. an fileam. An non est opus indice nostræ flai. an potius non est opus indicare amorem meum: quia tu ipsa nosse debes. Extat: eminet apparet. Malim: potius uellm. Dum: donec. Tempora. opportunitates. Metus mixtos læ. i. quæ tempora sint sine ullo timore. Male: difficile. Dissimulo. celo & occulto. Quis. n. quasi dicat. nullus: nam supra dixit: quis. n. bene celet amorem. Suo lumine: suo splendore. Si tamen. i. si tamē uis ut uerbis dicam tibi id quod est in re: amo te. Rebus. effectū. Falso. mihi confesso amore meum. Duro. difficili. Conueniente tuæ formæ. i. uultui miti & placido. qualē exigit pulchritudo tua. quia cum sis pulchra debes etiam eē placida. Jam dudum. conciliato aīo Helenæ: nunc incipit narrationē. Jam dudum. uel iam diu: ut sit tps: uel ualde. Terē. in euncho iā dudū illa te amat. Recepta est. pro accepta a te. notandum ē apud idoneos oratores nō esse in usu recepti epistolā tuam: sed accepit: sed hic fuit necessitas metri. Hoc mō. i. quo epistola mea est recepta: nā cum aliqua puella ab amatore accepit scriptum: & legit signū est q sit semie xpugnata. ipse Qui. i. de arte. Quæ uoluit legisse uolet rescribere lectis: Per numeros ueniunt ista gradusq; suos. Quæ: spes. i. Rara. firma certa Mater amoris. Venus. Monitu. diuino. nō sponte mea: sed Veneris mādato. Ne nescia pecces. i. ut sis admonita ne per ignorantiam erres. Non leue. id est maximum. liptore ē. Non indebita quia sunt promissa mihi ab ea cui licuit promittere. Cytheræa. Venus. ita dicta a Cytheris insula: ut alibi diximus. Verg. A cytheræa nouas artes noua pectore uersat consilia. Hac duce. dicit paris ego suscepi hanc nauigationem a Troia in Græciam autē troianam. i. Sigæum promontorium est Troiæ: ut dictum est in prima epistola. Puppe phereclea. neq; pherethea. neq; pherethea legendum est: sed phereclea. fuit enim phereclus: ut scribit homerus libro quinto Iliados filius Harmonidæ fabri lignarii qui naues alexandro qui & paris dicitur fabricauit: quæ fuerunt principiū malorum troianorum. a pherecleo igitur possessiuum fit. pherecleus. phereclea puppe. id est fabricata phereclo. & hic ē uerus scūs & emēdatus textus.

CANTO. Orta mari. Venerē ex mari orta scri. Var. Perfit. a proposito nō discedat. Pectoris aſtū amorē meū
 ſecūdet: ut nauigationē. Mea nota: q̄ erāt ut helenā. portū ref. In portus ſuos: ad opatū exitū metaphora ex his q̄
 alta pcella fatigati in portū deferūt. Flāmas. amores ex Troia. Troia te inq̄ amari: qd me ipulit ut ſpe
 tem nauigare. Triftis hyems: tēpeſtatē circūſcribit: hic Verg. Hyems tenaris terra: Laconia ſignificat: cuius
 p̄montoriū eſt tenaros. Nec me crede. nō ſū mercator: laudat. tua ſua & opes. Diuitiora: aſia delicias intelligi
 quā poſtea in urbē fluxerunt ro. p. magis q̄ Annibal noxi. regni. Phryges populos priamus tenebat. Ve
 nus aurea. Epitheton ab Ho. ſūptū ē. Te prius optaui: Helenā noie & fama commendat: eras inq̄ apud me tua
 pulchritudine celebris. Gloria noie celebritas. Minor ue
 ro: quoniam formoſior es: q̄ fuerat fama. **Tua materia**
 hac tua pulchritudine. Qui nouerat oia Theſeus: Plutar
 chus & Diodorus puellā helenā a Theſeo raptā fuiſſe
 ſcribūt Caſtori & Polluci redditā. More tuā gētis: Laco
 nes mixtis cum puellis pueris paleſtra exercebant ut plu
 tar chus auſtor eſt. Nitida: uncta: nā Atletæ ungebantur
 hac obiectatiōe facti pudorē amouet: & cōſtantiā ſuā com
 mēdat. Aliqd tuliffē: nō te intaſtā: ut theſeus remiſiffem:
 Eſſet libata: raptus uirginitatis ſlos. **Salua uirginita**
 te. oſcula intelligit: q̄ ē nō rapta uirginitate ferre poſſit.
UVER. Orta mari. dictū ē ſupra i episto la Didonis
 ſup eū locū q̄a mater amorē nuda Citheriacis edita fert
 aq̄s. Perſtet. i. utinā pſeueret ut Verg. Talia pſtabat mēo
 rās fixuſq̄ mēbat. A eſtū ad utriq̄ rettulit hic & ad ſeruo
 rē amoris: & ad motū maris: & ē ſenſus ut adiunxit nauiga
 tionē: ita adiunxit amorē meū: ordo ē. pſtet: & ita adiunxit
 aſtū pectoris: ut pelagi. ſaſtū adiunxit. Et. i. ēt. Mea uota.
 ſicut & nauē. Attulius. q̄a ex pſia diſceſſimus huc pp amo
 rem: nō aut in cepi ſolū te amare poſtq̄ huc ueni. Hæ flam
 mā. Hyems: tempeſtas. Error: q̄a ignorare quo uenirem
 Tenaris terra. i. laconica a Tanaro. p̄mōtorio laconia Pe
 titā. i. uenit classi mea dedita opa in hanc terrā pp te. nec
 me. occurrit obiectiōi. q̄a poſſet dici q̄ pp alias cās ueniſ
 ſet. dicit ſe pp ſolam Helenā ueniſſe. Nec crede. i. nec cre
 de me nauigare pp mercaturā q̄a ſū diues ſine hoc ex
 ercicio. Tneantur. ſeruent: quia ſatis ſunt mihi. **Specia**
 tor. admirator: ut uideā pulchras urbes græciæ. hoc. n. ſo
 let eſſe multis cā nauigandi: ut i alienis terris uideāt pēla
 ra oppida. Oppida. urbes: ut Verg. Aſcreū cāo romana p
 oppida carmen. Diuitiora. opulētiora. nā aſia ditiffima ē
 Horatius. & dices aſia cāpos. Verg. Troianas ut opes. Ci
 ce. in oſione. p lege manilia: de laudibus Pōpeiū. aſia uero
 tā optia eſt: fertilis: ut ubertate agrog: & uarietate fru
 ctuū & magnitudine paſtionis: & multitudine earū reg: q̄
 exportant: facile oibz terris antecellat. Antea. formoſa.
 Pepigit. pmiſit: ut in argumēto priæ epi. & huius dixiſ;
 Aio. cogitatione deſiderio. Quam lu. q̄ oculis corpis. Fa
 ma fuit priā nuncia tui uultus. i. prius audiui dici de pul
 chritudine. Credis. & hoc extollit eius pulchritudinē. ut
 ita laudando eam alliciat ad amorem ſuum. nulla. n. ē mu
 lier: q̄ laudibus ſuæ formæ nō delectetur. Oui. in. i. de. a.
 Nec faciē: nec te pigeat laudare capillōs. Et te retes digi
 tos. exiguūq̄ pedem. Delectāt ēt caſta p̄conia formæ &c.
 Mi. eſt ue. q̄a minus dicitur de te q̄ ſit. Maligna. auara: &
 detractrix: quia minus dicit q̄ debet. **Gloria:** laus cōmē
 datio. Eſt ui. ſm. i. a pulchritudine tua: q̄ eſt materia ipſius gloriæ. Rapina. p̄da dictū eſt in episto la Hermiōes &
 Oenones de Helena rapta Theſeo. More. conſuetudine. Tuā gentis. laconica: nā lacedæmōiī p̄cipue paleſtra
 delectati ſunt: cuius ēt inuentores creduntur. unde p̄ptius. Multa tuā ſparthe mirātur dona palæſtræ. Nitida.
 propterea q̄ corpa oleo ungebantur. paleſtra aut latine luſtādī certamen ſignificat. Cōſtāter. fortiter: aioſe. Aſi
 i. portus. Hoc. i. meū. Abſtrahere. i. eriperis. i. ante paſſus eſſe mihi icidi caput: q̄ te reddiſſem. Ne. an. Vellēt di
 mittere. q̄. d. non. Viuus. dum uiuerē. Fores. i. fuiſſes. pp neceſſitatem. Tuliffem: ante q̄ fuiſſes reddita. Et toto
 penitus. Libata. deſumpta guſtata. Vel illud. ſoſculum.
CANTO. Da mō te. eas in meā ſniām. Flāma rogi flāmas. hac noiatiōe uſus ē ex uocabuli æquocatiōe. Pro
 poſui regnis ego. electiōe ſuū amorē pbat: cū potuerim habere regna te malui. Cōtēpta eſt uirtus: corporis aut

ai uirtutē cōtēptis: ut te frui potuissē. Sortē uirtutis optōnē. Nec piget. electiōē cōmēdat. Haud unq̄ stultē:
nō dānabor electiōne. Quā auctor laudabile facit. Depco. uerbo abusus est: nā licet apud uetustiores detestē
hoc loco tñ pces auget: quā licetiā fecisse uidet. Ci. in epistolis ad Lētulū. Nō ego cōiugiū. a genere & potētia se
cōmēdat. Pleiada si quæris. Pleiades numero septē tradit: ut atlātis & pleiones filiæ: ut Muscus scribit a pleio
ne matre nūcupatā. Ex his una electra ex ioue Dardānū genuit ex Dardāo natus ē Hericōnius. ex hoc Trons
nascitur. is ilū & Ganymedē filios habuit. Illus Laomedotē. Laomedō uero antigonē. Hesiōnē & Lāpū. Citionē
loctāonē. Bucoliconē. Tironū. priamū: & ex priamo natus ē paris. A uos medios: q̄ inter iouē & priamū interce
serunt. Finibus imēsis: cū sceprio cōgruere uidetur: q̄ scri
bit non esse uerisimile Priamū solū phrygiam possedisse:
sed asia totius: q̄ ē eis tange impīū tenuisse cōfirmat: asiam
dictā scri. Her ab alio manet. Lydi filio: nō asia. pmethei fi
lia: ut Var. existimauit. unde & sardis filia fuit: quā asiana
uocant. Testa au. barbarorū mos fuit testa auro ornare:
quod sero ad romanos puenit. Canore lyra. quorū saxa i
opus exilibat Phocbo ad cytharā carmina modulāte. Illa
tellus. Phrygia ad eō populosa ē: ut uix teneat: quos hēt
mortales. id mōstrat posse tutari helenā cōtra grācorū po
tentiam. Sunt inq̄ nobis opes: sunt & uiri: qbus bellū cō
fici pōt: ut Ci. scribit. Troades. Troiā matrōs. Atria di
cuntur q̄ a terra surgerēt: uel ab atriatibus aturriæ popu
lis: uñ cōficiēdi atrii sūpra ē similitudo. Achaia: pelopōne
sus est appellata ab acheo xuti filio: deide agialeo a rege
agialio. Nec mihi fas fuerit. occupatiōe spartana cōtēnit
pauperiē. Thucydides spartāos tradit grācorū fuisse om
niū frugalissimos. sparte urbs Laconia. Thageto monti
subiecta. Recte in cōtēptū tradit locū: nā facilius eū pu
tare coget: quem feracitate & opulētia p̄stare monstrauit
Nostra de gente. Phryges fuerūt in uestiēdo mollissimi:
q̄d alcanio Turnus apud Ver. exprobat.

Da modo te paridi: q̄ sit cōstantia nosces.

Flamma rogi flammās finiet una meas.

Præposui regnis ego te: q̄ maxima quodā

Pollicita est nobis nupta sororq̄ iouis.

Dūq̄ tuo possē circundare brachia collo

Contēpta est uirtus pallade dante mihi.

Nec piget: haud uq̄ stulte elegisse uidēbor

Permanet in uoto mens mea firma suo.

Spē modo ne nostrā fieri patiāre caducā

Deprecor: o tanto digna labore peti.

Nec ego cōiugiū generosā degener opto

Nec mea crede mihi turpiter uxor cris.

Pleiada si quæras in nostra gente iouemq̄

Inuenies: medios ut taceamus auos.

Scaptra parēs asie qua nulla beatior ora:

Finibus immensis uix obeunda tenet.

Innumeras urbes. atq̄ aurea testā uidebis

Quæq̄ suos dicas templa decere deos.

Ilion aspicias: firmataq̄ turribus altis

Mœnia phœbæ structa canore lyre.

Quid tibi de turba narrē nūroq̄ uiroꝝ

Vix populū tellus sustinet illa suū.

Occurrēt dēso tibi troades agmine matres

Nec capiēt phrygiās atria nostra nurus

O quoties dices: q̄ paup̄ achaia nostra est.

Vna dōs quæuis urbis habebit opes.

Nec mihi fas fuerit. sp̄tē cōtēnere uestrā

In qua tu nata es: terra beata mihi est.

Parca sed est sparte. tu cultu diuite digna.

Ad talem formam non facit iste locus

Hanc faciem largis sine fine paratibus uti

Delitūsq̄ decet luxuriare nouis.

Cū uideas cultus nostra de gente uiroꝝ.

nibus imēsis. pp̄ magnos fines & ābitus. Innumeras. infinitas. Quæ dicas decere suos deos. i. q̄ sūt ornata: & talia

q̄ deceāt qbus sūt dicata. Illo commemorat hoc oppidū p̄cipue i quo sedes erat regnū asiaticorū. Structa. ædificata.

Canore. i. sono. ablatius ē casus Lyra phœbæ. q̄ ut alibi dixi Neptunus & phœb' mœnia illi cōdiderūt. ē

aut̄ illū oppidū ipius troiæ maximū & celebratissimū. nā Troia ē regio. Troades. mulieres troiæ. Occurrēt. ueniet

obuiā. Agmie. multitudie. Capiēt. cōtēbūt: q̄ erūt plures q̄ possint stare i nra domo. Achaia. grācia. Vna dō. i. q̄

libet sola dōs nra regiōis hēbit opes unius uirū urbis. Nec mihi. ne uideat sp̄nere grāciā dicit se uenerari plu

rimū lacedæmōa terra natalē ipsius helenæ. Sp̄tē lacedæmōa. Brā. felix. Mihi iudicio meo. Parca. nō luxuriosa

neq̄ sūptuosa in uestibus. Tu digna cultu diuite. i. tu mereris ornatum sūptuosum. Non facit. nō cōnēit. Para

tibus ornatis. cultibus. Sine fine. inānite. Luxuriare. abūdare affluere. Cū uideas. sumit argumētū ornatus

mulierum ab ornatu uiroꝝ: qui solent esse minus deliciofi. cum ego uideas. uiros. ita cultos.

ferunt. Finibus imēsis: cū sceprio cōgruere uidetur: q̄ scri
bit non esse uerisimile Priamū solū phrygiam possedisse:
sed asia totius: q̄ ē eis tange impīū tenuisse cōfirmat: asiam
dictā scri. Her ab alio manet. Lydi filio: nō asia. pmethei fi
lia: ut Var. existimauit. unde & sardis filia fuit: quā asiana
uocant. Testa au. barbarorū mos fuit testa auro ornare:
quod sero ad romanos puenit. Canore lyra. quorū saxa i
opus exilibat Phocbo ad cytharā carmina modulāte. Illa
tellus. Phrygia ad eō populosa ē: ut uix teneat: quos hēt
mortales. id mōstrat posse tutari helenā cōtra grācorū po
tentiam. Sunt inq̄ nobis opes: sunt & uiri: qbus bellū cō
fici pōt: ut Ci. scribit. Troades. Troiā matrōs. Atria di
cuntur q̄ a terra surgerēt: uel ab atriatibus aturriæ popu
lis: uñ cōficiēdi atrii sūpra ē similitudo. Achaia: pelopōne
sus est appellata ab acheo xuti filio: deide agialeo a rege
agialio. Nec mihi fas fuerit. occupatiōe spartana cōtēnit
pauperiē. Thucydides spartāos tradit grācorū fuisse om
niū frugalissimos. sparte urbs Laconia. Thageto monti
subiecta. Recte in cōtēptū tradit locū: nā facilius eū pu
tare coget: quem feracitate & opulētia p̄stare monstrauit
Nostra de gente. Phryges fuerūt in uestiēdo mollissimi:
q̄d alcanio Turnus apud Ver. exprobat.

¶ UBER. ¶ Da modo. q̄a posset obici. ita dicis: sed for
tasse ita nō faceres. dicit fac piculū & p̄ba. uidebis q̄ cōstā
tia sit in me. Flāma rogi. i. amor meus so. a morte finietur.
Terē. in andria nisi mos adimet nemo. Flāma rogi. i. flam
ma in qua cōburetur cadauer meū cū ero mortuus. Flāma
amoris. Quæ maxima. i. regna pollicita est: ut plene
demonstrauimus i argumento primæ epistolæ. Nupta so
rorq̄ iouis. i. iuno. Virtus sapia. Cōtēpta. sp̄reta. Dāte da
re nōlēt. Elegisse stulte. i. q̄d te potius q̄ regna uel uirtu
tem elegerim. In suo uoto: q̄d primū habuit: ut te haberē
coniugē. ¶ Caducā. fluxā uanā. Nō ego incipit se laudare
a nobilitate. Nō de. uel uilis genere. uel a maiorū uirtu
te remotus. Generosā nobilissimā. Turpiter. dedecoro
se sed cū magna laude tua. Pleiada. suæ genealogiæ uetu
statem repetit a ioue & electra. Nam iuppiter concubuit
cum Electra filia atlātis: q̄ fuit una ex septē pleiadibus. q̄
in cōlū in stellas trāslatæ sūt: & ex ea genuit Dardanum:
a quo troiani originē: & nomē ducūt. Qui. i. in fastis. Dar
danū electra q̄ nescit atlāride natū. Electra cōcubuisse
iouē. Pleiada. Electra. q̄ ita dicta ē: uel a pleiōe matre uel
a pleio grāce nauigo. q̄a nauigātes tolēt pleiades ipas ob
seruare. Medios a. i. q̄ sūt iter iouē & nos intelligit Erycto
nium Troū. Illū affaracū. Capim & reliquos. ¶ Ora. regio
Beatior. ditior: ut diximus supra. Obeūda. circūeūda. Fir

CANTO. Terāneo rure extenuat & cultū patriā laudatis phrygū delitiis. Terāne uicis laconia: ubi nata est Helena Herodo. Terāne scribit eē helenā tēplū supra apollinis fanū. Phryx erat. felicitatē patriā cōmēdat. a genere. Nectare miscet aquas. Ganymedē significat: q̄ raptus in ida factus ē iouis pincerna. Cōiūx aurorā: is est Tironus. Iōgānus senex quē amorā cōiugē fuisse cōstat. ex qbus Mēnō natus ē: quē achilles pemit: dū cre/maretur in autē uersus creditur. q̄ cū uolitare circa eius se sepulchꝛ ad Troiā solū cōspiciant. Mēnōiā: tū nūc/pata. Mī amor: ea ē Venus q̄ cū ad simoēta fluiū anchises cōcubuit & ex his natus ē anēs. Nec puto collatis seipsū cōmēdat a forma & ætate. Menelaūq; i cōtēptū ducit: obiciēs suorū maiore scelera. Soceꝛ tibi clara fugatē lumia: cōnā Thieste obicit: a q̄ suos radios auertisse solē pœtā scribūt. Atreus & thiestes pelopis filii alternis an/nis Mycenagē impiū tenebant. Mercurius filii myrtili ne cem: quē in mare p̄cipitarat pelops maxie dolēs diffensio nem fecit. Thiestes ut arietis martii pellē auream: q̄ apud atreum seruabat: haberet. Europē: quam alii meropē appellānt uitiāuit: unde nati sūt Tātalus plistenēs & arpagi nes. quos simulata pace: ubi facinus comperit atreus frater epulādos pueros apposuit a tāto facinore Sol dicē ra dios auertisse. A dape. ex cōnā thieste qua filios deuora/bat. De cāde foci. Polepē significat q̄ Myrtilū aurigam in mare p̄cipitauit. Oenomaū focerum trucidauit. Myrthoas aq̄s a p̄cipitato myrthilo myrthoas dicimus. Capantur in unda poma. ad Tantalum pelopis patrē hoc refert. qui sitibundus in media aqua. efuriensq; cum ad uerticem oīs generis poma habeat nec bibere nec fa/men sedare datum est. Te tenet. ui possidet: non uolū/rate Menelaus: qui a tantalo genus ducit. Huic domui: enuciandum cum contentu est.

UVER. Qualē. q. d. multo sumptuosiorē: & splendidi orē. Nurus. puellas. Facile. exorabile. non duran: ut faciles uenerare Napeas. Rure teramnāo. Teramnā Lacone oppidum ē. Pomponius mela in Laconide teram/ ne. Lacedemon. Amyclā. Phryx erat. laudat phrygū nobilitatem. Qui nāc cum diis potando Ganymedē intelligit. hic filius fuit trois regis Troianorum amatus a ioue qui cū in ida ueniretur a ioue in formā aquilæ trāsfiguratio raptus ē: & expulsa Hebe quæ sibi ministrabat. pincernam suū instituit. Oui. li. x. meta. Arripit iliadē q̄ nunc quoq; pocula miscet. Inuitaq; ioui nectar iundē ministrat. Nectare. nectar poculū ē deorū. Aurorā cōiūx. i. tithonus. is frater fuit Laomedōtis qui ab aurora amatus ex ea genuit Mēnōnā. qui postea in auxilium troianorū misit. Quæ finit extre. iter noctis. q̄ aurora tener cō finia lucis q̄ inchoat: & noctis q̄ finit. Anchises. is filius fuit Dapis formosissimus amatus a uenere cū quo concūbens in monte ida postea apud Simoēta fluium genuit anēā. Volucꝛ: uelocitū habētium alās. Amogē. sunt. i. gemini ut alibi diximus. Gaudet. quā re honesta. unde & apud Vergiliū. Cōiugio anchisæ ueneris digna/ re supbo. Iugis. uertice. Nec puto. laudat se a pulchritudinē & fortitudinē. qbus duabus rebus pponit se menelao Collatus. cōpatas. Te iudice. iudicio tuo. Nō dabimꝛ. ita laudat se: ut deprimat patrē Menelai. dicit. n. se nō habere patrē. q̄ sit futurus foci Helenæ. qui filios coxerit: & solē eo scelere fugauerit. Fugātem. repellēt. Trepidos. uel terribitos: uel festinos. A dape. a conuiuio suo scelerato. Fabula hoc habet. atreus & thiestes fratres fuerūt filii Pelopis. atreus uxore habuit Aeropem noie. quā cū frater Thiestes ardēter amaret: eā concubuit: qd cū frater itellexisset: in ultionē huius sceleris filios coxit & comedēdos fratri apposuit: assimilata cū eo concordia. hāc rē nō sol uideret: dicit auertisse se. de hac re scripta ē Tragedia apud græcos. ex atreo credit natus Menelaus. unde esset foci Helenæ. dic ergo. nō dabo tibi talē soceꝛ: q̄lis fuit atreus: q̄ humanas dapes fratri apponat. Nec pater ēā. nec pater priami auis meus. Soceꝛ. suū interfecit sicut pelops auus menelai: dixit supra i epistola Hermiōes fabulā Oenomaī patris hyppodamiæ: q̄ pelops cursu uicit. Is aut pelops ut regno foci potiret: eū iter fecit. Et q̄ myrthoas. i. nec dabimus autē: q̄ aliquē i mare p̄cipitauerit submergēdū: sicut pelops myrthilū aurigā hyppodamiæ quo fauēte eā uicerat i mare p̄cipitauit: a quo mare myrthoi dictū ē. hāc fabula loco supradicto narrata ē. Nec pauo. amplificat odiū gētis menelai. dicēs. Nec pauus meus dānatus ē apud iferos eadem pœna. ut aquā usq; ad hos habeat & poma. neq; tñ bibere: aut comedere possit. sicut tantalus pauus menelai. Tantalus. n. cū esset familiarissimus deorū & iouē cū ceteris diis. ad cōuiuū inuitasset. dī penelopē filiū suū coxisse: & deis comedēdū apposuisse: ut eorū diuitatē tētare: a quo oēs abstinerūt excepta Cerere q̄ hūc: eius cōsūpsit: postea cū dii eū ad uitā renocare uellēt. hūerus ē ei eburneus restitutus. unde Verg. hūeroq; pelops in signis eburno. Inde tantalus hac pœna dānatus apud iferos dī: ut nec undis nec pomis tangētibus ora p̄frueretur. Sunt tñ q̄ eū hac pœna non p̄ cādē filii: sed q̄ indicauerit arcana deorū dānatū putē: qd quidē Oui. in priō amogē significat. Querit aq̄s i aq̄s. & poma fugaciā caprat tātalus: hoc illi garrula ligua dedit: & idē li. iii. amogē. Sic aret mediis tactū uulgator in undis. Pomaq; quæ nullo tpe tangat habet. Enripides dicit eū suspēsū i aere propterea. q̄ aduersus eos esset maledicus. Quid refert. qd interest: quid mihi. p̄dest maiores Menelai talēs esse. Si ortus. i. si menelaus natus ab illis. Tenet te. placet tibi.

CVBER. Heu facinus idignū: narraturus q̄ assiduo maxie i amore molesta sunt ab excāde scētia icipit. Vix deniq; mēsa. ecce q̄ agebat miseriā: q̄ menelaus ut uolebat fruebat: ipse uero uix cōspicere poterat. Hoc tem pus: dū discubimus. **R**usticus: cū stomacho est hoc enūciandū. **R**ūpor: torqueor inuidia. **F**ouet: lasciuē teat. **I**nuito: fastidito p̄ dolore. Crescit: nō conerit: sed durior efficitur. **F**lāmā cōpescere: cohibere amo ris estū: infuso fortius mero. **E**brietas fuit ignis i igne: accēdit amoris infaniā. **R**ecūbo: discūbo dicēdū fue rat: si eam p̄m. iisset. Reuocas oculos: i te uertis p̄ desiderio: nō possum iqt me cōtinere: qn ad te oculos reuo ca. **Q**uid faci? cōmūcatio hāc miserationē mouet. Abesse doleo: cū uideo tuos & menelai uisus: sed multo

Cogitur hui domui iupiter esse socer
Heu facinus totis indignus noctibus ille
Te tenet amplexu perfruiturque tuo
At mihi cōspiceris posita uix deniq; mensa:
Multaq; quā lādāt: hoc quoq; tēpus hēt.
Hostibus eueniant conuiuia talia, nostris:
Experior posito qualia sēpe mero.
Poenitet hospitii: cum me spectāte lacertos
Imponit coll rusticus ille tuo.
Rumpor: & iūdeo qd nūc tamē oīa narrē:
Membra supicēta cum tua ueste fouet.
Oscula cum uero coram non dura daretis:
Ante oculos posui pocula sumpta meos.
Lumina demitto: cum te tenet arctius ille
Crescit & inuito lentus in ore cibus.
Sēpe dedi gemitus. & te lasciuā notaui
In gemitu risum non tenuisse meo.
Sēpe meā uolui flāmā compescere. at illa:
Creuit: & ebrietas ignis in igne fuit.
Multaq; ne uideam: uersa ceruice recumbo
Sed reuocas oculos protinus ipsa meos.
Quid faciā dubito: dolor ē meus ista uidere
Sed dolor a facie maior abesse tua est;
Quid: licet & possum luctor cælare furorē
Sed tamen apparet dissimulatus amor.
Nec tibi uerba dam? sētis mea uulnera sētis
Atq; utinam soli sint ea nota tibi.
Ah quotiēs lachrimis uenietibus ora reflexi:
Ne cenusam fletus quæreretur ille mei.
Ah quotiēs aliqūē narraui potus amorem:
Ad uultus referens singula uerba tuos.
Indiciūq; mei ficto sub nomine feci:
Ille ego si nescis: uerus amator eam.
Quin etiā ut possem uerbis petulantius urī
Non semel ebrietas est simulata mihi.
Prodita sūt memini tunica tua pectora laxa:
Atq; oculis aditum nuda dedere meis.
Pectora. uel niuibus puris: uel lacte: tuāque

pteruius æque Credat nimiū causa fuisse merū. **P**rodita: apta. Tunica laxa. i. laxata. & largius apta. Nuda sci licet pectora. Dedere aditū oculis. i. uisa. iunt oculis meis. Pectora: laudat pulchritudinē: & candorē elus pectoris dicit fuisse comparem uel niuibus intactis: uel lacti: uel ei cygno in quem iuppiter transformatus concubuit cū Leda eius matre: cū enī omnes cygni sint cādidi: credibile est illū fuisse cādidiū. **I**

fortius sollicitor: dū te nō uideo. Qualibet & possum: modestiā suā i amore cōmēdat. Tibi soli. nō menelao: nō aliis. Ora reflexi: uultū alio cōuertit. Ille: tacuit ob in uidiā nomē: de menelao locutur. Amorē aliqūē. quo pacto multi amarit exposui. Ad tuos uultus: ad te ipsā cōuersus singula uerba exprimebā. Indiciūq; mei. me amare idicauī. **S**ub falso noie: sub noie alieno: nam quē aliū dicebāis ego erā. **P**etulātus: multa obloquē di licētia. Aditū dedere p̄buerūt ad cōspiciēdū uiam. **CVBER.** Cogitur: subaudi: si iuppiter cogit eē so cer hui domui: ideo cōtra uolūtātē suā cōpellit eē so cer ipsius menelai: q̄ de gēte ita scelerata & ipia: nā si helena q̄ ē filia iouis: sit eius uxor necessario iuppiter erit eius socer. Heu facinus pgit adducere eū i odiū. In dignus. q nō meret talē uxore. Mihi. q. d. q te amo ex corde. Vix deniq; id est ē cū difficultate. Posita: parata Hoc tempus mēsa & cōenā. Quā lādāt: quā dispiciēt Eueniant: optantis est. **T**alia: ita acerba. Poenitet ho spitii: id est poenitet me esse in ea domo. **R**usticus: i cultus sine moribus & blanditiis. **R**ūpor. i. dolore. **C**um ille: menelaus fouet tua membra ueste super iectā. i. cū te ampliat. & tenet in ulnis sub ueste sua. Quid non: hāc dicta sunt p̄ parēthesim. **N**on dura: mollia & lasciuā. Posui po. ante ocu. ne uiderē. Demit to: i. cōtino. A rctius: strictius. Crescit i ore: cibus: uidet crescere: q̄ p̄ dolore comedere nō possum. Iuue. iterq; molares difficili crescēte cibo ex anxietate enim cibus multū cōmasticatus & cōmāsus uix pōt demitti p̄ fau ces. Notaui: aduertit. Cōpescere: coercere. Ebrietas fuit ignis i igne: q̄ ex uio crescit amor. Ouid. li. iii. de arte. Cū ueneris puero nō male bacche facis. idē Vina pa rat aios: faciūq; caloribus aptos. uñ & paulus apostol. Nolite inebriari uino i quo est luxuria. Recūbo: discū bo ad mēsam. Ceruice uersa: uerso capite in aliā partē. **P**rotinus: statim: quia nō diu possū manere qn te aspiciā. Maior. i. q̄ uidere. Abesse: discedere: q̄ licet q̄te nus licet. Luctor: conor. Dissimulatus: occultatus. Nec damus uerba: nec te decipimus. Tibi soli: ne alius ad r uerrat. Reflexi: retroflexi: ne uideretur lachrymari. Ipse: maritus tuus. Potus: cū bibissem. Aliqūē amorē. i. amo rē alicuius. Referēs: cōuertēs ad tuos uultus ut intelli geres me ea dicei p̄ te. Indiciū: demonstratiōē mei ip sius sub noie ficto: nā cū aliū noīarem amātem de me si gnificabā. Ille: cuius amorē narrabam: hāc at oīa esse fa ciēda ab amatore ostēdit Ouid. li. ii. de arte. Hic tibi mul ta licet sermōe latētia tēcto Dicere: q̄ dici sentiat illa si bi. Blāditiāq; leues tenui p̄scribere uino Vt dominā i mēsa se legat illa tuā. Atq; oculos oculis spectare fatēti bus ignē &c. Petulātus: licētius: audacius. Nō semel. i. sēpius. Simulata. i. ostēdi me esse ebriū: qd Ouid. li. ii. de arte p̄cipit. Ebrietas tu uera nocet si ficta iuuabit. Facti tubet blefo subdola lingua sono. Et q̄qd dices facies ue

CANTO. ¶ Ioue: q̄i forma oloris cū leda cōcubuisse tradit. Est olor pēnis cādidissimus. ¶ Tortilis ansa i pōculis ansa: alia leues erāt alia tortiles. ¶ Veteres amores: uetere gesta i amore: ut pyrhami & thesei & Herculis. Resupinus: pietus molliter: ut nimio uiō pleni facere cōsueuerūt: ueluti polyphemus apd Verg. Cū tradit medio resupinus i ātro. Clymenē & athrāq: Septunius tradit duas has Menelai astines fuisse relictas ad Helenā: cū stodiā: q̄ cū paride sugerūt: hoc trāstū i sollicitudie helenā religt hōeste i alias sermonē trāferēs. ¶ Formidare: dicūt facile posse uenire i meā sniam nisi timerēt: ne res ante factū resciret menelaus. ¶ Medias pces. Quod si gnū ē formidātis. Dii facerēt exoptatiōe audacia amoris gratia subeundis certaminibus firmat. Magni certaminis: qd certamē quis magnū: si tu certaminis eē pmiū: subire. ¶ Ut tulit hypomenes. ex oncheſto neptū ni filio natus ē megareus: q̄ si iū hūit hypomenē: is atalā schenei filiā cursu supasse tradit a Venerē adiutus q̄ illi tria poma exortis hespidū dedit: qbus pietis puella cursū ipediuit: repudiabat puella cōiugiū: qm̄ oracula tulerat cū primū nuberet: foret ut seipsa careret: uersa. n. ē i leonē cū uiro Cybeles idignatōe: qm̄ i eius templo p cōtēptū hypomenes uxoris uirginitate libauerat i phrygios sinus: de pelope itelligit cum ex phrygia i peloponēsum nauigaret: ut auctor est Tucidides uxore hyppodamiā cenomai filiā duxit quā tulit uictoria pmiū ut dixius. Achelōia cor. cū acheloo pugnassee herculē ob deyanirā exposuimus. Per has leges isset: ut tu pmiū eēs certamis. Isset for. uictoriā cōsequeretur. ¶ Opus: pmiū meā uictoriā. Nil supest: qm̄ certaminis pmiū eē n̄ potes. Te cō. hōestius culpā texit q̄ si dixisset amica. A cōleste figar sagitta. Cassādra cū apud Enniū i tragœdia uaticiat de troiāo excidio refert cōleste sagitta pculsū paridē citā uideret classē parari: q̄ icē dñū. Troianū ferat: cōleste dixit more ueterū: q̄a nomina q̄ auferendi casu enunciantur: i quoq; efferebant: ut mari & mare qd i argonautis Varro attacinus ostēdit cū dicit. Cigit Oceano Lybico mare flumie nilo: & Luc. in. vii. suā pharsaliā dixit. Erepro natale feret. ¶ **UVER.** ¶ Dū stupeo. uix sum apd me. Visis. i. pectoribus tuis. Ansa: dñi poculis ea ps q̄ māu capis: & tenet poculū. Ver. i. buc. Et breuis attrita pēdebat catarus: āsa: nā manubriū & capulū de gladiis dicit. Tortilis: fiebat. nāsa torta. Excidit. i. cecidit a māu. Nā pocula p parēthesim legēdū ē. Nata: filiā tuā hermiōes. Ego tu i illa. i. ego osculabar illā: ubi tu dderas oscula tua. Mō iterdū. Tegēda: celāda p nutus ut ipse i priō amor. Me specta: nutusq; meos: uultūq; loq̄ce. Prius: pcpus: & tibi itias. A etrā: hāc credis fuisse mi thesei: ut alibi diximus. Adire: alloq: hoc pcpit. Qui. i. ii. de ar. Sed pri' ancillā captatē nosse puellā: Cura sit: accessus molliet i la tuos. Quā: comites tuā. Nō locutā aliud nō respōdetes. Quā formidareq; se timere. Deseruere medias pces. i. noluerūt audire oēs meas pces. Preciū cert. esset. i. ut pponeris pciū ei: q̄ te i aliquo magno certamine mere ref. Ut tulit. sumit ex ppla quorū dā: q̄ certauerūt p amote: quos dicit se eē imitatur. Schāneida: atalā filiā schānei: q̄ cū ab oraculo accepisset ut uitaret cōiugiū: cū esset pnicitate pedū pstitissima: & multi eam uxore peterēt hāc cōditionē pcis iponebat: ut a se currēdo uicti morte plecterēt: uictor eius cōiugio potiret. Cū igit iter multos: q̄ eam petebant adesset hypomenes illius pulchritudine incēsus. Venerē i auxiliū rogauit: q̄ ex damasce no agro cypri tria mala aurea ei attulit: monuitq; ut intercurrēdū uirgini ea obiceret: foret. n. ut illoq; cupiditate tardaret: parēs igitur eius pceptis unū in obliquū coniecit: ad qd q̄ primū capiedū atalanta a cursu diuertit: mox alterū: postremo terriū q̄ oia dū puella cupida attollere curauerat: cursu ab Hyppomene est puenta & superata: postea i gratus aduersus Venerē fuit q̄re illa idignata i patiētia libidis i eos imisit: ita ut i luco sacro cybeii mū deo cōcubuerit: ob quā cām i leōes cōuersi sūt a cybele: ut scri. Qui. li. x. met. dicit ergo paris: q̄ sicut hipōenes n̄ territ' cōditionē mortis certamē cursu atalā meruit: ita & ipse idē faceret p helena. ¶ Alcides: Hercules. ¶ Cornua achelōia. i. cornua acheloi: qui & ipse p deyanira certauit. dictū ē i episto. Deya. i. eo loco. Ne pigeat pu. bis tibi cā fuit. Cornua flēs Je. ra. Ac. i. undis. Nā: subaudis: sicut. Per has le. p tales cōditiones ausus essem ire. Te eē opus mei laboris. i. te meo labore eē cōpatā. Nil supest: nil restat q̄ n̄ ppoeris talib' certaminibus. Amplectiq; pedes: qd pates facere solēt. O decus: pcat eā: & laudat simul. Fratr. Castoris & pollucis. ¶ Dignatio. ui. d. gna q̄ esset uxor iouis nisi eēs filia. Sigeos. troiāos. Te cō. te adueta mecū i cōiugē. Aut comite. sepeliar. Hu. rz. i hac tua terra lacōica. Ex ul. nūq; amplius domum reuersus. Disticta: pculsa. Leuiter: parum: sed uehementer.

Complexo matrem candidiora ioue.
Dū stupeo uisis nā pocula forte tenebam
Tortilis a digitis excidit ansa meis.
Oscula si nata dederas: ego portinus illa:
Hermiones tenero latus ab ore tuli.
Et modo cantabā ueteres resupinus amores
Et modo per nutum signa tegenda dabā.
Et comitū primas clymenēq; athrāq; taage
Aulus sum blandis nuper adire sonis.
Qua mihi non aliud: q̄ formidare locuta
Orantis medias deseruere preccs.
Dū facerēt precium magni certaminis esses
Teque suo posset uictor habere toro.
Ut tulit hypomenes canēda prēmia cur
Qua ppro cursu uicerat āte pcos. sust
Ut ferus alcides achelōia cornua fregit:
Dum petit amplexus deyanira tuos:
Nostra per has leges audacia fortiter isset.
Teq; mei scires esse laboris opus.
Nūc mihi nil supest: nisi te formosa precaris:
Amplectique tuos: si patiare pedes.
O decus: o præsens geminorū gloria fratrum
O ioue digna uiro: ni ioue nata fores.
Aut ego sigeos repetā te coniuge portus.
Aut hīc tanarea contegar exul hamo
Nō mea sunt sūma leuiter disticta sagitta:

CANTO. Parce datū satis: arguit amorē hūc fore necessariū a fato. Datū: qđ fata cōstituerūt. Excipe. lex cā petitionē hōestiorē facere uī. Vene. ma. martialē pudicitia. Iuraui. le. iterprat maritū uenerē. Lis ē cū forma magna pudicitia: hac snia utit petrōius. q tradit pudicitia cū forma rarā fecisse mixturā. His gaudet: pbat factū ab auctoritate deorg. Ego solus: mecū tātūmō pecces cū alis castitatē serues. Nūc ea pece. ea peccata cōmittāus. Horai. cōiugiū qeqđ peccatū fuerit. Sed tibi & hoc. s. facilitatē suadet a menelai absentia. Cresia regna: in cretā navi gasse Menelai. Paride domi relicto exposuimus. O mira calliditate. dicit menelai cōtēptū eius factum iridēs Hospitis idai. c. cōmemoratione hac iustam eius petitionem agere conatur. **Agas** curam hospitis: paridem cures. Pro nobis: loco nostro. ea ratione dictum ē: ut procūfule & propretore: & Cicero i. p. portione Timeo dixit. Sine pe. infulsum significare uoluit. Nā ut uecor des dicimus: qui nullius sunt cōsili: ita sine pectore in fanos appellamus. Dotes: formæ elegantiā. Aut erimus stultia cōtrario suadet: non sumus stulti ideo utemur data opportunitate. Secus: sine dubitatioe a Menelao.

Pectora descendit uulnus ad ossa meum.
Hoc mihi nā recolo fore ut a cōeleste sagitta
Figar: erat uerax uaticinata soror.

Parce datum satis helene cōtēnere amorem;
Sic habeas faciles in tua uota deos:

Multa qđ subeūt: sed corā ut plura loquamur
Excipe me lecto nocte silente tuo.

An pudet & metuis uenerē temerare maritā
Casti: qđ legitimi fallere iura uiri:

Ah nimium simplex helene: ne rustica dicam
Hanc faciem culpa posse carere putas:

Aut faciem mutes: aut sis nō dura necesse est
Lis est cum forma magna pudicitia.

Iupiter his gaudet: gaudet uenus aurea furtis
Hac tibi nempe patrē furta dedere iouē.

Vix fieri si sint uires in semine amorum;
Et iouis & ledæ filia casta potes,

Castā tamē tūc sis: cum te mea troia tenebit
Et tua sim quāso crimina solus ego.

Nūc ea peccemus quæ corrigit hora iugalīs
Si modo promisit non mihi uana uenus.

Sed tibi & hoc suadet reb? nō uoce marit?
Neue sui furtis hospitis obste: abest.

Nō habuit tempus: quo cresia regna uideret
Aptius: o mira calliditate uirum.

Ipsē abiit: idai mando tibi dixit iturus:
Curam pro nobis hospitis uxor agas:

Negligis absentis testor mandata mariti.
Cura mihi non est hospitis ulla tui.

Huccine tu spās hōiem sine pectore dotes
Posse satis formæ tyndari nosse tuæ:

Falleris: ignorat nec si bona magna putaret
Qua tenet: externo crederet illa uiro.

Vt te nec mea uox: nec te meus incitet ardor
Cogimur ipsius commoditate frui

Aut erimus stulti: sicut superemus & ipsum;
Aut tam securum tempus abiit iners.

sus helene. Huncine. p hunc ne. Sine pectore. i. sine sapiētia. Hor. in eipstolis. Nō tu corpus eras sine pectore. Dotes: pciū ex cellētiā. Tyndari. o helena. Ma. bo. scilicet pulchritudinem. **Non** cre. non committeret. Vt quamuis. **Mea** uox: mea uerba: & est sensus: licet nec uerbis meis: nec uehementi meo erga te amore excite ris: tamen est fallendus maritus tuus: & debes mihi morem gerere: quia simplex ē & stultus. **Vt** supremus & ipsum: idest ut simus etiam ipso stultiores. **Iners**: idest sine effectu amoris & concubitus. **A** matēm. me.

CANTO. Simplicitate: ea q̄ ē exclusis oībus criminibus: recte tñ suadet: & p̄sentia curat. **Lōga:** uel quā lōgiore uideri facit amoris affectus: uel q̄ eēt sub Hyemali solstitio. Iungat: sollicitudinē excludat. Cādidior lā tior: ut apd propriū. O nox. c. & o tu Lectule delitiis facte beate meis. Iurabo. fraudis timorē excludit. Si pudet aut metuis: purgat pudoris crimē transferēs in se culpā. Aegidā factū: exēplo arguit: nec pudēdū: nec timendū ēē. Frangē tuorū. Castorē & pollucē intelligit. Gemias leucipidas. phœbē & elairā Leucippi ex philodoce filias: q̄s Castor & pollux rapuerūt: pugnarūt illagē cāida & Lynceo aphareī ex harene filiis ut pyndarus scribit: nos in meta diximus: de qbus ita p̄ptius. Non sic leucippis succēdit. Castora phœbe. Pollucē cultu nō Elaira soror.

Troica. c. a. facilitatē mōstrat: facile igit Troiā petemus: ē. n. parata classis. Ibis dardanias: suadet facinus n̄ mō nō esse pudēdū: sed summā gloriā futurā. Deā: nō fœ mias: sed deā opinabūt. Cynnā: duo sunt Cynnami genera albū & nigrū: alter q̄ est p̄ciosius nascit̄ i æthiopia: ubi sunt trogloditæ: portū: qui ad portū gebanica: deferūt: unde ad nos deferūt. Coronas ex cynnāo i terrā fili auro i lufas primus i templis capitolii & pacis dicauit ipator Vespasianus. Plāget: cōcutiet mactata. Nec ut rapta time. exēplis timorē soluit: q̄ nec repetita restituat: nec phryges bellis sūt laceffēdi. Erichida. thraces erichthei atheniēs regis filiā duce Borea rapuerūt. ex qbus nati sūt Zetes & Calais: ut auctor est Diod. Bistōis ora. thraciā atheniēs bello molestarūt: phasida: medeā rapinā exprimit: de q̄ dixius. Pegase⁹ apegase oppido thessalō: ad qd fabricata ē argonautis.

CVBER. P̄cene. fere. suis manibus: qd solēt facere lenōes & lenæ. Tibullus: hęc mihi te adducere tenebris multoq̄ timore. Cōiūgit nias clā taciturna man⁹. Sola: dicit se ēē cōueniēs: ut ei morē gerat: & uno lecto cōiūgat: qā abo soli dormiūt. Cōmūia: q̄ uterq̄ capiet. Gaudia: uoluptates. Cādidior. i. erit mihi ita iucūda: ut uideat̄ eē lā tior media die. Quā uis: qualibet In sacra. i. i. mīmōi. i. obligabo me futurū sp̄ maritū tuū. Per me regnā. i. uēias i troiā. Si p̄n. occurrit obiectiō. Ne uideare secuta me. i. ne uidearis spōte discessis. se. Ipse reus: uolo oēm culpā hui⁹ facti i me trāsseri. Se. q̄r. imitabor. Aegidā. Thesei. frangē tuorū. Castoris & pollucis. Te rapuit. dictū ē supra. Illi. Castor & pollux. Gemias leucipidas. i. duas filias leucipi subaudi rapuerūt. Fabula at hoc hēt. Lucipp⁹ duas hūit filias phœbē: & Elairā: q̄ d̄p̄fata idā & Lynceo iuueib⁹ fortib⁹ die nūptiagē a Castore & polluce eaq̄ amore accēsus raptae sūt: cū castorē a lynceo iterfectū dicūt hāc fabulā scribit plene. Oui. li. v. fast. & eā breuiter tetigit p̄pti⁹ Elegia. ii. his uerbis. Nō sic leucippis succēdit castora phebe pollucē cultu n̄ elaira soror. Propiores: q̄ frātē tuorum. Tāgi. Moueri. i. citari. Troica arguit a facilitate discedē didici. n. se hēre oīa pata. Ibis. pollicei ei magnos honores i regno troiæ. Quāq̄ feres dicit q̄ ei fiet honoīs tāq̄ deæ. Adolebūt: creabūt. Cynama. gen⁹ ē aromatis odoriferi ex arbuscula quā æthiopia mittit. Cāsa. iterfecta sicut mūnib⁹. Plāget: pcutiet cū i terrā cadit. Dona: allicit eā munēq̄ pollicitatōe. Iliades: troiā mulieres. Totaq̄ troia. cōtinēs p̄ cōtēto. i. oēs troiā. Vlla. i. minima. Feres. accipies. Nec qd: occurrit obiectiō: & eā refutat: qd nulla bella p̄p̄ eam mouebūt: & pbat id exēplo multaq̄: q̄ raptae sunt & nūq̄ tñ repetitæ. Cōciter: cōmoueat cōtra me. Quā. q. d. nulla. Vanos: stultos: & sine cārum nomine aqlonis: hīstoriā tetigit nō fabulā. Euristeus rex atheniensium filias duas habuit formosissimas: quarum prociis nupsit Cephalo: ut supra diximus in epistola phedra. Alteram orythiam nomine cum rex Thracum uxorem petiisset: & non ipetrasset: ille parata & instructa classe misit: qui eam raperent: & quoniam sp̄izante Borea uento qui fauet ex attica in thraciam nauigantibus abducta est: datus est locus fabulæ q̄ Boreas uentus eam abstulerit. Nomine. parte. Aquilonis. Boreæ. Ora. regio. bistonis thracia nominatiuus est casus: & forma patronymici fœminini generis: est autem Bistonium stagnum Thraciæ. Pagaseus. thessalicus: a pagaseo sinu: unde soluit nauem: ut diximus supra. Phasida. Medeam. Manu colcha. exercitu. & uiribus colchorum: narrata est hęc fabula supra. in epistola Hypsipheles: & in epistola Medeæ ad iasonem.

Pene suis manibus ad te ducit amantem

Vtere mandatis simplicitate uiri.

Solā iaces uiduo tam longa nocte cubili.

In uiduo iaceo solus & ipse toro.

Te mhi meq̄ tibi communia gaudia iungant

Cādidior medio nox erit illa die.

Tunc ego iurabo quauis tibi numina: meq̄:

Astrigam uerbis in sacra iura meis.

Tunc ego si non est fallax fiducia nostri

Efficiam p̄sēns: ut mea regna petas.

Si pudet: aut metuis ne me uideare secuta:

Ipse reus sine te criminis huius ero.

Nam sequar aegidā factū: fratrūq̄ tuorum

Exēplo tangi non propiore potes.

Te rapuit theseus: gemias leucippidas illi.

Quartus i exemplis annumerabor ego.

Troica classis adest: armis instructa uirūq̄

Iam facient celeres remus & aura uias.

Ibis dardanias igens regina per urbes.

Teq̄ nouam credet uulgus adesse deā.

Quāq̄ feres gressus adolebūt cynnama flā:

Cāsaq̄ sāguieā uictia plāget humū. mā

Dona pater fratresq̄ & cū genitrice sorores

Iliadesq̄ omnes: totaq̄ troia dabit.

Hei mihi uix a me pars dicitur ulla futuri:

Plura feres q̄ quā littera nostra refert.

Nec tu rapta time ne nos fera bella sequatur

Concitet & uires grācia tota suas.

Tot prius abductis: quā nā repetita p̄ arma:

Crede mihi uanos res habet ista metus

Nomie cōperūt aqlonis erichthida thraces

Tua tamen bello bistonis ora fuit.

Phasida puppe noua uexit pagaseus iason.

Lāsa nec est cholcha thessala terra manu.

CANTO. Minoida: de phædra aut ariadna intelligit q̄s ex creta rapuisse Theseū mōstrauimus. Vocat: uocati milites dicebāt: q̄a ultra stipēdiarios colligebat. Vix te sp̄tāe potētia nō succūbit asia. sed ea ē q̄ grāciā non formidet. Pene puer. exēplo suā formidinē pbat. Cilices Troiana armēta abigebāt. Paris q̄ tūc i ida pecora par scebāt cilices rep̄sit: armētaq; abacta reduxit: uñ a robore & uirtute corporis alexāder ē nūcupatus. Hercule quo q̄ alexia cū corporis fortitudie appellatū scribit. Var. Alteq; uero nomē iudiciū eē tradūt: qm̄ iter pastores q̄cūq; ex ortā fuissent conuersi: cōpōere iustissime cōsueuerit. Ilioneus deiphobusq; fuit: paris palæstra & sagitatorē ualuit q̄ hector supatus: ira potius paridē trucidasset: nisi sibi fratrē a pastore regio: q̄ illū educaret eē agnouisset.

Te quoq; q̄ rapuit, rapuit minoida theseus

Nulla tñ minimos creatas ad arma uocat.

Terror in his ipso maior solet esse periclo:

Quæque timere libet: pertinuisset pudet

Finge tamen, si uis: ingens cōsurgere bellum;

Et mihi sunt uires, & mea tela nocent.

Nec minor est asia: q̄ uestra copia terræ.

Illa uiris diues: diues abundat equis;

Nec plus atrides animi menclaus habebit

Quā paris. aut armis antefendus erit.

Pene puer cæsis abducta armenta recepti

Hostibus: & causam nominis inde tuli.

Pene puer iuvene uario certamine uici.

In quibus ilioneus deiphobusque fuit.

Neue putes: nō me nisi cominus esse timēdū

Figitur in iusso nostra sagitta loco.

Nō potes hæc illi primæ dare facta iuuentæ.

Instruere atridem non potes arte mea;

Oia si dederis: nunquā dabis hec tiora fratrē;

Vnus is innumeri militis instar erit.

Quid ualeā nescis: & te mea robora fallunt;

Ignoras cui sis nupta futura uiro

Aut igitur nullo bellī repetere tumultu;

Aut cedent marti dorica castra meo.

Nec tamen indignor pro tanta sumere bellū

Coniuge: certamen præmia magna mouet

Tu quoq; si de te totus contenderit orbis:

Nomen ab æterna posteritate feres;

Spe mō non timida diis hinc egressa. secūdis

Exige cum plena munera pacta fide.

cor Alexāder. Inde. ab auxilio dato. Vario certamine i ludis agonaliibus diximus i argumēto primæ epistolæ.

Ilioneus: q̄ nō solū eloquētissimus: sed & fortissimus fuit. unde & Ver. Maximus ilioneus. Deiphob' de quo

Verg. Deiphobe armipotēs genus alto a sanguine diuū. fuit. n. bellicosissimus. Nisi cōis. i. certamine in quo. p. prie & manu solum pugnat. Figitur: locatur. Loco iusso: ubi ab aliquo: uel mihi placito. Non potes: extollit

se: & menelaum deprimit ostendens eum non habere hos titulos. Arte mea. sagittandi. Si quāuis. Hectora fra

trem talem & tam fortem fratrē: q̄lis est Hector. Is unus. i. solus. Instar. similitudo: Innumeri militis: p. innume

rotū militum. i. ipse solus esse potest pro uno exercitu. Fallūt te ignorātur a te. Cui uiro: q̄li marito. Aut igit

concludit epistolam inferens ex supradictis: q̄ aut non repetetur bello: aut si repetita fuerit: defendetur: & ei

erit maxima gloria q̄ propter eam europa & asia magno bello certauerint. Tumultu belli. i. motu belli. Dori

ca. græca. Cedēt uincuntur. Magna præmia: digna propter quæ non debeat me pudere sumere bellū: puderet

aut si præmia eēnt parua: & uilia. Cōtendit. certauerit. De te. pp te. nā de interdū propter significat. Terentius

Quantum me amas de fidicia hac. Feres. accipies. Ab æterna posteritate. i. ab omnibus posteris: q̄ erūt usq; ad fi

nē sæculog. Spe mō. hortat eā ut dubitet discedere: & discessura patere ab eo q̄qd ipsa uoluerit: quod præmiu

tit se fideliter p̄staturum: ordo ē. Tu mō. i. tātū mō. Egressa hinc: ex domo menelai. & ex lacæ demoe. Spe non

timida. i. firma & certa spe nō dubitās de me. ¶ Exige: repose. Pacta: promissa tibi a me. ¶ Confide plena. i. plenissime & sine fraude: uel sine dubitatione.

¶ TANTO. ¶ In. xvi. epistolam argumētum.

N Vllam quæ respōdeat epistolā fecisse Ouidiū apte constat: cū suis omnibus Sabinum poetam respōdisse in amoribus ipse testatur cum dicit. Quā cito de toto redit meus orbe Sabinus. Scriptaq; diuersis rettulit ille locis. Cādida penelope signū cognouit Vlyssis. Reliḡ curiosis illic legenda reliquimus. Satis ē admonuisse. Sabinus imperāte Octauio uixit. ad trisenē amicam elegiāq; libz dedit. Faustus i

choatos reliḡ: epistolis Oui. respondit: cuius helenam & hero Cidipesq; legimus fragmentum. ¶ Cæteras: ut multa alia: seculorum ignauia desideramus: sunt q has epistolas nec Ouidii. nec sabini eē aio coniciat: q bus satis responsum esse existimo: cum nulla habeat argumenta: quibus propositum firmare possint. Nos autem sabini Helenā legēdā cōtendimus. Iuppiter ex Thagete atlantis & plioē filios genuit Lacædemonē Lacædemō amiclū. Amiclus argalū. Argalus Debalū Debalus tyndag. Tyndarus ex lada. Helenam & Cli tēnestrā: itē mares gemios Castorē & polucē: q̄q; i fabu lis ē ex ouis hoc genitos: qm̄ i olorē uersus iuppiter cū lada fuerit. Helena postq̄ coniūx Menelaus sparte in cretā cōcessit alexādri hospitii p epistolā amorē cognouit: eū q̄i offensa primū rñdēs obiurgat: deide ut puz dorē tutet i illius suasioēs i fringet conat: sed qdā spar git semia: uñ nō oio illius amorē negligere uideatur. Demū amāris uotū i peliturā: ut hōesti ita tuti uisum ē: si qd i desiderio erat nō līs mādare: sed clymene & æthra comites fidissime expōerēt. q̄ ad cōiugiū sume rēt spōsionē: id cū fecissent cū alexādri ad troiā abiēt: q̄q; ut diximus alii ad protheū i ægyptū tēpestare dela to eē: atq; ab illo ablatas paridi contendūt.

¶ CVBER. ¶ Nūc oculos tua cū uiolarit epistola nros. p̄cipiū accōmodatū ē nā licet aspeḡ uideat: n̄ tñ potiū di desiderii spē tollit: quam faciunt: & qd epistolā legerit: & q̄ rescribat. Violarit oculos nros: indicat epistolam legisse. Violare puellarum est quæ pudicitia prostituitur. ¶ Gloria: seruata pudicitia decus. Ausus es hospi tiū: ducit in odium ab audacia & temerata religione. Sacris temeratis: hospitalitatis iura exprimit: quæ sub io uis tutela sunt: ueteres q̄ primum hospites excipiebant. ioui & diis aliis sacra facere cōsueuerūt. Id apud Papi. adrastrum cum facit cū Ethecleæ & thydeū excepisset. Idem Virgiliana Dido: cum troianos suos fouisset hospi tio: qd ex Home. trāstulerūt. apd quem p̄thonius factorum minister alcinoi iussu. quoniam Vlyssē in phæa ciam appullerat: pocula omnibus qui aderant propinabat: ut ioui cui curæ sunt hospites: ut ille ait: & fulminū auctori libaret. Sollicitare: adulterio interpellare. ¶ Fidem legitimam: legem & coniugii sponsione firmatā. Scilicet idcirco ut augeat contēptū. irrisione utitur hospitalitatē exprobrās: nō igt obeā cām te hospitio fouimus: ut me stuprāres. Portu suo: spartanog: nauale ē post tenarō. Nauigati ad p̄montoriū. Maleā cythiū nūcupat nauisū statio manu effossa ē centum & quadragita stadiog. Ora tenaris: portus laconicus ad tēnarō p̄montoriū. Di uersa gente: id uidetur interpositū esse: qm̄ alexāder phryx barbarus erat a græcog: moribus alienus. Opposi tas fores: clausum hospitium: Non inq te ut peregrinū. ppulimus. Nam ut Thucidides scribit: lex fuit sparta norum q̄ peregrini in urbe spartæ non interciperentur. Effet iniuria adulterii de decus sequeretur. Sic: tanta hospitalitate receptus. Rustica: rudis nimium & inepta. Rustica sim sane: fatetur rusticitatem quam obiecit aue rat paris: eamq; a pudore excusat. ¶ Nūc oculos: ut alibi diximus. scribit Oui. in. ii. de ar. Quæ uoluit legisse uo let rescribere amanti. Helena igitur lecta epistola paridis cum ea delectatā esset: licet ostendat se indignatā non potuit tñ nō rescribere: ita lēta ē & demulsa blāditiis paridis: q̄s magno artificio cōtexuit. Rñdet igit epistolæ paridis & primū qdē oñdit se ualde iratā: q̄ paris ausus sit eā talib⁹ scriptis sollicitare: mox ita detegit īgeniū: ut det ipm̄ paridi: & quodāmō ei apiat cōsiliū & uia: ut possit ea potiri: oñdit at muliebre īgeniū uariū & mutabile & id qd Oui. i. ar. t̄cri. Forsitā & prio ueniet tibi lsa tristis. Quæq; roget ne se sollicitare uelis. Quod rogat illa ti met: qd nō rogat: optat ut istes. dicit ergo. Cū tua epistola: q̄ cōatus es alienare me ab amore mariti. & ad tuum sollicitare. Violarit. Læserit. Nō rescribēdi: sunt q ita dicat: gloria n̄ rescribit ē uisa mihi leuis. i. facilis. sed meli⁹ leuis p uili & pua accipit: uel certe sic uerius: gloria rescribēdi ē uisa mihi n̄ leuis. i. nō pua. i. putauī magnā gloriā mihi fore rescribere tibi: q̄a afficisti me magna iniuria. Ausus: obiicit ei īgratitudinē & ipeitatē: q̄ uiolauerit iura hospitii. Temeratis: uiolatis. Sacris. q̄a qñ aliq; uir magnus excipiebat hospitio ioui & diis hospitalib⁹ sa cra siebat. qd Ver. ostēdit li. i. æne. cū Dido æneā excepit. Sic memorat: simul æneam in regia ducit. Teſta. simul diuū t̄plis idicet honorē. Sollicitare: cōmouere. Scilicet: idicet ē apta ad yrōiā & idignationē. Tēnaris. laconica: Oppositas: ocellas tibi. A gēte diuersa: rēota: & q̄ nobiscū n̄ hūisset cōsuetudinē. Idcirco pp hāc cām: ut iniuria quā paras mihi iſette. Effet merces. i. remūeratō & pmiū. Tati officii. i. beneficii accepti a nobis. Sic. ea itēntione ut mihi iniuriā faceres: & me abduceres. Hostis an hospes: q̄si dicat potius hostis. Nec dubito. i. scio: q̄ licet lu ste de te cōq̄rat iudicabis me tamē rusticā. q̄ cōq̄rat de eo: q̄ me amet. Sim cōcedentis ē. ¶ Dum: pro dūmodū

Sabini poetæ epistola qua Alexādri Hele na respondet.

N Vnc oculos tua cum uiolarit epistola nostros:

Non rescribendi gloria uisa leuis: Ausus es hospitii temeratis aduena sacris.

Legitimam nuptæ sollicitate fidem:

Scilicet idcirco uentosa per æquora uectum

Excepit portu tenaris ora suo:

Nec tibi: diuersa quauis e gente uenires.

Oppositas habuit regia nostra fores.

Effet ut officii merces iniuria tanti.

Qui sic intrabas hospes: an hostis eras?

Nec dubito: quin hæc cū sit tā iusta. uocetur

Rustica iudicio nostra querela tuo.

Rustica sim sane. dum non oblita puboris.

CANTO. Tenor: cōtinēs uiuēdi rō. Sine labe: culpæ offensa aut nota. Si nō est tristis mores pactæ uitæ tue
tur: refutatq; obiectā thesei rapinā. Tristis: nō iracūsus: sed latus: si ore laticia pfero. Torua supciliis: supbiā ex
cludit: q̄i supciliis apparet: nec iuenisse eminetiorē locū scribit Pli. aut ut solitaria maneret abruptior ē. Sine cri
mī: adulterii nota. Cœpto tuo pposito: ut me rapias. Neptūius heros: itelligit thesē quē se neptūni filiū apud
Minoē iactasse scribit Hyginus. Factūq; fuisse piculū ex picto i mare anulo: quē a nereidibus acceptū ad mio
em rettulit. Bis quoq; a te iteg. Nost: crimē: ego in culpa fuissem. Facto: ex rapia. Fructū petitū. Me ut optabat
nō uiolauit. Vltorius: ultra oscula nihil a me hūit. Nequā: imodesta petulātia. Quā iō obiurgat quoniā paris di

Dumq; tenor uitæ sit sine labe meæ.
Si non est ficto uultus mihi tristis in ore:
Nec sedeo duris torua superciliis:
Fama tamē clara est: & adhuc sine crīe uixi.
Et laudem de me nullus adulter habet.
Quo magis admiror q̄ sit fiducia cœpto.
Spemq; tori dederit quæ tibi causa mei.
An quia uim nobis neptūius attulit heros:
Rapta semel uidetor bis quoq; digna rapī.
Crimen erat nostrum si delinita fuissem:
Cum sum rapta meū quid nisi nolle fuit:
Nec tamē e facto fructum tulit ille petitum
Excepto redii passā timore nihil.
Oscula luctando tātū mō pauca proteruus.
Abstulit ulterius nil habet ille mei.
Quæ tua nequitia est: non his cōtēta fuisses.
Dū melius: similis non fuit ille tui.
Reddidit in tactā, minuitq; modestia crimē:
Et iuuenem facti pœnituisse patet.
Thesea pœnituit: paris ut succederet illi:
Ne quando nomen non sit in ore meum.
Nec tamē irascor: quis enī succenset amanti:
Si modo quē præsers nō simulatur amor.
Hoc quoq; enim dubito, nō q̄ fiducia desit:
Aut mea sit facies non bene nota tibi:
Sed quia credulitas damno solet ēē puellis.
Verbaque dicuntur uestra carere fide.
At peccat aliæ: matronaq; rara pudica est.
Quis prohibet rarīs nomen sine esse meū:
Nā mea q̄ uisa est tibi mater idonea cuius:
Ex emplo flecti me quoq; posse putas.

esse senem. Quæ est tua: quæ est tibi. Non fuisset contenta his: scilicet paucis osculis. Dū melius uoluerūt
& consuluerunt mihi. Similis tui: ita proteruus & libidinosus ut tu es: quia me uiciasset. Modestia. ip
sius thesei. Minuit crimen: culpam rapinæ. Thesea pœnituit: interrogatiue legendum est: quasi dicat: an
ideo pœnituit: ut tu postea me raperes. Nequando: idest ut semper homines de me loquantur. Nec
tamen irascor: ecce more muliebri iam incipit conciliari paridi: & ei blādiri. Quis nisi stultus. Præsers. ostē
dis. Non simulatur. idest non est fictus: quia paris dixit attulimus flammās huc: non inuenimus illas.
Dubito hoc: ne amor tuus sit simulatus. Fiducia: meæ pulchritudinis credulitas. Facile credere:
multæ enim propter hoc sæpe decipiuntur. Verba uestra: idest uirorum. Carere fidem. Terentius i
andria. Fidelem haud ferme mulieri inuenias uirum. At peccant. quia dixerat. Lis est cum forma ma
gna pudicitia: dicit se uelle esse inter raras idest inter eas q̄ seruāt pudicitiam. At peccat aliæ: obiectio. Quis ha
bebit: responsio obiectiois. Nam mea: quia paris dixerat hæc tibi nempe patrē furta dedere iouem: ad hoc re
spondet: matrem posse excusari quia decepta sit. se uero nullam posse habere excusationem imprudentia.

xerat. Si reddēda fores: aliqd tamē ante tulissem. Red
didit itactā. Diodo. & plutar. scribūt Helenā intactam
rediisse. Sed paris: nō eas usus desidia: q̄primū ad hele
nā insulā appulit q̄ ad sūmū terræ æticæ iacet cū Hele
na se iūxit: & ob eā cām nomē sortitū ēē scri. Stra. cū an
tea crana uocaret. Et iuuenē: excusatio ab ætate: dign
iq̄ uenia fuit quoniā iuuenis cū me rapuerit: modeste
se gessit. Ne q̄ nomē. ut semp sinistro rumore i homi
nū ore uerfer. Nō tamē irascor. dissimulata iracūdia
amātis spē suggerit: nō. n. inqt q̄ror q̄ a te amer. dubi
to ne simulato amore me deludas. Desit fiducia: nō ēē
i te fidē existimē aut facinus audere nō cōfidā. At pec
cāt aliæ: illd paridis resumit. An faciē culpa posse carei
putas. Idonea ad tui argumētī firmamētū apta. Matris
iadmisso: mōstrat ex plū suæ causæ nō cōuenire pote
rat iqt læda mater excusare culpam ab errore: sed i no
stra cā omnia sunt apta: nulla est excusatio.

VERB. Tenor: perseuerantia. Sine labe: sine ma
cula & infamia. Si non: respōdet ei parti: quia dixit uul
tu nō cetera duro plege. sed formæ conueniente tuæ
dicit enim q̄ si non est seueri & duri uultus est. tamen
pudica. Torua: terribilis. Superciliis: quibus ostendit
seueritas. Vergilius. Conueniens latio pone supercili
um. Vixi: legitur & lusi. idest fui læta & iocata sum.
salua tamen pudicitia mea. Laudē de me: ut possit se ia
ctare de concubitu meo. Quo: quare quamobrem. Cœ
pi: audaciæ tuæ. Me tori. mei concubitus. Neptunius
heros. idest theseus nepos neptuni. Attulit. uim. s.
in rapiendo. Rapta se a theseo. Bis: etiā a te. Ad
uertēdū ē q̄ licet hoc exemplū uideatur dissuadere pa
ridi: ne eam rapiat. tamen latenter ad incitandum po
sitū est. Delinita. i. blanditiis captata & illecta. Erat nim
cri. idest fuisse mea culpa. Rapta: uiolenter abducta.
Quid fuit meū: idest quid potuit imputari mihi. Nisi
nolle. i. q̄ nolui: & uoluntas mea non fuit e facto: idest
ex rapia suā. Petitum: desideratum. Redii. ab eo disces
si. Passa nihil excepto timore: quæ nihil ab eo mali ha
bui: nisi q̄ tūcui. Abstulit. accepit. Luctādo. contēden
do. Nō spōte mea. Nil mei: nil de me. Vltori: ultra oscu
la. Quæ tua: dum simulat helena se dicere iniuriā pa
ridi: eum magis incitat: dicit enim: tu non fuisses con
tentus his: quia uoluisses aliud præter oscula: ordo ē.
Nequitia: idest libido ut nequitia est quæ te non sinit

CANTO. **C**Admisso peccato. Sub falsa imagine lusa a ioue q falso se cygnū simulauit. Nil possum nescisse: cū oia sint apta nullū errorē afferre possū. Obūbrer: celare possū. Vitiū: adulterii scelus. Auctore: magnitudie iouis q fuit adulterii cā. Redemit: cōpēsauit. Fœlix ad lēdæ fœcūditatē respexit. Et genus & proauos. sui generis cōmēdatione paridis iactātiā cōtēnit. Domus hæc: q te hospitio suscepit: quātū cōtemnere uideris. Nobilitate: antigatē generis. Iuppiter: ut pauus fœceri. Hōnesta occupatio. plīstēnes helenæ fœcer natus ex pelopo. cuius auus fuerat iuppiter ex pīe tātalo: ut dixius. Tyndarei q; genus: Tyndari progeniem recensuimus. **C**I nūc. in hībet p cōcēsiōnē: nō inq ē phrygū genus: cum nostro cōpandū. Quintus: de priamo intelligit: qui quintus erat a ioue. Nā iuppiter dardanū. Dardanus Erichthoniū. Erichthonius Troū. trōus Laomedontē: Laomedō priamū: priamus paridē genuit. Is iuppiter erimus qm̄ ex lēdæ & ioue nata ē hēlena. Sceptra tuā: quāuis concedit phrygiā opes: sed p recriminationē resellit: troianū iperū opulētissimū fuit: auctis ab erichthōio diuitiis: de quo Home. meminit. Barbara: si opulētia supamur: nō tamē barbari sumus. Epistola diues. q diuitias pollicet. **M**ouere: i sniam trahere. Ipsas deas. a maiori arguit. Fines pudoris: hōestatis lineā. Tu maior cā: tua cā nō ob diuitias flecteret. **A**tq; ea non fu pno: rusticitatis notā euitare nitit. ē. n. minie urbanū uerbū oblata mūera cōtēnet. Auctor q pciōsa facit: maioris. n. momēti sunt mūera & pluris faciēda: q ipendit ē pstatior. Plus multo q amas magis tuo amore q diuitiis ad amādū moueor. Spes tuā: q ē ut me abduce ceres cōiugē. Per lōgas aq; p tātā nauigationē: ex Troia p hellepōrū i lacōiā usq. Illa quoq; appositā: amoris signa: q paris dederat recēset: ut a cā arguat se allici posse ad amādū. Improbe: i probū dicius. q i petēdo audaciūsculus ē. Expiat dissimulare: nō intelligere tēre. Noto. **VBER.** **C**Admisso. delicto. Sub ima. (optie calleo. cigni. Adulter: iuppiter. Possū nescire nili. scio qd peccē: neq; possū excusari p ignoratiā: nā duæ negatōes affirmāt. Obūbrer. regat. Illa: alia excusatiō. Vitiū: cū mēsum. Redemit. recōpēsauit. Auctore: pp auctore: q iuppiter. Felix i culpa. i. bñ peccasse. Quo ioue. i. q magna excusatiōe q tu nō es iuppiter: quo possim excusari. Quod genus. rñdet ad id qd dixerat. phryx erat & idē Nō dabimus certe fœcerū tibi clara fugātē lūina. Hæc: domus mea & Menelai. Iuppiter: cōmemorat nobilitatē suā cū nobilitate mariti. Ut: qnis. Proauos fœceri. i. atrei. diximus supra Tātālū filiū fuisse iouis. Tātāl' genuit pelopē. Pelops atrei: uñ agamēnō & menelaus licet qdā eos plīstēis fuisse dicāt. Tidarei. pīs mei puta ui. I nūc. q. d. frustra iactas gen' tuū. **P**riordia: initia. Suo. i. filio. Suspicio. ueneror. sed q tibi gloria magna ē. i. sed is quo tu potissimū gloriaris: qntus ē tibi i ordie & mihi ē primus. ioue at significat: nā helenæ prim' ē: quia eius pater. Paridi uero quintus: quia iuppiter genuit Dardanum ex Eleetra. Dardanus Erichthōium. Erichthonius Troem. Tros ilum. ilus Laomedonta. Laomedon priamum. Priamus parin & reliquos filios. ergo quintus est iuppiter a paride exclusiue. Sceptra: respondet ad id quod dixerat. Sceptra parēs asīæ q nulla potētiōr ora est. Finibus imēsis uix obeūda tener &c. Hæc nostra gratia. Si iā diuitiis: q paris dixerat. O quotiēs dices q paup achaia nra. Vna domus: quis urbis habebit opes dicit q si terra uincit diuitiis: saltē hoc habet q nō est barbara: sicut terra troiana. Munera. dixit. n. ipse Dona parens fratresq; & cum genitrice sorores &c. ad hoc respondet: q si uellet ei obseq; faceret potius eius cā q cā munerum: quia turpiter ingenium munera corpus emunt. Transire finem pudoris. i. uerecundia: & est sermo Cice. ad Luceium. Nam qui semel uerecundia fines trāsiret &c. Nō sperno. i. accepta & grata habeo. Liptote ē. Ver. Munera ne spno. Munera. snia ē color. & est sensus. Munera q auctor. i. ille q dat. Facit pciōsa: facit digna: nā munera p dignitate dātis pciū capiūt. Sunt acceptissima: gratissima. Plus multo. i. est mihi. Quod amas. i. multo pluris facio amorem tuum. Per tam longas aquas. quia dixit supra. Attulimus flammās huc. nō inuenimus illas. Hæc mihi tā lōgæ causā fuisse nra. **I**lla quoq; respōdet ad id qd dixit. Ah quotiēs aliquē cantui potus amorem: & cetera quæ sequuntur.

Matris in admisso falsa sub imagine lusa.
Error inest: pluma testis adulter erat.
Nil ego si peccem possum nescisse: nec ullus
Error qui facti crimen obumbret erit.
Illa bene errauit, uitium auctore redemit:
Fœlix in culpa quo ioue dicar ego.
Et genus; & pauos; & regia nomina iactas:
Clara domus satis hæc nobilitate sua st.
Iuppiter ut fœceri proauus taceat. & omne:
Tantalidæ pelopis, tyndarei q; genus.
Dat mihi lædæ iouē; cygno decepta parentē:
Quæ falsam gremio credula fouit auem.
Inunc & phrygiæ clare primordia gentis
Cumq; suo priamo laomedonta refer
Quos ego suspicio; sed q tibi gloria magna ē
Quitus is a nostro sanguine primus erit
Sceptra tuæ quis reas eē potentia troiæ
Nō tamen hæc illis esse minora puto.
Si iam diuitiis locus hic numeroq; uiroꝝ
Vincitur; at certe barbara terra tua est.
Munera tanta quidē pmittit epistola diæes
Ut possint ipsas illa mouere deas.
Sed si iam uellem fines trāsire pudoris:
Tu maior culpæ causa futurus eras:
Aut ego ppetuo famā sine labe tenebo;
Aut ego te potius q tua dona sequar
Atq; ea non sperno: sic acceptissima semper
Munera sunt: auctor quæ preciosa facit.
Plus multo est q amas: q sum tibi cā laboris
Quod tam per longas spes tua uenit aq;
Illa quoq; appositā q nūc facis iprobe mēsa:
Quamuis experior dissimulare noto.

CANTO. ¶ Instātes: p'spectū urgētes. Ferāt: intueri paritūtur: tāto obtuitu me lustras: ut uix tuorū: oculoꝝ ad em intueri pariat. ¶ Pene loquēte: qm̄ eo adeo aperta erant signa: ut intelligerētur pinde atq; loqueris. ¶ Nec uox falsa: quoniam nullo afficeris pudore. In orbe mensā: romā p'ciosiores mensā rotundā fuerūt ex citro arbore: ut scribit iunius. Sub nostro nomīe: de me ipsa intellexi: licet sub alio noīe factū fuerit qd indicat: cū dicat Alexander. Indiciūq; mei falso sub noīe feci: ille ego si nescis uerus amator erā. Deducta: expressa: & cōtinenter adiuncta. Oculo renuente: iterū p' nutū negāte. Sic: oculoꝝ nutibus. ¶ Capi: i amorē tuū allici. Est quoq; cōfiteor: cōcedēdū ē quod negari nō pōt. Sed inueniēda cōtra: unde aduersarii rationē refellamus. unde honestatem

Tu modo me spectas oculis lascīue p'teruis

Quos uix instantes lumina nostra ferunt:

Et mō suspiras: modo pocula p'xima nobis

Sumis: quaq; bibi: tu quoq; parte bibis.

Ah quotiēs digitis: quotiēs ego testa notauī

Signa supercilio pene loquente dari.

Et sēpe extimui: ne uir meus illa uideret:

Non satis occultis: erubuiq; genis.

Sēpe uel exiguo, uel longo murmure dixi:

Nil pudet hūc: nec uox hac mea falsa fuit.

Orbe quoq; in mēsa legi sub nomīe nostro:

Quod deducta mero littera fecit amo.

Crederē me tamē hoc oculo renuēte negauī

Hei mihi: iam didici sic quoq; posse loqui.

His ego blanditiis si peccatura fuisset,

Flecter: his poterant pectora nostra capi.

Est quoq; confiteor: facies tibi rara: potestq;

Velle sub amplexus ire puella tuos.

Altera sed potius felix sine crimine fiat:

Quā cadat externo noster amore pudor.

Disce meo exemplo formosis posse carere:

Est uirtus placitis abstinuisse bonis.

Quā multos credis iuuenes optare qd op-

Qui sapiūt: oculos an paris unus habes?

Nō tu plus cernis. sed pl' temerarius audes

Non tibi plus cordis sed minus oris inest:

Tūc ego te uellem celerī uenisse carina:

Cum mea uirginitas mille petita procis:

Si te uidisset primus de mille fuisset.

Iudicio ueniam uir dabit ipse meo.

Ad possessa uenis: p'ceptaq; gaudia serus.

Spes tua lenta fuit. quod petis alter habet.

Vt tamen optarem fieri tua troica coniunx

Inuitam sic me non menelaus habet.

Desine molle precor uerbis cōuellerē pectus

dis: itelle & sensus. Minus: uerecūdiā cuius os. i. facies testis ē Tūc ego dicit q' uellet eū uenisse ad petendū

ipsam uxore: cū erat nubilis: & a multis petebat: quia p'posuisset cū oib; Vir. Menelaus parceret mihi. si hoc di-

co: q' et p'posuisset te ei ad te. dicit eū nūc sero uenisse: q' iā ē cōiuncta & dicata alii. ¶ Ad possessa: ad ea gau-

dia q' alioꝝ sunt. P'cepta. p'occupata: nā talia sunt prius occupantium. ¶ Lenta: pigra. ¶ Alter. Menelaus. Vt

tū dicit q' quāuis libenter fuisset eius coniūx: si uenisset in templo: tamen non ē sic inuita: & male libenter cū

Menelao: ut nunc optet esse coniūx paridis. Vt optare. i. cupere. Desine. repellit eum a se ne amplius eam uer-

bis sollicitet. Cōuelleret: cōmonere: labefactare & facere uacillare. Molle. muliebre: & p' consequens mutabile.

forma p'ponēda esse contēdis. ¶ Rara: cui similis uix alia reperiatur. Pōt uelle. optare debet. Felix tuo con- iugio beata. Est uirtus. suasio ab honesto ire cōtra ap- petitū fortitudo ē. Quod optas: multi p'ci cōspirāt i tu um desiderū. Nimis oris: plurimū i loquēdo audacia. Si te uidisset. Tyndarus cum multi peterent Helenā coniugium: ne quis offenderetur: dedit ex consensu omnium Helenā optionem: ut quē uellet eligere pre- stito iureiurando se illi opitulaturos quem e egisset illa Menelaū sibi desumpsit: & iō i bellum troianū: cū illo cūsti iureiurādo adstricti cōferūt. ut scribit thucy- dides. Ad possessa: ad cā q' alterius ē possessoris. Vt ta- men optarem: excusat uolūtatem licet mollis uideat. Quāuis optem tuū coniugū: nō tamen Menelai tha- lamū odi. ¶ Auellere: uellicare sollicitare.

¶ VBER. ¶ Instātes: fixe aspiciētes. Nā lūina uix se- rūt: q' possū tātū tenere oculos in tuos: q' tu tenes eos fixos in me. Et mō suspiras: nā ipse dixit. Sēpe de- di gemitus. Qua parte bibi: signū est enim amoris ea parte poculi bibere: qua alius biberit. Qui. i. p'rio amo- rum ad amicā. Quā tu reddideris: ego primus pocu- la sumā. Et qua tu biberis hac ego parte bibi: idem p'ci- pit i. ii. de arte. Fac primū rapias illius tacta libellis por- culas: q'q; bibit parte puella bibas. ¶ Digitis manu. Su- percilio poene loquēte. i. ita declarāte animū tuū ac si lo- cutus esses: ipse in amoribus. ¶ Verba supercilii sine uoce loquētia dicam: idem in. ii. de arte. Multa superci- liis multa loquere notis. ¶ Erubui: puduit me. Notis signis. Non satis occultis. i. nimis manifestis. Exiguo murmure: tenui & submissa uoce: ne audiret. ¶ Hūc. paridem. Nec uox illa fuit falsa: id est & uera dixi. ¶ In orbe mensā. i. in mensa: quā rotunda fiebat apud anti- quos. lūue. Magnos nisi sustinet orbes. Grandes ebur. Deducta: diuisa. Ouidius i amoribus. Verba leges di- gitis: uerba notata mero: idē i. ii. de arte. Blādia: q' le- ues tenui p'scribere uio. Vt dominā i mēsa se legat illa tuā. Renūtes: nutu tibi respōdēte. Flecter: mouer. iducere. Si fuisset peccatura. i. si uoluisset fallere fir- de cōiugii. Est quoq; ad id qd dixit. Nec puto collatus forma menelaus & anis iudice te nobis āteferēd' erit. Velle: optari. Felix: q' hēat talē maritū q'lis es tu. Sine cri- mie: sine culpa. i. altera q' nō sit nupta. Cadat: peat. Ex- trēo: p'grīo: q'lis tu es. Meo exēplo: q' licet nō habeā ma- ritū pulchrū: tū eo sum cōtēta. Et uirtus: snia ē. Placit' q' placuerūt: ē. n. p'cipiū: n. āt legēdū ē placidis. Quam multos. i. quot. q. d. plurimi sunt. Qui sapiūt. i. q' itelliz- gūt & cognoscūt. An unus. i. an sol'. q. d. n. plus cernis. i. plus uidēs q' alii. Sed pl' audes. i. audac' or aliis. Cor-

CANTO. **S**ortē: cōiugii uices. **T**ueri: sua hōestate seruare. Spoliū pudoris: noli me igit pudicitia spoliare sumpta a militibus metaphora: q̄ i uictoria hostes spoliāt. **A**t uenus hęc pacta ē: suasionē paridis ex auctoritate deo: p̄ponit. **P**acta ē: meū cōiugiu p̄misit. **N**udas: iudicat utrus paris de dea: forma illas nudatis corporibus uoluit cōspicari: quod Hom. in iliade rettulit. **C**redere uix eq̄dē: p̄positū id non reſe lit: sed uerborū ambitu cōcedit. **F**orma: tuo iudicio pulchritudinē mādasse. **U**tq̄ sit hoc uerū: esto q̄ iudicaris de illarū forma. **P**reciū: iudicii nego. **V**enerē p̄miū uictoriae tibi me p̄posuisse. **F**iducia corporis: nō ita in mea forma cōfido. **U**t me maxia dona: ut existimē p̄ sumo p̄mio dari debere. **T**este dea: ex ueneris testimonio & iudicio. **C**ontenta est: satis laudata uidetur: & ultra opinionem si homines meam laudarint formam nō tantum diū. **L**audatrix uenus: id mihi uidetur fictū: q̄ me uenus laudat. **S**ed mihi insinuo: nō dissimulo: labor aut uerborum longo ambitu utar: sed aperte dicam. **F**auco: gratā sunt mihi tuā laudes: fauemus enim his: quorum officiū gratū est. **U**de & fauere lingua est cū in re laeta p̄camur. **S**uccense: me nō grauiter feras si nō ducar facili crudelitate. **S**uccensere: est his q̄ officiū ut cōſueuerūt amici nō p̄stiterūt. **I**raſcimus q̄b̄ iniuria laceſſiti sumus. **P**ria mea ē igit: hac diuisione q̄ qd insinuauerit detegit: duo me igit maxie delectant & q̄ uenus me laudat: & tu cunctis p̄posueris. **B**ōis: pulchritudini & corporis dotibus. **V**irtus: quā pallas p̄posuit. **R**egnū: uno obrulit. **F**erreā: trāſlationē hanc necessariā fuisse scribit Fabius: Nā cum uerbis p̄priis deficeremus unde obſtinatos hōies notaremus quod saxi erat illis tribuimus: duos asp̄osq̄ & ferreos ap̄pellauimus. **S**ed amare repugno: amorē faſſari eo difficultates notat: primū difficultatis cām i paridis personae iiciēs. **V**ix puto: dubio sermone uſa ē: ne oio amātem excludere uideatur. **d**emum in illius finem accessura. **Q**uid bibulū: a simili auget difficultatē. **B**ibulū: aridū: nā qd aret facile hūorē haurit. **S**pē: nō ē sperādū fructus cōſeq̄. **L**ocus ip̄ſe: si natura solū sit ſterile. **S**unrudis: a nouitate rei tertiam difficultatem notat.

VBER. **N**e noce mihi: ſollicitādo me. **Q**uā. me. **S**ine. **P**ermite: patere. **M**e tueri: seruare. **S**ortē: cōditio nē. **S**poliū: rapinā. **T**urpiter. i. cū infamia mea. **E**t uen⁹. ad id qd dixit. **p**ollicita ē talamo te **C**ytherea meo. **E**t i altā ualibus idā. **p** illud. **D**ūq̄ tuo possem circundare brachia collo. **C**ōtempta est uirtus pallade data mihi. **C**ū uenus & iuno pallasq̄ ualibus idā corpora iudicio supposuere meo. **V**na. iuno. **A**ltera pallas. **T**ertia Venus **T**yndaridis. **H**elenā. **A**rbitrio: iudicio. **U**t quis. **A**ltera pars: quā dicis. **q̄** ego dicar data. **P**raeciū. i. merces & remuneratio iudicii qd p̄ Venere tulisti: nō ē. i. nō tātū cōfido meā pulchritudini: ut credam me datā tibi a dea p̄ maximis donis: quā tibi dari poterūt. **C**ōtēta ē. i. satis ē mihi q̄ homines & mortales laudent pulchritudinē meam. **E**st oculis hominū mea forma p̄bari. **L**audatrix uen⁹. sed q̄ uenus laudauerit: ut dicis uereor ne dēcipiar. **I**nsidiosa. fraudē parans. **I**nsinuo: nego. **F**auco: assentior. **Q**uod cupit esse. pulchra. **N**ec tu: sensus est: nec tu irascere mihi si uix credo tibi. quod iudicio Veneris ego sim existimata pulcherrima. **T**u creditus: de his quā de me dicis. **N**innum agere: ninium difficile. **N**ec succense. nec irascere. **T**arda: id est magna res non cito solent credi. est autem sententia rhetorica. **P**rima: praecipua. **P**roxima: secunda. **M**e uisam tibi. me putatam & iudicatam. **S**umma: subaudi mihi uoluptas. **T**e non p̄posuisse honores palladios: quos pallas offerre bar. **B**onis auditis helenā: id est pulchritudini meā: quā nūquam uideras: sed tātū audieras. **E**go sum uirtus & id est ergo me p̄ uirtute: me pro regno quod iunoni promittebat accepisti. **S**im: pero. **F**erreā. dura inhumana. **S**i nō amem hoc pectus: id est talem animum posset dicere paris: quare ergo non amas me: respondet dicēs se nolle amare eum: quem uix sperat unquam posse esse suum: sed cum dixit: uix dedit aliquam spem: non enim omnino negauit se putare. **Q**uid bibulum: ex similitudine ostendit non esse sibi sequendum amorem paridis cui non sit possibile morē gerere. **Q**uid coner: quid temptem. **B**ibulum. epiteion littoris & harenā. **S**pē quam locus i. negat: q̄ naturaliter ex ip̄so loco possit haberi: sed per hanc similitudinē intellexit amorē paridis.

Neue mihi quod tu dicis amore, noce
Sed sine quā tribuit sortem fortuna tueri,
Nec spoliū nostri turpe pudoris habet,
At uenus hęc pacta ē: & in altis ualibus idā:
Tres tibi se nudas exhibuere deā,
Vnaq̄ cū regnum; belli daret altera laudem,
Tyndaridis coniunx tertia dixit eris,
Credere uix equidē cōlestia namia possum
Arbitrio formam supposuisse tuo,
Vtq̄ sit hoc uerum; certe pars altera ficta est
Iudicii precium qua data dicar ego,
Non est tanta mei fiducia corporis: ut me
Maxima teste dea dona fuisse putem,
Cōtēta est oculis hōiū mea forma probari
Laudatrix uenus insidiosa mihi,
Sed mihi insinuo; fauco quoq̄; laudibus istis
Nam mea uox quare qd cupit esse neget,
Nec tu succēse nimiu mihi creditus agre,
Tarda solet mag nis rebus inesse fides,
Prima mea ē igit ueneri placuisse uoluptas
Proxima me uisam pramia summa tibi,
Nec te pallidos, nec te iunonis honores,
Auditis helenā p̄posuisse bonis,
Ergo ego sū uirtus: ego sū tibi nobile regnū,
Ferrea sim; si nō sū hoc ego pectus ameni,
Ferrea crede mihi nō sū; sed amare recuso:
Illum: quem fieri uix puto posse meum,
Q uid bibulū curuo p̄scidere litus aratro:
Spēq̄ sequi coner; quā locus ip̄ſe negat:

CANTO. Ad ueneris furtū ad amorē. Nulla arte: dolos i amore esse clereta Lena apud plautū: quibus alliciantur amātes his norat uerbis i asinaria. Bene salutādo cōfuescūt cōuellādo blāditer Osculādo oīone ui nulla uenustula. Si papillā pertractabit haud est ab re aucupis. Suauitū si sumpserit sumere eū licet sine retribus. **Tacito:** occulto. Felices: cū suspīrio legēdū: qd indicat iā i amore p̄suasum esse ita ut rei facilitatem desideret. **Vsus:** amoris expiētia. Difficile culpā: cū facile sit peccare: mihi tñ difficile uidet. Ipse malo metus ē: difficultas: ex formidie q̄ orit ex sinistro rumore: formido mihi est impedimēto. Iā nūc ante patratū facinus tēdō a tē pore. Cōfundor: nescia sum qd agā. **Nostis** uultibus: id de culpa facit conscientia: ut q̄ maxie i occulto sunt in ore hominū uersari suspicētur: & q̄ in nos oēs cōiici ant oculos. Quas dā uoces de nostro amore rumores. Cur desistas: se q̄re potius apertius extulit qd ai habere. Nō maxima: quoniam quāuis absit: non tamē oīa audere licet: uult enim custodem sibi appositum fuisse significare. Re cogēte: menelai discessum a necessitate rueretur: quē simplicitate paris dānarat. Magna cā: ea erat ut diuideret i creta atrei bōa. Dubitaret. de discessu i ambiguo cēt. Fac rediturus eas: hoc omē ad discessum iuitauit. Erit: paridis troiāi hospitis curā gerā. Cū ēta: ea ē q̄ mius hōesta sunt. Custodiat: custodiā adhibuerit. Lōgas manū: q̄ ē remotissima custodiū possit. Fama: nois celebritas. Est oneri: difficultatē parit. Ea: dē glo. pulchridis frequēs fama & seruati pudoris dē.

Sum rudis adueneris furtū: nulla q̄ fidelem
Dii mihi sunt testes lusimus arte uirum.

Nūc quoq; q̄ tacito mādō mea uerba libello
Fingitur officio littera nostra nouo.

Felices quibus usus adest: ego nescia rerum
Difficilem culpā suspicor esse uiam.

Ipse malo metus est: iā nūc cōfundor, & oēs
In nostris oculos uultibus esse reor;

Nec reor hoc falso, sc̄si mala murmura uulgi.
Et quasdam uoces retulit athra mihi.

At tu dissimula: nisi tu desistere mauis.
Sed cur desistas: dissimulare licet.

Lude sed occulte, maio r: nō maxima nobis:
Est data libertas: q̄ menelaus abest:

Ille quidē procul ē ita re cogente profectus:
Magna fuit subitā iustaq; causa uia.

At mihi sic uisū est: ego cū dubitaret an iret
Quamprimum dixi fac rediturus eas.

Omne letatus dedit oscula: resq; domulq;
Et tibi sit curā troicus hospes ait.

Vix tenui risum: quē dū cōpescere luctor:
Nisi illi potui dicere prater erit.

Vela quidē uentis cretē dedit ille secūdis:
Sed tu nō ideo cuncta licere puta, sens;

Sic meus hic uir abest: ut me custodiat ab/
An nescis longas regibus esse manus?

Fama quoq; est oneri: nā quo cōstātius ore:
Laudamur uestro: iustius ille timet, no est

Quā iuuat ut nūc est: eadē mihi gloria dam

Cum dubitaret an iter. ostendit menelaum sine consilio suo non discessisse. **Rediturus** quamprimum. i. ce leriter: est enim quamprimum una dictio composita. **Latatus** omine. i. accipiens pro bono omine: q̄ ego dixissem ei: ut iret. **Res** patrimonium nostrum. Domus: familia. Troicus hospes paris sit tibi curā: & hoc est quod dixit eum mandasse: cum dixit. Idē i mando tibi dixit iturus. Curam pro nobis hospitis uxor agas. Vix tenui risum: cum uidi eum ita stultum: ut mihi commendaret eum qui sibi nocere posset. **Compescere:** corhibere. **Luctor.** nitor. **Erit:** id est fiet: huc est erit mihi commendatus. **Cretem.** deest in. ideo ob hanc causam scilicet quia absit. **Licere** cuncta: id est omnia esse tibi licita: satis enim tibi esse debet si potes me uidere & alloqui: neq; debes ulterius spe: are licere tibi. **Absens:** scilicet etiam. **Regibus:** principibus qualis ipse est. **Longas manus:** longam potestatem etiam in locis remotis. **Fama** quoq; dicit se etiam terri metu i famia: nec dicatur adutera: quod derelicto marito legitimo: secuta sit amatorē. **Est oneri:** id est affert onus & obligationem quandam pudice uiuendi. **Quo:** quanto. **Constantius:** firmitus. **Vestro ore:** id est uerbis omnium uiuorum. **Iustius:** deest eo. id est tanto. quanto enim aliqua mulier magis laudatur: tanto magis de ea timendum est: nam sola milesia caret inuidia. **Quā iuuat.** latēter inuit qd libet peccaret: si auderet. dicit eni gloria meā famā & hōestā uia: q̄ iuuat q̄ delectat me. **Vt.** i. sicut nūc est. i. honesta. **Vt** nūc est: est mihi damno: quia iniicit mihi ruborē faciēdi: qd a me petis. Quod esset utilius: & melius foret. i. utilius mihi esset.

CANTO. Verba de. nō seruasse ab ineūte aetate sine labe: sed deceptā uolasse p̄staret. **C** Dare uerba: ē cū fa-
ctis dicta nō cōsentit: qd Terē. seruus indicat: cū dicit. Cui uerba dare difficile ē. Credidit: fidē adhibuit: nouit
recte actā uitā & p̄batos mores. **C** De facie: sola pulchritudo illū tiere cogit: cū cetera mea uitā p̄bet. Prācipis
suades a t̄pis opportūitate. Dixerat. n. paris: utere mādatis simplicitate uiri. Et libet: cōcedit suasionē: sed differ-
ri factū: qm̄ adhuc p̄deat animus culpā deſuetudine. Exacta: firmata pendebat adhuc. Et uiri ab est. commodi-
tates repetit ex ſententia paridis: ut facile oſtendat ſe iuram in eius ſententiā. Me miſerā ad culpā memoriā
ſuſpirat. Male: nō honeſte: turpe eſt adulteriū ſuadere. **C** Bene: ſub honeſtatis ſpecie: uellem iqt̄ q ex uolūtate
turpe eſt: ut qdā neceſſitate fieri poſſet: nū iudicaretur
hōeſtū. Ruſticitas: timiditas & i amore difficultas. Vti
lis qm̄ illā culpā diluere poſſūt. Sic: uiolentiā & iuriam.
Eſſe ſcelix: tuo cōiugio beata. Dū nouus ē cepto. An-
ceps i paridis fide adhuc amori repugnabat. Cepto q
nūc nos iuaſit: facile. n. amor reprimi: ſi atēq̄ iualeſcat
abiicere cōabiur. Flāma re. cū primū ignis icēdit. Cert⁹
i hoſpitibus: ecce apit uñ oriaſ timor quo ad ipugnan-
dū amorē ipellebat: hoſpites iqt̄ fidē amātibus nō ſer-
uat argumento uſa a cōditione & icōſtātia. Hypſiphile
teſtis exemplo incoſtantiā probat: iſon Hypſiphilē
reliquit Theſeus ariadnā. Nō exhibitis: qui non fuere
ſeruati ex ſcedere. Oenonē infide: deſtitutā ſe a paride
oenonē ſua epiſtola cōq̄ſta eſt. Adde q̄ ut cupias: icon-
ſtātiā arguit a neceſſitate. **C** Expediūt: parat tibi na-
uigādī neceſſitatē. Nox ſperata: qua meū futurus es.
CVBER. Dedidit uerba ſcā. i. deceptiſti ipſā ſamā
& me nō eē talē: q̄lē fama p̄dicat: hoc ē melius. eēt non
obſeruare fidē marito. Dare uerba: decipe. Credidit:
cōſuſus ē. Morib⁹: meis hōeſtis: & uitā añ p̄ſpecta. De
facie metuit: i deſt pulchritudo mea facit illū timere: &
ſuſpicari de me: ſed uita cognita hōeſta facit illū cōfide-
re. De facie. i. p̄p facie & pulchritudinē. Securus: ſine cu-
ra & timore. Tēpora ne p̄eat: ad id qd dixerat paris. Vt
te nec mea uos: nec te meus icitet ardor. **C** Cogimur.
ipſius cōmoditate frui. A ut erimus ſtulti & c. reſpōdēs
dicit. Et libet. i. cupio. Et timeo: uolūtas legēdū ē nō uo-
luptas. Nec adhuc ē exacta. i. ſatis p̄fecte deliberata. La-
bat: uacillāt. **C** In dubio: i certo: utq̄ debeat uti cōmo-
ditate abſentia uiri. Et uir abeſt: reſpōſio ē ad id qd di-
xit. Sola iaces uiduo tā lōga nocte cubili: uiduo iaceo
ſol⁹ & ipe thoro. Inuicē: uiciſſim. i. tu me amas & ego te
Et noctes lōgā. ſūt. Et iā coimus. i. cōiugiur: & ſimul ſi-
mus. Sermōe: ſimul loquēdo. Et tu blādus ſubaudi es.
Et domus: i q̄ ſumus. Eſt una. i. abo ſum⁹ i eadē domo.
Me miſerā: p̄ i terpoſitionē legēdū ē: & ē dolētis. **C** Pe-
rea: q̄ ſi iurātis ē. i. moriar: ſi oia q̄ i pre tua ſunt: nō inui-
tant me ad ſequendū te. Nefcio quo metu. q. d. ēt ſi ſi-
ne ratioe. Bene cogere: q̄ cupiunt puellā cogi. Quod
male. i. uix. **C** Perſuades: tua epiſtola: & rōnib⁹ ad me
ſcriptis. Ruſticitas: ruſticus pudor. Ip̄e de arte. Et ſi ru-
ſticitas nō uetat ip̄a rogat. Excutiēda: eiiciēda: repellē-
da. Ipſis paſſis. i. his q̄ ea paſſi ſūt. Sic. ſiſterēdo iuriam.
Ego ſorē coacta eſſe felix. i. cogere habet ea bōa q̄ mi-
hi p̄mittis: & p̄ te mihi cōtingere poſſūt. Dū nou⁹ ē oſtē-
dit mutabilitas mulieris: poſtea q̄. n. ſignificauit ſe cu-
pere qd paris ſuadebat: nūc hortat ut potius deſiſtat ab amore: dū nōdū eſt uehē mēter auctus & multis exem-
plis ratioib⁹ ſq̄ p̄bat: q̄re nō debeat ſequi paridem. **C** Pugnemus: reſiſtamus. **C** Flamma: probatio a ſimili: q̄
amor incipiens facile poſſit extingui: ſicut ignis nouus pauca aqua extinguitur. **C** Certus: firmus: & eſt ſen-
tentia rationem continens. **C** Hoſpitibus: peregrinis nō habentibus certū domiciliū. Errat: uagat amor. **C** Vt
ipſi hoſpites. Firmius: ſtabillus. Hypſiphile: p̄bat exemplis. Minoia uirgo: ariadne ſilia minois: de Hypſiphile
& ariadne uiſum eſt ſupra in epiſtolis earum ad iſonā & Theſea. Vtraq̄ iuſta in thoris non exhibitis: i deſt
non datis: ſed negatis eis: de quare iuſte conqueruntur. Tu quoq̄: mihi tot tātaq̄ promittis. **C** Infide: periure
& fraudulēte. Oenonem: uxorem tuam ut uidimus in epiſtola ipſius Oenones ad paridem. **C** Quarere: inue-
ſtigare. **C** Adde: adducit aliam rationem: quia comites paridis inſtabantur: ut iam iam diſcederent. **C** Expedi-
unt: expedire parant. **C** Paratur: conſtituitur inter nos: plena nouitatis: i deſt tantummodo incepta.

Et melius famā uerba dedidit fuit.
Nec q̄ abeſt: hic me tecū mirare relictam.
Moribus & uitā credidit ille mea.
De facie metuit: uitā confidit: & illum
Securus probitas: forma timere facit.
Tēpora ne pereant ultro data prācipis: utq̄
Siniplicis utamur commoditate uiri.
Et libet: & timeo: nec adhuc exacta uolūtas.
Et ſatis in dubio pectora noſtra labant.
Et uir abeſt nobis: & tu ſine coniuge dormis
Inque uicem tua me: te mea forma capit.
Et longā noctes. & iam ſermone coimus.
Et me tu miſeram blandus: & una domus:
Et peream ſi non inuitent omnia culpam:
Nefcio quo tardor ſed tamen ipſa metus:
Qd male p̄ſuades utinā bene cogere poſſes:
Sic mea ruſticitas excutienda foret.
Vtilis interdum eſt ipſiſ iniuriā paſcis.
Sic certe ſcelix ipſa coacta forem.
Dū nouus eſt: cepto potius pignus amoris
Flamma recens parua ſparſa reſedit aqua.
Certus i hoſpitibus nō eſt amor. errat ut ipſi
Cumq̄ nihil ſperes firmius eſſe fugit.
Hypſiphile teſtis. teſtis minoia uirgo.
In non exhibitis utraq̄ iuſta thoris:
Tu quoq̄ dilectam multos infide p̄ annos
Diceris oenonem deſeruiffe tuam.
Nec tamen ipſe negas. & nobis omnia de te
Quarere ſi neſcis maxima cura fuit.
Adde q̄ ut cupias coſtās in amore manere.
Nō potes: expediūt iam tua uelaphryges.
Dū loqueris meū. dū uox ſperata paratur.
Quiferat in patriam iam tibi uentus erit:

CANTO. **C**ursibus in mediis: ab auriga trāstatio ē in medio igit amoris gaudio. **N**ouitatis: nouae cogitationū: quales nouū amātē subire cōsueuerūt. An sequar: trāst ad eā paridis suasionē quae est troica classis: ad est armis instructa uirū: iam facient celeres remus & aura uias. **N**ō ita cōtēno: a fama id fieri non posse mōstrat. **P**robris: adulterii criminibus. **S**pre: spartani homines. Achaia: peloponēsus. **V**xor: ea est hecuba Cypri regis filia. **T**ot fratres: ex quibus hos legimus. Hectorē. Helenū. Chaonē. Troilū. Deiphobū. Polydorus duos. Eriachiū. Antiochū. Teucrū. Dimochōtē. Echemonē. Cremononē. Gergitionē. Cebrionē. Phorbanē. Dotionē. Polydamātē. Pāmononē. Antiochōtē. Agathonē. Hypporin. Aganonē. Laocōtē. Iphatē. Thesariū. Thimētē. & pollitē: puellae uero tradit Creusa: cassandra. Illione. Lycastē. polyxena. Dardanidesq; nur' troianae puellae: uel priāi nurus. Qui quō. Tuū crimē dixerat paris. Si pūdet aut metuis ne me uideare secuta ipe reus sine te criminis huius ero. At fruar iliadis: qd' paris ab opib' suasis qdā repetit iracūdia pīae charitatē illis antepōnēs. Purpura nēpe mihi. purpurea ueste donatā a paride fuisse helenā Martia. scri. Tellus ipsa: solum patriū. Quomō: qd' dulcedie & occulta charitate. qsq; n. pīae cōsuetudie tener'. Quis mihi si laedar. ppositū suū firmat ab incōmodis: quae possunt absentibus a patria exoriri. Oia medea. exēplo auget icōmoda: medea inquit ab iasone pulsa est. Ipsa. Diodo. Ecateron medea matrem fuisse scribit. A pollōi. ex caucea nympha genitā cōrēdit. Ibi. ex curicide. Sopho. ex neera Hesio. ex phādra. Caliopeq; soror. q phryxo nupit: ut diximus. Tale: ut me pellas. **A**ugurio: cogitationē: euenit iterdū aliter q opinemur. Omnibus iuuenies: a simili arguit posse in tristitiam & odium tantum amorem uerti. q laetantur: agitantur procellis.

Cursibus in mediis nouitatis plena relinques
Gaudia: cum uentris noster abibit amor;
An seqr ut suades: laudatq; pgama uisam;
Pronurus & magni laomedontis ero;
Non ita contemno uolucris praconia famae;
Vt probris terras impleat illa meis.
Quid de me poterit sparte: qd' achaia tota
Quid gentes aliae: quid tua troia loqui;
Quid priam? de me. priam qd' sentiat uxor.
Totq; tui fratres: dardaniaq; nurus:
Tu quoq; qui poteris forte me spare fidelē:
Et non exemplis anxius esse tuis:
Quicūq; iliacos: intrauit aduena portus
Is tibi solliciti causa timoris erit:
Ipse mihi quotiens iratus: adultera dices
Oblitus nostro crimen inesse tuum.
Delicti fies idein reprehensor & auctor:
Terra precor uultus obruat ante meos.
At fruar iliadis opibus cultuq; beato:
Donaq; promissis uberiora feram.
Purpura nēpe mihi: praeio: aq; texta dabūt:
Congestoq; auri pondere diues ero:
Da ueniam fasce: non sunt tua munera tati
Nescio quo tellus me temet ista modo.
Quis mihi si laedar phrygiis succurret in oris?
Vnde petā fratres: unde parentis opem.
Omnia medea fallax promissit iason:
Pulsa est aesonā non minus illa domo.
Non erat oetes ad quē despecta ueniret:
Non ipsa parens. caliopeq; soror:
Tale mihi timeo: sed nec medea timebat:
Fallitur augurio spes bona laepe suo.
Omnibus inuenies: quae nūc iactantur in alto

lato. & undiq; ad me collato. Da ueniam: respōso. Fasce: mihi regē fatēti. **T**ati: ut ueli hīc discedere. Nescio: quō quasi dicat incredibiliter. **T**ener: iuuat: delectat. **O**ris regionibus. **P**hrygiis troianis: ubi habeo nullos ex meis. **O**ia: quia paris posset dicere nūquam te deseram: ero loco propinquorum & fratrum & parētis: adducit exemplum quo ostēdit se timere ne decipiat. Aesonā domo: ut supra. ausus es aesonā dicere caede domo. Nō. mius: quo nihilominus: licet habuisset tot pmissa. Oetes: pater eius. Hypseā parēs: idest mater eius hypseā nomine: licet ut supra diximus secundu m alios lida nominaretur. **C**aliope: medea soror fuit: sed timebat: cū tu ei promittebas. **F**allitur. sentētia est rhetorica. Suo augurio: sua bona spe: & eo qd' auguratur sibi bene euentū. Omnibus: similitudine hoc probat: dicit. n. initia esse blanda: sed fines asperos est ergo sensus natus. quae in mari tempestate iactantur. quando exiuerunt ex portu habuerunt uentos prosperos. sed postea mutati sunt: & ita uult significare qd' fortuna sua posset sibi mutari. qd' si eā nūc diligit. posset mutare uoluntā. ē.

CANTO. **C**lene tranquillū. **F**ax quoq; me terret: diffuadet rapinam hanc a somnis: nam locus est suadē
di: ut scribit Cice. a somnis a coniectoris: ab auguriis: hecuba facem parere somniauit: ideo in tragodia ex
clamat: adest fax inuoluta sanguine: ut apud Cice. in libris de diuinatione licet inspicere. Et uatū timeo moni
tus arguit a uaticiniis. Calchas incendiū troianum prædixit: ut Home. testis est. **P**ræmonuisse: prædixisse.
Bina trophæa: uictoria ex duabus est cōsecuta. **I**l. as. iunonē & palladē: ne de te uicisci uelint. Si tua gloria ue
ra: si uerū ē qd tu iactas ad tuā gloriā ut de his iudiciū tuleris. **A**thraxis. hippodamia athracis fluminis filiā
telligit: quā perithous ixiōis ex dia filius duxit uxore: nuptiæ i pelio Thessaliæ mōre gestæ sunt. Cētauri qui
aderāt cū fœmini s uim parassent thesei herculisq; ma
nibus trucidati & i fugā acti sunt. Aemonias. Nestorē.
Theseū: perithoū & herculē significat: & iaphiras q cē
tauros superat. Iusta ira: a quā ē pro rapta cōiuge ira
sci. **F**ortia facta loquaris. i. nec plus atrides ai mene
laus hēbit. Ista facies: q amorē nō bellum p se fert. Ve
neri ad amādū. **M**arti: ad beilū. Tu par: q mollis &
delicatus es. Altera militia: quæ ē amoris & ueneris. i. m
martis. His ego si saperē: colligit iā epistolā ita ut plus
spei q timoris relinquat. I his quæ polliceris & tui cor
poris dotibus. Si saperē: duo de se norat qd rudis sit.
& timida. Faciā: utar tuis bonis. Coniunctas manus:
amori succubā. Quid captes: trāslatō ab aucupib⁹. No
ui: iqt qd uelis a me sumere. Quid uoces colloqū: hōe
stius locuta ē q si rē apte dixisset. Tua messis in herba
pulcherria trāslatio: maturius inq agēdū ē qm nondū
amor oīs incaluit: ita ut iā suas sentiat uires & pfectus
sit. Amica qm tuū desiderū implebit. Archaniū opus:
nostri amoris deliberationē quæ in oculo sit. Cetera
q huic libello nō erant mandata. Comites cōsiliūq;
quas habeo comites & mei cōsilli participes. Suadet
archana cōmīti debere. cum hæ sint qbus credi possit.
UBER. **F**ax quoq; dicit se ē terri somnio hez
cubæ: q pridie q pareret paridē sōniauerat se parere fa
cē quā dicit se timere fore incēdiū troianū: ut uatē p
dicūt. Ver. Et face prægnans cifeis regina parin creat
urbe paterna. Monitus: diuinationēs. Vt fauet: dicit q
sicut Venus ei fauet: quia tulit iudiciū pomi. p se ita ti
met ne iuno & pallas: q offensæ fuerūt: & nō obtinuer
ūt cām i illo iudicio: ei sint aduersæ & inimicæ. Bina
trophæa: duas uictorias a iunōe & palladē. Nec dubi
to: nō dat ad id qd dixerat. Nec tu rapta time ne nos fe
ra bella sequar & c. dicit. n. se nō dubitare qn bella mo
ueat pp se. Per gladios: p arma. pbat p exemplū Atracis:
at rex Strabōe teste urbs ē thessaliæ: ex ea fuit hipoda
mia uxor perithoi: pp quā iter lapidas & cētauros asp
ria pugna orta ē: ut diximus i epistola phillidis super
eū locū fusi q bimēbres: hemōios uiros. Lapidhas thes
salix populos. Indicare: denūciare mouere. Tam lētū.
tam pigrum. Ira iusta: pro rapta cōiuge. Quod bene:
ad id qd dixerat. Nec plus atrides animi Menela⁹ haz
bebit. Quā paris aut armis antefēdus erit: & reliq q
supra de se dixit: respondet helena paridē potius haz
berefaciem aptam Veneri q armis. Recēses: numeras
& cōmemoras. Dissidet: discrepat: & non conuenit cū
his quæ dicis. Hēctora q dixerat. Oia si dederis nunq dabis hēctora fratrem: Vennis is innumeri militis istat
erit: dicit helena: sine pugnare hēctora p te. Altera mi. s. amoris: quia militat oīs amans: & habet sua castra. Cu
pido. Operis tuis: id est exercitiis & factis: legendum est operis in ablatiuo: non autem in genitiuo: quia di
gnus cum genitino non iungitur. His: scilicet operis. **S**i fa. si uellem facere rem meam. **F**aciam: utar his
operis amoris. **D**abo ma. cō. tractum est ab his qui se dedunt manibus coniunctis. **T**empore: in tempor
re. **Q**uod petis: respondet ad id quod dixerat: sed coram ut plura loquamur. **E**xcipe me lecto nocte sile
te tuo. **F**urtim: clam. **Q**uid ca. id est queras. **E**t quid uoces colloquium quia uis colloquium tuum esse
concubitum. **S**ed n. pro. dat ei spem eius quod periuerat. **I**n herba: trāslatio a messibus quæ nō sunt cet
te cum sunt adhuc in herba: sed postquam sunt collectæ. **H**æc mora: hæc dilatio. **S**it: pro erit. Amica. tno
uoto: quia proderit tibi. **H**æctenus: dicit se nolle mandare plures epistolas: quia cetera uult loqui. **C**lime
nem & erham comites suas: quæ erunt internuntia & medicæ inter ipsam & paridem.

Nauibus a portu lene fuisse fractum.
Fax quoq; me terret: quā se pepisse cruētame
Ante diem partus est tua uisā parens
Et uatum timco' monitus: quos igne pclasgo
Ilion arsurum præmonuisse ferunt.
Vtq; fauet cytherca tibi quia uicisci habetq;
Parta per arbitrium bina trophæa tuum;
Sic illas timeo: quæ si tua gloria uera est;
Iudice te causam non tenuere dua.
Nec dubito quin te si psequar arma parēturs
Ibit per gladios heī mihi noster amor.
An fera centauris indicere bella coegit.
Athraxis amonios hyppodamia uiros.
Tu forte tam lentum iusta menelaon in ira
Et geminos fratres: tyndareūq; putas?
Qd bene me iactas & fortia facta recēses.
A uerbis facies dissidet ista tuis.
Apta magis ueneri: q sunt tua corpora marti
Bella gerant fortes: tu pari semper ama.
Hēctora quē laudas pro te pugnare iubeto.
Militia ē operis altera: idigna tuis.
His ego si saperē: pauloq; audacior essem:
Vterer: utetur si qua puella sapit.
Aut ego deposito faciam fortasse pudore.
Et dabo coniunctas tempore uicta manus:
Quod petis ut furti præfētes ista loquamur.
Scimus quid captes colloquiumq; uoces.
Sed nimīū pperas & adhuc tua messis iher/
Hæc mora sit uoto forsan amico tno, ba ē.
Hæctenus arcanum furtiua conscia mentis
Littera iam lasso pollice sistat opus.
Cetera p socias clymenē: athraq; loquemur
Quæ mihi sunt comite cōsiliūq; dua:

Ordo littera hactenus cōscia mētis furtiua: i. cui hactenus cōmissa secreta mea mētis. Sīstat. finiat. ¶ Opus at. id est off. cū scribēdi secreta. Lasso. pos. i. manu scribēdo fatigata. Cetera: q̄ iter nos agēda restant ad conficiendū qd̄ uterq; uolum⁹. ¶ Cōsiliū meū: cū qbus oīa mea cōsulere soleo. In. xvii. epistolā argumētū. ¶ CANTO.

Abidon Milesii Gyge Lidorum rege p̄mittēte cōdidere nobilitatā. ut scri. Melas lāadri amore: ea ēī asia: cui sesto in Europa urbs opponitur herus patria. stadiis. xxx. distat intercidente angusto mari a casu uirginis hellesponto nūcupato: id cū asiā ab europa diuidat xerxes spōte cōlunxit. angustia in latitudine ut Hero. auctor est stadiorum septē i lōgitudinem uero. cccc. p̄dūt. Leāder abidenus cū

Pu. Oui. Naso. epistolarum heroi. li. qntus.

Laender ad Hero.

Mittit abidenus: quam mallet ferre salutem

Sī cadat unda maris sēsta puella tibi

Sī mihi dīi faciles: & sunt in amore secundi.

Inuitis oculis hāc mea uerba leges.

Sed non sunt faciles: nā cur mea uota morat̄

Currere me nota non patiuntur aqua

Ipsa uidēs cēlum pice nigrius: & freta uentis

Turbida: perq; cāuas uix adeunda rates.

Vnus: & hīc audax quo tibi littera nostra.

Redditur a portu nauita fecit iter.

Ascensurus erā. nūsi q; dum uīcula prorā

Solueret: in speculis omnis abidos erat

Non poterā celare meos uelut ante parētes

Quēq; tegi uolumus non latuisset amor.

Protinus hāc scribens foelix. i. littera dixi.

¶ VBER. ¶ Mittit abidenus: hellespontos angustus est admodum: incipit autem hoc mare a finibus Troas & usque ad propontidem Thraciae: sic dicitur ab Helle filia athamantis quam fabula tradunt in eo mari de merfam. Is hellespontos teste plinio septem stadiis Europam ab asia diuidit: & illic inter se contrarias urbes habet in Europa Callipolin & seston: in asia lampacon & abydon. unde fuit leander: qui hero puellam ex Sesto oriundam tanto amore dilexit ut ad eam noctu per hellespontum naret: & ea potius rursus renaret abydon uerum cum maxima tempestas in mari orta esset: quae iam praeteritis septem diebus adhuc non cessabat: quae impeditus laender non potuerat ad amicam suam: ut solebat nare: ne hero eum sui oblitū existimaret: aut eam reliquisset cum inuenisset quendam nauam audacem in eo tempore tempestatis nauigantem Sesto scripsit ad hero amicam suam hanc epistolam qua uerba hementem amorem suum firmum & stabilem consitetur: & excusat q̄ iam septem diebus non potuerit ad eam nare propter maris commotionem. Excusat etiam quare ipse non iuerit cum nauta qui illuc nauigabat: potiusquam litteras daret: postremo pollicetur se breui iturū & si mare non fuerit tranquillum: se potius commissurum periculis quam diutius cariturum conspectu & colloquio ipsius heroos: interea dicit ut habeat secum loco sui hanc epistolam. ¶ Abidenus: ex abido: legēdum est autem abidenus non abideus. ¶ Ferre: portare: ut ipse ueniret. ¶ Sesta: ex sexto deriuatum formauit: nō superans primitiuum syllaba: quod raro fit: nam sēstia debuit dicere: declinatur autem Hero Heroos uel hero heronis secundum latinam declinationem: sicut Dido didoos: & didonis & similia nomina graeca: ut priscianus uoluit licet phocas grammaticus uelit tantummodō graece declinari: sed usus contra est. ¶ Faciles. benigni exorabiles. ¶ Secundi: fauentes. ¶ Inuitis oculis: non libenter: quia si me amas ut opto: mallet me uidere quam legere hanc meam epistolam. ¶ Sed non sunt faciles: non exaudiunt mea uota. ¶ Morantur: impediunt. ¶ Currere: nare. ¶ Nota: assueta. ¶ Ipse tu ne mihi hoc credas. ¶ Nigrius: obscurus. ¶ Cēlum: aera. Vergilius: Eripiunt subito nubes cēlumque diemq; tucrorum ex oculis. ¶ Pice: pix loquor quae manat ex pice arbore nigerrimus. ¶ Turbida: commota. ¶ Vix abeunda per rates: id est per quae naues uix queant ire ne dum homines abhibunt. ¶ Vnus: solus. ¶ Erhic. scilicet audax qui non timet periculum nauigationis. ¶ Soluit iter: mouit nauem ingressus est nauigationem. ¶ Ascensurus: respondet obiectioni quare non alcer derit cum illo nauta: propter multitudinem spectantium: cum nauis a littore discedebat. ¶ Vincula funes: retinacula. ¶ Prorā: id est nauis synecdoche. pars pro toto. ¶ Omnis abidos: id est omnes abideni. ¶ Erat i speculis. i. i loco ubi spectabat di: cēssu nauis. Specula nō significat pprie fenestrā: sed quēlibet locū eminentē: ubi possu mus speculari. Ver. i. buc. pecula d̄ mōris i altū. Celare amorē meū: uelut an celauerā Quē uo. te. quē uolum⁹ eē secretū & occultū. Protin⁹: oblit⁹ nūc amicae suae dicēs se uidisse epistolā suā: q̄ ipse nō uideret quo illa deferebat.

CANTO. **C** Tangere labellis: basiaberis. **V** Vincula: litterarū sigilla. **D** Dextra locuta: cū scribit dextra loquē-
di p̄bet officiū. **C** Cū charta: siue ea fuerit uicelliana: quæ amatoris epistolis dicata era: ut scribit Pli. sine Augu-
sta q̄ i epistolis plurimū auctoritatis habebat. **S** Sedula: natatu assiduo laboriosa. **D** Dare uerba: natado concute-
re. **M** Mei sensus meæ cogitationis: quā exprimit. **S** Septima nox agitur: a numero & tēpore: t̄: 700° auget.
Si uidi somnū: si dormiui. **R** Rupe sedēs aliqua: mouet miserationem ab expositōe. **P** Ponit ante oculos rē: ut ge-
sta ē: quæ cū causis omnibus probe: epistolis tamē maxie cōueniunt quæ i narratione posita sunt. **L** Lumina uigi-
lantia: incensam facē intelligit: quā in summa turri hero erigebat: ut ad illā Læander natatione dirigeretur: op-
nor tutrim intelligere: quæ festo erat opposita ad octo
stadia separata inceptis iuuenilibus: q̄ maturioris æta-
tis non temptassent. **S** Sunt iuuenes: quoniam minoris
prudētiæ: audaciores. **T** Tumidū æquor: maris inūda-
tio. **A** Aduersis ags: obiectis. pcellis. **A** At tu de rapidis: ex-
postulatiōis enarratō miserationē nō caret. **D** De rapidis
uentis: poetica dictio. **N**ā uetor: imauetissimū orator
dixisset boreā: qui uiolentia ceteros uētos supat. **S** Ser-
ta prælia: q̄ mihi bellū indixisti. **C** Certamēte: aio obstita-
to: & diuturno. **S**æuis uteris imanitate. **I**n me: q̄ amo-
nefas ē ueneris milites uiolare. **Q**uid faceres. **B**oreā a
morē exprobat: ut memoria p̄fessæ flāmæ ad māsue-
tudinē inuiteret. **Q**uid faceres. quā uteris uiolētia. **S**o-
lemus enim his mansuetiores eē q̄ ea offendunt cul-
pa quā nos aliquādo admisimus. **T**ā gelidus boreas:
qm̄ ex septentrione spirat: est frigidissimus: ut feri. Pli-
nius. **I**gnibus ætæis: atticæ **O**riythæ amore orityam
a Borea raptā fuisse diximus. **G**audia rapturo: cum
orithyā rapere destinasti. **A**erios aditus: quo mius
ad arcē atheniensem euolares. unde orithyam rapuisti.
Quomō: quā patiētia fuisses. **P**arce p̄cor: sis tuo ex-
emplo mansuetior. **A**uram: tuum spiritum. **H**yp-
potades: **A**eolus hyppotæ filius ex menalippe: nō fu-
it uentorum rex: sed æolus artēs superioris æoli filiæ
ex neptuno: qui æolias insulas tenuit: & uentis impe-
rassē scribit **H**omerus. **V**ana: quoniam meis præci-
bus Boreas non mouet: sed immaniorē. **C**oercet. mi-
tigat impellit: Inquit maria ad meas p̄ces nō mitigat.
VBER. **A**dmotis: appropinquatis. **V**incula: fila: q̄
bus litteræ solēt ligari. **L**ocuta cū charta. i. cetera scrip-
si. **A**h quāto mallē nataret: ad te ueniēs. **Q**uā scribe-
ret. q̄ mitteret hanc epistolā. **S**edula: intēta. **A**prior dare
uerbera pōto. i. magis apta ē natādo p̄cutē undas trā-
quilli maris q̄ scribere. apta ministra mei sensus. i. & ta-
mē optie exprimit: & hīs notat qd̄ i aio hēo. **S**ēsus. **V**o-
lūtatis. ai. **L**ōgius āno. **E**x affectu amāris: cui expectāti
t̄ps uī lōgissimū. **F**eruet: mouet æstuat. **R**aucis: mur-
muratib⁹. **H**is ego: iurat Læander se dormiuisse his no-
ctibus. **V**idi sonū. i. dormiui. **T**erētiana ē elocutō. **M**o-
ra freti isana sit lōga. i. p̄cor diu duret tēpestas maris: q̄
minime uellē. **R**upe: alto saxo. **L**itora tua: festo ubi tu
es. **M**ēte feror. uenio cogitatiōe: quo corpore ueniri nō
possum. **L**umina qn̄ ē. **S**olebat. n. **H**ero ponere lumē in q̄
dā turri sua: ad qd̄ lumē Læander natabat: qd̄ dicit se ui-
dere: aut ex affectu putare uidere. **A**cie n̄ri oculi. **V**igi-
lantia: stātia i nocte q̄si p̄ uigilia. **T**er mihi: dicit se uo-
luisse sæpe aggredi natare: sed territū magnitudie tēpestatis. **G**raue iter. nauigationē piculosam. **T**uidū: cōmor-
rū. **A**t tu cōuertit sermonē ad Boreā: de quo cōquirit q̄ ita eū ipediat. **C**erta mēte. i. aio deliberato. **I**n me: amātē.
Incaluisse: exarsisse. **I**ncēsum eē qd̄ ē cōtra frigiditātē. **A**ctæis atheniēsis: pp̄ raptā orythiā: diximus i p̄cedē-
ti epistola hanc fabulā. **A**ditus aerios. iter p̄ aera. **Q**uo modo paterere. q̄ d. ægeriē. **F**acile: leuē nō ipetuo-
sam hippotades. æolus nepos hipdotæ troiā ex gesta eius filia i siciliā delata: q̄ ē mater fuit æcestis regis siciliæ
ut alibi diximus. **S**ic. adiurātis ē. **N**ihil triste: nihil qd̄ sit graue & molestū. **V**ana præcor: dicit se frustra hanc
optare: quā nihilominus p̄seuera ipse uētus. **O**bmurmurat: cōtra murmurat: & crepitat. **C**oercet: mulcet: placat.
Quatit: cōmouet. **N**ūc daret: optat ut sibi eēt potestas uolandi sicut **D**adalo: qui cum a **M**inoe i turri mūtifi-
sima eēt inclusus alas sibi & filio fabricauit: quare auxilio euolauerūt: sed **I**carus filius in mare delapsus ei nomē

Iam tibi formosam porriget dū manu n.
Forſitan ad motis etiā tangere labellis;
Rumpere dum nūeo Vincula dēte u. let.
Talibus exiguo dictis mihi murrui et carbis
Cætera cum charta dextra locuta mea est
Ah quanto malleſ q̄ scribere illa nataret.
Meq; per aſſuetaſ ſedula ferret aquas.
Aprior illa qdē placido dare uerbera ponto
Eſt tamen & ſenſus apta miſtra mei.
Septia nox agitur ſpaciū mihi lōgius anno
Sollicitū raucis quod mare feruet aquis
His ego ſi uidi mulcentem pectora ſomnuro
Noctibus inſani ſit mora longa freti.
Rupe ſedens aliqua ſpecto tua littora triſtis
Et quo non poſſum corpore mente feror
Lumina quā etiā ſumma uigilantia turre
Aut uidet; aut acies noſtra uidere putat;
Ter mihi depoſita eſt in ſicca ueſtis arena.
Ter graue tentaui carpere nudus iter.
Obſtitit in captis tumidū iuuēilibus æquor
Merſit & aduerſis ora natantis aquis
At tu de rapidis inmanſuctiſſime uentis
Quid mecum certa proelia mente geris?
In me ſi neſcis borea; non in aquora ſauis.
Quid faceres eſſet nī tibi notus amor?
Tā gelidus cū ſis; nō te tamē inprobe quodā
Ignibus ætæis incaliſſe neges.
Gaudia rapturo ſi quis tibi claudere uellet
Aerios aditus quo paterere mō? auram.
Parce precor: ſacilem q; moue moderantiuſ
Inperet hippotades ſic tibi triſte nihil.
Vana peto: p̄cibuſq; meis obmurmurat ipſe.
Quaſq; quatit nulla parte coerceat aquas.

Ad Hero

dedit. ¶ Icarium quis hic prope litus adest. q. d. qd pot me admonere piculosum ee credere se aeri & uolare. Tollere eleuare. Pepedit: supra sterit. Negat cuncta: phibet oia. Agito mete: cogito & reuoluo oia. Mei furti: mei concubitus. Nox erat describit tempus quo primu natus ad hero: & ea potius e. Nox icipies: pria ps noctis: naq; e meminisse uo partheis e. Amas: ego captus amore tui. Patriis: paternis. C u ueste: q era nudus. Iactaba. moueba. Lenta mollia. Tremulu: pp motu aq. Vt: sicut: itaq. Officiosa: psta officiu. Hac luna. Faucas: adiuues me. ¶ Subeant. ueniant i nter. Lathmia saxa. i. mos lathmius q e caria. Endymiois a luna ut ferit adamati: fabula nobis: dicit at lathmic. no at lathmio: ut tortellius putauit: unde deriuatiu lathmius. Qui alibi lathmius endymio no est tibi

Nunc daret audaces utina mihi dædalus alas
Icarium quauis hic prope litus adest.
Quicquid erit pariar: liceat mo corp⁹ in auras
Tollere: quod dubia sæpe pendit aqua.
Interea dum cuncta negant uentriq; fretumq;
Mente agito furti tempora prima mei.
Nox erat icipies: naq; e meminisse uoluptas
Cum foribus patriis egrediebar amans.
Nec mora deposito pariter cu ueste timore
Iactabam liquido brachia lenta mari.
Luna mihi tremulu lumen prebebat cunctis:
Vt comes in nostras officiosa uias.
Hinc ego suspiciens: faucas o candida dixi.
Et subeant animo lathmia saxa tuo.
Non sinis endymion te pectoris esse seueri.
Flecte precor uultus ad mea furta tuos.
Tu dea mortalem celo delapsa petebas
Vera loqui liceat qua sequor: ipsa dea est.
Neu feram mores celesti pectore dignos
Forma nisi in ueras non cadit illa deas.
A ueneris facie non est prior ulla: tuaq;
Neue meis credas uocibus ipsa uide:
Quantu cum radiis fulges argentea puris.
Concedunt flammis lydera cuncta tuis
Tato formosis formosior omnibus illa est:
Si dubitas: cæcum cynthia lumen habes.
Hæc ego: uel certe non his diuersa locutus
Per mihi cedere nocte ferebar aquas.
Vnde reperlussa radiabat imagine lunæ.
Et nitor in tacita nocte diurnus erat:
Nullaq; uox unq; nostras ueiebat ad aures:
Præter dimota corpore murmur aquæ.
Alcyones solæ memores cæcycis amati;

dir duas has ne uideat numia ostendere: quæ auxilio: nitebat post uenerit & lunâ nulla e hero pulchrior. Argæa: lunæ color e bladu e Pl. scribit poetæ a simili argæam dixerunt. Puris oī exclusa humiditate: q nebulas facit. Cœdunt inferiora sunt. Habes lumen cæcyci: nihil uides. Hæc ego dixi nō his diuersa: sed fere eadē. Cedentes iter p̄betes: & ad natadu facies. Imagine: splendore & aspectu. Alcyones solæ: cū alcyōes aues i mari sentiunt: trans illitate p̄mittunt: maxie cū nidificant. Diagoras Samius sex dies Alcyones dixit: Aristoteles uero & simonides xi. philochorus ix. Ceycis amati. canit me natate: qm̄ subit earu metē ceycē amasse: nā ut nicader scribit. Ceyx luciferi filius cū ad oraculū appollinis uxore inuita nauigasset i mare decidit alcyōe: ut Theodo. auctor est. scy rōis attici latrōis filia de uiro sollicita i sōnis a ioue e mōita ut litrus peteret: illic cū mariti Cadauer repisset se a scopulo i mare p̄ dolore deiecit. Dii miseratiōe mori utrūq; i aues Alcyōes cōuerterunt. Egisadrus addit anthea. Medonē. alcipē. Palenē. Drymona steriē: alcyōis gigantis filias cū priis iteritū itellexisset: has aues fuisse cōuerfas

luna pudori: sensus e ergo: recordare luna lathmii mō ris ubi cū endymio cōcubuisse diceris. Seueri: tristis aliē a uoluptatibus. Tu dea: antepōit amorē suū amor lunæ. Mortalē Endymionē. Quā sequor. i. quā ego peto. Est dea: nō at mortalis. Neu se. hic e sensus: ut ta / cēa mores: quos hæc mea puella hēt diuinos. talis pul chritudo nō posset ei cōtigere: nisi eē dea. A facie uene ris. i. post pulchritudinē ueneris & tuā. Nō ē q̄ antecedit eā. Ipsa: tu. Quāto: cōpario & e sensus: o luna q̄to es splē dērior oībus aliis stellis: cū tu nitissima fulges in celo: tato illa sua pulchritudie supat oēs alias puellas. Con cedūt flammis tuis. i. uicūt suo splendore. Cynthia o luna nā lūa & diana eadē ē: q̄ cynthia dī a cyntho mōte. De li. Hēs lūmē cæcyci: nō bene uides. Vel certe. i. saltē. Nō diuer'a: nō cōtraria. Cedentes mihi: dātes locū corpori meo. Ferebar ibā. Radiabat: splendebat. Reperussa reuer berata: nā aq̄ uī retroflectere radios lūæ. Et nitor diur nus. i. lux q̄ solet eē diei erat i nocte. i. nox erat clara sicut dies. Nulla uox alicuius uel hominis uel animalis.

¶ Aqua dimota: diuisa. ¶ Corpore: meo. Alcyones solæ: id est solummodo audi. bam alcyones uolucres: quæ uidebantur dulci uoce querelam effundere. Me mores Ceycis amati. tangit fabulam quam Ouidi. scri bit lib. xi. metamorphoseos.

¶ CANTO. ¶ Dedalus: q fabricatis sibi: & icaro filio & aliis mōis trāsfugit. Littus icariū: n dubitarē uolare: li cet icarus suo casu p̄xio mari nomē dederit. Varro tū ab icaro isula icariū pellagus appellatū scribit: ubi icari sepulchre uidebat. Quicquid erit pariar. piculū quis ma / gnū imineat subibo. Corpus i auras tollere: dūmō pos sem uolare. Sæpe pepedit: libratū ē i undis: dū natus mus. Cūcta: & uolatū & natationē. Tēpora pria: cū pri mū ad te natus. Meminisse: p̄ter ita felicitatis memo ria iucūditate nō caret. Eg rediebar: ut ad tenarē. Lē ta. natatu flexibilia. Tremu ū. qd aq̄ motu stare nō ui / det. Lathmia saxa: Endymiois lathmii amorē nō obli uiscat: quē ut scribit Cice. dormiētē i lathmio lōiæ mō te luna osculabat. iusserat. n. illū p̄peruo dormire. En / dymio: amor endymiois. Pectoris seueri: immanis uer ti & in amantes difficilis. Seueros dicimus: qui eodē aq̄uitatis tenore ducti misericordia non mouentur. Tuos uultus. lūmia eunti ministres. Mortalem: a ma iori arguit similitudinem. Tu inquit hominē: ego ue ro deū. Vera loq̄ liceat: ægre non feras uera fateri. For malaudat hero a corpis bōis. ¶ A ueneris facie: exclu

CANTO. Fortiter: omni conatu. Lumen: quod in turri eminebat. Meum nomen. Hero significatur. Et subito: cum loca ubi consistis inspexi: auger uires memoria futurae felicitatis aut periculi. Mollior. ad natam dum facilius. Frigora: quae natatibus maxime obsunt. Minus restat: ad natam dum superest. Plus liber: tanto magis propero. Iacto brachia: maiori robore nato. Vix: quod uix retinere. Dabas uerba: me non captabas. Prima aqua: in ora primi litoris quae agitatione undae perluitur. Diis magnis: quos in longistorico. Var. putat esse coelum & terrae alii uero uel mercurium & Mineruam deos magnos credunt. Aegyptii isidem & osiridem magnos deos contendunt. Caetera: paces iustus & amanti um gaudia: quae gesserunt conticer. Lumen: quod in turri eminens uidebat. Quam maris: unda inundationis maris hellepontici nullam habet quietem: quoniam maris angustiae fluunt & refluxunt. Illud tempus: quod nobis superest. Iners: sine amoris officio. Iamque fugatura a tempore. **WADO:** cum aurora diem nunciaret. **LUCIFER** is aurorae filius est diei nuncius. Amaro: ingrato: utrumque enim offendeat: gaudebam noctis longitudine. **VERBER.** Ceix. n. luciferi filii. per digiti quae ei apparuerat perturbatus ad oraculum appollinis in claro nauigare decreuit: nam delphos ire non poterat quoniam phorbas cum phlegiis populis delphos infestabat. Cum autem Alcyone eius coniux aoli filia hac navigatione ei dissuadere conaretur uerita periculum eius. Ille affirmavit intra alterum mensem se reuertere: neque tempestate maxima oborta submersus est. Illa assiduo uiri desiderio sollicita cum ad tempus promissum reuertere non uideret deos continuis precibus fatigata. tandem misericordia iunonis cui precipue supplicauerat factum est uti somnis admoneret de obitu mariti immisso sono sub specie ceicis submersi. Illa igitur excitata sono cadaver mariti in litore inuenit: quare nimio percussa dolore in uolucres alcionem & ceix in aliam uolucres commiseratione deorum conuersi sunt haec uolucres per septem dies fetificantes tranquillum habent mare: deinde. n. & pristina coniugalē concordiam seruauit. has igitur solas uolucres perurbato mari quaela effundentes audisse dicit. Aduertendum autem per nosse mulieris declinam in alcyonem alcyonem pro uero alcyonem uel alcyonem: ut hic locus ostendit: dicit. n. alcyonem: non autem alcyonem. Iamque fatigatis: solent natantes defatigatis brachiis sustentare corpus aliquotulum super undis quod se fecisse dicit. Eri gor: eleuor. **UT:** postquam. Lumen: quod in turri tua apponis. Meus ignis: meus amor. In illo lumine subito: dictis his uerbis. Mollior. facilius ad natam. Amor quae calet in pectore cui. iamque facit calorem in pectore meo amoris plenum. Praestat: efficit. Ne possim sentire frigora profundum. i. maris. Quo magis: quanto magis. Accedo. appropinquo. Minus restat. s. uix ad pueniendum ad litus. Plus liber: plus autem est mihi & uoluntatis. Cerni: uidere a te. Spectatrix: tu quae spectas me. Ad diis animos: facis me animosiorē. Ut ualeam: ut possim & sum fortis. Laboro: curo. Dux: tibi iacto arte & ostentatione. Discendere in altum: ut uenias mihi obuiam. Hoc uidi: quod uolui percurrere in aequor. nec tamen effecit nutrix tua. Vdus: huius factus. Prius aqua. i. aqua magnis uicinis litori. Excipis: scilicet cum sit in litore. Oscula digna peti diis magnis trans mare. i. oscula quae sunt dii celestes ut assequeretur posset trans mare sicut ego. Amictus: uestes. Adeptos de tuis: quibus te spoliasti: ut me tegas. Imbre. i. aqua. n. n. solū significat pluuiam: sed est simpliciter aqua. Ver. i. aene. Lavis lateque copagibus omnes accipiunt inimicum ibere. Nox: nam supra dixit nox erat incipiens. **CAETERA:** subtrahit rem pudendam: sic Ouidius in primo amorum. Caetera quis nescit: festi requieuiamus ambo. Turris: in qua ambo conuenimus. Lumen: scilicet nouit caetera. **NON** magis: dicit gaudia illius noctis ita esse innumerabilia: sicut est innumerabilis alga maris. **HELLEPONTIACI:** quod tranabat ipse. Leander: est autem alga minuta quaedam herba quae nascitur in mari: unde alibi. Nunc leuis electam detinet alga ratem. **AD** furta: ad concubitus nostros occultos. **ILLUD** spacium forte iners: id est esset sine effectu uoluptatis: quia dabam operam. ut illud totum colligerem & in uoluptate consumerem. **CONIUGE** titoni: id est aurora uxore Titoni. **FUGATURA:** expulsa noctem: nam adueniente aurora nox abit. **PRAEVIUS** aurorae: id est praecedens auroram. Vergilius. Nascere praecedem diem ueniens age. **LUCIFER** alium. **COGERIMUS** coniungimus commiscuimus. **RAPTUM:** certatim.

Nescio quid uisa sunt mihi dulce queri.
Iamque fatigatis humero sub utroque lacertis:
Fortiter in summas erigor altus aquas.
Ut procul aspexi lumen, meus ignis ille est.
Illa meum dixi littora numen habent.
Et subito lassus uires rediere lacertis:
Visaque quae fuerat mollior unda mihi.
Frigora ne possim gelidi sentire profundum.
Qui calet in cupido pectore: praestat amor
Quo magis accedo: propioraque littora sunt
Quoque minus restat plus libet ire mihi.
Cum uero possim cerni quoque peritus addis
Spectatrix animos: ut ualeamque facis.
Tunc etiam nado dominae placuisse laboro:
Atque oculis iacto brachia nostra tuis.
Te tua uix prohibet nutrix descendere in altum
Hoc etenim uidi: nec mihi uerba dabas.
Nec tamen effecit: quamuis retinebat euntes:
Ne fieret prima pes tuus udus aqua.
Excipis amplexus: feliciaque oscula iungis.
Oscula diis magnis trans mare digna peti
Deque tuis deptos hueris mihi tradis amictus
Et madidam siccas aequoris imbre comam
Caetera nox & nos: & turris conscia nouit.
Quodque mihi monstrat puada lumen iter.
Non magis illius numerari gaudia noctis
Hellepontiaci quae maris alga potest.
Quo breuius spacium nobis ad furta dabatur.
Hoc magis est cautum: ne forte illud ineres
Iamque fugatura titoni coniuge noctem
Praeuius aurorae lucifer ortus erat.
Oscula cogerimus: propterea sine ordine rapti:

Ad Hero

CANTO. **A**equor uirginis: hellepōtum: quod a uirginis casu nūcupatū est. **S**i qua fides: postulat fidem perinde ac rem maximā loqui aggredieretur. **E**sse natator: habere natandi facultatem. Naufragus: facile submergi posse: ut is qui nullam habeat natandi peritiā. Ad te: cū ad te nato. Prona: p̄ceps & natatu facilis. Cluius: collis qdam ad superandū difficillimus. Vrbe mea: tantae uis amor est: ut etiā natura uertat. Odisse. n. impellit q̄ amare illa duce consueuimus. Hei mihi: suspiratio hanc sumit a loci diuersitate: q̄ ab amāte discluderetur. Vn dis: parua freti distantia. **V**na tellus: siue festia siue abidena. Confundor: redit post narrationem ad querelas quam auger sciscitatione. Causa leuis: nullius materix: admiratur quid cum leuissimus sit uentus rem tantam

Et querimur paruas noctibus esse moras.
Atq; ita conctatus monitu nutricis amaro:
Frigida deserta litora turre peto.
Digredimur flētes: repetoq; ego uirginis æ/
Respiciēs dñam, dū dicet usq; meā. quor:
Si qua fides uero est: ueniēs huc esse natator
Cum redeo: uideor naufragus esse mihi.
Hoc quoq; si credis ad te uia pronā uidetur
A te cum redeo: cliuius inertis aquæ.
Inuitus patriam repeto quis credere posset:
Inuitus certe nunc moror urbe mea:
Hei mihi cur aīs iuncti secernimur undis:
Vnaq; mens tellus non habet una duos:
Vel tua me festos: uel te mea sumet abidos.
Tam tua terra mihi: q̄ tibi nostra placet.
Cur ego cōfūdor quotiēs cōfūdītur æquor:
Cur mihi causa leuis uentus obesse potest
Iam nostros curui norunt delphines amores
Ignotum nec me piscibus esse reor.
Iam patet attritus solitarum limes aquarum:
Non aliter multa q̄ uia pressa rota.
Quod mihi nō eēt nisi sic iterare querehar.
At nūc per uētos hoc quoq; deesse queror
Eluctibus in modicis athamantidos æquora
Vixq; mact portu tuta carina suo: canēt.
Hoc mare cū priuū de uirgine noīa merfa
Que tenet: est nactum: tale fuisse puto.
Et satis amissa locus hic infamis ab helle est

possumeret. Cur confundor. cur perturbor & moueor aio. Quotiēs æquor cōfundit: quotiēs mare pturbat: qd nō fieret si essemus in eadē terra. Vetus cā leuis. i. uetus q̄ ē parua cā. Cur potes obesse: cur pōt nocere ipediēdo natationē meā: quod facere nō posset: si essemus simul. **D**elphines: pisces sunt repando dorso homini amica: cū aial: de quorū natura uideatur Ply. & Solinus. is igitur dicit laander se iam esse notū propter frequētē natationē suā. Piscibus. scilicet qui ēt nō adeo sunt familiares hominibus. **C**lam patet: hyperbole est: hoc. n. fieri non potest: sed ut amator dicit: ē ita crebro saepe nataffe: ut appareat i aq̄is quāsi limes quidā quē suo corpore fecit tāquā orbita rotæ: uel uia per quam multæ rotæ incedunt. **A**ttitus: frequentatus. Solitarum: asuetarū meæ natationi. Multa rota: pro multis rotis. Quod mihi nō esset & c. sensus est: ego ante querebar q̄ non possem ad te iterare: id est uenire. **N**isi sic: scilicet natando. **S**ed nunc queror hoc scilicet iterare natando. Deesse. mihi non concedi mihi. Per uentos. i. causa uentorū: qui me prohibent. **A**equora athamantidos. i. pontus helle q̄ ut dixi filia fuit athamantis. **C**anent: spumescunt. **I**mmodicis: maximis. In portu. ubi ut plurimum solet esse tranquillitas: quanto ergo minus tuti erunt homines in medio ipsius. **H**oc mare: dicit hellepōtum ita esse commotum. ut fuit quando merfit hellen & ab ea nomen accepit. **R**eor: puto. **F**uisse tales: ut nunc ē: id est ita turbatum. **C**um id est quando. **P**rimum: primo. Est nactum: est adeptum. est affectum: nomen de uirgine merfa de helle submerfa. **S**atis infamis: satis ad infamiam & sœuiciam nominatus.

posset impedire. **C**lam nostros curui norunt Delphini: brutis eius amoris notionē tribui quæ exornatio a Cice. cōformatio dicitur: Plurimū ualet in re explicāda. & ad mouēdā miserationē. Curui delphines. Epitē thō propriū delphinorū est qui alio uocabulo Simōes appellantur: ad quod nomē uocati accurrere dicunt. Limes attritus: orbita facta est natandi cōsuetudie i me: dñis aquis. Multa rota: auger similitudine hyperbolē limes in mari cernitur ut orbita i uiis mediis rotarum cursu cōterit. Quod mihi nō esset: mouer miserationē a mutatiōe fortunæ. Sic per natatū iterare: iter ad te dari. Aequora athamantidos: athamantis filia fuit hellæ: q̄ Helleponto nomen dedit. Canēt: pcellis affiduis spuma operiūt. Hoc mare: auger q̄ relā alienæ fortunæ memoria. Tale fuisse. pcellis agitatū his similibus. Merfa uirgine: cum in mare submersa esset helle. Nomia: nā hellepontos est nuncupatus.

VBER. **P**aruas moras esse noctibus. i. noctes eē breues. Cūctatus: moratus ita osculādo nos. Monitu: mādato & p̄cepto. Amaro. acerbo: quia inuitus audio me mōeri ut ide discēdā. Deserta turre: relicto loco ubi uoluptatē accepim⁹. Digredimur: discēdius. Aequor uirginis: mare dictū ab helle puella q̄ i mare delapsa: ei nomē dedit: ut dixi supra plene i argumento epistolæ hypsipheles ad iasonē. Vsq; dū licet. i. assidue dū possū. **S**i qua fides uero ē: si ueritati quā dico credit. Huc: ad te. Videor mihi esse natator. i. uideor optrie scire natatē propter affectū amoris q̄ me adiuuat. Oui. de Tyf be. Audacē faciebat amor. Cū redeo. i. cū discēdo a te. Videor esse naufragus: uideor submergi fluctibus: & piclitari. Prona facilis: & q̄si p̄dens: nā facilius descendimus q̄ ascendimus. Cliuius ascēsus monticulus. Inertis: i mobilis: q̄ n̄ ita facile natat: sicut aq̄ mobilis. Quis credere possit. q. d. nullus nisi q̄ sciat q̄ta sit uis amoris: naturaliter. n. oēs libēter redeūt: i patriā. Oui. Nescio q̄ natale solū dulcedie cūctos Detinet. Nūc cū ad te natatē nō possum. Iūcti aīs: pares & cōiūcti amore. Cur fecernimur: cur separamur. Vna tellus: i eadē terra. Cur nō habet duos. i. cur nō sumus ambo i eadē terra. Sūt

CANTO. **C**Habet crimē: ex culpa sortitum est nomen. **C**Phryxo: phryxus post sororis casum i colchos delatus est ad Oerā. Freta tristia per hęc pcellosa maria. Pecoris aurei uelleris arietis quo uestus phryxus. Findam corpore: natationis peryphrasis. Arte egeo nulla: nō alienis opus est adminiculis: ea sunt nauigia nautæ uela remi qbus undis uehimur: idem nauigiū: partes interpretat. **E**lycē: ex sinia Glostenis locutus est: q scri. Cynofurā & elycē filias Olenii Vulcani filii iouē i ida silua nutritisse: & ob hoc i cœlū ab illo relatas. Arathus scri. Elycen græci cynofurā phœnices i nauigatione obseruantur ut in aratheo carmine monstrat germanicus cū dicit. Dat graiis Elyce cursus maioribus astris: Phœnicas Cynofura regit: & nos qd de his ueteres senierint in interpretatatione germanici exposuimus. Tyrus: phœnix nauis. **A**rcton: minorem ursam: quam Cynofurā appellat publica: quæ aliis nota & cōia sunt. **A**ndromadē. hanc cephei filiam fuisse i tragœdia scribit Euripides: i cœlū relata ob persei gratiam quē secuta est. Alii. ad ægyptios respicit: q nauigatiōe andromadē obseruat. Claramq; coronā: Ariadnæ coronā i cœlū trāslatā diximus: quā cretenses uelut sydus peculiare sequuntur. Parrhasi ursā: maiore ursam: quæ fuit arcadica itelligit: Calysto nominatā: Lycaonis filiam: licet Ariethus Tegeates n̄ calystos sed Megisto uocatā scribat: Certhei filiā & lycaonis neptem: cui iuppiter i amoris p̄miū cœlū dedit. Parrhasi fuisse archadiæ populi uetustissimi. Polo gelido: septentriōem itelligit: i quo hęc fulgent sydera circa axem. Quod pseus: andromadē significat quā amasse perseū: & a ceto liberasse scribit Euripides. **C**um ioue: ea est Calysto: quā amauit iuppiter. Liber: Bacchus in cœlum rettulit cum corona ariadnæ.

VBER. **V**tq; i. & quāuis. Parcat mihi: me nō submergat. Habet crimen: habet infamiā nomie: qā appellatur hellepōrus: inuideo phryxo: opat se posse transfuehi ultra mare sicut phryxus trāslatus est ab ariete. Quē ouis aurea uellere lanigero. i. ouis siue aries habēs pellem auream Vexit: ultra mare sine submersione. Nec tū requiro officiū decoris: aut nauis. i. nō tū quæro habere uel arietē ut habuit phryxus uel nauem aliquā: dūmodo possim meo corpore natare. Nulla arte transeūdi: uel naue: uel alio modo. Modo: tātūmodo: uel dūmodo: Copia facultas. Idē ego idem. Nauigiū: nauis: Nauita: qui regam & agā nauem. Vector passiuē accipitur. i. q uehar. ut Lucanus. Causa est hęc sola timoris. Vectorē non nosse tuum. i. eum quem uehis: sunt enim uerba Cæsaris ad amyclan. Nec sequar: dicit se nō nauigaturū ad obseruationē syderū: sicut alii solent. dicit enim se tātū spectare lumen sui amoris. Helicen: ursam maiorem dicit quā fabulæ ferūt ex callistōe a ioue cōpræ: nam postq; arcada filium peperit factā: nā ex puella formosissima a iunone in ursam ē cōuersa: deinde cū post qn̄trumdecim annū filius archas in uenationem egressus matrem occisurus esset: ignorans iuppiter id scelus prohibēs ambos in cœlum transtulit & in septentrionali polo collocauit: sed iuno exorauit Thetyn & Oceanū: ne pellicē suam suis aquis mergi paterentur: itaq; dicit eas nunquam occidere: ut Vergilius. Arctos oceani metuentes æquore tingi: ad harum obseruationem nautæ nauigare solent: sed græci obseruant Elicen. phœnices uero cynofurā: quam dicimus minorem ursam: de quibus ipse Ouidius in tristibus. Magna minorq; fera: quarū Regis altera graias. Altera sidonia utraq; sicca rates. Idem libro tertio fastorū. Esse duas arctos: quarū cynofura per tatur Sidoniis. Elicen graia carina notet: de his etiam ita scribit Mar. Manilius astronomicon libro primo. Summa tenent axis miseris notissima nautis: Signa per immensum cupidos ducentia pontum. Maioremq; Elicen maior decircinet arcton. Septem illam stellæ certantes lumine signant. Qua duce per fluctus graiæ dāt uela carinæ. Angusto cynofura breuis torquetur in orbe. Tam spacio quam luce minor: sed iudice uincit Maiorē tyrio: pœnis hęc certior auctor. Non apparentem pelago quærētibus orbem: manifeste igitur apparet quare dixerit aut qua Tyrus uitur arcton. significauit enim Cynofuram quā ut apparet Tyrii obseruat: cum altera: hoc est Elice obseruetur a graiis. Publica sydera: quæ omnes aspicere possunt. Andromaden: stellam Andromadē fuit aut Andromadē cephes & casiope filia in æthiopia: cuius mater casiope se pulchritudine nymphis nereidibus p̄ferens earum iram prouocauerat: quas ut placaret cepheus hamonis oraculum consuluerat: quo responsum fuerat filiam pro superbia materna belluæ exponendam esse: quam nereides ex mari mitebāt: ut illa deuorata tandem placarentur. Quod cum cepheus fecisset & eam in littore saxo alligasset: casu quodā supuenit Perseus filius iouis & Danaes: qui supra ea loca uolans: cum puellam formosissimam aspexisset eius amore captus: cum eius patre pactus est: ut sibi sponsa & uxor daretur: si eam liberasset: ea igitur liberata cum Phineas fratre cephei eam uxorem uolentem & multos illi auxiliantes in laxa uertisset: tandem uictor Argos cū cōiuge reuersus est: quæ postea in stellam quæ andromadē dicitur mutata est: est autem legendū andromadē per. d. non Andromachē: nam hęc uxor fuit Hectoris: quæ nunquam mutata legitur. **C**laramq; coronam: idest stellam ariadnæ: de qua diximus in epistola phædræ: gemmæ enim coronæ ariadnæ quo nouem fuisse ab Ouid. dicuntur in stellam quæ corona dicitur conuersa fuisse: de qua Vergil. libro primo geor. Gnosiaq; ardentis decedat stella coronæ. **V**rā parrhasi: idest arcadica: nam parrhasios urbs fuit arcadiæ. **C**Gelido: frigido septentrionali: & est quasi iteratio eius quod dixit: Nec sequar aut Elycen &c. **A**t mihi quā pseus amatur: idest andromadē. **E**t liber: idest bacchus: & significat Ariadnē.

Vtq; mihi parcat. crimine nomen habet.
Inuideo phryxo: quem per freta tristia totū
Aurea lanigero uellere uexit ouis.
Nec tamen officiū decoris nauisq; requiro:
Dummo quas scindā corpore dētur aquæ
Arte egeo nulla datur modo copia nandi:
Idem nauigium nauita: uector ero.
Nec sequor. aut elicē. ant q̄ tyrus utit̄ arctō
Publica nū curat sydera noster amor.
Andromaden alius spectet claramq; coronā
Quæq; micat gelido parrhasi ur̄a polo.
At mihi qd perseus: & cū ioue liber amarūt:

CANTO. Non placet esse iudiciū: more alioq; nautag; hæc sydera i cursu nō seruo. Multo clarius: nō accēsa i turre face: sed de Hero placet itelligi. In tenebris i obscuro: sed obseruabilē hēbit lucē: & clarissimū sydus qd sequat. **Thessala** pinus: argo q colchos petiit. **Palæmona** is ē portunus: quē & **Melicertā** dicūt unus ex athamāte filiis: cū quo marer e **Lecheo** p mōtorio bacchi furore cōcitata i mare se p̄cipitauit: cui portus tutela tribuitur. **Reddidit herba deū**: glaucū anthedōtis filiū significat: q cū i scopulis ægagē: q sunt ad Euboeā piscaret: p̄scēs: quos i ripā p̄iciebat tracta herba i mare resiliat: quā & ipse cū tractasset i mare trāsili's factus est deus **Strā**: i balenā uersum scribit. **Languēt**: fatigata sunt. **Tēdūt**: fortius se mouēt. **Eleo** carcere: apd helidem in pelopōne

Iudiciū dubiæ non placet esse uia.
Est aliud lumen multo mihi certius istis.
Nō erit in tenebris quo duce noster amor
Hoc ego dum spectē colchos atq; ultia pōti
Quaq; uiam fecit thessala puppis eam:
Et iuuenē possum supare palæmona nando.
Miraq; quē subito reddidit herba deum.
Sape p̄ assiduos lāguēt mea brachia motus
Vixq; p̄ imēsas fessā trahuntur aquas.
His ego cum dixi præcium non uile laboris:
Iam dominæ uobis colla tenenda dabo.
Protinus illa ualēt: atq; ad sua præmia tēdūt:
Vt celer eleo carcere missus equus.
Ipse meos igitur seruo: qbus uror amores.
Teq; magis cœlo digna puella sequor.
Digna qdem cœlo sed adhuc tellure morari:
Aut dic ad superos hinc mihi qua sit iter
Hinc est quo raro misero contingis amanti.
Cūq; mea fiunt turbida mente freta.
Quid mihi qd laro nō sep̄or æquore pdest:
Nō minus hæc nobis tā breuis obstat aq̄.

mele se ulta est: etiā auto noen eius sororē i penthei filiū cādē ipulit. Inonē quoque aliam sororem & Cadmi filiā in cladem deducere statuit: cū igitur uideret eam & marito Athamante: & duobus filiis felicem euocauit ex inferis **Erinnyn** unam ex furiis: per quam in furorem Athamanta conuertit. Nam in eius pectus **Serpentē** ac uirum quo eius mens alienaretur iniecit. Qui p̄ insaniā uxorem fecit credens insecutus. **Leaicum** filiū: quē illa ulnis gestabat saxo illisum pro fera interfecit. Quare uisa ino siue dolore filii siue ueneno furia: conceita ex scopulo se cū **Melicerta** filio p̄cipitauit: qui ueneris præcibus a neptunno excepti sunt: & dii maris facti. Ino leu corhoē a græcis dicitur: a latinis **Matuta**: ut **Oui** in fastis dixit. **Leucothoe** græcis **matuta** uocabere nostris. **Melicerta** uero portunus latine: græce **palæmon** dicitur: quem nūc itelligit. Quē herba mira reddidit deū. **Glauc** cum significat: qui cum piscator esset apud anthedonem **Euboicam**: & pisces in littore positos gustata quadam herba in mare resiliisse uidisset: & ipse eius herba uim experiri decreuit: qua gustata statim in mare salit: & deus factus est: unde **Oui** lib. septimo metamorphoseos. **Carpsit & Euboica** uiuax anthedone gramē. Nō dum uulgari mutato corpore **Glauci**. Idē libro octauo. Ecce fretū scindens alti nouus incola pōti **Nuper** in **Euboica** uersus anthedone mēbris. **Glaucus** adest: dicit igitur **Læander** dum modo spectet amicā suā se posse superare nando **palæmona** & **Glaucū** deos maris. **Languēt**: debilitantur cadunt. **Colla tenenda**: i. amplectenda. **Præciū** non uile laboris: quæ remuneratio uestri laboris erit digna. **Valent**: recipiūt uires. **Ad sua p̄mia**: i. ad te q̄ es p̄miū iporū. Vt celer: cōparatio celeritatis. i. licet equus i olympiaco certamine celeriter ex carceribus exit. **Carcerē**: i. proprie p̄ carceribus: nā **carcer** ē locus reorum: carceris unde equi emittuntur ad currendū. **Horatius** i primo sermonum. Vt cum carceribus sese effudere quadrigæ. **Eleo** carcere. **Elis** & **pisa** urbes **archadiæ** apud quas currulia certamina celebrant: & iō dixit **Eleo** carcere. **Verg. iiii. geor.** Seu quis ad elei mortas: & maxima cāpi. **Sudabit spatia**: & **Lucanus**. Quātū clamore iuuat **Eleus** sonipes. **Seruo**: aspicio sequor te magis q̄ **sydera**. **Sed** adhuc tellure morari: scilicet digna: & melius morari iegitur q̄ morari. **Aut** dic. id est aut si uis ire in cœlū: dic mihi quomodo & ipse possim illuc ascendere. **Hinc**: ex hoc q̄ es digna cœlo. **Raro** contingis mihi amanti: raro possum tecum esse: quia digna & præciosa difficile conceduntur. **Cūq; mea fiunt & c.** id est turbor: cū turbatur mare. **Quid mihi**: dicit q̄ non prodest q̄ istud mare hēle spōtiacum sit tam strictū quia tam breuis maris aqua non minus ei obstat q̄ si esset latissimum. **Obstat**: affert impedimentum.

CANTO. Num malim dubito. Vellē inq̄ i extremo orbe morari: dūmodo herus consuetudine poterit. Res nō semper: potiundi desiderii facultas. Velle quid est aliud: difficultatē augeat similitudinē. sum inq̄ tantalo similis. Ille ut homerus scribit: poma capiti imminētia: & aquam abluētē conspicat barbam. Et q̄a prēden tem fugiat: siti fameq̄ perpetua uexatur. **P**oma: quæ imminēt capiti. **F**luminis refugii: sperat undam dep̄ hendere: q̄ sequentē fugit. **C**ū uolet unda: cū maris tranquillitas p̄suaserit. **L**æserit: fecerit procellosū. **P**leias: pleiades septē sunt q̄ ortu & occasu pluias & tēpestates faciunt. **A**rtophylax: iis ē bootes iouis & Calistus filius: licet hermippus tradat eē philomelū Cereris & iasonis filium. xiiii. stellis effigiatur: dictus arthophylax qd̄ arathos custodiat. **O**leniāq̄ pecus. Caprā amaltheā & hēdos itelligit qd̄ auriga humeris gestat: quē ut hyginus tradit olenū nūcupatū fuisse uulcani filiū & ex hoc duas nymphas natas. Elicē & egē quæ iouis fuerūt nutrices: a qbus duæ urbes nominatæ sunt olenos & helice in pelopōneso: de qbus apd̄ hyginū uaria proditur historia: tēpestatē pluuiāq̄ faciūt: siue oriātur siue ad oceanū p̄perant. Quā sim temerariū statuit cōsiliū ab audacia id erat ut i summa etiā tempestate nataret. Tū quoq̄: his quoq̄ aduersis syderib⁹. **V**BER. Nū malī: an potius uelim. Remotus: se paratus. Habere sp̄e meā longe cū ea: quia patiētī ser tē si nō possem ad ea uenire. Propior: propinquior. scilicet amica ē. Caleſco: ardeo. Flāma signē amore. Terē. Accede ad ignem hunc & caleſces plus fatis. Res: causa amoris. i. ipsa amica. Non semp̄ subaudi adest. P̄neſere. **T**āgo manu: prouerbialiter dixit. Tāta ē uicinia: tāta ē p̄ximitas inter nos. Hoc esse ita p̄pinquos & non posse simul esse. **M**ouet lachrymas: facit me flere. **V**elle qd̄ est aliud. **C**ōparat se tantalo: qui i mediis aq̄s apd̄ inferos semp̄ siti: neq̄ pōt bibere: & habet poma ad os: & non potest ea comedere aut ore cōtingere. **Q**uid ē aliud: q̄ si dicat nihil nisi qd̄ mihi accidit qui propinquus amicæ meæ ea tamē careo. **F**ugientia: ab ore discedentia. **S**equi sp̄e fluminis refugii. **S**equi sp̄e aquæ fugiētis. **H**oratius in primo sermonum. **T**antalus a labris sitiens fugiētia captat flumina. diximus hanc fabulā epistola paridis. **E**rgo: cū indignatione & dolore pronūciādū ē. **N**isi cū nolet: quasi dicat stabo ad arbitriū maris: & nō uidebo te nisi cū mare uolet me p̄mittere. **N**ulla tēpeſtas & turbatio maris. **V**idebit me foelicē: uidebit me cū amica mea. **C**um minus & c. id est spes mea erit i rebus lenissimis: hoc est in uetō & aqua: qbus dicit nihil eē iſtius. **A**d huc: haſtenus. **Q**uid erit: q̄ dicat: multo maior tēpeſtas. **C**ū læserit: perturbauerit & cōmouerit. **P**leias: aut ſingulare pro plurali poſuit: pleiades: qd̄ ſignū est ante genua tauri: quod ortu ſuo primæ nauigationis tempus oſtendit: unde dictæ ſunt a pleio. i. nauigo: aut qd̄ magis placet: **S**teropes unius ex pleiadibus ſtellā intellexit: quæ ortu ſuo tempeſta tem̄ducit. **O**ui. li. i. tristiū. **S**æpe ego nymboſis dubius iactabar ab hædis. **S**æpe minax ſteropes ſydere pontus erat. **S**ed non ſolū huius loci: ſed & aliorū cū dicēdū ē aliquid de pleiadibus. **S**unt. n. q̄ atlātidēs dicūtur filię atlātis & pleiones in cōlū trāſlatæ q̄ quidē faciūt ſignū: ut uoluit **S**eruius ante genua tauri q̄ licet septē fuiſſe dicūtur: tamen ut ſcribit **O**ui. li. iiii. ſtorgē: ſex tātū apparent: dicit. n. pleiades incipient humeros releuare pater nos. **Q**uæ septē dici: ſex tamē eē ſolent: una appellata eſt alyone amata a neptūno: ut in epistola ſequenti uidebimus: ex q̄ neptūno: genuit **L**ycōna & **H**yrīcū patrē **O**ronis. **T**aygera uero ex ioue pepit **L**acedæmona: a quo **L**acedæmon urbs dicta ē: ex tātalo pepit **N**ioben: q̄ uupſit **A**mphioni regi thebæ. **M**aia ē a ioue cōpræſſa genuit **M**ercuriū. **E**leſtra ex eodē ioue genuit **D**ardanū. **O**ui. li. iiii. ſtorgē. **D**ardanū eleſtra quis neſcit atlanti de natū. **S**cilicet eleſtrā cōcubuiſſe ioui. **S**terope ex marte genuit **O**enomaū patrē **H**ippodamiæ. **C**æleno a neptūno amata ē: ut ē i ſequenti epistola patebit ex q̄ genuit **N**yctēū q̄ cū **N**yctimene filia cōmixtus ē. **M**erope ſola cū mortali cōcubuit. **N**ā ex **S**iſypho genuit **G**laucū patrē **B**ellorophōtæ. **O**ui. **S**eptia mortali **M**erope tibi **S**iſypho nupſit. **P**oeniter & faſti ſola pudore latet. **D**e pleiadibus hæc nūc ſufficiāt. **P**leias aut̄ hic itelligitur: ut diximus ſydus ſteropes tēpeſtuofum. **A**rtophylax: **S**tella ē q̄ & **B**ootes dicitur. i. bubulcus: q̄ & tēpeſtuofa ē: latie pōt dici cuſtos urſæ. **O**leniūq̄ pecus: ſcribit **S**tra. ægas duas eē: unā in euboea: alteram in achaia: diciq̄ & ægam & ægas. i. quo loco iouē a capra lactis alimēta ſuſcepſiſſe ſcribit p̄pe ē olenē. un̄ oleniā capellā dixere. **O**leniū igit̄ pecus poſſumus itelligere uel ſolū ſydus capræ: qd̄ ē pluuiale: ut **O**ui. li. iiii. metra. **A**ddidici regimē dextra mor deratē carinæ. **F**lectere: & **O**leniæ ſydus pluuiale capellæ: uel certe ſydus & capellæ & hædogē ſuogē: nā ob beneficiū alimēti a ioue in cōlū cū hædis ſuis trāſlata ē: ex qbus factū ſydus: qd̄ nubes pluias & tēpeſtates iducit: qd̄ **V**ergilius oſtendit libro primo geor. **P**ræterea tam ſunt arcturi ſydere nobis hædorūq̄ dies ſeruadi &c. & **M**alius aſtronicus libro primo. **H**unc ſubeunt hædi claudentes ſydere pontum **N**ubibus & mundi nutritio rege capella dicit igit̄ **L**æander: ſi nunc ita turbatur mate: quid erit cum acceſſerint etiā ſydere quæ natura ſua inducunt tempeſtates. **A**ut non noui quam ſim te aut non noui temeritatem meam. **A**ut amor non cautus: q̄ facit hominem incautum. **T**ūc: cū ſupradicta ſydere cōmoue bunt mare **Q**uod abeſt: quod eſt remotum.

Hero Leandro

CANTO. Promittere tēpus: nō putes me tranquillū tēpus expectatūre. Polliciti. pmissa audacia. Aut mihi continget: aut moriar aut p audaciā aduersa numina superabo. In illas: ad q̄s natāre cōstitui. Naufraga mēbra: q̄ naufragiū fecerint: uaticiniū de se est. Nam cum tentasset per procellas natāre submersus est. Omne: hoc meo praeſagio. Inuisa. quoniā interitū mihi uaticinatur. Accedat: cōsentiant cū meis uotis. Pace breui exigui tēporis tranquillitate. Perſtet: inualeſcat tēpeſtas. Illic: apud te. Aptū nauale: translatio ſumpta a nauigiis: quā i tēpeſtatibus a nauali claudū. Nulla aqua: nullo i loco libētius ſto q̄ tecū. Tūc cū a te diſcedo. Ero cautus: fluctus uerebor. Triste procelloſum. Duas & amplexus & uētos. Remis corporis: brachia ſignificat quog: ſignificatiōe ſerebat. Lūmē habet: facē i turri erige. Interea ſcruientibus pcellis. p. Læa epistolā teneas. Quā pcor. deſiderio ſuo epistolā clauſit ut qd maxime utriq̄ erat clariffimū i aio legētis reliq̄ret: nā q̄ i fine ſūt iō uehemētiora eē debēt qm̄ ueluti p̄ximiora aio ſep obiciūt: ut adactis cōcitaturs aculeis ardētius moueat.

Neue putes id me: qd̄ abest pmittere tēpus
Pignorra polliciti non tibi tarda dabo.
Sit tumdū paucis ēt nunc noctibus æquor
Ire per inuitas experiemur aquas.
Aut mihi contiget ſcelix audacia ſaluo:
Aut mors ſolliciti finis amor erit.
Optabo tamen: ut partes expellar in illas:
Et teneant portus naufraga mēbra tuos.
Flebis enī, tactuq̄ meū dedignabere corpus
Et mortis dices huic ego cauſa fui.
Scilicet interitus offenderis omine noſtri.
Littoraq̄ inuiſa eſt hęc mea parte tibi
Deſine parte queri: ſed ut & mare ſiniat irā:
Accedant quaſo fac tua uota meis.
Pace breui nobis opus ē: dū trāſſeror iſtuc:
Cum tua contigero littore: perſtet hycins
Iſtic eſt aptum noſtræ nauale carinæ:
Et melius nulla ſtat mea puppis aqua.
Illic me claudat boreas: ubi dulce morari ē:
Tunc piger ad nādum: tūc ego cautus ero
Nec faciam ſurdīs conuiſia fluctibus ulla:
Triste nataturo nec querar eſſe fretum.
Me pariter uenti teneant, teneriq̄ lacerti.
Per cauſas iſtic impediariq̄ duas.
Cū patiet̄ hyems: remis ego corporis utar.
Lumen in aſpectu tu modo ſemper habeo.
Interea pro me pernoctet epistola tecum;
Qnā precor ut minima pſeq̄ ipſe mora.

Hero Leandro.

Vam mihi miſiſti uerbis læandre
ſalutem.
Vt poſſim miſſā rebus habere ueni:
Lōga mora ē nobis omnis q̄ ga dia diſſert;
Da ueniam ſallæ nō patienter amo.

CANTO. In. xviii. epistola argumētū. Eston urbē Theopōpus ſcribit fuiſſe parnā ſed bene munita: & quoniā anguſtiarū adiutus principatū tenuit urbū q̄ i Cheroneſſo ſunt oīum optimā dixerūt. Cheroneſſi pro montoriū ē maſtuſia: i cuius fronte ſygeū eſt: achiuorū ſtatio. illic ptheſilai delubrū: & Cinoſeme: hoc ē Hecuba in canē uerſa ſepulchri uerſa. Eſt præterea turris ſeſto contigua: ubi Hero accenſas faces erigebat: quas ſequutus Leander enataret: ſed cum ob tempeſtatē diēs aliquot natāre ceſſaſſet accepta illius epistola reſpōdet. Deſidia iterdū accuſat: iterdū amoris ſuſpicionem ingerit: demum ſuadet ut nō niſi tranquillo mari au deat enatare. Quam mihi miſiſti uerbis. Leandre ſalutem. prior epistola ſimile eſt principium: utraq̄ enī ſalute miſſa. expoſitoq̄ deſiderio amātis fauorē cōciliat.

CVBER. Quā mihi miſiſti. Hero epistola Leādri reſpōdēs dicit ſe deteriorē eē cōditiōe q̄ ſit leāder: q̄a & ſi pares ſūt amore: multis tñ da cauſis: ipa minus pōt amorē reſiſtere & oñdit quā ſincero & cōtino amorē eū amet: cū dicit ſe cupidā: ut leāder ad ſe ueniat: hortat tamen: ut diligenter aduertat ne ſe piculis obiciat: ne ſi moria tur ſit ēt cā mortis ipſius: dicit at ſe maxie terreri uiſo qd̄ qd̄ cū ſōnis appuit de morte cuiuſdā Delphiniſ harenæ illi ſi & ſtati mortui. Rebus: effectū. Oīs moras q̄libet tardatō tps ēt breuis ē lōga pp affectū tui. Verū buc. Si mihi nō hęc lux toto iā lōgior āno. Horatius. Vt nox longa q̄bus mētiſ amica. ſ. aſſat: mihi cōſtēt amorē meū.

CANTO. Cigne paria quo amoris stimulo uexamur. Sed sum tibi uiribus ipar: se maiore pati cruciatu a se
 xu arguit. sum igitur foemia ideo ipar uiribus: hoc est debilius. Ingenium ad resistendum constanter cor. Infirma: becil
 lis ad tolerandos affectus. Vos modo uenando: a studio: uarietate. propositum firmat. Rus geniale: uillas ad
 delectationem ornando: nam ut quisque erat laudatissimus: is agrum colere consueuerat: ut scri. Cat. Geniale: amor
 num aut cultura aut syluis iceditis aut aquarum scaturigie. Ponitis: superatis. In uaria mora: i uariis studiis imor
 do. Foras: causa forenses. Dona: palmae. Palestrae: unctae qui certabant palestra oleo perfundebarunt: ideo
 uncta palas a papinio dicitur. Ducitis: captatis: decipitis i uenando. Hora senior: temporis longitudo. Diluit:
 multo uino perfusi superatis: non enim tempus uino
 sed homines diluuntur. His submotis: cum haec stu
 dia mihi non sint. Facio amoris: aut ego cum cara. leandri mu
 tatione quid idem agat exponit. Sufurro: clam &
 uoce pressa loquor. Corripio: habeo conuitia detestor.
 Grauis unda: procella. Sed te nolle uenire: quoniam: ingerit
 pellicis suspitione: de qua apte postmodum loquitur. Am
 tia lumina amantis Herus oculos. Tremulo: simili. Im
 positas notas: i pressa uestigia. Scriba tibi tuae episto
 lae respondere. Vestibus: Leandri uestes hero seruabat:
 quibus cum nataffet utebatur. Aquas: desuper. Sic ubi uox fa
 cta est: describit tempus ut commiserationem moueat.
 Amicior: gravior: quoniam hoc tempore te natantem su
 scipe consueuit exhibuit: mortalibus ostendit. Signa
 notaeque uiae: incensam faciem significat. quae i summa turri
 erigere consueuisse diximus: ut ad eam suum natantem Lean
 der dirigeret. Fallimus moras: temporis longitudi
 nem superamus. Arte foeminea: filando texendoque
 Quid loquitur: sermocinatione utitur. ipsa. n. rogat & respondet.
VERB. Viribus: robore ad resistendum amoris. In
 genium. Naturam. Ut corpus: scientia physica: dicitur enim ex
 becillitate corporis i becillitate quoque animi fieri. Defi
 clam: consumar. Vos. uiri. Ponitis tempora lon
 ga in uaria mora. id est praeteritis tempus uariis modis
 modo uenando: nam exercitium est uirile. Modo i
 terdu. Geniale. amicum plenum uoluptatis: Nam
 genius deus est naturae: cui uoluptati operam dantes
 indulgere dicuntur. Persius. idulge genio: carpanus
 dulcia: inde genialis uoluptuosus dicitur. Verg. inui
 tat genialis hyems. Iuuenalis. Genialis agat ista dies.
 Foras: actiones causasque in foro aguntur. Aut dona. mu
 nera & exercitia. Palestrae: luctationes sunt aut haec of
 ficia uirilium. Iuuenalis. Numquid nos agimus cas. ciuilia iu
 ra. Nouimus aut ullo strepitu fora uestra mouemus.
 Fora uestra dixit. i. quae uos uiri frequentare soletis. Fle
 titis aut & c. i. aut exercimini egrediendo. Fugacis: uelocis
 optime currentis. Iuuenalis: Cuius clara fuga ante ali
 os: & primus i aequore puluis. Ducis capitis. Diluit.
 madescit: temperatur. Senior hora. i. seru tempus. Posito me
 ro. i. bibendo. Ipse mare. Cura fugit multo diluiturque
 mero. Semotis: remotis. Minus: non. Quod superest fa
 cio. i. amo. quod solum restat mihi faciedum. Plus quoque: or
 do est. amo te: plusquam id quod possit credi mihi. Aut ego. di
 cit quid agat iterea dum durat te pestas: aut. n. loquitur de le
 andro cum nutrice aut i mare inuehit sicut & leandri. Sufur
 ro. i. murmuro & clademisseque loquor. Moret: tardet.
 Corripio: incuso. Poene tulus: quibus tu quoque corripis.
 Remisit: dimittit. paulum seuicia. i. paulumurbationis.
 Consilia quae nouit amore meum. Tremulo: propter aetatem ani
 lem. Notas signa uestigia pedum. Roge: interroga. Ponis: pro deponis. Exuebat enim se cum erat naturus
 & relinquebat uestes apud Hero. quas dicit se saepe osculari propter amoris eius. Lux dies. Acta: perita. Sic
 loquendo de te: & osculando uestes. Hora noctis amicitior: ut supra alibi. Nox. grata puellis: quarum super
 positus colla lacertus habet. Exhibuit ostendit. signa notaeque ephexegesis est. nam nota idem est quod signu
 legendum est autem signa notaeque: non autem notaeque signa tuorum. ut quidam male legunt. Tota stamina: fila quae
 nendo torquentur. Fallimus. praeterimus. penelope. Nec mihi querenti spaciosum fallere noctem. Foeminea
 arte: nendo: quae ars foeminarum proprie est. Quaris. id est rogas. & uis scire.

Vrimur igne pari. sed sum tibi uiribus impar.
 Fortius ingenium suspicor esse uiris.
 Ut corpus teneris sic mens infirma puellis.
 Deficiam parui temporis: adde moram.
 Vos modo uenando: modo rus geniale colendo:
 Ponitis in uaria tempora longa mora.
 Aut fora uos retinent: aut unctae dōa palaestrae.
 Flectis aut freno colla fugacis equi
 Nunc uolucrum laqueo: nunc piscem ducitis hamo.
 Diluitur posito senior hora mero.
 His mihi submotis: uel si minus acriter utar:
 Quid faciam: superest praeter amare nihil.
 Quod superest facio: teque o mea sola uoluptas:
 Plus quoque quam credi quod mihi possit amo
 Aut ego cum cara de te nutrice sufurro.
 Quaeque tuum miror causa moretur iter.
 Aut mare prospiciens odioso concita uento
 Corripio uerbis aequora saepe tuis.
 Aut tibi seuicia paulum grauis unda remisit.
 Posse quidem: sed te nolle uenire queror.
 Dumque quoniam lachrymarum per amantia lumina manant
 Pollice quos tremulo conscia siccant anus.
 Saepes tui specto si sint in litore passus:
 Impositas tanquam seruet arena notas:
 Utque rogem de te: & scribam tibi sigis abydo:
 Venerit: aut quare si quis abydon eat:
 Quid referat quotiens do uestibus oscula quos
 Helle pontiaca ponis iturus aqua:
 Sic ubi lux acta est: & noctis amicitior hora
 Exhibuit pulsa sydera clara die.
 Protinus in summa uigilantia lumina turre.
 Ponimus assuetas signa notaeque uiae:
 Tortaque uersato ducentes stamina fuso
 Foeminea tardas fallimus arte moras.
 Quid loquar interea tam longo tempore quaris
 Nil nisi leandri nomen in ore meo est.

CANTO. Mea gaudia maiora ffectu enūciatū ē q̄ si me^o Læander dicit. **Oēs.** abidēi. **Suos.** ne sui hoc facinus dephendant. Pallade oliuo: cuius tutelā habet Pallas. Natatores oleo diluunt. ne aqua frigiditate: si neri aut iunctura cohererent. **Annuit.** te iā natate capitis nuri cōcedere uī. Nō nostra q̄ oscula curet. nō .n. ex cura nostri amoris id concedit. sed somno delinitum caput dum natat nullis auditis uerbis annuere uī detur. **Mouet.** ad nutū impellit. **Obrepens:** nullo murmure serps. Contacta terra: ab ope morā exigui tatem ostendit: cum produxi solum in terram: usq; ex quo incepisse natate diximus. **Prospicimus:** e specula mare longius spectamus. **Captamus.** subauscultamus. Voces. nocturna murmura. Decepta qm̄ tuo aduētū

Iā ne putas exisse domo mea gaudia nutritrix
An uigilant omnes: & timet ille suos:
Iam ne suis humeris illum deponere uestes
Tigere iam pīguī pallade membra putas:
Annuit illa fere non nostra q̄ oscula curet.
Sed mouet obrepēs somnus anile caput.
Postq; morā minimū iā certe nauigat inquā
Lentaq; dimotis brachia iactat aquis.
Paucaq; contacta perfecit stamina terra
An medio possis querimus esse freto
Et mō pspicimus timida mō uoce precamur
Vt tibi faciles utilis aura uias.
Auribus iterdū uoces captamus & omnem
Aduentus strepitum credius esse tui.
Sic ubi decepta pars est mihi maxia noctis
Acta subit furtim limina fessa sopor.
Forſitan iuuitus mecu tamē iprobe dormis:
Et quanuis non uis ipse uenire: uenis.
Nā modo te uideor ppe iā spectare natantē
Brachia nūc humeris humida ferre meis.
Nūc dare q̄ soleo madidis uelamia mēbris.
Pectora nunc iuncto nostra fouere sinu.
Multaq; praterca ligua reticenda modesta:
Qua fecisse iuuat: facta referre pudet.
Me miserā: breuis ē hęc: & n̄ uera uoluptas
Nam tu cum somno semper abire soles.
Firmius o cupidī tandem oceamus amantes
Nec careant uera gaudia nostra fide.
Cur ego tot uiduas exegi frigida noctes
Cur totiens a me lente natator abes:
Et mare confiteor: nondū tractabile nanti
Nocte sed externa lenior aura fuit.

ut putarā priuata sū. Inuitus: q̄ licet nō uēire decreueris: somnia te mihi reduxerunt. Hūda. recēti natione p̄fusa. **Velamina:** uestes q̄ tua foueres mēbra. **Forre.** aqua rigore releuare. Multaq; p̄terea. honestius q̄ prae pudore erat tacēda significauit. Hęc. q̄ sōno capta tur idē locus i sappho: cū dixit: Sed nō longa satis gaudia sōnus hēt. **Firmius:** absq; sōniog: falsitate. **Cur** ego tot uiduas. pacta demonstratōe ad q̄relas redit. **Pri**ma sumit a t̄pis diuturnitate. Vñ Læandz: segnitia at guit: q̄ nō natat: Frigida. sine læandro. **Lente.** defes in amore. **Cōfiteor:** diluit illud Læandri ipa uides cōlū pice nigrius. **Lenior** aura: uetus sedatior. **U**BER. Iā ne putas. uerba Heroos ad nutritricē: q̄ bus interrogat qd de Læandro putet. Mea gaudia. mea uoluptatē. s. Læandz. **Oēs.** eius dōestici. **T**iet suos: ne uideat eū exēire domo. Deponere uestes. exuere se ut nater huc. **Tigere.** ungere. Pallade pīguī. i. oliuo. posuit aut iuētricē p̄ iūero. Nā pallax iuētrix fuit oliuaz ut Vergi. i. geor. Oleazq; miera iuētrix. Nā cū neptunus & miera ut fabulaz ferūt de iponēdo noie athēis cōtēderet. Placuit diis: ut eius noie ciuitas appellaret: q̄ munus melius mortalibus obtulisset. Neptunus p̄ cūso littore equū aial bellis aptū p̄duxit. Minerua iacta hasta oliuā creauit: q̄ res est melior cōprobata: & pacis insigne. uñ athenas a noie suo dixit. nam ipa grāce athena dī. Annuit: nutu & motu capitis significat ita eē ut petiuerā. Fere. tēperamētum ē. i. fere annuit: & nutu affirmauit: qd̄ interrogauit melius aut fere q̄ fore legiē & rōne metri. & rōne sensus nā fore semp̄ significat tps futurz. **N**ostra oscula. n̄ iam uoluptatē. **Obrepēs:** latēter adueniēs. Ci. in catōe maiori dē senectute. Eam obrepere aut citius q̄ putassent. **M**ouet caput anile facit eā annuere. dormiētes. n. aut iā declinātes ad somnū: ita solent mouere caput: ut uideātur annuere loqn̄ tibus cū eis. Post minimū morā. i. post minimū spaciū postq̄ supra dicta dixi. **T**erra tacta. i. stamina ita lōga ut sūlus tangat terrā: **C**aptamus uoces. n. auscultāus an aliq̄ uocē audiam^{us}. **S**trepitū: sonitū. Vbi postq̄. Maxima pars noctis ē a. p̄terita. sic cogitando & i n̄terrogando de te. **F**u. tim. latēter. **S**ubit. igredit. **L**umina fessa oculos meos fatigatos nimīū in uigilando. **D**ormis. s. & in sōnis. uel cogitatōe. **I**mprobe. cōtumelia ē apta amātibus. **V**enis. q̄a somnio te uēire. **V**ideor. s. mihi existio. **V**elamina. uestes. Mēbris madidis: tuo corpi madido. sic. n. ipse Læander dixit. de q̄ tuis dēptos humeris mihi tradis amictus. **N**ūc interdū. **F**ouere. calefacere. **N**ā pectora. ut ipse. Exci z pis amplexu. **R**eticēda. modesta nō dicēda: ut ipse ē læander. **C**etera nox & nos & turris cōstia nouit. **P**udet referre facta. i. pudet me dicere ea esse facta a nobis: q̄ tū iuuat fecisse. & bene oñdit multa iter amātes fieri: q̄ hō nēte referri nō possunt. Hęc uoluptas somniū. & breuis ē. q̄ cito abit. **E**t nō uera. q̄a deludit me: somnia enī imitantur uoluptates. sed pax durānt. **B**iblis apud Ouidiū li. ix. meta. **G**audia quāta tuli. quā me manifesta libido Contigit ut iacni totis resoluta medullis: Vt memisaisse iuuat: quīs breuis illa uoluptas. **N**oxq; fuit: ceptis & ceptis inuida nostris. **O.** i. utinā. **C**oeamus. cōiungamur. **F**irmius. q̄ p somnum. **V**era fide. uero effectu. i. ut possint credi uera. **F**rigida. solo ut penelope. Non ergo deserto iacuissem frigida lecto. **L**ente. tarde. **A**bes. es absens & remotus. **E**st mare. ponit responſionem quā posset facere læander. & quā iam fecit. **T**ractabile. ap̄um inaccessibile. **H**esternā. herina. **L**enior. mitior quam nunc.

CANTO. **E**a praterita. cur preriit eius tps occasio: ut ad me nō natares. **V**enturaq; poterant esse deterio-
ra. **T**am bona nox ad nauigandū cōmoda. **S**imilis copia: eadē natandi oportunitas. **M**elior. gratior: nā
si prima occasio prereatur: eadē minus habebit gratia si redierit. **A**t cito mutata ē: cū itomacho laandri duo
uerba obiecit. **T**ēpore minore: qm̄ preriit tps ps: quare assiduo notandū ē ut momēta qdē tps pdenda. nā
quoridie minus tps relinquitur. **H**ic puto deprensus. hoc laandri ē cū dixit: Cū tua cōtingā littora pster hyems
Tū. cū adesses. **Q**uid tū euenit: locus ē qui dī pter spē. **Q**uid accidit ut mare qd cōtēnebas. iam timeas qd nun-
q̄ sperassem. **N**ō multo minus scēuū. nō erat minus pcello. um q̄ nūc cū olim ad me nauigares: hāc oia sunt sus-
spitionis semina: ne ob aliā fuerit destituta. **C**lama-
bā tibi: te obiurgabā. **V**irtus: natādi audacia. **V**n̄:
ad alienā amorā respicit qā mei oblitus aliā amas. **I**lle
magn' natator. admiratio hāc suspicionē alienati amo-
ris auget. **H**oc timidus: q̄ prius q̄ temerarius &
audax adhortatio est ad salutē. **E**t facis iter. nō natas
nisi trāglo mari. **S**ic idē. in amore ptes. **F**lamma.
amor pristinus. **F**rigidus cinis. trālatio a lāguescēte
igne: q̄ in cinerē euāescit. **N**ō ego tā uētos. q̄ qd in
occulta susptione erat apit. **M**ea uo. qbus te natare
opto. **E**rret. a me desistat. **N**ō sunt tāi apud te mi-
noris sim: q̄ picula. **C**ām: q̄ te ad natādū ipellit. **M**er-
ces: materia uilior uideat q̄ tua pericula. **P**atria. qm̄
asiana sim & barbara. **I**mpar. indigna tuo coniugio.
Omnia. omnes q̄ te remorantur causae.
VBER. **E**a. aura leuis. **C**ur ē prerita: cur omīsa
qā nō ausus es uel ea. s. nox in q̄ fuit aura lenior. **V**ē-
tura. tpa qā posset dicere. expectabā ēr meliora tpa: di-
cit q̄ timere debuisset: ne peiora uenirent. **V**ia. cō-
moditas uia. **C**ur p̄it. cur omīsa ē. **V**t. q̄ uis. **C**o-
pia. facultas. **S**imilis cursus. similis natatiōi. **D**ef. cōti-
gat tibi illa cōmoditas prerita. **F**uit hoc. i. tāto uel eo
melior: quo fuit prior. i. quo antecedeat. nā celerita-
tis uoluptatū magna ē grā. **A**t cito. alia obiectio pag-
inigs durauit illa lenitas aurae & maris: q̄ fuit nocte pr-
terita & cito mutata ē. **T**pe. responsio Heros ad hāc
obiectionē. dicit cū tu uis cito uenire: saepe uenis bre-
uiori tpe: q̄ fuit illud: ita q̄ potuisses uenire p id spaciū
quo durauit illa tranquillitas. **D**epressus. tēpestate de-
tētus ne posses redire. dephendi. pprie dñr nautae tē-
pestate impediti. **V**erg. in. v. aene. **H**ūc ego getulis age-
rem si sirtibus exul. **A**rgolico uel mari depressus & ur-
be micē. **N**oceret. displiceret. **E**t igrata. tū cū
eēs hic mecū. **S**onātes stridētes. murmurātes. **A**q̄s.
maris. **N**ūquā esse placidas. nūquā esse trāquillas. ut
nunquā posses a me discedere. **Q**uid tū. suspicatur
Herō. ne laander metuerit natare. quia aut minus eā:
amet. aut alit amorī fortasse indulgeat. **V**n̄. maris.
Cōtēptū: a te nō formidatū. lūue. contēpsit pelagus
Prius. an cū ad me saepe narafti. **N**ā memini: dicit
eū naraftē alias ad se cū mare nō erat multo minus tur-
batū: q̄ nūc. ordo ē. nā memini cū te ueniente. i. natāte ad me. aequor erat nō minus scēuū & minax. s. q̄ nūc. **A**ut
nō multo. correctio ē exornatio rhetorica. i. si erat minus scēuū nō erat multo minus. **S**ic temerarius. sic au-
dax. **T**ua uirtus: tua animositas. **V**n̄. ex qua cā. **N**ouus insolitus. quoq; duae dictiōes sunt. i. & quo fugit
illa audacia quā antea habebas. **I**lle natator: ille laader q̄ non timebat maris pericula. **S**is tū hoc. s. timidus.
Quam qd̄ solebas eē. s. audax. **P**lacidum. trāquillū. **D**ummodo sis idem. dummodo perseueres i amore
nostro: & sis idem amator meus qui solebas eē. **I**lla flamma. ille ignis tui amoris. **N**on bat frigidus cinis. s.
extinguatur: & est translatio ab igni. qui extinctus fit cinis. **M**orantes. tardentes. **M**ea uota. meum deside-
rium aduentus tui. **S**imilis uento. inconstans. **E**rret. uager & a me ad aliam transeat. **N**e nunc si tantis sic
legendū. i. timeo ne nūc me tanti non estimes: ut putes per tanta pericula ad me ueniendū. **E**t ne pericula. sus-
perent cām. i. pluris facias pericula q̄ me: quae sum causa periculorum: **E**t ne uideat esse meces minor labore. i.
præmium minus q̄ sit labor tuus. i. ut non uideat tibi satis digna: quam tāto labore natandi petas. **N**e laadat
patria i. ne noceat mihi imparitas patriae: **N**e ego festa. i. ex festo. **D**icar impar. i. aequalis. **V**iro abydeno. i.
tibi qui es ex Abydo: quae ē clarior mea festo. **O**mnia: quae te moerentur. **P**atientius. melius. **Q**uam si tu ca-
pius nescio quā. i. aliqua. **P**ellice. concubina. **A**gas oia. i. moreris & cesses. **I**n tua: subaudi.

Cur ea praterita ē: cur nō uentura timebas?
Tam bona cur perit: nec tibi rapta uia est?
Protinus ut similis detur tibi copia cursus.
Hoc melior certe quo prior ille fuit.
At cito mutata est iactati forma profundī.
Tempore: cū properas: saepe minore uēis.
Hic puto deprensus: nil qd̄ q̄reris hēres.
Meq; tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tunc uentos audirē lata sonantes
Et nunq̄ placidas esse prēcaret aquas.
Quid tamē euenit: cur sis metuētior unde
Contemptumq; prius nunc uereare fretū.
Nā memini cum te scēuū ueniente minaxq;
Nō miūs: aut multo nō miūs aequor erat.
Cum tibi clamabam. nō tu temerarius esto
Ne miserā uirtus sit tua flenda mihi.
Vnde nouus tior hic: quoq; illa audacia su-
Magnus ubi ē spretis ille natator aq̄s: gīt
Si tamen hoc potius q̄ qd̄ prius esse solebas
Et facias placidum per mare tutus iter.
Dūmō sis idem: dum sic ut scribis amemur.
Flāmaq; non fiat frigidus illa cinis.
Non ego tā uētos: timeo mea uota morātes
Quam similis uento ne tuus erret amor
Et ne sim tanti: superentq; pericula causam
Et uidear merces esse labore minor.
Interdum metuo: patria ne ledat: & impar.
Dicar abydeno festa puella toro.
Ferre tamen possum patientius omnia q̄ si

CVBER. Quā si alieni lacerti. i. alius mulieris. Veniat in tua colla. te amplectent. **N**ovus amor: alius puellae. **S**it finis nūi. expellat nostrū. i. ne incipies aliā amare me omittas. **V**ulnerer. laedar & accipia dolorē. **T**ranslatio ē. nā uulnus p dolore ponit. **V**erg. seruās sub pectore uulnus. **I**sto crimine. ista tua culpa. **F**ata nō. i. nīa mors. **S**int priora tua culpa. i. antecedar culpā tuā. i. utinā moriar prius q̄ hoc facias. **N**ec q̄. dicit se n̄ hac dicere iō q̄ aliqd de eo intellexerit. sed pp amorē. **A**ut sollicitata. i. incitata. **N**oua fama. nouo nuncio. q̄ ames aliā. **S**ecurus: sine cura & timore. nā Res ē solliciti plena timoris amor. **L**ocus: remotus. **F**elices: ai cit felices i las eē q̄ sūt in eodē loco: ubi sūt amatores sui. **S**ua p̄sentia iuuat. adiuuat. **N**osce uera crimia. i. co

Ociā nescio qua pellice captus agas.
In tua si ueniant alieni colla lacerti:
Sitzq; nouus nostri finis amoris amor.
Ah potius peream q̄ crimine uulnerer isto.
Fataq; sint culpa nostra priora tua.
Nec quia uēturi dederis mihi signa doloris.
Hac loquor: aut fama sollicitata noua:
Omnia sed ueror: qs enim securus amauit
Cogit & absentes multa timere locus.
Felices illas: sua quas praesentia nosce.
Crimina uera iuuat: falsa timere uetat.
Nos tā uāne mouet: q̄ facta iniuria fallit:
Incitat & morsus error uterq; pares.
O utinā uenias: aut hic uentus ue pater ue.
Causaq; sit certe scēmia nulla morā.
Qd si q̄ sciero: moriar mihi crede dolendo
Iamdudum peccas si mea fata petis.
Sed neq; peccabis: frustra q̄ ego terreor istis.
Quod minus uēias: inuida pugnat hyems.
Me miserā: quāto planguntur littora fluctu.
Et latet obscura condita nube dies.
Forſitan ad portū mater pia uenerit helles.
Merſaq; turbatis nata fleatur aquis
Aut mare ab in uiso pri uignā nomine dictū.
Vexa in aequoream uerſa nouerca deam.
Nō fauet ut nūc ē: teneris locus iste puellis.
Hoc helle perit. hac ego laedor aqua:
At tibi flammaz memori neptune tuaz:
Nullus erat uentis impediendus amor.

coſirmat. **S**ecurus: sine timore amat nemo. **L**ocus: distantia nra auget timorē. **F**elices alias: acclamatione: nō dōs excitatur. **P**raesentia: idem locus. **I**uuat: mouet. **V**ana: falsa. **I**niuria: alieni amoris suspicio. **I**nci/ tar & morsus. me mordet & uexat. **E**rror uterq; meus ob uanā suspiciōē. aut tuus pp mutuum amorē. **H**ic in hac cā. **S**i quā sciero. si aliam amaueris. **S**i mea fata petis: si me mori coegeris. **S**ed neq; peccabis. cū anceps fluctuet: diluit iam suspiciones referens cām desidia tempestatem. **I**stis: his suspitiōibus. **P**ugnat hyems: obſtat tēpeſtas. **M**e miseram: per conqueſtiōē firmat propositum. **P**languntur: feriuntur apud Sappho **M**ea pectora planxi. **L**atet dies. obscurus est sol: qui diei est cā. **M**ater pia. nephelen intelligit. **H**elles matrem que maris ē nymp̄ha. **N**ata merſa: submerſa helle. **F**leatur: nec deerunt philoſophi q̄ dicunt pluuias eſſe deo rum lachrymas. **V**erſa nouerca. i. no Athamantis uxor **H**elles nouerca cū se in mare praecipitaſſet in maris nu/ mina tranſiſta grācis leucothea nuncupata: latinis matutā appellat. qm̄ matutino tpe p̄lit. **P**riuigna: **H**el/ les: quā odit: dicit priuigna & priuigna. **N**on fauet: sed aduerſus eſt. **H**ac ego laedar. praſagio uti nam cū cadauer leandri ad littus sextium deiectū cōſpiceretur: ſeipſam in mari praecipitauit. **F**lammaz memori **N**e/ ptune tuaz: apostrophe ad neptunum qua inculcat quid amātes fauore non pſequant cū ipſe amauerit. **T**au/ rum: ſubeant tui amores. **N**ullus erat uentis: si memoria colligeres amantes non impedires.

CANTO. **A**mymonē: hęc filia fuit danai. quā gestantē urnā: ut scribit Sra. ad fontē Amymonē: q̄ est iuxta paludē lernā cōpressit. & ex ea Nauplū genuit. Laudatissima forma tyro. Tyro ut Home. scribit. Salmonē filia fuit Enypeū fluiū amauit i rīps Neptunus in enypeū uersus cōpressit. Neleūq; & Pellā ex illa filios uno partu suscepit. **L**ucidaq; alcyone: alcyone una est ex pleiadibus ex atlante nata q̄ ex neptūno ireū peperit ut scri. Hygi. Ciceq; & alimone nata: lphimediā significat: & cices & alimonis filiā: q̄ aloeo. nupsit: ut in odissēa scri. Home. Iactauitq; secē neptuno miscuisse: & ex eo. plē inclitā orū & ephialtē suscepisse. Medusa: medusam phorci filiā neptunus i tēplo Mineruē stuprauit: indignata dea crines i serpētes mutauit. Flauaq; laodices: duas laodices fuisse compio agamēnonis filiā alterā: alterā priami: quam neptunus amauit Cyenūq; filiū sustulit postea lycaoni thraciē regi nupsit. Cæleno. hęc ē atlantis filia alcyōes soror: una ex peliadibus: ex qua neptunū genuisse Hygi. scribit Licū & nistea. R. ecepta cœlo: qm̄ i cœlo ob stupri mercedē relata ē. Plures: ut helopē cererē rosan amphitrien Melātho lybiā perybeā. Turbide nō turbine legas: tu inqt turbatus amātes uexare nō deberes. Lato mari: ubi mare ē spaciōsū nō in angustiis hellepontiacis. Misce: confunde inturba. Terras duas: asiā & Europā. Totis de classibus. nauigiorū multitudini. **E**ffe trucē: seuire irā exercere. Deo pelagi neptuno q̄ imperium hēt maris. **T**erre: mergere.

VBER. **S**i neq; cōmemorat multas puellas amatas a neptuno Si pro siqdē. Neq; amymonē ē uana fabula. i. falsa fama. Tui criminis. tui amoris & cōcubiti. Amymonē una fuit ex filiabus Danai fratris ægypti q̄ cū p̄ suis aq̄tū misisset: & satyrus uisam isē q̄rēt. illa aut xiliū neptuni iplorauit: q̄ fugaro Satyro eā cōp̄ssit: ex q̄ genuit Naupliū patrē Palamedis. Nec Tyro. somnissimū fuit puella filia Salmonē: q̄ in Elide impauit & quē Ver. in. vi. æne. a ioue fulminatū dicit: q̄ Enipeum fluiū q̄ Alpheū igredit̄ uāhemētē amauit: ut poeta ait. Illa nimis flagras dilexit Enipea diuū. hęc postea a Neptūno mutato in formā ipsius Enipei cōpressa ē: ex q̄ genuit Neleū patrē nestoris: & Pellā: q̄ regnauit i thessalia. uñ p̄pertius nō sic hæmonio Salmonida mixtus Enipeo Tænariū facili p̄ssit amore deus. hęc postea nupsit Eristeo filio Acoli ex quo filios p̄creauit. Alcyone. hęc nō fuit filia æoli: de qua in p̄cedēti epistolo dictū ē: sed ut alibi diximus una ex pleiadibus filia Atlātis ex qua Neptunus genuit Lycaonā & Hyricū patrē Oriōis: licet de p̄creatiōe Orionis Seruius alter dicit. **L**ucida: q̄ in stellā cōuersa ē. Ceineq; & Euemonē nata. q̄ puellæ hęc fuerint fateor me nondū potuisse p̄cipere: nā textus ap̄ alios hēt Ceine. apud alios Ceyce. & Auemonē apud alios auenōe apud alio Euemonē ita ut difficile sit indicare uerū. Euemonē quidē scri. Sra. filiū fuisse Ormenii fratrē Amyntoris. & ex Euemonē natū Eurypilū: sed eius filiā uiciatā a neptuno nō memini legere. neq; Oui. mentionē facit li. vi. meta. ubi multas amicas neptuni cōmemorat. ut tamen fuisse eius filiā quam nunc a neptuno amatā dicit. Ceine uero non uiri sed puellæ nomen est. Et nō dum nexis. & Medusa comis nondū nexis. i. nondum implicitis. Angue. p̄ anguibz. & Medusa non fuit uana fabula tui criminis. cū nondum hēret comas serpētinās. hęc aut filia fuit Phorci ex Cetho nymphæ: q̄ cū Euryalen. & Stennio sorores pulchritudine superaret neptūo & formæ & p̄cipue capillorū specie placuit. dū sola in littore spatiaretur: quā fugiētem insecutus. tandem in templo palladis deprehendit & cōpressit. Pallas indignata capillos eius quorum pulchritudine neptuno placuerat in serpētes conuertit. reliqua q̄ de Medusa dñr uide apud Oui. lib. vi. meta. Laodice duæ fuerūt hoc noīe dictæ una filia agamōnonis & Clitemnestræ. Altera filia Priami de qua nūc puto poetam intelligere qd̄ a neptuno amata sit. Cœlo recepta Cæleno. Cæleno hoc nom̄ ine appellata est una ex harpiis: sed hęc de qua nunc poeta loquitur. una etiam fuit ex pleiadibus. ex qua neptunus ut in p̄cedētibus epistola diximus genuit nyctēum patrē nyctimenēs: quā cū patre cōmixta ē recepta cœlo: quia diximus has sorores in cœlum translatas sydus effecisse: qd̄ nauigationis in initium ortu suo oñdere soleat: has latini appellant uergilias. Et quarum. subaudi & aliæ quarum nomina memini eē lecta mihi: nam alias amauit neptunus: & cōp̄ssit. ut Libyam filiam Epaphi ex qua gēuit Busyrin & Peribeam nympham Eurymedontis filiam. ex qua genuit nausitheum patrē alcinoi regis Phæacum. amauit etiam Thoosam phorci filiam. ex qua Polyphemū genuisse dicitur: & alias plurimas: & ideo dicit. Poetæ canunt. memorant. Has: supra nominatas & plures alias. Conferuisse latus lateri tuo. i. tecum cōmixtas eē & cōcubuisse. Turbine. impetu uentorum. Vergilius. Turbine corripuit scopuloq; infixit acuto. Misce tua prælia mari lato. i. oñde uires tuas in mari lato & amplo & nō hoc angusto & stricto mari. Seducit. separat. Duas terras. asiā & Europam ut diximus in argumento epistolæ. Totis classibus. multis nauibus congregatis. Deo pelagi. tibi magno & potenti. **C**luenem natantem. Læadrum non nauis: sed brachiis p̄ mare euntem. **I**sta gloria. quā quæris in hoc breui mari turbando. Est minor quolibet stagno. i. ē minor q̄ gloria: quā in quolibet stagno & parua aqua posses hēre. **I**lle. Læander. **N**obilis & clarus origine. i. nobili genere ortus.

CANTO. Vlyffe suspecto inuisus Neptuno Vlyffes fuit: ut apud Homer. in prio odyssæ li. Mineruæ iupiter exponit: q. polyphi oculū tenebrat Neptune ex thosa forcinis filii. nō ē inq. neptune ex vlyffis gñe ut ti bi sit læander inu. us. **Inter**ea: ex qrimonia ad demōstrationē redit. Dū inquit hæc qrimur. Per strepit. crepit. tat: qd futuri successus dat pñgia: & magicor. obseruatione aduentū portendit. prospera signa: qm tui aduētus portendi iudicabamus. In faustos ignes: boni. bona ois grācia in ignē uitra infundere consueuerunt. Erimus plures: nume. augebit Læader. In tua castra. trāslatio a militibus. q ordinē deseruerūt. redi inq. ad consuetum amorē. Socii: paris. Medio toro. id accidit si soli dormiamus. A ufo. tuæ audaciæ. Tibullus dicit. Audendū ē. for-

A tibi suspecto ducit vlyffe genus.
Da ueniā: seruaq. duos natat ille. sed isdem.
Corpus læandri & spes mea pendet. aquis.
Interea lumen posito nam scribimus illo.
Per strepit: & nobis prospera signa dedit:
Ecce merū nutrix faustos desilāt in ignes.
Cras erimus plures inquit: & ipsa bibit.
Efficiē nos plures cuiēta p æquora uestus.
Openitus toto corde recepte mihi.
In tua castra redi focii desertor amoris.
Ponuntur medio cur mea membra toro:
Quod timeas non ē: a ufo uēs ipsa fauebit:
Sternet & æquoreas æquore nata uias.
Ire libet medias ipsi mihi sæpe per undas.
Sed solet hoc maribus tutius esse fretum
Nā cur hoc nectis Phryxo phryxiq. sorore
Sola dedit uastis fœmina nomen aquis:
Forſitan ad reditū metuīs ne robora desint
Aut nequeas gemini ferre laboris onus
At nos diuersi medium coeamus in æquor
Obuiāq. in summis oscula demus aquis.
Atq. ita quīq. suas iterū redeamus in urbes.
Exiguū: sed pluſq. nihil illud erit.
Vel pudor hic utinā: qui nos tā cogit amare
Vel timidus famæ cedere uellet amor
Nū male res iūctæ calor & reuerētia pugnat
Quid seq. in dubio ē hec decet: ille iuuat
Ut semel intrauit colchos pagaseus iason
Impositam celeri phasida puppe tulit.

tes adiuuat ipsa uenus. Sternet. leues faciet. **Tutius:** qm puellis infensum ē. Vētis phryxo: exēplo mōstrat seuire in puellas hellespontū cōsueuisse. Fœmia. helle. Forſitan ad reditū. soluit q. læader faciliore sibi fore ac cessum q. reditū dixit. Robora. natandi uires. Gemini: laboris: accessus & reditus. Diuersi. e diuersa patria. Lud. tulisse oscula: Cogit amare amoris modestias sentire. qm separat ne q uiuat utrūq. detegat. Timid. honoris obseruator. Cedere famæ: honorē cōtinere. Res pudor: & amor nō ueniūt in idē ut ē apd Sapho. & i me ta. Nō bñ iungūtur: nec in una sede morant. Maiestas & amor. Quod seq. qd est futurū an cadat pudor uel amor. **Hic:** pudor & reuerētia est intra decore. Ille iuuat amor in delectatione est. Ut semel intrauit: ut māt lit reuerētia deponere exēplo inuitat. Tuli phasida celeri puppe: argo intelligit quam a celeritate nuncupatam scribit Hygi. medeam rapuit ut diximus.

VER. Sed nō traxit genus ab Vlyffe suspecto tibi. i. inimico. p. p. terea q. scelere vlyffis piit palamedes nepos neptuni: aut ut alii uolūt. pp pgama neptunia re & dolis vlyffis euerſa. Duos. Læandru & me. **Na** tat. mari se credit. Sed corpus Læadri & spes mea pendet ex iisdē aqis. i. sunt i eodē piculo. legēdū ar ē corpus læadri & spes mea: ut illa copula addat. Per strepit & lumen. i. lucerna fecit crepitū & st. idorē. Posito. nā scribitur mus illo. parenthesis. i. scribimus ad lumen lucernæ. Ecce. dicit nutrice quasi libaminis & auspicii cā iniicere uinū i ignē. Faustos. bñ auspicatos felices. a fauēdo dī faustus. Instillat. infundit. Plures: q. accedet læander. Lapsus. tu celeriter pgressus. Per æquora cuiēta. tuis laceris supā. Effice nos plu. fac ut tu accedas numero nīm. Receptæ meo corde. i. ualde infixe aīo meo. Desertor. derelictor. desertor trāslatio a militibus: q a ducibus suis & focii deficiūt: q desertores dñt. **Medio toro:** qd solet facere aliq. cū ē solus. nā q cū alio dormit nō i medio: sed in pte lecti iacere solet. Nō ē qd timeas. i. nō ē timendū. Venus ipsa. dea amoris: A ufo uel tibi a ufo nare uel a ufo. i. audaciæ tuæ. ut Tibullus. Audaces adiuuat ipsa uenus. Nata æquore. s. uenus. Sternet. cōponet placabit. Verg. & nunc oē tibi stratum silet æquor. Ire libet. dicit q. sæpe hēt uolūtatem & appetitum natādū:

ad læandru. nisi scire hoc mare nimis piculosum puellis: quod patuit ex helle submersa. **Maribus.** masculis. Nā cur. pbat exēplo q. sit tutius masculis q. fœminis. Cur. n. inq. cū phryxus & helle p hoc mare ueherent sola helle cecidit. & phryxus euasit icolumis? Ordo. sola fœ. cur dedit nomen uastis aquis. i. mari. phryxo & helle uētis hoc. i. cū ueherent. uti: & qua uestus abas. i. uehebat. Nā latini picipiū pteriti in pfecti tps a passiuo non hēt sed utunt picipio pteriti pfecti. Forſitā. obiectionē facit. p. læandro. Robora. uires. Ad reditū. ad reuertēdum i. Abydon. Gemini laboris. eundi & redeūdi. **At** nos: respōsio. q. d. si hoc times. Natemus ambo. & i medio mari coeamus cōueniamus. In sumis aqis. in sumitate aquarū. Ita. postq. coirimus. & osculari erimus. **Quīq.** ad su. ur. tu. Abydon: & ego Seston. Illud. osculari tantū in mediis aqis. Est exigū. est paruū. Sed erit pluſq. nihil. i. erit aliqd. Vel. p. hic uinā: sensus ē. utinā uel pudor q. cogit nos amare sit ita uehementer. & occulte uellet cedere: amor. uel amor timidus uellet credere famæ. i. nō timeri famā: neq. qd dicet de nobis. Calor. amor. Et reuerētia. i. uerecūdia. **Res** male iūctæ: q. sūt cōtrariæ. Pugnant. sunt inter se aduersæ. in dubio ē qd sequar. dubito qd agā: an obsequar pudori. an mori. Hæc reuerētia. Decet. honesta est asert laudē. Ille. s. calor & amor. Iuuat. delectat. Ut semel. dicit q. oportaret fieri de se a Læandro. qd factū ē a iasone de Medea. q. ut in Colchos delatus ē: eam: abduxit. Pagaseus a pagasa oppido Thessaliæ. inde sinus pagaseus. uñ iason in Colchos nauigaturus nā uē soluisse dicitur. Phasida. Medeam a phaside colchorum fluuiū. **Tulit:** abstulit.

CANTO. Graue sit puppibus: uitant navigare ob tēpestatem. Sic sic: repetitione: nō dōs mouet. ea inq̃ moderatione ne nō minus timeas undas q̃ contēnas. Mergunt naues: timorē exēplo auget. Metuūt: naufragiū passi natant. Exitus hic. ut natent post naufragia. Quid hortor. i. ut non nisi tranquillo freto se cōmittat laander. Quid pauidū: id erat submersi Leandri plagiū: Imāginē externā noctis. deterret a somniis Leandrum ne nateret. Placata: piata. Meis sacris. mactatis nigris hostiis. q̃ in honorē Proserpinæ: & Orci mactabāt ad expiāda somnia. Dormitātē. extincta. Vera somnia. Lucretius ex cutis qbus fuimus intēti fieri somnia extirpauit Hippocrates q̃ extrema nocte cōtingunt aliqd̃ hēre præsagii uī afferere: qd̃ in Bruto notauit actius: apd̃ quē Tarquinius supbus se regnū pelli somniat. Remissis: lassatis sopore. Puluino. dicimus ēt puluinā. Est. n. stratulū qd̃ capiti subiicimus. Nantē delphina: a delphi no redē sumptū aspiciū. qm̃ homini amicus est. Plini. quocq̃ tēpestatē præsagire scribit: si tranquillo mari laiciuiāt: si aquā spgunt: aut cōturbāt tranquillitatē. Illis: cū offensa in littus deuolit. Id. qd̃ somnia prēdūt Si tibi nō parcis. si tuum cōtēnis periculū. Nunq̃ erit spes: nō uiuet nisi te uiuo. Vicinā pacis: proximā tranquillitatis. In undis fractis. uentis agitat. Vias placidas nata cum tranquillitas uiam facilem tibi præbuerit. Nō sunt nanti puia. natate ob tēpestatē non suadēt. Leniat leuet. Moras inuisas tps̃is dispendium. quod odisti.

VBER. A adulter idæus. ponit aliud exēplum: Paris Troianus: ab idā mōte phrygiæ. Cū sua pda. cū Helena. dictū ē in prima epistola. Quā petis. i. me ad quam sēpe uenis. Quod amas. i. quā amas. Quotiē sit graue pu. quotiē ē piculū nauibus. Ire per mare. Sic tñ. licet cōqueſcat sit: qd̃ eā nō abducatur. hortat tñ eū. ut ita ingrediat mare: ut illud timeat. i. ut caute natet. Viator. supator natando. Sic sic. cōduplicatio. Vt uereare: ut timeas. Arte laborat: arguit a maiori. dicit. n. qd̃ naues ualedissimæ & artificio factæ mergunt ab æquore ita tu. cato: q̃to ergo magis hoies. Posse plus remis. i. habere maiorē uim supandi aquas q̃ hnt remi. Quod cupis. i. natate. Hic exitus. i. natandi per mare turbatū. Solet esse pup. fractis. i. solet eē quādo necessitas cogit nauibus fractis. Me miseram. ostendit incōstantia amātis. iam. n. incipit hortari. ut ueniat. nō per suadere tibi hortor. ne tali mari nates. Fortior. animosior. Meis monitis. quæ dissuadent tibi natationem. Excussa: commota. Sed mihi: dicit se terret quotiens aspiciat mare ita turbatum. Obseruor. permaneo. conuersor. sed conuersor apud idoneos in usu nō repperi. Nescio quid pa. ordo est. pectus pauidum: frigore habet nescio quid. i. timet. legitur ēt. Nescio qd̃ pauidum pectora frigus habent: idē est sensus. nam ex timore lequitur frigus. Verg. Ex tēplo æneæ solnūtur frigore mēbra. Nec minus. dicit se ēt terret somnio: qd̃ hesternā nocte somniat. Imāginē. specie. apparentia. nam somnia inania sunt: sed habēt imaginē rerum. Illa nos. Piata. expiata. purgata. solebant. n. somniētes aliq̃ tristitia diis sacrificare ut amouerēt illa tristitia. Nāq̃ sub. dicit nūc Hero fuerit somnium suum. Existimauit. n. i. somnis circa aurotā se uidere Delphina nantē p mare ab undis ad littus expulsū & illud & statim mortuum. uetetur igitur ne laander sit ille delphin. Sub aurora. i. circa auroram. Iam dormitante iam deficiente lumine: nam lucerna q̃ tota nocte fuit accensa adueniēte aurora solet paulatim diminui: & deficere lumine: Somnia quo cerni. eo enim tempore somnia solere cerni uerba existimant: quia uidelicet stomachus non sit uiuo ciboq̃ distentus: sed purgatus. tūc. n. uera somniari putat unde Persius. somnia pituita qui pargatissima mittunt. & Dantes poeta. Ma se pressal matin el uer se sogna. Stanima fīla. Remissis resolutis. Sopore somno ferenda. sustinēda. Puiuiuo. cervicali. Hic. tūc. uentofas. uentum mis. rum uitaq̃ deseruit. remansit in siccō. & mortuus est. Quicquid id est. i. quicquid hoc significat. Nec ride. nec contēne. Crede. cōmitte. Si nō parcis tibi. i. si nō habes respectū tui. Dilectæ par. pu. i. habe respectum mei. Sospes. icolumis & sana. Nisi te sospite. nisi te uiuo spes tñ. dicit sperare cito fore tranquillitatē in mari. & nunc hortatur. ut natet. Spes pacis uicinā. i. tranquillitatis propinquā: & cito futurā. Est: scilicet mihi. tunc

Vt semel idæus lacedæmonia uenit adulter:
Cum præda rediit protinus ille sua.
Tu q̃ sēpe petis qd̃ amas: tam sēpe relinquis
Et quotiens graue sit puppibus ire natas.
Sic tamen o iuuenis tumidarū uictor aquarū
Sic facio spernas ut uereare fretum.
Arte laboratæ mergūtur in æquore puppes:
Tu tua plus remis brachia posse putes:
Qd̃ cupis hoc nauatæ metuūt læandre natate
Exitus hic factis puppibus esse solet.
Me miserā cupio non psuadere: qd̃ hortor:
Sisq̃ precor monitis fortior ipse meis.
Dum nō puenias: excussa:q̃ sēpe per undas.
Iniciās humeris brachia lassā meis. das:
Sed mihi cæruleas quotiens obuertor ad un
Nescio quid pauidū frigore pectus habet.
Nec miūs hesternā cūfūdor imāginē noctis
Quamuis est sacris illa placata meis.
Namq̃ sub aurora iam dormitante lucerna:
Somnia quo cerni tempore uera solent.
Stamina de digitis cecidere sopore remissis
Collaque puluino nostrā ferenda dedi.
Hac ego uetofas nantē delphina per undas
Cernere non dubia sum mihi uisā fide:
Quē postquā bibulis iniecit fluctus arenis:
Vnda simul miserum: uitaq̃ deseruit.
Quicquid id ē timeo: nec tu mea somnia ride:
Nec nisi tranquillo brachia crede mari.
Si tibi non parcis: dilectæ parce puellæ:
Qua nunquā nisi te sospite sospes erit.
Spes tamen ē fractis uicinā pacis in undis:
Tu placidas toto pectore scinde uias

Acontius Cydippe

cum erit pax in mari. Scinde nias. i. nata: nam natando scinduntur aquæ corpore. ¶ Non sunt peruia nati. i. nō possunt nari. ¶ Peruium. dicitur per quod iri. potest melius. n. legitur nanti q̄ nandi. nam non diceremus freta non sunt peruia nandi: sed potius nando: sed ut dixi legendum est nanti: & intelligitur uel tibi: uel cuilibet alii. Læander cum impatentia amoris non potuisset expectare maris tranquillitatem conatus: ut solebat nare re submersus est: cumq; eius cadaver ad littus amica fluctibus delatum esset. illa se precipitauit e turri: ex qua nantem Læandrum spectare solita erat: & sic ambos amoris uerementia & impatentia perdidit.

Interea quoniā nanti freta peruia non sunt:

Leniat inuisas littera nostra moras.

Acontius Cydippe.

Pone metuum: nihil hic iterum iura bis amanti.

Promissā satis est te semel esse mihi.

Perlege: discedat sic corpore langor ab isto;

Qui meus est ulla parte dolente dolor.

Quid pudor a te subit: nā sicut in aede dianæ

Suspicio ingenuas erubuisse genas.

Coniugiū pactamq; fidem: nō crimina posco

Debitus ut coniunx: non ut adulter amo.

Verba licet repetas: q̄ demptus ab arbore fœ

Pertulit ad castas me iaciente manus, tus;

Inuenies illic id te iurasse quod opto.

Nil tibi cum uerbis excidit illa fides.

Id metui: ut diuā diffusa est ira decebat

Te potius uirgo q̄ meminisse deam.

dolente. si qua ps doleat tui ego doleo. Quid pudor subit. cur te pudet. Ante. q̄ legas epistolā. ¶ Erubuisse. id si gnū est pudoris. ¶ Coniugiū pactāq; fide: suadet epistolā legi a pacto. ¶ Crimina. supra. aut adulteria: & furti uos cōcubitus. Debitus. ex pacto legitimus. Deprus. factus. pomi periphrasis. ¶ Illi. his nec iniuria. Nā mirandū ē quo pacto interpretari potuerūt: si ambigere interpretari ē uerultio. n. & carie cōsumpto codice q̄ in oib; exē plaribus deērat duo carmina hæc sunt. Nil tibi cū uer his excidit illa fides. Id metui. ut diuā diffusa ē ira decebat. Illa fides: quā de cōgiō p̄sente Diana date uisa es. ¶ Excidit. obliuioi mādāta ē. Id metui ne & fidē datā: & uerba obliuisceris. Diffusa ē ira: Diana indignata est. qm̄ ex lege pacta seruare cōtēpisti: inciderat. nā in febrem cy dippe. Decebat te potius meminisse. q̄ memor pacti cuius oblita es te febre ueluti periuriam uexat.

¶ BER. ¶ Pone metū. Cæos. ut Stra. scribit in iula fuit in mari ægeo q̄ternas cōtinēs uibes. inde Terra pholis uocata est. ex insula fuit. Acontius iuuenis amore Cydippes pue. læ uerementē accēsus: quā cū ob generis im paritatē nō auderet. apte uxore petere: inuenit uia quā illa sibi cōgiō obligaret. Nā in pulcherrimo pomo scri psit hos uerūs. Iuro tibi sanæ p̄ mistica sacra Dianæ. Me tibi uenturā comitē. sp̄samq; futurā: & hoc pomum in tēplo Dianæ ad pedes Cydippes p̄icit: quo accepto illa legit uerūs: & inscia iurauit. cū tñ p̄ positū & intentio nē non haberet iurādī & p̄mittendi Acontio. postea cū p̄ parētes inscios huius rei alii uiro desponsata ēēt: subi ta febre correpta ē. quā cum uerementē. uexaret. Acontius hac epistola conatur ei p̄suadere hunc morbū a Dia na immisum esse. p̄pter piuriū. & fidē non obseruatā: quā testata fuerat numē Dianæ seruaturā. adducit autē in odium eū cui postea desponsata fuerat. dicēs oēm ægritudinem: & piculum uitæ ei accidere illius causa: quē si dimiserit: dicit q̄ liberabitur omni morbo: & ipse consecrabit in tēplo Dianæ pomum aureum. cum carmine quod testabitur q̄ fuerant scripta in pomo lecto a Cydippe: omnia fuisse rata: & habuisse effectum. Sed ne du bitet: ut iterum decipiatur epistola. sicut decepta fuerat pomo. amouet ei metum. dicēs ne timeat legere: quoniā nulla ē hic fraus neq; iuramentum. ¶ Pone metum. noli timere legere hanc epistolam. Iterum secundo. ut se mel iurasti lectis uerbis pomi. Satis est. Sufficit te semel mihi promississe iurando. ¶ Discedat sic adiurat eam ut legat. Sic. si legeris. ¶ Langor. morbus. Isto tuo: qui dolor est meus me tangit. scilicet. ¶ Te ulla parte. ut habere dolorem in aliqua parte corporis. ¶ Quid pudor ante subit. cur pudet te. Subit. occurrit. Nam suspi cor. i. puto. ¶ Genas in genas. i. tuas quæ s̄ ingenuæ & uerecundæ. Erubuisse. ruborem habuisse. sicut in aede Dianæ. serubuerunt. ¶ Aede. id est templo. Non crimina. non adulterium: & dedecus tuum. Licet. licitum est tibi. ¶ Repetas. referas. Factus demptus ab arbore. i. pomum qd est factus. i. fructus arboris. Illic in pomo id q̄ opto te potius meminisse. s̄ te futuram sponsam meam: qd uelim te potius meminisse q̄ deam. s̄ Dianam: q̄ me mor illius promissionis quam non præstas immisit tibi morbum.

In. xviii. epistolarū argumentū.

CANTO.

Rhemid. xus scribit Cæā insulā unā ex cy cladibus in ægeo esse: quā latini Cæā: græci Idrasam nūcuparunt. ut auctor est Pli. Hinc p̄fectus Acontius ad Dianæ sacra q̄ dæli ex uirginū cūuentu celebrabatur i amorē uisæ Cydippes excauit: nouā cōmentus fraudē in pomo hæc uel his similia scripsit carmina. Me tibi nupturā scilicet felix eat omē acontio: Tellor: q̄ colimus noia magna deæ. Id cū sacra: min. straret añ deæ simulacrū in sinū puellæ proiecit: q̄ fraudis inscia cū imprudens littēras p̄legeret: uisā ē: se uxore acontio pacisci. Nā quæ ante deos dicerent in tē plo Dæliæ Dianæ rata esse debere: lex erat. post paulo cū pater ut pactus erat alii despoderet. in febre ardētis. simā incidit: ad eā scri. Acontius id peieratione sibi acci dere: qm̄ nō implese q̄ diana p̄sente. p̄miserat cū illa pa ctū cōgiū uisā sit cōcussa coma. p̄bare: p̄hidiāq; deā ul cisci uelle. Suadet demum pristinas uires resumere nō posse nisi ut ex pomo ē pollicita nuptiæ celebrarentur.

¶ Pone metū. nihil hic iteg. amati. ut incipiētes decet: ab æordit p̄te: quā maxie Cydippe hæsitare poterat: nā & alias captata fuerat: sit Virgihana Dido: cū uidis set troianos maxie uereri icipit. soluuit corde metū. te ueri: sed cludite curas. Hic in epistolanō uereara de cōin gio: ut in pomo iurare. Promissam te. tuū coniugiū in: dianæ aede. p̄misisse. Langor. febris ægritudo. Vlla p̄te

CANTO. Idē timeo: ne oblita uerborū pacta seruare contēnas. **C**Ud idem mei coniugii contēptus & timor. **S**pe quā dederas: spe in cā ē p̄cipua ut amemus. Teste de .Dyanā significat in cuius a de in pomo plecta sunt carmina. Notauit: terere nō p̄misit. Tulisse: hausisse dicta: q̄ de coniugio plegisti. Licebit: diluit crimen cā: quā in amorē transfert. **C**Conciliare: qm̄ honesta peto: uñ tibi nullus q̄rendi locus relinquitur. Nō ego natura: recte naturā addit: ut & uersutiā & calliditatē excluderet illa. n. a natura ē: hāc ab usu. iō Cice. uersutos appellari tradit: quog̃ celeriter mens uersat. Callidos uero quog̃ tanq̃ man^o opes: sic aius usu concealuit. **C**Sollertē iudiciū & ingenuosum. Propertius. Ingeniū nobis ipsa puella fuit. **C**Compositis: apte iunctis: ē compositio uerborū cōstructio aequaliter p̄polita. Arte: dolo. dolo habebant uerba in pomo p̄scripta. Feci sp̄salia: te mihi despondi: nā uerba dicebant in nuptiis: q̄bus nō ui sponſi iungebant: q̄ cū obliquē pronūciasset eques romanus multatus ē: ut scribit Gel. Iuris amore aufer. amor suo iure me fecit uasū: Vastros dicimus callidos & q̄si ualde afros: qui ut scribit Pli. dolosi sunt: uñ in p̄cone Pōpo. tergū inq̃ uariū linguā uasū. sit fraus huic fa. crimen diluit ex loco: quē uiolentā diffinitionē dicimus. Velle tenere. nō ē fraus uelle assequi qd̄ amasti. Si ne fine: q̄a amabo semp. Poetam. ero proci. Per gladios alij. a maiori cām suā honestā facit. Alii bello uxores sibi pepererunt: ego uero litteris id tēpto. Plures nō q̄os laqueos metaphora a uenatoribus: q̄ feras laq̄is capiat. Mille modi: ad faciēdum uia: mille sup̄sunt. In isto cliuo: elaboramus ad te fallēdum: translatio ab autiga q̄ montē conſeq̃ nititur. **C**Posis in capi meis fraudibus decipi: Plau. in amphitrione. Cur me captas carniſex. & in eadem fabula: tu me si impudentia captas nō potes capere. **C**Exitus est in diis: soli dii rerum euentum nouerunt.

UBER. **C**Timeo idē: ne dea meminerit p̄missio: nis tue. **C**Acrius uahemētius. Asumpsit uires auctū est idē illud qd̄ timeo. Flāma. amor meus. amor q̄ fuit: paruus in principio. Nō lōgo. i. breui tpe creuit ex spe quā tu dederas. si iurādo te futurā sponſam meā. Meus ardor credidit hoc. i. amor feci me tibi hoc credere q̄ p̄misisti. Hoc factū. iuramētū. Dea teste. i. Diana p̄sente & sciēte hoc. **C**Notauit. attēdit. Tulisse: accepisse. **C**Corama mota: capite moto i signū consentiētis. Licebit: erit tibi licitū & p̄mittere. **C**Feraf. dicat. i. dum mō dicar tñ modo pp̄ amorē te accepisse. Quid petit. quid uoluit. q̄. d. nihil aliud. Nisi q̄ iungerer tibi uni: nisi ut eē m cōiunx tui solius. **C**Cōciliare: cōiungere. & cōcordeſcedere. Quod q̄reris: quā rem tu queris. i. hāc fraus. de qua tu q̄reris pōt nos conciliare: quia potes intelligere q̄ fuit solum ex amore. pōt legendum est non potes. Callidus astutus. Vsu. experientia: uel pp̄ amorē tuum idest dicit. **C**Tu facis me sollertē. i. industriū & ingeniosum. **C**Tu mihi: dicit. q̄ si aliquo artificio uisus est uti ad eam decipiendam: illud artificium fuit amoris: qui dictauit sibi uerba. **C**Compositis. artificiosis. In ingeniosus. ab effectu. **C**Sponsalia: solēnia uerba nuptiarum: nā secundū iurisconsultos sponsalia sunt mentio & repromissio futurag̃ nuptiarum. **C**Ab eo. ab amore. Vaser: callidus. astutus. quasi ualde aser: ut Nonio placet. Cōsulto interrogato. **C**Mihi dante consiliū: nā cōsultus dicitur q̄ cōsultat. cōsultor qui consulit. **C**Sit fraus: ordo est. fraus sit nomē hic factū. i. hoc factum nominet: fraus. **C**Si tñ. quasi correctio. q̄. d. cum potius sit uirtus q̄ dolus: uelle tenere qd̄ amas. Iterum. secūdo. **C**Quod amo. i. quia amo te. **C**Vel q̄. i. quia. Sine fine. perpetuo. & semp: quia nunquā desinam te amore. **C**Petam te: te optabo. **C**Licet caueas: uites ne te petam. Per gladios. arguit a maiori ad minus: si enim licet aliis rape puellas bello & pugnare armis: ut eas habeant. dicit nō fore crimen: si scriptis uoluerit puellam hēre. Placitas puellas. i. amatos & q̄ sibi placuerint. **C**Plures nodos. plura uincula ad ligandum te mihi. **C**Libera. soluta sine obligatio ne. **C**Nulla parte. ut non possis effugere quin sis mea. **C**Mille modi. capiendi. Cliuo sudamus i uno. i. in uno tantummodo labore. est autem translatio. nam cliuus dicitur ascensus siue monticulus aliquis. Ergo nos sudamus. i. laboramus. **C**In uno cliuo. in una difficultate. **C**Ardor in expertum. amo: meus faciet ne omnia experiri. **C**Si dubium. i. etiam si sit dubium.

Nūc quoq̃ idē timco. sed idē tamen acrius il
Assupſit uires: auctaq̃ flāma mora ē. lude
Quiq̃ fuit nūquā paruus uel tēpore longō.
Ex spe: quā dederas tu mihi: creſcit amor:
Spē mihi tu dederas: meus hic tibi credidit
Nō potes hoc factū teste negarē dea. ardor
Affuit: & p̄ſens ut erat: tua uerba notauit.
Et uisā est mora dicta tullisse coma.
Deceptam dicas nostra te fraude licebit:
Dum fraudis nostrā causa feratur amor.
Fraus mea qd̄ petit: nisi q̄ tibi iungerer uni:
Id me quod quereris conciliare potest.
Nō ego natura nec sum tam callidus usu:
Sollertem tu me crede puella facis:
Te mihi cōpositis si qd̄ tamen egimus arte.
Astrinxit uerbis ingeniosus amor.
Dictatis ab eo feci sponsalia uerbis:
Consultoq̃ fui iuris amor: uaser.
Sit fraus huic facto nomē: dicatq̃ dolosus:
Si tamē est quod amēs uelle tenere dolus
En iterum scribo: mittoq̃ rogantia uerba.
Altera fraus hāc ē: quoq̃ quereris habes:
Sinoceo q̄ amo fateor sine fine nocebo:
Teq̃ petam. caueas tu licet. ipse petam.
Per gladios alij rigidas rapuere puellas.
Scripta mihi caute littera crimen erit:
Dii faciant possim plures imponere nodos:
Ut tua sit nulla libera parte fides.
Mille modi restant: cliuo sudamus in uno:
Ardor in expertum nūl sinet esse meus.
Sit dubiū possis ne capī captabere certe.

Cydippe

¶ANTO. ¶ Non oia retia: paratos dolos. Artes doli. non sum qui solea. exēplo audaciam suā cōmēdat. ¶ Sed taceo. occupatione uoluntas eius uehemētor effecta ē. grātor inq; rapinā tuā grātia mors erit q̄ sine te uiuere. Tu facis hoc: describit Cydippe formā: qd dictionis genus effectiōne Cicero appellat. ¶ Eburnea: cādore & lenitate eboris. Sine rusticitate: ea est q̄ nihil intuet. Thetidis pedes ex Homero hoc ē qui argēteis pedibus Thetidem cōmēdat. Cetera quā latent: nec ē cōmunis iudici. Pignus tuā uocis: fidem & sponsonē te factam. ¶ Inuidiam patiar: oderit me ob hanc fraudē. Passio sua prēmia: non magnifacio aliorum inuidiā dū modo illius fructum ferā. ¶ Hesionē thelamon: exēplo suum factum tuetur qd conuenire non uīnam ille uic

Exitus in diis est: tu capiere tamen.
Ut partem effugies non omnia rātia falles.
Quā tibi q̄ credis plura tetendit amor
Si non proficiant artes ueniamus ad arma.
Inque tui cupido rapta ferere sinu.
Non sum qui soleam paridis repēdere factū
Nec quēquam qui uir posset ut esse fuit.
Nos quoq; sed taceo: mors huius pōna rapī
Ut sit: erit q̄ te non habuisse minor. nā:

Aut esses formosa minus: peterere modeste
Audaces facie cogimur esse tua.
Tu facis hoc: oculiq; tui qbus ignea cedunt
Sydera: quā flammā causa fuere tuā.
Hoc faciunt flauī crīnes & eburnea ceruix:
Quasq; precor ueniāt in mea colla manus.
Et decor & uultus sine rusticitate pudentes
Et thetidis quales uix reor esse pedes.
Cetera si possem laudare: beatior essem:
Nec dubito totum quin tua pars sit opus.
Hac ego compulsus: non est mirabile forma
Si pignus uolui uocis habere tuā.

Deniq; dum capiām tu te cogare fateri:
Insidiis esto capta puella meis.
Inuidiam patiar: passio sua prēmia dentur.
Cur suus a tanto erimine fructus abest?
Hesionē thelamō briseida cōcepit achilles
Vtraq; uictorem nempe secuta suum.
Quamlibet accusēs: & sis irata licebit.
Irata licet dum mihi posse frui.
Idem qui facimus factam tenuabimus irā:
Sit modo placandā copīa parua tui.
Ante tuos flentem liceat cōsistere uultus:
Et liceat lachrimis addere uerba meis.
Vtq; solēt famuli cū uerbera saua uerentur:

am frustra: & sit uerum: q te ceperim. ¶ Fructus: remuneratio. Hesionē thelamon. subdit exempla: quibus ostendit q sicut dicitur eam cōpisse. ita debet eam habere. nam Thelamon filius æaci cum Hercules cōpisset: Troiam per uim. quia a Laomedonte ingressu urbis & hospitio prohibitus fuerat primus muros ascendit: & hesionem filiam laomedontis rapuit: quā ei ab hercule permīssa est: ex qua suscepit Teucrum. dicit ergo sicut eam rapuit sic secum duxisse. inde fecit Achilles de Briseide. ut est uisum supra in epistola ipsius Briseidis. Quālibet: quantūuis. ¶ Frui te irata. i. habere te ita iratam mihi. Tenuabimus: minuemus. Sit: concedatur mihi per te. Copia facultas. ¶ Liceat. permittatur. ut ueniam ad cōspectum tuum. & possim flēdo te. rogare. ¶ Vtq; so-

leruo similē se agere demonstrat. ¶ VBER. ¶ Exitus: finis. Est in diis. i. dii sciunt finē. ¶ Partē: rārium q̄ tibi tendā. Plura: rātia. Artes: doli. ¶ Ad arma: ad uim. Rapta. abducta per uim. Non sū. dicit sibi placere eos qui ausi sunt rapere eas quas ama uerunt. Factum paridis. qui helenam rapuit. Nec quē. quam: nec aliqū alium. ¶ Qui fuit uir. qui fortis & audax fuit: ut posset esse uir. Nos quoq; deest uerbum: q̄ si dicat rapiemus te. Mors huius. occurrit obiectiō: q̄ posset dici fortasse interficeris: si in e rapueris. dicit ergo Mors. ¶ Vt. i. quis. Sit pōna huius rapinā. s. de te. Erat minor. s. pōna. ¶ Quam nō habuisse res: quia plus pōnā mihi ē: non hēre te: q̄ mori propter rapinam tui. Aut esses formosa minus. i. si esses minus pulchra modeste te peterē: non at ita ardentē & audacē. Facie forma. ¶ Tu facis cōmēmorat partes pulchritudinis ipsius Cydippes. Ignea: aut splēdida aut quā secū. dum quosdā philosophos dñr esse ignea. ¶ Cedunt. sunt inferiora. Flāmā: amoris. ¶ Flauī crīnes. pulchri. flauus at colorūt An. gellius scribit cōstat ex albo uiri. di & ruffo: uñ dicimus flauas segetes: quando maturi scunt. ¶ Eburnea: candidissima quale est ebur. ¶ Manus formosā: quas precor. ue. in mea colla. i. quas precor: ut me amplectant. ¶ Pudentes sine rusticitate. i. q̄ hñt pudorē non rusticū: sed ingenuum. Iuuenalis: ingenui uultus puer: ingenuitq; pudoris. Quales uix reat eē pedes thetidis. i. cādidiſsimos: nā cū sit dea maris. & assidue moret in aquis merito debet hēre pedes albiſsimos. fuit at filia nereī mater achillis. nam p uxore Oceani Thetys sic scribit: & Thetys facit & habet primā longā. ¶ Cetera: quā latent sub uestibus. Qui di. i. mer. Si qua latēt meliora putat. ¶ Possem laudare. ut pote a me uisā uel tacta. Nec dubito. i. nō dubito qn pulchritudo q̄ est in una parte corporis si in toto. ¶ Tua pars nō intelligamus obscōne dictū de pudēdis. ut quidā male putant: sed sic intelligendum. nō dubito: quin totum opus tui corporis ut tua pars. i. tale qualis est pas tuā: quā apparet uel oculi uel manus & c. uel quin tua pars sit totum opus. i. perfectū opus id est non dubito quin pars respondeat toti operi. Pignus. obligationem. ¶ Dum cogare: dum modo dic cas te esse captam. ¶ Inuidiam patior. id est odium q̄ dicor cepisse te insidiis meis. fac ergo ne patiar inuidi-

CANTO. Ignoras nescis quid impii in me habeas. Meo corpore cum incusserit plagas. Sed neque cōpedibus. sunt in seruo in cōmoda excludit. hoc inquit in me cōmodius habebis quod absque cōpedibus & cathenis tibi fide ser- uabo. Satiauerit uultione superius. Tamen quod seruit: paties adeo seruituti. Reus agor absens: accusas me absentem. Optima: quoniam per cōiugio pugnabam. Nullo tuente: absque alicuius patrocinio. Hoc quod amor iussit. cōmorat in eodem loco: & fateor crimen quod in amore reiciit. scripsimus in pomo amoris iussu. Iniuria ista: haec iniuria solū: mihi putat: & amor absoluit. De me solo. quod tibi iniuriā intuli: sed diana non est in culpa. De hoc: quod in te nihil cōmisit. recte eo absoluit personam in qua omne ius facti cōfert: & eius causam rem quod perfici quod & Vergilianā Dido facit cum ait. Non ego cum danais troianā excindere gēte Aulide iu- ranti classe: quod ad pergamam: misi. Decepta uerbis in pomo scriptis captata. Oia re careant: falsa sint oia siue falsus uates. Nihil est uiolētius illa: suasio a Dianae auctoriz- tate. Numina laesa uidet: si qua parte suā maiestatem irri- tati cōspicit. Testis erit calidonis aper. Dianae irā exē- plo mōstrat. diximus a prūcalidonis uastasse agros a diana missū. diximus combusto stipite altheae idigna- tione Meleagrum interiisse. Testis & actheō: ex arilteo. Cyrenes & apollinis filio. & autonoe cadmi natum eē actheonē Diodo. scri. Dianae opera a suis est diserptus canibus. causa uaria tradit: uel quod nudā deam se in fonte la- uantē uiderit: uel quod se illi in uenatu pponeret. uel quod in montibus uirginis concubitu ausus ē petere. Illis: canes intelligit quibus ipse multas feras trucidarat. Quae quod supba parēs: nioben significat Tantalū filium: quae cum ex amphionei ouis & anthiopes filio liberos duodeci: uel ut alii malūt quatuordecim genuisset. se Latonae for- cunditate pposuit. Diana & apollo latonae filii ira piti- liberorum multitudinem sagittis confecerunt. Niobē & amphionem lachrymantes uerterūt in saxum & ad sipillum migdoniae montem pueris & puellis trucida- tis cum septē annos sepultura carerent: iuppiter ut scri- bit Homerus in saxum uertit.

VERB. Sub tua crura. i. ad tua genua quod faciunt supplicites. Ut famuli. Cum uerentur. i. timēt. Verba seuerā. rigida. s. dominorū minatiū eis. Ignoras tua iura. i. nescis quod tibi liceat in me. Voca me quia nō debes dānare nisi citata pre. More dominā: sicut dominā in pat famulo quod tibi parebo ut famulus domināe pareat. Scindas: lacere: licet inquit in me seruias: & oia aspera: facias oia patior: Tantu. solum. Ne manus ista. i. tua. Lēdat meo cor. i. ne fortasse noceas tibi & lēdas ma- nus tuas me uerberādo. Cōpedibus: uinculis pedū Vincitus: ligatus. quod. i. tuus amor satis tenebit me. Cum bñ. haec oia dicit acontius ut flectat eius animum. Ipsa. tu. Qui seruit: quod pstat seruitutē tā patiēter Agor reus. utitur signate uerbis iuris. nā reus dicitur cōtra quem agitur. et si nihil admiserit. Non ullo. i. nullo. Est in- iuria nostri dicitur eē iniuria quā tibi intuli. Dalia. Diana a dālo insula: in qua & nota ē & colebatur. praecipue. Redde deā. quā testem adduxisti. Rubebas: cum ruborem pra pudore uultu ostendebat. Vocem tuam: uerba per quod iurasti. Omnia re careant. terret eam cōmemorans ei Dianae seruitutem in uindicando se. Omnia auguria de eius uiolentia. Careant re. effectui. utinā nihil mali tibi diuinem. melius legitur omnia quod omnia. Violentius seruius. Illa: Diana. Quod nolim. s. uide e quod tu laesis eam. Tristis erit. adducit exempla. Aper calidonis. aper quem illa irata ceneo ad uastandam Calidone immisit. quia Oeneus cum sacrificasset aliis diis sola Dia omissa: ut alibi plenius diximus illa Aprū qui totam regionem uastaret immisit qui fuit causa mortis Meleagri ut in epistola Deyanirae dixi. Parēs. althea mater meleagri. Sic reperta magis seua in natum: quia consumpto torre in quo eius uita fataliter cōsistebat: eum interemit: uel eius uitam diis imprecationibus exe- crata est. hanc fabulam diximus plene in epistola Briseidis super eum locum. fratibus orba Deuouit nati spē: caputque parens. Testis & actaeon: quoniam fera creditus illis. Ipse dedit lato cum quibus ante feras. Quaeque supba parens saxo per corpus abortio

Cydippe

CANTO. Adstat flebilis flet et nunc in saxu uersa: nam ex eo saxo in memoria lachrymarum adhuc aqua scaturit te tradit. **Falsam moneres: suasionem hanc hère.** Nubendi tempore: quotiens alii nubere temptas. Neu sis piura: ut proxima serues: quod iure iurando in eius æde firmasti. **Parce mouere ferox: a postrophe ad Dianam.** Virginitas aiosæ. quoniam tuæ uoluntati audent obistere. **Facies.** Cydippes forma. **Hostibus & liqs.** ita se habeant hostes Dianæ ira. Ut ego sum te cum uideo morbo cruciari. **Inualida te cum non uales.** Te nubente: cum paras me relicto alii nubere. **Quod minus esse uelim: uel quod ægrotes: uel quod nubas: utrumque est mihi æque molestum.** Dominæ piuria: poena quam per perfidia dat. **Netum ignorem** demonstrat sollicitudinem suam: non molestiam arguat. **Ministro.** se dominæ alipta desiderat. ne medicorum iussa preteriret. **Et fingere legas: nam alipte non adstringere est. sed effingere.** adstringere. nam ad medicos attinet: cum uenam deprehendit. **Et fingere est copulare & tractare.** **Optat. n. posse assistere & manus tractare.** **Quæ minime uellit. illi ut suspicari:** cui Cydippe erat nuptura. **Assidet æg. alipte officium prebet.** ut notat: scribit signis certis amator. **Saliens te uel quod febris calore nimia agitat: de pellit.** **Per cam:** deprehendenda uenæ rone. **Mercus plenior. maior quam suus labor mereatur.**

Nunc quoque migdonia flebilis astat humo.
Hei mihi cydippe timeo tibi dicere uerum.

Ne uidear causa falsa monere mea.

Dicendum tamen est: hoc est mihi crede quod ægra.

Ipso nubendi tempore sæpe iaces.

Consultit ipsa tibi: neu sis periura laborat.

Et saluam: salua te cupit esse fide:

Inde fit ut quotiens existere perfida tentas.

Peccatum totiens corrigat illa tuum.

Parce mouere ferros aiosa uirginis arcus.

Mitis adhuc fieri si patiari potest.

Parce precor teneros corrumpere febribus ar-

Seruetur facies ista fruenda mihi. tus.

Seruetur uultus ad nostra incedia nati.

Quicquid subest niueo lenis in ore rubor.

Hostibus & si quis ne fiat nostra repugnat.

Sic sit: ut inualida te solet esse mihi:

Torqueor ex æquo uel te nubente uel ægra
Dicere non possum quod minus esse uelim.

Interdum maceror: quo sum tibi causa doloris.

Teque mea lædi calliditate puto.

Inque caput nostrum dominæ piuria quæso

Eueniant poena tua sit illa mea.

Ne tamen ignorem quid agas ad lumina tædo:

Anxius huc illuc dissimulanter eo.

Subsequor ancillam furtim famulumque requiro

Profuerint somni quid tibi: qui duc cibi

Me miserum: quod non medicorum iussa ministro

Effingoque manus insideoque toro.

Et rursus miserum. quod me procul inde remouit

Quæ minime uellem forsitan alter adest

Ille manus istas astringit: & assidet ægræ:

Id uisus superis cum superisque mihi.

Dumque suo tendat fallientem pollice uenam:

Candida per causam brachia sæpe tenet

Contrectatque sinus & forsitan oscula iungit

Officio merces plenior ista suo est.

let quod non sit minister eius ut posset ad eam ire & eam tangere: & eius toro assistere ut ministri faciunt. iussa precepit. Alter quem minime uellet: quod fortasse querit hère te uxore. **Adest.** assistit tibi. Inuisus supis. quia uult a te quod est contra fidem tuam **Tempus at. tangit.** **Pollice.** digito: ut medici solet. Venam fallientem. **Mobile:** quod solet esse febricitante. **Tenet:** manu sua. **Per cam:** simulas se tangere uenam. **Contrectat** sæpe tangi. **Sinus.** pectus. **Ista merces.** si iungendi oscula. **Est plenior suo officio.** i. est ultra suum officium quam cum sit medicus: hæc non sunt eius officii.

UVER. Quæ supba patris. aliud exemplum niobes quod Tantali & Taygetes Pleiados filia septem filiorum: totidemque filiarum mater ex amphione Thebano marito suo: cum ob aliam tum ob fornicationem filiorum infones. Latonæ quod duos tantum peperisset numen aspernata est: & populum sacrificare uolentem impis uerbis deferre ausa est. Quare apollo & Diana latonæ matris iniuria mori. & eius filii bus incitati nube recti Thebas uenerunt: & niobem uni uersa ple sagittis suis confossa priuauerunt: quod dolore materno obstupescit in saxum conuersa di. & ut scribit Ouidius. li. vi. met. In patriâ raptæ: ubi fixa cacumine motis Lizetur & lachrymis est nunc marmora manant. **Cygdonia regio est minoris asiæ: quod Bithynia dicitur.** **Nunc quoque flebilis.** quia ut in metamorphosis scriptum diximus lachrymis est nunc marmora manant. **Mouere falsa dicere non uera.** **Mea causa.** mea utilitate. ut facias quod peto.

Hoc tu mihi crede quod ægra. ordo est o Cydippe quod tu iaces sæpe ægra ipso tempore nubendi ipsa dea consultit tibi. i. facit utilitatem tuam. **Et laborat. i. curat.** **Ne sis periura.** ne uiolens fides: quam promissisti: quia per istam ægritudinem monet te: ut serues promissa. **Saluam.** incolumem. **Inde fit.** ide accidit. **Obistere.** i. negare promissa. **Toties corrigat peccatum:** quia quando uis negare te non promississe mihi: & uis alii nubere: tunc facit te grauius ægrotare. **Parce:** hortatur: ut non irascit deam. **Parce:** serua: noli. **Arcus quod bus se ulcisci solet.** **Mitis:** placata. **Teneros artus.** membra tua. **Fruenda:** ut tæda mihi. i. seruatur ad usum meum. **Lenis modicus.** **Hostibus:** ostendit quod eam amet. **Imprecatur. n. talis dolor & angore** a hostibus suis quod impediunt ne nubat ipsi acotio quod dolor dicit se expiri ipsa Cydippe ægrotate. ordo. sic sit. i. sic enitatur hostibus si quis repone has nias. ut sicut solet esse mihi te inualida. i. te infirma. **Torqueor.** dicit quod parum hêt a cruciatu siue nubat alii: siue ægrotet nec satis scire dicere utrum hoc mallet: quod neutrum uellet.

Maceror affligor. **Mea calliditate.** mea fraude quod te: decepi. **Inque caput.** rogo: inquit ut poenæ quod tu ex piuriis pati debes in me transferant & tu sis libera. **Netum:** dicit se sæpe uicere domum eius ut intelligat quod agat. **Dissimulater.** occulte ne uidear uenire ob hanc causam. **Regras.** i. terrogas ancillam uel famulum tuum. **Pro fuerint tibi somni.** i. an potueris dormire & comedere. **Me misere:** do-

Quis tibi pmisit nostras praecepere menses
 Ad spes alterius quis tibi fecit iter:
 Ille finis meus est: mea turpiter oscula sumus
 A mihi promisso corpore tolle manus.
 Improbe tolle manus, q̄ tangis oīa futura ē.
 Postmodo si facies istad adulter eris.
 Elige de uacuis: quam non sibi uindictet alter
 Si nescis dominum res habet ista suum.
 Nec mihi credideris, reciterur formula pacti
 Neu falsam dicas esse, fac ipsa legat.
 Alterius thalamo tibi nos tibi dicimus exi.
 Quid facis hinc exi: non recat ille torus.
 Nā qđ habes: & tu humāi uerba alteri pacti
 Non crederis: par tua causa mea.
 Hac mihi le pepigit: pater hāc tibi prius ab
 Sed ppior certe q̄ pater ipsa sibi ē. illa
 Promisit pater hanc: hac aliarauit amanti.
 Ille homines, hac est testificata deam.
 Hic metuit mēdas, sed & haec peiura uocari
 Nū dubitas hic sit amor, an ille meus
 Deniq; ut amborum cōferre pericula possis
 Respice ad uentus, hanc cubat: ille ualet
 Nos quoq; dissimile certamina mēte subius.
 Nec spes par nobis: nec tior aequus adest:
 Tu petis ex tuto grauior mihi morte repulsa
 Idq; ego qđ iā tu forsan amabis: amor. est
 Si tibi iusticia: si recti cura fuisset.
 Credere debueras ignibus ipse meis.
 Nunc qm̄ ferus hic p cā pugnat iniqua
 Ad quid cydippe littera nostra redit:
 Hic facit ut iaceas & sis suspecta dianæ.
 Nūc ut si sapias limē adire uetes.
 Hoc faciente subis tam saeva pericula uitæ.
 Atq; utinā pro te qui mouet: illa cadat.
 Quē si repuleris nec quē dea dānat amaris
 Et tu continuo, certe ego saluus ero.
 Siste metum uirgo stabili potere salute
 Fac modo policiti conscia templa colas.
 Non boue mactato cœlestia numina gaudet
 Sed quæ pstanta est: & sine teste fide
 Vt ualeant aliae ferrū patiuntur & ignes
 Fert aliis tristem succus amarus opē.

CANTO. Vita peritura: non sis. Diana peritura. Præterita ueniam. status est qui uenialis dicitur sumptus ab ignorantia: poteris quæ antehac acta sunt ignorantia excusare: & ueniā mereri: deinceps admonita eris per iurii rea. **V**oce mea: meis litteris i memoriam illa tibi reduxi. Casibus: malis q̄ te urgent. Ferre aduersa pati. His quoq; uitatis esto ut p̄sentes casus uites. Luciferas: Diana & Lucina nuncupata est: quæ parturientibus p̄ est: ut scri. V. r. Hæc audiet tuas implorationes. De quo: acontio an alio. Votum: in partu ages uota. Scit: nouit te diis. p̄missa nō seruare. Nō agit de me meas molestias cōtēno. Cura maiore: ea erat de amica salute. Dubii: de tua salute ancipites. Ignotos culpæ: qui causam tui mali ignorant. Nil roboris: si: aqua tua causa: & nil nisi ho-

Nū opus est istis: tātum periuria uita.

Teq; simul serua: meq; datamq; fidem.

Præterita ueniā dabit ignorantia culpæ.

Exciderāt animo fœdera lecta tuo.

Admonita es mō uoce mea: cū casib; istis

Quos quotiēs tēras falleris: ferre soles.

His quoq; uitatis: i partu nempe rogabis

Ut tibi luciferas afferat illa manus.

Audiet hæc: repetēs q̄ sunt audita rēcret:

Ipsa tibi de quo coniuge partus eat

Promittes uotū: scit te promittere falso.

Iurabis: scit te fallere posse deos.

Nō agitur de me: cura maiori laboro.

Anxia sunt uitæ pectora nostra tuæ

Cur mō te dubii pauidā fletere parētes

Ignaros culpæ: quos facis esse tuæ:

Et cur ignorāt: matri licet oīa narres.

Nil tua cydippe facta ruboris habent.

Ordie fac fferas: ut sis mihi cognita primū

Sacra pharetrata: dum facis ipsa deæ.

Ut te cōspecta subito: si forte notasti.

Restiterim fixis i tua mēbra genis.

Et te dū nūmū miror: nota certa furoris:

Deciderint humero pallia lapsa meo:

Postmō nescio qua uenisse uolubile malū

Verba ferēs doctis inuidiosa notis.

Quod q̄ sit lectū sancta præsente diana.

Esse tuam uictam numine teste fidē

Nec tamē ignoret scripti snia quæ sit:

Lecta tibi quodā nūc quoq; uerba refer

Nube p̄cor dicet: cui te bōa nūina iūgūt:

Quæ fore iurasti. sit gener ille mihi.

Quisq; is placeat: quonā placet an diāæ

Talis erit mater: si modo mater erit:

Si tñ & quærar quis sim: qualisq; uideto

Inueniet nobis consuluisse deam.

Insula coriciis: quodā celeberrīa nymphis.

nestum habet. Ordine sacre referas: p̄ cām breuiter enarrat ut acta res enim diana æde. Cognita: ad cōiugium puo/ cata. De pharetrata: diāæ cuius arma sunt arcus & pharetra. Fixis genis: id est am̄ris signū. Deciderūt pallia: stuporis idicium est. Doctis noctis: litteris callide scriptis. Iunctā fidem: mihi p̄stam de cōiugio. Iungūt: coniūgē p̄ mittūt. Talis: in hac sentētia p̄stiterit. Insula coriciis: comendatio a patriæ præstantia: quā dicit euliam a musis: quonā ex cæa insula fuere limonides poeta: ut auctor ē Str. & ex fratre filius bachilides. Corycias Nymphas nō ut nascite aliqui putauerūt dicimus a coratio isula Dianæ sacra: sed de Corycio antro in parnaaso musis sacro: iō in metamorphosi ē cum deucalion & pyrrha parnaasum cōscendunt. Corycidas nymphas & numina mōtis adorāt.

UBER. Succus ania. medicina ex succo amarū hærbarū. Istis: succis amaris. Tantū: solummodo. Ignorantia: q̄ tu nesciuiisti te offendisse dianā: & iō hæc tibi accidet. Exciderant aīo: i. memoria. Admōita: reducta i memoriā. Cū istis casistis ifelicitatibus a gretitudinis. His quoq; magis ē terret eā. ut caueat lædere dianā: q̄ si ē nunc uitaret casus febris: tamē adhuc egeret eius auxilio i partu: q̄ inuocabatur a patientibus. Luciferas: adiutrices: q̄ fecerūt lucem ferāt. Requet de quo cōiuge partus eat tibi. i. uolet scire ex quo marito pepis q̄ si ex alio paries: q̄ ex me dicet te eē piurā: & iō nō eē iuuandā. Promittes uotū. q̄ possit dicere se factū uota. Falso: sicut falso p̄ eā iura. si te futura uxorē meā. Iurabis: si iurabis. Posse fallere deos: sicut semel sefellisti eā. Laboro: angor maiore cura: q̄ de me. Cur mō. q̄rit q̄ fuerit i periculo mortis: & nō dixerit parentibus suis causam: q̄ nihil sciebāt de illo p̄mo: pudebat. n. eā dicere hoc parentibus: unde hortat ut dicat: q̄ hoc factū nullā habet turpitudinem. Dubiā: positi i piculo mortis. lunenalis. Curent dubii medicis: maribus ægri. Licet: fas est. Matri: puellæ. n. solent audaci us matri q̄ patri secreta sua dicere. Ordie: pponit ei oīa: q̄ uult ut narret matri. Restiterim: p̄steterim. Genis: oculis. Pallia: uestes. Deciderint humero: ceciderit ex corpore meo. Nota certa furoris: cētū signū uehementis amoris: quando aliquis est ita abstractus aspiciendo amicam: q̄ non sentit uestes cadere ex humeris suis. Post mō. scilicet referas. Malū uolubile: pomū rotundum. Nescio q̄. s. pte templi. Ferens: habens scripta. Quod: pomū. Victam obligatā mihi. **R**efere uerba: dic ei uerba formalia iuramenti. Dicet: mater tua. Cui. si mihi. Quisq; ē: ēt si eēt mihi ignotus. Debet placere mihi: q̄ placet dianæ. Talis: q̄ ita tibi suadebit. Si mō mater erit. si uere te materno affeetu amabit. Si tñ ingret: si uolet scire q̄s sim. Inueniet: deā consuluisse nobis: id est nobis prouidisse: & nō dedisse tibi maritū idignū. Insula: dicit se eē ex cæo isula q̄ ē i ægeomari: ut supra i argumēto dixi: q̄ probat nō ignobilis: q̄ olim celebrata fuit a nymphis Coryciis: cauēdū ne legatur Corynthiis: q̄ nec sensus nec ratio metri patitur. sed Coryciis ita dictis a Corycio antro in parnaaso: de quo Strabo sic iqt. Vniuersus Parnasus cōsecratus existit & antra & alia loca sanctitate digna cōtinēs. ex q̄bus celeberrimū & formosissimū extat Coryciū nymphæ: antæ eodē quo & Cylicū noie nūcupatū. dicit ergo in cæo

Cydippe Accutio

olim fuisse nymphas corycidas: de quibus Oui. i. i. meta. Corycidas nymphas & numia mortis adorati: ubi male quidam legunt corytidas. Insula cæa: adiectiue dixit: sicut insula Chia. p. chios. Illa: insula. Nec si generosa pbaris nomina. i. si est placet nobilitas tibi. Nec arguor: non pbor. Ortus auis despectis. i. non sum natus uilibus & coteris partibus maioribus. Sunt & opes: laudat se a reliquis quibus amares solent se laudare. Utque nihil. Vt. i. quis nihil iungat me tibi amplius. Amor est mihi. i. certe amo te. Appeteres. i. appetere deberes. Vela. et. Non iurata: sine iuramento. Hæc tibi: dat auctoritate suis scriptis: dicens se scripsisse monitu Dianæ & amoris. E quibus. Diana & amore. Sagittæ alterius. f. amoris. Nocuere mihi: quia percusserunt me. Tela alterius. f. Dianæ. Iuncta salus nostris: id est mea uita est coniuncta cum tua: ita ut te periclitante ego etiam sim periclitaturus. Duobus tibi & mihi. Quod cōtigerit: ut feras opem ambobus. i. ut mihi nugas. Cum iam data si. fo. dicit quando celebrabitur festa Dianæ in delo: & offerrentur ei sacrificia uotiuu. tunc acontius suspēdet in templo deæ effigiem pomi aurei: in quo duobus uersiculis testificabatur Cydippen seruasse quæ in eo pomo scripta legerat & iurauerat. Cum data signa fo. quia sonitu tu barum uocabantur ad sacrificia. Delos: insula ubi colitur Diana. Erit tincta. i. maculata. Sanguine uotiuo: sanguine uictimaru ex uoto interfectarum. Rata: ualida habuisse effectum. Longior: dicit se nolle plura scribere: ne prolixitate fatigaret & afficiat molestia ipsam cydippe ægrotantem & infirmam: ordo est: uale o cydippe: ne epistola longior lasset corpus tuum infirmum: & ut sit clausa: id est conclusa si ne solito: quia finis epistolarum solet esse uale.

CANTO. Cæa: Cæam insulam ægeo esse diximus: ubi lex erat: ut Menæder notauit: ut sexagenarii interimeret aq̃s i insula. Nihil nec patriæ p̃statiā: nec antiquum genus esto nō p̃bes: solus amor me tibi cōciliare deberet. Hæc tibi mei sōnis colligit epistolā quā cōmēdat ab auctoritate deorum a sōniis similitudinē afferēs: & diana & amor hanc ut tibi scriberē epistolā iusserūt. Alterius: cupidinē intelligit: cuius uiolētia uexabat. Alterius: Dianæ: cuius ira cydippe uexabat. Iuncta: quoniam neuter sine salute alterius ualere poterat. Tua iura marita: cum mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine uotiuo: maculata erūt hostiæ q̃s pro te & tuo cōiugio uoui. Pone: imago aureū malū i æde dianæ suspendā. Cā. sacrati mali. Effigie pomi: huius pomi dedicatio te i moniū exhibebit. Fuisse rata: ad uota succēssisse. Cōsuetudo sine uale: nō modo in fine: sed i principiis ueteres ponere consueuissē scribit Seneca.

In. xx. epistolam Argumentum.

d Elos insula in ægeo eminet: quæ eam circūdant insulæ Cyclades appellantur: urbem habet in planitie sitā & Apollinis Latonæq̃ templum: in stabili olim fuit: sed appropinquante Latōæ partu: ut scribit Pyndarus immobilis stetit: quatuor adæmantimis columnis nixa: magno in honore ē habita ab heroicis temporibus: ab omnibus oris in hanc insulam ad sacra publica conueniebant. Cærusque uirginum sacra ministrabat: quibus cum adesset cydippe accepto infidioso pomo uisa est se acontio uxorem pacisci: eius pater alii desponderat: sub nuptiarum tempus febre correpta est: cum excepsisset id sibi Dianæ indignatione contigisse concessura in acontii uota respondit: sed seculorum incuria quantum ex uetustis codicibus obseruare potuimus præter uersus duodecim epistola tota desideratur. Reliqui quicquid legitur adulterinū est. **P**ertimui: ne quid doli tuæ apportarent litteræ. Scriptū: epistolam. Sine murmure: nemine audiente. Inscia: impendens & quæ tuas infidias non norat. Captasses iterum: uersus me capere temptasses. **D**ura: inexorabilis: ut tuas litteras non legissem. **V**BER. **P**ertimui: licet quid addiderint multa carmina quæ i nullis codicibus reperiēbāt: puto tamen illa non esse. Quid i. nō ex eadē officia exisse nō uidet: & ægrotantē puellā uerisimile breuiter respondisse: itaq̃ nō interpretabor ea quæ dicta sunt: quod tamen si quis uelit uidere: nō hēt multū difficultatis: & quoniam sunt responsiua ad præcedentē epistolā facile intelligūt: Rhetor autem cydippe se p̃timore nō ausam fuisse legere epistolā acōtiū. uerbis clare placis: ne iterū iuraret: sicut quando legit pomum: & dicit se fuisse in uolūate nō legēdi: nisi quod dubitauit ne diana magis irasceretur: quā dicit nimis fauere ipsi acontio: cum æquius esset quod sibi fauere: quia uirgo deberet fauere uirgini. **P**ertimui: cum mihi reddita ē epistola tua. Sine murmure: sine prolatione uerborū: sed tantum oculis & aīo percurrens.

Cigitur ægeo nomine cæa mari.
Illa mihi patria ē: nec si generosa probaris
Nomia despectis arguor ortus auis.
Sunt opes nobis, sunt & sine crimine mores
Amplius utque nihil: me tibi iungit amor.
Appeteres talem uel non iurata maritum:
Iurata uel non talis habendus erat. **be**
Hæc tibi me i sōnis iaculatrix scribere phœ
Hæc tibi me uigilās scribere iussit amor.
E quibus alterius mihi iā nocuere sagittæ.
Alterius noceant ne tibi tela caue.
Iuncta salus nostra ē: miserere meique tuique
Quid dubitas unā ferre duobus opes?
Quod si contigerit cum iā data signa sonabūt
Tinctaq̃ uotiuo sanguine delos erit:
Aurea ponetur mali feliciis imago.
Causaq̃ uersiculis scripta duobus erit.
Effigie pomi testatur acōtius huius.
Quæ frerit i eo scripta fuisse rata.
Longior infirmū ne lassent epistola corpus.
Causaq̃ consuetudo sit tibi sine uale.

Cydippe Acontio.

Pertimui scriptum tuum sine murmure legi.
Iuraret ne quos inscia lingua deos.
Et puto captasses iterum: nisi ut ipse fateris:
Promissam scires me satis esse semel.
Nec lectura fui, sed si tibi dura fuisset.
Aucta foret saue forsit ira deæ.

CANTO. Captaffes: de cepiffes. Vt ipfe fateris: nam dixit. pmissam fatis ē te semel ēē mihi. Dura: aspera in nō legēdo scriptū tuū. Saur: irata. Cū faciā oīa i honorē dianæ: & præcer ipsam. Dem pia thura: i. faciā ei sacrificia thure. Fauet tibi plus iusta parte. i. plus æquo tuæ partes tuas. Vindicat te: facit vindictā p te. Vt cupis cre- di: q tu dicis mihi q hæc ē causa quare ægroto dixit enim ipse. Dicēdū tamē hoc tu mihi crede q ægra ipso nubendi tēpore sæpe iaces Gōsuluit ipsa tibi. Talis i hyppolito: nō tātū fauit hyppolito suo quē ēt secūdū quos dā per Esculapiū a morte ad uitā reuocauit: ut Vergi. scripsit: licet Horatius aliter dicat. Talis tam fauorabilis. In suo hyppolito: pro in suū hyppolitū. Archaismos: sic Vergilius. Talis in hoste fuit priamo. **Melius**: iustius

Omnia cū faciā: cū dem pia thura dianæ
Illa tamē iusta plus tibi parte fauet:
Vtq; cupis credi: memori te uīdicat ira:
Talis hyppolito uix fuit illa suo:
At melius uirgo fauisset uirginis annis:
Quos uerborū paucos ne uelit ēē mihi:

Virgo: ipsa diana uirgo. **Fauisset** anis uirginis: mei cydippes: quæ etiam sum uirgo. **Quos annos**. Vereor. ti meo. Ne uelit esse paucos mihi: quia timeo ne uelit me cito mori.

CANTO. Omnia: & uota sacra i hyppolito suo. quæ æsculapius dianæ præcibus ad uitā deduxit: postq; ab eqs distractus est: appellatusq; uiribus: in aricino nemore ferandū nymphæ ægeriæ cōmisti: ideo cautū ē: & equari- cinum nemus non intrarent: quoniam hyppolitum dis- traxerint. At melius uirgo: ab ætate & sexu ἀἰδώς est:

uirgo inquit uirgini fateri debuisset. Paucos: nam diuturna febre uexata de salute desperat.

In heroidas hæc habuimus: ut ad te q emendatissima mitteremus: quæ ut in academicis Varro. quoniā ido- ti: doctiq; non forent probaturi edere nō dubitauimus. Cupimus. n. inuidi beniuolig: qualescūq; legant illa: ut aliena ex merito si qua est laude rūpār. Hi uero tecum meis uigiliis & laboribus gratulentur. Finis.

VBERT. Sed ne quis putet me prætermisisse eorū quæ sequuntur explanationem propter difficultatē aut ignorantia locorū exponam locū qui oīum difficillimus putatur: de quo a multis rogatus sum: qui se uiros do- ctos frustra consuluisse dicerēt: quibus iā uia uoce dixi: quid sentirem. Is locus est. Miror & innumeris structā de cornibus aram. Et de qua pariens arbore nixa dea est. Aram structam de cornibus aram dianæ intellexit: q ita erat structa. quoniā ipsa est dea uenationis: cuius indicia sunt cornua ferarū: aut de cornibus tantum modo ceruorum factam intelligit: qui sunt in tutela dianæ. Arbor de qua dea pariens est nixa: quæ sit ipse Ouidi. ap- te declarat lib. vi. meta. his uersibus. Illic icūbēs cū palladis arbore planæ. Edidit inuita geminos latona nouer- ca: arborem igitur plane & oliuæ significat: cui incumbens latona Dianam & Appollinem peperit: hoc autem in Dælo fuit. Idem Vbertinus.

Hæc iter præratio Epistolarum Heroidum Ouidii nō ad ostentationē ingenii: aut doctrinæ: sed ad cōmunē utilitatem ab Vbertino cognomine clerico crescentinatis edita est in loco calalis sancti Euaxii. Anno salutis hu- manæ. M. cccclxxxi. Octauo idus septembris. p̄dicto Vbertino artem dicendi in ipso loco Calalis publice iter præstante salario & stipe & ipsius ciuitatis: & i primis illustr. Excel. q; Gulielmi Marchonis Montis ferrati. Sacri romani imperii principis: uicariiq; perpetui: ac ducalis Mediolanensium Capitanei generalis bello paceque clarissimi anno eius Marchionatus felicissimi decimo septimo: anno uero septimo ex quo Calalis oppi- dū ipsius præstantissimi principis beneficio & munere ciuitatis nomen episcopatus decus: & deniq; nō minus morum q; ædificiorum renocationem adeptum est. Laus Deo.

Ad Franciscum Aragonium Ferdinandi Regis Neap. F.

Omitius Francisco Aragonio Salut. Mirificū studiū meū Frāscæ & uoluntas quædam ægregia in eos qui de se spem aliquā pbitatis & indolem p̄bent: neq; ullū finē facio cogitandi de his quæ ad eos uel iuuādos uel ornādos pertinere arbitror. Quod cum de omnibus facere soleo. tamē me id in primis debere existimo iis: qui uel populis aliquando præfuturi sunt uel nationum clienter las habituri. Video enim Platonem philosophorū: ut ille ait: deum quom de ciuium suorum educatione mul- ta sapienter eloquentissimēq; præcepisset. Vnumq; iuuentutis moderatorem cōpluribus satis esse monuisset in filiis regis quattuor educationis magistros requisuisse moribus & doctrina insignes. Nimirum maiore cu- ra cēsuit Plato formandū: quod multorū oculis aliquando exhibiturus erat: nam bonus princeps tā oībus cō- munis ē q lex sanctissima & æqualibi ciuiū societati accōmodata. Incredibilē tu regis potētissimi filius de te ex- pectationē cōcitasti: & quomodo ista ætate ueluti in tenellis arboribus: floribus contenti esse soleamus: tu no- bis iam formatos uirtutū fructus produxisti. In quo plane declaras te paternæ gloriæ magnitudinem & splen- dorē nulla omnino ex parte ignorare: quom ad eā uel assequēdā: qd optabile ē: uel supandā: id qd ipse fortasse cupiat: nos certe uix sperare audemus: tātis iā famæ laudūq; p̄sidiis te cōpares & cōtēdas. hæc cū ex aliis accipio tū ex Curelio & militiq; amplissimi diuiniq; principis Cardinalis tui Neapolitani necessariis. Hi. n. siue quod domo ita sæpe audiā: siue q i te p̄cipiā i mortalēq; obseruantia cōtulerūt: de te mecū & frequēter & honorifice loquunt i primisq; de litterarū studio. Quo in genere quom ab ineunte ætate uersatus sim statui esse cum insti- tuti mei qd initio pposui: tū suscepit de te opiniois aliquid mittere: qd p̄ ætate i tua ista felici cāpania aliqd legas. Nō tā qd q hæc boni p̄cipis animū formare possint q relaxare. Scio. n. placere iis: quos tecū habes: ut uel lufibus animū iterdū: grauiorūq; studiorū curam remittas. Vbi uero tu aut libētius uelis cōgētere: aut ho- nestius possis q i litteris habes nihil. Quod ut: neq; hoc tēpore alienū uideat: neq; ætate tua: efficere studiū. Itaq; accipies a Domitio tuo hæc elucubrari cūlā i sappho Ouidii obscurioraq; p̄p̄titi loca: i qbus si qd præte- rea desiderabis dabis operā ut scia. Ego enī tā libētē p̄ficiā q studiose incepi. Simul agnosces ciuē tuum Papi- niū poetā quē proximis uigiliis oībus pristinæ dignitatis famæq; ornamētis restitūdū curauī. Vale. ex urbe o ii

Allias Methymnæus nulla lucubratione nobilior fuit q̄ interpretatiōe poematū alcei & Sapphus tā ta erant æstimatione eius mulieris scripta: qd̄ Papi. in patris Epiccedio satis testatus est cum eam locauerit inter antiquos uates: & Stra. rem mirabile eā appelleret: nullq; i poetice cum ea conferri posse arbitratur: dederunt quidem operam poetice præter hanc tres Corynnæ de quibus in syluarū commemorariis scripsimus. Erynnæ quæ concubina Sapphus fuit: ut Eustachius scribit ea Lesbica: ut alii putant Thodia: uel Teia. Poema composuit lingua Dorica: tertiū uersibus opus absoluit: quorum dignitas cum Homero contendit. In eam illud epigramma græcum æditum ἐλὲς βίον ἰππαιῖο τὸ Δελφικὸν ἄδύτῳ μὲν λονα λ' λον' κ' αὐτὸς ἐώϊκιρ' νομ' ἐνοῖα λ' ἰτ' υ'

Theano præterea mulier locris Lyrica fuit: & aicæro quæ hymnum i neptūm cōposuit: & Carixena & Praxilla: de sappho. hæc uidas apud græcos. Sappho. Simonis: ut alii putant Eumenii: ut alii Erygii: ut alii Ecripti: ut alii semi: alii camonis: Etarchi: alii nonnulli scamandronyni: quibus astipulatur Herodotus matre cleide: Lesbica ex eresso. Lyrica nara q̄dragesima secūda Olympiade quo tēpore & Alceus & stesichorus & pythagoras: tris fratres habuit: Laricū: Caraxū: Eurygiū: Ceryllē: iro andrio ditissimo nupsit: cui filiā peperit Cleida nomine: amica tris: Attidem Telesippam Megarā habuit: quibus ad libidinem usa dicitur. Discipulas: Anagoram: Milefiam: Gongiū: Colophonīā: Eunīcā: Salaminīā scripsit libros Lyricos nouem: prima plestrū reperit: scripsit Epygrammata: Elegias: iambos: & Nænias. Sappho lesbica ex Mytilene: Psalteria hæc amore phaonis Mytilenæi ex leucade se deiecit. Nōnulli huic carmē lyricum tribuunt: hæc uidas græce: huius poemata lasciuia fuisse indicat Ouidius: Lesbica quid docuit sappho nisi amare puellas: & in arte amandi. Nota sit & sappho: quid enim lasciuia illa? Horatius. Viuent quæ cōmisi calores æoliæ fidibus puellæ uiro Cerylla mortuo & cleide filia supersistere relicta in amore phaonis incidit: quod pli. herbæ tribuit. xxii. naturalis hystoria: ubi de centūcapita ita scribit portentosum quod de ea tradit: radicē eius alterutrus sexus similitudinē referre. Rara inuentū: & si iuris contigerit mas: amabiles etiā fieri: ob hoc & phaonem lesbiū dilectū a sappho: multa q; circa hanc nō magis solū uanitates: sed et pythagoricos. Hæc Pli. quīs mēdose in nonnullis codicibus ita scriptū ē: ob hoc phaonē & lesbiū dilectos a sappho: & ita legenda sunt uerba Pli. ut nos recitauimus: iterū enī dilexit phaonē mortuo uiro: ut et plautus ait: neminē p̄terea græco deniq; Epigramate ab antipatro Sidonio: tāquā decia musa ornat: poemata illius extant nulla: epistola hæc Ouidii & aliis Heroidū inserta: qd̄ i corynnæ sua testat̄ ad Macrū scribēs cū heroidū noīe se ad uiros scribere ait: quodq; tenēs stricū Dido miserabilis ense dicit̄ & aoniæ lesbis amica lyra: & cū nomine uiro epistolas finxit Sabinus poeta phaonis quoq; nomine scripsit ad sappho: de quo Ouid. Quā cito de toto rediit celer orbe Sabinus. Scriptaq; diuersis retulit ille locis: & paulo post. tristis ad hypsiphilē ab infone litera uenit. Dat notā Phœbo Lesbica amica lyra. i. accipit et litteras a phaone sappho cū non rediturū: quare se de leuca de deiecit: atq; ita amore liberata lyra dicauit phœbo q̄ uouerat: nā ita scripsit: inde chelin phœbo cōmunia munera ponā. Et sub ea uersus unus & alter erit: hæc aut̄ epistola a b Ouidio cōposita affectus: qui mitiores sunt copiosius exprimit: quā ulla alia: nā eam locupletauit poeta & poematis Sapphus: quæ molliſſima sunt: ut etiam de Hom. multa trāstulit: & ex Odyſſea in penelope: & ex illade i Briseide: tū at̄ abest: ut hanc epistolā putē a sappho scriptā: ut et statuam inferi oportere epistolis Ouidii & statim locādū post Didonē: Nā eo ordiē poeta scripsit siquidem eius uersibus credimus. Paulo ante a nobis recitatis: sed cū aliis mollior esset uarietateq; blandiretur seorsum a nōnullis edificat̄. scribiturq; sola libelli nomen meruit & auctoris fidem inuenit mulieris lugentis cum lachrymas & amāris decore: oī ex parte impleat de huius saltu ad leucadā: de charaxi amore in Rhodopē suis locis dicemus. Interea illud obseruandū ē partes lasciuiores & ipudica uerba huic attribui: nā supra muliebrē cōditionē i amores ardebat cū nō modo uirū p̄dite amauerit: sed alia: quoq; mulierū tribas fuerit: hoc ē insultando illas fricare: nā ἰπὶ βείν fricare ē: qd̄ apud Iuuenalē & Martialē diximus: & ab horatio mascula sappho appellatur: ea de cā: quāuis porphyrio eum locum interpretās Ambigēdo scribat masculā dici: uel q̄ operā pericā de dedit: qd̄ ē uiri: uel q̄ tribas fuerit: qd̄ & ipsa igenue fateat̄: quāuis mutatis amicis: nobis: nā q̄ amauit præcipue tres fuerūt arhis Thelesippa & megara: sed de his suo loco. phaon in siciliā discesserat puella amoris ignibus incensa & plane ardēs cū ab illo se sperni uerere: statuit et̄ capitis periculo furorem lenire demisso corpore leuca de: sed antequā illuc accedat per iconstatiā muliebrē tērans: quod desperauerat hac epistola eum reuocare studeat faciens absenti inuidiā suæ cōditionis & calamitatis: quam oibus icōmodis miserabilē ostēdit: dū & uoluptates oēs se abieciſſe scribit phaonis causa. in tanto dolore carmen non succutere se lubrio esse fratri. Filiā par uam superstitem: deniq; omnes misericordiæ angulos excutit: non sexus non fortunæ mutatio: non habitus non rerum omnium desperatio. non quicquid misericordiæ est & mouet prætermittitur.

Vnquid ubi aspecta est. Principiū at̄ epistolæ interrogationē habet. & qd̄ figuratam: nam instandi aliquādo gratia interrogamus: ut Quousq; tandē abutere patiētia nostra Catilina: nō enim illic Cice. interrogat ut sciat: sed ut ita acius urgeat. Interrogamus etiam quod negari nō possit: aut ubi respondendi difficilis est ratio: aut inuidiæ gratia: ut illud Medæ apud senecam. Quas peti terras iubes: aut miserationis: ut illud Simonis. Heu. quæ me tellus inquit quæ me æquora possunt accipere? Denique multis figuris interrogamus: hæc aut̄ sapphus interrogatio ironiam quandam sub ostendit: infensa phaonis crudelitati sui obliuionem expostulat: atq; accusat. Nihil enim aliud significant quattuor primi uersus nisi se iam deserit: dū ambigunt an statim ille agnouerit litteram: an nescierit nisi legisset nomen quod scilicet exciderat. Littera studioſæ dextræ: doctrinam suam indicat: cum inquit uideris characteres tam studioſe & doctē fore matos: an cognouisti esse epistolam a me. Studioſæ: studioſi boni dicuntur & litteris eruditi: mihi adeo late patere uidetur: ut diligentiem in suo genere artificem significet studiosum librarium pictorem atq; id genus.

¶ Sapphus auctoris. i. nisi legisses me eē eā q̄ mitteret epistolam. Nā ita īscripta erat. Sappho phaōi: penit' īigno-
rabas: a quo mitteret. Auctor nō ē: q̄ tātū facit. sed q̄ princeps ē & primus iubet: ut aliqd fiat. Multaq̄ fieri pos-
sunt ab aliquo: alio tamē auctore: q̄ nihil in his agat: inde illud apud Liuium frequenter ut patres fiant aucto-
res: ut perinde accipiat ac si ipsi iussissent. Et ad militiā translātum auctorare format: qd ē eligere in militiam ex
eo tractū quod nō ipatores senatu auctore bellū gererēt triūphū merebāt. Cū autē illis auctoribus bellū gerebāt
q̄si auctoratu ab illis nauabāt operā. Et miles auctoritatus ab ipatore ei operā p̄stabat. receptus. sin iura mili-
taria. & ipatoris fidē. Inde ex auctorare diminuerē ē: & auctoramētū significat illā ascriptionem simpliciter. Da

Sappho Phaoni.

Vnquid ubi aspecta est studio

n sa littera dextra

Protinus ē oculis cognita no-

stra tuis:

An nisi legisses auctoris nomia sapphus:

Hoc breue nescires unde mouet opus:

Forsitā & quare mea sint alterna requiris

Carmia: cū lyricis sim magis apta modis

Flēdus amor meus ē: elegia flebile carmē

Nō facit ad lachrias barbitos ulla meas

Vror: ut indomitis ignē exercetibus curis

Fertilis accedis messibus ardet ager:

ipsum nō semper fieri pōt: mihi at placet latinā rationē seq̄ quousq̄ patitur decor. Neq̄. nā calypsonē dixerim
ut lunonē: q̄q̄ apud antiquos. Caesar utit hac ratione declinandī: sed auctoritatē cōsuetudo supauit. In ceteris
q̄ poterūt utroq̄ mō nō idcenter efferrī q̄ grēcā figurā sequi mallet: nō latine qdē: sed citra rep̄hensionē loquē-
q̄bus ex uerbis dicimus caesarē fuisse dictū sapphonis potius q̄ sapphus: sed tamē hoc nō idceter efferrī snia
Quint. ut ionē legis apd plautū: qd grāmatici quoq̄ nostri obseruāt. Carmia mea alterna elegica: nā alternis
numeris succedūt heroicis: i quibus claruerūt apd grācos Callimachus philetas. A lexāder. Aetholus. Antima-
chus. Calinus. Minervus. Tyrtheus. Lacedaemonius: instituti elegi primū deslendo desiderio mortuorū: mox
ad amores traducti: ed nomē tamē retinuerūt a miserabili cātu: quē olī fundebāt. nā ē λειν est miserari. Lyricis
modis: nā & si elegiā attigerat aliquādo. Sappho tamē lyricis numeris p̄stabat. De lyricis at poetis & carmie re-
gē q̄ elucubrauius paulo ante ī ultimo syluag. Flēdus amor. rationē affert q̄re a lyricis ad elegos transierit.
Ait enim argumētū operis se ipelli. Possim inquit Lyricis amores ēt icludere. Sed lachrymis nō cōuenit: q̄bus
elegia manare solet. Elegia flebile carmē: ambitus ē recurrentis in se syllogismi. Tu inqt fortasse q̄ris q̄re scribā
elegos. amor meus deslendus ē. Elegia ē carmē flebile: p̄pterea nūc mihi magis cōuenit q̄ lyricū: elegi uerbum
nō placet. Frigidū enī ē elegia rōne syllabā nō offendit: cū eodē iure alibi defendat. Oui. ī corynna. Vēit ado-
ratos elegia nexa capillos. Et alibi. Flebilis indignos elegia solue capillos. Non facit: non satis est nec conuenit.
Barbitos Elychius uerborum grācorum interpres docet barbiton esse genus cytharē lyricā: uel ipsam lyram
Polux locat eam inter instrumenta quae manu pulsantur. Strabo uero auctor est nomē esse barbarum. Nam
qui heliconā musis consecrarunt thraces fuerunt & antiqui uates. Ephorus Orpheus. Museus. Thamyris: qui
Baccho item Asiam consecrarunt in indiam usq̄ barbari fuerunt. Vnde multa musica instrumenta barbaris no-
minibus designantur. Vt nablia: sambuca magades barbitos. Barbitos: idest ullam carmen lyricum: uario aut
genere profertur: masculino ab Hora. Agr dic latinum barbite carmē lesbio primum modulate ciui: formio
ab Ouidio. hic. Neutro ab aliis: multis chordis fuisse indicat Theocritus qui eam πολλαχοῦρον appellat.
Ager fertilis plenus segete. ¶ Ardet: ardere soler. Exercentibus: diuersas in partes iactantibus. Phaon: nomē
liberti Neroniani cuius meminit Tranquillus: Phaon Lesbios insignis forma: delitiā Sapphus carmine tantū
amicā nobilis. Celebrat: tenet & colit. ¶ Aetna: aetna mons siciliae notissimus sortitus nomē ab aetna heroe
ut Castor scribit numine loci: cuius filium Leucrus quidam temporibus Tabe. se professus loca finitima latro-
ciniis infestauit: sed romam ductus dedit caranā: item oppidum siciliae aetna olim dicebatur quod nomē in-
colis expulsis hiron Rex dedit. De monte nunc intelligit sub quo tiphocum fulmine ictum esse poetā fabulā-
tur. Virgilius. illic dixit esse encheladum. Sylius tiphocum sub marme insula campaniae ponit: Non ardentem
fortita tiphocum marme. Lucanus: conditus marmes aeterna mole tiphocus. Idem Home. Sed libet hoc loco
ambigere de nostris scriptoribus: qui abi Homerus dixit ἀπὸ τοῦ οἴου: idest in rimis arimos pronuncians nostri
cōiunctū cū p̄positiōe flexerūt. Marimē usurpātes. Home. uero de isula capāiae intellexisse: uel ille locus Plinii in
dicat Hom. Marime dicta a grācis pythecusa nō a simia: multitudie ut aliq̄ existimauere: sed a figulinis doli-
riog. Nimirū id designā qd str. scri. his uerbis de tiphoeo loquēs rex armis ubi stratū dicit eē Tiphocū. Quidā
hac fabulā ī sicilia fingūt: qdā Pytecusis: p̄ferti q̄ simias dicit arimos ab aetruis uocitari: pidarus certe in sicilia
ut ēt Oui. scri. tiphocū excruciat ait his uerbis. Illū aetnā uinculis fortissimis arctat immensum pater cētima

nūq̃ tiphōū. Tiphō uero pater harpyiarum fuit: ut ē apud Vale. flac. Tiphoidos: forma patronimica est a uoce gr̃aca deducta Τίφω: unde tiphonides & tiphonis formae. Euris indomitis: uehemētibus & ferocibus. Arua diuersa remota & pcul posita. Nec mihi dispositis neruis: cōcinat̃ cytharā in qua olim q̃ttuor erāt nerui. Sed Terpadet les bis septē cōposuit. Octauā Symonides: nonā Tymotheus. Inde illud distichon in Terpadū. Hos tibi mutari chordas q̃ttuor uuluā. Noua p̃ septē modulamur carmina neruos. Iungā cū sono cytharā. Am̃ phion at̃ primus cū cantu cythara usus dicit: antea thamyras sine uoce. Qui at̃ simul canūt cū cythara p̃salloci taristā dicitur. Nec mihi p̃reides: hunc locū multi negligētē fortasse legūt: cū tñ enarratione idigeat. Hunc at̃

sensum ego esse arbitror: cum sappho ostēdere uelit se ad carmē non moueri ulla ex his causis: q̃bus olim solebat triplicē canēdi causam ait sibi fuisse: aut cū furore poetico ageret: aut cū relaxās animū in siluis sine curis uagaretur iter dryadas & hamadryadas: aut cū puellis quas amabat blandiret: quā sibi thespiadū & mutarū instar erāt. Nunc inq̃: nec pierides subeūt. i. furor poeticus. nec dryades. i. nec relaxatio aī in syluis inter dryades. puocat me ad carmē. Nec cetera turba thespiadū: nec amicā: quā tertia & reliqua carminis cā mihi erant iam exhilarat aut delectat atq̃ ita oīs canēdi rō mihi perit. Pierides gr̃aci fabulosi: cra q̃dam de hoc nomine tradiderunt. Stra. uero historiā secutus ita scribit: nā id planū ex locis in quibus culte sunt musae. p̃iera enī & olympus & dipla & lebetrū quon dā loca fuere thraciā & mōtes quos nūc macedōes possident: q̃q̃ musis Heliconā consecrarunt. Thracēs fuerunt.

¶ Thespiadū: thespias prius inq̃ Stra. nobilitauit cupido Praxitelis opus ab eo sculptū dono uero cōsecrauit The spienisibus Ciceriū meretrix: in quo plus apud me ualet

pausanīae auctoritas qui phryne id dedisse affirmat. Ut in cōmēta. syluarū recitauimus cū p̃serti uersu gr̃a. uultu gatū φ̃ρ̃υ̃ν̃τ̃ ο̃ν̃ ω̃τ̃ ε̃ρ̃ε̃ ο̃ν̃ τ̃ ε̃ρ̃ε̃ Tõε̃ σ̃τ̃ ĩε̃ σ̃ ĩυ̃τ̃ ε̃ρ̃α̃ p̃υ̃δ̃ον̃: de quo pli. ita scribit. xxxvi. nat. historiā de praxitele tradens: eiusdē cupido obiectus a Cice. Verri. ille, ppter quem thespias uisebantur. Nūc ostēdit̃ scholis positus. Tres aut̃ fuisse musas tantum scribūt nonnulli quibus Varro assentitur. Is enim tradit earum simulaz chra multiplicata fuisse: quod in ancillis accepimus: atq̃ ita habitas esse nouē. Homerus certe & Hesio. huic numero adstipulantur. Homerus numerū tantum nouem proferens. Hesiodus nūc uero addens singularum nomina. Alceon poeta cōeli & terrā filias putauit. alii iouis & memoriā nobili certe pictura fluuius nobilior Romā eius transfuit ex Ambracia. Vilis amithone. ingenue hic fatetur se tribadem fuisse: & ipudice amasse nōnullas: de quorū numero dissentit ab eo quod scribit Suidas. ille enim tres fuisse scribit: quibus ad libidinē uia dicitur sappho Thespiā. Megarā. Athidē. Sed duae nomina mutantur: quas hāc appellauit amytōnē & cydno. Ille thesippiā & megarā: de tertia conuenit. Nam ab utroq̃ Athis dicitur: quis per mēdā sit uersum. Nos uero emendantes ita legimus. Nec grata est oculis Attis aut ante meis: nec si ita leges. Nec grata est oculis meis. Atthios ante meis: & nomē puellae deprauas & nullum colligis sensum. Aliā cētum: mille: centum & sex centa saepe pro infinito numero accipiūt. Cicero ad atticum scribēs sexcēta accipit pro infinito: mille alii scriptores poetā p̃sertim centum hoc loco sappho. Nam non centum: sed multas habuit puellas lesbias: quibus nō ad libidinem utebatur: sed eas erudiebat cythara: ex quibus tres clauerunt in primis eius discipulae: anagora milesia: gongyla colophonā. eunica salaminia: ut ex suidāe monumentis ante recitauimus aut eas in quotidiana nam consuetudinem & familiaritatem acceperat. Horatius. Et popularibus gaudentem. Sappho puellis: oīno ita intelligendum est ante nominatas concubinas fuisse sapphus: quas uero nunc designat fuisse discipulas: & sine infamia fuisse a matas. ¶ Sine crimine: sine criminatione & reprehensione: qua non caruit in illis tribus. Hic ostendit de se popularibus suis intellexisse. Improbe dicimus improbum non tantum malum: sed nimis auidum: nec contentum etiam re immodica Improbe qui non contentus est tanto amore meo. Vnus hēs: solus possides. Quod fuit multarum: id est affectus meos amatorios: quos in multas puellas dispensaueram pu dice alias: alias impudice amando in te unum contuli: & quod multis erat tibi uni esse non potuit. Est in te facies atate & forma amabilis quispiam esse potest: quod utrūq̃ cū in phaone sit lasciuia sappho formā & faciem tantum suspirat. ¶ Anni apti lufibus. Ludos publicos dicimus numero multitudinis & spectacula ludus numero unius p̃ exercitatioē gymnastica: ut ludus palestrae. Ludus pilae: deniq̃ ludus dicitur cū multoz cōuētus ab uno eruditus praeceptore: ut ludus gladiatorius: ludus literarius. Lusus uero ad uoluptatē comparati sunt sine ulla arte: & puerorum proprie dicuntur: cōtra ubi ars est & premium ludus appellatur: ut ludus alex quā si in ludo p̃ceptore traditus certa disciplina. Fabius: nec me offenderit lusus in pueris. Est & hoc signum alacritatis. Tu inquit & formosus: & ea atate: quā lusus non aspernatur: ut propterea sis etiam iocundior. O facies: cum duo proposuerit iucunda in phaone alterum quo magis alliciebatur repetit: & ingemiscēdo auget alibi. Qui. O facies oculos nata tenere meos. In arte autem amandi lusus inesse oportere ostendit. Ludendo saepe paratur amor. Fidem: id est cytharam. Fides autem proprie cytharā neruos significat: sed pro cythara accipit: ut etiam a Papi. Tentat audaci fide mātuanā gaudia famā. Fidicula: item neruus est: sed p̃prie quo ad tormentum utebant. Pro neruo simpliciter Trāquillus i Tyberio. Veretris deligatis fidiculae: simul urināq̃ tormēto di

stenderet. Eam enim colligationē Tiberius ad supplicii acerbitatē excogitauerat. A pollō autem lyram a Mercurio accepit: unde etiam ad amphionē puenit. Horati. Mercurii nam te docilis magistro mouit amphion lapides canendo. Et pharetram: nam hæc duo insignia sunt apollinis. Accedat capiti cornua: bachus eris: cur bachus cornua gestaret & cū his pigeref unus Diodo. ex oibus scriptoribus quos legi: pbabiliorē ex historia tradidit rationē: ita. n. i. q̄rto histo. scribit. Tradit amon galea i bellis usus cuius isigne fuerit arietis caput: sunt q̄ ipsum dicāt i tēporibus paruula habuisse cornua: p̄pterea filius eius bachus eodē fuisse aspectu: posterisq̄ traditū deū: hūc cornua gestare. Vnde & bacchæ.

Accedat capiti cornua: bachus eris.

Et phœbus daphnē: & gnosida bachus. ama

Nec norat lyricos illa: uel illa mōdōs: ut

At mihi pegasides blādisima caria dictāt

lā canitur toto nomē i orbe meum.

Nec plus alcæus cōfors patriæq̄ lyræque

Laudis habet: quīs grādus ille sonet.

Si mihi difficilis formā natura negauit.

Ingenio formæ damna rependo mea.

Nec me despicias si sum tibi corpore pua.

eni. i. cornigere dicūt: qd̄ numinis psonā imitantes cornua sumebāt. Et phœbus daphnē: & si inq̄ formā dignitate accedis ad bacchū & apollinē: tamē nō sū a te spernēda. Nā uterq̄ deus puellā amauit me i feriorē Daphnē Ladōis ut amphōius scribit filiā: ut nostri aiunt penei. ut Parthemius i uolumie: qd̄ de amātibus cōpositū ē Amyclei filia fuit. Sed ne p̄ uim deus stupraret. Iuppiter in laurū cōuertit: q̄ arbor iccirco appollini grata esse existimatur quoniā ut scribit Pl. i. parnafo mōte spectatissime uiueat. Vnde apollo daphnites apud syracusanos colebatur: ut Esychius refert. Daphne oppidum Siria: ut refert Strab. Daphnē p̄pterea amauit Leucippus denomai filius: ut scribit Pausanias: quā cū habitu muliebri cognitus in uenatione sequeretur: p̄ditus ē sexu ad Ladonē: dū lauaretur: & necatus a uirginibus. Et gnosida: gnosus urbs Creta in plano sita ambitu. xxx. stadiorum emporium habuit Heraculum: creatusque antea appellabatur a prælantis fluiui nomine: Regia minois patris ariadnes: quæ rapta est a Theseo: cui iopionem & straphilum peperit: ut nonnulli scribunt. Et ne fabulosa diu confecter: locum tantum Plutar. male in latinum conuersum emendabimus: ne aliquis litterarum græcarum ignoracione testimonium ex eo scripto accipiens: falsa aliquando & ridicula pronunciet: quod multis accidisse uideo: ubi in Theseo de Ariadne omnem græcorum scriptorum turbam citat: atq̄ ita ait.

quem locum ita latinum facere potes: grauius enim eum domabat amor panopeidos eleges: hunc autē uersum ex Hesio. p̄sistratū exemisse ait nereas megarensis: quem admodum contra euocationi maniū homericæ idē i feruit. Perithoum. Theseumq̄ deorum iustissimam prolem: ut id gratificaretur atheniēsisbus quum autē hæc ip̄a uerba quidam transfulerit: plane cognosces si aliquando Thesei uitam in manibus fumes: ubi ita scriptū reperies grauius enim amores ægelidis Theseus excutiebat: hoc uerbum ut nereas megarensis refert ab hesiodo p̄sistratus remouit: quem admodū alias Homeri funeralia inuadens theseum: perithoumq̄ deorū generosam prolem exenit: ut atheniēsisbus rem gratam conficeret: omitto hiātē cōpositionē: uerba inculta. Nō ne sensum totum inuenit: quum contraria transfulerit: omitto infinitos pene illius errores cū in hac uita Thesei tum in aliis: non enim eū accusabo quē nolo noiare. Tu auctorem agnosces: si inspexeris indicem a quo Thesei uita traducta sit. Sed ut ad amorē Bacchi & Ariadnæ redeamus: omittam usq̄ multa quæ Plutarchus scri. Dio. do. tradit. Theseum eam reliquisse in naxo admonitum per somnum: & quidem minis a Baccho: ut ea dimissa inde abiret. Bacchumq̄ eam tulisse in mōtem qui appellatur dryos. Naxon insulam prius strongylem dixerūt antea diam dictam cum ducentum annis tenuissent Thraces: cares deinde occuparunt ex lamia aduecti quibus naxus polemonis filius imperans pro dia a se Naxon nuncupauit. Strabo Diam appellat. Ouidi. Diæ teluris ad horas: alibi. Qua breuis aquoreis dia feritur aquis. Modos lyri. formæ damna doctrina emendat quapotissimum gloriatur. Pegasides: de pegaso & musis lege quæ luculentissimæ dictauimus in eū uersum Oui. pegasis Oenone phrygiis celebratima filius: cum superiori anno Heroidas profiteremur. Dictāt: nā musæ mihi scribenti dictare carmina uidentur. Dictare autem est enunciare quod alius excipiat: unde dictata nō i litteris tantū: sed in aliis quoq̄ artibus appellamus: ut illud. peragit dictata magistri: & gladiatores meditantur dictata lanistæ. Frequenter autē a dico. Nam quæ docemus sæpe inculcamus: ut penitus excipiantur & edificantur. Nec plus Alcæus: alcæus omphales & herculis filius. Alcæus atheniensis tragicus alcæus comœdia ueteris scriptor: a quo editæ sunt. x. fabulæ. Alcæus mitileneus fratrem antimenidem habuit quem a uirtute bellitali iudat. Oppressa at patria tyrannis poemata lyrica aduersus eos edidit. quæ σ̄ τ̄ ᾱ σ̄ ῑ ο̄ τ̄ ī κ̄ ᾱ: id est continētia seditionis inscribuntur: propterea aureo plectro dignus censetur elocutione magnificus & diligens: sed ad lusus & amores descendit: cum tamē esset maioribus aptior hæc ex diuersis scriptoribus græcis & Fabio accepimus. Hora. Et te sonantem plenius aureo alcæa plectro. Confort patriæ. Nam & ipse Mityleneus fuit. Cōfort lyræ: & ipse lyricus: hunc ut ille ait Neuius delectauit in facie pueri. Grandius: nam ut diximus ex Fabio magnificus est eloquentia: & grandiloquus sappho se inferiorem esse negat: quia scilicet tantum assequat suauitate carminis: quantum ille granditate. Si mihi difficilis: omnia singulatim diluit quæ obici poterāt: ut nō amaretur: aliaq̄ exēplis defendit alia ratione contraria. Incipit ab eo quod firmissimū est: in aduersario: q̄ formosa non sit: qd̄ diluit: & trāsferēdo crimē in naturā: q̄ sibi formā negat: & opponēdo ingenii laude q̄ plus amari pōt q̄ ipsa forma. Nec me despicias: hic ostēdit quō repēdit & repat. Nā breuitatem formæ famat: ut ait celebritate

Et variis alba. Aristo. i. septimo. de histo. animalium docet
quæ animalia inter se amica sint: quæ inter inimica. Vnde Plini.
finē decimi natu: histo. traduxit eo capite: ubi agit de ami-
citiis et inimicitiiis animalium ubi ita scribit. Rursus amici
pauones et colubæ turtures et psittaci: merulae et turdi:
cornix et ardeole ubi quid de turture et psittaco scribit: ex
se tradit: ab Aristo. certe non accepit. Qui. idē i. psittaco cor-
rumpit. Omnes qui libido labratis in aere cursus. Tu tamē
ante omnes turtur amice doli. Plena fuit vobis omni co-
cordia vita. Et sterit ad finē longa ita quæ fides. Aristoteles i.
septimo de historia animalium ita scribit.

Mēsuramq; breuīs nō nīis ipsa fero.
Candīda si nō sum; placet cepheia perfeo
Andromadē patriæ fusca colore suæ,
Et uariis albæ iunguntur sæpe columbæ;
Et niger a uiridi turtur amatur aue.
Sī nīsi quæ faciē poterit te digna uideri:
Nulla futura tua ē; nulla futura tua est.
At me quū legeres; ēt formosa uidebar.
Vnā iurabas usq; decere loqui.
Cātābā meminī meminērūt oīa amātes;
Oscula cātanti tu mihi rapta dabas
Hoc quoq; laudabas; oīq; a parte placebā
Sed tūc p̄cipue quū sit amoris opus.
Tūc te plus solito lasciuiā nostra iuuabat;
Crebraq; mobilitas; aptaq; uerba ioco.
Atq; ubi iā ambog; fuerat cōfusa uoluptas
Plurimū i lasso corpore langor erat.
Nūc tibi sicilides ueniūt noua p̄da puellæ
Quid mihi cum lesbo; sicilis esse uolo.
Nec uos errorē tellure remittite nostrum
Nissades matres; sicilidesq; nurus.
Nec uos decipiat blandæ mēdacīa linguæ;
Quæ dicit uobis; dixerat ante mihi.
Tu quoq; imitis celebras eryciā sicanos.

Nam tua sum; uatī cōsule diua tuā.
An grauis icipitū pagit fortuna tenorē?
Et manet in cursu semper acerba suo:
Sex mihi natales ierant, quū lecta parēs
Ante diem lachrymas ossa bibere meas
Arlit inops frater, iunctus meretricis amor,
Mixtaq; cū turpi dāna pudore tulit
Factus inops; agili pagit freta carula remo
Quasq; male amisit; nūc male q̄rit opes.
Me quoq; q̄ moui bñ multa fideliter comit
Hoc mihi libertas; hoc p̄a lingua dedit
Et tāq; desinit quæ me sine fine fatigent
Accumula curas filia parua meas.
Ultima tu nostris accedis, causa querelis.
Nō arabo uento nostra turcina suo:
Ecce iacent collo sparsi sine lege capilli;
Nec premit articulos lucida gēma meos
Veste tegor uili nullū ē i crinibus aurum.
Nō arabo noster rore capillus olet
Cui colar infelix aut cui placuisse laborem;
Ille mei cultus, unicus auctor abest.
Molle meum leuibus cor ē uiolabile telis
Et semper causa est cur ego semp amē
Siue ita nascenti legem dixere sorores.

his uero p̄ celebratē diei natalis protulit. Palmā inter do-
minas uirtus natalibus æquat. i. nō aliter ea uictoria exhi-
laratur q̄ diei natalis celebritas. Sed plura illic leges in cō-
mētariis. Hic natales p̄ annis accipiūt. Tot enim dies nar-
tales celebrat̄ quorū angust̄ anni: uictoria illa ap̄d l. singu-
lis annis tanq̄ dies natalis colitur. Offa lecta: Seruius nō
scio quis parū uti iter le grammaticum professus illd Vir-
gilianū exponēs. Offa q̄ lecta cado fabulosum confingit
amorē. Nescio qd ambigit. Legebātur offa. cineres cum
flāma rōgi subfederat: nō q̄ eligerēt: ut ille patat: sed col-
ligebāt. Hoc at̄ uerbum ē p̄tōficale: & ex lege. xii tabula-
rum lex hoc carmine scripta erat. Homini mortuo ne of-
fa legito: quo post funus facit. Arsit inops frater: Sappho-
tris fratres habuit: ut añ diximus. Laricū: Eurigiū Chara-
xū: q̄ Rhodopē meretriciā amauit. Nā xanthus Samius
Rhodopē puellam thraciam i ægyptum detulit: quæ an-
tea Cammoni seruierat una cū Aefopo fabularum scrip-
tores: ibiq̄ probabat illi ecebrist̄ meretriciis magnum fe-
cerat questū adeo: ut strabo & p̄inius scribebāt Pyrami-
dē ab ea fuisse erectā: qd tamē Herōtēporum ratione re-
fellit: quū alioquin ingentes opes illius fuisset cōcedat: re-
stimoniiq̄ afferat ex decima ab ea p̄soluta ueribus ap̄
torendos boues delphis dicatis. Tam autē gratā libidi-
nis fuit: ut i grācia eius nonnē celebre fuerit. ut postea ar-
chidicetq̄ tamē ad illius famam nō accessit. Charaxus cū
uinum Lesbium ad naucratim cōportaret eius amore ca-
ptus ē: redemitq̄ i libertatē grandi pecuniā: tandem ipse
in patriam efi reuersus puella in ægypto p̄misit. Sappho
ut Strabo scribit eam doricam appellat addēs id qd ipse
quomq̄ fabulosum eē ait: de calceo ab aquila delato mem-
phim qd si uoles leges in. xv. illius operis. Inops: redēpta
i libertatē meretricula. Male: turpiter & p̄sima. Male q̄-
rit: magno discrimine & incōmodis. Monui multa: imō

Ἰνγυα πια: eo loco quīpter spēm dicitur: miferationē mouet et fratrē trahit iōdici: cum sibi aliter eue-
 nisse ostendit quam oportuerat. Paria parva: hanc peperit Cercylā Andrio coniugē iam mortuō puella: quae
 appellabatur deis: quod Suidas ita scribit καὶ αὐτὰ τέρπειον τὰ τοῦ ἑσά υἱοῦ κλέισ ὄνομα σῶν.

for
ue &
la:
dē
us re
ifu
nō
a/
cō
pu
de
it.
ii. i
ies
di
es:
gi
fo/
cū
aus

quod Plato quoque in legibus ostendit. Ab eunt flu

Et data sunt uantæ fila seueræ mea.
Sive abeūt studia ī mores artesq; magi
Ingeniū nobis molle talia dedit. stras
Quid mirū si me primæ lanuginis ætas
Abstulit adq; aui: quos uir amare pōt?
Hūc ne p cephalo raperes aurora timebā
Et faceres: sed te prima rapina tenet.
Hūc si cōspiciat: quæ cōspicit oia phœbe:
Iussus erit somnos continuare phaon.
Hūc uenus ī cœlū curru ueuisset eburno.
Sed uidet & marti posse placere suo.
O nec aduc iuuēis: nec iā puer utilis ætas
O decusatq; aui gloria magna tui.
Huc ades iq; sinus formose relabere nros
Nō ut ames oro: sed q amare sinas
Scribis & lachrymis oculi rorāt obortis
Aspice sit quantū hoc multa litura loco
Si tā certus eras hic ire: modestius iisses:
Et modo dixisses lebi puella uale.
Nō tecū lachrymas: n̄ oscula sūma tulisti
Deniq; nō timui quod dolitura fui.
Nil de te mecū ē nisi tantū iniuria: nec te
Admonui: q tu pignus amantis habes.
Nō mādata dedi: neq; enī mādata dedisse.
Vlla nisi ut nolles immemor esse mei.
Per tibi q nunquā lōge discedit amore
Perq; nouem iuro numina nostra deas.
Quom mihi nescio qis fugiunt tua gaudia
Nec me flere diu: nec potuisse loq. dixit
Et lachrymas deat oculis: & lingua palato
Astrictum gelido frigore pectus erat.

Non alter: per cōparationē doloris magnitudinē exprimit: & quasi rei probatæ cumulū addit: pia mater: nō tantum mater: sed quæ pia etiam est: & unice filium amauit. Corpus inane: cadaver uacuum anima. Rogos exstructos: rogos construebatur lignis congestis i unum: inde strues lignorū dicitur: de quo hoc carmen extat legis. xii. tabularum hoc plus ne facito rogū astia ne polito: olim terra condebantur mortui ēt apud romanos & postea quāuis cremari institutū sit multæ familiæ priscū ritū seruabāt: ut Cornelii patritii: ex quorū familia nemo crematus est ante scylliam: qui id de se iussit ueritus ne cadaver erueretur a marinis: nam ipse. C. Marii sitas reliquias apud anienem uictor dissipari iusserat: hoc est qd Plinius subobscurē i septimo scribit: apertius Cicer-

^{uolū} Postq̃ se dolor ^{discessit} inuuit: mea pectora plāxi

Nec puduit ruptis exululare comis.

Nō aliter q̃ si nati pia mater adempti

Portet ad extructos corp⁹ inane rogōs.

Gaudet: & enīo crescit mœrote charaxes

Frater & ante oculos itq; reditq; meos:

Vtq; pudēda mei uideatur causa doloris:

Quid dolet hæc: certe filia uiuit ait.

Nō ueniūt i idē pudor atq; amor oē uidet

Vulgus: erā lacero pectus apta sinu, bat

Tu mihi cura phaō: te sōnia nra reducunt

Somnia formosa candidiora die.

Illic te inuenio: quāquā regiōibus absis.

Sed nō lōga satis gaudia sōnus habet:

Sæpe tuos nostra ceruice oneraf lacertos

Sæpe tuæ uideor supposuisse meos.

Oscula cognosco: q̃ tu cōmittere linguæ

Apta quæ consueras accipere: apta daf:

Blādior iterdū: uerisq; simillima uerba

Eloquor: & uigilat sensibus ora meis.

Vtērius pudet hīc narrare: sed oīa fiunt

Et iuuat, & sine te nō licet eē mihi:

At quom se titan ostendit: & oīa secum:

Tā cito me sōnos destituiffe queror

Antra nemusq; peto: itaq; nem⁹ atraq; p̃sint

Conscia deliciis illa fuere meis:

Illuc mētis inops: ut quā furialis ericto.

Impulit in collo crine iacēte feror.

Antra uidēt oculi: scabro pendētia topho

Quæ mihi mīgdōū marmoris istar erat

Inuenio syluā: quæ sæpe cubilia nobis.

bit: sed responderet: & paris nō respōdet sed prior scribit. Nimirū hæc epistolæ adulterinæ sunt: & eodē pene stilo ab aliquo scriptæ: quo reliquæ falso ad Ouid. referuntur. Ora euigilant sensibus meis: non aliter iquit loquor & expromo: & sentio q̃ si uigilare: nā reliqua corporis opita: os uigilat ad uerba exprimenda. Sensibus: sensus & sensa dixerunt antiqui: q̃ aīo concepimus: auctor Fabi. Titā: sola ritea mater: ut nonnulli putant: idē hyperiō a patre hyperione. Auctor Dio. Antra ne. per cōmemorationē loci miserationē facit qui locus frequentissimus est apud Ver. Prosiunt: lenire possint desiderium meū. Inops mē. amēs. Erieto: magna celebrata ēt carmine lucani incantatione potētissima: ante idē nomē ab Oui. usurpatū. Pēdentia: sublimia. Instar: non minoris p̃cii apud me erat. Marmoris Mygdōii: Mygdonia phrygia terminata meridiali latere: unde Mygdoniū phrygio accipimus. Papi. in syluis de Thitono mygdoniū piliiq; senis marmor. item mygdonium phrygiū intelligimus: qd p̃cii magni erat. & idem smaticū dicebatur: de hoc plura scripsimus in cōmē. syluag. Mygdoniā itē cōiūgit Pli. cum macedonia erat præterea lapis phrygius gleba quādā puniceola: quæ urebatur perfusa uino apta tingendis uestibus. Sappho marmoris Lesbii non meminit: nam id liuidius erat uersicolores maculas habens.

ostendit fortunam suā ludibrio esse aduersariis. Crescit: ex hilaratur: sumit aīos. Quod dolet hæc uerba: Charaxi insultantis forori: & acerbe obiurgātis amoris turpitudinem. Filia ad id refert quod dixit antea se nō minus dolore. q̃ quæ luget filiū amissum: cui addit testimoniū fratris. Is enim cum uideat tantum eius mœrorē: quantus i filii funere esse solet inuens eam alia de cā dolore: q̃ quidē turpis ē: non debet inquit tāto opere angī: nec hic mœror est pro filia quæ quidem uiuit. hæc autē fuit filia. Cercyle & Sapphus. Nō ueniūt in idē: ē præmunio eorum: quæ dictura est sententia simplex eadem solet proferri cū ratione ut illud in omni certamine q̃ opulentiore est etiam si accipit iniuriā: tamē quoniā plus potest facere uidet duplex est: ut illud Terentianū: obsequium amicos ueritas odiū parit. In oratione at sententiæ sunt tāquam lumina minus crebra apud antiquos: sed postea corrupta eloquētia nimis usurpatæ sunt: qd inuidiose i senecā: ut puto dixit Fabius. Veniūt in idē: idē nō pōt pudoris habere rōnem & dare operam amoris: alibi. Oui. Quid deceat nō uidet ullus amans. Omne uulgus uidebat. s. me & tamen supple ego negligebam: non enim poterā seruire pudori cū tā p̃dite amarē. Tu mihi cura Phaoni. negligo omnes: nec me eorū pudet: tui enim amoris legibus indulgeo Phaon. Illuc te inuenio: in somniis saltem te amplector somnia interpretari Plinius scribit amphitryonē docuisse de qua sciētia Chrysippus & Antipater libros ediderunt ut ex interpretatione Antiphontis apparet q̃ hæc expōebant coniectores sunt appellati. Non satis longa: nam statim ex pergis cori: idem Hero ad Leandrum: Me miseram breuis hæc est: & nō uera uoluptas. Quam epistolam nō eē Oui. certa rōne docuimus: nam nec q̃ legit Paridis ad helenā: nec q̃ helenæ ad paridē: nec q̃ Leādi ad hero: nec q̃ herus ad leādē: nec q̃ Acōtī ad Cydippē: aut Cydipes ad acontium ab Oui. unquā scripta fuit: qd ip̃e aperte testatur: nā ad Marcū scribens ait se distasse litteras nomie heroidū. Helenæ medeæ Canaces: & aliæ. Quod paris & Macareus: & qd male gratus iason hyppolitūq; parens hyppolytusq; legat nomine uero uirorū. Sabinus epistolas confixit: qd ibidē testat. Quā cito de toto rediit celet orbe sabinus. Scripta diuersis rettulit ille locis si ergo prius scripsit helenā ex Oui. posteaq; respōdit Paris ex Sabinio: quomō possunt esse Ouidii: nā helenā hic non scri-

Præbuit & multa præssit op'ica coma,
Sed nō iuenio sylvæ dominūq; meūq;
Vile solū locus ē: dos erat ille loci.
Cognoui pressas noti mihi cespitis herbas
De nostro curuū pondere gramē erat
Quī ēt ramis positis lugere uidētur
Frōdibus; & mille dulce querūtur aues.
Incubui, tetigiq; locū: qua parte fuisti.
Grata p̄us lachrymas cōbibit herba meas
Sola utq; nō ulta prius mœstissima mater.
Cōcinit ismariū daulias ales itym.
Ales itym saphō mīseros decātat amores.
Hactenus & media cætera nocte silent.
Est nitidus uitreoq; magis plucidus amne:
Fōs sacer: hūc multi numē hēre putant:
Quē supra ramos extēdit aquatica lotos
Vna nemus tenero cespice terra uirot.
Hic ego quō fessos posuisse flebilis artus
Formosus puer ē uisus adesse mihi.
Cōstitit, & dixit: quæ nūc n̄ ignibus æquis
Vreris; ambrachiæ terra petenda tibi est.
Phœbus ab excelso q̄tū p̄r aspicit, æquor
Actæū populi leucadiūq; uocant
Hic se deucalion pyrae succesus amore;
Milit, & illeſo corpore pressit aquas,
Nec mora: iussus amās tetigit lætissima pyr
Pectora deucaliōigne leuatus erat, rha:
Hæc legē locus ille tenet: pete protius altā
Leucada: nec saxo desiluisse time,
Vt mōuit cū uoce abiit, ego territa surgo
Nec grauidæ lachrymas cōtinuere genæ
Ibimus o, nympha: mōstrataq; saxa pete/
Sic p̄cul ifano uicē? amore timor, mus
Quicqd erit: meli9 q̄ nūc erit aura subito
Et mea nō magnū corpora pondus hnt.

bant pennas ne casu periret. Ne sim crimen. i. inuidia & infamia. Mortua si moriar. Inde chelin phœbo. Cheli
 cytharam dixerunt. qm̄ ex .i. testudine primū eā formauerit Mercurius. unde & testudo dicitur. hī
 autem duo uersus dum parum intelliguntur erroris cām p̄buerunt nō nullis legētibus. Qui. uersū ad Macrū:
 ubi cū de fabini epistola scriberet noīc Phaonis ab Sappho ita ait. Dat uotā phœbo Lesbos amica lyra. i. sappho
 accepit litteras a Phaone eū non reditū. p̄pterea se deiecit ex leucade. & amore liberata dedit. lyram apollini
 quam ei nuncupauerat. His. f. duobus uersibus. Cōmunia. conuenientia mihi & phœbo. Poetica. a græcis
 dicit ab Herodoto ita scribit.

Tu quoq; molis amor p̄as suppōe cadē
 Ne si leucadiā mortua crimē aqua. (ti
 Inde chelin phœbo cōmunia mūera ponā
 Et sub uersus unus & alter crī.
 Grata lyrā posuit tibi phœbe poetica sap-
 Conuenit illa mihi cōuenit illa tibi. (pho
 Cur nūc actiacas miserā me mittis ad oras
 Cum profugū possis ipse referre pedē:
 Tu mihi leucadiā potes eē salubrior unda
 Et formæ meritis tu mihi phœbus eris.
 An potes o scopulis undaq; ferocior illa:
 Si moriar titulū mortis habere mea.
 O quanto melius iungi mea pectora tecū
 Quam poterāt saxi prācipitanda dari.
 Hac sūt illa phaō: quæ tu laudare solebas.
 Visaq; sunt totiens ingeniosa tibi:
 Nūc uellē faciūda forē: dolor artib; obstat
 Ingeniumq; meis substituit omne malis.
 Nō mihi respōdēt ueteres in carmina uires
 Plectra dolore tacēt: muta dolore lyra ē
 Lesbides æquorea nuptura. nuptaq; ples
 Lesbides æolia nōmina dicta lyra.
 Lesbides in famē quæ me fecistis amare.
 Desinite ad cytharas turba uenire meas
 Abstulit oē phaō: qd uobis ante placebat
 Me miseram dixi quæ modo pene me.
 Efficite ut redeat uates; quoq; uestra r̄dibit
 Ingenio uires ille dat. ille rapit. (mouet
 Hac qd ego an precib; pectus ne agreste
 An riget. & zephyri uerba caduca ferūt
 Qui mea uerba ferūt uellē tua uela refer/
 Hoc te si sapes lente decebat opus rēt
 Siue redis: puppique tuæ uotiuā parētur
 Mūera: qd laceras pectora nostra mora
 Solue ratē. uēus orta mari mare p̄stat eūti
 Aura dabit cursum: tu mō solue ratem
 Ipse gubernabit residēs in puppe cupido.
 Ipse dabit tenera uela: legetq; manu.
 Siue iuuat lōge fugissē pelāgida sapphon

mine seruata ē incolumis & amore liberata uates tua. Ly
 rā: primus fecit Mercur. ut ante diximus. quā tradidit Or
 pheo ex testudine ut Erastochenes scri. auctore hyginio
 Ea relata ē in cōsū mortuo Orpheo fauore apollinis quē
 plurimū apud inferos laudauerat. & uelūte iouis qd
 cōcessit Caliope filiæ: matri orphei. Lesbides æquorea &
 hac appellatōe miserationē mouet: dū se ueteri uolupta
 re carere ondit: & iocūdā olī cōsuetudinē abdicat auxit fle
 stū cōpositione: uno uerbo sēpe repetitio: qd nō mō ad la
 chrymas facit: sed ad indignationē aliqñ. Aequorea ifula
 res: appellat aut prius discipulas: q̄s olī erūdiebat. in his
 tres claruerūt: ut añ dixi: deinde eas i q̄s amōi ifamia li
 bidinis nō caruit: de q̄b; fuidas τῶν δὲ ἀδελφῶν ἡ δὲ ἑσθὴν
 ἡ δὲ ἑσθὴν Κίχρη δὲ σφίλας. Aeolia. i. lesbia nā lefbos ifu
 la æolica ē. imo æolica ē ferme urbiū metropolis: ut scrib.
 Strabo. q̄ auctor ē æolicā gentē magnā fuisse: & p̄ torā fer
 me graciā euagatā. & diony. æolidē ifulā appellat lesbōi
 un. & ligua æolica originē sortita ē. Lesbides ifamē nunc
 cōcubinas suas appellat Telefippā Megarā. & athidē. ita
 lege hūc uersū. Me miserā. dixi. quā mō pene meus: ut cō
 iūgas q̄ pene dixi meus phaō. pectus ne agreste pect̄ fre
 q̄nter p̄ aio apd poetas. Caput. p̄ uita. Caput at opiri aspe
 ctu magfatu nō ueneratōis cā iusserūt antiq; sed ut Varro
 auctor ē ualitudinis: quo firmius cōsuetudinē easieret. Pli
 idē repetit. qd at cā ualitudis fuit institutū ad uenerationē
 traduxi: Plut. uero i q̄stionibus ad historiā hoc refert.
 Nā querit Χίαν τὴν τοῦ θεοῦ ὅς τῶν δὲ οἰοῦνται εἶναι
 καὶ λυμὴν τὸν τῆς τῆς ὁμοῦ τῶν οἰστῶν εἶναι
 τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ
 τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ
 τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ καὶ τῶν ὁμοῦ τῶν δὲ
 forte optū habuerin: caput opium. deniq; ait institutū ut
 ita deos ueneremur: ab Aenea: q̄ inter sacra ca
 put operiuit. ne Diomestem hostē uideret. quom at deo
 rum at hoies cōtra apetto capite uenerātur. ne eodē cum
 diis honore cēseri uideant. Castor addit nescio quid py
 thagoricū: q̄ illic leges quom uelles. Si sapes. si humaita
 tē & rectū officiū retieres. & me moſſes delitias tuas. Si re
 dis. i. si cogitas de reditu. Votiuā mūera. foteria. Ratē: ut
 ex pte totū intelligāus. uel ex spē genus: uel ex pcedētib;
 sequētia liberius eē poetis q̄ oratoribus. nā oratore s mu
 cronē qdē dicit p̄ gladio & rectū p̄ domo. nō tamē pup
 pi p̄ nauī. uel abietē p̄ tabellis. nec fergē p̄ spiculis: nec q̄
 drupedē p̄ equo. Vēus orta mari. ita Herodotus. Quod
 timeas nō ē ausa Vēus ipsa fauebit. Sternet & æquoreas
 æquore nata uias. Ex ioue Venus creata ē. gratia Lucia
 Diana. eiusq; tutelæ data ē matura uirginū ætas. multa i
 nuptiæ ritu a locis q̄ tenuit Erycina. paphia. syra. Cythe
 rea dicta ex maris spuma nata dī. notissima fabula. sed cū
 q̄tuor ueneres tradiderit atiq̄tas: hæc ē scda q̄ exēūtē ma
 ri anadiōenē appellatā i signi laude p̄xit appelles. q̄ tabel
 la augusti i delubro p̄is. Cæſ. dicauit pelāgida. nā pelāgi
 ut ephori hesiodi Hōeri tēſſionio docet Stra. p̄ uniuerſā
 ferme graciā uagi & errabūdi rē militarē exerceūt: locis
 in quibus fuerūt non nullis dederūt noīa. Nam pelopon

refus pelagica ab his dicta est. argos itē pelagicus & Lesbos pelagica: Plinius tñ cuius uerba ante
Pelagica scribit. idē ab atheniēsis appellata sunt imutata littera. i. cicōia ob affiduos er. o
do fuerunt in italia. qd Strabo refert. & affirmat Dionysius alicarnaleus. Genus aut dixerat ex ar. x. p. e. f.
go filio iouis & niobes. Iuuat. seu tibi consiliū ē. Fugisse Pelagida Sapphon. i. Sapphon. i. lesbia: Non tamen iue-
nies. hic tortus uersus per interpositionē legēdus est. ita cōiungendū. si iuuat fugisse Sapphon. O salte crudelis
epistola dicar. &c. Fata. miserabiliter saltū leucadiū iam fatū & mortē suā appellat & si Straboni credimus. i. de se
deiecit: qd & Oui. innuit eo uersu quē pauio ante recitamus. Dat uorā phœbo Lesb. amic. lya. Claruit autē cū
alcæo olympiade ante Tarquinii Prisci arcū ædificatū ut
Eusebii recensent tempora. Vale.

Finis Sapphus Ouidii.

C Domitii Calderini Veronēsis cōmētarioli i Ibin Oui-
dii ad Virum Clarissimum Falcōem Siniba dum ciuem
Romanum ætariiq; pontifici custodem.

Non tamē inuenies cur ego signa fuga
O saltem miseræ crudelis epistola dicar.
Vt mīhi leucadiæ fata petantur aquæ.

Omitius Calderinus Falconi Sinibaldo salutem: Commentarios meos in Ibin Ouidii: quum
nonnulli nuper petissent: ut ederem: id mihi agere usi sunt alienissimo tpe: Nam nec opus ad-
huc emendaueram ab auditoribus exceptum supioribus annis: quum publice i Academia id
profiteremur: nec quorundam maliuolentissimog; hominum inuidiam: quam lucubratiō no-
stra in Martialem: uel contraxit: uel exulcerauit ad huc sedatam. aut certe lenitam intelligebat:
ut quantum ego scribendo. tantū ipsi calumniando: cauillādo: maledicendo quottidie meditē-
tur. ois humanitatis: & officii obliui. Nam quod maxime tueri debent: & in cōmunem utilitatē inuare: & id
potissimum optugnant & labog; ac industriæ laudem labefactare conantur. Sed iis satis respōdimus iis libris
qui in manibus sunt: & propediē edentur. quog; primus locorum oīum quæ apud luuēlem obsecratiō fuit
explicationem continet. ne Paradoxiis paulo ante emissis: quæ profecto sunt plane. ac sententiant
Iuuenalis studiosi aliud prauē discant quum iuuenalem quærant. reliquis tribus nouam uariā rerum cōmē-
morationem complexi sumus. ubi ita egi cum. aduersariis: ut & me patientie meæ: qua iam diu abutuntur: nō
pœnituerit & istos pudere oporteat stultitiæ suæ ac temeritatis: Satis eorum ducem & impulsorem olim p l i t-
teras monui: ne in maledicta incurrat in quibus declinandis non minus prudentiæ existit. q; in serendæ forti-
tudinis & constantiæ: Sed ad te redeo Falco: cuius humanitas & beneficentia immortalis officioq; gratia totam
urbem ita sibi deuinxit: ut nemo amet qui non debeat. Ament autem oēs: tuisq; uirtutibus excellentissimis ho-
nestio: em locum & optent & sperent tametsi honestissimo sunt. Tibi has uigilias nostras mittimus ac dicamus
quæ olim ab auditoribus exceptæ sine certi auctoris nomine ferebantur multisq; repiebant dominos: cū me
carerent: Opus Ouidii est plenū iræ & obscuritatis. Ego uero quæ aut a græcis apollodoro: Lycophrōe: pau-
sanias. Strabone: A pollonio & illis interpretæ aliisq; scriptoribus. aut a nostris tradita sunt: quæ quidem ad hu-
ius explicationem ptinere uidebantur: in hoc opusculum congesti. Tu leges quum per negocii publica licue-
rit: & Domitium tui studiosissimum amabis.

E Ouidii uita nihil nobis in hoc loco scribendum est: quum & a multis tradita sit. & ex poe-
tæ libris facile cognosci possit: unā illam particulam nō prætermittimus: quæ est de eius exilii
causa. nam ita ab eo multis in locis perstringitur: ut cum proferre non audeas: uariam interp-
tantibus cōiecturam præbeat. Qua de re ut dicam qd sentio. quum duæ sint causæ: quarum al-
tera speciosa est. & uelandi criminis: gratia ab imperatore Augusto & poeta iactata. q; s liberos
de arte composuerit: altera uera quidem est. sed suppressa: ne augustus offenderetur. possim ta-
men quodam carminis in uolucro & uerecunde designata q; s. amant: ut alii sentiunt. Liuiam Augusti filiam.
Nam ea flagrauit adulteriog; infamia. & damnata est: ut scribunt Plinius & tranquillus. ut alii suspicantur: huiā
uxorem: Hanc exilii causam testatur Sidonius: qui Ouidium scribit adductū fuisse Cæsareæ puellā. sed poeta
amoris crimen transferendo imminuit. Nam id appellat imprudentiam non amorē: q; s. dum Cæsareum puel-
lam imprudenter coleret & studiosius obseruaret: in amoris uenerit suspitionē: suamq; causam similem ait esse
Ateonis: qui casu cum spectasset Dianam quis non amaret tamen piit. Cur aliquid uidit inquit. cur conscia lu-
mina fecit: Cur imprudētī cognita causa mihi est: Inscius ætæon uidit sine ueste Dianā. Præda fuit canibus: nec
minus ille suis. Nec his assentior: qui eum uersum de turpi secreto augusti dictum putant. Nā cum illic placare
& lenire impatorem studeat cur scelus obiecit. Corinam eo fisto noīe appellat: quod fatetur. Mouerat inge-
nium totā cantata per urbem Noīe non uero dicta corinna mihi. Alibi idem sæpe. Duæ aut fuere corine: ut scri-
bit Suidas: utraq; carmine Lyrico erudita: unam tñ tradit paufanjas & eam contendisse cū Pyndaro Thebis:
fuisseq; uicticem uel formæ uetustate qua iudices corrupti sunt: uel linguæ æolica gratia: quam thebani Do-
ricæ ante posuerunt: qua pyndarus utebatur. extareq; monumentum. in quo illius effigies uitta coronata cer-
nebatur. de hac papinius. Veteris secrata Corinnæ. & pperius idē. inde Ouidius suam puellā Corinnā appel-
lauit ab eruditionis elegantia & formæ. Illud addamus in pōto. unā hoc opusculū emittit eundem composuisse
opusculum de piscibus: quo incognita nobis piscium noīa complexus est: ut scribit plinius.

Argumentū carminis est i præcatio qua inimicum deuouet: quē ibin appellat: non ut alii suspicati sunt. q̄ ibis ciconia sit fœda aut auis: q̄ rostro purget uentrē. id. n. ē ciconiā. Ibis uero ægyptia tantū est ut scribit Herodotus i secūdo historiæ. duplici genere. altera nigra cruribus grūu rostro maxie adunco. qua aduersus serpētes colitur: altera familiarior hoibus glabro capite & collo pēdis cādidis pter collū & extremas partes alarū. Callimacū autē hoc ē imitatus i scriptōe quoq; opis. Nā Callimachus apollōiū rhodiū. q̄ argonautica scripsit diris i pcatōibus deuouit carmie elegiaco: cū ille discipulus in se pceptorē parū prius fuisse: ut apd Suidā legim⁹ apollōi autē & Dionysius Alexandrini qdē fuerū auctore Stra. sed rhodiū dicti sūt:

Empus ad hoc lustris
mihī iam bisquinque
peractis.

Omne fuit musæ car-
men inermē meæ.
Nullaq; q̄ possit scri-
ptis tot milibus extat.
Littera nasōnis sangui-

nolenta legi.

Nec quēquā nostri nisi melasere libelli:

Artificis perit quum caput arte sua.

Vnus & hoc ipsū ē iniuria magna pennē

Candoris titulum non finit esse mei.

Quisq; is ē nā nomē adhuc uisq; tacebo.

Cogit inassuetas sumere tela manus.

Ille relegatum gelidos aquilonis ad ortus:

Non finit exilio deluisse meo.

Vulneraq; iūctis requiem quærētia uexat

lactat & in toto uerba canina foro.

Perpetuoq; mihī sociatam fœdere lecti

Non patitur miseri funera flere uiri.

Cūq; ego q̄ssa meā cōplectar mēbra carīæ

Naufragii tabulas pugnat habere mei.

Et quī debuerat subitas extinguere flāmas

Hic prædā e medio raptor ab igne petit

Nititur: ut profugæ d. sint alimēta senectæ

Heu quanto nostris dignior ipse malis:

Dii melius: quoy longe mihī maxius ille ē:

Qui nostras inopes noluit esse uias.

Huic igit meritas grates quascūq; licebit

Pro tam mansucto pectore sepe agam:

Audiet hæc pōtus. faciet quoq; forsita idē

Terra si ut propior testificanda mihī.

At tibi calcasti quī me uiolentæ iacentem

Qd licet heu misero: debitus hostis ero

fas: Dii melius. in inuidiā adducit inimicum. Dii melius agunt mecū. Ille. Augustus. Nostras uias. Exilium. Nā bona nō abstulit. ut alibi ē scribit. Agam grates: poeticum ē. Nam oratorum agam gratias. pontus provincia nobilis crudelitate medæ & ueneficiis herbis: a ponro rege nomē accepit. pōtus mare dicitur a τῶν τῆς ὄ. qd significat mergo. pontus locus exilii mei. Vatinat scriptū eē: qd i exilio scripsit de triūpho Cæsaris. Idem: augustus: Testificanda numerāda iter beneficia. Calcasti. insultasti iniuria affecto. Heu misero: qd dicat me misere: qd te afficiam tantis maledictis diris imprecationibus.

qm rhodi litteris opam dedissent: idē testatur Apollonii interpretēs. Cū igitur Callimachus i illū inueheret p contemptū appellat ibin: quasi auē alexadrinā & ægyptiā: ut ita indicaret eū ē Alexandrinū quāuis Rhodiū diceret Ibis itaq; inimicus ab Ouidio appellat nō ppter ullā auis similitudinē. sed imitatione tantū Callimachi. qui cur ibin apolloniū dixerit. iā pposuimus. Opus ē obscurū remotis pferim fabulis. non tā ut lateat inimici nomē. q̄ Callimachi imitatione: q̄ eodē stilo obscuritate opus composuit: ut Suidas tradit. qd nūc imitat Ouis. hic sit inimicus Oui. nec ipse usquā apuit. nec ab aliis dephendi facile ē. uxorē certe poetæ sollicitabat: qua de causā exarsit hac carminis acerbitate. qd facturū denūciat i ultimo sine titulo. primū dolo se cogi a moribus suis discedere. ut qui hæcenus neminē læserit nūc cogatur maledicos nersus i aduersarium scribere.

Empus bisq; lustris: Quinquaginta annis Lustrum dixerūt latini spaciū qnq; annoꝝ qd graci olympiadē appellarūt. eā instituit Hercules almena. ut Stra. placet. pausanias uero scribit Præoneū epimedē lissum idā & Hercule fratres fuisse filios Cretæ ex Ida. Herculemq; maximū natū olympiadē instituisse qnq; annorum spacio a numero fratru. Nā qnq; erāt oēs. mulieribus nō licebat olympiaca spectare. q̄ lex sancita ē. quā calipparira. ut alii scribunt Pphæronice filio pictore illic saltans sexū. pdidisset. dephense deticiebantur typeo plura Solinus de olympiade. Sanguinolenta. maledica. Nisi me. nam missus sum in exiliū libris de arte amādī editis. Vnus. Ibis. Mei candoris. meæ gratiæ & beniuolentiæ erga oēs inassuetas. ihabiles carmine maledico. Relegatū: pscriptis finibus in exiliū missum. Vulnera. exilii mei. Verba canina. maledicta dicunt a rabie canis. cuius morfu laxa feriunt: ut scribit plinius: unde puerbium dictū ē. Mordere lapidem. & mordere pro carpere tractū ē ab eiūsdē animalis morfu. Forū dictum est. ut Varroni placet: qd cōtrouersia & res uenales illic ferant. Idē macellū dicebat ab obsoniis: q̄ uendebantur illic. Nam iones hostia hortorū macellotas appellant alii a Macello: cuius damnati hortus nel domus uēdēdis obsoniis apta sit. Forum hic accipit p cōuentu hominū forū conuenientium. Funera. calamitatē. Nō patir. Nā eā aliis curis afficit tabulas bona sua appellat tabulas naufragii. hoc ē reliquias exilii. q̄s impius inimicus subriperetabāt. Habere mei. Et q̄ debuerat subitas habere subripere. sunt etiā q̄ intellexerint tabulas naufragii uxorē. qd nō placet. Extinguere subitas flāmas. i. ferre opem exilio meo quē ad modū alii accurrunt ad incendium domorum Raptor. raptores dicunt qui ui subripiūt aliquid contra

C Desinet: negat se nunq̄ fore amicū p̄ similitudinem sup̄a a rebus contrariis: quæ nunq̄ cōueniunt. Solis: hic dī
 cebatur fax cælestis oli. sed dictus ē sola sole puero filio Hypionis. Lunā. itē a luna Solis sorore: ē auctor Diodo.
 Zephyrus: occasu æquinoctiali. Et noua. nota est fabulosa historia ætheoclis & Polynicis frat̄ rogū in duas par
 tes diuisū esse quod Callimachus primus scripsit. Inde Oui. Scinditur i partes geminoq; cacumina surgit. Scin
 ditur i pres atra fœuilla duas. Ira uetus: odiū fraternū. Ver. græce dicitur & p̄. unde. Ver. Bruma. qd̄ breues di
 es habeat dicitur. Festus. Gratia cōcordia. Depositis armis. carmine maledico. Tuis cōmissis: tua culpa. Lupi. di
 cati marti in quos fabulosa historia tradit nō nunq̄ hoīes cōuersos carmine margine magico eisdē rediisse in
 pristina formā. Vnde deductū illud cōnitium uersipellis
 a mutāda pelie humana. sin lupinā. Cœpto: cœptū uersū
 appellat elegiacū quasi impfectū. nā extrēo pede fraudat
 Pa. Qui nobile gressu Extremo fraudatis opus. Hoc pez
 de. nā metro iābico maledicta scribūtur. simul pmāsit in
 methaphora: cū dicat claudū nō solere p̄dire in pugnam
 Vtq; petit. dicit hoc opus ēē simulac̄e pugna: quale solet
 ip̄ator miles ante legitimū certamē. p̄posito agere. in quē
 iaculat. Si uelitis legis Velites milites erāt q̄ hastā utebāt
 i habili ad remittēdū: nisi p̄tis. ut scribit Li. eā iuenit Tyr
 rhenus scribit Plī. Dissimulare. tegere. Breui: ad paucos
 dies. Iambus: iuētus pes ē ad nocēdū ab iā. n̄. t̄. ō. qd̄ signi
 ficat noceo. Papi. eā appellauit ultorē. qm̄ Archilocus ei
 inuētor tāta acerbitate i lycābē genē. eo usus ē. ut ad laq̄
 um compulerit. idē fecit Hyponax poeta in Bubalum. &
 Antherenū sculptoresq; eius d̄formis effigiē sculpterāt i
 cōtēptū. & Cato i Scipionē Metellū ea carminis acerbita
 te usus ē. Tincta lycābeo sanguine. qbus q̄libus telis uita
 Lycābes finiuit. Nūc quo. iter carmina magica duo erant
 ap̄d maiores maxīe religionis: quog; altero dii tutelares
 urbiū euocabāt ab hoste uictore: ne deos captiuos ducē
 uiderentur. altero deuoueātur urbes exercitus hoīum
 capita: q̄ se traderent iræ numinū p̄ salute aliena. quale fu
 it carmen duog; Decio: q̄ se p̄ patriæ salute deuouerūt.
 Id ad Titi imp̄atoris t̄pa seruātū fuisse ex histo. Plī. accēpi
 mus. poterat quisq; aut seip̄sum deuouere: aut alterum
 uerbo: formula hoc habebat initium: ut Samonicus Se
 renus ex Eurii monumētis recitat diis pater iouis ne ma
 nes sine quo alio noīe fas est nomīare. auctor est Macro.
 nunc & si Oui. eadem formula non utitur. tñ deuouere
 se dicit ibi: quē diris dereftatur imprecacionibus. i quo
 imitatur Callimachum. Battīades callimachus dictus est
 non filius batti: sed ab eo genus ducens. nā & ipse hunc i
 ter maiores suos cōmemorat. quem gentis suæ auctorē
 profiteatur. Tres Callimachi fuerunt quog; hic postrem⁹
 fuit callimachi grammatici filius Battus ex callisto: quæ
 eadem Thera dicebatur p̄fectus Cyrenem cōdidit ita up
 pellatus q̄ lingua lybica Battus regē significat: ut Hero.
 placet p̄prio noīe dicebat aristæus Trogus battū scribit
 a linguæ dictū infantia. Nā erat blæsus. quā sniam cōme
 morauit Hero. sed dānauit. Battus itē nomē est pastoris:
 apud Theocritū & in saxū nerfus apud Oui. Ibiā. Apollo
 niū rhodiū. Inimicū. nam cū fuisset discipulus callimachi
 multa q̄ a p̄ceptore acceperat p̄ suis ostētabat historiis. p̄fi
 tetur obscuritatē hoc opusculo. dū studiose imitat̄ Calli
 machū: q̄ eadē opusculo suo seruauit: ut suidas scri. Amba
 ges obscuritatē. Tu quoq; quē ad modū Apollōius Rhodius.
 Sit atra. i. felix. Hæc tibi duo erant tēpog; initia apud
 romāos. atq; priuatū: publicū alterū. in utroq; cautū erat
 ne qd̄ malis uerbū efferret. priuatū dies nata: publi
 cū nō iāuat̄: carie facerdotū ian⁹ adorabat & angust
 bris hanc habebat p̄cationē. Qui cuncta fingit: eadēq; regit aq̄ terræq; uim ianus p̄. idem dicebatur gemin⁹ iu
 no meas duodecim habebat aras. ut Varro scri. Aditus & exitus ei erant dicati. Cōsidius Quirinus. Clusius. pa
 rultius. Si quid aut uel die natali. uel ianuarius sinistro omine auditum esset. infelicem annum portendebat.
 Dii maris. hinc deuouere incipit singulis numinibus inuocatis. Inter diuersos polos: arcticū: & antarcticum li
 bri erāt duodeci: q̄ cum oue dicebāt tenere cælū iuppiter iuno Vesta mīerua Ceres Dyana Venus Mars mer

Delinet eē prius cōtrarius ignibus humor
 Iunctaq; cum luna lumina solis erunt:
 Parsq; eadē cœli zephyros imitet & curos
 Et tepidus gelido flabit ab axe uotus:
 Et noua fraterno ueniet concordia fumo:
 Quam uetus accensa separat ira pyra:
 Et uer autumno: brumæ miscbitur æstas:
 Atq; eadē regio uesper & ortus erit.
 Quā mihi sit tecū positus quæ sūpsimus ar
 Gratia: cōmissis i probe rupta tuis. (mis
 Quā dolor hic unq̄ spacio euāescere pos
 Leniat q̄t odiū tēpus & hora meū. (sit
 Pax erit hæc nobis: donec mihi uita mane
 Cū peccore i firmo q̄ solet eē luq̄is. (bit
 Prima quidē cœpto cōmittā praelia uersu.
 Non soleāt quāuis hoc pede bella geri.
 Vtq; petit primo plenum flauentis arenæ
 Nondum calefacti uelitis hasta solum:
 Sic ego te ferro nondum iaculabor acuto
 Protinus inuisū nec petet hasta caput:
 Et neq; nomē in hoc: nec dicā facta libello:
 Teq; breui: quī sis: dū simulare sinam.
 Post modo si perges: te mihi liber iābus
 Tincta lycambeo sanguine tela dabit.
 Nūc quo battiades inimicū deuouet ibiā
 Hoc ego deuoueo: teque tuosq; modo.
 Vtq; ille historiis inuoluam carmina cæcis.
 Non. soleā quāuis hoc genus ipse sequi
 Illius ambages imitatus in ibiā dicar:
 Oblitus moris. iudiciūque mei.
 Et quoniā quis sis nōdum quærētibus edo
 Ibiā interea tu quoq; nomen habe:
 Vtq; mei uersus aliquantū noctis habebūt
 Sic uita series tota sit atra tuæ
 Hæc tibi natali facito: ianūq; calendis:
 Non mentituro quilibet ore legat.
 Dū maris & terræq; his molliora tētis

Bubalum

U4077

Inter diuersos cum ioue regna polos.
 Huc p̄cor; huc uſas oēs aduertite mentes
 Et ſinite optatis pondus inefſe meis.
 Ipſaq; tu tellus: ipſum cū fluctibus æquor:
 Ipſe meas æther accipe ſūme preces.
 Syderaq; & radiis circūdata ſolis imago:
 Lunaq; q̄ nūquā quo prius orbe micat
 Noxq; tenebrarū ſpecie reuerenda tuarū.
 Quæq; raturū triplici pollice netis opus
 Quiq; p̄ ifernas horredō murmur ualles
 Imperiurata laboris amnis aquæ.
 Quæq; ferūt torto uitatis anguæ capillis
 Carceris obſcuras æte ſedere fores (que
 Vos quoq; plæbs ſup̄ æ; fatiit ſatyriq; lareſ
 Fluminaq; & nympha; ſemideūq; gen⁹
 Denique ab antiquo diui: utereſq; nouiq;
 In noſtrum cuncti tempus adeſte chori.
 Carmina dū capiti maleſido dira canātur
 Et peragat partes ita dolorque ſuas.
 Annuite optatis omnes ex ordine noſtris
 Et pars ſit uoti nulla caduca mei.
 Quæq; p̄cor ſiant ut nō mea dicta, ſed ille
 Paſiphaes generi uerba fuiſſe putet.
 Quæq; ego trāſiero pœnas patiat & illis
 Plenius ingenio ſit miſer ille meo.
 Neue minus noceāt fictū execrātia nomē
 Vota: min⁹ magnos cōmoueātue deos
 Illū ego deuoueō: quē mens intelligit ibin
 Qui ſe ſcit factis has meruiſſe ſuis.
 Nulla mora ē in me. pagā rata uota ſacer/
 Quisq; ades ſacris oſ faucte meis. (dos
 Quisq; ades ſacris lugubria dicite uerba
 Et ſletu madidis ibin adite genis.
 Om̄ib⁹q; malis: pedib⁹q; occurrite leuis
 Et nigra uestes corpora ueſtra tegant.
 Tū quoq; qd dubitas ferales ſūere uitras
 Iam ſtat ut ipſe uidet funeris ara tui.
 Pōpa parata tibi eſt: uotis mora trāſib⁹ ab
 Da iugulum cultris hoſtia dira meis. ſit
 Terra tibi fruges amnis tibi d̄neget undas
 Deneger afflatus uentus & aura ſuos.
 Nec tibi ſol clar⁹: nec ſit tibi lucida phœbe
 Deſtituant oculos ſydera clara tuos.
 Nec ſe uulcanus: nec ſe tibi præbeat aer.
 Nec tibi det tellus: nec tibi pontus iter
 Exul: inops erres: alienaq; limina luſtres:

curius Liber Neptunus Apollo. li tantum neſtare utebā
 tur. Sinite. uerbum ſacrorū erat. Tellus numem habebat:
 ut ē ſcribit Plī. Propterea iuocari ſordere apud Home
 rū una cū umbris. Aether dicit: q̄ ſemp mouet ut placet
 Ariſtoreli. Et ſydera. numia habere putabāt ex diſciplinā
 Platonica: & ſuas hēbāt hoſtias. Quo prius: nā ſp̄ lūa cre
 ſcit aut decreſcit. Nox ſua numia hēbat. ut ſumanū & um
 bras. Quæq; opca. Ratū iexorable. ratū uerbū ſacrorū eſt
 Rata. n. dicebāt cōſeſmata ſignificatiōibus auguriorum.
 Quiq; inuocat ſtygē paludē cuius filia uictoria cū in bello
 gīgāteo opē tulerit ioui meruit ut m̄is nomē iuſurādū
 eēt deorū: qd q̄ fallebat nouē diebus carebat neſtare. Ver.
 Dii cuius iuraſ timē & fallere numē. Silius. At ſp̄ magnis
 diuis regi⁹ deorū iurari dignata Palus. Styx itē aqua ma
 nās ex nonacri archadia: q̄ epota mortē affert. Ita piit ale
 xader. quīs Plutar. aq̄ nō noiet Meminerūt Plī. & pauſa
 ſas. Impiurata cuius iuſurādū nō fallūt dii. Vittatis. liga
 tis tāq̄ uititis. Satyri: dei dicti ſūt a σάτυροι. mētula nā ſit ſa
 ciſſimi. ut Macrobio placet. Gēus ſemideū. dii indigetes.
 nā dii indigetes nati erāt ex mortali & deo. Noui nup̄ rela
 ti i nume⁹ deorū. ut Caſar & alii. Peragūt ſua p̄tes. ulciſcūt
 tur ſe. Ex ordine. iuocatus p̄ rōne ueſtro⁹ nūinū. Paſipha
 es generi. Theſeus gener paſiphaes fuit. qm̄ Phædra ra
 puit filiā eius & Minois. quīs Diodorus hor̄ tm̄ q̄tuor fi
 lios noiet Dencalionē. cratheū. Androgeō. Ariadne. fabu
 loſa ē h̄ſtoria. neq; ſatis iter auctores cōſtat. Nā p̄ter n̄ ut
 Plutarchus auctor ē. ſcribit ariadnē raprā fuiſſe: & i cyp̄o.
 relictā a theſeo: ubi p̄tu mortua ſit. Hōc. i carmine magi
 co eadē in p̄tu mortuā ſcribit i dia inſula: q̄ poſtea dicta ē
 Naxos. Diodo. hanc eodē loco relictā fuiſſe raprā fuiſſe a
 B. rcho & pductā i mōrē q̄ Dryopis dī phædrā alii ſcri.
 Hippolytū priuignū adamafſe. cui q̄ pudicitia uicere nō
 potuit: i dignata iſtimulauit falſo crimine: quo d̄ ſupro ab
 eo eēt interpellata. ob quā cām pater Theſeus a Neptūo
 petiit ut filiū iſerimeret qd̄ actū ē iſmiſſis phocis & exterr
 tis eqs. q̄ iuuenem diſcerperūt. Gener paſiphaes eſt The
 ſeus. q̄ imprecatū ē in filiū. Neue minus noceāt in carmi
 ne quo aliquis deuouebat. neceſſe erat propriū nomē ex
 primere: alioquin p̄ces erant inane. hac de cauſa Romāi
 nomē urbis latinū extare noluerunt. ue ab hoſte deuoue
 ri poſſet. Valerius Soranus id aliquando enūciauit. ſed in
 crucem ſublatus fuit pœnas. hac de cā colebāt dea Ange
 rona obligato ore impans ſilentiū de noie urbis. hic ſacri
 ſicia fiebant ad. xii. calendās ianuarias. Auctores Plinius
 Macrobius ſolinus. Execrātia. deuouētia. Fictū nomē. ibi
 dē. Magni dii ſunt iuppiter Mineſua. q̄ ſub eodē teſto in
 capitolio colebantur. idē penates dicebāt. quīs Diōſyſus
 alicarnaleus. & probus aliter ſcribāt. Deuouere. diris im
 præcatōibus malū alicui optare. Peragā. Abſoluā. Fauere
 ore. i. ſilere: Nā impabatur ſilentiū cū res diuina inchoabāt
 Macro. Verba lugubria d̄nr in d̄natū & deſūctū oia d̄nr
 calamitatē portēdētia. Læuis pedibus ſiniſtris. Et nigra
 uestes. Nā ſacra infernalīa pagebant indutis ſacerdotib⁹
 ueste nigra. quæ umbræ ſimilitudinē repræſentabāt ſu
 mere uitras. hoſtiæ aræ deſtinate obligabantur. qd̄ ex ſer
 mone Vergiliano percipi poteſt. Feralia. d̄nr lugubria a
 a fera. quæ olim mortem ſignificabat. Ara. arā ſuū carmen
 appellat. Pōpa ſacrorū: apparatus ſacrorū. Triftibus uotis:
 malis iſprecatōib⁹. Hoſtiæ dira dicebāt feris deſtiatæ cul
 tris fictilibus utebāt i ſacris. Terra tibi. hic carmē imp̄cato
 riū ſumit initium: Fruges: oia dicebāt ut Var. ſcri. q̄ ferebāt
 i ſūdo: ut his fruereſmur. Aura. mitior ſp̄s. aura itē fauor

popularis. Vulcanus a uolando dicitur: ut Cicero placet. Inops. idigēs ope oīum regē. Lustrare. circuire. itē purgare. Miserales dñr q misericordiā commouent. Tuis aduersis: tua calamitate. Inuidiosa tua. Inuidiosa diuitie dñr maxime qbus iure inuidere possis: Inuidiosi itē absolute accipitur p maximo. Hic inuidiosa. i. q habebat odio Aerū nā: dñr grauiore labores: ut herculis ab ei pē v: qd significat tollere. Deforta: destituta: Vnde ēt dicimns effectos fortu destitutos. Solito fauore: q solet subministrari laborantibus. Coacta: a fati. Luctatus. diu agitatus Eueniēt. omni re agenda obseruabāt maiores signa q a numinibus darent: ut aut his cōfirmati rem inchoatā plicerēt: aut deterriti desisterēt. Inchoato igitur deuotois carminē finigit poeta deos signa dedisse: qbus ptebatur eius imfectionem fore ratā. Cornix. n. auis phœbo dicata a leua parte uolauit: qd augurium accepit his uerbis: Futuri ipræcariōis futuri: Mœsta auis: cornix mali omnis. A leua auguria a leua parte cœli uenientia rata erant. & fulmina leua boni omnis habebantur: ut pli. scribit. Mali aues omnis erāt bubo icēdiaria noctua cornix: alia pterea. Motu rā: exhortatū. Perfide. pīdū appellat qui rupit grām & fidem amicitia q erat cū poeta. Mihi. uotis meis. Tps & hora: quæ solent lenire magnitudinē doloris. Pugnabit arcū & sagittas inuenit primus Scythus filius Iouis. a cuius nomine scythia dicta ē. Scythi aut oli thraces habebantur utētes oēs eadē lingua ut scribit Herodo. præter gatas & tranfes. tota autē Thracia: ut feri. Plinius in stratageas quingenta diuidebat pugnaces erant arcū. quē apud se iuētū supra ceteros mortales exercuerunt. lapides ad mille stadia regionē obtinebat una ex parte Pānoniis & istris terminati pte altera mari adriaco. pugnacissimi fuerūt hasta: i ditionē redacti ab augu. & Stra. & appiāus scribūt. lapygia uero apulia est. Gātes: ut alii scribūt incertos habet fōtes. ut alii i scythiācis mōtibus orit: nusq minor. xx. passuū altitudine. latitudine octo millium ubi pag: ubi modicorum stadiog. centum. tepidus est cū orientis sit Ister in iugis germaniæ montis sarnobæ oritur. p innumeras gentes dicitur. Dānubius. ubi illyricū attigit isther. lx. annib⁹ acceptis in mare uoluitur Binonminem appellauit Silius: cum & Dānubius & Ister dicatur. Frigidus ex regione ipsa. Nam ad septemtriones labitur. Tyberis: qui æturiā labitur. Flauas. flauum etiam appellauit Hor. olim appellatus albula. Tybris & Tyberis: ut feri. plinius. Immanis. immanis uetus. Vel imanes. stuos. Mores tuos. uitam tuā. Forma ossa. i. mortuis dicebat: q desertū olim cadauer iduentes nihil præter ossa reperirent. In magicis aut incantationibus lanels & catēis formis utebantur. Mor te solut: diffinitionem Platonis exprimit q scribit mortem esse solutionem animæ a corpore. Iactari proprium in mari est. Volucres peregrinæ: uultures habebantur aues peregrinæ qsi ex alieno orbe ueniētes: errore hominum q cū uultures nidificarent in rupib⁹ inuiis unde fœtus euolabant: aliunde uenire arbitrabantur. Peregrinæ item aues maxime uisabantur ubi strages cadauerum esset: Vnde bellis ciuilibus uenerunt aues nunq antea uisat: specie paulo infra columbas quas appellabāt betriennes: ut alii codices Pliniani habēt Bebricenses isolitā quē Tacitus uisam fuisse scribit ad Regium lepidum in bello Orthonis & Vitelli. Lupi. q solent cadauera festari. Exūpere. egredi cum impetu. Tendam. inimitari.

Exiguūq; petas ore tremente cibum:
Nec corp⁹ q̄rulo nec mēs uacet agra dolo
Noxq; die grauior. sit tibi nocte dies. (re
Sisq; miser semper. nec sis miserabilis ulli.
Gaudcat aduersis fœmina uirq; tuis.
Accedat lachrymis odiū dignusq; puteris
Qui mala cū tuleris pluria: plura feras.
Sitq; quod est rarū solito defœta fauore
Fortunæ facies inuidiosa tuæ.
Causaq; nō desit. desit tibi copīa mortis.
Optatam fugiat uita coacta necem.
Luctatusq; diu. cruciatos spiritus artus
Deserat & longa torqueat ante mora.
Et ueniēt. dedit ipse mihi mō signa futuri
Phœbus: & a leua mœsta uolauit auis:
Certe ego q̄ uoueo supos motura putabo
Specq; tuæ mortis pessima semper alar.
Finiet illa dies quæ te mihi subtrahet olim:
Finiet illa dies quæ mihi sera uenit;
Sed pri⁹ hāc animā nimīū tibi sape petītā
Auferet illa dies quæ mihi sera uenit.
Quā dolor hic unq̄ spacio euāescere possit
Leniat aut odium tēpus & hora meum.
Pugnabūt iaculis dū thraces: iaculantes arcu:
Dum tepidus gāges: frigidus hister erit:
Robora dū mōtes. dū pabula mollia cāpi:
Dū tyberis liquidas tuscus habebit aq̄s
Bella gerā tecū: nec mōs mihi finiet iras
Sæua: sed inānis manibus arma dabo.
Tū quoq; cū fuero uacuas dilap⁹ i auras
Exanimis manes oderit umbra tuos.
Tū quoq; fastoz ueniā mēor umbra tuoz
Insequar & uultus ossa forma tuos.
Siue ego qd nollē lōgis cōsuptus ab ānis:
Siue manu facta morte solutus ero:
Siue p immēsas iactabor naufragus undas
Nostraque lōgiquus uiscera piscis edet
Siue pegriæ carpent mea mēbra uolucres
Siue meo tingent sanguine rostra lupi.
Siue aliquis dignat⁹ erit supponere terræ
Et dare plebeio corpus inane rogo.
Quicqd ero: stygiis erūpere nitā ab ūdis
Et tendam gelidas ultor in ora manus
Me uigilās cernes: tacitis ego cōdit⁹ ūbris
Excitiam somnos uisus adesse tuos.

Faces nexat colubris. i. faces furiales. Cōscia. sceleg tuog. Est futura breuior. supplciciis. Ex disciplina ægyptiā: quā Orpheus carmine cōplexus est didicit antiquitas funus celebrare tanta religione: ut quotiens esset omīssū mortui umbra errare putaret. Naui erat: quæ cadauera trāspaludē in ægyptū portabat ad quadraginta iudices Carontes: qui lingua ægyptia significat magistꝛ nauis: cymbā regere. Id nō fiebat nisi prius celebrato funere: idē cōtingere putabat umbris apud inferos. Diodo. scribit. Funus exequias significat a funalibu. item græce dicitur ποῖος qd moriē significat. Lachrymæ tuog. & hoc ex religione erat qd ab affinibus cadauer deploratur. Deplora-
rata cadauera dicebantur: qbus luctus ultimus p̄solutus erat. Vnde rempublicam deploratā dicimus iam uet-

Deniq; qeqd ages. ate os oculosq; uolabo

Et querar: & nulla sede quictus eris.

Verbera sua dabūt sōitū: nexeq; colubril

Conscia fumabunt semper ad ora faces

Hīs uiuus furis agitare: motuus iisdē

Et breuior pœna uita futura tua est.

Nec tibi cōtingēt funus lachrymæq; tuog:

Indeploratum prouciere caput.

Carnificisq; māu p̄p̄o plaudente traheris

Infixusq; tuis oñibus uncus erit:

Ipsæ te fugiēt: quæ carpūt omnia flammæ:

Respuet in altum iusta cadauer humus

Vnguib? & rostro tard? trahent: alia uulē

Et scindēt auidi perfida corda canes,

Deq; tuo ficti licet hac sis laude superbus:

Infatiabilibus corpore rixa lupis.

In loca ab elyis diuersa fugabere campis:

Quasq; tenet sedes noxia turba coles.

Sisyphus est illac saxū uoluentq; petensq;

Quiq; agiē rapidæ uictus ab orbe rotæ

Quiq; gerūt hūeris p̄turas belides ūdas

Exulis ægypti turba cruenta nutus,

Poma p̄ter pelopis præsc̄tia quærit. & idē

Sēper teget liqdis: lēper abundat aquis,

Iugeribusq; nouē summus q distat ab imo

Viscera qui assiduæ debita præbet aui.

Hic tibi de furiis scindet latus una flagello

Vt sceleris numeros conficere tui.

Altera tartareis lectos dabit āguibus artus

Tertia fumantes incoquet igne genas.

Noxia mille modis lacerabit ūbra: tuasq;

Acacus in pœnas ingeniosus erit.

des. neptes belī. p̄fugi. Nā exulauit expulsus a Danao fratre. Poma p̄. Tātalus Paphlagoniā tenuit impio: di-
tissimus fertilitate regiois & ob multa metalla: q illuc erat: ut scri. Strā. in pugna fuit aduersus Troem: qm Gani-
medē rapuerat: ut Eusebius scri. dignatus deoꝝ mēsa iouis mystica p̄tulit mortalibus. Vnde apud inferos esse
meruit sitis i aqꝝ ori allabētibus. ut scri. Home. q nōnulli dixerūt hoc supplciū datū: qm pelopen filiū diis hos-
pitibus epulādū apposuisset: falsū ē. Pēdent p̄i rea poma q quotiens uult captare uēto dissipāt: ut scri. Ho. Ast
ea sublimē uētus cōtorquet i auras iugeribus. Ticius filius iouis & helare habitus est tertæ fili: qm a mīe educa-
tus est sub specu metu iunōis. Specu illud demōstrat: ut scri. Strā. in Boetia. Is qm latonā uiolauerat: i nouem ū-
gera distentus pascit uultures. Vlysses apud Home. Et titiū uidit terræ oī parētis alūmū: tū addit tacentem i so-
lo & portentum ad nouem iugera. Abūdat. quia sunt præsentēs. Summ: quid distat ab imo: cui caput a pe-
dib? distat nouem iugerib? Aui. uulturi. home. scri. Vultures duos fuisse. Vna de furiis scindet lat. Thesipōes

In te transcribet. Transcribere tranferre est: tractum a colonia: quoniam qui mittebantur dabantur & transcri-
pti dicebantur. Pondus saxu. Capet & undas qui frequenter studeat capere. Nec mortis. inchoat in praeca-
tionibus utitur: nam cum supra dixerit eum periturum nec addiderit poenam: nunc ait. Poenas. id est dabis post
mortem. Inde ex numero duorum malorum. Ut si quis carpat frondes in ida. Ida filia Dardani fuit regis scytharum
Ida mater memnonis: quis fabulae aurora tradiderint. ida sylua in creta: a qua sylua phrygia ida dixerunt teucri
e creta profecti: ut Callimachus elegiag. poeta primus edocuit. In hac pceritas arbor: & copia in admiratione
est. pinus proferet quod nullam sentiunt carie. n. ut feri. Theophrastus. De mare libyco. mare libycum idem afri-

canum dictum est & notium ante lyrtas protenditur in
egyptum usque pelagus: profundum Eratosthenis senten-
tia mille & quingentis stadiis. De mare libyco. alibi liby-
co. alibi numex malox: comparat aquis icarii maris. Tot
præmor aduersis quod si comprehendere cõer: scariae numex
dicere coner aquæ. Hybla. ab hyblone rege dicta est ut
placet Thucididi. qui cum eam perdidisset Megarensibus
effecit ab his ire per cõderetur: appellareturque megara: Stra-
bo a doriensibus conditam scribit. tamen pristinum nomẽ
mansit per mellis hyblæi præstantiam. Est. n. eiusdem no-
minis mons proximus Thumo abudans: unde apes pa-
sta mel optimum conficiunt. Crocus. puer Similacem ama-
uit ipse conuersus in florem sui nominis: puella in hederam
quam Similacem dicunt. Hic flos una cum lotho & hia-
cyntho ab homero celebratur propter odoris præstantiam
nascitur magna ubertate & præstantia in cilicia in monte Co-
tyrio: ut scribit plinius. Strabo testatur ad antiquitatem eius nominis
Athos mons altissimus dictus aliquando ab Home. Thracius.
cum & thracia & macedonia sit abscissus a cõtinenti a xer-
xe perfarum rege interuallo passuum mille & quingen-
torum. Oppidum in cacumine habuit acrocon. athos di-
citur & non athos. quod nonnulli falso suspicati sunt: nam
athos os syllaba perducit cum. & sit apud grecos: ut Verg.
uersus bene seruari possit. Ferat. producat. Ora multi-
plicat. hyperbole est Homericæ. cum esset descripturus nu-
merum nauium. eam imitatus est hosticus in secundo bel-
li istri. Non mihi si linguæ sint centum atque ora sint toti-
dem. & demum Vergilius. Non mihi si linguæ centum. Ta-
les. tam graues. Hi fletus. quem sudam in calamitatibus
tuis. Natus es. post ægyptiæ persuasionem ubique rece-
ptum est astrologorum motus infelicitatem uel felicitatem na-
scenti portendere. iuuenalis. Dicat enim quæ sydere te
excipiant modo primos incipientem edere uagitus. Pe-
tosyris. cuius meminit iuuenalis: & plinius in secundo &
septimo. in eo plurimum elaborauit. Fuit nonnunquam
in contemptu: & habiti perniciosi qui hanc scientiam pro-
fitebantur: expellebanturque sæpenumero ex urbe Mathe-
matici. idem enim uerbum significat apud Tranquillum
eos qui ex astrorum motu futura prædicebant. ex hac di-
sciplina prædicat poeta infelicitatem ibidem. Venus plas-
mata est infra solem: cuius cursum & naturam Pythagoras Sa-
mius primus cognouit. eam Stella alii iunonis putarunt
alii isidis: aliis matris deum: cuius natura cuncta generantur:
& aliam stimulantur conceptus felicitatem & gratiam apud mortales portendens si nascenti affulserit. Iuppiter
ardore nimio Martis stelle & rigore Saturni iter quod duo sydera est interiectus interpretatur. Mercurii stella ab aliis
dicta est apollinis felicitatem uel malum portendit. si aut bono aut malo syderi fuerit coniuncta. Mars uulnera furoris
& perpetuam ferri insaniam Stella a stando dicitur. Lenis. benigna. Non apto loco: nam pro uarietate regionum caele-
stium planetæ mutant naturam. Senis falciferi. id est saturui: cuius sidus malum est. Atra. alludit ad dies atros qui in-
fausti sunt. Hæc est. dies erant atri omnes post idus & nonas: qui postriduani dicebantur: quod senatus decre-
uerat hæc de cau. Lenim Aquinius aruspex docuit senatum Qu. Sulpitium aduersus gallos pugnaturum ad
Alliam flumen rem diuinam fecisse: quo tempore ad extremum fortunæ discrimen res romana concidit po-
st idus quintiles: inde susceptum ut postriduani dies atri haberentur. Plutarchus scribit postriduanos esse
atros: quoniam inferis sint dicati cum dies præcedens calens. nonas uel idus supis sit dicatus: quemadmodum antiquitas ia-
nuarium mensem iano. Februarium insequentem inferis celebrat. idem dies dicuntur allie ses. quoniam ob in-

In te transcribet ueterum tormenta uirorum
Mâibus antiquis causa quietis eris. (bis
Sisyphæ cui tradas reuolubile pondus habe
Versabunt celeres nunc noua membra rotæ
Hic eris: & râos frustra quod capiet: & undas
Hic in consumpto uiscere pascet aues.
Nec mortis poenas mors altera finiet huius
Hic erit tantis ultima nulla malis
Inde ego pauca canam: frondes ut si quis ab ida:
Et summam libyco de mare carpat aquam
Nam neque quot flores sicula nascuntur in hybla
Quot uel ferat dicam terra cilicica crecos.
Nec quantum tibi hyems aglôs ihorruit alis
Quam multa fiat grandine canus athos
Nec mala uoce mea poterit tua cuncta refer
Ora licet tribuas multiplicata mihi. (ri
Tot tibi uel misero uenient talesque ruinae.
Ut cogis lachrymas me quoque posse putare.
Illæ me lachrymæ facient sine fine beatum.
Dulcior hic risu: tunc mihi fletus erit
Natus es infelix: ita dii uoluerunt: nec ulla
Commoda nascenti stella leuissimum fuit.
Non uenus affulsit. non ulla iuppiter hora
Lunaque non apto: solque fuere loco:
Nec satis utiliter positos tibi præbuit ignes
Quem peperit magno lucida maia ioue
Te fera ne quicquam placidum spõdentia martis
Sydera presserunt falciferique senis.
Lux quoque natalis: ne quod nisi triste uideres
Turpis & inductis nubibus atra fuit.
Hæc est in fastis: cui dat grauis allia nomẽ

felicem pugnam ad aliam sint cōstituti. his nec iouem nec Ianum praeferi fas erat: nec quēq; super. Alia Numē quindē milibus passū ab urbe distans bustis romanis nobilis deletio ppe ad iternitionē exercitu. Grauis infelix. Fasti libri dies festos cōtinētes redacti in uolumē a. Cn. Flauio scriba apii cāci tanta gratia apud plābē cum eos edidisset. ut creatus sit aedilis Curulis p̄teritis duobus filiis cōsulū natus ipse Libertino patre nā ante libros illos ab eo editos cogebat plābis rōnē dieq; q̄rere a p̄cipibus ciuitatis. auctor plinius. Dies q̄ptulit ibi est in fastis: Publica dāna: nā ob publica dāna: nā ob publica dies atri erāt cōstituti. Simul. eū primū. Humū cyni phiā. cur ait poeta ibin natū cē in cynipha terra q̄ ē in Lybia: an ob hircos cyniphos q̄ foetidi sūt: ut oñdat eum

Quaq; dies ibin publica damna tulit:

Qui simul ipurā matris plapsas ab aluo ē
Cynipha fecdo corpore pressit humū.

Sedit in aduerso nocturnus culmie bubo

Funerōq; graues edidit ore sonos: (dis

Protinus eumenides laucere palustrib⁹ un

Qua caua de stigii fluxerat ūda uadis

Pectoraq; unxerunt herebæ felle colubrae

Terq; cruentas increpuere manus.

Gutturq; imbuerunt infātia lacte canino.

Hic primus pueri uenit in ora cibus.

Perbibit idē suae rabiem nutriticis alūnus:

Latrat & in toto uerba canina foro.

Mēbraq; iunxerūt tinctis ferugine pānis

A mā deserto quos rapuere rogo.

Et ne nō salūtū nuda tellure iaceret.

Molle super silices imposuere caput.

Iamq; recessura uiridi de stipite factas

Admorūt oculis usque sub ora faces.

Flebat ut ē fumis infans cōtactus amarīs

De tribus est quum sic una locuta soror

Tēpus in īmēsu lachrymas tibi nouim⁹ is

Qua sepe causa sufficiente cadēt. (tas

Dixerat. & clotho iussit promissa ualere.

Neuit & infesta stamina pulla manu.

Et ne longa tuo praesagia diceret ore.

Facta canet uates qui tua dixit erit.

Ille ego sū uates ex me tua uulnera discēs

Dent inodo dū uires in mea uerba suas.

Carmīnibusq; meis accedāt pondera rerū

Qua rata per luctus experire tuos.

Neue sine exemplis aui cruciere prioris.

Sin tua troianis non leuiora malis.

Quātaq; clauigeri p̄antius herculis ha-

Tāta uēenato uulnera erure geras. (res

Nec leuius dolcas: q̄ q̄bibit ubera ceruā.

Telephus.

Vlysses phyloctetē ad Troiā ducere uoluit: sed in lēno mansit uulnerat⁹. Lapsa ephat etra sagitta Lycophtrō ab Home. dissentiens & n̄is poetis scribit eū troiā peruenisse uua cum Vlysse Strabo phyloctetē pfugū fuisse p̄la narrat. & petiliū urbem in brutis ab eo cōditā fuisse. Addit Apollodorus eū coloniā in siciliā misisse. Vulnera sagittae acerbi s̄ima fuerūt: ut ex phyloctetē lachrymis apud Lycophronē & Sophoclē discis. Nec leuius telephus filius hercu. & auges filia alei iter uulgata inērus ē nutritus a cerua dōat⁹ pastoribus coryto thessaliae

regi cum ex oraculo didicisset matrem paternā itā uel potius emissā a patre ob stupr. cū hercule peruenisse in Myliā eo se cōtulit: ubi a Teutante rege & auge dicta ē uxor: & Telephus factus filius. Successor regni uulneratus ē ab Achille: quo. & si nostri cōsētiūt oēs tamē Eustathius ueterē altius repetit hystoriam. Scribit. n. grācos ignorātes iter ad troiā puenisse prius in Myliā p errorē: ubi Telephus rex potieb. it. Telephūq; descendisse in pugnā aduersus externos. isequētēq; Vlyssēm uitis trunco offensum cecidisse ibiq; uulneratū ab Achille q; iminebat: cū grācis a litore. p. pulsis i grāciā rediisse. Cū autē respondisset oraculū Telephi uulnus sanari nō posse: nisi eodē loco iteq; ab achille uulneret: in grāciā nauigauit. p. missiq; Achilli in p. miū sanati uulneris se du

Armatuq; tulit uulnus in cruce potens.
 Quicq; ab equo p. ceptis alienis decidit ar
 Exitio facies cui sua pene fuit. (uis
 Id qd amittit fides uideat: trepidūq; mistro
 Præterentes baculo luminis orbus iter.
 Nec plus aspicias q̄ quē sua filia rexit:
 Expertus scelus est cuius uterq; parens.
 Qualis erat postq̄ iudex de lite iocosa
 Sumptus apollinea clarus in arte senex:
 Qualis & ipse fuit: quo præcipiente colūba
 Est data palladiæ præuia duxq; rati.
 Quicq; oculis caruit: p. quos male uiderat
 Inferias nato quos dedit orba pares. aurū
 Pastor ut ætneus: cui casus ante futuros
 Thelemus curymedes uaticinatus erat

cæcum fuisse non tradidit homerus. sed apud interpretem lycophronis eum in patriam reuersum suoz aspectu non potuisse frui: qm̄ oculis carebat. Quod addunt qdam a filiis eum cæcatum non repio. Nec plus. cedi pus i. cessa matre & p. is nece infamis ob sceleris conscientiam cæcatus est. regebatuq; cæcus ab ismena filia. Quauis Diodo. hystoriam secutus aliter scribat. Qualis. Tyresias sup. iudex a iunone & ioue uiri ne an. mulieris libido maior esset: sententiam tulit in iunonem: a qua oculis est priuatus: sed iuppiter consolatus est eius calamitatem honore. nam dedit diuinandi artem. Hic p. dixit thebæ interitum suauitq; ciuibz ut fugerent. Euerfa urbe captiuus: quoniam in itinere aquam ex thilphusa fonte bibisset mortuus est: ut. tri. pau. anias. Daphne eius filia: quæ postea dicta est sybilla: uaticinandi arte edocta multa scripsit responsa. Vnde home. poem. ap. nauit Tyresia meminit home. in carmine magico. Qualis & Phineus nobilis carmine apollonii Valeri: hystoria Diodori: qui dum ueritatē rei fabulosa ad motē mensis eas fœdarent. zetis & Calis boreæ filii insectati aues ad plotas usq; insulas: quæ postea dictæ sunt Serophales eum tantū supplicio liberarunt. quoz beneficio deuictus canit apud apollinum rhodium. monens argonautas: ut inter Cyaneas petras columbam sequantur: quam dii mitterent. Apud eundem poetam argonautis discessurus ex ponto apparuit augurium accipitris columbam insectantis: quæ in iasonis suam decidit. Mopsus uates id in bonam pte est interpret. Colūba fuisse ducem argonauti carmen Vallerii inuit: & propertii. Ignoto missa colūba mari: sed datā fuisse a phineo: aut p. dictā nullus præter apollonium scripsit. De hoc plura i cōmētariis Propertii diximus palladiæ rati: argonautis palladia dicta: quoniā facta est cura palladis. Oui. Et quæ cura pugna scis facta mineræ: per non tentatas priacucurrit aquas. Papi. Et puppem temerariam mineræ: quod alii aliter interpretantur fuisse illic sapiētes homines & propterea dictā palladiā somniū est. Quicq; polymnestor: ut grāci scribūt ex thraciæ ueteri amicitia cōiunctus cum priamo imminētē bello grāco: polydorum priami filium a parentibus sibi mandatum hospitō suscepit. Sed ruentibus troianis auri quod polydorus attulerat auiditate captus contempto hospitii iure polydorum obtruncat: quod cum hecuba mater percepisset: dissimulās se necatū fuisse filium intelligere. polymnestorem rogauit: ut accepto thesauro: quē indicaret filium redderet: is secutus mulieris fidem adductus in secretum ab hecuba & ancillis oculis priuatur ferramentis minutissimis: quæ uestibus confecta intulerant quauis nonnulli aliter uersum. Euripedis interpretantes unguibus effossos oculos putent. Pastor: polyphemus iter Cyclopes siculos homeri carmine celeberrimus. oculum amisit adusto stipite effossum ab Vlyxe cum absumptis quinq; focis Vlyssis uino obrutus iaceret: quod ipse Vlysses propiauerat: celebratū ē a plinio ob egregiū soporē: longū extat Homeri carmē: unde fabulosa hystoria a nostris accepta ē. Ita ex hoc locū illū Iuuenalis interpretor: ubi ait. Et appellat puer unicus. ut polyphemi Lata acies per quā solers euasit Vlysses: ut itel. igas illum dicere sibi alterum puerum inueniendum esse: cum unicum habeat: qui non magis sibi satisfacere potest: quā unus oculus potuit satisfacere polyphemo: per quem Vlysses euasit quali diceret: si duos oculos habuisset Polyphemus non euasisset. Vlysses: de hoc plura diximus in cōmētariis Iuuenalis. Thelenus uates: ut Theocritus scribit & testis est. Ouidius prædixit polyphemo aliquando futurum ut ei oculus effoderetur ab Vlyse.

Ut duo phinida: duo phinei filii ex Cleopatra uenerunt: quia phieus supiduxerat filia Dardai Scytharum regis: qua de ea excacata a preputa. nonnulli scripserunt auctore Diodoro. Thamyris: ab Homero. Thamyris de aptus ad lyra & carmen: ut scribit Diodoro. clarnit musica adeo ut quoadmodum hoerus i. iulios scribit ex oecha lia peloponensi uenit: multis: quibus occurrit: certamen puocauerit: a quibus excacatus est: ut nri poeta: interpretati sunt uersu hoeris: quibus dictum apud hoerum: si proprie excacatu significet: sed mutilatu & laesu hoerus musa. i. laesu reddiderunt. Diodoro. priuatu cum musica & lyra scribit occacatu. Proprius. Melicet & thamyra catoris fata sequat Nunq ad formosas iude cecus ero. idem pautanias: qui scribit eu philamoni filiu fuisse. plura diximus in cometa

Ut duo phinida: quibus idem lumē ademūt

Qui dedit & thamyra demodociq; caput

Sic aliq; tua membra secet: laturnus ut illas:

Subleceit partes unde creatus erat,

Nec tibi sit tumidis melior neptun? i. udis

Quant cui sit uis: frater & uxor aues.

Sollertiq; uiro, lacerae quem fracta tenetē

Membra ratis semeles est miserata soror

Vel tua ne poena geus hoc cognouerit u

Viscera diuersis iusta ferit equis. (uns)

Vel quae redim: romani turpe putauit

A duce puniceo partulit ipse feras;

Nec tibi subsidio sit praesens numen: ut illi

Cui nihil haec ei profuit ara iouis.

Vtq; dedit satus e summo thessalus ossa,

Ti quoq; saxoso praecipitere iugo.

Aut uelut euriāli q; scaptrū coepit ab illo

Sint artas auidis anguibus esca tui.

Vel tua maturet sicut minoia fata,

Per caput infusa feruidus humor aquae

Vtq; parū mittis, sed nō ipune pmetheus

Aereas uolucres sanguine fixus alas.

Aut uelut etra ydes magno ter ab hercle

Casus in imēū proiciare fretū, qntus

Aut ut amantiden turpi dilectus amore

Oderit, & scuo ulneret ense caput.

iouis erat: q; in media regia erat. ubi a pyrrho obruncatus est. nihil. n. profuit numē iouis. Carmē de hoc uer gilianū extat. Aut. hemon filius habuit thessali: qui cū thessalia impio teneret ab euriālo aduena. nā erat corcyrae us: ex ossa monre picipitatus ē. Necato ē Nesoe filio: a quo nelsonus lacus dictus ē. ut scribit Sera. Ea eade cū pur gari nō posset Euriālus deditū stygiae paludi caput furiālibus anguibus dē absumptus. **M**inoia. Minos ob i iuriā acceptā a Dædalo labyrinthi fabricatore cū classe psecutus ē ad cocalū regē siciliae: ad quē cōfugerat. multisq; pclaris opibus editis: ut auctor ē Diodoro. illius gratiā sibi cōparauerat cū primū minos classē appulit in siciliam: hostiliterq; aggre popularet: Cocalus ad colloquiū eū puocauit: ppositaspe dedendi Dædali. Tā diu aut iussit eū i thermis clauū expectare: quod uaporibus calidae aquae est extinctus. Exanimū corpus reddidit sociis affir mās eū casu lapsum in aq; calidas mortuū ēē haftenus pcessit Diodorus: alibi aut auctores inuūt iterfectū Mi noē fraude filiarū cocali: qd apte tradit Eusebius i temporibus & significare uidet Silius: postq; ppetuas iudex cōcessit ad undas Cocali dū insidiis Impune: Prometheus uulcano fabulis carmine relegatus in caucaso mor te pascit aquilam: qm & olim deos deceperit: & ignem surripuerit: de caelo. Extat Eschili tragoedia quae pmez theus inscribitur. **A**ut ut etraydes quum Clebam puerum Dori filium in deliciis haberet: eique tribueret. omnia: ab eo occisus est. Nam puer in militarem ardorem excitatus necato domino exercitum contraxit. Lar teq; euagatus condidit cumam Phrytioniam. Strabo scribit. **A**ut. Celinus puer dum ioui puero se totū ad dixeret: petereturq; a Statillo Amantii filio: iratus eum uulnere interemit. Cuius cedis piaculo in adamātem ob duriciem conuersus est. Fabulae particulam percurrit Ouidius in quarto Metamorphoseos.

riis ppetii. **D**emodociq; duo cantores sunt apud ho meq; in Odysee. phemius in cōuiuio. p. cog. Themodo cus in cōuiuio Alcinoi: cuius musicā laudat homerus: se ipsū designans si Eustachio interpreti credimus. hic cecus fuit. Homerus: hūc ualde musa dilexit dedit bonūq; ma lūq; oculis qdē priuauit: sed cantū dedit suauissimū. **S**ic aliq; saturnus genitalia patri dicit abscidisse: qd qd hy storiā referūt: aut hoc factū esse: qd ultius fuerit filius. Ser quitur naufragia. **N**ec tibi sit. Ceyx alcyones cōiunx: cū ad oraculū nauiga Tet facto naufragio submersus ē: cu ius rei dolore alcyone in auē cōuersa est sui nois. **C**ecis frater Dedalion in accipitrē fuerat cōuersus dolor. **A**missa Sollertiq; uiro: Vlysses irato neptuni noie: ut ho merus scribit multa in aq; icōmode ppressus est: fecitq; tā dem naufragiū: cū enarret in rate: afficereturq; maxio dolore. Ino filia Cadmi: quae a grācis Leucothea dicitur a nris mutata: ut Cicero testat. cōmiserata ē naufragium uersaq; ē in spēm mergi uel gabia: quā homerus appellat ethiā. cōsolata ē meretē. deditq; uelū quo circūdato pecto re enatauit tutus. homerus. Quae Vlysem miserata ē lar borantē. deditq; uelū. inquit. hoc uelū sub pectore oīde **V**el quae. Attilius regius cū auctore Tuditāo. si gellio cre dimus: nenenum sibi datum esse dixisset a poenis: quod mortē i diē pferret. Patribus suauit: ut captiuoq; permuta tio nō fieret. Maluitq; ad patū supplicii reuerti: q; uiuere inutis cinis patriae: quo supplicio sit affectus nō satis cō stituit ānales: cū Thuberio scribat eū i tenebras fuisse de mersū & subito in solē ardentissimū indutū. coactūq; in tendere oculos in cōlū: hoc cruciatu periisse. Tuditanus auctor est sōno diu. phibitū tādē extitū esse. Syllius quie te phibitū scribit collocatū i armario pñxū stimulis. Syllius. **P**refixo paribus ligno mucrōibus oēs Armanf latez crates. cui opiniononi adentiamur. illud mouer plurimum qd legimus captiuos penoq; traditos filiis Reguli a rōa nis: ut patris mortem ulciscerent pñxis muricibus conie ctos fuisse in armatium tanq; in simile suppliciiū. **C**ui ni hil priamus desperata salute sua & suoq; cōfugit ad aram

Cicero

Clebam

Ouidius

Nec tibi laqueis misceri pocula possit
 Quae nec frugere dei ioue hatus erit
 Morte uenireas capiti suspensus aethra
 Qui miser aurifera teste pepedit aqua
 Aut utinam ulli in cognato non uideatur
 Oppellum illi regula iasta in auro
 Nectitur gressu uolens ossa quiescant
 Sparsa, et atrox in qua sic uoluntas
 Natusque reus, et uolens in lacris
 Nonne periret, et illius uoluntas
 Vtq; neque hoc molire uis eius
 Cantantem facies dare parat
 Aut pia te caso ditare uidebitur
 Qua cecidit leuocum adice
 Inq; pyr in tecum carnis uis
 Quem si uenit uita fard
 Vtq; iouis lybici templum uis
 Acta noto uultus condat
 Vtq; necatorum dirci fraude secunt
 Sic tua subsidens deuoret ossa ciuis
 Aut ut omifera quod i lycione profecto
 Sic frigus mortis causa sit
 Aut ut acris in fatus pelle iuuenis
 Turpiter ad dominum prada ferat
 Inque tuo thalamo iugulatus
 Qui datus est lato
 Quosq; putas fidos ut
 Vulnere non fidos

Vt ^{Thyris} Rhodopœia regna tenenti
 Ingreditur undis par cui pede cultus erat.
 Vt ^{Thyris} quodam genioq; draconum
 Tunc ^{Thyris} patris calligoesque uirō.
 Nec ^{Thyris} matrona pudicior illa
 Quam ^{Thyris} uidens erubuisse nuru.
 Cui ^{Thyris} nec cū fratre mariti
 Nec ^{Thyris} mulata necem
 Cui ^{Thyris} posses gaudere fidei
 Cui ^{Thyris} thalassidareique gener.
 Cui ^{Thyris} parare suis artū patruelib; ausa
 Des afflicta colla premuntur aqua.
 Nec ^{Thyris} sibi facies ardat igne
 Nec ^{Thyris} crimē sibi fida soror.
 Filia si ueritis: sit quod pelopea thiestī.
 Myrrha suo patri: nictimeneque suo.
 Filia neue magis capiri sit fida parentis:
 Quam ^{Thyris} sua: uel ^{Thyris} prœterit: uel tua nisse fuit:
 Infamēq; locū sceleris qua noie fecit.
 Pressit & i ductis mēbra paterna rotis.
 Vt iuuenes p̄caras quorū fastigia uultus
 Olim piscæ sustinuerē fores.
 Vt q̄ perfulam miserorū cæde procorum
 Ipse suo melius sanguine tinxit humum.

luta isthmū corinthiacū. Qui cū Oenomaos certabat quatuor equorū curru ferebat. ipse arletē ioui imolabat pa-
dis sacris assequebat se uictū necabatq; hasta: uictū trucidabat: capite hasta: corpore soribus affixo. Pelops cor-
rupto Oenomaos auriga uictor eo certamine etasit. duxitq; uxore Hippodamiā. primus in id certamen descendere
ausus ē Marmacas: ut scri. pausa. Vt uelocē. A talāra insula ē in Euboea: eiusdē nois cōtra atticā. eadē appellatiōe
puella. q; cū oraculi cōsilio nuptias repudiaret frater pedū uelocitate. pēos ad certaminis cursū. puocabat: uictū ne-
cabatur. uictori pmissa erat nuptia. Hippomenes tribus pomis aureis acceptis a uenere & iactis itercurrendū
eā supauit his colligēdis retardatā. Vt q; testā. Androgeo miois filio athenis iterfecto numinis ira sterilitas agrū

Proditor ut scū peritq; auriga tyranni:

Qui noua mirroa nomina fecit aqua.

Vt qui uelocem frustra periere puellam.

Dum facta est pomis tardior illa tribus:

Vt qui tecta noui formā celo monstrū.

Intrauit cæca non aduocatus.

Vt quorum æcidea in altis

Corpora cum fons altis

Vt quos obscuris incos

Legibus infandis sphinga de

Vt qui bistūte templo cecidere neruæ:

Præter qd facies nūc quoq; tecta dea ē

Vt qui threici quondam præcipia regis

Fecerunt dāpibus sanguinolenta suis.

Therodomonteos ut qui sensere leones.

Quiq; toantea taurica sacra dea.

Vt quos sylla uorax: syllaq; aduersa chary

Dulchīa pauidos eripuerat: (bdis

Vt quos demisit uasta polyphemus i aluū

Vt lestrygonias qui subiere manus. (dis

Vt quos dux pœnus merisit putealibus un

uerunt. Vt q; testā. Androgeo miois filio athenis iterfecto numinis ira sterilitas agrū
appellabat Traciā: quo scelere statua auertit oculos. Vt qui. Diomedes Tyridā urbē thracia tenuit: ut scri. Plini
us. Vbi equos feros. catenis deuinctos æneis corpibus hūanis alebat. eos hercules sustulit iussu Euristhei. eu-
rystheus sacravit iunoni. eorū genus ppagatū est usq; ad alexadrū magnū: si diodoro credimur. Therodomon-
teos. Therodomus fabula habuit leonem in scithia: ut alii scribunt in numidia: quos corporibus hūanis ale-
bat. unde ipse a domandis feris nomen accepit. nā dāra græce significat ferā. Deus sio domo. Vnde Therodo-
mas huius meminit in epistola ex ponto. Non tibi Theromas crudusq; uocabitur atreus. Quique suis hostes
pabula fecit eqs. Alii codices hnt Therodomō: qd significat iperātē feris. Quiq; Hecate in taurica regione tem-
plum dianae erexit cui hospites imolabat. Hæc pria aconitū uenenū inuenit crudelitatis si uoliosa: ex q; nois
famā qrebat. Diodorus. Vt quos. Vlysses iactatus naufragio: ut lōgo carmie Homeri discimus i fredo siculo sex
socios amisit qd ipse ita cōquerit apud Homerū Mibi at syllā ex curua nauis socios sex erupuit. q; māibus ex ro-
bore pstabāt. Demū docet quāta spectaculi imanitate absorpti sūt cū opē ferre nō possēt. Vt lestrygonias. Lestry-
gonēs homines comedisse testat Pli. in. vii. naturalis historia: hi fuerunt in sicilia: quos Thucydides id fabulo-
sum existimet: & i Italia: qd homeri carmē docet ubi sociū se misisse testat Vlysses apud homerū cū duos misis-
sent una cū pcone ad loca exploranda: nā Antiphates eū deuorauit: unde cruētus dīa Papinio. Littusq; cruēti
Antiphata: hi aq; hauriebāt ex artacia fonte: ut eodē loco docet homerus: cuius meminit Tibullus: Nobilis ar-
tacia gelida quos irrigat unda. Polyphemus Vlyssis socios absūpsit cū binos trucidaret. Homerus. Iamq; duo
pariter sociosq; corpore terræ præhensa canū ritu illidit. Notum est homeri carmē & nostros. turpis menda est
adud interpretē Strabōis. Nā cū de cyclopius hoc scribat homerus. impat aut unusq; pueris suis & uxori nec
mutuo ulli tenent aura. Interpret male papiens ita trāstulit. ubi Strabo uirur testimonio hōe uersū. Et puer
& magnis rebus iudicat uxor. Vt quos dux. Hānibal ut apud unū Valeriū maximū compio pontum ex capti-
uox cadaueribus in Gelio fluuiū construxit ubi traiecit exercitum. De hac crudelitate loquitur Ouidius. Et ue-
lut Vlysses longis iactetur erroribus cum domum rediisset offendit multos procos: qui ex proximis insulis
ad uenerunt ad penelopem uxorem petendā uulgato rumore ulyssēm iam mortuum esse. fauebant nonnul-
li pueri domesticū. omnes adortus est Thelamacho filio socio sagittis primum: ut scribit homerus. mox armis.

Polybiū pylandrūq; necauit: interea Melāthius: ut Home. capra pūctus: qui pēis absente domino absumenda
 pecora apposuerat. duodeci hastas totidē clypeos & galeas attulit ex thalamo: pēis dimicantibus: q̄ arma cū uly-
 ses agnouisset: ita affatus est thelemachū: An puer e nostris mulierue penatibus atra In nos bella mouet? Tū
 dē eum aō indicāte cognouit melāthū esse: quē cōplicitis affectibus: ut scri. Home. & iposito pōdere p̄mii iussit
 hoc supplicii ab Vlyssē excogitatū cecinit: Qui melāthiū p genitalia suscepit m tradidit: inanē q̄ ēn supplicii
 sunt secuti. nō uerā historā. **C**laridos: penelopes filia: icari. In caput domini: aduersus dominū Vlyssē. **V**t ia
 cet aonio luctator: de anthæo intelligit: nothū est Luctator: palestrita. Hospite. Aonio. Hercule. Anthæus terra
 filius clarus palestræ certamie multos necauit: nā tū pedi-
 b⁹ terrā cōtingeret reddebat ualidior: matre: hunc dōu-
 it Hercules: regiā habuit apud Lixū in libya: ut scri. Plini.
 uxore Tigēnā: ut tradit Plutarchus Anthæus uero scitaye
 fuit rex Lemnia turba dedit. Lēniacæ mulieres cum Vez-
 neris ita hircinū haberent odorē repudiare a maritis in-
 iuriā ultra sunt: nā reuerfos e thracia una trucidarūt nocte
 p̄ter hispiphilē quæ thoatē patrē seruauit. **C**ecinerūt hoc
 cū aliatū populi. in Thebaide. **V**t q post: prasilus: ut alii co-
 dices habet. Trasillus busiridē docuit imolare hospites cū
 affuisset nec humana pluuias impetrari posse a loue
 Primus occisus ē: eadēq; seruauit crudelitātē: Busiris ad-
 uentū usq; herculis: i quo domitus fuit. Eratothenes ne-
 gat illū i ægypto unq; busirim fuisse: sed id sit confictū ad
 loci inhospitalitatē idicādā. **V**t q. i. Trasillus sacri iniqui i
 quo erat necāda uictima: post lōgū: longa siccitatem. Eli-
 it: eduxit. Frater ut anthæi: pygmalion frater anthæi do-
 cuit imolationē hispitū: ipse deū aras sanguie imbuit: ex
 emplis: ut ipse docuit. **V**t q de diomede intelligit: de quo
 supra qui equos habebat: quos pasceb- t corporibus hu-
 manis: eum deinde hercules eqs obiecit pabulū: q̄ ille
 In multos egerat. Terribiles feros. Viscere humano: hu-
 manis carnibus. **V**t duo. Nessus cētaurus cū ad euenum
 fluniū Deianirā uiolare uellet uxorē Herculis sagitta ab
 hercule interemptus est: notū est nalonis carmen: quod
 Diodori etiam monumenta testantur. Eodē iudice. her-
 cule auctore. **D**issimaniq; gener. dissimani focer fuit: ut
 alii scribūt: Eurythi: quē Homerus scri. ab appolīne inter-
 sectū: ut alii putāt: qd place: siphicī: de quo hæc e⁹ histo-
 ria: & cantata ab Homero in carmine magiro & scripta a
 Diodoro: nec prætermissi a propertio. Eurythus iolemi
 liam uxore dare recusauit herculi petēti: quā iniuria com-
 motus hercules illiur equos abegit. Iphiclus Euri i tra-
 ter cum ad eos repetē dos tyrinthem uenisset: iussus est
 ab hercule conscendere turrim: ut circūspiceret an equos
 uideret: unde eum præcipitem dedit: Sunt qui putent de Ormeno dictum: cuius filiam denegatam Aftidami
 am Hercules abduxit necato patre: hoc dicitur de ormeni nymphe. **P**ronepos. Corimetus filius Vulcani. Red-
 dere uitam: morte. **V**t pronepos: i male unt interpretati meo quidem iudicio: qui hoc de hyppolito scrip-
 tum putant. Nā: ut ego sentio: loq̄ de Corineto filio Vulcani: qui periphitus dicebat: ut scri Plutarchus i pau-
 sanias piphiles: idē scribit hunc uulcani filium fuisse. Corinetus dictus: ut interpretat Diodorus
 significat clauā: q̄ gestare solebat. Hūc primū hercules docuit iuxta epidaurū qd Ouidius ita in metamorphosi
 testat: Telus epidaurea p te clauigera uidit uulcani occumbere plem. i. corineta. Scynis ab eodē Theseo subla-
 tus est: q̄ ut scribit Diodorus: alligata corpora curuatis arboribus in altū emittebat: unde curuabāt. Ouidi.
 Scynim alterū putat q̄ senem illum q̄ curuabat trabes: cui nō dat nomē plutar. deprauata ut sentio: dictiōe scyni dū
 scribit hunc fuisse: ex cuius filia perigone Theseus suscepit Menalippū. **E**t scyron: sciro i agrotic o porrecto
 trāseuntibus cibo ex pede admoventes os p̄cipitabat. Hūc autē peleī & thelemōis fuisse megareses cōtendunt:
 apd Simōidem poetā: q̄ domuit Theseus. Vnde saxa scironia dicunt: & Minerua sciria: sacras item ob mortu-
 um scironē episcirosis. **C**ū poliphemōe natus. i. perustes. Natus perustes a theseo domitus ē q̄ hospites hoc ge-
 nere supplicii afficiebat. Supposito enī lecto intēdebant corpora: q̄ aut mutilabāt: si maiora erant lecto: aut ui-
 trahebant in parem magnitudinē si minora erant: nomen dictum a t̄i pokpōvō. i. impello. **Q**uiq; homo parte
 de minore uero intelligit quē Theseus interfecit. **Q**uæq; ceres: ob mēdā quæ inuerterata ē i omnibus ferme
 codicibus ridenda fabula recitata a nōnullis qui aiūt Gerionem ifectum fuisse a Theseo & cererē geriois nec
 laratam. q̄ cū haberet tria corpora nimium comederet: qd r̄ dēdū ē: cum sit falsum. Nos sentimus hoc scriptū
 eē de ceretioe arcadico: quē iuxta cererē Eleusinam theseus iterfecit superatum palestrā: si plutarcho credimus:
 testat hoc alibi Naso i metamorphosi. p̄ te cerealis Eleusin Cerciois lātū uidit: ut legas cercioea nō gerionea

Et iacto canas puluere fecit aquas.

Et uelut icaridos famula periere prociq;

Inq; caput domini qui dabat arma pēis

Et iacet aonio luctator ab hospite fufus.

Qui: mirum uictor cum cecidisset erat.

Et quos anthæi fortes pressere lacerti.

Quoq; fere morti lemnia turba dedit

Vt qui post annos sacri monstrator iniqui

Elicuit pluuias uictima casus aquas.

Frater ut anthæi quo sanguie debuit aras

Tinxit: & exēplis occidit ipse suis

Vt q terribiles p gramē habētib⁹ herbis

Impius humano uiscere pauit equos

Vt duo diuersis sub eodē uidice casti

Tēporibus nesus dissimaniq; gener.

Vt p̄ncēpos neptūne tuus quē redere uitā

Ipse coronides uidit ab urbe sua:

Vt scinis: scyrō & cū poliphemōe natus.

Quiq; hō parte sui parte iuuecus erat:

Quiq; trabes p̄sas ab hūo mitebat i auras

Aequoīs aspectes huius & huius aq̄s.

Quæq; ceres uidet lātū p̄cūtia uultu

Corpora thesea certionea manu.

Hæc tibi quæ precibus mēa deuocet ira:

Euenient aut his non leuiora malis

Qualis achimenes: Achimenes adamaſti filius itacēſis relictus ab Vlyſſe in ſicilia: culus erat ſocius uitā egit i ſumo ſqualore: uenietisq; aeneā troiā opē plorauit: ut ē apd Ver. Home. cū ulyſſis aduentum in ſiciliā ſcribit & ſocios: huius nō meminit. Qualis ſqualidus: Qualis irus itacēſis medicus celebris carmine Homeri: qui ſcribit hunc pugnis uapulaſſe ab ulyſſe: cū eū reuerſus inueniſſet i ueſtibus aediū ſuagē: q̄ ex dimicatione anti-nous q̄ inter pcos penelopes erat ulyſſi uictori icognito epulas dedit: hic mendicitatis oburgationē ſemper obicit. Binois dicit: quoniā arneus olim ē appellatus a matre. ſed dictus hirus ab aliis a loquacitate mendican-di. Home. cara parēs primus arneum dixit ab annis. Aſt hirc: pueri: carmen ē i ultimis odif. lib. Quiq; tenēt por-tē qd ſuſpiciantur nōnulli quodā pōtē tenuiſſe itacē qui eiecti ſint ab ulyſſe: i quo Home. auctoritate abutūtur. Ni hil. n. ſcri. Home. de hoc: ſed Naſo intelligit de medicis: q̄ i pōto ſedēt: luue. Nuſq; a milius pōs: & apud Martialem frequēter. **Fortuna:** cōditio uiuēdi. Filius tripolemus: ut ego ſentio: quis alii aſterii ſcribāt: quod nō legi ſingul-lari & forma & pudore oium opes i ſecebras contempſit. Fruſtra: qd nō ipetres. Vtq; pater: Eriſichthō ſuccia quer-cu dryadū praeibus a cerere irata tāta fame torquebatur: ut coactus ſit uēdere filij ut græci codices habent. Toape-ida: ut latini dryopeida uēdita mō. p uirgie: modo p aliis aialibus patri alimēta diu ſubminiſtrauit: ſed tādē coa-ctus ē miſer morſu pprios artus lacerare. Taopeis dicta ē a τῶος: qd ſignificat pauonē: & ψῦντος aſpectū. Ple-nus: ſatur. Cōſciare: cōſumaris. Inextincta: iſuperabilis. Ti-deus: tideus caput menalippi corroſit: ut ē apd Papini. in theba. Aut aliqd: alludit ad fabulā thie. & atrei: a quorum mēſa ſol dicit auertiſſe currū. Externati pauētes in aliam partē. Lycaoni priami filius ex lycorhoe filia alcei: ita apd Homerū loq; me paruū exiguo uicturū tēpore mater ly-cothoe genuit. alter lycaon arcadiæ rex iouis in lapum ē cōuerſus cū mactato hoīe iouē decipere uoluiffet: de hoc loquit Ouid. Fabula orta ē ex hiſtoria. Naſi Cope credi-mus: ſacra ioui lyceo ſiebāt in arcadia hoſtia humana: cu-ius carne deguſtata hoies i lupū uertebant: qd de mane to parhaſio cōtigit: q̄ decē annis lupus i priſtinā formā ē reuerſus. **Tantalides:** pelops filius tātalī numinibus ho-pitio ſuſceptis a patre appoſitus ē experiēte an dii eſſent reliqui abſtinuerunt. una ceres humerū abſumpſit. quem poſtea reddidit eburneū diuinitas. Tu tereiq; puer. ityn filium terei designat patri appoſitū. Abſyrus: aete fili' ex caucāſea nympha: ut ſcri. Apolloniū ex euriclīde: ut ibi-cus. Ex neara: ut Sophocles ex phædra: ut Heſiodus: hūc medea iram patris fugiēs inrerfugiendum dilaniauit: ut collecta mēbra ſequentem patrem retardarēt. Cice. Egi-leum appellatū fuiſſe exiſtimabat: ſed Diodo. alterū tra-dit egialeum. **Vulnera:** totaq; fera. de Mornecio nōnul-li intelligunt: quod falſum eſt. Nam loquitur de ofyride: q̄ in uigintiquattuor ptes diſerptus fuit. Huic mortuo ſacra iſtituta fuerūt ab uxore in quibus piaculū eſt gladiū eē. **Aere pilleo:** cōſecto taurō aeneo a pilleo q̄ ſupplicio af-ficiebāt clamātes ex bonis aluo ſuaue mittebāt ſonū: ſu-pra reperita ē hiſtoria. **Vt uetus:** delias fraudibus medea: iuueniles annos pmitrētis medicamētis magnis interē-

Qualis achimenes ſicula deſertus i ora

Troica quom uidit uela uenire fuit,

Qualis erat nec nō fortuna binois hyri

Quiq; tenēt pōtē: quātibi maior erit.

Filius ut cereris fruſtra tibi ſemper ametur

Deſtitutūq; tuas uiq; petitus opes

Vtq; p alternos unda labēte reſuſus:

Subtrahitur pſſo mollis arena pede.

Sic tua neſcio q̄ ſemper fortuna liqueſcat.

Lapſaq; p medias effluat uſq; manus:

Vtq; pater ſolita uarias mutare figuras

Plenus inextincta conficiare fame.

Nec dapis humā tibi erūt faſtidia: quaq;

Parte potes tydeus tēpore huius cris.

Atq; aliquid facias a uſpere ſolis i ortus

Cur externati ruſus agantur equi:

Fæda lychaonia repetes cōiuiā mēſa

Tētabiſq; iterū fallere fraude iouē.

Tēq; aliquid polito tenēt ui nūnis opto

Tantalides tu ſis: tu tereiq; puer.

Et tua ſic largos ſpargatur mēbra pagros

Tāquā quæ patrias detinere uias.

Acre perilleo ueros imitere iuuenecos

Ad formā tauri conueniente ſono.

Vtq; ferox phalaris lingua prius eſe reſecta

More bouis paphia clauſus i ære gemas

Dūq; redire uoles aui melioris in annos

Vt uetus admeti decipiare ſocer.

Atq; eques i mediū mergare uoragie cœni

Dūmodo ſint facti nomia nulla tui:

Atq; utinā pereas ueluti de dētibus orti

Sidonīa iactis grata p aurā manu.

ptus ē: filiabus oibus cōſentiētib; pter unā alceā auctore Diodo. q̄ pietate abſiuit. Fuit at admeti ſocer: nā eo mortuo laſon: ut ſociorū aīos leniret. Euadnē eius ſi iā aeneo collocauit filio Cephalī: amplimorē andremoni Leonthei fratri Alceſtā admeto. **Aut eques i mediū:** dehiſcere terra i urbe aruſpices reſpōderūt ſtalionem manuū deū paſcere uirū fortiffimū: q̄ niſi daret interitus urbis immineret. Curetius inuentus ē: q̄ armatus eū in locū ſe deiecit nomē datū ē: ut curetius Lacus appellaret: hāc hiſtoriā nſi ita pſiēt q̄bus. T. Liuius aſſentiſ: licet piſo corneliū luſtātius auctore Varrōe uarios iſecuti ānales aliter ſcripſerūt. **Atq; utinā peas:** cadmus prius cō-flare aſ iuenit i uarios uſus. Cadmus aliter ſoluta oſionis inuētor fuit. Cadmus pterea i fabula agenoris ſi ius thebas cōditurus mactato ſerpēte dentes ex oraculi ſcepto ſeminauit: ex q̄bus nati hoies mutuis ceciderūt uul-neribus quq; tñ ſuſtitib;: quorū unū tñ noiāt. Oui. Echionē: pherecides oēs ideū. ſ. Euechionē. pelopē. hypeno-rū: addit pterea idē auctor hos oēs dētes ſerpētis datos fuiſſe a matre & pallade pte dimidia. Cadmo & pte irē dimidia atq; qd latini n tradiderūt: cū eūdē cadmū tēuiſſe illyriū pdiderūt: aliter fuiſſe cadmū Pherecides ſcribit:

Battiades: mēdose nōnulli legūt pēthides interprāntes hoc dictū de Hypponaēte: cuius Stra. & pli. memine-
rūt. Ac rō nō satis pite: sed intelligēdū de Callimacho oriūdo a batto: q̄ appolloniū rhodiū discipulū suū Silei fi-
liū: uel ut alii scribūt. illeī fratrē Medusæ & Egiales carmīe ipratorio deuonit: ut supra ē expositū. Deq̄ uiros:
atys cybeles cōcubitū fugiēs genitalia sibi amputauit. **I**nq̄ pecus: athalāta supata ab hippomene cursū uer-
sa ē i lāenā marito i leonē cōuerso: cū i cybelis tēplo amoris ipatiēs hippomenes cū puella rē habuisset. Solaque
Limone filia hippomenes adulterio dep̄hensa alligata equo a patre absumpta: ut supradictū ē. Abātiades ma-
le legūt. q̄ hoc putāt dictū de creto: aut de phieo fratre acrisii. Nā designat pseū nepotē abātis: q̄ cū Danae matre

in urinā ab acrisio ipositus & cōmissus mari: undis dela-
tus ē i seryphō insulā: & inuētus a Dyfē piscatore: cuius
unus papinius apud nos meminit. Fluctu uagus uolucrē
cōnibat p̄sea dictis: educatus i ista a polydectē rege mis-
sus ē i apta capitis discrimia. Hyginus docet & Stra. & in
terpres apolloniū uictor reuersus i seryphō icolas i lapidi-
des cōuertit: ostēso Gorgōis capite lyrnesius heros: con-
fingūt fabulā nōnulli nec uerā nec loco accommodatā: loq̄
tur enim de thelepho q̄ lyrnesius dictus ē. qm̄ lyrnesum
& pedasum urbes tenuit iperio: i q̄ auge mē i urnā im-
positus: ut Euripides & Stra. scribūt. ad hostia caici flūinis
delatus ē ubi iperio hāeres relictus ē a theutrante. **Q**uam
theodotus: q̄ qd ab aliis hoc loco traditū ē nondū cōpe-
ri illud unū inuenio Theodotū bastraōre regē ab arface
rege p̄thorū fuisse mactatū. Abdera: urbs Thraciæ in initio
anni hoīem deuouet pro salute cōi-obruirūq̄ lapidibus.

Vrsatus: p̄stet hippomene filius cū deos detestaretur ob
patrē deiecto iperio. fulmine ictus cecidit. **D**osithoes:
attrax cū filiā dosithoem a ioue cōmp̄ssam. p̄didi s̄t fulmi-
nē extictus ē. **V**t soror semele soror antonoes luce iouis.
q̄ decepta ipetravit exticta ē. **P**orphirio filius Sisyphi: q̄
unus licophron scribit: cū hyginus tradat glaucū tātum
Sisyphi filiū fuisse: ipietatē paternā securus in deos fulmi-
nē ictus ē. Est matertera: qm̄ mater ops huius mater Ma-
ia soror fuit. Et temere: phæto ipetrato curru a p̄ie phœ-
bo. notissima fabula: radiis cū male regeret cōbustus est.
Salmoneus ut ferus æoli filius: ut feri. Diodo. ex alodice
genuit Tiro molissimā: q̄ amatā fuisse a neptūno feri-
būt home. & Stra. & Prop. Vobiscū cādida tiro. **V**t sangui-
nenatus eodē. Menius Licaonis filius cōflagrate domo
paterna & licaone p̄ie i lupū uerso. cū iouē derektaret: ful-
mine ictus p̄it. **V**t macedon icta ē rapidis cū coniuge flā-
mis. Macedō nomē macedōiæ dedit. Cū uiro combusta
eadē flāma. **P**rædaq̄ sis illis qbus ē latonia delos ipracaf-
lanationē a cāibus: q̄lis cōtigat thrafo puero i delo. Thra-
sis at puer diana dilectus a canibus disceptus est p̄hebi
at ira imissa ē pestilētia: q̄ ut deliaci deliberarēt ex oracu-
lo canes eiecerūt: quam historiam paucis uerbis designa-
uit Stra. cū ait: canes i delo alere religiosum est. legat̄ thra-
fo raptō ante diem: hoc est immatura ætate. Non autem
ut alii interpretantur. Delos non adeunda ante diē. q̄. s.
thrafas templum ante lucem uoluerit ingredi: quod ri-
dendum est. **Q**uiq̄ uerecundā speculante mactæon:
notissima fabula disceptus est a canibus: probi sententi-
am nō laudo: q̄ scri. i bucolicō Vergillii aracynthum actæ-
um dictū ēē ab actæone. Nā actæus dicit: q̄ fines atticæ at-
tingat uel littoralis: nam mari prominet. **Q**uiq̄ crotopia
dē diripere linū: duo lini fuerūt: uterq̄ poeta antiquor:
amphimari. ut alii scribūt Mercurii & Vranix filius calci-
demis: alter apollinis: & salmacis filia Crotopi filius a ca-
nibus est disceptus. Crotopiades dicit: q̄ nepos sit Crotopi. Pausanias uero ita scribit p̄samate inq̄ Crotopi
regis argiuor: filia filiū ex apollie pepit: quē canes Crotopi a pascuis redētes laniant iratus apollo monstrū i
misit nomine p̄enam: hæc infantes ab uberibus rapiebat & necabat. Corcebus eā sustulit: phœbus imisit p̄-
stē. Corcebus tripodē ad oraculū detulit: deniq̄ eo mortuo megaris monumētū erectū est. **O**uē t̄iōiā uia Kōpōl
Boō gov̄v̄ōv̄ r̄iō t̄oiv̄io. Neue eurydice uxor Orphei filii Oeagri & calliopes serpētis dēte icta mortua ē.

Et quæ battiades fecit: fraterque medusæ
Eueniant capiti uota sinistra tuo.
Et qbus exiguo ē uolucrīs deuota libello
Corpora proiecta quæ sua purgat aqua
Vulnera totq̄ feras. quot dicitur ille tulisse
Cuius ab inferiis culter abesse solet
Attonitusq̄ seces ut quos cybeleia mater
Incitat ad phrygios uilia mēbra modos.
Deq̄ uiro fias: nec fœmia: nec uir: ut atys:
Et quatiā molli tīpana rauca manu.
Inq̄ pecus magnā subito uertare parētis
Victor ut ē celeri, uictaq̄ uersa pede.
Solaq̄ limone p̄enā ne senserit illam:
Et tua dēte fero uiscera carpat equus.
Aut: ut cassandra domus non mīor illo
Sautius igesta contumuleris humo.
Aut ut abantiades: aut ut lyrnesius heros
Cæsus i æquoreas præcipiteris aquas.
Victia uel phœbo sacras mactēris ad aras.
Quā tulit a sæuo theodotus hostē necē
Aut te deuoueat certis abdera diebus.
Saxaq̄ deuotum granēte plura petant.
Aut iouis ifesto telo feriare trisulco
Vt latūs hypomoo: dosithoesq̄ pater.
Vt soror antōoes: ut cū matertera maia ē
Et temere optatos qui male rexit equos
Et ferus æolidēs: ut languē natus eodem
Quo genita ē liqdis q̄ caret arctos aq̄s
Vt macedō icta ē rapidis cū cōiuge flāmis
Sic p̄cor atherei iudicis igne cadas.
Prædaq̄ sis illis: quibus ē latonia delos:
Antē diem raptō nō adeunda thrafo
Quiq̄ uerecundā speculātē mēbra dyanæ
Quiq̄ crotopiadē diripuerē linū.
Neue uenato leuius feriaris ab angue:
Quam senis œagri: calliopesq̄ nurus.

Quam puer: Opheltis filius Lyncurgi regis nemor: qui postea archemorus est dictus: dū parum diligenter
ad hyphisphile nutrice custodiret serpentis morfu extinctus ē. Quāq. In coon imisso telo in equū troianū ligneū
serpentis morfu cecidit. Notū ē carmē Vergilianū: & plinius refert pictū Neue: Elpenor Vlyssis socius cū madi
dus ageret apud Circē scalarū casu occubuit. Longū extat: de hoc Homē. carmē q. aut aut in suē fuerit conuer
sus: aut si de turri deiecerit fictū ē nulla auctoritate. Tāq. Thiodamas hoc loco parum diligenter exposito a nō
nullis i unā hystoriae specie fingit. Fuit at Thiodamas: ut docet interpretes apollonii dryopū populorū rex a quo
cū hylus herculis filius cibū penisset hercule illaciter faciebat. Illeq. negasset: iratus hercules Thiodamantis bo

Quā puer hiphsphiles: q. qui caua primus
Cuspide suspecti robera fixit eq. acuta:
Neue gradus adeas elpenore cauti? altos:
Vimq. feras uini quo tulit ille mō
Tāq. cadas domitus q. q. ad arma uocatē
luuit ihumanū theodamata dryops
Quā ferus ipse suo perit mactatus i atro:
Proditus iclusa caccus ab ore bouis
Quā dona tulit nescio tincta ueneno
Euboica: suo sanguine tixit aquas.
Vel de' praeipiti uenias i tartara saxo:
Vt qui socraticum de necē legit opus.
Vt qui thesē fallacia uela carinae:
Vidit & illiaca trissus ab arce puer.
Vt teneri nutrit: eadē māter tera bacchi:
Vt eū causa necis scra reperta fuit:
Lidia se scopulū ut uirgo misit ab altis:
Dixerat inuito quā mala uerba deo.
Feta tibi occurrat patrio popularis i aruo
Sitq. paphagea causa letena necis.
Quiq. lyncurgidē letauit ab arbore natū.
Idmonaq. auctē cēte quoq. rūpat aper.
Isq. uel exanimus faciat tibi uulnus: ut illi:
Ora super saui quem cecidere suis.
Atq. idē simili quē pinus more pemit
Phrygia uenator isq. berentia des
Si tua contigerit mōas puppis ad undas:
Te corcīcum cresia turba petat.
Lapsurāque domū subeas: ut sanguis alebi
Stella lycoride cui fuit aqua uiro.
Vtque uel euenus torrētū flumie merfus
Nomia des rapida: uel tyberius aqua.
Hirtacidaeque mō defixa cadauera trūco
Digna feras homini sit caput elsa tuum.

Sientis os oppræssit. Atque idem. Aty & Naucius pinei pomi casu dormientes in uenatione obruti sunt.
Si tua: socii Minois regis interfecti in scilia iniuriam ulciscētes quicunque ex Sicilia in cretam nauigarunt i
terfic ebant. Lapsuramq. Alidice alebe larissei filia cum uiro lycoride eadem domus ruina obruta est. Vtq.
Euenus ut apud unum Homerum reperio Eustachio interprete: cum Marpissā filiam pulcherrimā habe
ret: eam postēntes in uicrem in certamen curule prouocabat eorum: qui uicti essent capita foribus affige
bat: ut reliquos a cōtione deterreret. idas at gapharei filius ferebat cū eēt neptūm: acceptis a patre eqs uelo
cissimis Euenū supauit. Marpissā filiā abduxit uxore. Euenus at p dolo se i lycoridē: olia flumū demersit: cui
dedit nomē. Nā ex illo ē appellatus euenus. Vel Tyberis. tyberis a tyberio rege imerso nomē accepit uulgata hi
storia. Quoc. Brotheus Vulcani & mineræ filius pp deformitatē oris cōtēptus se in Pyram ardentē conie

Et alio nomine erichthonius dicebat ab Homero Brotheus: ut scribit Eusebius Inklusus. Cherilus rex alex-
 dri malus scriptor: inedia mori ē coactus a rege: ut ait *Vtq; rectori Archilocus cū lycabē iābico carmie inuen-*
 to ad laqueū cōpulisset: ab illius domesticis necatus est. *Vt pag. Ariston. cū laudes Athenae ab oratoribus*
 editas libris: qui pantheniāci inscribunt carmie isēctare: inedia extinctus publico decreto. Pausanias uero in
 sexto histo. scri. Anaximenē librū edidisse i atheniēses lacedaemōios & thebanos sub Theopōpi noīe: & illius
 falso cēseri uersus: qui in alexandrū sunt. *Vtq; lyra. aristo. alter cū in Menechei ciuis fortissimū robur scripsisset*
 ea tragedia q̄ inscribitur menecheus: cuius testimonio Plutarchus uti cōmuni atheniēsiū decreto eiectus
 est. *Vtq; agamēnonio. Orestes furore liberatus serpentis*
 morsu extinctus ē tradito micenae iperio Thisamene fi-
 lios. *Sit: Eupolis ueteris comediae Scriptor apud grācos.*
 Quo i genere aristophanis scripta legūt: ducta uxore pri-
 mitali nocte mortuus inuentus ē unā cū puella. *Vtq; ly-*
 cophō poeta grācus libellū troianū carmie iābico cōple-
 xus mira obscuritate syluā fabulā pene oīum q̄ apd gre-
 cos extāt cōtinēt. Laudat pater a papinio i ultio syluā: qd
 Lycophronis obscuritatē & umbras explicaret cū de
 antiquo occidit: ut hic ait Ouis. *Ut lacer: pētheus a furē*
 te matre discerptus nomē a luctu ē sortitus. *ut o. si*
 gnificat luctū: autonoēs filii Cadmū habēt auū q̄ i angue
 fuit cōuersus: quis Pherecides aliter scriptū reliquit: ut p.
 posuimus. Perq; feros mōtes tauro. Dirce lici thebae: re-
 gis uxor cū antiope: quā licus ob suspicionē cōcubitus re-
 pudiauerat i carcerē detrudēdā suāisset mortuo lico. Ze-
 thus & Amphio nati ex antiope eā reuictā tauros: sylue-
 striū caudis i ultionē maternā dilaniarūt ad eū locū: q̄ fon-
 tis dircae a dirce nomē accepit. Tauros illos fuisse feros
 scribit hermodorus auctore interpre apollonii: & Prop.
 Sub crucis ora bonis. Quoq; suae passa ē. Philome. uulga-
 tissima fabula: dū Tereō obsecuta timet ne scelus pdat li-
 guā amittit. Cōditor ut tarda: cinaras quū myrrhae filiae
 cesto se pollutū deprehendisset eā in arabia usq; stricto ense
 secutus ē ubi illa in arborē sui nominis cōuersa inter ara-
 bia odoramēta numerat. Inq; tuis opifex. achens xuri fi-
 lius: ut scribit Strabo: necatis parētibus p imprudentiam
 in laconicā aufugit. Varē at atheni hic intellige Homerū q̄
 dū infans educat ab apibus. Melissigenes ē dictus: hoc ē
 ples apū. Sed oculos ea educatione amisit uenenatis apū
 aculeis: ex quo dictus ē Homerus: qd significat cecū. Scri-
 bunt tamē Herodotus & Plutarchus Melissigenem fuisse
 appellatū. q̄ & meler ē fluuiū sit natus: cecitātēq; ad alias
 referūt cās. Fixus & i duris: Prometheus cuius filius fra-
 ter Epimetheus filiū habuit Pyrrhā i caualo mōte aequi-
 la cor ex edēte cruciat. Et puer arpiagae: arpiages filiū ab-
 sumpsit: qd thyeste pri^o cōtigerat. Hoc magis placet q̄ ut
 intelligas arpiagē fuisse filiū Thyeste: quū tatalū legamus.
 Truca geras sauo. mamerthes ut scripserūt qdā mycern^o.
 Sylaphoi Chiron frater cū fratris filiū imperii cupiditate
 necasset a sylaphone mēbratim ē laceratus: hēc tamē fa-
 bula mihi incerto auctore tradita uidet. *Vtq; theocritus*
 poeta syracusanus ex sicilia carmie bucolico Vergilio an-
 tepositus ob magnitudinē linguae doricae: q̄ pastorali ser-
 mone aptissima ē: unde ipse totus cōstat: uita laqueo fini-
 uit. ut hic ait. Nudaq; direpta pateāt: matias uictus a phe-
 bo pelle ex utro nomē fluuiū dedit: de quo supra. Saxifi-
 ca uideas: pseus in aethiopia liberata andromeda uincu-
 lis Nileos cephenos: erat at populi q̄ phineo parebāt: pla-
 to medusa capite i saxa uertit. Potniadū morsus. glaucus
 ad antedonē Boetiae in balniam cōuersus ē: Glaucus pte-
 rea furore eq̄rū dilaceratus ē iter potniā & Dirce fontes:
 ut scri. Stra. unde equae potniades dictae sunt: Glaucus de-
 mum uenenato melle ab hospite Cretensi extinctus est.

Quodq; fert brotea fecisse cupidie mortis
 Des tua successa mēbra cremanda pyra
 Inklususq; necē cauea patiaris: ut ille
 Nō profectura cōditor historiae.
 Vtq; rectori nocuit pugnacis iābi
 Sic sit in exiliū lingua proterua tuū
 Vtue parū stabili qui carmine laetis athēas
 Inulsus pcreas deficiēte cibo:
 Vtq; lyra uates fertur perisse leueta
 Causa sit excidii dextera laetui.
 Vtq; agamēnonio uuln^o dedit aguis orestis
 Tu quoque de morsu uirus hūc cadas
 Vt tibi cōiugii nox priā nouissima uita:
 Eupolis hoc perit & noua nupta mō
 Siue coturnatū perisse licophrona narrat
 Hareat in sibris fixa sagitta tuis:
 Aut lacer in sylua manibus spargere tuorū
 Sparsum: ut ē thebis angue creatus auo
 Perq; feros mōtes tauro rapiēte traharis
 Vt tracta est coniunx i periosa lici
 Quoq; suaeq; passa ē pellex iuisa sorori
 Excidat ante pedes lingua resecta tuos.
 Cōditor ut tarda: blesus cognōine mirrae
 Orbis in innumeris inueniāre locis
 Inq; tuis opifex uati quod fecit atheo
 Noxia luminibus spicula condāt apīs
 Fixus & i duris carparis uiscera saxis
 Vt cui pyrha sui filia fratris erat.
 Et puer arpiagae referas exempla thiestae.
 Inq; tui celsus uiscera patris eas.
 Truca geras scuo mutilatis partibus ense
 Qualia mycerni mēbra fuisse ferūt.
 Vt ue syracusio praestricta fauce poetar
 Sic animae laqueo sit uia clausa tua.
 Nudaue direpta pareant tua uiscera pelle
 Vt phrygii cuius nomina flumen habet
 Saxifica uideas: ifcelix ora medusae.
 Cephenū multos quae dedit una neci:
 Potniadū morsus hēas ut glaucus equarū
 Inq; maris salias glaucus ut alter aquas

Sollicitoq; tibi Socrates damnatus iniusto crimine missum uenens publico atheniensium decreto cōstiti-
 mo ore hauserit: quum prius de animorū mortalitate disputasset. Ex quo sermōe plato dialogū cōfecit. Nec tibi
 Hemon cū Rhodopē filiā pro uxore habuisset: perpetuā tēporū infamia ira numinū i montē obruit una cū Rhodopē
 filia: nō placet qd alii de laodomia scribūt. Appollodorus uero i eo libro: q inscribit Bibliotheca: scribit he-
 monē amasse antigonē: ad cuius rogū ense latus sibi transfixit p dolore: inde tragœdia scripta uariata nō nihil
 historia ab euripide & sophocle de hoc nūc loq; & nos i cōmētariis proprietū scripsimus. Vtq; Machareus in si-
 gni dedecore notus ē ob cōcubitū Canaces sororis: eadē turpitudini ibidi. i praeat. Hectore: Astianacta ex tur-
 ri spectato incēdio urbis & suorū interitu Vlysses deiecit
 Sanguine: adonis filius Cynara & myrrha ab apro ē dis-
 laniatus. Auo gēitore: Nā pater matris eius auus fuit pa-
 ter: fabula apd Ouid. Oribus ulysses nō satis certā mor-
 tem habet: cū Homeri carmen ad reditū tantum progre-
 dia a Troia omīssa ulyssis morte: traditū tamē ē cū fuisse
 interfectū a telegono: quem ex circe suscepit: acerbissimo
 uulnere Teopōpus auctore interprete Lycophrois scribit
 ulysses offensum turpitudine domestica rediisse ad cir-
 cē & a Telemacho fuisse necatū. Telemachū uero a Cassi-
 phone in ultionē matris: quo tēpore natū affirmat Tele-
 gonū. Vtq; loquax: agenor lapsu eq inserta ori manu exti-
 tus ē. Aut utanax arcū: ob ueteres iniurias anacreon Cy-
 prius in pila cōditi iussit. A hī scribūt a Colōis necatū ana-
 xarcū: sed placet prior snia: cuius assertor ē. Laertius Dio-
 genes. Vtq; patrē: phœbus Leucothea orchami filiā ama-
 uit q pater indignatus d. fodit i terrā. phœbus i ultionē pu-
 ellā dilectā. Orchamū radiis solaribus exussit. Inq; tuos.
 Corœbus uictor i olympico certamine: ut scri. Stra. & Eu-
 sebi. affirmat. Corœbus itē captus amore. Cassandrea ad
 Troiā uenit in quo Verg. ab Hom. discessit: nā ille scribit:
 Omœneū Cabesū Cassandrea amore fuisse captū. Corœ-
 bus demū mōst. in totā Peloponēsum missum supauit.
 Vtq; neros. Hyppolitus thesei filius: aethra nepos: q mare. *frut*
 thesei: uulgo iteritu supplicio disceptus ab eqs. *frut*
 polydorus a polymnestore thracē rege uiolato hospitii
 iure necatus ē: cupiditate auri qd habebat. Vtq; ferūt:
 amasynthon Niobes & amphiois filius cū liguē maternae
 peccatē filii luerēt penultimus ipse extitit: nā ille scribit:
 Ouidiū i metamorphosi. duodecim fuisse filios Properti-
 us cecinit. Ouid. septimo de numero eorū plura Gellius.
 Addidit: Amphio cōiūx Niobes mortuis filius sibi mor-
 tē cōsciuit. Glarus arte musici. Nā cytharā primus inue-
 nit: quāuis alii Orpheo alii limo eam tribuāt: auctore Pli.
 Vtq; soror: Niobe amissis filiis i saxum Sipilum dolo-
 re cōmutata ē. Et laesus battus ob furtū Mercurii proditū
 q boues abegerat i messeniis i saxū est cōuersus. Quo pu-
 er cēbalides: Hyacinthus a phœbo dilectus i iudo disci-
 ab eo ē extinctus p impudentiā. Si qua palternos. Laxan-
 der quā ad hero puellā freto Sestiaco nocturno tempore
 nataret submersus ē. Comicus: Menāder comœdia apd
 græcos auctor pstantissimus: dum in fluuio pexiguo na-
 tatet submersus est: ut qdam hic intelligit. Contacta: Pa-
 linurus Troianae classis gubernator somno deceptus in
 mare decidit: at quū triduo enataffer: in littore a uelenti-
 bus est necatus: quod apud Vergiliū cōquerit. Vtq; Euri-
 pides: qd male nōnulli interpretati sunt de limo: cum apd
 Archelaū regē cenasset: domūq; reuertere: a canibus est
 disceptus: tragici carminis pstantia nobilissimus. Nā il-
 lius tragœdia: cū Sophocle certat. At empedocles. Philo-
 sophicam rationem carminē cōplexus Siciliam patriā no-
 bilitauit. Nā cū Lucretius eiusdem carminis studio apud
 nos teneret: nihil Empedocle nobilius in Sicilia fuisse af-
 firmat: cū aut nouo mortis genere immortalitatem optaret
 in Aetnam ardentem se coniecit. Strymonia: q; mulieres
 Thraciae orpheū laniarūt: multos autem fuisse Orpheas

Icomētariis Syllii tradidimus: & de huius interitu uaria
 scribit pansanias: q̄ recitabimus alibi. **N**atus: Meleager
 ob duos auunculos in apri uenatione necatos i atalante
 gratiā absumptus ē: althea matre stipitē igni subilciente:
 quē stipitē fatalē habebat: A ceperat enī meleagrū filiū tā
 diu i humanis futurū q̄ stipes ille seruaret. **V**t noua: lason
 ab expeditōe argonautica reuertēs susceptus hospitio a
 creōte eius filiā creusam: ut Diodo. & Papi. scribūt: ut alii
 glaucā uxore duxit: cōrepta medea q̄ ut iniuriā uldiscere
 tur naptē genus bituminis attulit spōte i corona q̄ eo li-
 quore tincta remotissimū ignē ab aris sacrorū attraxit: im-
 misso incēdio domui & domesticis omnibus: Alii alter
 rē gestū tradūt: sed hēc a plinio in historiā pbāt. **V**t cruor
 tunica uenenata mēbra Herculis correpta sunt magno
 eruciātū q̄ missā a deyanira lēas atulerat: ut supra ē dictū
 Quē sua Butes licurgī si. ob patrē sublatū a bacho eius nu-
 minis sacer. oēs necauit uariis & accerbissimis supplici-
 is. **V**tq̄ milo. Milones cōplures fuisse supra ē traditū iter
 quos Crotoniates nobilissimus fuit robore lacertorū: q̄-
 bus fretus cū lignū semifixū i sylua errās iuenisset: conat⁹
 ē manibus deducere: sed cuneis exeūtib⁹ cōphēsis eius
 manibus i medio cōatu substitit pda feris. Meminerunt
 Cice. & Diod. Mūseribus: lcarus Erigones pater cū at-
 ticā colonos uni uisū docuisset: illi uisū rato liquore ebrii
 uenenū datū sibi arbitratēs eū necarūt uno impetu: uisū
 morte audita Erigone filia laqueo uitā finiuit: notissima
 fabula est historia: sed ab hyginio i primis cōplurib⁹ uer-
 sibus tradita. **O**bstrictus: utatū erat laudis be lice studium
 apud lacedaemōios: ut matres filijs in acie pdeūtib⁹ senta
 porrigētes hēc dicerēt perire: i his ut uictōres aut mor-
 tui. Eurystenes cū male pugnaſſet: domū sempiterno de-
 decore affecit: q̄ de cā mater idignata eū clausū inedia p-
 re coegit. **I**lius exēplo. Agamēnō mactata iphianasa filia
 secūdos uictos ipetrauit a diana: cuius idignatiōe neptū-
 nus mare iſectū reddiderat grācis: sed cū eo sacrificio cer-
 uap filia supposita fuisset: dati qdē fuerūt i pſens optati nē-
 ti: sed diana offensa nō imemor effecisse dicit: ut a Clite
 nēstra uxore agamēnon interficeret. Placet magis legas
 mineruā: & intelligas de aiace Oilei: q̄ ob uiolatū caſſin-
 dā i tēplo palladis: ira deae naufragiū fecit ut eā dictū
 ex ſnia & Hom. & Stra. **N**aupliade. Palamedes crimie fi-
 ſto ab Vlyſſe: q̄ aurum a priamo i græcorū pditionē ac-
 cepiſſet lapidibus obrutus ē. **E**thalon: ethalus ab iſidiis
 sacerdote hospite necatus ē iratū numē ſigna dedit futu-
 ri mali in ægyptios oēs: qd ut declinaret iſtituerūt ne q̄s
 ex eius familia: q̄ ethalon hospite necaſſet i ægypto eſſet
 aut ullo tēpore ſacerdoti dignitatē attingeret certā qdē
 leges erāt q̄b⁹ ſacerdoria dari poſſent. ut ſcri. Joſephus: ſat
 q̄ melātus potes itelligere de cuſto de caprarū ulyſſis. ſed
 placet itelligas de codro: q̄ melātei filius fuit: ut Stra. ſcri.
 & patrē negauit Deſphēſus ab athenieſibus ad ſuppliciū
 matre idicātē: q̄ una cōſcia latebat. **Q**ualis. dolonē a troia-
 nis miſſū i græcorū caſtra explorādā capitū ulyſſes & dio-
 medes tota nocte i q̄ſtiōe habuerūt: ſciſcitantes qd apud
 troianos agereſ. is at uenerat ut equos achillis abduc-
 ret quos pmiſerat troianus. ſed noctē illā egit inſomnē
 magno metu: talē iprecat ibidi. **N**ec tu quā. **R**hesus **T**hra-
 ciæ rex equos albos troiani adducebat: q̄ ſi pabula Tro-
 iæ guſtaſſet. iſatis erat pgama capi nō poſſe: ſed ipe cū co-
 mitibus a grācis iſerfectus ē cū noctē ageret magno me-
 tu. **Q**uā quos. niſus & Euryalus i caſtris turni rānetē trū-
 cidarūt dormientē una cū multis alijs. **C**lyciade. **A**lcibiā-
 des cū in Phrygia ab athenieſibus exularet imiſſis penſ

Plurimū qua flamas ſic canis atma uotnit
 Dirip. rati tuos inſanis unguibus artus
 S. n. oia matres: orpheo eſſe rata.
 N. u. s. althea flammis abſentibus arſi.
 N. u. s. ardeſcat ſtipitis igne rogi.
 V. t. o. phallaca cōpreſſa ē nupta coros.
 V. t. o. ater nupta cūq̄ parētē donus:
 V. t. u. er herculeos abint diffuſus i artus:
 Corpora peſiſerū ſic tua uirus edar.
 Qua ſua penitēde proles ē ulta lycurgū:
 Hēc miment teli te quoq̄ plaga noui.
 V. t. i. n. i. l. o. robur deducere ſiſſile tentes
 Nec poſſis captas inde referre manus.
 Muneribuſq̄ tuis ladaris ut icarus i quem
 Intulit armatas ebria turba manus.
 Q. u. o. d. q̄. d. o. l. o. r. e. necis patriæ pia ſibi fecit
 V. i. n. c. u. l. a. p. laquei ſac quoq̄ guttuſq̄ car.
 O. b. ſ. t. r. i. c. t. u. ſq̄. ſamē patiaris lumie te.
 V. t. l. e. g. ē. p. e. n. a. cui dedit ipla parēs:
 Illius exēplo uiolēs ſimulachra mineruā
 Aulidiſ a portu qnī leue uertit iter.
 Naupliadeq̄ modo ſiſto p crimie pēnas
 Morte luas: nec te nō meruiſſe iquer.
 Ethalon ut uita ſpoliauit iſidiuſ hoſpēs.
 Q. u. ē. m. e. m. o. r. a. ſacriſ hūc quoq̄ pellit iō
 V. t. q̄. m. e. l. a. n. t. h. e. u. m. t. e. u. e. b. r. i. s. a. c. e. d. e. l. a. t. ā. n. t. ē
 Prodidit officio luminis ipla parens:
 Sic tua conieſtis fodiant corpora tellis:
 Sic præcor auxiliis impediare tuis. (les:
 Qualis eqs pactis quos fortis agebat achil
 Acta phrygi timido eſt: nox tibi talis eat.
 Nec tu q̄ rhesus ſomn. meliore fruaris:
 Quam comites rhesi tu neſcis ante diē.
 Quā quos cū rutilo mortis rānete dede
 Impiger iſta cides: iſta cides: q̄ comēs (rūt.
 Cliciadē modo circundatus ignibus atris
 Membra feras ſtygiæ ſemicremata neci
 V. t. q̄. r. e. m. o. m. u. r. o. ſ. a. u. ſ. o. t. r. a. n. ſ. i. t. e. r. e. c. e. n. t. e. s.
 Noxia ſunt capiti ruſtica tela tuo.
 Deniq̄ ſarmaticas inter geticaſq̄ ſagittas
 His præcor ut uiuas & moriare locis.
 Hęc tibi tantisper ſubito ſunt miſſa libello
 Immemores ne nos eſſe querare tui.
 Pauca qdē fateor: ſed dii dēt plura rogāt.
 Multiplicentq̄ ſuo uota fauore mea.
 Poſt mō plura leges: & nomē habētia uerz
 Et pede quo debēt acria bella geri. **F**inīs

se
na
mus
mis u
cia: alren
latione d
di are &
inchoatū
licuit. Multa
roinas solū de
roum genus ad lo
tradit Heroas appell

Laudat Papinius p... per
dii opere interpretando tantā laudem
offenderim qui & ea doctrina non sum: qu
opus habui interpretādū: in quo poeta ob
limachum: quo obscurior per æmulationem
sepe: in quo argumēto quidē Ouidi o grādiōr
tur in tanta p̄sertim librorū copia notā tam per com
diuersa a diuersis auctoribus scripta. Mihi uero uix uno
let coniciendum f̄rit: tamen quid offerre possemus elaborandum. B
opus quoq; breue esset: uel eius generis sunt quæ recitauimus: ut capite il
loribus: quos idicauimus facile deduci posset. Opusculi initio ingenue fassus sum
et alii inuenerit communem afferre uti aitem. Nos cōmentarios il lūne. quos
cum reliquo opere librariis nuper tradidimus imprimēdos. Vbi quid scripserim: qu
iudicium. Ea certe... quæ duo quinquagenarii homines quorum uterq; in
det uel pic aduersatur: ab eo qui uigesimali nonū nondū cōpleuit annum discere malint q
& ama me.

Domitii Calderini Veronensis Commentariorum Ou
FINIS.

Et sic est finis huius operis in quo hæc omnia cōtinētur uidelicet. P. Ouidii Nasonis Epit
cum expositionibus eximiorum uiroy Antonii Volsci. Vbertiniq; Clerici Crescentinatis. Eius
pho: cū expositione singularissimi interpretis Domitii Calderini. Nec non eiusdem Ouidii libe
expositione eiusdē Domitii. Quod opus fideliter accuratissimeq; impræssum fuit Venetiis per Sy.
piensem dictum Biuilaqua. M. CCCCLXXXVI. Die quintodecimo mensis Iulii. Laus Deo.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m n o p q

Omnes sunt terni.

